

eul_wid: uua-aa

Στέφανος ὁ Βυζάντιος · Stephen of Byzantium

Summary of Ethnica

Σύνοψις τῶν Ἐθνικῶν

Period: Ὀψιμαρχία Late Antique**Dialect:** Κοινή Koine**Domain:** Γραμματική Grammar**Format:** Πραγματεία Treatise

Eth 1 (t1) ΕΚ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΚΑΤ' ΕΠΙΤΟΜΗΝ Ἄβα ι , πόλις Φωκική, ἀπὸ εὐθείας ἐνικῆς τῆς Ἄβη. κέκληται δὲ ἀπὸ ἥρωος Ἄβα. Ἡρωδιανὸς δὲ φησιν ὅτι τὸ Ἄβας, ὅτε ἔθνος σημαίνει, περιττοσυσλλάβως κλίνεται ἀεὶ, ὅτε δὲ κύριον, καὶ ἰσοσυσλλάβως καὶ περιττοσυσλλάβως. ἔστι δὲ ὁ ποταμὸς Ἰταλίας. ὡς οὖν ἀπὸ τοῦ Ἀμύκλα Ἀμύκλαι, οὕτως Ἄβα Ἄβαι. Λυκόφρων „ποθοῦντες Ἀμφισσάν τε καὶ κλεινὰς Ἄβας“. τὸ ἔθνικὸν Ἀβαῖος καὶ τὸ κτητικόν. μηδεὶς δὲ περιττολογίαν ἡγείσθω τὴν παράθεσιν τῶν ἔθνικων, διὰ τὸ ἀνόμοιον. Δέρβη γὰρ φρούριον Ἰσαυρίας, τὸ δὲ ἔθνικὸν Δερβήτης καὶ Δερβαῖος, ὡς Σιδήτης καὶ Πυλήτης, ὡς δειχθήσεται, ἀπὸ τοῦ Σίδη καὶ Πύλη. ^[5]

Eth 2 [ὡς] καὶ Ἄλβη, τὸ ἔθνικὸν Ἀλβανός. καὶ Ἀλύβη, τὸ δὲ ἔθνικὸν Ἀλυβαῖος καὶ Ἀλυβεύς, οὗ θηλυκὸν Ἀλυβήϊς, καὶ Ἀλυβήιος τὸ κτητικόν, ὡς βασιλήιος· ἀλλὰ καὶ Ἄλυβες. καὶ Ἀρτάκη Ἀρτακηνός Ἀρτάκιος, οὐκ Ἀρτακάιος. αἱ δὲ Ἄβαι πόλις ἐν τοῖς Φωκεῦσιν, ἔνθα ἱερὸν Ἀπόλλωνος. ἦν δὲ τοῦτο τὸ μαντεῖον πρὸ τοῦ ἐν Δελφοῖς. ἔστι καὶ ἄλλη Ἄβα πόλις Καρίας, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν ἐνδεκάτῳ βιβλίῳ. δύναται δὲ Ἀβεύς τὸ ἔθνικὸν διὰ τὸν εἰθισμένον τοῖς Καρικοῖς τύπον, ὡς δεῖξομεν. Ἀβάκαινο ν , πόλις Σικελίας, οὐδετέρως καὶ προπαροξυτόνως καὶ ἡ παραλήγουσα διὰ διφθόγγου, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τρισκαιδεκάτῳ περὶ οὐδετέρων. λέγει δ' εἶναι πόλιν Καρικήν, ἣν εὐρεῖν οὐκ ἠδυνήθημεν. Σικελῶν δὲ μοῖρά τις ἔστι. τὸ ἔθνικὸν Ἀβακαινῖνος, ὡς Ἀκραγαντῖνος, ὃ οὐκ ἤηθες Σικελῶν, Μεταποντῖνος Λεοντῖνος Βρεντεσῖνος Τερεντῖνος Ἀρρητῖνος Ἀσσωρῖνος Ἐρυκῖνος. Ἀβαντίς , ἡ Εὐβοία, ὡς Ἡσίοδος ἐν Αἰγιμίου β' περὶ Ἰοῦς νήσῳ ἐν Ἀβαντίδι δῆη, τὴν πρὶν Ἀβαντίδα κέκλησκον θεοὶ αἰὲν ἐόντες, τὴν τότε ἐπώνυμον Εὐβοίαν βοδὸς ὠνόμασεν Ζεὺς. ^[15]

Eth 3 ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἀβαντος τοῦ Ἀργείου, ἢ τοῦ υἱοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀρεθούσης, ὡς Ἀριστοκράτης. τὸ ἔθνικὸν ὁμωνυμεῖ τῷ ἥρῳ, ὡς Ἴων Θεσσαλός Ἀχαιοὺς Τρώες Δαναοὺς Δοκρός. τὸ δὲ Τευκρός διήλλαξεν· ὁξύνεται γάρ. τὸ κτητικὸν Ἀβάντειος ἢ τοῦ κυρίου ἢ τῶν Ἀβάντων, οὐ τόπου τινὸς Ἀβαντίου, ὡς τὸ Βυζαντίου, ἀλλ' ὡς Θόας Θεοάντειος. τὸ δ' Ὑάντιος ὡς ἔθνικὸν συνέστειλεν Ἀπολλώνιος ἐν τῷ „Ἰαντίου Ὀγχηστοῖο“. ἢ παρὰ λόγον ὡς „Ποιάντιον ἀγλαὸν υἷον“. δοκεῖ δ' ἀπὸ τοῦ Ἀβάντιος εἶναι τὸ Ἀβαντιάς, ὡς ἀπὸ τοῦ Ἐλικώνιος Ἐλικωνιάς, Ὀλύμπιος Ὀλυμπιάς, Δῆλιος Δηλιάς. τὸ δὲ Ἀβαντίς ἀπὸ τῆς Ἀβαντος γενικῆς, ὡς Ἐλικωνίς τῆς Ἐλικῶνος, Βίστονος Βιστονίς, Αὔσονος Αὔσονίς. ἴσως δὲ καὶ τὸ Ἀβαντιάς ἀπὸ τοῦ Ἀβαντίς παρήχθη, ὡς ἀπὸ τοῦ Λέσβος Λεσβίς Λεσβιάς, Ἀχαιίς Ἀχαιιάς „Ἀχαιιάδων εὐπέπλων“. μαρτυρεῖ

δὲ τῷ προτέρῳ λόγῳ, ἀπὸ τοῦ Ἀβάντιος Ἀβαντιάς, τὸ Ἀβαντία θηλυκόν, ὅπερ κατὰ βαρβαρικὴν τροπὴν τοῦ β εἰς μ Ἀμαντία ἐλέχθη παρὰ Ἀντιγόνῳ ἐν Μακεδονικῇ περιηγήσει. ^[20]

Eth 4 Καλλίμαχος δὲ Ἀμαντίνην, ὡς Λεοντίνην, αὐτὴν ἔφη „καὶ Ἀμαντίνην ὥκισαν Ὠρικήν“. Ἀβαρνο ς , πόλις καὶ χώρα [καὶ] ἄκρα τῆς Παριανῆς. Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν τετάρτῃ φησὶν ὅτι Ἀβαρνὶς λέγεται· ἀλλὰ καὶ εἰς ος . Ἀβαρνεῖς τοὺς κατοικοῦντας, ὡς παρὰ τὸ Ἀψυρτος Ἀψυρτεῖς, Κάμιρος Καμιρεῖς, Ἀλὸς Ἀλεῖς, Τελμισσὸς Τελμισσεῖς, περὶ ὧν εἰρήσεται. τὸ δὲ Ἀβαρνὶς οὐ δύναται ἔχειν τὸ τοιοῦτον ἔθνικόν· τὰ γὰρ εἰς ις φιληδεῖ τῷ εἰς ιτης τύπῳ, ὡς Μέμφις Μεμφίτης. τὸ δὲ Μακρυεύς καὶ Χαλκιδεύς καὶ Χαλκιδεύς ἀπὸ γενικῆς προῆλθον. Ἐκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος ἐν Ἀσίας περιηγήσει Λαμψάκου ἄκρην εἶναί φησιν. Ἐφορος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ λέγει κληθῆναι αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἐν Φωκαίδι Ἀβαρνίδος ὑπὸ Φωκαέων τὴν Λάμψακον κτιζόντων. Ἀπολλώνιος „Περκώτην δ' ἐπὶ τῇ καὶ Ἀβαρνίδος ἡμαθόεσσαν ἡίονα“. τοῦτο δὲ Σοφοκλῆς ὑπομνηματίζων ἱστορεῖ τὴν Ἀφροδίτην ἄμορφον ἐν Λαμψάκῳ τεκοῦσαν τὸν Πρίαπον ἀπαρνήσασθαι καὶ τὴν χώραν Ἀπαρνίδα καλέσαι, ἢ κατὰ παραφθορὰν καὶ Ἀβαρνὶς καλεῖται. [ἔστι δὲ καὶ πόλις καὶ χώρα καὶ ἄκρα. ^[15]

Eth 5] εὗρηται δὲ καὶ διὰ τοῦ π Ἀπαρνίς, ὡς παρὰ Ἀρτεμίδωρῳ τῷ γεωγράφῳ. τὸ ἔθνικόν Ἀβαρναῖος καὶ θηλυκόν Ἀβαρναίη. [Ἀβασηνο ἰ , ἔθνος] Ἀραβίας. Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν τρίτῳ „μετὰ τοὺς Σαβαίους Χατραμῶται Ἀβασηνοί“ καὶ πάλιν „ἡ χώρα τῶν Ἀβασηνῶν συμύρνην φέρει καὶ ὅσον καὶ θυμίαμα καὶ κέρπαθον· γεωργέουσι δὲ καὶ πορφυρέην ποίην ἱκέλην αἵματι Τυρίου κοχλίῳ“. ὁ τύπος ὁξὺς καὶ ἐπιχώριος τοῖς Ἀραψιν, ὡς Μηδαβηνοὶ Ὀβοδηνοὶ Ἀδριηνοὶ, ἀλλὰ καὶ τοῖς Ἀσιανοῖς ἅπασιν, ὡς Ἀπολλώνιος ὁ τεχνικὸς ἐν τῷ περὶ παρωνύμων φησί „δι' ἔθους εἰσὶ ταῦτα τοῖς ἐπὶ τῆς Ἀσίας κατοικοῦσιν, ἀλλότρια δὲ τῶν Εὐρωπαϊῶν. οὐ γὰρ ἀπὸ πόλεως ἢ δήμου κατὰ τοῦτον ὠνόμασται τὸν τύπον“. Ἀβδηρ α , πόλεις δύο. ἡ μὲν Θράκης, ἀπὸ Ἀβδήρου τοῦ υἱοῦ Ἑρμοῦ Ἡρακλέους ἐρωμένου, ὃν αἱ Διομήδους ἵπποι διεσπάσαντο, ὡς Ἑλλάνικος καὶ ἄλλοι φασίν. ἐκ ταύτης δὲ καὶ Δημόκριτός ἐστιν ὁ φιλόσοφος. ἡ δὲ δευτέρα πόλις τῆς Ἰβηρίας πρὸς τοῖς Γαδείροις, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν δευτέρῳ γεωγραφουμένων. ὁ πολίτης Ἀβδηρίτης. καὶ γὰρ τοῦ Δίολκος τὸ Διολκίτης καὶ τοῦ Ὁξύρυγχος Ὁξυρυγχίτης. ^[15]

Eth 6 Ἐφορος καὶ τὴν πόλιν Ἀβδηρον φησίν. [ἀφ' οὗ τὰ Ἀβδηρα.] καὶ ἀπὸ τῶν εἰς α οὐδετέρων εὐρίσκεται, ὡς Γάβαλα Γαβαλίτης. τοῦ Ἀβδηρίτης μέμνηται Εὐδοξος ἐν τετάρτῃ περιόδῳ καὶ Πausanίας ἔκτῃ περιηγήσεως καὶ Ἡρόδοτος ἐβδόμῃ καὶ πολλαχοῦ Ἐκαταῖός τε καὶ πολλοί. πλείστοι δ' Ἀβδηρίται ὑπὸ τῶν πινακογράφων ἀναγράφονται. Νικαίνετος ἐποποιὸς καὶ Πρωταγόρας, ὃν Εὐδοξος ἱστορεῖ τὸν ἥσσω καὶ κρείσσω λόγον πεποιοκέναι καὶ τοὺς μαθητὰς δεδιδαχέναι τὸν αὐτὸν ψέγειν καὶ ἐπαινεῖν. οὗτος οὖν ὁ Πρωταγόρας καὶ Δημόκριτος Ἀβδηρίται. Ἀβίλ η , πόλις ἐπὶ τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη πόλις Φοινίκης Ἀβίλα, ἐξ ἧς ἦν Διογένης ὁ διασημώτατος σοφιστής. οὐδετέρως δὲ αὕτη ἡ πόλις Ἀβίλα. τὸ ἔθνικόν Ἀβιληνός, ὡς Γέβαλα Γεβαληνός, Ἀρίνδηλα Ἀρινδηληνός. Ἀβιο ι , ἔθνος Σκυθικόν. Ὀμηρος Γλακτοφάγων Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων. Ἀλέξανδρος δὲ ἐν τῷ περὶ Εὐξείνου πόντου φησίν, ὡς Διόφαντος εἶπεν, οὕτω λέγεσθαι αὐτοὺς διὰ τὸ τὸν Ἀβιανὸν ποταμὸν κατοικεῖν. δικαίους δ' εἶπεν Ὀμηρος διὰ τὸ μὴ βουλευθῆναι μετὰ τῶν Ἀμαζόνων ἐπὶ τὴν Ἀσίαν στρατεῦσαι. ^[20]

Eth 7 ἢ ὅτι βίῳ ἐδραΐῳ οὐ χρῶνται οὕτω λέγονται, διὰ τὸ ἐφ' ἀμαξῶν φέρεσθαι. Δίδυμος δὲ Θράκιον [ἔθνος] φησίν. Αἰσχύλος τε Γαβίους διὰ τοῦ γ ἐν λυομένῳ Προμηθεῖ ἔπειτα δ' ἦξεις δῆμον ἐνδικώτατον [βροτῶν] ἀπάντων καὶ φιλοξενώτατον, Γαβίους, ἴν' οὗτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος τέμνει δίκηλλ' ἄρουραν, ἀλλ' αὐτοσπόροι γῦαι φέρουσι βίοντον ἄφθονον βροτοῖς. ὁμοίως καὶ Φιλοστέφανός φησι καὶ ἄλλοι. εἰσὶ δὲ Σκύθαι. οἱ πλείους δὲ τῶν ὑπομνηματιστῶν ἐπίθετά φασι τῶν Ἀγαυῶν τὸ γλακτοφάγων καὶ τὸ ἀβίων, ἐκλαμβάνοντες οἱ μὲν τὸ μὴ βιαζομένων, διὸ καὶ

δικαιότατοι· οἱ δὲ ἀοίκων, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἡμῖν ὅμοιον βίον· οἱ δὲ ὁμοβίων, τουτέστιν ὁμοτόξων. τοξόται γὰρ οἱ αὐτοί. Ἄβολλα, πόλις Σικελίας. ὁ τόνος βαρύς, ὡς Ἄγυλλα. τὸ ἐθνικὸν Ἀβολλαῖος καὶ Ἀβολλαία. Ἀβοριγίνες, ἔθνος Ἰταλικόν, ὡς Ἰόβας ἐν Ῥωμαϊκῇς ἱστορίας πρώτῳ. „μέχρι μὲν οὖν τοῦ Τρωικοῦ πολέμου τὴν ἀρχαίαν Ἀβοριγίνων [ὀνομασίαν] διέσωζον, Λατίνου δὲ βασιλεύσαντος οὕτως προσηγορεύθησαν“. τὰ αὐτὰ καὶ Χάραξ. εἰκὸς οἴεσθαι τινὰς τούτου τὴν κλίσιν ἀπὸ τῆς Ἀβοριγίνος εὐθείας, ὡς Λεοντίνος Ἀκραγαντίνος. [20]

Eth 8 ἀλλὰ Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεὺς Ἀβοριγίνες καὶ Ἀβοριγῖσι φησίν, ὡς δελφῖσιν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη κλίσιν ἐν χρησμῷ κειμένη, ὃν αὐτὸς παρατίθησιν. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ναῦται ναυτέων, οὕτως Ἀβοριγίνοι Ἀβοριγινέων. ἔχει δ' ὁ χρησμὸς οὕτως στείχετε μαιόμενοι Σικελῶν Σατουρνίαν αἴαν, ἢ δ' Ἀβοριγινέων Κοτύλην, οὗ νᾶσος ὀχεῖται, οἷς ἀναμιχθέντες δεκάτην ἐκπέμψατε Φοίβῳ, καὶ κεφαλὰς Κρονίδῃ καὶ τῷ πατρὶ πέμπετε φῶτα. ἀλλ' αὐτὸς τῷ χρησμῷ μὴ πειθόμενος ταῖς προειρημέναις ἐχρήσατο κλίσεις. Ἀβοτις, πόλις Αἰγυπτία, ὡς Ἐκαταῖος. ἦν Ἡρωδιανὸς φησι βαρύνεσθαι. ὁ πολίτης κατὰ μὲν τὸ ἐπιχώριον Ἀβοτίτης, ὡς Ναύκρατις Ναυκρατίτης, κατὰ δὲ Ἐκαταῖον Ἀβοτιεύς, ὡς Μάκρις Μάκριος Μακριεύς, Χάλκις Χάλκιος Χαλκιεύς, Ἀβοτις Ἀβότιος Ἀβοτιεύς. Ἀβρεττηνὴ ἢ, χώρα Μυσίας, ἀπὸ Βρεττίας νύμφης. τὸ ἐθνικὸν Ἀβρεττηνός, ὡς Ἀρριανὸς φησιν. Ἀβρινάτα, Ποντικὸν ἔθνος. [15]

Eth 9 ὁ δὲ τεχνικός φησι καὶ μετὰ τοῦ ρ καὶ χωρὶς τοῦ ρ λέγεσθαι. Ἀβρο, ἔθνος πρὸς τῷ Ἀδρία Ταυλαντίνων, προσεχὲς τοῖς Χελιδονίοις, ὡς Ἐκαταῖος. βαρύνεται δὲ ὡς Κίμβροι, οὓς τινὲς φασὶ Κιμμερίους, Σκόμβροι, καὶ οὗτοι ἔθνος, ὡς Σοφοκλῆς. Ἀβρότονον. Λύκος ὁ Ῥηγῖνος χωρίον οἶται εἶναι, Στράβων δὲ ἐν ἑπτακαίδεκάτῳ βιβλίῳ πόλιν φησί, καὶ ἄλλοι. πόλις δὲ Λιβυφοινίκων. καλεῖται δὲ καὶ Νεάπολις, ὡς Ἐφορος. τὸ ἐθνικὸν οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει, ἢ τέχνη δ' ἐπινοεῖ ἐξ ὁμοιότητος. ὡς γὰρ Ἀθμονον Ἀθμονεύς καὶ Γάργαρον Γαργαρεύς καὶ Σούνιον Σουνιεύς καὶ Σιγυριεύς καὶ Ἰλιεύς καὶ Λευκωνιεύς καὶ Παντικαπαιεύς καὶ Δουλιχιεύς, οὕτως Ἀβροτονεύς. ὁ δὲ τῶν οὐδετέρων τύπος ἔσθ' ὅτε τὸ ἐθνικὸν διὰ τοῦ ηνος ἔχει, ὡς Πέργαμον Περγαμηνός, εἰ μὴ ἀπὸ θηλυκοῦ τοῦ Πέργαμος, ὡς Κύζικος Κυζικηνός. δυνατόν δὲ καὶ ἐξ Ἀβροτόνου φάναι τὸ ἐθνικόν. πολλὰ γὰρ τοιαῦτα, μάλιστα ἐν τοῖς δήμοις τῶν Ἀθηναίων, ὡς ἐξ Οἴου δημότης καὶ ἐκ Κηδῶν, ὡς δειχθήσεται. Ἀβυδοὶ τρεῖς πόλεις. ἢ καθ' Ἑλλησποντον τῶν Μιλησίων ἄποικος, ὡς Διονύσιος Σηστός ὅπῃ καὶ Ἀβυδος ἐναντίον ὄρμον ἔθεντο. καὶ ἢ κατ' Αἴγυπτον τῶν αὐτῶν ἄποικος, ἀπὸ Ἀβύδου τινὸς κληθεῖσα, καὶ ἢ κατὰ τὴν Ἰαπυγίαν ἢ Ἰταλίαν, ἢ οὐδετέρως λέγεται, ὡς Φιλέας „ἔστι δὲ καὶ Ἰαπυγίας πολισμάτιον ἐν Πευκετίοις οὕτως κατ' ὀρθὴν λεγόμενον Ἀβυδον“. [20]

Eth 10 καὶ ἢ „μηδ' εἰκὴ τὴν Ἀβυδον πατεῖν“ παροιμία, τουτέστι μὴ καταθαρρεῖν αὐτῆς ἐπιβαίνειν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εἰκαίων. οἱ δὲ τὴν ἐν Μιλήτῳ Ἀβυδον οἰκοῦντες διεβάλλοντο ἐπὶ συκοφαντίᾳ καὶ μαλακίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀβυδηνός, λέγεται καὶ τὸ Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα ἐπὶ τῶν ἀηδῶν. σημειωτέον δὲ ὅτι τοῦ μὲν Ἀραδος Ἀράδιος καὶ Τένεδος Τενέδιος καὶ Τενεδεύς καὶ Λέβεδος Λεβέδιος, τοῦ δ' Ἀβυδος Ἀβυδηνός. ἴσως διὰ τὸ πλησιόχωρον, Κυζικηνός καὶ τὰ ὅμοια. Ἀβυδῶν, Ἀβυδῶνος, χωρίον Μακεδονίας, ὡς Στράβων. „τηλόθεν ἐξ Ἀβυδῶνος ἀπ' Ἀξίου εὐρὸν ῥέοντοσ“. ὀξύνεται δέ. τὸ ἐθνικὸν Ἀβυδώνιος ὡς Καλυδώνιος. Ἀβυλλο, ἔθνος πρὸς τῇ Τρωγλοδυτικῇ, ἔγγιστα τῷ Νείλῳ, ὡς Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ περὶ γῆς. Ἀβώνου τεῖχος, πόλις μικρὰ πρὸς τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ. ὁ πολίτης Ἀβωνοτειχίτης, ὡς Γορδιοτειχίτης τοῦ Γορδίου τεύχους. Ἀγάθει, πόλις Φωκίδος, ὡς Ἑλλάνικος πρώτῳ Δευκαλιωνείας. ὁ πολίτης Ἀγαθεύς. Ἀγάθη, πόλις Λιγύων ἢ Κελτῶν. [20]

Eth 11 Σκύμνος δὲ Φωκαέων αὐτὴν φησιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ. Τιμοσθένης δὲ ἐν τῷ σταδισμῷ Ἀγαθὴν τύχην αὐτὴν φησιν. εἰ δ' οὕτως λέγοιτο, καὶ ὀξύνοιτ' ἂν ὡς ἐπιθετικόν, ὡς τὸ Ἡραῖον τεῖχος καὶ Ἡραῖον, καὶ Ἑρμαῖος λόφος καὶ Ἑρμαῖος. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη πόλις, ὡς Φίλων, Λιγυστίων,

ἐπὶ λίμνης Λιγυστίας. τάχα δ' ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ πρώτῃ, ὡς Εὐδοξος. βαρύνεται δέ. τὸ ἐθνικὸν Ἀγαθίνος ὡς Ἀκραγαντίνος. Ἀβρων γὰρ ἐν τῷ περὶ παρωνύμων τοῖς τοιοῦτοις καὶ αὐτὸ συνέμιξεν. εἰ δὲ καὶ κύριον εἶη τὸ Ἀγαθίνος, οὐκ ἀπεικὸς σημαίνειν ἀμφοτέρω. Σχοινεύς γὰρ καὶ κύριον καὶ ποταμοῦ καὶ ἐθνικόν, καὶ Λίξος, ὁμοίως Θεσσαλός καὶ Σικανός καὶ Σικελός καὶ μυρία. εἰ δὲ μὴ ὡς ἐθνικὸν τὸ Ἀγαθίνος ἐκλήθη, τὸν οἰκῆτορα λέξομεν Ἀγαθαῖον τῷ κοινῷ λόγῳ, ἢ Ἀγαθεύς, ὡς Θεσσαλονικεύς καὶ Σινταρεύς καὶ Βερενικεύς, ἐπεὶ καὶ Ἀγάθεια τῆς Ἀγάθης εὐρίσκεται παραγωγῇ, ὡς Βερενίκεια καὶ Θεσσαλονίκεια. ἔστι δὲ καὶ νῆσος Ἀγάθη Λυκίας. τὸ ἐθνικὸν ὤφειλεν Ἀγαθεύς· ἡ γὰρ χώρα τῷ εἰς εὖς τύπῳ χαίρει, ὡς Παταρεύς Τλωεύς Τελμισεύς Κρυεύς. Ἀγαθοῦ δαίμονος, νῆσος ἐν τῇ Ἰνδικῇ θαλάσῃ. τὸ ἐθνικὸν κατὰ τέχνην ἐξ Ἀγαθοῦ δαίμονος, διὰ τὸ ἄπορον. Ἀγάθυρνα, πόλις Σικελίας, ὡς Πολύβιος ἐνάτη. τὸ ἐθνικὸν Ἀγαθυρναῖος. οὐ γὰρ ἀήθης ὁ τύπος τοῖς τὴν Σικελίαν οἰκοῦσιν· Ἱμεραῖος γὰρ καὶ Ἐνναῖος καὶ Καταναῖος φασίν. Ἀγάθυρσοι, ἔθνος ἐνδοτέρῳ τοῦ Αἴμου. ^[20]

Eth 12 κέκληνται δὲ ἢ [ἀπ'] Ἀγαθύρσου τοῦ Ἡρακλέους, ἢ ὡς Πείσανδρος ἀπὸ τῶν θύρσων τοῦ Διονύσου. ὁ τόνος βαρύνει. τὰ εἰς σος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους εἰς ἀμετάβολον λήγουσαν βαρύνεται, Μάγαρσος πόλις Κιλικίας, Μαίμαρσος πόλις Ἰστρων. οὕτως Ἀγάθυρσος, καὶ κύριον καὶ ἐθνικόν. λέγονται καὶ Ἀγαθύρσοι κτητικῶς ἢ ἐθνικῶς. ἀπὸ δὲ τοῦ Καβακῆσος οἶται Δίδυμος κατὰ συγκοπὴν τοῦ Καβασσός. πόλις δὲ αὕτη τοῦ Ὀθρυονέως, περὶ ἧς βιβλίον ὅλον συνέγραψε. δειχθήσεται δὲ ἐν τῷ περὶ αὐτῆς λόγῳ τοῦτο ψεῦδος. Ἀγαμήδη, τόπος περὶ Πύρραν τῆς Λέσβου, ἀπὸ Ἀγαμήδης τῆς Μάκαρος, τῆς καὶ Πύρρας ἐπὶ κλησιν. ἔστι καὶ κρήνη Ἀγαμήδη, ὡς Νικόλαος ε'. τὸ ἐθνικὸν Ἀγαμηδεῖς κατὰ τέχνην, ὡς Νικομηδεῖς. Ἀγάμμεια, ἄκρα καὶ λιμὴν περὶ τὴν Τροίαν, ὡς Ἑλλάνικος ἐν δευτέρῳ. ^[10]

Eth 13 ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ ἄγαμον τὴν Ἡσιόνην ὑπ' αὐτοῦ παραδοθῆναι τῷ κῆτει. λέγεται δὲ καὶ Ἀγάμμη, ὡς πρέσβεια πρέσβη καὶ τὸ βασιλεία κατὰ συναλοιφὴν βασιλῆ· οὕτως Ἀγάμμεια Ἀγάμμη. δύναται δὲ καὶ τὸ Ἀγάμμεια ἐκ τοῦ Ἀγάμμη, ὡς τὸ Πηνελόπεια ἐκ τοῦ Πηνελόπη. τὸ ἐθνικὸν Ἀγαμμεύς, ὡς τῆς Μαντινείας Μαντινεύς. λέγεται καὶ Μαντίνη κατὰ συναλοιφὴν παρ' Ἑκαταίῳ. καὶ Ἀγαμμεΐτης, ὡς Ζελεΐτης. εἴρηται γὰρ ἡ Ζέλεια καὶ Ζέλη. ὥστε εἶναι τοῦ Ἀγάμμεια τὸ Ἀγαμμεΐατης, ὡς τὸ Ζελεΐατης. Ἀγαμός, πόλις περὶ Ἡράκλειαν τὴν Ποντικήν. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ παλαιᾶς βασιλίδος, ἢ στέρξασα παρθένος καὶ κυνηγὸν καὶ αὐτήν. ὁ πολίτης Ἀγάμιος. Ἀγβάταν, πολίχνην Συρίας, Ἡρόδοτος τρίτῳ. οἱ δὲ νῦν Βατάνειαν αὐτὴν καλοῦσι. τὸ ἐθνικὸν Βατανεῶται, ὡς Ῥαφάνεια Ῥαφανεῶται. Δημήτριος δὲ φησιν Ἀγβάτανα διττά, τὰ μὲν τῆς Μηδίας τὰ δὲ τῆς Συρίας. Κτησίας δὲ πανταχοῦ τῶν Περσικῶν τὰ παρὰ Μήδοις Ἀγβάτανα διὰ τοῦ α γράφει. παρὰ δὲ τοῖς ἀρχαίοις διὰ τοῦ ε τὸ Περσικόν, ὡς δειχθήσεται. παρὰ Χάρακι δὲ καὶ αὕτη διὰ τοῦ ε, ἣν καὶ Ἐπιφάνειαν φασὶ κεκληθῆσθαι. ^[20]

Eth 14 Ἡρωδιανὸς δ' ἐν τῷ περὶ συντάξεως στοιχείων ἐγκρίνει τὴν διὰ τοῦ κ γραφὴν, παραιτούμενος τὴν διὰ τοῦ γ λέγων οὕτως „μή τι ἄρα παρακινδυνεύει τὸ β ὑποτετάχθαι τῷ γ, [ἐν] οἷς ὑποτέτακται ἐν τῷ λάγβατα ὄρκια“. τὴν δὲ διὰ τοῦ γ γραφὴν καὶ ἐν τῷ ε διασαφήσομεν. καὶ Ἑλλάδιος ἐν τῷ α στοιχείῳ παρέθετο τὸ ἐθνικὸν Ἀγβατανηνός. τοῖς Πέρσαις γὰρ συνήθης ὁ τύπος. λέγουσι γὰρ Καμβυσηνοῦς Παραιτακηνοῦς Σωφηνούς, ὡς δειχθήσεται. καθ' Ἑλλήνας δὲ Ἀγβατανεύς. δεῖξομεν δ' ἐν τῷ β ὅτι ἡ καθ' ἡμᾶς Βατανέα καὶ Βατάνεια καλεῖται καὶ τὸ ἐθνικὸν Βατανεῶται. Ἀγγελή, δῆμος τῆς Πανδιονίδος φυλῆς. ὁ δημότης ἐπιρρηματικῶς Ἀγγελῆθεν ἐκ τόπου „Χάρης Κλεοχάρους Ἀγγελῆθεν“. εἰς τόπον Ἀγγελήνδε, ἐν τόπῳ Ἀγγελῆσιν. ὁζύνεται δὲ κατὰ δύο τρόπους, ὅτι δήμου ὄνομα, ὡς τὸ Περγασὴ καὶ Ἀλή, καὶ ὅτι τὰ διὰ τοῦ ελη μονογενῆ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνεται, εἰ μὴ ἀπὸ φύσει μακρᾶς ἢ θέσει ἄρχοιτο, Σεμέλη, ἀγέλη, διὰ τὸ Πεντελή καὶ Ἀγγελή. τὸ πιμελή σεσημειώται. Ἀγησός, πόλις Θράκης, ὡς Θεόπομπος ἐν τεσσαρακοστῇ ἑβδόμῃ. ^[15]

- Eth 15 τὸ ἔθνικὸν Ἀγήσσιος, ὡς Ἀσσήσιος Ταρτήσιος, ὡς δειχθήσεται ἐν τῷ περὶ αὐτῶν στοιχείῳ. ἢ Ἀγησιτίης, ὡς Ὀδησιτίης διὰ τὸ ὁμοεθνές. Ἅγιο ν , τόπος Σκυθίας, ἐν ᾧ Ἀσκληπιὸς ἐτιμᾶτο, ὡς Πολυίστωρ. Ἅγκαρ α , πόλις Ἰταλίας, ὡς Ἀντία Ἀδρία. τὸ ἔθνικὸν Ἀγκαράτης, ὡς Πολύβιος ὀγδόη. Ἅγκυρ α , πόλις Γαλατίας. οἱ δὲ Φρυγίας αὐτὴν ἀναγράφουσιν. ἔοικε δ' οὖν [Φρυγίας] διὰ τὸ ἀμφοτέρων εἶναι· Γαλατῶν γὰρ οὐσα ὁμορός ἐστι τῇ μεγάλῃ Φρυγίᾳ. οἱ γὰρ ἀπὸ Κελτικῆς Γαλάται, ὡς Στράβων φησὶ δωδεκάτῳ, εἰς τούτους πλανηθέντες τοὺς τόπους τριμερεῖς τε γενόμενοι εἰς τοσαύτας μοίρας διενείμαντο τὴν χώραν. Ἀπολλώνιος δὲ ἐν ἑπτακαιδεκάτῃ Καρικῶν ἱστορεῖ Μιθριδάτη καὶ Ἀριοβαρζάνῃ νεήλυδας τοὺς Γαλάτας συμμαχήσαντας διώξαι τοὺς ὑπὸ Πτολεμαίου σταλέντας Αἰγυπτίους ἄχρι θαλάσσης, καὶ λαβεῖν τὰς ἀγκύρας τῶν νεῶν αὐτῶν, καὶ μισθὸν τῆς νίκης εἰς πολιισμόν λαβόντας χώραν κτίσαι καὶ ὀνομάσαι οὕτως. ^[15]
- Eth 16 τρεῖς δὲ πόλεις ἔκτισαν, Ἅγκυραν ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν πόλεμον πλεονεκτήματος, τὴν δὲ ἀπὸ Πεσσινοῦντος τοῦ ἄρχοντος, τὴν δὲ Ταυίαν ἀπὸ τοῦ ἐτέρου ἄρχοντος. τὸ ἔθνικὸν Ἅγκυρανός. τὰ εἰς νος ἔθνικα, ἐὰν ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου γένοιτο καθαρευούσης, τῷ α παραλήγει μακρῷ καὶ μιᾷ συλλαβῇ τῆς γενικῆς περιττεύει, οὐκ ἀναστρέφοντος τοῦ λόγου. οὐ γὰρ ὅσα τὸ α κατὰ τὴν παραλήγουσαν ἔχει, ταῦτα ἐκ θηλυκῶν προήκται. τοῦ μὲν προτέρου παραδείγματος ταῦτα, Ἀσιανός Καρδιανός Ὀλβιανός Φασιανός, ἀπὸ τῆς Φάσιος πόλεως, Τράλλιος Τραλλιανός, Σάρδιος Σαρδιανός, [τοῦ δὲ δευτέρου] Πάριον Παρίου Παριανός, Βοσπορίου Βοσποριανός (ἀπὸ τῶν ἔθνικῶν ἔθνικα, ὡς τοῦ Ῥοδίου τὸ Ῥοδιακός κτητικὸν καὶ Σαμίου τὸ Σαμιακός), Κίου πόλεως Μυσίας Κιανός, Τίου Τιανός, Καρίου Καριανός, Σηλυμβρίου Σηλυμβριανός. ἡμάρτηται τὸ Βοτρυηνός, ἐὰν ἀπὸ τοῦ Βότρυος γέγονεν. ^[15]
- Eth 17 ἐντεῦθεν δὲ ὁ τύπος μιᾷ περιττεύει, σπανίως δὲ δυσίν, ὡς τὸ Ταυριανός καὶ Σκορπιανός καὶ Ζυγιανός, ἅπερ ἀπὸ τῶν Σκόρπων καὶ Ταύρων καὶ Ζυγῶν παράγεσθαι δοκοῦσι, δυνάμενα καὶ αὐτὰ ἀπὸ τῶν προτέρων παράγεσθαι τοπικῶν, Ζυγίων Σκορπίων Ταυρίων. πρόσκειται οὐκ ἀναστρέφοντος τοῦ λόγου, διὰ τὸ Ἰσπανός Καρμανός Καμπανός Γερμανός Βρεττανός Ὠρητανός Ἀφρικανός Ἀλβανός Ὑρκανός. οὐδὲν γὰρ τούτων ἀπὸ γενικῆς καθαρευούσης. ὁ δὲ Ὠρός φησι „τὰ μέντοι [μὴ] καθαρεύοντα τῷ η θέλει παραλήγεσθαι χωρὶς εἰ μὴ τῷ ρ παρεδρευόμενα διφοροῖτο, καθάπερ ἐπὶ τοῦ Ἅγκυρανός καὶ Θυατειρηνός Γερμανός καὶ Γαγγηρός. ὦν τὰ μὲν παρὰ τὴν Ἅγκυραν συνεξέδραμεν τῷ Σωρανός Βοστρανός, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ Θυάτειρα καὶ τὰ Γάγγρα παρῆκται. ἀλλὰ καὶ θηλυκῶς λέγεται ἡ Γάγγρα“. [ὡς Πολυίστωρ φησίν, αἰπόλον φάναι περὶ τὸν τόπον αἶγας νέμοντα, κτίσαντα οὖν πόλιν οὕτως ὀνομάσαι· οὕτω γὰρ ὄνομα τῇ αἰγί. ^[15]
- Eth 18] Ἀγκύριο ν , πόλις Ἰταλίας. δύναται ὁ πολίτης Ἀγκύριος, ὡς Βυζάντιος, ἢ Ἀγκυριεύς, ὡς Κιτιεύς Δουλιχιεύς Σιγιεύς Σουνιεύς. ἀλλ' ἄμεινον διὰ τὸ τῆς χώρας ἔθος Ἀγκυριανός, ὡς Ἀδριανός. εἰ μὴ ὡς παρὰ τὸ Ῥήγιον Ῥηγῖνος, Μεταπόντιον Μεταποντίνος. Ἰταλοὶ γὰρ μάλιστα τούτῳ φιληδοῦσι τῷ τύπῳ. Ἀγκυρῶν πόλις, Αἰγύπτου, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τρισκαιδεκάτῳ Αἰγυπτιακῶν. ὠνόμασται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ λιθίνας ἔτεμον αἶς κατεχρῶντο ἀγκύρας ἐκ τῆς παρακειμένης λατομίας. τὸ ἔθνικὸν ἢ τέχνη ἐκ τοῦ Αἰγυπτίων ἔθους. ὡς γὰρ Κυνῶν πόλις Κυνοπολίτης, Λεόντων πόλις Λεοντοπολίτης, Λύκων πόλις Λυκοπολίτης, Λάτων πόλις Λατοπολίτης, οὕτως Ἀγκυρῶν [πόλις] Ἀγκυροπολίτης. Ἀγκώ ν , πόλις Πικεντίνων, ὡς Ἀντρῶν. ἴσως δὲ βαρύνεται κατὰ τοὺς ἐγχωρίους. τὸ ἔθνικὸν Ἀγκώνιος, ὡς Ἀντρώνιος ὄνος ἢ παροιμία, Καλυδώνιος. λέγεται δὲ καὶ Ἀγκωνίτης, ὡς Ἀρτεμίδωρος. Ἀγνοῦ ς , δῆμος ἐν τῇ Ἀττικῇ τῆς Δημητριάδος φυλῆς· τινὲς δὲ τῆς Ἀκαμαντίδος ἢ ὡς Φρύνιχος τῆς Ἀτταλίδος. ^[15]
- Eth 19 ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ φουομένης ἄγνου. ἐπιπολάζει γὰρ καὶ τοῦτο τὸ εἶδος παρ' Ἑλλήσιν, οἷον Σχοινοῦς Σκιλλοῦς Πιτυώδης Δαφνοῦς Σελινοῦς Ἐρικώδης, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς τόποις φουομένων. καὶ τῶν Ἀθήνησι δῆμων τινές, Ἀχερδοῦς Φηγοῦς Μυρρινοῦς. ὁ δημότης Ἀγνούσιος,

ὡς Ῥαμνοῦσιος, ἀπὸ τῆς γενικῆς προσόδῳ τοῦ ι τοῦ τ οὐ φυλασσομένου, ὡς ἐν τῷ Σελινούντιος Ὀπούντιος Ἰεριχούντιος, τρεπομένου δὲ εἰς ς , καὶ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ν ὑφαιρουμένου, Ἀλιμούσιος Φηγούσιος. διακρίνεται ἡ τροπὴ τῷ ἀδιαιρέτῳ τοῦ πρωτοτύπου, ὅπερ Ἀττικοὶ φιλοῦσι. παρ' αὐτοῖς γὰρ οὐ λέγεται Ἀγνόεις ἢ Φηγόεις ἢ Μυρρινόεις. ὅθεν οὐδὲ διὰ τοῦ τ λέγεται Σιμούντιος, ἀλλὰ διὰ τοῦ ς μετὰ τῆς ὑφέσεως τοῦ ν . τὸ δὲ Σιμοῦς Σιμόεις διαιρεῖται, καὶ Ὀποῦς Ὀπόεις. τάχα δὲ καὶ τὰ δοκοῦντα διαιρεῖσθαι κυριώτερα καθέστηκεν, ὅθεν μετὰ τοῦ τ λέγεται Σιμούντιος· οὐ γὰρ Ἀττικά ταῦτα. τὸ τοπικὸν Ἀγνουντόθεν, καὶ ἐν τόπῳ Ἀγνοῦντι ἐν τοῖς ἄξοσιν „ἐπειδὴ Ἀγνοῦντι θυσία ἐστὶ τῷ Λεῶ“. [15]

Eth 20 εἰς τόπον Ἀγνοῦντάδε. Ἀγνώνει α , πόλις Θράκης πλησίον Ἀμφιπόλεως, Ἀγνωνος κτίσμα τοῦ στρατηγοῦ τῶν Ἀθηναίων. τὸ ἐθνικὸν Ἀγνωνείτης, ὡς Μαρωνείτης τοῦ Μαρώνεια καὶ Καυκωνείτης τοῦ Καυκώνεια, κατ' ἔλλειψιν τοῦ α . Ἀγνώτε ς , ἔθνος Κελτικῆς παρὰ τὸν ὠκεανόν, ὡς Ἀρτεμίδωρος. Ἀγορ ά , πόλις ἐν Χερρονήσῳ. ὁ οἰκητὴς Ἀγοραῖος. Ἀγοραῖον τεῖχος , πόλις Εὐρώπης ἐν Ἑλλησπόντῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀγοραιοτειχίτης. Ἀγορησό ς , πόλις Καρίας, κτίσμα Ἀργείων ἀποίκων. τὸ ἐθνικὸν Ἀγορησεύς, ὡς Τελμισεύς, Τυμνησός Τυμνησεύς. δύναται καὶ Ἀγορήσιος, ὡς Λυρνήσιος. Ἄγρα καὶ Ἄγρα ι , χωρίον, ἐνικῶς καὶ πληθυντικῶς. ἔστι δὲ τῆς Ἀττικῆς πρὸ τῆς πόλεως, ἐν ᾧ τὰ μικρὰ μυστήρια ἐπιτελεῖται, μίμημα τῶν περὶ τὸν Διόνυσον· ἐν ᾧ λέγουσι καὶ τὸν Ἡρακλέα μεμυῆσθαι. Ἀγραῖο ι , ἔθνος Ἀράβιον, ὡς ἐν ἐκκαιδεκάτῳ Στράβων. ἔστι δὲ καὶ ἕτερον ἔθνος πλησίον Ἀκαρνάνων, ὡς Θουκυδίδης ἐν τρίτῃ. [20]

Eth 21 τὸ θηλυκὸν ἐπὶ τῆς χώρας Ἀγραία. λέγονται δὲ καὶ Ἀγραεῖς, ὡς Ἐρατοσθένης. Ἀγραυλ ή , δῆμος Ἀθήνησι τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς. τινὲς δὲ Ἀγρυλὴ γράφουσιν ἄνευ τοῦ α , Ἀγρυλῆθεν. θέλει δὲ τὸ α ἀπὸ Ἀγραύλου τῆς Κέκροπος θυγατρὸς. τρεῖς δὲ ἦσαν ἀπὸ τῶν αὐξόντων τοὺς καρποὺς ὠνομασμένοι, Πάνδροσος Ἔρση Ἄγραυλος. ἔστι δὲ καὶ πόλις Ἀθηναίων ἄποικος ἐν Σαρδοῖ ἀπὸ τοῦ δήμου κληθεῖσα Ἀγρυλὴ. ὁ δημότης Ἀγρυλεύς, καὶ Ἀγρυλῆθεν ἐκ τόπου, εἰς τόπον Ἀγρυλῆνδε. δέχεται δὲ δύο τύπους. καὶ ἐν τόπῳ Ἀγρυλῆσι. Ἄγρ η , πόλις Λυδίας. Ἡρωδιανὸς ἐν δωδεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀγραῖος, ὡς Ἀσκραῖος. Ἀγρία ι , ἀρσενικῶς, ἔθνος Παιονίας μεταξὺ Αἴμου καὶ Ῥοδόπης. παρὰ Πολυβίῳ δὲ διὰ τοῦ α . εὐρέθη δὲ ἐν ὀκτωκαιδεκάτῃ „τὸ γὰρ τῶν Ἀγραῶν ἔθνος“. λέγονται καὶ Ἀγράιοι τετρασυλλάβως, καὶ Ἀγριεῖς, ὡς Θεόπομπος. καὶ κτητικὸν Ἀγρικόν. λέγονται καὶ Ἀγριᾶνες, ὡς ἐν τῷ ἐπιγράμματι γραφέντι εἰς Νεοπτόλεμον Πισίδην οὕτως εἰμὶ Νεοπτόλεμος Κρεσσοῦ, τρισσῶν δ' ἐν' ἀδελφῶν ἔστασαν Τλωεῖς, κύδος ἐμὸν δόρατος· οὐνεκεν ὦν Πισίδας καὶ Παίονας ἡδ' Ἀγριᾶνας καὶ Γαλάτας τόσσους ἀντιάσας στόρεσα. τὸ κτητικὸν Ἀγριανικός, ὡς Χάραξ ἐν δευτέρῳ χρονικῶν. Ἀγρισ α , πόλις Καρμανίας. [20]

Eth 22 ὁ πολίτης Ἀγρисяῖος, ὡς Ἐδεσσα Ἐδεσσαῖος. Ἀγρό ς , τὸ χωρίον. ὁ οἰκῆτωρ ἀγρότης καὶ ἀγρότις, καὶ ἀγροιώτης καὶ ἀγρωτήρ καὶ ἀγρώτειρα καὶ ἀγρώτης διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὡς Μαλλός Μαλλώτης καὶ Ἠπειρος Ἠπειρώτης, καὶ ἀγρώστης πλεονασμῷ τοῦ ς , καὶ συνθέτως ἄγροικος καὶ ἀγροῖκος, ἀφ' ὧν παρώνυμον τὸ ἀγροικηρός ὡς σιγηρός, καὶ „ἀγροικηρὴν φύσιν“, καὶ ἀγροιώτις καὶ ἀγρωστῖνος καὶ ἀγρεῖος καὶ ἀγρίτης, ὡς τόπος τοπίτης, καὶ ἀγρεΐη διὰ διφθόγγου. Ἀγυι ά , τόπος δηλῶν τὴν ἐν τῇ πόλει πορευτὴν ὁδόν. Ἡρακλέων δὲ ὁ Γλαύκωνος παρὰ τὸ αἰσσω φησίν. ἔστι δὲ ὡς παρὰ τὸ ἄρπω ἄρπυια, ὀρέγω ὀρέγυια. ὁ τοπίτης ἀγυιεύς. λέγονται καὶ ὀβελίσκοι θεοῖς ἀνειμένοι, ὡς Εὐπολις. καὶ κατὰ συναίρεσιν ἀγυιέας ἀγυιάς. λέγεται δὲ κίων ἀγυιεύς εἰς ὅξυ ἀπολήγων, ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἰστάμενος, Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις. [15]

Eth 23 καὶ ὁ Ἀπόλλων ἀγυιεύς καὶ ἀγυιάτης, τουτέστιν ὁ ἐφόδιος. καὶ θηλυκὸν ἀγυιᾶτις, ὡς καὶ τὰ προπύλαια τοῦ ἀγυιέως ἀγυιάτιδες [θεραπεῖαι] λέγονται. τὸ τοπικὸν ἀγυιαῖος. Σοφοκλῆς Ἑρμιόνη „ἀλλ' ᾧ πατρῶας γῆς ἀγυιαίου πέδον“. ἔστιν οὖν τὸ μὲν ἀγυιεύς ἀπὸ τοῦ ἀγυιά, ὡς

Τρύφων φησὶν ἐν παρωνύμοις „πᾶν εἰς α θηλυκὸν ἰσοσύλλαβον ἔχει τῇ εὐθείᾳ καὶ τῇ γενικῇ τὸ παρώνυμον, Μοψοπία Μοψοπιεύς Ἑρετριεύς Φωκαϊεύς Θεσπιεύς“. τὸ δὲ ἀγνιάτης ὡς Κορώνεια Κορωνειάτης Καρυάτης Καυλωνειάτης. τὸ δὲ ἀγνιάς ὡς ἀρουραῖος. Ἄγυλλ α , πόλις Τυρρηνίας. Λυκόφρων „Ἄγυλλαν Αὔσονίτιν εἰσεκώμασεν“. ἔστι δὲ κτίσμα τῶν ἐκ Θετταλίας Πελασγῶν, μετωνομάσθη δὲ Καῖρε. Θετταλῶν γὰρ κρατούντων τῆς πόλεως προσελθὼν τις τῶν ἀπὸ Λυδίας μετοικησάντων Τυρρηνῶν ἡρώτα τί ἂν εἴη τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, τίς δὲ ἀντὶ τῆς ἀποκρίσεως τὸ χαῖρε εἶπεν· ὅθεν Τυρρηνοὶ κρατήσαντες Καῖρε προσηγόρευσαν. τὸ ἔθνικὸν Καιρετανοί, ὡς Στράβων. ὁ πολίτης Ἀγυλλαῖος. Ῥιανὸς δὲ Ἀγύλλιον εἶπε χαλκόν. Ἀγύριν α , πόλις Σικελίας. τὸ ἔθνικὸν Ἀγυριναῖος. Διονύσιος δὲ τὸ Ἀγύριον ἔφη. Ἀγχιάλ η , πόλις Κιλικίας παραθαλασσία [πρὸς] τῇ Ταρσῶ καὶ Ζεφυρίῳ. ἔστι δὲ κτίσμα Ἀγχιάλης τῆς Ἰαπετοῦ θυγατρὸς, ὡς Ἀθηνόδωρος περὶ τῆς αὐτοῦ πατρίδος γράφων καὶ παρατιθεὶς Διόδωρον τὸν γραμματικὸν συμφωνοῦντα Πτολεμαίῳ βασιλεῖ „γίνεται δ' Ἰαπετοῦ θυγάτηρ Ἀγχιάλη, καὶ κτίζει πόλιν Ἀγχιάλην, Ἀγχιαλέα τε τὸν παρακείμενον ποταμόν. [25]

Eth 24 γεννᾷ δ' υἱὸν Κύδνον, ἀφ' οὗ ποταμὸς Κύδνος ἐν Ταρσῶ, ὁ δὲ Κύδνος υἱὸν Παρθένιον, ἀφ' οὗ ἡ πόλις μετωνομάσθη Παρθενία. μεταπεσόντος δὲ τοῦ ὀνόματος Ταρσὸς ἐκλήθη“. τινὲς δὲ φασὶ Σαρδανάπαλλον δύο πόλεις κτίσαι, Ἀγχιάλην σὺν Ταρσῶ, οὗ ἔστι καὶ τὸ ἐπίγραμμα ὧδε „ταῦτ' ἔχω, ὅς' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ μετ' ἔρωτος τερπνὰ πάθον. τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λείλειπται. Σαρδανάπαλλος ὁ Κυνδαράξω παῖς Ἀγχιάλην καὶ Ταρσὸν ἔδειμεν ἐν ἡμέρᾳ μιῇ. ἔσθιε πῖνε παῖζε, ὡς τᾶλλα τούτου οὐκ ἄξια“. τοῦ ἀποκροτήματος. λέγεται δὲ καὶ Ἀγχιαλεία, ὡς Διονύσιος ὁ περιηγητής. ὁ πολίτης Ἀγχιαλεύς, ὡς Σινώπη Σινωπεύς. ἔστι δὲ καὶ Ἰλλυρίας ἄλλη, κτίσμα Παρίων, παρ' ἧς κόλπος Ἑνεστηδῶν λεγόμενος, ἐν ᾧ ἡ Σχερία. ὁ πολίτης ὁ αὐτός. Ἀγχίς η , πόλις Ἰταλίας, ἀπὸ τοῦ προπάτορος Ἀγχίσου, ὡς Διονύσιος ἐν πρώτῃ περὶ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἔθνικὸν Ἀγχισεύς. Ἄδαν α , Κίλισσα πόλις, οὐδετέρως. ταύτην ᾤκισεν Ἄδανος καὶ Σάρος, Ταρσεῦσι πολεμήσαντες καὶ ἡττηθέντες. ἀφ' ὧν ἡ πόλις ἀπὸ τοῦ ἡγεμόνος Ἄδανα. τὸν δὲ ποταμὸν Κοίρανον καλούμενον Σάρον καλέσαντες. ἔστι δὲ ὁ Ἄδανος Γῆς καὶ Οὐρανοῦ παῖς, καὶ Ὅστασος καὶ Σάνδης καὶ Κρόνος καὶ Ῥέα καὶ Ἰαπετὸς καὶ Ὀλυμβρος. [20]

Eth 25 ὁ πολίτης Ἀδανεύς, ὡς Γάργαρα Γαργαρεύς, Τύανα Τυανεύς. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα πόλις ἐν μεσογείῳ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας, ὡς Οὐράνιός φησιν ἐν Ἀραβικῶν τρίτῳ. ὁ ταύτης πολίτης οὐ δύναται Ἀδανεύς εἶναι· οὐ γὰρ ὁ τύπος Ἀράβων, ἀλλὰ τῶν διὰ τοῦ α οὐδετέρων ὁ διὰ τοῦ ηνος. Ζόαρα Ζοαρηνός, Μήδαβα Μηδαβηνός, Τάρφαρα Ταρφαρηνός, Αὔαρα Αὐαρηνός. οὕτως καὶ Ἀδαρηνός. ἢ Ἀδανίτης, ὡς Αἶλανα Αἰλανίτης. Ἡρωδιανὸς ἐν τετάρτῃ τῆς καθόλου „τὸ Ἄδανις καὶ Θήβανις θηλυκὸν τὸν Αἰολίδος ἔσχεν. ἐπίσταμαι δὲ ὅτι καὶ ἀρσενικόν ἐστίν. οὕτως δὲ ἄνεμος καλεῖται ἀπὸ Θήβης πόλεως πνέων τῆς Ἡετίωνος, τοῦ πατρὸς Ἀνδρομάχης“. εἰ τοίνυν τοῦ Ἀδανεύς τὸ Ἀδανίς, ὡς τοῦ Ταρσεύς τὸ Ταρσίς, ἔδει συνοξύνεσθαι, εἰ μὴ κατ' Αἰολέας βαρύνεται, ὅπερ ἐπὶ τοῦ Θήβανις εἶρηκεν, εἴ γε ὅλως ἐστὶν ἔθνικόν. [10]

Eth 26 ἔστι καὶ τρίτη πόλις πρὸς τῷ Εὐφράτῃ. τὸ ἔθνικὸν Περσικῶ ἔθει Ἀδαρηνός. Ἀδαρούπολις , πόλις Περσική, ὡς Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ τοῦ Περσικοῦ κόλπου. ὁ πολίτης Ἀδαροπολίτης, ὡς Ἡλιοπολίτης Ἡφαιστοπολίτης, τῷ τεχνικῷ λόγῳ, εἰ μὴ ὀφείλει τῷ Περσικῷ τύπῳ, ὡς Καμβυσηνός Σωφηνός Παραιτακηνός. ἔστι δὲ καὶ Ἀδαρα οὐδετέρως, κώμη μεγάλη τρίτης Παλαιστίνης μεταξὺ Χαρακμῶβων καὶ Ἀρεοπόλεως, ἴσως ἀπὸ τῆς Περσίδος κληθεῖσα πόλεως. καὶ γὰρ φυλὴ τις ἐν Χαρακμῶβοις Βαβυλώνιοι. τῶν δὲ Ἀδάρων τὸ ἔθνικὸν Ἀδαρηνός. Ἀδέρκων , πόλις Ἰβηρίας, ὡς Ἀσκάλων. τὸ ἔθνικὸν Ἀδερκωνίτης, ὡς Ἀσκαλωνίτης. Ἀδιαβην ἡ , χώρα μέση τῶν ποταμῶν Εὐφράτου καὶ Τίγριδος, ἢ τις καὶ Μεσήνη ὠνόμαστο. τὸ ἔθνικὸν Ἀδιαβηνός. Ἄδουλις , πόλις Αἰθιοπῶν. οἱ δὲ Πανὸς νῆσον αὐτὴν καλοῦσιν. καὶ τὰμοῦ βιβλία Ἄδουλι δίχα τοῦ ς . σφάλμα δὲ ἐστίν. Ἄδουλις γὰρ ὀφείλει, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τοῖς εἰς λις τῷ ω ...

παραληγομένοις. ὁ πολίτης Ἀδουλίτης, ὡς Ἀξουμίτης. καὶ Ἀδουλιτικός τὸ κτητικόν.

Ἀδραμύτειο ν , πόλις τῆς κατὰ Κάικον Μυσίας. ^[20]

Eth 27 ἡ γραφὴ διχῶς, διὰ τοῦ τ καὶ διὰ τοῦ δ , καὶ διὰ διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ ι , καὶ δι' ἑνὸς τ καὶ διὰ δύο. ἀλλὰ δι' ἑνὸς τ , ὅταν ἔξη δίφθογγον, καὶ διὰ δύο τὸ ι μόνως. κέκληται ἀπὸ Ἀδραμύτου κτιστοῦ, παιδὸς μὲν Ἀλυάττου Κροίσου δὲ ἀδελφοῦ, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν πολιτείαις καὶ ἄλλοι. τινὲς δὲ ἀπὸ Ἑρμῶνος τοῦ Λυδῶν βασιλέως. τὸν γὰρ Ἑρμῶνα Λυδοὶ Ἀδραμυν καλοῦσι Φρυγιστί. οὐ δύναται δέ, ὡς Ἡρωδιανός, διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ τ τὸ Ἀδραμυς. ὁ πολίτης Ἀδραμυττηνός, ὡς Ἀρτακηνός Δατηνός Δαυτηνός Σεβαστηνός. λέγεται δὲ καὶ Ἀδραμύττιον διὰ τοῦ ι , ὡς Κρατῖνος. Ἀδράμυττι ς , νῆσος ἐν τῇ Λυκίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀδραμυττίτης, ὡς Ναύκρατις Ναυκρατίτης. Ἀδράν η , πόλις Θράκης, ἡ μικρὸν ὑπὲρ τῆς Βερενίκης κεῖται, ὡς Θεόπομπος. Πολύβιος δὲ διὰ τοῦ η τὴν μέσσην λέγει ἐν τρισκαίδεκάτῃ, Ἀδρήνη. τὸ ἐθνικὸν Ἀδρηνίτης, ὡς Συήνη Συηνίτης, Σελήνη Σεληνίτης. τούτων τὰ μαρτύρια ἐν τοῖς οἰκείοις. δύναται δὲ καὶ Ἀδρηναῖος, ὡς Κυρηναῖος Πελληναῖος Μιτυληναῖος. δίδωσιν ἡ τέχνη καὶ τὸ Ἀδρηνεύς, ὡς Πελληνεύς. Ἀδρανό ν , πόλις Σικελίας ἐν τῇ Αἴτνῃ, ποταμὸν ὁμώνυμον ἔχουσα. ^[20]

Eth 28 λέγεται καὶ ἀρσενικῶς Ἀδράνιος. Ἀπολλόδωρος δὲ Ἀδρανίτας φησὶ τὸ ἐθνικόν. Ἀδράστει α , μεταξὺ Πριάπου καὶ τοῦ Παρίου, ἀπὸ Ἀδράστου βασιλέως, ὃς καὶ πρῶτος ἰδρύσατο τὸ Νεμέσεως ἱερόν. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἡ χώρα Ἀδράστεια καὶ Ἀδραστείας πεδίον, καὶ ἡ πόλις οὕτως. Διογένης ἐν πρώτῃ [περὶ] Κυζίκου φησὶν ἀπὸ Ἀδραστείας κεκληῖσθαι μιᾶς τῶν Ὀρεστιάδων νυμφῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀδραστεύς. οἱ δὲ ἐπιχώριοι Ἀδραστηνός ὡς Κυζικηνός φασίν. ἔστι καὶ Τρωάδος Ἀδράστεια τόπος, ἀπὸ Ἀδραστείας θυγατρὸς Μελίσσου, τοῦ Ἰδης τῆς πρῶτον βασιλευσάσης ἐν Τροίᾳ, ὡς Χάραξ Ἑλληνικῶν δευτέρᾳ. τὸ αὐτὸ δὲ ἐστὶ χωρίον καὶ ἐθνικόν. Ἀδρί α , πόλις, καὶ παρ' αὐτὴν κόλπος Ἀδρίας καὶ ποταμὸς ὁμοίως, ὡς Ἐκαταῖος. ἡ χώρα τοῖς βοσκήμασιν ἐστὶν ἀγαθὴ, ὡς δις τίκτειν τὸν ἐνιαυτὸν καὶ διδυμητοκεῖν, πολλάκις καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρας ἐρίφους τίκτειν, ἔνια δὲ καὶ πέντε καὶ πλείους. ^[15]

Eth 29 καὶ τὰς ἀλεκτορίδας δις τίκτειν τῆς ἡμέρας, τῷ δὲ μεγέθει πάντων εἶναι μικροτέρας τῶν ὀρνίθων. ὁ πολίτης καὶ ὁ πάροικος Ἀδριανός ὡς Ἀσιανός, καὶ Ἀδριάτης, οὗ τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος, ὡς τοῦ Πτελεάτης ὁ Πτελεατικός οἶνος. Ἀδροττ α , οὐδετέρως, χωρίον ἐν Λυδία παραθαλάττιον καὶ κατάκρημνον. οἱ οἰκήτορες Ἀδροττεῖς. τῶν γὰρ εἰς α οὐδετέρων παρὰ τε τοῖς Λυδοῖς καὶ τὴν Καρίαν οἰκοῦσι χαίρει τῇ εἰς εὖς ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν. δύναται καὶ Ἀδροττηνός, καὶ γὰρ ὁ τύπος τῶν Ἀσιανῶν. καὶ οὕτως οἱ ἐπιχώριοι λέγουσιν. Ἀδρύμη ς , Ἀδρύμητος, Λιβύης πόλις. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. κέκληται ἀπὸ τινος Ἀδρύμητος, τῆς γενικῆς παραχθείσης εἰς εὐθεΐαν, καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀδρυμήτιος, ὡς Βηρύτιος. ^[10]

Eth 30 ἄμεινον τὸ Ἀδρύμης καὶ Ἀδρυμήσιος. αἱ γὰρ ἀπὸ γενικῆς εὐθεΐας δίχα ποιητικῆς φράσεως σπανιώταται. Ἀδρυ ξ , ὡς Ἑρυξ, ἀρσενικῶς, πόλις Συρακουσίων. τὸ ἐθνικὸν Ἀδρυκῖνος, ὡς Ἑρυκῖνος τῆς Ἑρυκος γενικῆς, καὶ Ἀδρυκίνη, ὡς Ἑρυκίνη Ἀφροδίτη. Ἀδυρμαχίδα ι , Λιβυκὸν ἔθνος, ὡς Ἡρόδοτος. Ἀερί α , ἡ Αἴγυπτος, παρὰ τὸν ἀέρα. καὶ γὰρ ἡερόεσσαν αὐτὴν φασιν. οἱ ἄνθρωποι Ἀέριοι, καὶ Ἀερίτης, ἐκ τῆς ἀέρος γενικῆς. ἔστι καὶ Κελτικὴ πόλις Ἀερία, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν τετάρτῳ. ἔστι καὶ ἄλλη Κρήτης οὐκ ἄσσημος, ἡ ἐλέγετο νῆσος Ἀερία καὶ Ἰδαία καὶ Δολίχη διὰ τὸ μῆκος. ἐθνικὰ τὰ αὐτά. Ἀζανί α , μέρος τῆς Ἀρκαδίας, ἀπὸ Ἀζᾶνος τοῦ Ἀρκάδος. οἱ οἰκήτορες Ἀζᾶνες καὶ Ἀζῆνες. καὶ Ἀζάνιος καὶ Ἀζανία καὶ Ἀζάνιον. Εὐδοξος δὲ ἐν ἔκτῃ γῆς περιόδου φησὶν „ἔστι κρήνη τῆς Ἀζηνίας, ἡ τοὺς γευσασμένους τοῦ ὕδατος ποιεῖ μηδὲ τὴν ὁσμὴν τοῦ οἴνου ἀνέχεσθαι, εἰς ἣν λέγουσι Μελάμποδα, ὅτε τὰς Προιτίδας ἐκάθαιρεν, ἐμβαλεῖν τὰ ἀποκαθάρματα“. ἔστι δὲ μοῖρα τῆς Ἀρκαδίας ἡ Ἀζανία. διήρηται δὲ εἰς τρία, Παρρασίους Ἀζᾶνας Τραπεζουντίους. καὶ ἔχει ἡ Ἀζανία πόλεις ἑπτακαίδεκα, ἃς ἔλαχεν Ἀζήν.

^[20]

- Eth 31 ἔστι καὶ Μασσαλίας ἄλλη, ὡς Φίλων. Ἀζανοί , Φρυγίας πόλις. Στράβων δωδεκάτη „τῆς δ' Ἐπικτήτου Φρυγίας Ἀζανοί τέ εἰσι καὶ Νακόλεια“. οἱ πολῖται Ἀζανῖται, τὸ θηλυκὸν Ἀζανῖτις. Ἡρωδιανὸς διὰ τῆς αἰ ἐν πρώτῃ τῶν καθόλου λέγων „Αἰζὴν Ταντάλου παῖς, ἀφ' οὗ ἐν Φρυγίᾳ πόλις Αἰζανοί“. τινὲς δὲ Ἀζάνιον αὐτὴν φασιν. Ἑρμογένης δὲ φησιν οὐδὲ οὕτως, ἀλλ' Ἐξουάνουν αὐτὴν καλεῖσθαι· λέγεται γὰρ παρὰ τὸν τόπον ἀγροικίας εἶναι, λιμοῦ δὲ γενομένου συνελθόντες οἱ ποιμένες ἔθυσον εὐβοσίαν γενέσθαι· οὐκ ἀκούοντων δὲ τῶν θεῶν Εὐφορβος τὴν οὐανοῦν, ὃ ἐστὶν ἀλώπηξ, καὶ ἔξιν, ὃ ἐστὶν ἐχῖνος, θῦσαι τοῖς δαίμοσιν· εὐαρεστησάντων δὲ τῶν θεῶν εὐφορίαν γενέσθαι καὶ τὴν γῆν πολυκαρπῆσαι, τοὺς δὲ περιοίκους πυθομένους ἱερέα καὶ ἄρχοντα αὐτὸν καταστῆσαι. ἐξ αὐτοῦ δὲ κληθῆναι τὴν πόλιν Ἐξουάνουν, ὃ μεθερμηνευόμενον ἔστιν ἐχίναλώπηξ. ἔοικε δὲ μετηλλοιωθῆαι ἐκ τοῦ Ἐξουάνουν τὸ Ἀζάνιον. ^[15]
- Eth 32 ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ Βιθυνίῳ, περὶ οὗ ἐροῦμεν. Ἀζειῶτα , ἔθνος τῆς Τρωάδος, ὡς Ἑλλάνικος ἐν τοῖς περὶ Λυδίας λέγει. ἔοικε δὲ τὸ πρωτότυπον Ἀζειᾶ εἶναι, ἵν' ᾗ ὡς Μάρεια Μαρειώτης, Ῥάφεια Ῥαφειώτης. λέγεται δὲ καὶ Ἀζειοί. Ἀζηνί , ὡς Πλωθιά Λουσιά, δῆμος ἐν Ἀττικῇ τῆς Ἱπποθωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀζηνιεύς, ὡς Ἐρχιεύς. τὰ τοπικὰ δηλὰ. Ἀζίλι , πόλις Λιβύης. οἱ δὲ περὶ Σαλούστιον οὐ πόλιν, ἀλλὰ τόπον φασὶ καὶ ποταμὸν εἶναι. τινὲς δὲ Ἀζιριν μετὰ τοῦ ρ λέγουσι τὸν χῶρον. Χάραξ δὲ Ἀζιρον λέγει αὐτὴν. ὁ πολίτης Ἀζιλίτης, ὅτι πρωτότυπον εἰς ις , τῷ Λιβυκῷ χαρακτῆρι καὶ Αἰγυπτίῳ, καὶ ὡς Κάνωβος Κανωβίτης. εἰ δ' οὐδετέρως Ἀζιρον, τὸ ἐθνικὸν Ἀζιρεύς, ὡς Σουνιεύς. Ἀζωρο , πόλις Πελαγονίας τῆς λεγομένης Τριπολίτιδος, ὡς Στράβων, ὑπὸ τινος ἐκτισμένη Ἀζώρου. λέγεται καὶ πληθυντικῶς „ἐν Ἀζώροις“. ὁ πολίτης Ἀζωρίτης, ὡς Ἀλωρίτης· πόλις δὲ Μακεδονίας καὶ ἡ Ἀλωρος. Ῥιανὸς Ἀζώρειαν αὐτὴν φησιν. ^[15]
- Eth 33 ἡ Ἀζωρεάτης ὡς Βοττεάτης, ἡ Ἀζωρεύς ὡς Ἀλεξανδρεύς. Ἀζωτο , πόλις Παλαιστίνης. ταύτην ἔκτισεν εἷς τῶν ἐπανελθόντων ἀπ' Ἐρυθρᾶς θαλάσσης φυγάδων, καὶ ἀπὸ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἀζας ὠνόμασεν, ὃ ἐστὶ χίμαιραν, ἣν Ἀζωτον μετέφρασαν. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς καὶ [θηλυκῶς]. ἔστι καὶ ἄλλη πόλις Ἀζωτος Ἀχαΐας. ὁ πολίτης Ἀζώτιος, ὡς Βηρύτιος Ἀλιάρτιος, καὶ θηλυκῶς. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Πελωρία ἀπὸ τῶν Σπαρτῶν ἐνὸς Πελώρου, καὶ ἀπὸ παιδὸς Ἀζώτου Ἀζωτος. Ἀθαμανία , χώρα Ἰλλυρίας, οἱ δὲ Θεσσαλίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀθαμᾶνες. Ἀθάρραβις , πόλις Αἰγύπτου, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τετάρτῳ „Αθαρραβίτης νομὸς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἀθάρραβις πόλις“. Ἐκαταῖος δ' ἐν δευτέρῳ περιηγήσεως δι' ἐνὸς ρ καὶ τοῦ μ „Αθαραμβίτης νομὸς καὶ Ἀθαράμβη πόλις“. τὸ ἐθνικὸν Ἀθαραμβίται. Ἀθῆναι πόλεις κατὰ μὲν Ὠρον πέντε, κατὰ δὲ Φίλωνα ἕξ. ἡ ἐν Ἀττικῇ, περὶ ἧς φησι Χάραξ ὅτι ὁ Θησεὺς τὰς ἑνδεκα πόλεις τὰς ἐν τῇ Ἀττικῇ συνοικίσας εἰς Ἀθήνας συνοίκια ἐορτὴν κατεστήσατο. ὁ πολίτης Ἀθηναῖος καὶ θηλυκὸν Ἀθηναία. ἡ δὲ θεὸς Ἀθηναία λέγεται μονογενῶς. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ γυναικός, ὡς ἄλλοι μὲν πολλοί, Φιλήμων δὲ οὕτως ἐν Πτερυγίῳ νυνὶ δ' ὅταν λάβῃ τις εἰς τὴν οἰκίαν τὰς Ἱππονίκας τάσδε καὶ Ναυσιστράτας καὶ Ναυσινίκας, τὰς Ἀθηναίας λέγω. Δίδυμος δὲ φησιν ὅτι Ἀθηναίας λέγουσιν ἀντὶ τοῦ Ἀττικᾶς. ^[25]
- Eth 34 ὁ δὲ Φρύνιχος ἀνάττικόν φησιν εἶναι τὴν φωνὴν καὶ θαυμάζει πῶς ὁ Φερεκράτης ἀττικώτατος ὦν χρῆται. ἀστὰς δὲ τὰς γυναῖκας ἔλεγον οὐ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι λέγειν Ἀθηναίας, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἄνδρας ἀστὸς ἐκάλουν. πρῶτοι γὰρ Ἀθηναῖοι τὰ ἄσθη καὶ τὰς πόλεις εὐρεῖν ἱστοροῦνται, ὅθεν καὶ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῶν πόλιν ἐκάλουν κυρίῳ ὀνόματι, ὡς Ἀριστοφάνης καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν ἥλιον, ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὴν πόλιν. ἐλέγοντο δὲ καὶ πατρωνυμικῶ τύπῳ, ὡς Ἀβρων ἐν τῷ περὶ παρωνύμων, ὅτι εἰσὶ διτταὶ προσηγορίαι παρὰ ποιηταῖς, ἀπὸ τε τῆς πατρίδος καὶ τοῦ συνοικιστοῦ. Ἀλικαρνασσεῖς γοῦν Ἀνθεάδαι καὶ Φαλαντιάδαι οἱ Ταραντῖνοι ἐλέγοντο ἀπὸ τῶν διασημοτάτων παρ' αὐτοῖς, Ἀθηναῖοι δὲ Κοδρίδαι καὶ Κεκροπίδαι Θησεῖδαι Ἐρεχθεῖδαι. καὶ ταύτας γε τὰς κλήσεις τῶν ἀπὸ τῆς πατρίδος

έντιμότερας ἐνόμιζον. δευτέρα πόλις Λακωνική. τρίτη Καρίας. τετάρτη Λιγυστίων. πέμπτη Ἰταλίας. ἕκτη Εὐβοίας, Διάντος κτίσμα, ὡς Ἐφορος τρίτη „Ἄβαντος δὲ γίνονται παῖδες Ἄλκων καὶ Δίας καὶ Ἀρέθουσα, ὣν ὁ μὲν Δίας κτίσας πόλιν οὕτως ἀπὸ τῆς πατρίδος ὠνόμασεν“. ὁ πολίτης Ἀθηναῖος καὶ Ἀθηναϊκός. ταύτας δ' Ἀθήνας Διάδας λέγεσθαι. [20]

Eth 35 ἐβδόμη Ἀκαρνανίας, ὡς Δημήτριος, Ἀθηναίους ἐν τῇ Κουρήτιδι κτίσαντας πόλιν Ἀθήνας προσαγορεύσαι. τὴν γὰρ νῦν Ἀκαρνανίαν Κουρήτιν ὠνόμαζον. ὁγδόη Βοιωτίας, ἡ ἐκ τῆς λίμνης ἀναφανεῖσα μετὰ τὸ πρότερον ἐπικλυσθῆναι τῆς Κωπαίδος, ὅτε Κράτης αὐτὴν διετάφρευσεν. ἐκλήθη δὲ ἡ πόλις, ὡς τινες μὲν φασιν, Ἀθῆναι, ἄλλοι δὲ Ὀρχομενός, ὡς οἱ Βοιωτοί. ἔστι δὲ καὶ ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ χωρίον Ἀθῆναι, ὡς Ἀρριανός. ἔστι καὶ ἱερὸν αὐτόθι Ἑλληνικόν. Ἀθλιβίς, πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Ἀθλιβίτης. Νικάνωρ δ' ὁ Ἑρμείου ἐν ἡ πρός Ἀδριανὸν γράφων διὰ τοῦ ρ φησὶν Ἀθριβίς. οὕτω καὶ Στράβων. ἔστι καὶ ἄλλη ἐν Ἀραβίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀθριβίτης. Ἀθμονοῦν, οὐδετέρως, δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς. τὸ μέντοι Ἀθμονῆζε καὶ Ἀθμονῆσι δοκεῖ ἀπὸ τῆς ἡ Ἀθμονῆ εἶναι. τὸ ἐθνικὸν Ἀθμονεύς, τὸ θηλυκὸν Ἀθμονίς. ἐν τόπῳ Ἀθμονοῖ. καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως δῆλα. Ἀθυμβρά, πόλις Καρίας πρὸς Μαιάνδρῳ, Ἀθύμβρου κτίσμα, ἥτις μετὰ ταῦτα Νύσσα ἐκλήθη. τὸ ἐθνικὸν Ἀθυμβρεύς τῷ λόγῳ τῶν Καρικῶν. Ἀθύρας, ἐπίνειον καὶ ποταμὸς περὶ τὸ Βυζάντιον. ἔστι δὲ καὶ κόλπος Ἀθύρας. κλίνεται δὲ ἰσοσυλλάβως, ὡς Εὐφορίων „ὑδάτα δινῆεντος ἀμευσάμενος Ἀθύραο“. τὸ ἐθνικὸν διὰ τῆς αἰ διφθόγγου Ἀθυραῖος, ὡς Ῥήβας Ῥηβαῖος. [20]

Eth 36 ἔστι δὲ καὶ Σκυθίας ποταμὸς Ἀθύρας, ὡς Νυμφόδωρος. Ἀθωρά, ὄρος Θράκης, ἀπὸ Ἀθω γίγαντος, ὡς Νίκανδρος πέμπτῳ τῆς Εὐρωπείας καὶ τις Ἀθω τόσον ὕψος ἰδὼν Θρήκος ὑπ' ἄστροις ἔκλυεν οὐ δηθέντος ἀμετρήτῳ ὑπὸ λίμνῃ, ὃς ἀναποῦν χεῖρες διὰ δύο ῥίπτεσκε βέλεμνα ἡλιβάτου προθέλυμα Καναστραίης πάρος ἄκρης. βάλλει δὲ ἡ σκιά τοῦ ὄρους ἐπὶ σταδίους τριακοσίου. εἴρηται δὲ καὶ Ἀθωός, ὡς τὸ Κῶς Κόος. λέγεται καὶ κατὰ συναίρεσιν Ἀθους. ἡ κλίσις διττή, καὶ Ἀθωός καὶ Ἀθω. τὸ τοπικὸν Ἀθωός χωρὶς τοῦ ι, καὶ Ἀθώους τοὺς ἐνοικοῦντας, τὸ δὲ δηλοῦν τὸ ἀζήμιον προπερισπᾶται καὶ διὰ τοῦ ι, ἐκ τῆς θωῆς. παρὰ τὸ ἀμφοτέρων τὸ θηλυκὸν Ἀθωίς. ἔστι δὲ καὶ Ἀθωός πόλις ἐπὶ τῷ Ἀθω. καὶ ὁ πολίτης Ἀθωίτης. Αἰῶνα, πόλις Κόλχων, κτίσμα Αἰήτου, θαλάσσης ἀπέχουσα στάδια τριακόσια, ἣν περιρρέουσι δύο ποταμοί, Ἴππος καὶ Κυάνεος, ποιοῦντες αὐτὴν χερρόνησον. ἔοικε δὲ τούναντίον ἐξ αὐτῆς ὁ Αἰήτης εἶναι, ὡς Ἀσία Ἀσιάτης, οὕτως Αἰῶνα Αἰάτης καὶ Αἰήτης. ἔστι δὲ καὶ Θετταλίας ἄλλη, ἥς μέμνηται Σοφοκλῆς, τῆς μὲν προτέρας λέγων „εἰς Αἰῶνα πλέων“ τῆς δὲ δευτέρας οὕτως „ἔστιν τις Αἰῶνα Θεσσαλῶν παγκληρία“. [20]

Eth 37 ἔστιν Αἰῶνα καὶ Μακεδονίας πηγὴ, ὡς Ἀντίμαχος ἐν Θηβαίδι. τὸ ἐθνικὸν Αἰαῖος ὡς Γαζαῖος, τὸ θηλυκὸν Αἰαία. Αἰαμην ἡ, Ναβαταίων χώρα, ὡς Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Αἰαμηνός. Αἰαν ἡ, πόλις Μακεδονίας, ἀπὸ Αἰανοῦ παιδὸς Ἐλύμου, τοῦ βασιλέως Τυρρηνῶν, μετοικήσαντος εἰς Μακεδονίαν. τὸ ἐθνικὸν Αἰαναῖος. Ἰχναῖος γὰρ λέγουσι καὶ Ἐδεσσαῖος καὶ Βεροιαῖος. Αἰανίτις, Ναβαταίων χώρα. Οὐράνιος Ἀραβικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Αἰανίται. προκατελήφθη γὰρ ἐν πρωτοτύπῳ. διὰ διφθόγγου. Σοφοκλῆς δὲ Αἰαντία γράφει δίχα τοῦ ν. Αἰβουῦδα, νῆσοι πέντε τῆς Πρεταννικῆς, ὡς Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ. τὸ ἐθνικὸν Αἰβουδαῖος. Αἰβουρά, πόλις Ἰβηρίας, ὡς Στράβων. ὁ πολίτης Αἰβουραῖος, ὡς Ἀρουραῖος, Κόλουρα Κολουραῖος, πόλις περὶ Πριήνην, Ἀργουρά, πόλις Εὐβοίας, Ἀργουραῖος, Ἰουρά Ἰουραῖος, καὶ σχεδὸν πάντα τὰ εἰς ῥα. δύναται καὶ Αἰβουράτης, ὡς Αἰγείρα Αἰγειράτης, Κίβυρα Κιβυράτης. Αἰγία, τῆς Αἰολίδος ἄκρα, ὡς Στράβων ... [20]

Eth 38 ... ὁ νῦν Κάνην καὶ Κάνας λέγουσιν“. Ἀρτεμίδωρος δὲ Αἰζὶ εἶπε τὴν εὐθεῖαν, οὐκ ἀναλόγως. ἔστι καὶ πόλις Φοινίκων, ὡς Ἐκαταῖος. τὸ τοπικὸν Αἰγαῖος. καὶ τὸ πέλαγος οὕτως Αἰγαῖον πέλαγος λέγεται, καὶ ἀρσενικῶς Αἰγαῖος πόντος. ἔστι καὶ Αἰγαῖον πεδῖον συνάπτον τῇ Κίρρῳ, ὡς

Ἡσίοδος. λέγεται παρὰ Αἰγᾶν ποταμὸν φερόμενον ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ Πύθιον ὄρους, ἀφ' οὗ καὶ τὸ πεδῖον Αἰγαῖον. Αἰγαί πόλεις πολλάι. Κιλικίας, Μακεδονίας, ἥτις καὶ μηλοβότεια ἐλέγετο, τῆς Θρακησίων χερρονήσου, καὶ ἡ ἐν Μυρίνῃ ἐν τῇ Αἰολίδι, καὶ Λυδίας καὶ Λοκρίδος καὶ Αἰτωλίας καὶ Εὐβοίας, ἃς Ὅμηρος ἐν τῷ ν'. ^[5]

Eth 39 τὸ ἐθνικὸν ἀπὸ μὲν δισυχλάβου Αἰγαῖος, ἀπὸ δὲ τρισυχλάβου εὕρηται καὶ οὕτως Αἰγεάτης. Αἴγειρ α , πόλις Ἀχαΐας, ἣν Ὅμηρος Ὑπερησίην φησίν. ἔνιοι ἀπὸ Αἰγιαλέως τὴν χώραν Αἰγιαλὸν φασὶ τό τε Αἴγιον καὶ ἔτι Αἴγειραν. τὸ ἐθνικὸν Αἰγειράτης, τὸ κτητικὸν Αἰγειρατικός, ὡς Πτελεάτης Πτελεατικός. Πausanίας δὲ ἐβδόμῳ λέγει τὴν Ὑπερησίαν Αἴγειραν μετωνομάσθαι διὰ τοιάνδε αἰτίαν. Σικυωνίων στρατὸς ἀφίξεσθαι ἔμελλεν αὐτοῖς· οἱ δὲ ἀθροίζουσιν αἶγας καὶ [πρὸς] τοῖς κέρασιν ἔδησαν δᾶδας καὶ ἐξάπτουσι διὰ τῆς νυκτός· νομίσαντες οὖν τὴν φλόγα τοῦ ἐπικουρικοῦ πυρὸς ἔφυγον, Ὑπερησιεῖς δὲ Αἴγειραν τὴν πόλιν ὠνόμασαν. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως Αἰγειράτης καὶ θηλυκὸν Αἰγειράτις. ^[15]

Eth 40 Φίλων δὲ φησι Κιλικίας πόλιν εἶναι Αἴγειραν. Αἰγεῖρουσ α , πόλις τῆς Μεγαρίδος, ὡς Στράβων. λέγεται καὶ Αἴγειρος, ὡς Θεόπομπος πεντηκοστῇ ἔκτῃ. τὸ ἐθνικὸν Αἰγειρεύς, ὡς τῆς Φιλίππου Φιλιππεύς, Ταρσοῦ Ταρσεύς. τῆς δ' Αἰγειρούσης Αἰγειρουσαῖος ὡς Σκοτουσαῖος, ἡ Αἰγειρούσιος ὡς Πιτυοῦσιος. ἔστι καὶ Αἰολίδος πόλις Αἰγειροῦσσα, ὡς Ἡρόδοτος. Αἰγεσταῖο ι , οἱ Θεσπρωτοί, ἀπὸ τινος Αἰγέστου στρατηγοῦ, ὡς Ἀμυμναῖοι ἀπὸ Ἀμύμνου. Αἰγὴ ς , φυλὴ τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ Αἰγέως τοῦ Πανδίωνος. Αἰγὴλο ι , ἔθνος Μηδικόν. Αἰγιαλὸς ς , μεταξύ Σικυῶνος καὶ τοῦ Βουπρασίου καλούμενος τόπος ἀπὸ Αἰγιαλέως τοῦ Ἰνάχου, ὡς Ἰστρος ἐν ἀποικίαις τῆς Αἰγύπτου. ἔστιν ἕτερος Αἰγιαλὸς προσεχὴς τῷ Πόντῳ μετὰ τὴν Κάραμβιν ἄκραν, ὡς Ἀπολλώνιος. ἔχει δὲ καὶ κώμην ὁμώνυμον. Ὅμηρος „Κρῶμνάν τ' Αἰγιαλὸν τε“. γράφεται δὲ „Κρῶμναν Κωβιαλὸν τε“. ἔστι καὶ Θράκης Αἰγιαλὸς παρὰ τῷ Στρυμόνι, ὡς Ἐκαταῖος. ἔστι καὶ ἄλλος Αἰγιαλὸς μέγας καλούμενος ἐν Αἰθιοπίᾳ κατ' Αἴγυπτον. τὸ ἐθνικὸν Αἰγιαλεύς ἀπὸ τῆς Αἰγιαλοῦ γενικῆς, ὡς Ἀλεξάνδρου Ἀλεξανδρεύς. εὐρίσκεται δὲ καὶ αἰγιαλεύς ἐπὶ ἰχθύος. τὸ θηλυκὸν Αἰγιαλία, καὶ Αἰγιαλὶς παρὰ Ἀλκμᾶνι, καὶ Αἰγιαλίτης ἀρσενικῶς. Αἰγικόρεω ς . οὐκ ἔστι δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ὡς τινες, ἀλλὰ φυλὴ παλαιά, μία τῶν τεσσάρων τῶν ἀπὸ Ἴωνος [παίδων]. ^[25]

Eth 41 τέσσαρες δ' ἐξ αὐτοῦ, Αἰγικορεῖς Ἀργαδεῖς Γελέοντες Ὅπλητες. ἡ φυλὴ τοίνυν Αἰγικορεῖς. Αἰγίλι α , δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. ὁ δημότης Αἰγίλιεύς. τὰ τοπικὰ Αἰγίλιαθεν Αἰγιλιάνδε Αἰγίλιοι. ἔστι καὶ νῆσος μεταξύ Κρήτης καὶ Πελοποννήσου Αἴγισλα. ὁ οἰκῆτωρ Αἰγίλιος ὡς Κυθήριος. Αἰγίλι ψ , πλησίον Κροκυλείων τῆς Ἠπείρου. Ὅμηρος „καὶ Κροκύλει“ ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν“. εἴληχε δὲ τὴν προσηγορίαν διὰ τὸ πετρώδης εἶναι καὶ ὑψηλὴ καὶ ἀπρόσβατος. ^[10]

Eth 42 τὸ ἐθνικὸν Αἰγίλιπιος, ὡς Κίνυφος Κινύφιος, Ἀραβὸς Ἀράβιος, Φρυγὸς Φρύγιος, καὶ τῶν ὁμοίων. Αἰγίμορο ς , νῆσος Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Αἰγιμορίτης. δι' ἔθους γὰρ τοῖς Λίβυσιν ὁ χαρακτήρ. Αἴγιναι τρεῖς. νῆσος, μία τῶν Κυκλάδων, ἥτις Οἰνώνῃ ἐκαλεῖτο, ὕστερον δὲ Αἴγινα ἀπὸ τῆς Ἀσωποῦ μὲν θυγατρὸς Αἰγίνης, Αἰακοῦ δὲ μητρός. ὁ πολίτης Αἰγινεύς, ὡς Στράβων, ὡς οἱ πολλοί, Αἰγινήτης. ὁ δὲ τοῦ Αἰγινήτου φόρτος ἡ δοῦλος Αἰγινητικός, ὡς τοῦ Ῥόδιος Ῥοδιακός. Αἰγιναῖος δὲ ὁ ἔποικος ἢ κέραμος ἢ ὀβολὸς ἢ ἄλλο τι σκεῦος ἀπὸ Αἰγίνης, καὶ τὸ θηλυκὸν Αἰγιναία. λέγεται καὶ γυνὴ Αἰγιναία, ὡς Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου ξενίας. τὸ θηλυκὸν τοῦ Αἰγινήτης Αἰγινήτις. σπάνια δὲ τὰ εἰς τῆς ἐθνικῆς τῷ ἡ παραληγόμενα ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς βαρύτερα. εἰσὶ δὲ ταῦτα, Αἰγινήτης, „Μαλειήτης [ἔστι δὲ] τρύπανον αἰπολικόν“ Κεραμικήτης. ^[15]

Eth 43

τὸ δὲ πολιήτης πλεονασμὸν ἔχει τοῦ η, ὡς τὸ μυθιήτης, ὅπερ οὐδ' ἐθνικόν, καὶ τὸ Ἰουλιήτης ἀπὸ τοῦ Ἰουλίτης. τὸ δὲ Βαργυλιήτης καὶ Μασσαλιήτης τέτραπται. τὸ δὲ κωμήτης Σιδήτης λιμνήτης τρισύλλαβα. ἀπὸ τοῦ Αἰγινήτης Αἰγινητικός τὸ κτητικὸν καὶ Αἰγινητική καὶ Αἰγινητικόν. Αἰγινήτης, πολίχινιον καὶ ποταμὸς Παφλαγονίας. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως διὰ τὴν τοῦ πρωτοτύπου πρόληψιν. ἔοικε δὲ τὸ ὄνομα δηλοῦν τὴν ἐν τῷ Πόντῳ Αἴγιναν. Παφλαγονία γὰρ τῷ Πόντῳ συνεχής. Αἰγίνιον, πόλις Ἰλλυριῶν, ὡς Στράβων. τὸ ἐθνικὸν Αἰγινεύς. Αἴγιο, πόλις Ἀχαΐας, ὡς Εὐδοξὸς ἐν ἔκτῃ. ^[10]

Eth 44 ὁ πολίτης Αἰγιεύς, ὡς ὁ χρησμός, „ὕμεῖς δ' Αἰγιέες οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι“. Αἰγόσθεν, πόλις Μεγαρίδος, οὐδετέρως, ὡς Πausanías. τὸ ἐθνικὸν ὠφειλεν Αἰγοσθενεύς, ὡς Μεγαρεύς. Πολύβιος δ' Αἰγοσθενίτην φησίν, ὡς Γάβαλα Γαβαλίτης. Ἀρκάδιος δ' Αἰγοσθένειαν αὐτὴν φησὶ καὶ Φωκίδος πόλιν. Αἰγὸς ποταμοί, πόλις ἐν Ἑλλησπόντῳ. τὸ ἐθνικὸν Αἰγοποταμίτης. Αἴγου, νῆσος Λιβύης, κατὰ Λίβυας λεγομένη Κατρία. τὸ ἐθνικὸν Αἰγουσαῖος, ὡς Σκοτουσαῖος. Αἴγυπτος, καὶ ἡ χώρα καὶ ὁ ποταμός. ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ Αἰγύπτου, ὡς Χάραξ „Βήλου παῖς ὢν καὶ Ἀερίας τῆς καὶ Ποταμίτιδος βασιλεύσας ἔτη τετταράκοντα τρία“. τὸ ἐθνικὸν Αἰγύπτιος, ὡς ἔχει τὸ ἱαμβεῖον „δεινοὶ πλέκειν τοὶ μηχανὰς Αἰγύπτιοι“. καὶ αἰγυπτιάζειν τὸ πανοῦργα καὶ δόλια καὶ ὑπουλα πράττειν. τὸ θηλυκὸν Αἰγυπτία, καὶ τὸ Αἰγύπτιον. ἐκλήθη καὶ Μύσρα ἡ χώρα ὑπὸ Φοινίκων, καὶ Ἀερία καὶ Ποταμίτις, καὶ Ἀετία ἀπὸ τινος Ἰνδοῦ Ἀετοῦ. τὸ ἐθνικὸν ὅσον ἀπὸ τοῦ ὁμοίου Ἀετιεύς ὡς Ἀεριεύς, ὅσον δ' ἀπὸ τοῦ ἐγχωρίου Ἀετίτης. ἀλλὰ καὶ Ὠγυγία ἐκαλεῖτο καὶ Ἑρμοχύμιος καὶ μελάμβωλος καὶ Ἥφαιστία. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Αἴγυπτος μικρά. Αἴγυ, πόλις Λακωνικῆς, ὡς Εὐφορίων. ^[20]

Eth 45 οἱ πολῖται Αἰγῦται, ὡς Pausanías. Λυκόφρων δὲ τὸ ἐθνικὸν Αἴγυος, τὸ θηλυκὸν λέγων οὕτως „καὶ πάντα τλήσεσθ' οὔνεκ' Αἰγύας κυνός, τῆς θηλύπαιδος καὶ τριάνορος κόρησ“. ὁ λόγος περὶ Ἑλένης Λακωνικῆς οὔσης καὶ ἄρρεν μὴ τεκούσης [καὶ] τῷ Μενελάῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ καὶ Δηιοφύῳ γαμηθείσης. Θεόπομπος δὲ Αἰγυέας αὐτοὺς φησιν. Αἰγώνει, πόλις Μηλίων. Λυκόφρων „ὢν οἱ μὲν Αἰγώνειαν ἄθλιοι πάτρων“. καὶ Ἑκαταῖος. Ῥιανὸς ἐκκαίδεκάτῃ Αἰγώνην αὐτὴν λέγει. τὸ ἐθνικὸν Αἰγωνεύς. Αἴγωστι, πόλις Λοκρίδος, ἢ τόπος ἢ χωρίον ἐντὸς τῆς πόλεως, ὡς Ἐπαφρόδιτος. ὁ πολίτης Αἰγωστίτης. Αἰδηψο, πόλις Εὐβοίας. Στράβων ἐνάτῳ „κεῖται δὲ κατὰ Αἰδηψὸν τῆς Εὐβοίας, ὅπου τὰ θερμὰ λουτρὰ Ἑρακλέους“. ἦν δὲ καὶ σιδηρὰ καὶ χαλκὰ μέταλλα κατὰ Εὐβοίαν. Καλλίμαχος „δέδαεν δὲ λαχαινέμεν ἔργα σιδήρου“. οἱ γὰρ Εὐβοεῖς σιδηρουργοὶ [καὶ] χαλκεῖς ἄριστοι. Ἐπαφρόδιτος δὲ μαρτυρεῖ ἐκεῖ χαλκὸν πρῶτον εὑρεθῆναι „καὶ πρῶτοι χαλκὸν ἐκεῖ ἐνεδύσαντο οἱ Κούρητες οἱ μετὰ Διὸς ἐλθόντες, οὓς φύλακας τῆς νήσου καὶ τοῦ ἱεροῦ τῆς Ῥέας κατέλιπεν· ἅφ' οὗ οἱ Χαλκιδεῖς ὠνομάσθησαν“. ὁ πολίτης Αἰδήψιος. Καλλίμαχος Ἐκάλη „ἄρκιος ἢ χεῖρεσσιν ἐλὼν Αἰδήψιον ἄορ“. Αἰδούσιο, σύμμαχοι Ῥωμαίων, πρὸς τὴν Κελτικὴν Γαλατία, Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν δ'. ^[20]

Eth 46 Αἰζικ, ἢ Θράκης μέρος, Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. Αἶθαι, πόλις Λακωνικῆς, μία τῶν ἑκατόν, Φιλόχορος ἐν Ἀτθίδος τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Αἰθαιεύς, Θουκυδίδης πρώτῃ. Αἰθάλη, νῆσος Τυρσηνῶν, Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. ἔοικε δὲ κεκληθῆσθαι διὰ τὸ σίδηρον ἔχειν τὸν ἐν αἰθάλῃ τὴν ἐργασίαν ἔχοντα. Φίλιστος δὲ ἐν Ἑσικελικῶν Αἰθάλειαν αὐτὴν καλεῖ, καὶ Ἡρωδιανὸς καὶ Ὀρος. Πολύβιος δ' ἐν τριακοστῇ τετάρτῃ λέγει Αἰθάλειαν τὴν Λῆμνον καλεῖσθαι, ἅφ' ἧς ἦν ὁ Γλαῦκος, εἷς τῶν τὴν κόλλησιν σιδήρου εὐρόντων· δύο γὰρ ἦσαν. οὗτος μὲν Σάμιος, ὅστις καὶ ἔργον ἀοιδιμώτατον ἀνέθηκεν ἐν Δελφοῖς, ὡς Ἡρόδοτος, ὁ δ' ἕτερος Λήμνιος, ἀνδριαντοποιὸς διάσημος. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἢ πόλις ἴσως ἐκ τῶν ἀναδιδομένων τοῦ Ἥφαιστου κρατήρων. ἐκεῖ γὰρ ἀνωμολόγηται ταῦτα. τὸ ἐθνικὸν ἐκ τοῦ Αἰθάλεια Αἰθαλείτης, ὡς Ζελεΐτης, ἐκ δὲ τοῦ Αἰθάλη Αἰθαλίτης, ὡς Σινωπίτης Ἰοπίτης. δύναται τὸ Αἰθαλίτης ἀντὶ τοῦ Χίος οὕτω γὰρ ἢ Χίος ἐλέγετο. καὶ οἱ πολῖται Αἰθαλεῖς. Αἰθαλίδα, δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς, ἀπὸ Αἰθαλίδου.

καὶ ὁ δημότης Αἰθαλίδης· οἱ δὲ Αἰθαλεῖς τοὺς δημότας. τὸ θηλυκὸν Αἰθαλῖς. τὰ τοπικὰ [ἐξ] Αἰθαλιδῶν εἰς Αἰθαλιδῶν ἐν Αἰθαλιδῶν. Αἰθήρ, ὁ ὑπὲρ τὸν ἀέρα πεπυρωμένος τόπος. λέγεται καὶ θηλυκῶς. ^[20]

Eth 47 τὸ παράγωγον αἰθέριος καὶ αἰθερία, καὶ τῆς αἰθέρος αἰθερίτης. Αἰθική α, ὡς Κιλικία. Θεόπομπος τριακοστῇ ἐνάτῃ Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Αἰθίκες, ὡς Κίλικες. ἐν Θετταλίᾳ δ' ὥκουν ἐν τῷ Πίνδῳ ὄρει. Μαρσύας δὲ μέσον τῆς Τυμφαίας καὶ Ἀθαμανίας κεῖσθαι φησι τὴν χώραν. τὸ δὲ ἔθνος [ἐπεικῶς] παράβολόν τε καὶ βάρβαρον καὶ ληστεῖαις ἐπεικῶς προσκείμενον. Αἰθίοψ, ὡς Κίλιξ. „Αἰθίοπες, τοὶ διχθὰ δεδαΐαται ἔσχατοι ἀνδρῶν“. οὐ γὰρ ἀληθὴς ὁ Ὑψικράτους λόγος ὡς οὐδὲν εἰς οψ λήγει παρ' Ὀμήρῳ εἰ μὴ τὸ καλαύροψ. εἰσὶ δὲ καὶ τὸ ὄψ καὶ τὸ μέρος. λέγεται καὶ Αἰθιοπία γῆ. Εὐριπίδης Ἐρεχθεῖ „Αἰθιοπῖαν νιν ἐξέσωσ' ἐπὶ χθόνα“. καὶ Αἰθιοπὶς ὁ αὐτὸς ἐν Ἀρχελάῳ „Αἰθιοπίδος γῆς ἡνίκ' ἂν τακῇ χιῶν“. καὶ Αἰθιοπῆς ἀπὸ τοῦ Αἰθιοπέως, ἐξ οὗ τὸ Αἰθιοπῆας παρ' Ὀμήρῳ. τὴν γὰρ Αἰθιοπῖαν γῆν πρώτην φασὶ παγῆναι. πρῶτοι καὶ θεοὺς ἐτίμησαν καὶ νόμοις ἐχρήσαντο. ὀνομάζουσι δὲ τοὺς αἰτίους τούτων Μίθραν καὶ Φλεγύαν, ἄνδρας Αἰθίοπας τὸ γένος, ὡς Φαβωρίνος. περὶ τοῦ Αἰθιοπίσσης πλατύτερον ἐν τοῖς τῶν ἐθνικῶν προτεχνολογήμασιν εἴρηται. Αἰθόπιον, χωρίον Λυδίας παρὰ Ὑλλῳ, [ῆ] πλησίον τοῦ Εὐρίπου, ἀφ' οὗ ἡ Ἀρτεμις Αἰθοπία. ^[20]

Eth 48 οἱ δὲ ὅτι παρὰ τοῖς Αἰθίοψι διάγουσαν Ἀπόλλων ἤγαγεν αὐτήν, οἱ δὲ τὴν αὐτὴν τῇ σελήνῃ παρὰ τὸ αἶθριν ὡς Καλλίμαχος, οἱ δὲ ὅτι ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ Ἑκάτῃ, ἣτις αἰεὶ δᾶδας κατέχει, ὡς Ἐρατοσθένης. Αἰθυσσεῖς, ἔθνος Λιβυκὸν Μαρμαρίδαις πάροικον, ὡς Ῥιανός. Αἶκαλον, φρούριον τῆς Ἰταλίας. Διονύσιος ἐκκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. Αἶλανο, πόλις Ἀραβίας, ἣς ὁ πολίτης Αἰλανίτης. τινὲς δὲ κόλπον Αἶλαν φασί. Γλαῦκος δὲ κώμην αὐτὴν λέγει ἐν Ἀραβικῶν τρίτῳ „τὰ πρὸς ἔω τῆς Αἶλας [κώμης]“. ὁ πολίτης Αἰλανίτης. Αἰλί α, πόλις Παλαιστίνης, ἢ πάλαι Ἱεροσόλυμα, ἀπὸ Αἰλίου Ἀδριανοῦ. ὁ πολίτης Αἰλιώτης, ὡς Κασταλιώτης Ἰταλιώτης. τινὲς δὲ καὶ Αἰλιεῖς αὐτοὺς καλοῦσιν, ὡς Εὐδαίμων ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφων τὸ Αἶλεια, καὶ τὸ Αἰλιεύς διὰ τοῦ ι „ὡς τὸ Σίγειον“ φησὶ „Σιγιεύς“. ἀλλὰ περὶ μὲν τοῦ Σίγειον καὶ Σιγιεύς δειχθήσεται ἐν τῷ οἰκείῳ. οὐ μέντοι ἔοικε τὸ παράδειγμα. εἰ γὰρ τοῦτο, ὥφειλε δισύλλαβον τὸ Αἰλεύς. παρὰ μίαν γὰρ συλλαβὴν εὐρίσκεται τὰ τοιαῦτα, τῆς Ἀντιοχείας τὸ Ἀντιοχεύς. ἀλλ' οὐδ' ἀπὸ τούτων γίνεται τὰ εἰς εὖς ἀρσενικά, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος. ^[20]

Eth 49 ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἀντίοχος Ἀντιοχεύς καὶ τοῦ Σέλευκος Σελευκεύς, ὡς Ἀβρων ἐν τῷ περὶ παρωνύμων. εἰ γὰρ παρὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἦν, Ἀλεξανδρειεύς ἂν ἦν. ἀμφοῖν δ' ὁ Ἀλέξανδρος ἀρχή. Αἰμονία, ἢ Θετταλία, ἀπὸ Αἴμονος. Αἴμων δὲ υἱὸς μὲν Χλῶρου τοῦ Πελασγοῦ, πατὴρ δὲ Θεσσαλοῦ, ὡς Ῥιανός καὶ ἄλλοι. Αἴμων οὖν καὶ τὸ ἐθνικόν, ὡς Αὔσων καὶ Ἀρκὰς καὶ Μαίων καὶ Ἰων. καὶ ὅσα τοιαῦτα ἐπὶ χωρῶν διὰ τοῦ ι προφερόμενα ἔχει προκατάρχοντα κύρια, τούτοις ἐπεικῶς ὁμοφωνεῖ τὰ ἐθνικά. Κίλιξ τὸ κύριον καὶ τὸ ἐθνικόν, ὅτι Κιλικία, Φρύξ Ἀχαιοὺς καὶ τὰ ὅμοια. τὸ δὲ Κρότων καὶ Κραννῶν καὶ Κολοφῶν πόλεων ἐστὶν ὁμώνυμα. ὁ δὲ λόγος τῶν ὡς ἐπιτοπλεῖστον διὰ τὸ Αἶολος, Αἰολία ἢ χώρα καὶ τὸ ἐθνικὸν Αἰολεύς. Ἡρωδιανὸς δὲ φησιν, ὅτι τοῖς συνοικισταῖς συνεχῶς ὁμοφωνεῖ τὰ ἐθνικά, δηλονότι καὶ γραφῇ καὶ τόνῳ. τὸ Τευκρός ὡς τριγενὲς ὠξύνθη. εὐρίσκεται καὶ πόλεσιν ὁμοφωνοῦντα τὰ τῶν κτιστῶν ὀνόματα· Καμικός καὶ ὁ κτιστὴς καὶ ἡ νῆσος, ὁμοίως Τροιζὴν Κολοφῶν Κόρινθος Κῶς Σικυῶν Κύρνος Λέσβος. ^[15]

Eth 50 ἔσθ' ὅτε καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν εὐρίσκεται ἐν ὄνομα, κτιστοῦ πόλεως καὶ ἔθνους, ὡς τὸ Δάρδανος. λέγεται καὶ Αἰμονιεύς τὸ ἐθνικόν, ὡς Ἀμβρακιεύς, καὶ Αἰμόνιος καὶ Αἴμονες. εἰσὶ καὶ Αἰμονιαὶ πόλεις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Αἴμονος τοῦ Λυκάονος παιδός, ὡς Πανσανίας ὀγδόῳ περιηγήσεως Ἑλλάδος. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως. οὐπω τέως εὐρομεν τὰ τῆς χρήσεως. Αἴμο, ὅρος Θράκης. λέγεται καὶ οὐδετέρως, ὡς οἱ πολλοί. ἐγένετο δὲ ὁ Αἴμος υἱὸς Βορέου καὶ Ὠρειθυίας, ἀφ' οὗ καὶ

τὸ ὄρος. Αἶνει α , τόπος Θράκης, ὡς Αἵπεια Ζέλεια, ἀπὸ Αἰνείου. Θέων δ' Αἰνείαδας ταύτην καλεῖ, ὑπομνηματίζων τὸν Λυκόφρονα „Αἰνείας δὲ μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν εἰς Θράκην παρεγένετο καὶ ἔκτισε πόλιν Αἰνείαδας, ὅπου τὸν πατέρα ἔθαψε“. τὸ ἔθνικόν Αἰνειεύς. ὃ καὶ παράσημόν ἐστιν, ὅτι μὴ ἐνδεῖ μιᾷ συλλαβῇ τοῦ πρωτοτύπου, ὡς εἵπομεν ἐν τῇ Αἰλία. ἔστι καὶ Αἰνεάτης, ὡς Κόρσεια Κορσεάτης, Ὑδρεία Ὑδρεάτης, Ὀρνειαί Ὀρνεάτης, Κεγχρειαί Κεγχρεάτης, τοῦ ἰ σιγηθέντος. ἔστι καὶ πόλις Τυρρηνίας, ἧς οἱ οἰκήτορες Αἰνεῖοι. Αἴνηθο ς , ὄρος. ^[15]

Eth 51 Αἰσχύλος. τὸ ἔθνικόν Αἰνήθιος. Αἰνί α , διὰ τοῦ ἰ , πόλις Περραιβῶν, καὶ Αἰνιᾶνες οἱ οἰκοῦντες καὶ Αἴνιος ποταμὸς αὐτῆς. λέγονται δὲ καὶ Αἰνιεῖς. ἐκαλοῦντο δὲ καὶ Μηλιεῖς οἱ αὐτοί. Στράβων δὲ ἐν τῇ ἐνδεκάτῃ φησὶν ἐν τῷ Πόντῳ Αἰνιᾶνας ἄλλους εἶναι, οὓς καλεῖσθαι νῦν Παρσίους. τὸ ἔθνικόν Αἰνιάν. καὶ εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ κυρίου Αἰνιᾶνος γέγονεν, εὐλόγος ἡ ὁμοφωνία αὐτοῦ, ὡς τὸ Τρώς καὶ Ἀχαιοί, μὴ ὁμοφωνοῦντος τοῦ Τευκρός καὶ Γραικός· εἰ δὲ παρὰ τὴν πόλιν, εὑρεθήσεται πρότερον Αἴνιος, ὡς τῆς Λυκίας Λύκιος, εἶτα διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τοῦ ποταμοῦ πρὸς διάκρισιν Αἰνιάν γενέσθαι, ὡς μέγιστος μεγιστάν. τὸ θηλυκὸν Αἰνιανίς, ὡς Βιστονίς. καὶ τὸ κτητικὸν Αἰνιακὸς κόλπος. Αἴνο ς , πόλις Θράκης, ὃ ἀπὸ ταύτης Αἴνιος, καὶ Αἰνόθεν τοπικὸν ἐπίρρημα. ^[10]

Eth 52 Ἄψινθος καλουμένη. Στράβων ζ' „ἐν δὲ τῇ ἐκβολῇ τοῦ Ἑβρου διστόμου ὄντος πόλις Αἴνος, κτίσμα [Μιτυληναίων καὶ] Κυμαίων“. κληθῆναι δὲ αὐτὴν ὅτι πλησίον τῆς Ὀσσης ἦν Αἴνιος ποταμὸς καὶ κώμη ὁμώνυμος. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Αἴνου τοῦ Γουνέως ἀδελφοῦ. β' ἔστι καὶ πόλις Θεσσαλίας. γ' ἔστι Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν. δ' κατὰ Θάψακον καὶ τὸν Εὐφράτην. ε' ἔστι καὶ νῆσος παρακειμένη τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ. τὸ ἔθνικόν Αἴνιος, ὡς Τήνιος. οὕτω γὰρ ἀναγράφεται ἐν τοῖς πίναξι. ταύτην Ἀπολλόδωρός φησιν ὠνομάσθαι Πολτυμβρίαν. ἔστι καὶ τόπος Αἴνος ἐν τῇ καταντικρὺ Ῥοδίων ἡπείρῳ. Αἰζώνει α , πόλις Μαγνησίας. τὸ ἔθνικόν Αἰζωνεύς. ἔστι καὶ Αἰζωνή δήμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς, ὀξυτόνως, ὡς εἴθισται [ἐπὶ] πολλῶν τῶν δήμων. καὶ ὁ δημότης Αἰζωνεύς, τὸ θηλυκὸν Αἰζωνίς, ὡς Ἀθμονίς. καὶ αἰζωνεύεσθαι τὸ κακηγορεῖν· βλάσφημοι γὰρ καὶ συκοφάνται κωμωδοῦνται. τὰ τοπικά, ἐκ τόπου Αἰζωνῆθεν, εἰς τόπον Αἰζωνάδε καὶ Αἰζώναζε, καὶ ἐν τόπῳ Αἰζωνῆσι. Αἰόλειο ν , τῆς Θράκης χερρονήσου πόλις. ^[15]

Eth 53 Θεόπομπος ἐν Φιλιππικῶν εἰκοστῇ τρίτῃ „ἐπορεύθη εἰς πόλιν Αἰόλειον τῆς Ἀττικῆς μὲν οὖσαν, πολιτευομένην δὲ μετὰ τῶν Χαλκιδέων“. τὸ ἔθνικόν Αἰόλειος ὡς Ῥοίτειος, καὶ Αἰολήιος. δύναται δὲ τοῦτο καὶ ἀπὸ τοῦ Αἰολεύς εἶναι, ὅθεν καὶ τὸ Αἰόλειον, ὥστε γενικὸν εἶναι τοῦ ἔθνους καὶ ἰδικὸν τῆς πόλεως, ὡς ὁ ἡπειρώτης καὶ ὁ πόντιος τῶν γενικῶν καὶ τῶν ἰδικῶν. Αἰολί α , νῆσος Αἰόλου. Ὅμηρος „Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθα“. οἱ νεώτεροι τὸ ἔθνικόν ὁμοίως καὶ ὁμόφωνον τῷ οἰκιστῇ, ὡς Θετταλός Ἰταλός. ἀλλὰ καὶ Αἰολιώτης, ὡς Σικελιώτης. λέγονται καὶ οἱ τὴν Λέσβον οἰκοῦντες Αἰολεῖς ἀπὸ τῶν Αἰόλου παίδων, ὡς Δωριεῖς ἀπὸ τῶν Δώρου· ἀφ' ὧν ἡ Αἰολικὴ ἀποικία. οἱ καὶ Αἰολίωνες ὀνομάζονται. Αἵπει α , πόλις Λακωνικῆς, ὡς Ζέλεια. „καλὴν τ' Αἵπειαν καὶ Πήδασον“. ἔστι καὶ ἑτέρα Κύπρου. τρίτη Κρήτης, ὡς Ἑλλάνικος. τὸ ἔθνικόν Αἰπεάτης, ὡς Κορσεάτης Ὑδρεάτης. ἐπὶ δὲ τῶν τοιούτων ἐνίοτε μένοντος τοῦ ἰ ὑφαιρεῖται τὸ α , ὡς Δικαιαρχεῖτης Σαμαρείτης Ζελεΐτης, ἐσθ' ὅτε μένοντος τοῦ ε , ὑφαιρουμένου τοῦ ἰ , τὸ α εἰς ω ἀμείβεται, ὡς Ἡρακλεώτης Μαρεώτης καὶ Ῥαφεώτης. ^[15]

Eth 54 Αἶπ υ , πόλις Μεσσηνίας „καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο πόρον καὶ εὐκτιτον Αἶπυ“ ἀπὸ τῆς ἐρυμνότητος Αἶπυ καλουμένην. τὸ ἔθνικόν Αἰπύτης ὡς Αἰγύτης. Αἶρα ί , πόλις Μακεδονίας. ἔστι καὶ ἄλλη Ἰωνίας. τὸ ἔθνικόν Αἰρεύς, τὸ δὲ τῆς Μακεδονίας Αἶραῖος. ἔστι καὶ παρὰ Ἑλλησπόντῳ, ἧς τὸ ἔθνικόν Αἰράτης παρ' Ἀνδροτίωνι ἐν ἔκτῃ Ἀτθίδος. Αἶσ α , πόλις Θράκης προσεχῆς τῇ Παλλήνῃ. Αἰσαῖος, ὡς Αἶα Αἰαῖος. Αἰσύμ η , πόλις Θράκης. Ὅμηρος „τόν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ“. τὸ ἔθνικόν Αἰσυμαῖος, ὡς Δύμη Δυμαῖος. Αἰσώ ν , πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ Αἰσωνος τοῦ

Ἰάσωνος πατρός, οὗ τὸ ὄνομα διὰ τοῦ ω κλίνεται. ὡς Ἡσίοδος. τὸ δὲ Αἰσονίδης ἀπὸ τοῦ „Αἴσωνα τ' ἡδὲ Φέρητα“. τὸ ἐθνικὸν Αἰσώνιος. καὶ Φερεκύδης τὴν πόλιν Αἰσωνίαν φησί. τῆς δ' Αἰσωνίας τὸ ἐθνικὸν δύναται Αἰσωνιεύς, ὡς Ὑριεύς Ὀρθωσιεύς Ἀφροδισιεύς Δημητριεύς, καὶ Αἰσωνιάτης, ὡς Κυδωνιάτης καὶ Κροτωνιάτης. τὸ δ' Αἰσωνίς ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ, καὶ Αἰσωνία. ^[20]

Eth 55 ὀξύτονον τὸ Αἰσών. τὰ γὰρ εἰς ὦν δισύλλαβα ἐπὶ πόλεων ὀξύνεται, εἰ μὴ διαστολὴν ἔχοι σημαιομένου, ὡς τὸ Κρότων βαρύνεται· ὀξυνόμενον γὰρ δηλοῖ ζωύφιον· ἡ χαρακτηρί ὑπάγοιτο, ὡς τὸ Ἴτων συναπενεχθὲν τῷ Τρίτων Γείτων Βίτων, οἷον Ἡίων Κραννών Γυρτών Νεών. σεσημείωται τὸ Σούλμων. ἔστι πόλις Ἰταλίας. πάντων ἡ κλίσις διὰ τοῦ ω. Αἴτν η, πόλις Σικελίας, ἀπὸ Κατάνης, Ἰέρωνος κτίσμα, ὡς ... ὁ οἰκίτωρ Αἰτναῖος. ἐκαλεῖτο δὲ πρὶν Ἰνησσον. Αἰτωλία, χώρα ἀπὸ Αἰτωλοῦ τοῦ Ἐνδυμίωνος, ὃς ἐκπεσὼν ἀπὸ Πίσσης ὑπὸ Σαλμωνέως συνώκισε τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν Αἰτωλίαν. πρότερον δὲ Ὑαντὶς ἐκαλεῖτο. τὸ ἐθνικὸν καὶ Αἰτωλὶς καὶ Αἰτώλιος. ἔστι καὶ Αἰτωλία πόλις Πελοποννήσου, ἣν συγκαταλέγει ταῖς Λακωνικαῖς πόλεσιν Ἀνδροτίων καὶ Ἀτθίδος. ὀξύνεται δὲ [Αἰτωλός]· τὰ γὰρ εἰς ὦλος ἀρσενικὰ πρὸ τοῦ ω τὸ τ ἔχοντα ὀξύνεται, Καστωλός Πακτωλός ἁμαρτωλός. τὸ Σπάρτωλος θηλυκόν ἐστι, καὶ τὸ Μαύσωλος οὐκ ἔχει τὸ τ. ἔστι καὶ Αἰτωλός ἐπίθετον παρὰ ῥῆμα τὸ αἰτεῖν. τὸ κτητικὸν Αἰτωλικόν. λέγεται καὶ αἰτωλισταὶ οἱ αἰτωλίζοντες καὶ τὰ Αἰτωλῶν φρονοῦντες. Ἀκαδήμεια, γυμνάσιον Ἀθήνησιν, οὗ οἱ Ἀκαδημαῖκοι φιλόσοφοι. ^[20]

Eth 56 κέκληται ἀπὸ τοῦ Ἀκαδήμου. γράφεται καὶ διὰ τοῦ ε Ἐκαδήμεια, περὶ οὗ ἐν τῷ ε λέξομεν διὸ καὶ ἡ πλείων χρῆσις οὕτως. Ἀκακήσιον, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Ἀκάκου παιδὸς Λυκάονος, ὡς Πausanias ὀγδόη. τὸ ἐθνικὸν Ἀκακήσιος, ὡς Ἀνακτόριος Βυζάντιος. [Ἀκαλησσός, πόλις Λυκίας. τὸ ἐθνικὸν] Ἀκαλησσεύς, ὡς Τυμνησσεύς, ἡ Ἀκαλήσσιος. Ἀκαμάντιον, πόλις τῆς μεγάλης Φρυγίας, Ἀκάμαντος κτίσμα τοῦ Θησέως, ᾧ συμμαχήσαντι πρὸς τοὺς Σολύμους τὸν τόπον δέδωκε. τὸ ἐθνικὸν Ἀκαμάντιος ὡς Βυζάντιος, τὸ δὲ κτητικὸν τοῦ Ἀκάμαντος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. λέγεται καὶ Ἀκαμαντὶς ὡς Βυζαντὶς. Παρθένιος δ' ἐν Ἀφροδίτῃ Ἀκαμαντίδα αὐτὴν φησι. ἐκαλεῖτο καὶ φυλὴ Ἀκαμαντὶς τῆς Ἀττικῆς, ὡς Σιμωνίδης. Ἀκανθοίς, πόλις Θράκης ἀκάνθαις πεφραγμένη, ὑπὲρ τὸν Ἄθω, ὅθεν κέκληται, ἢ ἀπὸ τινος Ἀκάνθου, ὡς Μνασέας. β' ἔστι καὶ ἐν Αἰγύπτῳ Ἀκανθος, Μέμφιδος ἀπέχουσα σταδίους τριακοσίους εἴκοσι καὶ δύο, [ἐν ἧ] „τῆς ἀκάνθης τῆς Θηβαϊκῆς ἄλλος εὐμέγεθες, ἐξ ἧς καὶ τὸ κόμμι συνάγεται“. γ' ἄλλη ἐν τῇ χερρονήσῳ παρὰ τὴν Κνιδίαν. δ' ἔστι καὶ ἡ Ἀθαμανίας. ^[20]

Eth 57 τὸ ἐθνικὸν τῆς Ἀκάνθου Ἀκάνθιος, ἐξ οὗ καὶ παροιμία „Ἀκάνθιος τέττιξ“ ἐπὶ τῶν ἀφώνων, τοιοῦτοι γὰρ οἱ τῆς χώρας τέττιγες, ὡς Σιμωνίδης. τὸ θηλυκὸν Ἀκανθιάς. τῆς δὲ Ἀκανθῶν [πόλεως] Ἀκανθοπολίτης· λέγεται γὰρ καὶ οὕτως ἡ πόλις ὡς Λεοντοπολίτης καὶ Λυκοπολίτης καὶ Κυνοπολίτης, περὶ ὧν εἰρήσεται. Ἀκάννα, ἐμπόριον περὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν. τὸ ἐθνικὸν Ἀκανναῖος, ὡς Σαβαῖος καὶ Γερραῖος καὶ Ἐρυθραῖος παρ' αὐτοῖς. Ἀκαρνανία, χώρα κεχωρισμένη τῶν Κουρήτων πρὸς τῷ Ἀχελῷ ... διὸ καλοῦνται οἱ μὲν κειρόμενοι Κουρήτες, οἱ δὲ ἀκούρευτοι Ἀκαρναῖες. ἔνιοι δὲ ἀπὸ ἥρωος τοῦνομα ἔχειν τὸ ἐκάτερον φύλον, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Κουρίου τοὺς Κουρήτας εἶναι φασιν, οἱ δὲ „θηλυστολοῦντας ὡς αἱ κόραι τοῦνομα σχεῖν ... εἶναι γὰρ καὶ τοιοῦτόν τινα ζῆλον ἐν τοῖς Ἑλλησιν, ὡς καὶ Ἰάονας ἐλκεχίτωνας [εἰρήσθαι] καὶ κρώβυλον καὶ τέττιγα ἐμπλέκεσθαι, καὶ τοὺς περὶ Λεωνίδα κτενιζομένους τὴν κόμην, ὅτ' ἐπεξήσαν εἰς τὴν μάχην, καταφρονηθῆναι ὑπὸ Περσῶν“. ^[15]

Eth 58 τὸ ἐθνικὸν Ἀκαρνάν, ὡς Αἰνιάν Ἀτιντάν Ἀθαμάν Αἰζάν, ἀπλᾶ γάρ. τὸ Τιτανόπαν σύνθετον. περὶ τοῦ Δύμαν εἰρήσεται. ἐκ τῆς γενικῆς τῆς Ἀκαρνᾶνος Ἀκαρνανία, ὡς Κιλικία Φρυγία, καὶ τὸ θηλυκὸν Ἀκαρνανίς. Ἀκαρασός, πόλις Λυκίας, ὡς Καπίτων. τὸ ἐθνικὸν Ἀκαράσσιος καὶ Ἀκαρασσεύς. σύνηθες δὲ τοῖς τὴν χώραν οἰκοῦσιν. Ἀκαρρα, πόλις Ἀχαΐας. τὸ ἐθνικὸν ἐκ τῆς

τέχνης Ἀκαρραῖος ὡς Γεφυραῖος Κερκυραῖος, ἢ Ἀκαρράτης ὡς Αἰγειράτης. Ἀκέλη ς , πόλις Λυδίας. οἱ πολῖται Ἀκέλητες, τὸ θηλυκὸν Ἀκελήτις. ἔοικε δὲ λέγεσθαι ἀπὸ Ἀέλου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Μαλίδος παιδός, δούλης τῆς Ὀμφάλης, ὡς Ἑλλάνικος. Ἡρωδιανὸς δ' Ἀκελήσιος φησὶν ὡς Μενδήσιος, ὥστε Ἀκέλης εἶναι ὡς Μένδης, ὃ συνάδει μὲν ἢ λοιπῇ χρῆσις, Ἑλλάνικος δ' εἶπεν „εἰς πόλιν Ἀκέλην“ ἐχρῆν γὰρ Ἀκέλητα εἶναι. ... ὁ γὰρ τεχνικός „τὰ διὰ τοῦ σιος πάντα προπαροξύνεται, κἂν τὸ τ ὑπάρχη πρὸ τοῦ ι , πλὴν τῶν τριβραχέων κυρίων“. [15]

Eth 59 Ἀκεσα ί , πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀκεσαῖος ὡς Παγασαῖος, καὶ Ἀκεσίτης ὡς Παγασίτης. Ἀκεσαμενα ί , ὡς Ἀλαλκομεναί Κλαζομεναί, πόλις Μακεδονίας, ὡς Θεαγένης. κτίσμα Ἀκεσαμενοῦ, ἐνὸς τῶν ἐν Πιερίᾳ βασιλευσάντων. τὸ ἐθνικὸν Ἀκεσαμένιος, ὡς Κλαζομένιος. Ἀκέστ η , πόλις Σικελίας, καὶ Ἄγεστα, παρὰ τὸν Ἀκέστην. τὸ ἐθνικὸν Ἀκεσταῖος, τὸ θηλυκὸν Ἀκεσταία. Ἀκ η , πόλις Φοινίκης. τὰ εἰς κη λήγοντα δισύλλαβα ἐπὶ πόλεων ἢ χωρῶν βαρύνεται. αὕτη δὲ Πτολεμαῖς ἐκαλεῖτο. Κοιλοσυρίτας δ' αὐτοὺς ὠνόμαζον. Κλαύδιος δὲ Ἰούλιος ἐν πρώτῃ Φοινικικῶν φησὶν ὅτι ἐκλήθη ἀπὸ Ἡρακλέους „χαλεπωτάτῳ γὰρ ὑπὸ Εὐρυσθέως ἐπιταγεῖς ἄθλῳ, περισχεθεῖς τῷ τῆς Λερναίας ὕδρας ἰῶ, τοῖς τῶν δηγμάτων ἐπονεῖτο ἔλκεσιν. ἀνεῖλε δὲ τὸ Δελφικὸν μαντεῖον ἐπ' ἀνατολὰς ἰτέον μέχρις ἂν ἐντύχη ποταμῷ φύοντι πόαν τῇ Ὑδρᾷ παραπλήσιον· ἐκείνης γὰρ καταπασάμενον τῶν ἐλκῶν ἀπαλλαγῆσθαι. εὗρε δὲ τὸν ποταμὸν καὶ τὴν πυθόχρηστον πόαν, ἥς ὁ καυλὸς ἢ τε ῥίζα πάντως ἐστὶν ὀφιώδης τῷ ποικίλῳ ταῖς κεφαλαῖς· ὅποσας γὰρ ἂν τις ἀποκείρῃ, φύονται αὐθις ἕτεραι. [20]

Eth 60 κολοκάσιον μέντοι καλοῦσι τὴν ῥίζαν, τὸ δ' ὑπερπεφυκὸς κιβώριον, ὃψιν ἠδεῖαν ἐδωδίμους τε τὰς φλέβας παρέχον Αἰγυπτίσις“. περὶ δὲ τὸν Νεῖλον φύεται πολλή. ἡ δὲ περὶ τὸν Βῆλον ἔλκη θεραπεύει δυσίατα· τριβομένη γὰρ κατὰ τὴν ῥίζαν λευκὸν ἀναδίδωσιν ὀπὸν. τούτῳ, φησί, καὶ Ἡρακλῆς ἰάθη. καὶ καλέσαι τὴν πόλιν Ἀκην. τὸ ἐθνικὸν Ἀκαῖος, ὡς Βαρκαῖος. Ἀκκαβικὸν τεῖχο ς , πόλις περὶ τὰς Ἡρακλείας στήλας, ἣν ἔκτισαν Καρχηδόνιοι, ὡς ἐροῦμεν ἐν τῷ περὶ Σαλμύκης. ὁ πολίτης Ἀκκαβικοτειχίτης, ὡς Γορδιοτειχίτης καὶ Χωλοτειχίτης, ὡς εὐρήσομεν ἐν τῷ χ . Ἀκμονί α , πόλις Φρυγίας, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ πολυίστωρ ἐν τρίτῳ περὶ Φρυγίας. κτίσαι δ' αὐτὴν Ἀκμονα τὸν Μανέως. [τὸ ἐθνικὸν] Ἀκμονίτης λέγεται ἀπὸ τῆς Ἀκμονος γενικῆς. Ἀκμόνεια, ἀφ' ἧς Ἀκμονειάτης. τοῦτο δέ μοι εἴρηται, ἐπειδὴ τὰ εἰς εὖς ἀπὸ τῆς ου γενικῆς γίγνεται, Ἀλεξάνδρου Ἀλεξανδρεύς, ἢ ἀπὸ ἰσοσυλλάβου γενικῆς, Ἀπάμας Ἀπαμεύς Ὑρίας Ὑριεύς. ἔστι καὶ [ἄλλο] Ἀκμόνιον ἄλσος περὶ Θερμώδοντα, ὡς Φερεκύδης, ἐφ' οὗ μιγεῖς Ἀρης τῇ Ἀρμονίᾳ τὰς Ἀμαζόνας ἔσχεν, ὡς Ἀπολλώνιος ἐν δευτέρῳ. [15]

Eth 61 ὅθεν δὲ κέκληται, εἰρήσεται ἐν τῷ περὶ Δοϊαντος πεδίου. τὸ ἐθνικὸν ἀμφιδοξεῖται, καὶ Ἀκμονιεύς καὶ Ἀκμόνιος. Ἀκόνα ι , πολίχινιον πλησίον Ἡρακλείας. λέγεται κατὰ περίφρασιν ὁ οἰκῶν τὰς Ἀκόνας. τὸ ἐθνικὸν Ἀκονίτης, τὸ θηλυκὸν Ἀκονίτις. [οὕτῳ γὰρ τις νῆσος διαφέρουσα μὲν τῷ πανευφήμῳ πατρικίῳ καὶ τὰ πάντα σοφωτάτῳ μαγίστρῳ Πέτρῳ, κειμένη δὲ καταντικρὺ τῆς εὐδαίμονος πόλεως Χαλκηδόνας.] ἐπικέκληται δὲ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν αὐτῇ πρὸς ἀκόνας πεποιημένων λίθων. λέγεται καὶ ἀκόνιτον δηλητήριον φάρμακον, ὡς Ἀθήναιος ἐν τρίτῳ δειπνοσοφιστῶν, ὅτι τοὺς προφαγόντας τὸ πῆγανον μηδὲν πάσχειν ἐκ τοῦ ἀκονίτου. κληθῆναι δέ φασι διὰ τὸ φύεσθαι ἐν τόπῳ Ἀκόναις καλουμένῳ, ὄντι περὶ Ἡράκλειαν. Ἀκόντιο ν , πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Ἀκοντίου τοῦ Λυκάονος. ἔστι καὶ ἑτέρα Εὐβοίας, ὡς Ξεναγόρας καὶ Ἀνδροτίων ὀγδόῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀκοντιεύς, ὡς Δουλιχιεύς Σουνιεύς, καὶ Ἀκόντιος, ὡς Βυζάντιος καὶ Ἀνακτόριος. Ἀκούτει α , πόλις Ἰβηρίας, καθὰ Στράβων ἐν τῷ τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀκουιτανοί, ὡς αὐτός. [15]

Eth 62 ἔοικε δὲ τὸ ι κατὰ πλεονασμὸν ἔχειν. Ἀκρ α , Ἰαπυγίας πόλις, κατὰ τινας Ὑδροῦς λεγομένη. β' ἔστι καὶ ἑτέρα ἐν αὐτῇ ἔχουσα λιμένα Βρεντέσιον. ἔστι δὲ Ἰταλίας. γ' ἐστὶ Συρακοσίων

κτίσμα. δ' Εὐβοίας. ζ' Σκυθίας. ζ' Κύπρου. η' Ἀκαρνανίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀκραῖος καὶ τὸ θηλυκὸν Ἀκραία. θ' ἔστιν Ἀκρα ὑπὲρ Ἀντιόχειαν τὴν περὶ τὴν Δάφνην. Ἀκραῖται δὲ οἱ ἐξ αὐτῆς ἐκαλοῦντο. ι' ἔστι καὶ πέραν τοῦ Τίγρητος Ἀκρα, Ἀρριανὸς ἐκκαίδεκάτη. Ἀκράγαντες πόλεις πέντε. Σικελίας, ἀπὸ ποταμοῦ παραρρέοντος. φησὶ γὰρ Δοῦρις ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν Σικελῶν πόλεων ἐκ τῶν ποταμῶν ὀνομάζονται, Συρακούσας Γέλαν Ἰμέραν Σελινούντα καὶ Φοινικοῦντα καὶ Ἐρύκην καὶ Καμικὸν Ἀλικύας τε καὶ Θέρμον καὶ Καμαρῖναν, ὡς καὶ ἐν Ἰταλίᾳ. οἱ δὲ ἀπὸ Ἀκράγαντος τοῦ Διὸς καὶ Ἀστερόπης τῆς Ὠκεανοῦ. ἔστι καὶ Θράκης καὶ Εὐβοίας καὶ Κύπρου καὶ Αἰτωλίας. Πολύβιος δὲ τὸν ποταμὸν καὶ τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς χώρας ὠνομάσθαι Ἀκράγης διὰ τὸ εὐγεων. τὸ ἐθνικὸν Ἀκραγαντίνος, ὡς Ἰχανίνος Ταραντίνος, ὡς φησιν Ἡρωδιανός. Ἀκραίφι α, πόλις Βοιωτίας. ^[15]

Eth 63 οἱ δὲ Ἀκραίφιον, Πausanίας δὲ [Ἀκραίφνιον] καὶ οὐδετέρως. ἦν δ' ὑπὸ Ἀθάμαντος κτισθεῖσα ἡ ὑπὸ Ἀκραιφέως τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ὅρος κληθῆναι ἀπὸ Πτώου παιδὸς αὐτοῦ καὶ Εὐξίππης, ἡ ὅτι Λητῷ ἐκεῖ βουλομένην τεκεῖν κάπρος ἐπιφανεῖς ἐπτόησε. τὸ ἐθνικὸν Ἀκραιφιαῖος καὶ Ἀκραίφιος (οὗτω γὰρ Ἀπόλλων τιμᾶται) καὶ [Ἀκραιφιεύς καὶ] Ἀκραιφιάς, ὡς Σουνιεύς Σουνιάς, καὶ Ἀκραίφης λίμνη. Ἔφορος δὲ καὶ Ἀκραιφνίους καὶ Ἀκραιφνιώτας. Θεόπομπος δὲ τὰ Ἀκραίφνια φησὶ καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀκραιφνιεύς. Ἀκριλλ α, πόλις Σικελίας οὐ πόρρω Συρακουσῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀκριλλαῖος, ὡς Ἀγυλλα Ἀγυλλαῖος. Ἀκρόθω ι, πόλις ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ Ἀθω. τὸ ἐθνικὸν Ἀκρόθωος καὶ Ἀκροθώιτης. ἔστι δὲ [ὡς] παρὰ τὸ Κρῶς [πόλις δὲ ἐστὶν Ἀράβων] τὸ ἐθνικὸν Κρωίτης νομὸς διὰ τοῦ ω. Ἀκροκόρινθο ς, ἄρρενικόν. οἱ κατοικοῦντες Ἀκροκορίνθιοι. λέγεται δὲ καὶ Κόρινθος ἀπλῶς. Ἀκροκύλει α. κεῖται ἐν τῷ κ. Ἀκρόπολι ς, πόλις Λιβύης. ἔστι δὲ καὶ Αἰτωλίας. ὁ πολίτης Ἀκροπολίτης. δύναται καὶ Ἀκροπολιεύς, ὡς Τετραπολιεύς. Ἀκρώρει α, ἄκρον ὄρους, ἐν ᾧ οἱ οἰκοῦντες Ἀκρωρεῖται. ^[20]

Eth 64 οὕτω δὲ παρὰ Σικυωνίοις ἐτιμᾶτο [ὁ Διόνυσος]. „ἐκαλεῖτο δὲ παρὰ μὲν Σικυωνίοις Ἀκρωρεῖτης, παρὰ δὲ Μεταποντίνοις Ἐρίφιος“ Ἀπολλόδωρός φησιν. Ἀκώρειο ι, πόλις Τριφυλίας. τὸ ἐθνικὸν ὁμόφωνον. Ἀκτ ή. οὕτως ἡ Ἀττική ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀκταίου τινός. ἀνὴρ δὲ ἦν αὐτόχθων, ὡς Φαβωρίνος, ὃς ἐβασίλευσεν ἐκεῖ καὶ ἀφ' αὐτοῦ οὕτως τὴν χώραν ὠνόμασε καὶ τοὺς λαούς. Ἀπολλόδωρος δὲ τάναντία φησὶν „οὕτω γὰρ ἐκλήθη διὰ τὸ πολὺ μέρος αὐτῆς καθικνεῖσθαι εἰς θάλασσαν· τριγώνου γὰρ οὐσῆς αἱ συννεύουσαι ἐπὶ τὸ Σούνιον ἐκατέρωθεν δύο πλευραὶ παράλιοι τυγχάνουσι, δι' ἃς τῶν ἐπὶ Κέκροπος φυλῶν τεττάρων οὐσῶν δύο προσηγόρευσαν Ἀκταίαν καὶ Παραλίαν“. τὸ ἐθνικὸν Ἀκταῖος καὶ Ἀκταία καὶ Ἀκταιίς καὶ Ἀτθίς καὶ Ἀκτίτης, ἐξ οὗ τὸ Ἀκτίτου πέτρα ἐν τῇ τραγωδίᾳ ἀντὶ τοῦ Ἀττικοῦ, ὡς αὐλή αὐλίτης. ἔστι καὶ „Ἀκτιος Αἰγεύς“ ὡς Εὐφορίων Διονύσῳ. ἔστι καὶ Ἀκτιάς καὶ τὸ Ἀκτιον, ἀφ' οὗ τὸ Ἀκτιώτης, ὡς Πηλιώτης Ζεφυριώτης. ἄμεινον δὲ τοῦτο εἶναι ἀπὸ τοῦ Ἀκτία τοῦ δηλοῦντος τὴν τε χώραν καὶ τὴν γυναικα, ὡς Πελασγία Πελασγιώτης. ἔστι καὶ Ἀττικός καὶ Ἀττική κατὰ τροπὴν διὰ τὴν εὐφωνίαν. ἔστι καὶ Ἀκτὴ Μαγνησίας, ἀφ' ἧς Ἀκτιος καὶ Ἐπάκτιος Ἀπόλλων τιμᾶται. ἔστι καὶ ἑτέρα Ἀκαρνανίας, ἧς μέμνηται Δημάγητος. ἔστι καὶ Πελοποννήσου, ὡς Θουκυδίδης, καὶ ἄλλη ἐν Βοσπόρῳ, καὶ ε' ἐν Ἰωνίᾳ. ^[20]

Eth 65 Δημήτριος δὲ τῆς σημαντικῆς τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ τῆς περὶ τὸν Ἀθω χώρας μόνον ἐμνημόνευσεν. Ἀκτιο ν, πόλις Ἀκαρνανῶν, ἀπὸ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου ἀρξαμένοις. ἐν ταύτῃ Ἀπόλλωνος γυμνικὸς ἀγὼν καὶ ἵππικὸς καὶ πλοίων ἄμιλλα διὰ τριετηρίδος ἦν. ὁμωνύμως δὲ λέγεται καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ ἡ ἄκρα ἢ ποιοῦσα τὸ στόμα τοῦ κόλπου καὶ ἡ πόλις καὶ ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ πολίτης. λέγεται καὶ Ἀκταῖος Ἀπόλλων καὶ Ἀκτιακός. λέγεται [καὶ Ἀκταιώτης] καὶ Ἀκταιώτις θηλυκόν. Ἀρκάδιος δ' ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ φησὶν „Ἀκτία καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ ἑορτή“. ἀλλ' ἡ μὲν ἑορτὴ βαρύνεται, τὰ Ἀκτια, ἡ δὲ πόλις λέγεται οὐδετέρως, τὸ Ἀκτιον. Ἀκυλή α, πόλις Ἰταλίας. Στράβων. τὸ ἐθνικὸν Ἀκυλήιος, ὡς Μεσσαπία Μεσσάπιος Λευτερνία Λευτέρνιος

καὶ Λυκία Λύκιος. λέγεται καὶ Ἀκύλεια. ἔστι καὶ Ἀκυλήιος κόλπος. λέγεται καὶ Ἀκυλεήσιος Ἰταλικῷ τύπῳ. Ἀκυλῖν α , πόλις Ἰλλυρική. Θεόπομπος. τὸ ἐθνικὸν Ἀκυλιναῖος, ὡς Κωνσταντιναῖος ἀπὸ τοῦ Κωνσταντῖνα. Ἀκυτανί α , ἐπαρχία τῆς Κελτογαλατίας, μία τῶν τεσσάρων. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς. Ἀκυτο ς , νῆσος περὶ Κυδωνίαν τῆς Κρήτης. ^[20]

Eth 66 ὁ νησιώτης Ἀκύτιος. Ἀκύφα ς , πόλις μία τῆς Δωρικῆς τετραπόλεως, ὡς Θεόπομπος. Ἀκχηνο ί , ἔθνος Ἀράβιον, ὡς Οὐράνιός φησι τετάρτη, ἐπὶ τῷ αὐχένι τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Ἀλάβανδ α , πόλις Καρίας, ἢ ποτε Ἀντίοχεια. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἀλαβάνδου, τοῦ εὐίππου, ὡς Χάραξ. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις Καρίας εὐτυχεστάτη ἀφ' ἧς ἡ παροιμία „Ἀλάβανδα Καρῶν εὐτυχεστάτη [πόλις]“. κτίσμα δὲ Καρὸς ἦν, ἀπὸ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ κληθεῖσα τοῦ γεννηθέντος ἀπὸ Καλλιρρόης τῆς Μαιάνδρου, μετὰ νίκην ἵππομαχικὴν, καὶ κληθέντος Ἀλαβάνδου, ὃ ἐστι κατὰ τὴν Καρῶν φωνὴν ἵππόνικος. ἄλλα γὰρ τὸν ἵππον, βάνδα δὲ τὴν νίκην καλοῦσιν. [ἔνθεν καὶ παρὰ Ῥωμαίοις βάνδον τὴν νίκην φασίν.] ὁ πολίτης Ἀλαβανδεὺς οὕτως ἀναγράφεται. λέγεται καὶ κτητικὸν Ἀλαβανδιακὸς καὶ Ἀλαβανδιακὸν σύγγραμμα, ἐξ οὗ καὶ Ἀλαβανδιακὸς σολοικισμός, ὡς Φιλόξενος τὴν Ὀδύσειαν ἐξηγούμενος, ὅταν ἡ μὴ ἀπαγόρευσις ἀντὶ τῆς οὐ κεῖται, ὡς τὸ „μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων“. Ἀλάβαστρ α , πόλις Φρυγίας. Ἡρόδοτος. ἐν ταύτῃ λίθος διάσημος, ὧς φησι Νικάνωρ. ^[20]

Eth 67 τὸ ἐθνικὸν Ἀλαβαστρίτης ὡς Ἀβδηρίτης. Ἀλαβούριο ν , πόλις Συρίας. Χάραξ ὀγδόη χρονικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀλαβούριος. Ἀλαβῶ ν , πόλις [Σικελίας] καὶ ποταμός, ὡς Δημήτριος ἐν συνωνύμοις. κλίνεται Ἀλαβῶνος. τὸ ἐθνικὸν Ἀλαβώνιος ὡς Κολοφώνιος. Ἀλαζῶ ν , ἔθνος ὁμορον τοῖς Σκύθαις. ὁξύνεται διὰ τὸ ἐπιθετικὸν καὶ φυλάττει τὸ ω πρὸς ἀντιδιαστολήν. Ἀλαί Ἀραφηνίδες καὶ Ἀλαί Αἰξωνίδες ς , δῆμοι, ὁ μὲν τῆς Αἰγῆίδος, ὁ δ' Αἰξωνεὺς τῆς Κεκροπίας φυλῆς. ἑκατέρου ὁ δημότης ἄνευ τοῦ ι Ἀλαεὺς, καὶ Ἀλῆθεν καὶ Ἀλῆσι καὶ Ἀλήνδε. „Ξενόφαντος [Ἀλῆθεν] εἶπε“. Τρύφων δ' ἐν παρωνύμοις „Ἀλαῖος τρισυλλάβως καὶ Ἀλαιοῖος τετρασυλλάβως ... ὡς Ληναῖος Ληναεὺς, Κρηταῖος Κρηταιεὺς“. ἀλλ' ἐν τοῖς ἐξῆς κατ' ἔθος Ἀττικὸν ἔνδειαν φησι τοῦ ι . ἔστι δὲ ὁ δῆμος τῆς Ἀραφηνίδος μεταξὺ Φηγέως τοῦ πρὸς Μαραθῶνι καὶ Βραυρῶνος, αἱ δ' Αἰξωνίδες ἐγγὺς τοῦ ἄστεος. ^[15]

Eth 68 ἔστι καὶ λίμνη ἐκ θαλάσσης. „δασύνεται δὲ τὸ Ἀλαί, ὡς καὶ ἐν τῷ δράματι Μενάνδρου ἀπὸ τοῦ Ἀραφηνίσιν Ἀλαῖς διακεῖσθαι τὰ πράγματα, ὅς ἐστι τόπος Ἀττικῆς“. Ἀλα ί , πόλισμα Βοιωτίας, Παισανίας ἐνάτῳ. καὶ ἡ πρόσχωρος τῇ Ἀργεῖα οὕτως Ἀλή λέγεται ὀξυτόνως. ἔστι καὶ ἑτέρα καταντίον Μάσητος. καὶ τῆς Κιλικίας δὲ πόλις πληθυντικῶς λεγομένη Ἀλαί. ἀπὸ δὲ τούτου Ἀλήιον πεδίον. [Ἀλαί] τὸ ἐθνικὸν Ἀλεὺς, ἀφ' οὗ τὸ Ἀλήιος. ἔστι καὶ Ἀλικὸς κτητικὸν [τῆς] Κιλικίας, καὶ Ἀλική ἡ χώρα, καὶ χωρίον Ἀλικόν πρὸς τῇ Αὐγούστῃ, καὶ ὄρος ὁμώνυμον. Ἀλαλκομένιο ν , πόλις Βοιωτίας, ἀπὸ τοῦ Ἀλαλκομενέως, ὃς καὶ ἵδρυσε τὴν Ἀθηνᾶν Ἀλαλκομενηίδα. οὐ γὰρ παρὰ τὸ ἀλαλκεῖν, ὡς Ἀρίσταρχος ἦν γὰρ ἂν καὶ Ἀλαλκῆς· ἀλλ' ὡς Θησεὺς Θησῆς, οὕτως Ἀλαλκομενεὺς Ἀλαλκομενης, ὥσπερ καὶ Βρισεὺς Βρισηῖς καὶ Νηρεὺς Νηρηῖς. „ἐκ τοῦ Ἀλαλκομενέως δὲ καὶ Ἀθηναῖδος τῆς Ἱπποβότου Γλαυκῶπος, ἀφ' οὗ τὸ Γλαυκῶπιον καὶ Γλαυκῶπις. καὶ Ζεὺς Πολιεὺς καὶ Ἀθηνᾶ Πολιάς“. τὸ ἐθνικὸν Ἀλαλκομενιεύς καὶ Ἀλαλκομένιος, καὶ Ἀλαλκομενία ἡ Ἀθηνᾶ ἐκεῖ τιμᾶται. ^[15]

Eth 69 τοῦ δ' Ἀλαλκομεναί Ἀλαλκομεναῖος. Ἀλαμανο ί , ἔθνος Γερμανοῖς πρόσχωρον. Ἀλανό ς , ὄρος Σαρματίας. Ἀλαρόδιο ι , ἔθνος περὶ τὸν Πόντον, ὡς Ἡρόδοτός φησιν. Ἀλβ α , πόλις Ἰταλίας, ἣν ἔκτισαν οἱ ἀπὸ τοῦ Λαυινίου Λατῖνοι, Τρώες ὄντες. ἔστι δ' ἡ Ἀλβα καθ' Ἑλλάδα λευκή. κλίνεται δὲ Ἀλβας, ὡς Χάραξ. ἔστι καὶ ποταμὸς Ἀλβας, ὁ νῦν λεγόμενος Τίβερις, Τιβερίνου τοῦ βασιλέως ἐν αὐτῷ θανόντος. λέγεται καὶ Ἀλβη. ὁ πολίτης Ἀλβανός, ὡς καὶ οἶνος Ἀλβανὸς ἡδύς τε καὶ καλός. λέγεται καὶ Ἀλβανὸς ἐν Ἰταλίᾳ τόπος ἐν ᾧ ἱεροποιαί ἐγένοντο, καὶ λίμνη Ἀλβανίς. ἔστι καὶ Ἀλβη πόλις Κρήτης, τὸ ἐθνικὸν Ἀλβαῖος ὡς Θηβαῖος. Ἀλβανί α , χώρα πρὸς

τοῖς ἀνατολικοῖς Ἰβηρσιν. Ἀλβίω ν , νῆσος Πρεττανική, Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν Ἀλβιώνιος. Ἀλγίδο ς , πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀλγίδιος ὡς Τενέδιος Ἀράδιος. Ἀλέ α , πόλις Ἀρκαδίας, Θεόπομπος πεντηκοστῇ ἔκτη. ἔστι καὶ Θετταλίας. [20]

Eth 70

καὶ ἄλλη Καρπητανῶν ἔθνους Κελτικοῦ. ὁ πολίτης Ἀλεὸς ὁμοφώνως τῷ οἰκιστῇ ὡς Δάρδανος Δαναός. ἔστι καὶ ἄλλο ἐθνικὸν Ἀλεάτης ὡς τῆς Τεγέας Τεγεάτης. Ἡρωδιανὸς δέ φησιν „ἀλέα ἐπὶ τῆς θερμασίας καὶ ὁπότε δηλοῖ τὴν φυγὴν βαρύνεται, ἐπὶ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς ὀξύνεται“. ἐχρῆν δὲ καὶ τοῦτο βαρύνειν. ἀπὸ τοῦ Ἀλεοῦ λέγεται καὶ Ἀλεαῖος. Ἀλεξάνδρεια πόλεις ὀκτωκαίδεκα. πρώτη ἡ Αἰγυπτία ἦτοι Λίβυσσα, ὡς οἱ πολλοί, ἀπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου. Ἰάσων δὲ ὁ τὸν βίον τῆς Ἑλλάδος γράψας ἐν δ' βιβλίῳ φησί „τὸν μὲν οὖν τόπον τῆς πόλεως ὄναρ ἐχρησιμοδοτήθη οὕτως νῆσος ἔπειτά τις ἐστὶ πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ, Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρον δὲ ἐκικλήσκουσιν. ἐκέλευσε δὲ διαγράφειν τὸ σχῆμα τοὺς ἀρχιτέκτονας οὐκ ἔχοντες δὲ λευκὴν γῆν ἀλφίτοις διέγραφον, ὄρνιθες δὲ καταπτάντες τὰ ἄλφιστα αἴφνης διήρπασαν· ταραχθεῖς οὖν Ἀλέξανδρος, οἱ μάντιες θαρρεῖν ἔλεγον· πάντων γὰρ τὴν πόλιν τροφὸν γενήσεσθαι“. ταῦτα καὶ Ἀρριανός. ἐκλήθη δὲ Ῥακῶτις καὶ Φάρος καὶ Λεοντόπολις, διὰ τὸ τὴν τῆς Ὀλυμπιάδος γαστέρα ἐσφραγίσθαι λέοντος εἰκόνι. ἐλέγετο δὲ κατ' ἐξοχὴν πόλις καὶ πολιταὶ ἐξ αὐτοῦ, ὡς ἄστὺ αἱ Ἀθῆναι καὶ ἀστοὶ καὶ ἀστικοὶ οἱ Ἀθηναῖοι [ὡς καὶ ἐπὶ Ῥώμῃς λέγεται οὕρψ]. [20]

Eth 71

ἐκλήθη δὲ ἐπὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν Σεβαστή καὶ Ἰουλία καὶ Κλαυδία καὶ Δομετιανή καὶ Ἀλεξεντηρία. τῷ δὲ συνοικισμῷ τριακοντατεσσάρων ἐστὶ σταδίων τὸ μῆκος, ὀκτὼ δὲ τὸ πλάτος, ἡ δὲ ὅλη περίμετρος σταδίων ἑκατὸν δέκα. δευτέρα ἐστὶ πόλις Τροίας, ἐν ἣ ἐγένετο Ἡγήμων ἐποποιός, ὃς ἔγραψε τὸν Λευκτρικὸν πόλεμον τῶν Θηβαίων καὶ Λακεδαιμονίων. περὶ ἧς Δημοσθένης ἐν τετάρτῳ Βιθυνιακῶν. τρίτη Θράκης πρὸς τῇ Μακεδονίᾳ, ἣν ἔκτισε πρὸ τῆς μεγάλης Ἀλεξανδρείας ἑπτακαίδεκα ὥν ἐτῶν. τετάρτη πόλις Ὠριτῶν, ἔθνους Ἰχθυοφάγων, κατὰ τὸν περίπλου τῆς Ἰνδικῆς. πέμπτη ἐν τῇ Ὠπιανῇ, κατὰ τὴν Ἰνδικήν. ἕκτη πάλιν Ἰνδικῆς. ἑβδόμη ἐν Ἀρίοις, ἔθνει Παρθυαίων κατὰ τὴν Ἰνδικήν. ὀγδόη τῆς Κιλικίας. ἐνάτη ἐν Κύπρῳ. δεκάτη πρὸς τῷ Λάτμῳ τῆς Καρίας, ἐν ἣ Ἀδώνιον ἦν ἔχον Πραξιτέλους Ἀφροδίτην. ἐνδεκάτη κατὰ Βάκτρα. δωδεκάτη ἐν Ἀραχώτοις. τρισκαιδεκάτη ἐν Μακαρήνῃ, ἣν παραρρεῖ ποταμὸς Μαζάτης. τεσσαρεσκαιδεκάτη παρὰ Σωριανοῖς, Ἰνδικῷ ἔθνει. πεντεκαιδεκάτη παρὰ τοῖς Ἀραχώτοις, ὁμοροῦσα τῇ Ἰνδικῇ. ἑκκαιδεκάτη κατὰ τὸν Μέλανα κόλπον. ἑπτακαιδεκάτη ἐν τῇ Σογδιανῇ παρὰ Παροπαμισάδαις. ὀκτωκαιδεκάτη ἐπὶ τοῦ Τανάιδος αὐτοῦ κτίσμα, ὡς ἐν τῷ τρίτῳ Πτολεμαῖος ἀποφαίνεται. [20]

Eth 72

ἔστι καὶ τόπος ἐν τῇ Ἰδῇ τῇ Τρωικῇ Ἀλεξάνδρεια λεγόμενος, ἐν ᾧ φασι τὸν Πάριν διακρίναι τὰς θεάς, ὡς Τιμοσθένης. τὸ ἐθνικὸν Ἀλεξανδρεὺς ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου γενικῆς. τὸ θηλυκόν, ὡς ἀπὸ τοῦ Σινωπεὺς Σινωπίς, οὕτως ἀπὸ τοῦ Ἀλεξανδρεὺς Ἀλεξανδρίς. Δίδυμος δὲ παρατίθεται χρῆσιν ἐξ Ἐρατοσθένους τοῦ Ἀλεξανδρίτης. Φαβωρίνος δὲ ἐν τῷ περὶ Κυρηναϊκῆς πόλεως Ἀλεξανδρειώτην φησὶ παρὰ τὴν ... Ἀλεξανδρειανός, ὡς Μύρλεια Μυρλειανός, Ἡράκλεια Ἡρακλειανός. λέγεται καὶ Ἀλεξάνδρειος κτητικόν. Νικάνωρ δὲ ὁ Ἑρμείου ἐν τῇ περὶ Ἀλεξανδρείας πρώτῃ ταῦτα πάντα κυροῖ, καὶ τὸ Ἀλεξανδρίνος καὶ τὸ Ἀλεξανδρίνης, οὐ μέντοι τὸ Ἀλεξανδρεώτης. ἔστι καὶ ἀλεξάνδρεια βοτάνη καὶ φυτόν, παρ' ἄλλοις δὲ ἀλεξάνδρα, ἐξ ἧς ἐστέφετο Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς ἀγῶσι. τινὲς δὲ δανάην αὐτὴν καλοῦσιν, οἱ δὲ χαμαιδάφνην, οἱ δὲ ἐπιφυλλάκανθον ἢ φυλλόκαρπον. Ἀλήσιο ν , τῆς Ἥλιδος „πέτρης τ' Ὠλενίης καὶ Ἀλησίου“. ἀπὸ Ἀλησίου τοῦ Σκιλλοῦντος υἱοῦ. οὗτος δ' ἦν τῶν Ἱπποδαμείας μνηστήρων. οἱ δὲ Γαργηττοῦ υἱόν, ἓνα τῶν μετὰ Πέλοπος ἀφικομένων. τὸ ἐθνικὸν Ἀλησιεύς ὡς Βουπρασιεύς. ἔστι καὶ Ἀλήσιον πεδίον τῆς Ἠπείρου, ὡς πηγνυμένου ἐκεῖ πολλοῦ ἁλός. [20]

Eth 73

ὁ δὲ Εὐφορίων „οὐ γὰρ Ἀλήσιοί ἐστε“ φησίν. Ἀλθαί α , πόλις Ὀλκάδων. οἱ δὲ Ὀλκάδες ἔθνος Ἰβηρίας, πλησιόχωροι Καρχηδόνος, ἦν ἐκάλουν καὶ καινὴν πόλιν. τὸ ἐθνικὸν Ἀλθαῖος ὡς Αἰαῖος, ἢ Ἀλθαιάτης ἢ Ἀλθαιανός. εὐρομεν δὲ ἐν ταῖς συγγραφαῖς Δημητρίου Ἀλθαιέα. Ἀλῖαρτος , πόλις Βοιωτίας, ἀρσενικῶς. Ὅμηρος „ποιήενθ' Ἀλῖαρτον“. λέγεται δὲ κτισθῆναι ὑπὸ Ἀλῖάρτου τοῦ Θερασάνδρου. τὸ ἐθνικὸν Ἀλῖάρτιος ὡς Βοιώτιος. Ἀρμενίδας δ' ἐν τῷ ρ Ἀρίαρτόν φησι. Ἀλιεῖς , πόλις Ἀργολικῆς παραθαλασσία. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως, ὡς ἀπὸ τοῦ Ἀλιεύς. Ἐφορος ἐν τῷ ἔκτῳ ὅτι Τιρύνθιοι εἰσιν οὗτοι καὶ ἐξαναστάντες ἐβουλεύοντο οἰκεῖν τινα τόπον καὶ ἡρώτων τὸν θεόν. ἔχρησε δὲ οὕτως „ποῖ τυ λαβὼν καὶ ποῖ τυ καθίξω καὶ ποῖ τυ οἴκησιν ἔχων ἀλιέα τε κεκληῖσθαι“. ἐλέγοντο δ' οὕτως διὰ τὸ πολλοὺς τῶν Ἑρμιονέων ἀλιευομένους κατὰ τοῦτο τὸ μέρος οἰκεῖν τῆς χώρας. τὸ θηλυκὸν Ἀλιάς. καὶ Ἀλικός τὸ κτητικόν. Ἀλιζώνες , ἔθνος.

[15]

Eth 74 Ὅμηρος „αὐτὰρ Ἀλιζώνων“. Ἐφορος οἰκῆσαί φησι τοὺς Ἀλιζώνας τὴν παραλίαν τὴν μεταξὺ Μυσίας καὶ Καρίας καὶ Λυδίας κειμένην. ἴσως δὲ διὰ τὸ ὑπερήφανον τοῦ πλούτου κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ α εἰς ι οὕτως ὠνομάσθησαν. Ἀλικαρνασσός , πόλις Καρίας Ἄνθης, φασίν, ... ἀπὸ τοῦ ἀλὶ περιέχεσθαι τὴν Καρίαν. αὐτὸς δὲ ὁ Ἄνθης ἐκ Τροιζήνος μετώκησε, λαβὼν τὴν Δύμαιναν φυλὴν, ὡς Καλλίμαχος. ἢ ἀπὸ τοῦ νάσασθαι αὐτὸν ἀπὸ Τροιζήνος, ὡς Ἀπολλόδωρος. ἐκαλεῖτο δὲ Ἰσθμός καὶ Ζεφύριον, ὡς Φίλων, καὶ Ζεφυρία. λέγεται ἀρσενικῶς. ὁ πολίτης Ἀλικαρνασσεύς ὡς Ἀψυρτεύς, Ἀνδροτίων δ' ἐν τρίτῃ Ἀτθίδος Ἀλικαρνάσσιος φησί. καὶ Ἀλικαρνασσίς θηλυκόν, καὶ Ἀλικαρνασσοῖ τὸ τοπικόν, καὶ ἐκ τόπου Ἀλικαρνασσόθεν. Ἀλικύα ι , πόλις Σικελίας. Θεόπομπος. μεταξὺ κειμένη Ἐντέλλης καὶ Λιλυβαίου. τὸ ἐθνικὸν Ἀλικυαῖος καὶ Ἀλικυαία. Ἀλίκυρνα , κώμη Ἀκαρνανίας. Στράβων. ὁ οἰκῆτωρ Ἀλικυρναῖος, ὥσπερ Μηκύβερνα Μηκυβερναῖος. Ἀλιμοῦς , δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. Καλλίμαχος δὲ πόλιν ἡγεῖται.

[15]

Eth 75 ὁ δημότης Ἀλιμούσιος. τὰ τοπικὰ Ἀλιμουντόθεν Ἀλιμοῦντάδε Ἀλιμοῦντι. Ἄλινδ α , πόλις Καρίας, ὡς Πολυίστωρ. ὁ πολίτης Ἀλινδεύς. Ἀλίμαλ α , χωρίον Λυκίας. Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν δευτέρῳ. οἱ ἐνοικοῦντες Ἀλιμαλεῖς. Ἀλίνδοι α , πόλις Μακεδονίας, ὡς Βέροια. τὸ ἐθνικὸν Ἀλινδοιαῖος ὡς Βεροιαῖος. Ἀλίσαρνα , πόλις τῆς Τρωάδος χώρας, Θεόπομπος. τὸ ἐθνικὸν ὁ αὐτὸς Ἀλίσαρναῖος. Ἀλίφηρ α , πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Λυκάονας παιδὸς Ἀλιφήρου. ὁ πολίτης Ἀλιφηρεύς. εὐρύηται ἢ παραλήγουσα διὰ διφθόγγου. Ἀλκομεναί , πόλις ἐν Ἰθάκῃ τῇ νήσῳ, ἄφ' ἧς Ἀλκομενεὺς ὁ Ὀδυσσεύς. ἔστι καὶ τῆς Ἰλλυρίας πόλις. ὁ πολίτης ἀμφοτέρων Ἀλκομενεύς καὶ τὸ θηλυκὸν Ἀλκομένεια. Ἀλλαλί α , πόλις ἐν Κύρνῳ τῇ νήσῳ, κτίσμα Φωκαέων, ὡς Ἡρόδοτος. τὸ ἐθνικὸν Ἀλλαλιαῖος. Ἀλλάντ η , πόλις Μακεδονίας καὶ Ἀρκαδίας.

[15]

Eth 76 Θεόπομπος δ' ἐν πρώτῳ Φιλιππικῶν Ἀλλάντιον αὐτὴν εἶπε. τὸ ἐθνικὸν Ἀλλάντιος ὡς Παλλάντιος. Ἀλλαρί α , πόλις τῆς Κρήτης, Πολύβιος τρισκαίδεκάτη. τὸ ἐθνικὸν Ἀλλαριάτης, ὡς αὐτὸς φησιν. Ἀλλόβρυγες , ἔθνος δυνατώτατον Γαλατικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος. Πολύβιος δὲ διὰ τοῦ ι αὐτοὺς καλεῖ Ἀλλόβριγας, Χάραξ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ Ἀλλόβρογας, οἱ πλείους δὲ διὰ τοῦ ι . ὁ δὲ τεχνικός „Ἀλλόβροξ, ἔθνος Γαλατικόν“. Ἀλμήν η , πόλις πρὸς τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ, ὡς Ἀρριανός. τὸ ἐθνικὸν Ἀλμήνιος ὡς Παλλήνιος, ἢ Ἀλμηνίτης ὡς Σινωπίτης. Ἄλμοις , πόλις Βοιωτίας, ὡς Ἑλλάνικος καὶ Σάλμον αὐτὴν φησι κακῶς. τὸ ἐθνικὸν ἀπὸ τῆς Ἄλμωνος γενικῆς Ἀλμώνιος καὶ Ἀλμωνία. Ἀλμωπί α , χώρα τῆς Μακεδονίας, ἣν ᾤκουν Ἀλμωπες. Λυκόφρων „ἐκ δ' Ἀλμωπίας παλιμπλανήτην δέξεται Τυρσηνία“ περὶ Αἰνείου λέγων.

[15]

Eth 77 ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἄλμωπος γίγαντος. τὸ ἐθνικὸν Ἄλμωψ καὶ Ἀλμώπιος καὶ Ἀλμωπία. ἀπὸ Ἄλμωπος τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἑλλης τῆς Ἀθάμαντος. Ἀλόννησοις , περὶ ἧς Φίλιππος καὶ Ἀθηναῖοι διεφύροντο. τὸ ἐθνικὸν Ἀλοννήσιος ὡς Προκοννήσιος, καὶ Ἀλοννησίτης ὡς Χερροννησίτης. ἔστι καὶ ἑτέρα τῆς Ἰωνίας. τὸ ἐθνικὸν ταῦτόν. Ἀλόπη η , πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ

Ἀλόπης τῆς Κερκυόνης ὡς Φερεκύδης, ἢ τῆς Ἄκτορος ὡς Φίλων. ἔστι δὲ μεταξὺ Λαρίσσης τῆς Κρεμαστῆς καὶ Ἐχίνου. δευτέρα ἐστὶ καὶ τῆς Ἀττικῆς Ἀλόπη. τρίτη Πόντου, ἀφ' ἧς Πενθεσίλεια. τετάρτη περὶ Εὐβοίαν. πέμπτη περὶ Δελφούς. ἕκτη περὶ Λοκρίδα. Ὅμηρος τὴν μεταξὺ Μυσίας καὶ Καρίας καὶ Λυδίας παράλιον φησιν „ἐλθόντ' ἐξ Ἀλόπης, ὅθ' Ἀμαζονίδων γένος ἐστίν“. ὁ πολίτης κατὰ τέχνην Ἀλοπίτης. ἔστι δὲ καὶ Ἀλοπεύς. Ἄλο ς , πόλις Ἀχαΐας. καὶ Φθιώτιδος ὑπὸ τῷ πέρατι τῆς Ὀθρυος. ἀπέχει δὲ Ἴτωνος ὡς ἐξήκοντα σταδίου. κτίσαι δ' αὐτὴν Ἀθάμαντα ἀπὸ τῆς συμβάσης αὐτῷ ἄλης. ^[15]

Eth 78 Θέων δὲ φησιν ὅτι Ἄλος θεράπαινα ἦν Ἀθάμαντος ἢ μηνύσασα τὴν Ἰνὼ φρύγειν τὰ σπέρματα, ἧς εἰς τιμὴν τὴν πόλιν ὠνόμασε. δύο δὲ Παρμενίσκος Ἄλους ἱστορεῖ, τὸν μὲν Μαλιακὸν ὑπὸ Ἀχιλλεΐ, τὸν δὲ ὑπὸ Πρωτεσιλάῳ. λέγεται δὲ καὶ ἄρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. τὸ ἐθνικὸν Ἀλεύς, Σοφοκλῆς δὲ Ἀλουσίους, τινὲς δὲ τῶν γλωσσογράφων Ἀλίους. Ἄλπει α , ἡίων πρὸς ἄρκτον τῆς Τυρρηνίδος καὶ Ἰονίας θαλάσσης. οἱ κατοικοῦντες Ἄλπειοι. καὶ Ἄλπεις καὶ Ἄλπεια ὄρη καὶ Ἄλβια. διχῇ γὰρ ἡ γραφή, καὶ διὰ τοῦ π καὶ διὰ τοῦ β . καὶ Ἀλβία ἡ χώρα διὰ τοῦ β . Ἀλπηνο ἰ , κώμη πλησίον Θερμοπυλῶν. Ἡρόδοτος. ἔστι καὶ μητρόπολις Λοκρῶν. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως Ἀλπηνοί. Ἄλπωνο ς , πόλις καὶ ὄρος ἐν Μακεδονίᾳ, ὡς Εὐφορίων. ὁ πολίτης Ἀλπώνιος, ἡ χώρα καὶ ἡ γυνὴ Ἀλπωνία. τινὲς δὲ Θετταλίας αὐτὴν φασιν. ἔστι καὶ ἄλλη Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, ὡς Ἑλλάνικος ἐν πρώτῃ Δευκαλιωνείας. Ἄλτο ς , χωρίον πλησίον Θεσσαλονίκης, ὡς Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Ἄλτιος. Ἀλύαττ α , χωρίον Βιθυνίας, ἀπὸ Ἀλυάττου κρατήσαντος τὸν τόπον. ^[15]

Eth 79 ὁ οἰκῆτωρ Ἀλυαττηνός. Ἀλύβα ς . τοῦτον οἱ μὲν Μεταπόντιον ἤκουσαν τῆς Ἰταλίας, τινὲς δὲ Θράκης πόλιν, ὡς Ὅμηρος. τὸ ἐθνικὸν Ἀλυβάντιος. Ἀλύβ η . „τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη“. παρὰ ταύτην ἐλθεῖν Ῥέα λέγεται Δία φέρουσα νεογνόν. οἱ ταύτην οἰκοῦντες Ἀλυβες, ἀντὶ τῶν ἀργυρείων μετάλλων σιδηρᾷ ἔχοντες. οἱ νῦν Χαλδαῖοι, ὡς Στράβων. ἔστι καὶ Ἀλυβεύς καὶ Ἀλυβής. Εὐφορίων ἐν Ἀραΐς ἢ Ποτηριοκλέπτῃ „ὅστις μεὺ κελέβην Ἀλυβηίδα μοῦνος ἀπηύρα“ τουτέστι τὴν ἀργυρᾶν, διὰ τὰ μέταλλα. Ἑλλάνικος δὲ φησι λίμνην εἶναι Ποντικήν. τὸ ἐθνικὸν Ἀλυβαῖος. Ἀλύζει α , πόλις Ἀκαρνανίας, ἀπὸ τοῦ παιδὸς Ἰκαρίου κληθεῖσα Ἀλύζου. τὸ ἐθνικὸν Ἀλυζεύς καὶ Ἀλυζαῖος. Ἄλυκο ς , πόλις Πελοποννήσου. „εἰς Ἀσίην Ἄλυκόν τε καὶ ἄμ πόλιν Ἑρμιονήων“ Καλλίμαχος. τὸ ἐθνικὸν Ἀλύκιος. Ἀλύχη η , ... ἐν ἣ τιμαῖται Ἀλύχημις Ἑρμῆς. τὸ ἐθνικόν, ὡς τοῦ Βοίβη Βοίβιος Ἀκτὴ Ἀκτιος, οὕτως καὶ Ἀλύχημις. Ἀλώιο ν , πόλις Θεσσαλίας ἐπὶ τῶν Τέμπεων, ἣν ἔκτισαν οἱ Ἀλωάδαι καθελόντες τοὺς Θρᾶκας. ^[20]

Eth 80 ὡς εἶναι αὐτὴν ἀπὸ Ἀλωέως. τὸ ἐθνικὸν Ἀλωεύς. Ἀλών η , νῆσος πρὸς τῇ Κυζίκῳ, ἣτις καὶ Νεβρίς καὶ Προχώνη ἐκαλεῖτο. τὸ ἐθνικὸν Ἀλωνήσιος. ὠνομάσθη δὲ οὕτως, ὅποτε οἱ ἐποικοῦντες τὴν τῶν ἁλῶν ἐργασίαν ἐπενόησαν. τινὲς δὲ αὐτὴν εἶπον πόλιν Παφλαγονίας. Ἀλωνί ς , νῆσος καὶ πόλις Μασσαλίας, ὡς Ἀρτεμίδωρος. τὸ ἐθνικὸν Ἀλωνίτης. Ἀλωπεκὴ ἢ , δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀλωπεκεύς. τὰ τοπικὰ Ἀλωπεκῆθεν Ἀλωπεκῆνδε Ἀλωπεκῆσι. Ἀλωπεκί α , νῆσος. Στράβων ἐνδεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀλωπεκειεύς ὡς Οἰχαλιεύς τῆς Οἰχαλίας. Ἀλωπεκόννησο ς , πόλις τῆς Ἑλλησποντίας χερρονήσου, κατὰ χρησμόν κτισθεῖσα, κελεύσαντα, ἔνθα ἂν σκύλακας ἴδωσιν ἁλώπεκος, ἐκεῖ πόλιν οἰκίσαι. τὸ ἐθνικὸν Ἀλωπεκοννήσιος. ἐκλήθησαν δὲ ὅτι, ὅτε ἔκτιζον τὴν πόλιν, ἁλώπηξ σκύμνον ἄλλοθεν φέρουσα κατετίθετο. Ἄλωρο ς , πόλις Μακεδονίας. ἔστι δὲ τὸ μυχαίτατον τοῦ Θερμαίου κόλπου. τὸ ἐθνικὸν Ἀλωρίτης καὶ Ἀλωρίτις. Ἀμάδοκο ι , Σκυθικὸν ἔθνος, Ἑλλάνικος ἐν Σκυθικοῖς. ἡ γῆ δὲ τούτων Ἀμαδόκιον. Ἀμαζόνειο ν , τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἔνθα Θησεύς τῶν Ἀμαζόνων ἐκράτησεν. οὕτως ἐκαλεῖτο καὶ ἡ Κύμη, ἐν ἣ αἱ Ἀμαζόνες ὤκουν. Ἐκαταῖος δ' ἐν τοῖς Αἰολικοῖς διὰ τοῦ ι γράφει τὸ ὄνομα. ἔστι καὶ ἄλλο διὰ τοῦ κ Ἀμαζονικόν ἐν Βοιωτίᾳ. ^[25]

- Eth 81 ἔστι καὶ ἐν Βιθυνίᾳ Μαζαῖον κατὰ παραφθοράν, ὡς Ἀρριανὸς ἐν Βιθυνιακοῖς. τὸ ἐθνικὸν Μαζαεύς ὡς Μιδαεύς καὶ Δορυλαεύς. Ἀμαζόνες, ἔθνος γυναικεῖον πρὸς τῷ Θερμώδοντι, ὡς Ἑφορος, ἃς νῦν Σαυροματίδας καλοῦσι. „φασὶ δὲ περὶ αὐτῶν ὅτι τῇ φύσει τῶν ἀνδρῶν διαφέροιν, αἰτιώμενοι τοῦ τόπου τὴν κρᾶσιν, ὡς γεννᾶν εἰωθότος τὰ θήλεα σώματα ἰσχυρότερα καὶ μείζω τῶν ἀρσενικῶν. ἐγὼ δὲ φυσικὸν νομίζω τὰ κοινὰ πάντων πάθη, ὥστ' ἄλογος ἡ αἰτία. πιθανωτέρα δ' ἦν φασιν οἱ πλησιόχωροι. οἱ γὰρ Σαυρομάται ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τὴν Εὐρώπην στρατεύσαντες καὶ πάντες διαφθαρέντες, τὰς γυναῖκας οὕσας μόνας καὶ αὐξησάντων τῶν ἀρρένων, στασιάσαι πρὸς τὰς γυναῖκας, ὑπερεχουσῶν δὲ τῶν γυναικῶν καταφυγεῖν τοὺς ἄρρενας εἰς δασύν τινα τόπον καὶ ἀπολέσθαι. φοβηθεῖσαι δὲ μή πως ἀπὸ τῶν νεωτέρων τιμωρία τις γένηται, δόγμα ἐποίησαν ὥστε τὰ μέλη συντρίψαι καὶ χωλοὺς πάντας ποιῆσαι“. ἐκαλοῦντο δὲ καὶ Σαυροπατίδες παρὰ τὸ σαύρας πατεῖν καὶ ἐσθίειν, ἢ [Σαυροματίδες] διὰ τὸ ἐν τῇ Σαυροματικῇ Σκυθίᾳ οἰκεῖν. ἔστι καὶ Ἀμαζονία πόλις Μεσσαπίας. λέγεται καὶ Ἀμαζὼν ἀρσενικῶς. λέγεται καὶ Ἀμαζόνιον τὸ οὐδέτερον διὰ τοῦ ι καὶ Ἀμαζονίδης. [20]
- Eth 82 Ἀμαθ α, οὐδετέρως, τῆς Ἀραβίας χωρίον, ὅπερ μετὰ τοῦ κ νῦν λέγουσιν Ἀκμαθα. κέκληται δὲ ἀπὸ τῆς ἄμμου. φασὶ γὰρ τὸ πολὺ τῆς Ἀραβίας ὑπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς πάλαι κατακλύζεσθαι. οἱ οἰκήτορες Ἀμαθηνοί. Ἀμάθ η, πόλις Φοινίκης. ἔστι καὶ Σικελίας Ἀμαθαί, πληθυντικῶς. τὸ ἐθνικὸν ἀμφοτέρων Ἀμαθαῖος. Ἀμαθοῦς, πόλις Κύπρου ἀρχαιοτάτη, ἐν ἣ Ἀδωνις Ὅσιρις ἐτιμᾶτο, ὃν Αἰγύπτιον ὄντα Κύπριοι καὶ Φοίνικες ἰδιοποιοῦνται. ἀπὸ Ἀμαθοῦντος δὲ τοῦ Ἡρακλέους ἐκλήθη ἢ ἀπὸ τῆς Κινύρου μητρὸς Ἀμαθούσης. Ἀμαληκῖτα ι, ἔθνος Ἑβραϊκόν. Ἀμαμασσός, πόλις Κύπρου, ἐν ἣ τιμᾶται Ὑλάτης Ἀπόλλων. τὸ ἐθνικὸν Ἀμαμάσσιος καὶ Ἀμαμασσεύς. Ἀμανο ν, ὅρος πρὸς τῇ Κιλικίᾳ ἀπὸ τοῦ Ταύρου καθῆκον. ἰστοροῦσι δὲ τὸν Ὀρέστην ἀπὸ Ταύρων σὺν Ἰφιγενείᾳ τὴν Ἀρτεμιν κομίσαντα [ἐν τούτῳ τῷ ὄρει] τῆς μανίας λύσιν εὑρεῖν. ὁ οἰκῆτωρ Ἀμανίτης. εἰσὶ καὶ Ἀμμανῖται διὰ δύο μμ, γένος τῶν Ναβαταίων Ἀράβων, ὡς Ἰώσηπος. ἐκλήθησαν δὲ ἀπὸ Ἀμμάνου τοῦ παιδὸς Λώτου καὶ τῆς νεωτέρας θυγατρὸς. Ἀμαντί α, Ἰλλυριῶν μοῖρα, πλησίον Ὠρικοῦ καὶ Κερκύρας, ἐξ Ἀβάντων τῶν ἀπὸ Τροίας νοστήσαντων ὠκισμένη. Καλλίμαχος Ἀμαντίνην αὐτὴν φησιν. ἥ τὸ κτητικὸν Ἀμαντινική. [25]
- Eth 83 λέγονται καὶ Ἀμαντες. τὸ ἐθνικὸν Ἀμαντιεύς. καὶ Ἀβαντας αὐτοὺς φασιν. Ἀμαξ α, χωρίον Βιθυνίας, ὡς Ἑρατοσθένης. τὸ ἐθνικὸν Ἀμαξαῖος καὶ Ἀμαξίτης καὶ τὸ κτητικὸν Ἀμαξικός. Ἀμαξαντι ά, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀμαξαντιεύς. τὰ τοπικὰ Ἀμαξαντιᾶθεν καὶ Ἀμαξαντιάνδε καὶ Ἀμαξαντιᾶσιν. Ἀμαξί α, πόλις τῆς τραχείας Κιλικίας. Στράβων ιδ'. τὸ ἐθνικὸν Ἀμαξιεύς, ὡς τῆς Ἀμαντίας Ἀμαντιεύς. Ἀμαξιτός, πολίχνιον τῆς Τρωάδος. Στράβων ιγ'. τὸ ἐθνικὸν Ἀμαξιτεύς. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν χρονικῶν τρίτῃ Ἀμαξιτηνοὺς φησιν. Ἀμαραντο ί, ὀξυτόνως, Κολχικὸν ἔθνος, ἀφ' ὧν ὁ Φᾶσις ρεῖ, ὅθεν καὶ Ἀμαράντιον τὸν Φᾶσιν φασιν. Ἀμαρδο ί, ἔθνος Ὑγκανῶν ἐγγύς. Στράβων ια'. εἰσὶ καὶ Περσῶν Μαρδοί δίχα τοῦ α. Ἀμάρυνθος, νῆσος Εὐβοίας, ἀπὸ τινος κυνηγοῦ τῆς Ἀρτέμιδος Ἀμαρύνθου. τὸ ἐθνικὸν Ἀμαρύνθιος καὶ Ἀμαρύσιος ὡς Τρικορύσιος· οὕτω γὰρ Πausanias ἐν πρώτῃ. ἀναλογώτερον δέ μοι δοκεῖ τὸ διὰ τοῦς. Ἀμάσει α, πόλις Ποντικῆ, ἀφ' ἧς Στράβων ὁ στωικὸς φιλόσοφος. ὁ πολίτης Ἀμασεύς, ὡς αὐτὸς Στράβων. κατὰ δὲ Καπίτωνα Ἀμασεώτης. [20]
- Eth 84 πειστέον δὲ μᾶλλον Στράβωνι ὡς πολίτῃ. Ἀμαστρίς, πόλις Παφλαγονίας, ἢ πρότερον Κρῶμνα. „Κρῶμνάν τ' Αἰγιαλὸν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους“. ἀπὸ γυναικὸς Περσίδος Ἀμάστριδος, θυγατρὸς Ὀξυάρου τοῦ ἀδελφοῦ Δαρείου, ἢ συνώκησε Διονυσίῳ τῷ Ἡρακλείᾳ τυράννῳ. Δημοσθένης δ' ἐξ Ἀμαζόνος οὕτω λεγομένης. Ἀμάστρεως δὲ κλίνει Στράβων, ἄλλοι Ἀμάστριδος. τὸ ἐθνικὸν Ἀμαστριανός. Στράβων δωδεκάτῃ „πλείστη δὲ καὶ ἀρίστη φύεται πύξος

κατὰ τὴν Ἀμαστριανὴν καὶ μάλιστα περὶ τὸ Κύτωρον“. ὡς Κάλλατις Καλλάτιος Καλλατιανός καὶ Φᾶσις πόλις Φασιανός καὶ Σάρδις Σαρδιανός. τὰ γὰρ τοιαῦτα ἢ ἀπὸ τῶν εἰς ος εὐθειῶν, ὡς Βάκτριος Βακτριανός, [ἢ ἀπὸ τῶν εἰς ος γενικῶν]. οἱ δὲ νῦν ἐν τῇ συνηθείᾳ κακῶς Ἀμαστρανούς λέγουσιν αὐτούς. Ἀμβασο ν , μητρόπολις τῶν Φρυγῶν. ὁ πολίτης Ἀμβασίτης, ὡς ὁ πολυίστωρ Ἀλέξανδρος. Ἀμβλαδ α , πόλις Πισιδίας. Στράβων δωδεκάτῃ „εἰσὶ δὲ τοῖς Φρυξίν ὅμοροι καὶ τῇ Καρίᾳ Τάβαι καὶ Ἰσινδα καὶ Ἀμβλαδα“. ὁ πολίτης Ἀμβλαδεύς. ὅθεν καὶ Ἀμβλαδεὺς οἶνος, πρὸς διαίτας ἱατρικὰς ἐπιτήδειος. Ἀμβρακί α , πόλις Θεσπρωτίας, ἀπὸ Ἀμβρακος τοῦ παιδὸς Θεσπρωτοῦ τοῦ Λυκάονος, ἢ ἀπὸ Ἀμβρακίας τῆς Αὐγέου θυγατρὸς, περὶ ἧς Φιλέας. ^[20]

Eth 85 τὸ ἐθνικὸν Ἀμβρακιεύς καὶ Ἀμβρακιώτης. Φίλιστος δὲ Ἀμβρακῖνος φησὶ Σικελικῷ τύπῳ. εὐρῆται καὶ διὰ τοῦ π ἄντι τοῦ β , ὅθεν καὶ τὸ Ἀμπρακιώτης ἀπὸ τῆς Ἀμπρακος γενικῆς καὶ Ἀμπρακία. τὰ γὰρ εἰς ια θηλυκὰ καὶ εἰς ιον οὐδέτερα διὰ τοῦ ωτης ποιεῖ τὰ ἐθνικά, Σικελιώτης Πηλιώτης. λέγεται καὶ Ἀμβράκιος καὶ Ἀμβρακία ἡ γυνή. τὸ δ' Ἀμβρακία ἀπὸ τῆς Ἀμβρακος γενικῆς, οὐκ ἀπὸ τοῦ Ἀμβράκιος· ἦν γὰρ Ἀμβρακιακός. Ἀμβρακο ς , πολίχινιον τῆς Ἠπείρου, παρὰ τὴν Ἀμβρακίαν ἰδιάζον. ὁ οἰκῆτωρ Ἀμβράκιος. Ἀμέριο ν , πόλις Ἰταλίας, ὡς Ῥήγιον. τὸ ἐθνικὸν Ἀμερίνος. Ἀμήστρατο ς , πόλις Σικελίας, Ἀπολλόδωρος τετάρτῃ χρονικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀμηστρατῖνος. Ἀμίκο υ , μία νῆσος ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. τὸ ἐθνικὸν ἐξ Ἀμίκου νήσου κατὰ περίφρασιν, καὶ Ἀμικουνησίτης. Ἀμιλο ς , πόλις Ἀρκαδίας. Πausanias ὁγδόῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀμίλιος. καὶ γὰρ Στυμφάλιος καὶ Μαινάλιος παρ' αὐτοῖς. Ἀμισ α , πόλις Γερμανίας. Μαρκιανός ἐν τοῖς ἀπὸ Ῥώμης ἐπὶ τὰς διασήμεους πόλεις. τὸ ἐθνικὸν Ἀμισαῖος. Ἀμισό ς , „πόλις ἀξιόλογος, διέχουσα Σινώπης σταδίου ἐνακοσίουσ“. ἔστι δ' ἐν τῷ Πόντῳ. λέγεται καὶ ἄρσενικῶς. [τὸ ἐθνικὸν] Ἀμισσηνός. λέγεται καὶ Ἀμίσιος, ὡς Φίλων ἐν τῷ περὶ πόλεων. Ἀμμωνί α , ἡ μεσόγειος Λιβύη. ^[25]

Eth 86 καὶ αὐτὴ δὲ πᾶσα ἡ Λιβύη οὕτως ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀμμωνος. ὁ οἰκῆτωρ Ἀμμώνιος. ταῦτα δὲ διὰ τοῦ ι . τὸ δ' Ἀμμώνειον διὰ διφθόγγου ὡς Δημήτρειον καὶ Ἀπολλώνειον. Ἀμνισό ς , ποταμὸς Κρήτης. αἱ τούτου νύμφαι Ἀμνισιάδες καὶ Ἀμνισίδες. Ἀμολβο ς , πόλις Μαγνήτων, ὡς Βάλακρος Μακεδονικῶν β'. τὸ ἐθνικὸν Ἀμόλβιος. Ἀμοργό ς , νῆσος μία τῶν Κυκλάδων, ἔχουσα πόλεις τρεῖς, Ἀρκεσίνην Μίνωαν Αἰγιάλην. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Παγκάλῃ καὶ Ψυχία. ἀπὸ τῆς Μινώας ἦν Σιμωνίδης ὁ ἱαμβοποιός, Ἀμοργῖνος λεγόμενος, ὡς Ἐρυκῖνος. λέγεται καὶ Ἀμόργιος, ὡς φησι Χάραξ. Νικόλαος δ' Ἀμοργίτην αὐτὸν καλεῖ. ἦν τινα Καρκήσιος ἀνὴρ Νάξιος ὥκισε καὶ Καρκησίαν ὠνόμασε. τὸ δ' ἀμόργινος χιτῶν χρώματος ἴδιον. Ἀμόριο ν , πόλις τῆς μεγάλης Φρυγίας, Στράβων δωδεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀμοριεύς ὡς Νοτιαεύς Δορυλαεύς. Ἀμο ς , πόλις Καρίας, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Καρίας δευτέρῳ. ^[15]

Eth 87 τὸ ἐθνικὸν Ἀμιος ὡς Σάμιος Καύνιος. Ἀμπελο ς , πόλις τῆς Λιγυστικῆς, Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. ἔστι καὶ ἄκρα Τορωναίων Ἀμπελος λεγομένη. ἔστι καὶ ἑτέρα ἄκρα τῆς Σάμου. καὶ ἄλλη ἐν Κυρήνῃ. Ἀγροίτας δὲ δύο πόλεις εἶναι φησι, τὴν μὲν ἄνω τὴν δὲ κάτω. ἔστι καὶ Ἰταλίας ἄκρα καὶ λιμὴν καὶ πόλις. ὁ πολίτης Ἀμπελῖνος ὡς Ἀσσωρῖνος Ἀβακαινῖνος· ὁ γὰρ τύπος τῶν Ἰταλῶν. τῶν δὲ λοιπῶν δυνατὸν Ἀμπελῖται εἶναι. Ἀμπ η , πόλις πρὸς τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. Ἡρόδοτος ἕκτη. τὸ ἐθνικὸν Ἀμπαῖος ὡς Λαμπαῖος. Ἀμυδώ ν , πόλις Παιονίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀμυδώνιος, ὡς Καλυδώνιος. Ἀμυθαονί α , μοῖρα τῆς Ἥλιδος, ἀπὸ Ἀμυθάονος τοῦ Κρηθέως, ὡς Ῥιανός. Ἀμύκλα ι , πόλις Λακωνικῇ τῶν ἑκατὸν πόλεων, ἦν Ἀμύκλας ὁ Λακεδαιμόνος υἱὸς ἔκτισε. κλίνεται δὲ καὶ Ἀμύκλα τὸ ὄνομα τοῦ κτίσαντος καὶ Ἀμύκλαντος, ὡς Σιμίας ἐν Μησίν „ὄν ρ' [ἄπ'] Ἀμύκλαντος παιδὸς ἀποφθιμένου λαοὶ κικλήσκουσιν“ τὸ ἐθνικὸν τοῦ Ἀμύκλαι Ἀμυκλαῖος, καὶ Ἀμυκλαιεύς ἐξ αὐτοῦ, ὡς Κρηταῖος Κρηταιεύς. ^[20]

Eth 88

καὶ τὸ θηλυκὸν τοῦ Ἀμυκλαῖος Ἀμυκλαία καὶ Ἀμυκλαῖς. λέγεται καὶ Ἀμυκλαΐτης ὡς Θηβαΐτης. ἔστι καὶ πόλις Ἀμύκλαιον ἐν Κρήτῃ καὶ ὄρμος. Ἄμυμνο ι , ἔθνος Ἡπειρωτικόν, Ῥιανὸς ... λέγεται καὶ Ἀμυμναῖος καὶ Ἀμυμναία. Ἀμύντα ι , ἔθνος Θεσπρωτικόν „μένος πνεῖοντες Ἀμύνται“. καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν Ἡπειρωτῶν πολιτείᾳ. Ἀμύργιο ν , πεδίον Σακῶν, Ἑλλάνικος Σκυθικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Ἀμύργιος, ὡς αὐτὸς φησιν. Ἀμυρο ς , πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ ἐνὸς τῶν Ἀργοναυτῶν [πολυβότρυος αὐταμύροιο.] ... ἡ πόλις θηλυκόν. ἄδηλον δὲ τὸ Ἡσιόδειον „Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυβότρυος ἀντ' Ἀμύροιο“. τὸ ἐθνικὸν Ἀμυρεὺς, ὡς Κάμειρος Καμειρεὺς, καὶ τὸ κτητικὸν Ἀμυρήιος. καὶ Ἀμυρηῖς τὸ θηλυκόν. Εὐπολις δὲ Ἀμύρους αὐτοὺς λέγει, πλησιοχώρους τῆς Μολοττίας. ἐκ τούτου καὶ Ἀμυραῖοι λέγονται. Σουίδας δ' ἐν ταῖς γενεαλογίαις ὅτι οὗτοι ἐκαλοῦντο Ἑορδοί, ὕστερον δὲ Λέλεγες. ^[15]

Eth 89 οἱ αὐτοὶ καὶ Κένταυροι καὶ Ἴπποκένταυροι. καὶ τὴν πόλιν Ἀμυρικὴν καλεῖ. Ἀμφανα ί , πόλις Δωρικὴ. Ἐκαταῖος ἐν πρώτῃ γενεαλογίῳ. Θεόπομπος Ἀμφαναίαν αὐτὴν καλεῖ ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν. ἔστι καὶ χωρίον Θετταλίας ὡσαύτως. τὸ ἐθνικὸν Ἀμφαναῖος καὶ Ἀμφαναϊεύς. Ἀμφάξιο ν . δύο μέρη λόγου. πόλις. τὸ ἐξ αὐτοῦ Ἀμφαξίτης. Στράβων ἐβδόμη. Ἀμφει α , πόλις Μεσσηνίας. Πausanias τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀμφεύς. καὶ ὁ τύπος γὰρ Ἀρκάς, ὡς τὸ Ἡραιεύς. Ἀμφιγένει α , πόλις Μεσσηνιακὴ. Στράβων ὀγδόῃ. ἔστι δὲ κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον τῆς Μακιστίας, κατὰ δὲ Ἀντίμαχον τῆς Μεσσηνίας. ἔχει δὲ ἡ πόλις Λητοῦς ἱερόν· φασὶ γὰρ ὅτι ἐκεῖ παραγενομένην Λητὴν τεκεῖν τὸν Ἀπόλλωνα. Μενέλαος δὲ φησὶ καὶ Ἀμφιγένειον εἰρῆσθαι. τὸ ἐθνικὸν Ἀμφιγενειάτης διὰ τὸν Πελοποννήσιον χαρακτήρα, ἢ καὶ Ἀμφιγενεύς. Ἀμφίδολο ι , πόλις τῆς Τριφυλίας. καὶ οἱ πολῖται ὁμοίως, ὡς Θούριοι καὶ Θαύμακοι καὶ Λεοντῖνοι καὶ Δελφοί, οὕτως Ἀμφίδολοι. ^[15]

Eth 90 Ἀμφίκαι α , πόλις Φωκίδος, Pausanias δεκάτῃ· ὁ αὐτὸς Ἀμφίκλειαν εἶπεν. ὁ πολίτης Ἀμφικαιεύς. Ἀμφίλοχο ι , πόλις Ἀκαρνανίας, οἱ καὶ Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος κληθέντες ἀπὸ Ἀμφιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου, καὶ Ἀμφιλοχία ἡ χώρα. οἱ πολῖται Ἀμφίλοχοι καὶ Ἀμφιλοχικοὶ ἐκ τοῦ Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος. Ἀμφιμάλιο ν , πόλις Κρήτης, ἀπὸ Ἀμφιμάλου. ὁ πολίτης Ἀμφιμαλιεύς ἢ Ἀμφιμάλιος. λέγεται καὶ Ἀμφίμαλα καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀμφιμαλαῖος. Ἀμφίπολι ς , πόλις Μακεδονίας κατὰ Θράκην, ἢ τις Ἑννέα ὁδοὶ ἐκαλεῖτο. κεκληθῆναι δὲ Μυρίκην καὶ Ἡϊόνα, Ἀμφίπολιν δὲ διὰ τὴν περίρροιν τοῦ Στρυμόνος, ὡς Θουκυδίδης τετάρτῃ. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Κράδεμνα καὶ Ἀνάδραιμος. ἔστι καὶ πόλις Συρίας πρὸς τῷ Εὐφράτῃ, κτίσμα Σελεύκου. καλεῖται δὲ ὑπὸ τῶν Σύρων Τούρμεδα. τὸ ἐθνικὸν Ἀμφιπολίτης. Ἀμφισσ α , πόλις Ὀζολῶν Λοκρῶν. ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ ἐμπεριέχεσθαι τοῖς ὄρεσι τοῖς παρακειμένοις. παραγωγὴ δέ, ὡς ἐκ τῆς ἀντὶ Ἄντισσα καὶ ἐκ τῆς ἐπὶ ἔπισσα, οὕτως ἀμφὶ Ἀμφισσα. ὁ πολίτης Ἀμφισσαῖος καὶ Ἀμφισσεύς. τὸ ἐκ τόπου Ἀμφίσσηθεν. ^[20]

Eth 91 ἔστι καὶ χώρα τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας Ἀμφισσήνη, ὡς Στράβων ια'. Ἀμφιτροπ ή , δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀμφιτροπαιεύς. τὰ τοπικὰ Ἀμφιτροπήθεν ἐκ τόπου, Ἀμφιτροπήνδε εἰς τόπον καὶ Ἀμφιτροπήσι ἐν τόπῳ. δοκεῖ δὲ τὸ Ἀμφιτροπαιεύς ἐξ ἄλλου εἶναι, τοῦ Ἀμφιτροπαῖος. τὰ γὰρ εἰς εὖς ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκῶν ἰσοσυλλαβεῖ τοῖς πρωτοτύποις, Σινώπη Σινωπεύς. Ἀμφρυσσ ο ς , πόλις Φωκίδος. τινὲς δὲ διὰ τοῦ β φασίν. ἔστι καὶ ποταμὸς Μαγνησίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀμφρύσιος, ὡς Λυκόφρων „Ἀμφρυσίων σκηπτοῦχον Εὐρυαμπίων“. ἔστι καὶ Ἀμφρυσσεύς. Ἀναγυροῦ ς , δῆμος Ἐρεχθίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀναγυρουντόθεν, ὁμοίως τῇ ἐκ τόπου, καὶ Ἀναγυροῦντάδε εἰς τόπον, καὶ ἐν τόπῳ Ἀναγυροῦντι. λέγεται καὶ Ἀναγυράσιος. ἐζήτῃται δὲ πῶς ἔχει τὸ α , ἔδει γὰρ ὡς Ῥαμνούσιος· ἀλλ' εἴκοι τὸ ρ αἴτιον εἶναι, φιληδοῦν τῇ συντάξει τοῦ α . εἰς τὸ Φλιοῦς Φλιάσιος. Ἀνάζαρβ α , πόλις Κιλικίας. κέκληται ἀπὸ τοῦ προκειμένου ὄρους ἢ ἀπὸ Ἀναζάρβα τοῦ κτίσαντος. τὸ ἐθνικὸν Ἀναζαρβεὺς ὡς

Καρυανδούς. ἀφ' ἧς ἦν Διοσκουρίδης ὁ διασημότατος ἰατρός, χρηματίζων Ἀναζαρβεύς, καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Ἀναζαρβεύς, ὁ πολλά τε καὶ ἄλλα καὶ περὶ ποταμῶν γράψας βιβλίον. ^[20]

Eth 92 Ἀναί α , παροξυτόνως, οὐχ ὡς Λίλαια Ἰστίαια Κάρθαια. ἔστι δὲ Καρίας. „ἀντικρὺ Σάμοιο“. κέκληται ἀπὸ Ἀναΐας Ἀμαζόνος ἐκεῖ ταφείσης, ὡς Ἐφορος. τὸ ἐθνικὸν Ἀναῖος. ἐντεῦθεν ἦν Μενέλαος ὁ περιπατητικὸς φιλόσοφος. καὶ Μέλας ἱστορικὸς Ἀναῖος. Θουκυδίδης ἐν τρίτῃ Ἀναΐτας φησὶ τοὺς πολίτας. καὶ θηλυκόν. Ἀνακαί α , δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀνακαιεύς. τὰ τοπικὰ Ἀνακαΐαθεν Ἀνακαΐαζε Ἀνακαΐασιν. οἱ δὲ λέγοντες Ἀνακωνόθεν Ἀνακωνάδε Ἀνακωνᾶς οὐ καλῶς φασίν. Ἀνάκ η , ὡς Ἀνάφη, πόλις Ἀχαΐας. τὸ ἐθνικὸν Ἀνακαῖος ὡς Ἀναφαῖος. Ἀνακτόριο ν , Ἀκαρνανίας πόλις, οὐδετέρως, Κορινθίων ἄποικος. Θουκυδίδης τετάρτῃ. ἀρσενικῶς παρὰ Σοφοκλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Ἀνακτόριος καὶ Ἀνακτορία ἡ γῆ καὶ Ἀνακτοριεύς. Σοφοκλῆς δέ φησι διὰ τῆς ει „Ἀνακτόρειον τῆσδ' ἐπώνυμον χθονός“. ^[15]

Eth 93 καὶ Εὐγένιος δέ, ὁ πρὸ ἡμῶν τὰς ἐν τῇ βασιλίδι σχολὰς διακοσμήσας, ἐν συλλογῇ λέξεων διὰ διφθόγγου φησίν. ἔοικε δ' ἄστιγεῖ ἐντετυχηκέναι βιβλίῳ ἡμεῖς γὰρ διὰ τοῦ ι εὕρομεν. Ἀναριάκ η , πόλις πρὸς τῇ Κασπίᾳ θαλάσῃ. Στράβων. τὸ ἐθνικὸν Ἀναριάκαι, ὡς Λέσχη Λέσχης καὶ ἀράχνη ἀράχνης. ἐν ἧ δείκνυσθαί φασι μαντεῖον κοιμωμένων. Ἄναυ α , πόλις Φρυγίας, ὡς Ἡρόδοτος. τὸ ἐθνικὸν Ἀναυαῖος ἢ Ἀναυεύς· ἐπειδὴ χαίρουσι [τοῖς] εἰς εὖς οἱ Φρύγες. Ἀνάφ η , νῆσος μία τῶν Σποράδων πλησίον Θήρας, ἡ τις ἀπὸ Μεμβλιάρου τοῦ σὺν Κάδμῳ πλεύσαντος εἰς ἀναζήτησιν Εὐρώπης Μεμβλίαιος ἐκαλεῖτο. τοῖς δ' Ἀργοναύταις ὑπὸ χειμῶνος τρυχομένοις καὶ σκοτομήνης ἀναφανεῖσα Ἀνάφη ἐπικέκληται. καὶ Ἀναφαῖος τὸ ἐθνικόν. Ἀνάφλυστο ς , δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς, ἀπὸ Ἀναφλύστου ἥρωος. Παυσανίας δευτέρῳ „Τροιζήνης οἱ παῖδες Ἀνάφλυστος καὶ Σφήττος“. ὁ δημότης Ἀναφλύστιος. τὰ τοπικὰ Ἀναφλυστόθεν Ἀνάφλυστόνδε Ἀναφλυστοῖ. Ἀνδανί α , πόλις Μεσσηνίας, ὁμώνυμος τῇ χώρᾳ. οὕτω γὰρ καὶ ἡ Μεσσηνία Ἀνδανία ἐκαλεῖτο, ἦν οἰκῆσαι φασὶ τινὰς τῶν Κρεσφόντου καὶ οὕτως καλέσαι διὰ τὸ μὴ ἀνδάνειν αὐτοῖς. τὸ ἐθνικὸν Ἀνδανιεύς, ὡς Φίλων ἐν τῇ περὶ πόλεων. ^[20]

Eth 94 ἐκ ταύτης Ἀριστομένης ἐγένετο, ἐπιφανέστατος στρατηγός. τοῦτον οἱ Λακεδαιμόνιοι πολλάκις αὐτοὺς νικήσαντα θαυμάσαντες, ὡς μόλις ἐκράτησαν ἐν τοῖς Μεσσηνιακοῖς, ἀνατεμόντες ἐσκόπουν εἰ παρὰ τοὺς λοιποὺς ἐστὶ τι, καὶ εὗρον σπλάγχχνον ἐξηλλαγμένον καὶ τὴν καρδίαν δασεῖαν, ὡς Ἡρόδοτος καὶ Πλούταρχος καὶ Ῥιανός. τὸ θηλυκὸν Ἀνδανιάς. λέγεται δὲ καὶ Ἀνδάνιος, ὡς Ῥιανός. Ἄνδειρ α , πόλις [τῆς Τρωάδος], οὐδετέρως, ἐν ἧ λίθος „ὅς καιόμενος σίδηρος γίνεται· εἴτα μετὰ γῆς τινὸς καμινευθεὶς ἀποστάζει ψευδάργυρον· εἴτα κραθεὶς χαλκῷ ὀρείχαλκος γίνεται“ Στράβων ιγ' καὶ Θεόπομπος ιγ'. τὸ ἐθνικὸν Ἀνδειρηνός καὶ Ἀνδειρηνή. οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο ἡ μήτηρ τῶν θεῶν ἐκεῖ. ἔστι καὶ Ἀνδειρα θηλυκῶς, Φρυγίας. Ἀνδρί α , πόλις Ἠλείας, καὶ ἑτέρα Μακεδονίας, ὡς Φιλέας ἐν περίπλοις. ὁ πολίτης Ἀνδριεύς. Τεύπαλος ὁ γράψας Ἠλειάκᾳ. Ἄνδρο ς , νῆσος μία τῶν Κυκλάδων, ἐκλήθη ἀπὸ Ἄνδρου τοῦ Εὐρυμάχου, ἡ τοῦ Ἀνίου ἀδελφοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν Οἰνοτρόπων. τινὲς δέ φασιν Ἀνδρέα τοῦτον καὶ Ἀνίου παῖδα. τὸ ἐθνικὸν Ἀνδριος ὡς Λίνδιος Κνίδιος Μύνδιος. Ἀνεμώρει α , πόλις Φωκίδος, ἡ νῦν Ἀνεμώλεια. ^[20]

Eth 95 Ὀμηρος „οἳ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο“. καὶ Λυκόφρων „πάτρην Λίλαιαν κἀνεμωρείας πέδον“. ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος· ὑπερκείμενον γὰρ αὐτῇ τὸ καλούμενον Κατοπτήριον χωρίον, [ἐξ οὗ] δι' ἡμέρας καὶ νυκτὸς καταγιγίσκεται πανταχόθεν. ἔστι δὲ μεθόριον Φωκίδος καὶ Δελφῶν, κειμένη ἐπὶ λόφου ὑψηλοῦ. ὁ πολίτης Ἀνεμωρεύς ὡς Λυκωρεύς Ἀπόλλων. Ἀνητοῦσσ α , πόλις Λιβύης. ὁ πολίτης Ἀνητουσσαῖος ὡς Σκοτουσσαῖος, ὡς ὁ πολυῖστωρ φησίν. Ἀνθάν α , πόλις Λακωνική, μία τῶν ἐκατόν. κέκληται δέ, ὡς Φιλοστέφανος, παρὰ Ἀνθην τὸν Ποσειδῶνος, ὃν Κλεομένης ὁ Λεωνίδου ἀδελφὸς ἀνελὼν καὶ

ἐκδείρας ἔγραψεν ἐν τῷ δέρματι τοὺς χρησμούς ὧδε τηρεῖσθαι. Χάραξ Ἀθήνην αὐτὴν φησιν. ὁ πολίτης Ἀνθανεύς. ἔστι καὶ Ἀρκαδίας πόλις. Ἀνθει α , πόλις Πελοποννήσου, πλησίον Ἄργους, ὡς Φίλων. ^[15]

Eth 96 τὸ ἐθνικὸν Ἀνθεύς. ἔστιν Ἀνθεια καὶ τοῦ Πόντου πόλις πρὸς τῇ Θράκῃ, Μιλησίων καὶ Φωκαέων ἄποικος, ἥς μέμνηται πολλοὶ καὶ Φιλέας. ἔστι καὶ κώμη Λιβύης. ἔστι καὶ Ἰταλίας Ῥώμης πλησίον, ἥ τις καὶ Ἀντιον μετωνομάσθη, ὡς εἰρήσεται. Ἀνθεμοῦ ς , πόλις Μακεδονίας καὶ Συρίας, ἀπὸ ἀνθέμου. ὁ πολίτης Ἀνθεμούσιος καὶ Ἀνθεμουσία. ἔστι καὶ Ἀνθεμουσίς λίμνη Μαριανδυνῶν, ἣν Ἀπολλώνιος διαλύσας ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς Ἀνθεμοεισίδα φησίν. Ἀνθηδών ν , πόλις Βοιωτίας. Ὅμηρος „Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν“. ἀπὸ Ἀνθηδόνοιο τοῦ Δίου τοῦ Ἀνθου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀλκυόνης τῆς Ἀτλαντος. συνώκισαν δ' αὐτὴν Θρᾶκες, ὡς Λυκούφρων „ἄστω σύνοικος Θρηκίας Ἀνθηδόνοιο“. ἡ δὲ διὰ τὸ πασῶν ἀνθηροτάτην εἶναι. ἔστι καὶ ἐτέρα πόλις πλησίον Γάζης πρὸς τῷ παραλίῳ μέρει. ὁ πολίτης τῆς προτέρας Ἀνθηδόνοιο. ἔστι καὶ λιμὴν Ἀνθηδόνοιο. „ἀνηγoreύθη Νίκων παγκρατιαστής Ἀνθηδόνοιο“. καὶ Λεωνίδης ζωγράφος, Εὐφράνορος μαθητής, Ἀνθηδόνοιο. τῆς δευτέρας ὁ πολίτης Ἀνθηδονίτης. Ἀνθήλ η , κώμη Ἡρόδοτος ἐβδόμη. Ἡρωδιανὸς δὲ πόλιν αὐτὴν φησι καὶ ἄλλοι. ^[20]

Eth 97 καὶ Ἀθήνη ἐκλήθη. τὸ ἐθνικὸν Ἀθηναῖος. καὶ „Ἀθήνηθεν ἵκοντο“. Ἀνθιο ν , πόλις Ἰταλίας. Κουάδρατος ἐν δευτέρᾳ Ῥωμαϊκῇ χιλιάδῃ. ὁ πολίτης Ἀνθιανός, ὡς αὐτός. Ἀνθυλλ α , πόλις Αἰγύπτου. Ἡρόδοτος δευτέρᾳ „τουτέων δὲ ἡ μὲν Ἀνθυλλα ἐοῦσα λογίμη πόλις ἐς ὑποδήματα ἐξαίρετος“. τὸ ἐθνικὸν Ἀνθυλλαῖος, ὡς Ἀβολλα Ἀβολλαῖος, καὶ Ἀνθυλλίτης, διὰ τὸν τύπον. Ἀνν α , πόλις τῆς Ἰουδαίας ὑπὲρ Ἱεριχοῦντα. τὸ ἐθνικὸν Ἀννίτης, ὡς Ἰώσηπος, καὶ Ἀννιανός ἀπὸ τοῦ Ἀννία. Ἀννίχωρ ν . μέμνηται Ἀλκμάν. οἱ οἰκοῦντες Ἀννίχωροι καὶ Ἀννίχωρες, πλησίον Περσῶν κείμενοι. Ἀνταιούπολι ς , πόλις ἐν Αἰγύπτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀνταιοπολίτης. λέγεται καὶ Ἀνταίων ὡς Ἀκταίων. ἀφ' οὗ ἡ πόλις. Ἀντανδρο ς , πόλις ὑπὸ τὴν Ἰδην πρὸς τῇ Μυσίᾳ τῆς Αἰολίδος, ἀπὸ Ἀντάνδρου τοῦ στρατηγοῦ Αἰολέων. τὸ ἐθνικὸν Ἀντάνδριος. Ἀριστοτέλης φησὶ ταύτην ὠνομάσθαι Ἠδωνίδα διὰ τὸ Θρᾶκας Ἠδωνοὺς ὄντας οἰκῆσαι, ἢ Κιμμερίδα Κιμμερίων ἐνοικούντων ἑκατὸν ἔτη. τὰ ἐθνικὰ τῆς μὲν Ἠδωνίδος Ἠδωνοί, τῆς δὲ Κιμμερίδος Κιμμέριοι. Ἀντεμν α , πόλις Σαβίνων, μία τῶν ἀνθεστηκυῶν Ῥωμύλῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀντεμνάτης ὡς Ῥαβεννάτης. Ἀντει α , πόλις Ἰταλίας ὑπήκοος Ῥωμαίων. ^[20]

Eth 98 ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Κίρκης παιδός. „Ὀδυσσεὺς γὰρ καὶ Κίρκης υἱοὺς [γενέσθαι] τρεῖς, Ῥῶμον Ἀντεῖαν Ἀρδεῖαν“. ὁ πολίτης Ἀντεάτης ὡς Ἀρδεάτης. ἔστι καὶ Ἀντιον πόλις, οὐδετέρως, μετὰ Λωρεντὸν τῆς Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀντιεύς ὡς Σουνιεύς. Ἀντιγόνει α , πόλις Χαονίας ἐν Ἠπείρῳ. ὁ πολίτης Ἀντιγονεύς. ἔστι καὶ πόλις Ἀρκαδίας, ἡ πρότερον Μαντίνεια. τρίτη Μακεδονίας, Ἀντιγόνου κτίσμα τοῦ Γονατοῦ. τετάρτη Βιθυνίας πρὸς τῷ Δασκυλίῳ. πέμπτη ἐν τῇ Συρίᾳ πλησίον Ἀντιοχείας. ἔστι καὶ φρούριον τῆς Κυζικηνῆς ἀπέχον τῆς προσεσπέρου θαλάσσης ὡς σταδίου ν'. τὸ ἐθνικὸν τὸ αὐτό. Ἀντιγονί ς , φυλὴ τῆς Ἀττικῆς, ἀπ' Ἀντιγόνου. ὁ φυλῆτης Ἀντιγονεύς ὡς Αἰγικορεύς. Ἀντικονδυλεῖ ς , οἱ ἐν Βοιωτίᾳ Κολοίφρυγες, ὡς Ἀριστοφάνης ὁ τοὺς Θηβαίους ὄρους γεγραφώς. Ἀντικύραι πόλεις δύο, ἡ μία Φωκίδος, ὡς Δημήτριος ὁ Καλλατιανός, ἡ δὲ ἐν Μαλιεῦσιν, ὡς Ἀπολλόδωρος. ^[15]

Eth 99 ἐνταυθὰ φασὶ τὸν ἐλλέβορον φύεσθαι τὸν ἀστεῖον. ὁ πολίτης Ἀντικυρεύς ὡς Παλαιρεύς, ἣν δὲ καὶ ἀνὴρ τις Ἀντικυρεύς, ὃν τινὰ φασιν ἐλλεβορίσαι τὸν Ἡρακλέα μετὰ τὴν μανίαν. καὶ Ἀντικυραῖος, ὡς Μάρκελλος ἱατρός. Ἀντινόμε α , πόλις Αἰγύπτου, ἀπ' Ἀντινόου παιδός. τὸ ἐθνικὸν Ἀντινοεύς. ἐκλήθη ἡ πόλις καὶ Ἀδριανούπολις. Ἀντιόχει α . δέκα πόλεις ἀναγράφονται, εἰσὶ δὲ πλείους. πρώτη Σύρων. ἡ δευτέρα ἐκλήθη ἀπὸ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς, Λυδίας. τρίτη Μεσοποταμίας, Μυγδονία καλουμένη, ἥ τις πρὸς τῶν ἐπιχωρίων Νάσιβις καλεῖται, ὅθεν Ἀπολλοφάνης ὁ στωικὸς φιλόσοφος Νασιβηνὸς καὶ Φαρνοῦχος ὁ Περσικὰς

ἱστορίας συγγεγραφώς. ἢ τις [καί] Νέσιβις λέγεται καὶ Νίσιβις. τετάρτη Πισιδίας. πέμπτη μεταξύ κοίλης Συρίας καὶ Ἀραβίας, Σεμιράμιδος. ἕκτη Κιλικίας ἐπὶ τοῦ Πυράμου. ἑβδόμη Πιερίας, ἣν Ἄραδον οἱ Σύροι καλοῦσιν. ^[15]

Eth 100 ὀγδόη ἢ ἐπὶ τῆς Καλλιρρόης λίμνης. ἐνάτη ἐπὶ τῷ Ταύρῳ ἐν Κομμαγενῇ. δεκάτη ἐν Σκυθίᾳ. ἐνδεκάτη Καρίας, ἢ τις καὶ Πυθόπολις ἐκαλεῖτο. „Ἀντιόχῳ γὰρ τῷ Σελεύκου τρεῖς γυναῖκες ἐπέστησαν ὄναρ, κτίσαι πόλιν ἐν Καρίᾳ ἐκάστη λέγουσα· ὁ δὲ ὑπολαβὼν τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν ἀδελφήν, κτίζει [τρεῖς πόλεις] ἀπὸ μὲν τῆς ἀδελφῆς Λαοδίκης Λαοδίκειαν, ἀπὸ δὲ τῆς γυναικὸς Νύσης Νῦσαν, ἀπὸ δὲ τῆς μητρὸς Ἀντιοχίδος Ἀντιόχειαν“. Ἀντιοχίς οὖν ὄνομα καὶ τῆς μητρὸς καὶ ἔθνικόν τῆς πόλεως καὶ φυλῆς ὄνομα. δωδεκάτη ἐν τῇ Μαργιανῇ Παρθυαίων, περὶ ἧς Στράβων ἐνδεκάτη. τρισκαιδεκάτη ἢ Ταρσός. τεσσαρεσκαίδεκάτη Ἰσαυρίας, ἢ Λαμωτὶς λεγομένη. τὸ ἔθνικόν πασῶν Ἀντιοχεύς καὶ Ἀντιόχειος καὶ Ἀντιοχίς τὸ θηλυκόν. Ἀντιπατρίς, πόλις [Ἰουδαίας], Ἡρώδου κτίσμα ἐπὶ Ἀντωνίου Καίσαρος. τὸ ἔθνικόν Ἀντιπατρίτης. Ἀντισάρ, ἐπίνειον Δατηνῶν. Ἡρωδιανός „Ἀντισάρη, καὶ αὕτη πόλις“. τινὲς δὲ Τισάρη γράφουσι. τὸ ἔθνικόν Ἀντισαρεύς, ὡς Ἀντικυρεύς τῆς Ἀντικύρας. Ἀντισσα, πόλις Λέσβου ἐφεξῆς τῷ Σιγρίῳ ἅφ' ἧς Τέρπανδρος ὁ Ἀντισσαῖος, διασημώτατος κιθαρωδός. ^[15]

Eth 101 ἀπὸ Ἀντίσσης τῆς Μάκαρος θυγατρὸς, ἐν τοῖς Φίλωνος, ἔστι καὶ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. καὶ τρίτη Ἰνδικῆς, ἣν ἀναγράφει Φίλων καὶ Δημοδάμας ὁ Μιλήσιος. Ἀντίφελλος καὶ Φελλός, χωρία Λυκίας. οἱ οἰκοῦντες Φελλῖται καὶ Ἀντιφελῖται. Ἀντίφρ, πολίχνιον Ἀλεξανδρείας ἐγγύς, οὐ πολὺ ἀπωτέρω θαλάσσης, οὐκ εὖοινον. τὸν δ' οἶνον καλοῦσι βύκιον. ὁ πολίτης Ἀντιφραῖος. Ἀντρον, τὸ σπήλαιον. τὸ τοπικὸν ἔδει ἀντρίτης, ὡς λίκνον λικνίτης. εὕρηται δὲ ἀντραῖος, ὡς Εὐριπίδης ἐν Αἰγεῖ, καὶ ἀντραία. Ἀντρών, πόλις Θετταλίας Ζηνόδοτος δὲ γράφει „ἀγχιάλην τ' Ἀντρώνα“. λέγεται δὲ διὰ τὸ τοὺς τόπους ἀντρώδεις εἶναι. ὁ πολίτης Ἀντρώνιος. ἔξ οὗ καὶ παροιμία „Ἀντρώνιος ὄνοσ“. [εὐφυεῖς γὰρ πρὸς μύλωνας ἔχει λίθους.] Ἀνυσις, πόλις Αἰγύπτου. τὸ ἔθνικόν Ἀνυσίτης, ὡς Ὅασις Ὀασίτης. Ἀνωλος, πόλις Λυδίας. ἐκλήθη ἀπὸ Ἀνώλου, τοῦ Ἀσίου παιδός. οἱ πολῖται Ἀνωλοι, καὶ τὸ θηλυκόν Ἀνωλιάς. Ἀξί, πόλις Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν, ἀπὸ Ἀξίας τῆς θυγατρὸς Κλυμένου ἢ τοῦ παιδὸς τοῦ Ἀξίου. ^[20]

Eth 102 ἔστι καὶ πόλις Ἰταλίας. τὸ ἔθνικόν τῆς Λοκρίδος Ἀξιεύς καὶ τὸ θηλυκόν Ἀξιάς, τῆς δ' Ἰταλικῆς Ἀξιάτης καὶ θηλυκῶς [Ἀξιᾶτις] διὰ τὸν δυτικὸν χαρακτῆρα. Ἀξος, πόλις Κρήτης, ὡς Ἡρόδοτος ἐν τετάρτῃ. τὸ ἔθνικόν Ἀξιος. Ἀξουμις, ἀρσενικῶς, μητρόπολις Αἰθιοπῶν. ὁ πολίτης Ἀξουμίτης. Ἀονες, ἔθνος Βοιωτίας, ἅφ' ὧν ἢ Ἀονία. καὶ Ἄων τὸ ἔθνικόν, καὶ Ἀόνιος καὶ Ἀονία. Ἀορνος, πόλις [Βακτριῶν]. ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. τὸ ἔθνικόν Ἀορνεύς ὡς Ἀβαρνεύς. Ἀορσοι, ἔθνος [Σκυθικόν], περὶ οὗ Στράβων ἐνδεκάτη. ἔθνικόν τὸ αὐτό. Ἀπαισός, πόλις κατὰ τὴν Τρωάδα. Ὅμηρος „οἷτ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ“. καὶ δίχα τοῦ α „ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῶ ναῖε πολυκτῆμων“. ὡς ἄρ' Ἀταρνα πόλις καὶ Τάρνα. Ὅμηρος „ὅς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος“. τὸ ἔθνικόν Ἀπαισηνός καὶ θηλυκόν καὶ οὐδέτερον. ἔστι καὶ τῆς Δαυνίας πόλις Παῖσος κατ' Ἀργύριππα, ἧς τὸ ἔθνικόν Παίσιος, ὡς τῆς Ῥωσοῦ Ῥώσιος, ἢ ὅπερ ἄμεινον Παισῖνος, διὰ τοῦ ι καὶ περισπωμένως τῷ ἔθει τῆς χώρας. ^[20]

Eth 103 Ἀπάμει, Συρίας πόλις, ἀπὸ Ἀπάμας τῆς Σελεύκου μητρὸς. ἐκλήθη καὶ Χερρόνησος ἀπὸ τῆς περιοχῆς τῶν ὑδάτων, καὶ Πέλλα ἀπὸ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ. ἔστι καὶ ἄλλη ἐν τῇ Μεσηνῶν γῇ „τῷ Πίγρητι περιεχομένη, ἐν ἧ σχίζεται ὁ Πίγρης ποταμός, καὶ ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ μοῖρα περιέρχεται ποταμὸς Σέλλας, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ Πίγρης, ὁμώνυμος τῷ μεγάλῳ“. τὰ ἔθνη Χερροννησίτης καὶ Πελλαῖος καὶ Ἀπαμεύς. ἔστι καὶ τῆς μικρᾶς Φρυγίας, ἢ τις ἐκαλεῖτο Κελαιναί. τὰ ἔθνη Κελαινίτης [καί] Ἀπαμεύς. ἔστι καὶ Βιθυνίας, κτίσμα Νικομήδους τοῦ Ἐπιφανοῦς, ἐκαλεῖτο δὲ πρῶτον Μύρλεια. τὸ ἔθνικόν Μυρλεανός. ἔστι καὶ τῆς Περσαίας, Ἐδέσσης πρὸς ἄρκτους. Ἀπασιάκα, Μασσαγετῶν ἔθνος. Στράβων ἐνδεκάτη, καὶ Πολύβιος δεκάτη „οἱ δ' Ἀπασιάκαι

νομάδες κατοικοῦσι μὲν ἀνὰ μέσον Ὠξου καὶ Τανάιδος“. Ἀπάτουρο ν , τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερὸν ἐν Φαναγορείᾳ, Στράβων ἐνδεκάτῃ „ἐτυμολογοῦσι δὲ οὕτως. ἐπιθεμένων ἐκεῖ τῶν Γιγάντων ἐπικαλεσαμένη τὸν Ἡρακλέα ἔκρυσεν ἐν κευθμῶνί τινι, καὶ τῶν Γιγάντων ἕκαστον δεχομένη καθ’ ἓνα τῶ Ἡρακλεῖ παρεδίδου δολοφονεῖν ἐξ ἀπάτης“. ^[15]

Eth 104 Ἐκαταῖος δὲ κόλπον οἶδε τὸν Ἀπάτουρον ἐν τῇ Ἀσίᾳ. τὸ τοπικὸν Ἀπάτουρος, ἀλλὰ καὶ Ἀπατουρίτης, δύναται καὶ Ἀπατούριος καὶ Ἀπατουρεύς. Ἀπέννιο ν , ὅρος διὰ μέσης Ἰταλίας τεταμένον „τὴν μὲν τι μέσῃν ὅρος ἄνδιχα τέμνει, ὃ ρά τε κικλήσκουσιν Ἀπέννιον“. τὸ κτητικὸν Ἀπέννιος, τὸ ἐθνικὸν Ἀπεννίνος ὡς Ῥηγῖνος, ὃ παρὰ Πεισάνδρῳ κεῖται ιγ’. Ἀπεράντει α , πόλις Θεσσαλίας. Πολύβιος εἰκοστῶ. τὸ ἐθνικὸν Ἀπεραντοί ὡς Ἀμαραντοί, ὀξυτόνως. Ἀπέσα ς , ὅρος τῆς Νεμέας, ὡς Πίνδαρος καὶ Καλλίμαχος ἐν τρίτῃ, ἀπὸ Ἀφέσαντος ἥρωος βασιλεύσαντος τῆς χώρας, ἢ διὰ τὴν ἄφεςιν τῶν ἀρμάτων ἢ τοῦ λέοντος· ἐκεῖ γὰρ ἐκ τῆς σελήνης ἀφείθη. ἀφ’ οὗ Ζεὺς Ἀπесάντιος. Καλλίμαχος δὲ ἐν τοῖς ἰάμβοις τὸ ἐθνικὸν Ἀπέσας φησί κοῦχ ὦδ’ Ἀρείων τῶ Ἀπέσαντι παρ Διί ἴθυσεν Ἀρκὰς ἵππος. Ἀπί α , οὕτως οἱ νεώτεροι τὸ Ἄργος, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἀπιδόνας. ἀπὸ Ἀπιδος τοῦ Φορωνέως, ὡς Ῥιανὸς ἐν Ἀχαϊκῶν δευτέρῳ ὑμετέρῃ τοι, τέκνα, Φορωνέος Ἰναχίδαο ἀρχῆθεν γενεή. ^[20]

Eth 105 τοῦ δὲ κλυτὸς ἐκγένετ’ Ἄπις, ὅς ῥ’ Ἀπὴν ἐφάτιξε καὶ ἀνέρας Ἀπιδανῆας. τὸ ἐθνικὸν Ἀπιεύς δηλῶν τὸν Πελοποννήσιον, καὶ Ἀπὴνθεν τὸ ἐκ τόπου, καὶ Ἀπιδόνες καὶ Ἀπιδονῆες. Ἀπιδόνες δὲ καὶ οἱ Ἀρκάδες, ἀπὸ Ἀπιδόνος ποταμοῦ ἢ τοῦ υἱοῦ Φορωνέως Ἄπιδος. Δημήτριος δὲ καὶ ποταμὸν Ἀπιδανὸν τῆς Τρωάδος φησὶν „ἐκβάλλων εἰς τὴν ἐσπέριον θάλασσαν“. ὡς Τιμοσθένης. φησὶ δὲ καὶ τὰς ἀχράδας τὰς ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ γινομένας Ἰστρος ἀπίους ἀπὸ ταύτης ὑπὸ τῶν ἔξωθεν λεχθῆναι. λέγεται καὶ Ἀπίς θηλυκόν, ἥς ἡ γενικὴ Ἀπίδος. οὕτω τὴν χώραν Ἐρατοσθένης ἐν Ἑρμῇ προσαγορεύει. Ἀπίολ α , πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀπιολανός, ὡς Νῶλα Νωλανός. Ἀποδωτο ί , ὡς Βοιωτοί, ἔθνος Αἰτωλίας. Θουκυδίδης τρίτῃ „ἐπιχειρεῖν δ’ ἐκέλευον πρῶτον μὲν Ἀποδωτοῖς, ἔπειτα Ὀφιονεῦσιν“. Ἀπόκοπ α , οὐδετέρως, κόλπος ἐν τῶ Βαρβαρικῶ μυθῶ. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ. τὸ τοπικὸν Ἀποκοπίτης ἢ Ἀποκοπηνός. Ἀπολλωνί α . α’ πόλις Ἰλλυρίας, ἣν ὥκουν Ἰλλυριοί, κατ’ Ἐπίδαμνον. ὕστερον διακοσίων Κορινθίων ἀποικία εἰς αὐτὴν ἐστάλη, ἥς ἠγεῖτο Γύλαξ, ὃς Γυλάκειαν ὠνόμασε. τὸ ἐθνικὸν Ἀπολλωνιάτης καὶ θηλυκὸν Ἀπολλωνιάτις. ^[20]

Eth 106 β’ ἐν νήσῳ πρὸς τῇ Σαλμυδησῶ, ἀποικία Μιλησίων καὶ Ῥοδίων. γ’ Μακεδονίας. δ’ πόλις Λιβύης. ε’ ἐν νήσῳ τῆς Ἀκαρνανίας, μία τῶν Ἐχινάδων. ς’ ἐν Κρήτῃ πρὸς τῇ Κνωσσῶ. ζ’ πλησίον Ἀλοντίνων καὶ Καλῆς ἀκτῆς. η’ Μυσίας. θ’ πόλις Μυσίας ἐπὶ Ῥυνδάκῳ ποταμῶ. ι’ κατὰ Θυάτειρα καὶ Ἐφeson. ια’ Φωκίδος, ἣν Ὅμηρος Κυπάρισσόν φησι, διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν κυπαρίσσους, ὡς Δίδυμος. ιβ’ περὶ τὴν κοίλῃν Συρίαν. ιγ’ κατὰ Ἰόπην. ιδ’ τῆς Μεσοποταμίας. ιε’ Λιβύης, ἢ Κυρήνη ἐκαλεῖτο. ις’ Λυδίας. ιζ’ Πισιδίας, ἢ πρότερον Μορδαίον. ιη’ Φρυγίας, ἢ πάλαι Μάργιον. ιθ’ ἐν Σίφνῳ τῇ νήσῳ. κ’ Συρίας κατὰ Ἀπάμειαν. κα’ νῆσος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. κβ’ τῶν ἐπὶ Θράκης Ἰώνων, ἣν Δημοσθένης φησὶν. κγ’ Κρήτης, ἢ πάλαι Ἐλεύθερνα, Λίνου πατρίς. ἐκ ταύτης ὁ φυσικὸς Διογένης. κδ’ ἐν Αἰγύπτῳ. κε’ μεταξὺ Βαβυλῶνος καὶ Σούσων. Τρύφων ἐν τῶ περὶ παρωνύμων τὸ ἐθνικὸν εἶπεν Ἀπολλωνιεύς· ἀλλ’ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς πόλεως, ἀλλ’ ἐκ τοῦ Ἀπολλώνιον, ὡς Δουλίχιον Δουλιχειύς. Ἀπολλωνιεύς , δῆμος προστεθεὶς τῇ Ἀτταλίδι φυλῇ. ὁ δημότης ὁμοίως Ἀπολλωνιεύς. Ἀπόλλωνος νῆσο ς , ἐν Λιβύῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀπολλωνησίτης. λέγεται καὶ νησαῖος. Ἀπόλλωνος πόλι ς , ἐν Αἰγύπτῳ πρὸς τῶ μέρει τῆς Λιβύης, ἢ μικρά, ἥς μέμνηται Ἀπίων. ^[20]

Eth 107 δευτέρα ἡ μεγάλη ἐν Αἰγύπτῳ. τρίτῃ ἐν Αἰθιοπία τῇ Ἐρυθρᾷ παρακειμένη. τὸ ἐθνικὸν Ἀπολλωνοπολίτης. Ἄπρο ς , θηλυκόν, πόλις Θράκης. Θεόπομπος εἰκοστῇ ἔκτῃ „τοῦ δ’ Ἀντιπάτρου διατρίβοντος περὶ τὴν Ἄπρον“. τὰ ἐθνικὰ Ἀπραῖος [καὶ Ἀπριος]. Ἄπτερ α , πόλις

Κρήτης, ἀπὸ τῆς τῶν Μουσῶν καὶ Σειρήνων ἔριδος, τῆς ἐν τῷ μουσεῖῳ πλησίον τῆς πόλεως καὶ τῆς θαλάττης τόπῳ τοιῶσδε καλουμένῳ γενομένης, ἐν ᾧ μετὰ τὴν ἐν μουσικῇ νίκην τῶν Μουσῶν αἱ Σειρῆνες δυσφοροῦσαι τὰ πτερὰ τῶν ὤμων ἀπέβαλον καὶ λευκαὶ γενόμεναι εἰς τὴν θάλασσαν ἐνέβαλον ἑαυτάς· ὅθεν ἡ πόλις Ἄπτερα, αἱ δὲ πλησίον νῆσοι Λευκαί. οἱ δὲ ἀπὸ Γλαύκου τοῦ Κυρηναίου. ὁ πολίτης Ἀπτεραῖος. ἔστι καὶ Λυκίας πόλις, οὐδετέρως καὶ αὕτη. καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀπτερεὺς. Ἀραβί α , ἡ χώρα, ὡς Αἰθιοπία. δύο δ' εἰσὶν, ἡ μὲν ἀρωματοφόρος μεταξὺ Περσικῆς καὶ Ἀραβικῆς θαλάσσης, ἡ δὲ μᾶλλον δυτικὴ συνάπτουσα πρὸς μὲν τὴν δύσιν Αἰγύπτῳ πρὸς ἄρκτον δὲ Συρίᾳ. περὶ ἧς ὁ περιηγητὴς Διονύσιος φησι τῆς δ' ἂν ἴδοις προτέρῳ νοτιώτερον οἶμον ὁδεύων Ἀραβίου κόλπου μύχατον ῥόον, ὅστε μεσηγὺ εἰλεῖται Συρίης τε καὶ Ἀραβίης ἐρατεινῆς. τὸ ἐθνικὸν Ἀράβιος, ὡς ἡ παροιμία „Ἀράβιος αὐλητής“, ἦν ἔταττον ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγόμενων, ἡ διὰ τὸ μηδένα Ἑλλήνων διασκεύασσθαι τὴν αὐλητικὴν ὡς οὔσαν βάνανυσον καὶ παντελῶς ἀνελεύθερον, ἀλλὰ βαρβάρους αὐληταῖς χρῆσθαι. διὸ καὶ ὁ Ἀράβιος αὐλητής, ὃς „δραχμῆς μὲν ἡὔλει τεττάρων δ' ἐπαύετο“. ^[25]

Eth 108 τὸ ἐθνικὸν [Ἀράβιος] καὶ Ἀραβος καὶ Ἀράβισσα. Ἀραβι ς , ποταμὸς Ἰνδικῆς, ἐν αὐτονόμῳ χώρᾳ, περὶ ὃν οἰκοῦσιν Ἀραβῖται, ὡς ὠκεανῖται. Ἀράβυζ α , πόλις τῆς Καυκωνίδος, ἢ τις νῦν Περσηνοῦς ὀνομάζεται. τὸ ἐθνικὸν Ἀραβυζαῖος ἢ Ἀραβύζιος. Ἀραδή ν , πόλις Κρήτης, ἡ καὶ Ἀνώπολις λέγεται διὰ τὸ ἄνω εἶναι. ὁ πολίτης ἀπὸ τῆς γενικῆς Ἀραδήνιος, ὡς Ἀραφήνιος. Ἀραδο ς , νῆσος Φοινίκης. ἔστι καὶ ἑτέρα τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. τὸ ἐθνικὸν Ἀράδιος. τρίτη Κρήτης. τὸ ἐθνικὸν Ἀράδιος Ἀραδία. Ἀραζο ς , πόλις πρὸς τῷ Πόντῳ, ἀπὸ Ἀράζου τοῦ ἡγησαμένου. τὸ ἐθνικὸν Ἀράζιος ὡς Σαβάζιος. Ἀραιθυρέ α , οὕτως ἡ Φλιοῦς πάλαι. Ὅμηρος „Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινήν“. Πανσανίας δευτέρῳ περιηγήσεως Ἑλλάδος φησὶν ὅτι „Ἀραντος υἱὸς Ἄορις ἐγένετο καὶ θυγάτηρ Ἀραιθυρέα“. ^[15]

Eth 109 τοὺτους Φλιάσιοί φασι θήρας ἐμπείρους γενέσθαι καὶ τὰ ἐς πόλεμον ἀνδρείους· προαποθανούσης δὲ τῆς ἀδελφῆς Ἄορις ἐς μνήμην τῆς ἀδελφῆς τὴν χώραν οὕτως ἔφη“. τὸ ἐθνικὸν Ἀραιθυρεεὺς καὶ Ἀραιθυρέθην. Ἀρα ί , Ἰωνίας νῆσοι τρεῖς, οὕτω λεγόμεναι διὰ τὰς ἀράς ἃς Δωριεῖς ἐποίησαντο πρὸς τοὺς Πενταπολίτας, ὡς Ἀριστείδης. ἄλλοι δ' ἄλλως. τὸ ἐθνικὸν Ἀραῖος. Ἀράκυνθο ς , ὄρος Βοιωτίας, ἀφ' οὗ ἡ Ἀθηνᾶ Ἀρακυνθιάς, ὡς Ῥιανὸς ἐν τῇ Φήμῃ „κλυθὶ μοι εὐχάων Ἀρακυνθιάς εὐπατέρεια“. ἔστι γὰρ Ἀρακύνθιος τὸ τοπικὸν καὶ Ἀρακυνθία. Ἀραντί α , [Πελοποννήσου] πόλις, ἡ ὕστερον Φλιοῦς, ἀπὸ τινος Ἀραντος αὐτόχθονος. οἱ πολῖται Ἀραντῖνοι. Ἀραξ α , πόλις Λυκίας, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν δευτέρῳ τῶν Λυκιακῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀραξεῖς, ὡς Πιναρεῖς Λιμυρεῖς καὶ Μυρεῖς. Ἀράξι ἢ Ἀραξο ι , ἔθνος Ἰλλυρίας, ὡς Ἀλέξανδρος Κορνήλιος ἐν τῷ περὶ τῶν παρ' Ἀλκμᾶνι τοπικῶς εἰρημένων. Ἀράξης ς , ποταμὸς Ἀρμενίας. καὶ Θετταλίας· οὕτως γὰρ ὁ Πηνειὸς ἐκαλεῖτο ἐκ τοῦ ἀράξει. τὸ τοπικόν „Ἀράξιον ὕδωρ“. Ἀράφει α , νῆσος Καρίας. Παρθένιος ἐν Ἰφίκλῳ „καὶ εἰναλίην Ἀράφειαν“. καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀραφεὺς. Ἀραφή ν , δῆμος Αἰγιδίδος φυλῆς. ^[20]

Eth 110 ὁ δημότης Ἀραφήνιος καὶ Ἀραφηνίς θηλυκόν. τὸ τοπικὸν Ἀραφηνόθεν Ἀραφηνῆσιν Ἀραφῆνᾶδε. Ἀραχναῖο ν , ὄρος Ἀργους. Καλλίμαχος Αἰτίων α'. προπερισπαστέον δέ· τὰ γὰρ διὰ τοῦ αἰὸν ἀπλᾶ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς ἔχοντα τὴν τετάρτην ἀπὸ τέλους διὰ τοῦ α καὶ τὴν ἐξῆς διὰ τοῦ α ἢ διὰ τοῦ υ προπερισπᾶται, Χαλαστραῖον Καναστραῖον Ἀμυκλαῖον. πρόσκειται δ' ἀπλᾶ διὰ τὸ κατάγαιον. Ἀραχωσί α , πόλις οὐκ ἄπωθεν Μασσαγετῶν, Στράβων ἐνδεκάτῃ, ὑπὸ Σεμιράμεως κτισθεῖσα, ἢ τις καὶ Κωφὴν ἐκαλεῖτο. οἱ πολῖται Ἀραχωῖοι, τῆς δὲ Κωφῆνος Κωφῆνιοι. Ἀραχωτο ί , πόλις Ἰνδικῆς, ἀπὸ Ἀραχωτοῦ ποταμοῦ, ῥέοντος ἀπὸ τοῦ Καυκάσου, ὡς Φαβωρίνος καὶ Στράβων ἐνδεκάτῃ. εἰσὶ καὶ ἄλλοι πλησίον Μασσαγετῶν, ὡς Στράβων ἐνδεκάτῃ. διχῶς δὲ λεκτέον, καὶ Ἀραχώτης καὶ Ἀραχωτός. Ἀρβάκ η , πόλις ἐν Κελτιβηρίᾳ, ὡς Ἰόβας. τὸ ἐθνικὸν Ἀρβακαῖος. Ἀρβάνιο ν , πόλις πρὸς τῷ Πόντῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀρβάνιος, καὶ τὸ

θηλυκὸν ἐν κοινῷ γένει „Ἀρβάνιος ἀκτὴ“. Ἀρβαξανοί, ἔθνος Λιγυστικόν „παρέπλεον δὲ τὴν χώραν τὴν μὲν πρώτην ἔρημον, ἣν ἐνέμοντο [πρότερον] Ἰψίκουροι καὶ Ἀρβαξανοί“. [20]

Eth 111 Ἀρβέλ η, πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀρβελαῖος, Φίλιστος Σικελικῶν ὀγδόη. Ἀρβηλ α, πόλις Περσική, ἀπὸ Ἀρβήλου τοῦ Ἀθμονέως, Στράβων ἐκκαίδεκάτη. οἱ κατοικοῦντες Ἀρβηλῖται, τὸ θηλυκὸν Ἀρβηλῖτις. καὶ τὰ κτητικὰ Ἀρβηλιτικός καὶ θηλυκῶς. Ἀρβι ς, ποταμὸς τῆς Ἰνδικῆς. ἔθνος Ἀρβιες ἢ Ἀρβῖται. ἔστι καὶ ἐν Κρήτῃ Ἀρβιον ὄρος, ἐνθα τιμᾶται Ἀρβιος Ζεύς. Ἀρβιος οὖν καὶ ὁ κατοικῶν τὸ ὄρος. Ἀρβουκάλ η, πόλις μεγίστη τῶν ἐντὸς Ἰβηρος ποταμοῦ, ἣν μόλις εἶλεν Ἀννίβας, ὡς Πολύβιος τρίτη. Ἀρβῶ ν, πόλις Ἰλλυρίας. Πολύβιος δευτέρα. τὸ ἐθνικὸν Ἀρβώνιος καὶ Ἀρβωνίτης, ὡς Ἀντρώνιος καὶ Ἀσκαλωνίτης. Ἀργαῖ ς, νῆσος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. ὁ οἰκῆτωρ Ἀργαῖτης, ἔστι καὶ πρὸς τῷ Κανώβῳ μικρὰ νῆσος Ἀργέου. Ἀργανθῶ ν, ὄρος Μυσίας ἐπὶ τῇ Κίῳ, ἀπὸ Ἀργανθώνης Ῥήσου γυναικός. λέγεται καὶ Ἀργανθώνη καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὸ ὄρος. τὸ κτητικὸν Ἀργανθώνιος, ὡς τὸ Κιθαιρῶν Κιθαιρώνιος „λέπας Κιθαιρώνειον“. Ἀργάντ η, πόλις Ἰνδίας, ὡς Ἑκαταῖος. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ἀργανταῖος, ἀλλὰ ὁ τύπος τῶν Ἰνδῶν ἢ Ἀργαντηνός ἢ Ἀργαντίτης. [20]

Eth 112 Ἀργέννου α, νῆσος πρὸς τῇ ἡπείρῳ τῆς Τρωάδος παρὰ τὸ Ἀργεννὸν ἀκρωτήριον, ἀφ' οὗ ἀργεννόεις, καὶ κατὰ συναίρεσιν ἀργεννοῦς καὶ Ἀργέννουσα. τὸ ἐθνικὸν Ἀργεννούσιος. Ἀνδροτίων ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς Ἀτθίδος διὰ τοῦ ι. Ἀργέου [νῆσο ς], νῆσος μικρὰ πρὸς τῷ Κανώβῳ Αἰγυπτία, ἀπὸ Ἀργέου τοῦ Μακεδόνο, ἀφ' οὗ Ἀργεάδαι. οἱ οἰκῆτορες Ἀργεῶται, ὡς τῆς Νικίου Νικιῶται καὶ τῆς Χαιρέου Χαιρεῶται. καὶ αὗται γὰρ Αἰγύπτου πόλεις. Ἀργιλ α, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀργιλίτης, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Καρίας β'. Ἀργίλο ς, πόλις Θράκης, ὡς Θουκυδίδης ε' καὶ Φαβωρίνος ἐν παντοδαπαῖς „Ἀργίλος ἢ πρὸς τῷ Στρυμόνι ποταμῷ πόλις. ὠνομάσθη δὲ ἐπειδὴ ὑπὸ Θρακῶν ὁ μῦς ἄργιλος καλεῖται, σκαπτόντων δὲ εἰς τὸ θεμελίους καταβαλέσθαι πρῶτος μῦς ὥφθη“. λέγεται δὲ θηλυκῶς. οἱ πολῖται Ἀργίλιοι. Ἀργος ς, διασημοτάτη πόλις Πελοποννήσου, ἢ τις „Φορωνικὸν ἄστυ“ ἐκέκλητο, καὶ Αἰγιάλεια, καὶ ἱππόβοτον διὰ τὸ Ποσειδῶνι νομὴν ἵππων ἀποδειχθῆναι, εἴτα Ἰασον ἀπὸ Ἰάσου τοῦ κατ' ἐνίου πατρὸς Ἰοῦς, καὶ δίψιον διὰ τὴν δίψαν τῶν ὑδάτων. δευτέρα Ἀργος τὸ Ἀμφιλοχικόν. τρίτη Θεσσαλίας [ἢ νῦν Λάρισσα]· τετάρτη Κιλικίας ἢ νῦν Ἀργειόπολις. πέμπτη ἐν Νισύρῳ μιᾷ τῶν Κυκλάδων. ἕκτη κατὰ Τροιζῆνα. ἑβδόμη κατὰ Μακεδονίαν. [20]

Eth 113 ὀγδόη Ἀργος Ὀρέστιον ἢ ἐν Σκυθίᾳ. ἐνάτη Καρίας. δεκάτη τὸ Ἀργολικόν. ἐνδεκάτη ἢ Φαιάκων Ὑπέρεια. Ἀργος δὲ σχεδὸν πᾶν πεδίον κατὰ θάλασσαν. τὸ ἐθνικὸν πασῶν Ἀργεῖος, οὐ παρὰ τὸ Ἀργος οὐδέτερον (ἦν γὰρ διὰ τοῦ ι), ἀλλὰ παρὰ τὸν Ἀργον τὸν κτίστην· λέγεται γὰρ καὶ Ἀργόλας. Ἀριστοφάνης Ἡρώσιν οὐκ ἡγόρευον; οὗτός ἐστ' οὐκ Ἀργόλας. μὰ Δί' οὐδέ γ' Ἕλλην, ὅσον ἔμοιγε φαίνεται. καὶ Εὐριπίδης ἐν Πλεισθένει „ἐγὼ δὲ Σαρδιανός, οὐκέτ' Ἀργόλας“. καὶ Ἀργολίς ἢ χώρα καὶ ἡ γυνή. καὶ Ἀργολικός καὶ Ἀργολική. καὶ Ἀργεῖωνες λέγονται ὡς Καδμεῖωνες, καὶ Ἀργειώνη, ὡς Ἀντίμαχος, καὶ Ἀργειώτης παρὰ τὸ Ἀργεῖος, καὶ Ἀργειώτις τὸ θηλυκόν, καὶ ἀργολίζω ῥῆμα, οὗ τὴν μετοχὴν Ἐφορος ἐννεακαίδεκάτη. λέγονται καὶ πατρωνυμικῶς, ὡς πολλοὶ καὶ Ἡρόδωρος, ἐν μὲν τῷ νῦν χρόνῳ Ἡρακλεῖδαι, πρὸ δ' Ἡρακλέους Περσεῖδαι, πρὸ Περσέως δὲ Λυγκεῖδαι καὶ Δαναΐδαι, πρὸ δὲ Δαναοῦ Ἀργειάδαι καὶ Φορωνεῖδαι, ἃς Ἀβρων ποιηταῖς ἀνατίθησιν. Ἀργουρ α, πόλις Θεσσαλίας, ἢ πρότερον Ἀργισσα. ἔστι καὶ τόπος τῆς Εὐβοίας Ἀργουρα, ὅπου δοκεῖ τὸν Πανόπτην Ἑρμῆς πεφονευκέναι. [15]

Eth 114 τὸ ἐθνικὸν δὲ ἔδει Ἀργουραῖος, ὡς καὶ Φίλων. Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν ἐν πρώτῳ νεῶν καταλόγου Ἀργεῖους ὀνομάζεσθαι „ἢ τῆς προσηγορίας μεταπεσούσης ἢ διὰ τὸ προσκυροῦν τὰ πεδία τῆς Θετταλίας, ἣν δὴ Πελασγικὸν Ἀργος εἶπεν Ὀμηρος. καλοῦνται δὲ [καὶ] Λεοντῖνοι ἀπὸ Λεοντέως“. καὶ Ἀργούριος τὸ ἐθνικόν. [Ἀργύννιο ν] Ἀργυννος, υἱὸς Πεισιδίκης τῆς Λεύκωνος τοῦ Ἀθάμαντος τοῦ Σισύφου τοῦ Αἰόλου, ἐρώμενος Ἀγαμέμνονος, Βοιωτός, ὃς

ἀνίων εἰς τὸν Κηφισὸν τελευτᾷ. ἀφ' οὗ Ἀργυννίδα τὴν Ἀφροδίτην ἐτίμησε. λέγεται καὶ Ἀργουνίς. Ἀριστοφάνης δὲ Ἀργύνειον διὰ διφθόγγου. ὁ οἰκὴτωρ Ἀργύννιος. Ἀργυρ ᾱ , μητρόπολις [τῆς] ἐν Ἰνδικῇ Ταπροβάνης νήσου, ὅ ἐστι κριθῆς νήσου· καὶ γὰρ εὐφορωτάτη ἐστὶ καὶ πλεῖστον ποιεῖ χρυσόν. ^[10]

Eth 115 τὸ ἐθνικὸν Ἀργυρίτης ἢ Ἀργυρηνός· ἀμφοτέρω γὰρ οἱ τύποι συνήθεις. Ἀργυρίνο ι , ἔθνος Ἠπειρωτικόν, ὡς Τίμαιος καὶ Θέων. καὶ Λυκόφρων „εἰς Ἀργυρίνους καὶ Κεραυνίων νάπασ“. Ἀργύριπ α , πόλις τῆς Δαυνίας κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον. Λυκόφρων „ὁ δ' Ἀργύριππα Δαυνίων παγκληρίαν“. αὕτη Ἄρποι ἐκαλεῖτο. Διομήδης μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Ἰλίου ἐτείχισε καὶ μετωνόμασεν Ἄργος Ἴππιον. τὸ ἐθνικὸν Ἀργυριππανός. Στράβων Ἀργυριπηνός φησιν. Ἄργυρο ς , πόλις. Φίλιστος ἐν ἐνάτῃ. Ἀρδαλίδες καὶ Ἀρδαλιώτιδες τιμῶνται αἱ Μοῦσαι ἐν Τροίῳ, ἀπὸ Ἀρδάλου τινὸς ἰδρυσαμένου ἢ καὶ ἀπὸ τόπου. ἔστιν οὖν τοῦ μὲν Ἀρδαλιώτις τὸ ἀρσενικὸν Ἀρδαλιώτης, τοῦ δ' Ἀρδαλὶς Ἀρδαλός ὡς Θετταλός. Ἀρδέ α , κατοικία τῆς Ἰταλίας. Στράβων πέμπτη. ἐκλήθη ἀπὸ ἐνὸς τῶν παίδων Ὀδυσσεώς καὶ Κίρκης. αὕτη Τροία ἐλέγετο, ὡς Χάραξ. οἱ οἰκοῦντες Ἀρδεῖται. ἔστι καὶ πόλις Ἰλλυρίας διὰ τοῦ ι . ^[15]

Eth 116 ὡς Στράβων. τὸ ἐθνικὸν Ἀρδιαῖος. Ἀρδύνιο ν , πόλις ἐν Θήβης πεδίῳ, ὡς Ξάνθος ἐν Λυδιακῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀρδύνιος. Ἀρέθουσ α , πόλις Συρίας καὶ Θράκης καὶ Εὐβοίας καὶ κρήνη Σικελίας. αὕτη Κυπάρα ἐλέγετο. ἔστι καὶ Ἰθάκης. „πὰρ Κόρακος πέτρῃ ἐπὶ τε κρήνῃ Ἀρεθούσῃ“ Ὀμηρος. Δίδυμος ὑπομνηματίζων τὴν ν τῆς Ὀδυσσεΐας φησὶν „Ἀρέθουσαι δὲ εἰσὶν ὀκτώ“. Ἡρακλέων δὲ ὁ Γλαύκου τὴν αὐτὴν ὑπομνηματίζων φησὶν „ἄρῳ ἐστὶ τὸ ποτίζω, οὗ τὸ ἄρδω παράγωγον, ἐκ τούτου ἀρέθω, ὡς φλέγω φλεγέθω, ἀφ' οὗ πᾶσα κρήνη ἐπιθετικῶς οὕτω λέγεται“. τὸ ἐθνικὸν Ἀρεθούσιος. Ἀρεΐα κρήνη , ἐν Θήβαις. καὶ τόπος ὃν οἱ κατοικοῦντες Ἀρειοὶ καλοῦνται. καὶ ἐστὶν ἀπὸ δύο ἐν ἐθνικόν, ὡς ἀπὸ τοῦ Μόψου ἐστὶα Μοψεάτης, καὶ τῆς μητρὸς τῶν θεῶν τὸ μητρῶν. Ἀρειος πάγο ς , ἀκρωτήριον Ἀθήνησιν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν ἐνάτῳ, ἐν ᾧ τὰς φονικὰς κρίσεις ἐδίκαζον, διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ σιδήρου γινομένας μαιφονίας. ^[15]

Eth 117 Φιλόχορος δ' ἐν Ἀτθίδος δευτέρῳ βιβλίῳ, ὅτι Ἀλιρρόθιον τὸν Ποσειδῶνος ἀποθανεῖν ὑπὸ Ἄρεος βιαζόμενον τὴν Ἀλκίππην τὴν αὐτοῦ θυγατέρα. τὸ ἐθνικὸν ἐκ δύο ἐν Ἀρεοπαγίτης. ἔστι καὶ ἐν Ῥώμῃ Ἀρειον πεδίο ν . τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ἀρειοπεδιεύς, ἀλλ' οὐχ ἀρμόζει Ῥωμαίοις ὁ τύπος. ἔσται οὖν τοῦ πεδίου πεδῖνος ἢ πεδιανός καὶ Ἀρεοπεδῖνος καὶ Ἀρεοπεδιανός. ἔστι καὶ Θράκης ἔρημον πεδῖον χαμαιπετὴ δένδρα ἔχον, ὡς Πολύβιος τρισκαίδεκάτῃ. Ἄρεος νῆσο ς , πρὸς τοῖς Κόλχοις ἐν τῷ Πόντῳ. Σκύμνος ἐν Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀρειος ἐξ ἐνὸς τοῖν δυοῖν παρηγμένον. Ἀρῆναι πόλεις δύο, Μεσσήνης καὶ Τριφυλίας. Ὀμηρος „καὶ Ἀρήνην ἐρατεινήν“. τὸ ἐθνικὸν Ἀρηναῖος. τὸ τοπικὸν Ἀρήνηθεν. Ἄρης Ἄρητος, ὡς Μένδητος, χωρίον Εὐβοίας. Θεόπομπος εἰκοστῇ τετάρτῃ Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀρήσιος ὡς Μενδήσιος Φαγρήσιος. Ἀρί α , θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως, Περσικὴ χώρα ὡς Ἑλλάνικος. ^[20]

Eth 118 τὸ ἐθνικὸν Ἄριοι, ὡς αὐτός φησι, καὶ Ἀριεύς. Ἀριάνθη η , πόλις Οἰνῶτρων, Ἡρωδιανὸς ιβ'. Ἀριανο ί , ἔθνος προσεχὲς τοῖς Καδουσίοις, Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ. Ἀριαράθει α , πόλις πλησίον Καππαδοκίας, ἀπὸ Ἀριαράθου Καππαδοκίας βασιλεύσαντος, γαμβροῦ Ἀντιόχου. Ἀρίνδηλ α , πόλις τρίτης Παλαιστίνης. Γλαῦκος δὲ κώμην αὐτὴν καλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Ἀρινδηληνός. Ἀρική α , πόλις Λατίνων. Διονύσιος [ἐν πέμπτῃ] ἐπιτομῆς ς'. ὁ πολίτης Ἀρικῖνος. Ἄριμ α , ὄρη. Ὀμηρος „εἰν Ἀρίμοις ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάσ“. οἱ μὲν ἐν Κιλικίᾳ, οἱ δὲ ἐν Συρίᾳ, οἱ δὲ ἐν Πιθηκούσαις παρὰ Τυρρηνοῖς φασὶ γενέσθαι τὸν μῦθον. τὸ τοπικὸν Ἀριμαῖος. ἐκαλοῦντο καὶ Ἄριμοι. Ἀριμασπο ί , ἔθνος Ὑπερβορέων. τὸ κτητικὸν Ἀριμάσπειος. Ἀρίμινο ν , πόλις Ἰταλίας. ^[15]

Eth 119

ἔστι καὶ ποταμός. Ἀρίνθ η , πόλις Οἰνώτρων ἐν μεσογείᾳ. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. Ἀρίσβ η , πόλις τῆς Τρωάδος, Μυτιληναίων ἄποικος, ἧς οἰκισταὶ Σκαμάνδριος καὶ Ἀσκάνιος υἱὸς Αἰνείου. κεῖται μεταξὺ Περκώτης καὶ Ἀβύδου. Κεφάλων δέ φησιν ὅτι Δάρδανος ἀπὸ Σαμοθράκης ἐλθὼν εἰς τὴν Τρωάδα τὴν Τεύκρου τοῦ Κρητὸς θυγατέρα γαμεῖ Ἀρίσβην. Ἑλλάνικος δὲ Βάτειαν αὐτὴν φησιν. ἔστιν ἑτέρα ἐν Λέσβῳ ἀπὸ Ἀρίσβης τῆς Μάκαρος θυγατρὸς. Ἐφορος δὲ Μέροπος αὐτὴν γενεαλογεῖ καὶ πρώτην Ἀλεξάνδρῳ τῷ Πριάμου γαμηθῆναι. Ἡρόδοτος δὲ καὶ ἰάζων Ἀρίσβαν καλεῖ ἐν πρώτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀρισβαῖος καὶ Ἀρισβαία. ἔστι καὶ ποταμὸς Θρακῶν Ἀρισβος. τὸ ἐθνικὸν Ἀρισβαιεύς. Ἀρκάδε ς , πόλις Κρήτης, ὡς Ξενίων ἐν Κρητικοῖς. οἱ πολῖται ὁμοίως Ἀρκάδες. Δημήτριος δὲ οὐκ Ἀρκάδας τὴν πόλιν, ἀλλ' Ἀρκαδίαν φησίν. εἰκότως οὖν καὶ τὸ ἐθνικὸν ταύτης Ἀρκάδες. [Ἀρκαδί α] Ἀρκάς Ἀρκάδος, ἀφ' οὗ Ἀρκάδιος καὶ Ἀρκαδία, ὡς Τέμμιξ Τέμμικος Τέμμικία. ^[15]

Eth 120 ἐκαλεῖτο δὲ Πελασγία, ὡς Νικόλαος πέμπτη. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν ἑκκαίδεκάτῳ βιβλίῳ περὶ Δήμητρός φησιν ὅτι Ἀρκάδια τῇ Δήμητρι μέλλοντες θύειν οἱ ἄνθρωποι, ταύτην γὰρ τὴν θυσίαν συνεστήσαντο μετὰ τὸν πρῶτον σπόρον, ὅτι αὐτοῖς ἐκ τῆς γῆς ἔμολεν ὁ καρπὸς εἰς τροφήν καὶ σπόρον. καὶ οὕτω τὰ Ἀρκάδια τιμῆς χάριν. ἐκλήθη δὲ καὶ Παρρασία καὶ Λυκαονία. οἱ δὲ καὶ Γιγαντίδα φασὶ καὶ Ἀζανίαν καὶ Πανίαν. Ἴππυς δὲ ὁ Ῥηγῖνος λέγεται πρῶτος καλέσαι προσελήνους τοὺς Ἀρκάδας. καὶ τὸ ἄστρον λέγεται ἐν τῷ οὐρανῷ τότε ἄρκτος κληθῆναι, ἢ ἄμαξα ἐλέγετο. Ἴστρος δέ φησιν ὅτι Θεμιστοῦς καὶ Διὸς ὁ Ἀρκὰς ἐγένετο, διὰ δὲ τὴν τῆς μητρὸς ἀποθηρίωσιν (ἄρκτῳ γὰρ ὕφ' ἧρας αὐτὴν ὁμοιασθῆναι) ταύτης τυχεῖν τῆς προσηγορίας. τὸ πατρωνυμικὸν Ἀρκασίδαι. ὠφειλεν οὖν Ἀρκαδίδης, ἀλλὰ διὰ τὸ κακόφωνον οὕτως ἐγένετο. τὸ θηλυκὸν Ἀρκασίς. ἔστι καὶ Ἀρκαδία παραθαλάσσιος πόλις. λέγεται καὶ Ἀρκαδικός καὶ Ἀρκαδική καὶ Ἀρκαδικόν καὶ Ἀρκαδικά. καὶ τὸ Ἀρκάδισσα παραλόγως. ἐκ τόπου Ἀρκαδίθην. ἐκάλουν αὐτοὺς καὶ Ἀρκαδιώνδας τοῦ δ πλεονάσαντος. ἔστι καὶ Ἀρκαδία Αἰγύπτου πόλις. [Ἀρκεσίνη,] μία τῶν τριῶν πόλεων τῶν ἐν Ἀμοργῷ τῇ νήσῳ. ^[20]

Eth 121 ἦσαν γὰρ Μελανία Μίνωα Ἀρκεσίνη. Πολύβιος δὲ ἀρσενικῶς τὸν Ἀρκεσίνην φησί. τὸ ἐθνικὸν Ἀρκεσινεύς. Ἀνδροτίων ἔκτη Ἀτθίδος „Ἀμοργίοις Μινωίταις καὶ Ἀρκεσινεῦσιν“. Ἄρκ η , πόλις Φοινίκης, ἢ νῦν Ἄρκα καλουμένη. Ἰώσηπος ἐν πέμπτῳ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀρκαῖος. Ἀρκιρόεσσ α , πόλις ἐν Πόντῳ, Ἡρακλείας ὑποτελής. Δομίτιος Καλλίστρατος ἐν τετάρτῃ περὶ Ἡρακλείας. τὸ ἐθνικὸν Ἀρκιροεσσαῖος ὡς Πιτυουσσαῖος. Ἀρκόνησο ς , νῆσος Καρίας. Ἀπολλώνιος ἐβδόμη Καρικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀρκονήσιος. Ἀρκτᾶνε ς , ὡς Αἰνιᾶνες, ἔθνος Ἡπειρωτικόν. ^[10]

Eth 122 Ῥιανὸς ἐν τετάρτῃ Θεσσαλικῶν. Ἄρκτων νῆσο ς . οὕτως ἢ Κύζικος ἐκαλεῖτο, καὶ πόθεν, εἰρήσεται ἐν τῷ περὶ αὐτῆς. λέγεται καὶ συνθέτως Ἀρκτόνησος. Ἄρμ α , πόλις Βοιωτίας τῆς Ταναγρικῆς. Πausanίας ἐνάτῳ. ἐκλήθη [δὲ οὕτως ἢ διότι ἐκεῖ κατεάγη τὸ τοῦ Ἀδράστου ἄρμα, ἢ] ἀπὸ Ἀμφιαράου τοῦ ἄρματος. ἐνταῦθα γὰρ καταφυγεῖν φασὶ μετὰ τοῦ ἄρματος καὶ οὐκ ἐκδοθῆναι τοῖς διώκουσιν ὑπὸ τῶν κατοικούντων. ἔστι καὶ τῆς Ἀττικῆς Ἄρμα [ἐν Πάρνηθι] περὶ τὴν Φυλὴν καλουμένην· ὑπάρχει δὲ οὗτος δῆμος ἔχων φρούριον ὄχυρόν, ὅμορον τῇ Ταναγρικῇ. καλεῖται καὶ λουτρὰ Ἀμφιαράου. τὸ ἐθνικὸν Ἀρματεύς. ἔστι καὶ Ἀρματα πόλις πληθυντικῶς Ἰνδικῆς. ἐθνικὸν τὸ αὐτό, ἢ διὰ τὸ τῆς χώρας ἔθος Ἀρματηνός ἢ Ἀρματίτης (ἔστι καὶ πόλις Ἀρματίτης), ὡς τοῦ ἔρμα ἔρματίτης. Ἀρμέν η , κώμη Παφλαγονίας. Μένιππος ἐν περιπλῳ. παρὰ δὲ Ξενοφῶντι ἐν Ἀναβάσεως [ς'] Ἀρμήνην διὰ τοῦ η . τὸ ἐθνικὸν τῆς Ἀρμένης Ἀρμεναῖος, ὡς τῆς Κασμένης Κασμεναῖος, τῆς δ' Ἀρμήνης Ἀρμήνιος ὡς Μεσσήνιος Παλλήνιος. ^[15]

Eth 123 Ἀρμενί α , χώρα πλησίον τῶν Περσῶν, ἀπὸ Ἀρμένου Ῥοδίου, ὡς Ἀντίπατρος ἐν τρίτῳ περὶ Ῥόδου. οἱ οἰκήτορες Ἀρμένιοι, ὡς Εὐδοξος πρώτη γῆς περιόδου „Ἀρμένιοι δὲ τὸ μὲν γένος ἐκ

Φρυγίας καὶ τῇ φωνῇ πολλὰ φρυγίζουσι. παρέχονται δὲ λίθον τὴν γλύφουσιν καὶ τρυπῶσαν τὰς σφραγίδας“. καὶ Ἀρμενία τὸ θηλυκὸν παρὰ Ξενοφῶντι. ἔστι καὶ Ἀρμένιον ὄρος περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς Ὑρκανίας, ὡς Διονύσιος θοὴν ἀπερεύγεται ἄχνην, ἀρξάμενος τὸ πρῶτον ἀπ’ οὐρεος Ἀρμενίου. Ἄρν α, πόλις Λυκίας. οὕτω γὰρ ἡ Ξάνθος ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἄρνου τοῦ καταπολεμήσαντος Πρωτόγονον. τὸ ἐθνικὸν Ἀρναῖος καὶ Ἀρνεύς. Ἀρνεα ί, πόλις Λυκίας μικρά, ὡς Καπίτων Ἰσαυρικῶν τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀρνεάτης. ἔστι δ’ ὡς Ὀρνεαί. Ὀμηρος „Ὀρνειάς τ’ ἐνέμοντο“. Ἄρν η, πόλις Βοιωτίας. Ὀμηρος „οἳ τε πολυστάφυλόν τ’ Ἄρνην ἔχον“. καὶ Λυκόφρων „Ἄρνης παλαιᾶς γέννα, Τεμνίκων πρόμοι“. δευτέρα πόλις Θεσσαλίας, ἄποιος τῆς Βοιωτίας, περὶ ἧς ὁ χρησμός „Ἄρνη χηρεύουσα μένει Βοιώτιον ἄνδρα“. ἡ Κιέριον καλεῖται. θυγατέρα δὲ φασιν Αἰόλου τὴν Ἄρνην. [20]

Eth 124 τρίτη Μεσοποταμίας. τετάρτη τῆς Ἑρασινίων πρὸς τῇ Θράκῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀρναῖος, τὸ θηλυκὸν Ἀρναία. Ἀρόερνο ι, ἔθνος μαχιμώτατον τῶν πρὸς τῇ Κελτικῇ Γαλατῶν. Ἀπολλόδωρος τετάρτη χρονικῶν „Κελτῶν Ἀροέρνου“. Ἀρό η, πόλις Ἀχαΐας. Πausanias ἐβδόμῳ. ἐκλήθη ἀπὸ τῆς ἐργασίας τῆς γῆς. λέγεται καὶ Πάτραι. τὸ ἐθνικὸν Ἀροεύς ὡς Ἀρσινοεύς. Ἀρπάγι α, οὐδετέρως, τόπος περὶ Κύζικον, ὅθεν ἤρπασθαι φασὶ Γανυμήδην. οἱ οἰκήτορες Ἀρπαγιοί. Ἀρπαλύκει α, πόλις Φρυγίας, κτίσμα Γορδιοτελιχίων. τὸ ἐθνικὸν Ἀρπαλυκεύς. Ἀρπασ α, πόλις Καρίας, ἀπὸ Ἀρπάσου ποταμοῦ. [10]

Eth 125 τὸ ἐθνικὸν Ἀρπασεύς, ὡς Μύλασα Μυλασεύς, Πηγασεύς. Ἀρπιν α, πόλις Ἡλίδος, ἀπὸ Ἀρπίνης τῆς Ἀσωποῦ, ἀφ’ ἧς καὶ Ἄρεος Οἰνόμαος. ὁ πολίτης Ἀρπιναῖος, καὶ Ἀρπίνηθεν ἐκ τόπου. Ἀρπι α, πόλις ἐν Ἰλλυρίᾳ παρ’ Ἑγχελέαις, εἰς ἣν Βάτων ὁ Ἀμφιαράου ἡνίοχος μετὰ τὸν ἀφανισμόν αὐτοῦ ἀπώκησε. Πολύβιος. τὸ ἐθνικὸν Ἀρπιυήτης, τροπὴ τοῦ α εἰς η. ἔστι γὰρ Ἀρπιυάτης. Ἄρρ α, πόλις Ἰλλυρικῇ. τὸ ἐθνικὸν Ἀρραῖος. καὶ γὰρ ὁ τύπος συνήθης, ὡς Πελλαῖος καὶ Βεροιαῖος. Ἀρρεντί α, πόλις Ἰταλίας. ὁ πολίτης Ἀρρεντῖνος, ὡς Πλακεντία Πλακεντῖνος. Ἀρρήτιο ν, πόλις Τυρρηνίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀρρητῖνος. Ἀρρηχο ί, ἔθνος Μαιωτῶν. Στράβων ἐνδεκάτῃ. Ἄρσ α, πόλις Ἰσπανίας, ὡς Χάραξ ἐν δεκάτῃ χρονικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀρσαῖος. Ἀρσακί α, πόλις Μηδίας ἐπίσημος, ἀνατολικωτέρα Μηδίας. οἱ οἰκήτορες Ἀρσακίδαι ἀπὸ Ἀρσάκου, καὶ Ἀρσακίς τὸ θηλυκόν. Ἀρσινό η, πόλις Λιβύης, ἀπὸ τῆς τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ἀδελφῆς καὶ γυναικός. δευτέρα πόλις Παραϊτονίου Λιβύης, ἡ πρότερον Ταύχειρα. τρίτη πόλις Συρίας ἐν Αὐλῶνι. ἡ περίμετρος αὐτῆς στάδια η’. τετάρτη τῆς κοίλης Συρίας. πέμπτη Κιλικίας. ἕκτη τῆς Αἰγύπτου πόλις ἐπὶ τοῦ Δέλτα. ἐβδόμη Κύπρου, ἡ πρότερον Μάριον λεγομένη. ὀγδόη Αἰτωλίας. [25]

Eth 126 ἐνάτη Λύκτου. δεκάτῃ τῆς Τρωγλοδυτικῆς, ἡ πρότερον Ὀλβία καλουμένη. ἔστι καὶ ἄλλη Λυκίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀρσινότης καὶ Ἀρσινοεύς ἐπὶ τῆς Αἰτωλικῆς, ὡς Πολύβιος ἐνάτῳ. ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν Λιβύῃ Ἀρσινοεύς, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Λιβυκῶν τρίτῳ. Ἀρσυσί α, χώρα τῶν Ψύρων καὶ Χίου, τραχεῖα καὶ ἀλίμενος, ὅσον σταδίων τριάκοντα, οἶνον ἄριστον ἔχουσα καλούμενον Ἀρσυηνόν, οὗ μέμνηται Στράβων ιδ’. καὶ τοὺς ἐνοικούντας τοιῶσδε κλητέον κατὰ συγκοπὴν τῆς σι. [5]

Eth 127 ἦν γὰρ Ἀρσυσιηνός. ἡ Ἀρσανός, ὡς Καρδία Καρδιανός, Ὀλβία Ὀλβιανός, Ἀδρία Ἀδριανός. Ἀρταί α, Περσικὴ χώρα, ἣν ἐπόλισε Πέρσης ὁ Περσέως καὶ Ἀνδρομέδας Ἑλλάνικος ἐν Περσικῶν πρώτῃ. οἱ οἰκοῦντες Ἀρταῖοι. ἀρταίους δὲ Πέρσαι, ὥσπερ οἱ Ἕλληνες τοὺς παλαιούς ἀνθρώπους, ἥρωας καλοῦσι. τάχα δὲ καὶ ἐντεῦθεν μοι δοκεῖ Ἀρταξέρξης καὶ Ἀρτάβαζοι, ὥσπερ ἐν Αἰγυπτίοις καὶ Νειλάμμωνες καὶ Παναπόλλωνες. Ἡρόδοτος Ἀρτεάτας αὐτοὺς καλεῖ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. ἔστι καὶ Ἀρταίων τεῖχος πολίχνην ἐπὶ τῷ Ῥυνδάκῳ ποταμῷ, ὡς Κρατερὸς ἐνάτῳ περὶ ψηφισμάτων. τὸ ἐθνικὸν Ἀρταιοτελιχίτης. Ἀρτάκ η, πόλις Φρυγίας, ἄποιος Μιλησίων. Δημήτριος δὲ νησίον εἶναί φησι καὶ Τιμοσθένης λέγων „Ἀρτάκη τοῦτο μὲν ὄρος ἐστὶ τῆς

Κυζικηνῆς, τοῦτο δὲ νησίον [ἐστὶν] ἀπὸ γῆς ἀπέχον στάδιον· κατὰ τοῦτο λιμὴν ὑπάρχει βαθύς ναυσὶν ὀκτὼ ὑπὸ τῷ ἀγκῶνι ὃν ποιεῖ τὸ ὄρος ἔχεσθαι τοῦ αἰγιαλοῦ“. τὸ ἐθνικὸν Ἀρτακηνός. Σοφοκλῆς δὲ ἀπὸ τοῦ Ἀρτακεύς εἶπε „τί μέλλετ’ Ἀρτακῆς τε καὶ Περκώσιοι;“ καὶ Ἀρτάκιος εἶπε Δημοσθένους ἐν ἐνάτῳ Βιθυνιακῶν „νάσσατο δ’ Ἀρτακίοισιν ἐφέστιος αἰγιαλοῖσιν“. [καὶ Ἀρτακία.] οὕτω γὰρ αὐτόθι ἡ Ἀφροδίτη καλεῖται. Ἀρτακο ἰ , ἔθνος Θράκιον. Ἀρτάξατ α , πόλις Ἀρμενίας. ^[20]

Eth 128 Στράβων ἐνδεκάτῃ. ἦν καὶ Ἀρταξιάσατα καλοῦσι. λέγεται δὲ τὴν πόλιν οἰκίσαι Ἀρταξίαν Ἀρμενίας βασιλεύσαντα. τὸ ἐθνικὸν Ἀρταξατηνός. Ἀρτεᾶτα ι , γένος Περσικόν. Ἡρόδοτος πρώτη. Ἀρτεμίσιον ν , πόλις Οἰνώτρων ἐν μεσογείῳ, Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. ὁ πολίτης Ἀρτεμισιάτης. Φίλιστος δὲ Ἀρτεμίτιον αὐτὴν καλεῖ, ἴσως δωρικῶς. ἔστι καὶ πόλις Εὐβοίας. Ἀρτεμίτ α , νῆσος Τυρρηνικὴ παρὰ τὴν Αἰθάλειαν νῆσον, ὡς Φίλων. ὡς δὲ Στράβων πόλις Παρθυαίων. ὁ δὲ Ἀρτεμίδωρός φησιν ὅτι χερρόνησος περὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ἀχελῷου ποταμοῦ λεγομένη Ἀρτεμίτ α . ἡ γενικὴ Ἀρτεμίτας. τὸ ἐθνικὸν Ἀρτεμιτηνός. Ἀπολλόδωρος δ’ Ἀρταμιτηνός φησι διὰ τοῦ α . ἔστι καὶ πλησίον τῶν Ὀξειῶν νήσων νῆσος Ἀρτεμίτα. Ῥιανός ἡ Ἑσσεαλικῶν „νήσοις Ὀξειῇσι καὶ Ἀρτεμίτῃ ἐπέβαλλον“. τὸ ἐθνικὸν τὸ αὐτό, ἢ Ἀρτεμιταῖος διὰ τὸ τὸν τύπον τοῖς Πέρσαις ἀναλογεῖν. Ἀρτύμνησο ς , πόλις Λυκίας, ἄποικος Ξανθίων. ^[15]

Eth 129 τὸ ἐθνικὸν Ἀρτυμνησεύς. Μενεκράτης ἐν πρώτῃ τῶν Λυκιακῶν φησιν ὅτι πολυανθρωπήσασαν τὴν Ξάνθον τοὺς πρεσβύτας εἰς τρία μέρη διελεῖν, τούτων δὲ τοὺς μὲν ἐπὶ τὸν Κράγον ἐλθεῖν καὶ οἰκῆσαι ἐν τῷ ὄρει λόφον στρογγύλον κατοικίσαι καὶ καλέσαι τὴν πόλιν Πινάραν, ἦν μεθερμηνεύεσθαι στρογγύλην. τὰ γὰρ στρογγύλα πάντα πίναρα καλοῦσιν Ἀρυββ α . τὸ ἐθνικὸν Ἀρύββας. οὕτω γὰρ Ἀλκμάν. Ἀρύκανδ α , πόλις Λυκίας, ὡς Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀρυκανδεύς ὡς Ἀλινδεύς. Ἀρύπ η , πόλις [ἐν Αἰγύπτῳ], ἥς οἱ πολῖται Ἄρυπες, ὡς Ἡρωδιανός. Ἀρχανδρούπολι ς , πόλις ἐν Αἰγύπτῳ, Ἡρόδοτος δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀρχανδροπολίτης. Ἄρωμ α , πόλις Αἰθιοπῶν, ὡς Μαρκιανός. ὁ πολίτης Ἀρωμεύς Στράβων „ἄριστος Μεσσωγίτης οἶνος ὁ Ἀροματεύς“. Ἀσα ἰ , κώμη Κορίνθου. ^[15]

Eth 130 Θεόπομπος λβ’ Φιλιππικῶν „Ἀσαὶ καὶ Μαυσὸς κῶμαι μεγάλαί καὶ πολυάνθρωποι“. τὸ ἐθνικὸν Ἀσαῖος. ἔστι καὶ κώμη Θράκης Ἀσαί. τὸ ἐθνικὸν τὸ αὐτό. Ἀσβύστ α , πόλις Λιβύης. καὶ ὁ πολίτης Ἀσβύστης. „οἷ τε Τρίτωνος ἐφ’ ὕδασι νῆσος Ἀσβύστα“ Καλλίμαχος Αἰτίων πρώτη. δύο δὲ εἰσι Τρίτωνες, ὁ μὲν Λιβύης ὁ δὲ Βοιωτός. Ἀσβωτο ς , πόλις Θεσσαλίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀσβώτιος. Εὐφορίων Θρακὶ τὸν μὲν ἄρ’ ἐκ φλοίσβου Ἀσβώτιοι ὥκα φέροντες ὑστάτιον ῥώσαντο κονισαλέησιν ἐθείραις ἵπποι καλὰ νάουσιν ἐπορνύμενοι Φυσάδειαν. περὶ τῶν ἵππων Ἀμφιαράου. Ἀσδυνι ς , νῆσος κατὰ τὴν Μοίριδος λίμνην. Εὐδοξος δευτέρῳ „κατελαμβάνοντο ἐν Ἀσδύνει τῇ νήσῳ“. ὁ νησιώτης Ἀσδυνίτης ὡς Μεμφίτης. Ἀσέ α , κώμη τῆς Ἀρκαδίας, ἅφ’ ἥς ὁ Ἀλφειὸς ῥέει, ὃς καὶ Ἀσεάτης λέγεται. καὶ ὁ κωμητὴς ὁμοίως, ὡς Κορσεάτης Ὀρνεάτης. Ἀσί α , πόλις Λυδίας παρὰ τῷ Τμώλῳ, ἐν ἣ τρίχορδος εὐρέθη κιθάρα, διὸ [καὶ Ἀσιάς ἐκλήθη.] καὶ Ἀσία ἡ ἡπειρος. οἱ μὲν ἀπὸ πόλεως Λυδίας, οἱ δὲ ἀπὸ Ἀσίου τοῦ Λυδοῦ, ἢ ἐκ τῆς Προμηθέως γυναικός, ἢ ἀπὸ τοῦ πολλὴν ἄσιν ἔχειν, τουτέστιν ἰλύν. ὁ ἐνοικῶν Ἀσιάτης καὶ τὸ θηλυκὸν Ἀσιᾶτις. λέγεται καὶ Ἀσίς „ἰσθμὸς ἄνω τέταται τις ὑπέρτατος Ἀσίδος αἴησ“. ^[20]

Eth 131 καὶ Ἀσιάς. τὸ δὲ Ἀσιανός, ὡς Στράβων ἐνδεκάτῃ „ἦν δὲ ἐμπόριον κοινὸν τῶν τε Ἀσιανῶν καὶ τῶν Εὐρωπαϊῶν Νομάδων“. καὶ τὸ θηλυκὸν Ἀσιανή. ἔστι καὶ Ἀσιανὴ πόλις Ἡλείας. λέγεται καὶ Ἀσιαῖος. ἔστι καὶ Ἀσία νῆσος Αἰθιοπίας. ὁ πολίτης Ἀσιάτης. τὸ ἐθνικὸν Ἀσιεύς, ὡς Ὑρία Ὑριεύς. ἔστι καὶ Ἄσιος λειμῶν. Ὅμηρος „Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι“. ἢ μᾶλλον Ἀσίας, ἀντὶ τοῦ Ἀσίου (γενικὴ γάρ ἐστίν, οὐκ Ἀσιανῶν· ἀγνοεῖ γὰρ Ὅμηρος τὴν Ἀσίαν ὡς καὶ τὴν Εὐρώπην) καὶ ἰωνικῶς Ἀσίῳ καὶ Ἀσίῳ ὡς εὐμμελίῳ. Ἀσίν η , πόλις Λακωνικὴ ἀπὸ Ἀσίνης θυγατρὸς Λακεδαίμονος. δευτέρα Μεσσήνης παρὰ τὴν Λακωνικὴν, οἰκισθεῖσα ὑπὸ Ἀργείων. τρίτη

Κύπρου. τετάρτη Κιλικίας. τὸ ἔθνικὸν Ἀσιναιῖος καὶ Ἀσινεύς, καθὼς Εὐδοξὸς ἐν ἔκτῃ γῆς περιόδου. Ἀσκάλω ν , πόλις Συρίας πρὸς τῇ Ἰουδαίᾳ. Ξάνθος ἐν τετάρτῃ Λυδιακῶν φησιν ὅτι Τάνταλος καὶ Ἀσκαλος παῖδες Ὑμεναίου. τὸν δὲ Ἀσκαλον ὑπὸ Ἀκριαμοῦ τοῦ Λυδῶν βασιλέως αἰρεθέντα στρατηγὸν εἰς Συρίαν στρατεῦσαι, κάκεῖ παρθένου ἐρασθεὶς πόλιν κτίσαι, ἣν ἄφ' ἑαυτοῦ οὕτως ὠνόμασε. τὰ αὐτὰ καὶ Νικόλαος ἐν τετάρτῃ ἱστοριῶν. λέγεται οὖν Ἀσκαλος καὶ ἐξ αὐτοῦ Ἀσκάλης, ὡς δάμαλος „δαμάλης ἔρωσ“, Ἀραξὸς Ἀράξης, ὡς ἀπὸ τοῦ χαράξω Χάραξος Χαράξης, Λάπιθος Λαπίθης. ^[20]

Eth 132 λέγεται καὶ Ἀσκαλώνιον ἢ πόλις. τὸ ἔθνικὸν Ἀσκαλωνίτης καὶ Ἀσκαλώνιος παρὰ τὸ Ἀσκαλώνιον, ὡς Ξάνθος ὁ Λυδός, καὶ Ἀσκαλωνίς θηλυκόν. πολλοὶ δὲ ἐξ αὐτῆς κεχηρηματίκασι, φιλόσοφοι μὲν Ἀντίοχος ὁ Κύκνος καὶ Σῶσος καὶ Ἀντίβιος καὶ Εὐβιος στωικοὶ ἐπιφανεῖς, γραμματικοὶ δὲ Πτολεμαῖος Ἀριστάρχου γινώριμος καὶ Δωρόθεος, ἱστορικοὶ Ἀπολλώνιος καὶ Ἀρτεμίδωρος ὁ τὰ περὶ Βιθυνίας γεγραφὼς καὶ ἄλλοι. παρὰ δ' Εὐδόξῳ διὰ τῆς αἰ ἐν τῷ α' „καὶ ἡ μὲν πόλις, οὗ πρῶτόν φασι τὰ κρόμμυα γενέσθαι“. καὶ κατὰ τὴν Ἀλεξανδρέων συνήθειαν. Ἀσκαλωναῖα κεράμια. Ἀσκανί α , πόλις Τρωική. Νικόλαος τετάρτῃ ἱστοριῶν „Σκαμάνδριος Ἐκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ἐκ τῆς Ἰδης καὶ τοῦ Δασκυλείου καὶ τῆς Ἀσκανίας καλουμένης, ἣν ἔκτισεν ὁ Αἰνείου παῖς Ἀσκάνιος“. οὐ μόνον δὲ ἡ λίμνη ἀλλὰ καὶ ἡ χώρα δισση καὶ ὁμώνυμος Φρυγίας μὲν „Φόρκυς αὖ Φρύγας ἤγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς τῇλ' ἐξ Ἀσκανίης“ τῆς δὲ Μυσίας „[οἱ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης] ἐριβύλακος ἦλθον ἀμοιβοί.“ καὶ τῆς μὲν Φρύγιον τῆς δὲ Μύσιον. τὸ τοπικὸν Ἀσκάνιος ὁμοίως τῷ κυρίῳ. ^[15]

Eth 133 ἔστι καὶ Ἀσκάνιος ποταμός. Εὐφορίων Χιλιᾶσι „καὶ Ψίλιν Ἀσκάνιόν τε Ναυαίθιοιο“. Ψίλις Μυσίας, Ναύαιθος Ἰταλίας. Ἀσκίτα ι , ἔθνος παροικοῦν τὸν Ἰνδικὸν κόλπον καὶ ἐπὶ ἁσκῶν πλέον, ὡς Μαρκιανὸς ἐν τῷ περίπλῳ αὐτοῦ „παροικεῖ αὐτὸν ἔθνος καὶ αὐτὸ καλούμενον Σαχαλιτῶν. ἔτι μὴν καὶ Ἀσκιτῶν ἕτερον ἔθνος [ἐπὶ ἁσκῶν πλέον]“. ἔστιν οὖν παρὰ τὸν ἁσκὸν Ἀσκίτης, ὡς παρὰ τὸν ἁστὸν ἁστίτης, μέσος μεσίτης. Ἀσκλο ς , πόλις Ἰταλίας. Διονύσιος ἐν κ' Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. ἔστι καὶ οὐδέτερον. τὸ ἔθνικὸν Ἀσκλίτης, ὡς Λίκνον λικνίτης καὶ ὀπλίτης. Ἀσκη η , πόλις Βοιωτίας, ἰωνικῶς σχηματισθεῖσα, ὡς κόρη, Τερψιχόρη. ^[10]

Eth 134 τὸ ἔθνικὸν Ἀσκραῖος Ἡσίοδος καὶ „ἀπ' Ἀσκηθεν“. Ἀσο ς , πολίχνη Κρήτης. ὁ πολίτης Ἀσιος. οὕτω γὰρ ὁ Ζεὺς ἐκεῖ τιμᾶται „καὶ Ἀσίου Διὸς ἱερὸν ἀρχαιότατον“. Ἀσπαλάθει α , πόλις Ταφίων. Νίκανδρος ἑτεροιοιμένων πρώτη „Ἀσπαλάθεια βοήροτος“. τὸ ἔθνικὸν Ἀσπαλαθεύς. Ἀσπαλαθί ς , νῆσος Λυκίας. λέγεται οὕτω διὰ τὰς ἐν αὐτῇ πεφυκυίας ἀσπαλάθους. τὸ ἔθνικὸν Ἀσπαλαθίδιος ὡς Ψωφίδιος καὶ Αὐλίδιος, ἢ Ἀσπαλαθίτης ὡς Μεμφίτης. Ἀσπενδο ς , πόλις Παμφυλίας, Ἀσπένδου κτίσμα, ὡς Ἑλλάνικος ἐν πρώτῃ Δευκαλιωνείας. ὁ πολίτης Ἀσπένδιος. Θεόπομπος τετάρτῃ Ἑλληνικῶν „ἀποτυχῶν δὲ τῶν Ἀσπενδίων“. καὶ τὸ θηλυκόν ὁ αὐτὸς Ἀσπενδία. καὶ Ἀσπενδὶς „Ἀσπενδίδα γαῖαν“. Ἀσπί ς , πόλις Λιβύης, ὡς Φίλων. ἔστι καὶ ἀκρωτήριον Αἰθιοπίας τῆς κατ' Αἴγυπτον, ὡς Μαρκιανὸς πρώτη περιόδων. ἔστι καὶ νῆσος πρὸς ταῖς Κυκλάσιν. ἔστι καὶ Μακεδονίας, κτίσμα Φιλίππου τοῦ πατρὸς Περσέως τὰς πόλεις ὀνομάσαντος ἀπὸ τῆς αὐτοῦ πανοπλίας Ἀσπίδα Περικεφαλαίαν. ἔστι καὶ νῆσος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. ἔστι καὶ νῆσος ἄλλη μεταξὺ Λεβέδου καὶ Τέω, σταδίων ὡς δυοῖν, πρὸς μὲν τινων Ἀρκόνησος πρὸς δὲ τινων Ἀσπίς ὀνομαζομένη. ἔστι καὶ νῆσος ἄλλη Ψύρων ἐγγύς. ἔστι καὶ ἄλλη, ὡς Κλέων ὁ Συρακόσιος ἐν τῷ περὶ τῶν λιμένων, ἄδενδρος οὔσα. ἔστι καὶ πέραν Πίσης, ὡς Πανύασιν ἐν Ἡρακλείας ἑνδεκάτῃ. τὸ ἔθνικὸν δύναται Ἀσπιδίτης, τῷ ἔθει τῶν Αἰθιοπικῶν πόλεων καὶ Λιβυσσῶν. ^[25]

Eth 135 τὸ δ' ἀσπιδιώτης παρὰ τῷ ποιητῇ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ω . ἔστι δὲ τοῦτο παρὰ τὸ ἀσπίδιον. Μένανδρος „ἀσπίδιον ἐπριάμην τι καὶ μαχαίριον“. τὸ δὲ ἀσπιδίτης καὶ ἀσπιδουῆχος Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ καταπλέοντι „ἀλλ' ἀσπιδίτην ὄντα καὶ πεφραγμένον“. [καί] „ὡς ἀσπιδουῆχος ἢ

Σκύθης τοξεύμασι“. δύναται καὶ Ἀσπίδιος καὶ Ἀσπιδεύς. Ἀσπληδών ν , πόλις Φωκίδος. Πausanías ἐνάτω. ἀπὸ Ἀσπληδόνο υἱοῦ νύμφης Μιδείας καὶ Ποσειδῶνος. τὴν δὲ παρ’ Ὀμήρῳ τῆς Βοιωτίας φασὶ τοὺς Αἰολεῖς πρότερον Βοιωτοὺς καλεῖσθαι, τοὺς δὲ Ὀρχομενὸν καὶ Ἀσπληδόνα. γράφεται καὶ χωρὶς τοῦ α , ἀλλ’ οὐ παρ’ Ὀμήρῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀσπληδόνης. Ὀρχομενοῦ δὲ υἱεῖς „Ἀσπληδῶν Κλύμενός τε καὶ Ἀμφίδοκος θεοειδής“. Ἀσπουργιανὸς ἰ , ἔθνος τῶν περὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην. Στράβων ἐνδεκάτῃ „τούτων δ’ εἰσὶ καὶ Ἀσπουργιανοὶ μεταξὺ Φαναγορείας [οἰκοῦντες καὶ Γοργιππίας“.] Ἀσσ α , πόλις πρὸς τῷ Ἀθῶ. Ἡρόδοτος ἐβδόμῃ. ἔστι καὶ κώμη Σκυθίας. οἱ οἰκῆτορες Ἀσσαῖοι. Ἀσσακηνο ἰ , ἔθνος Ἰνδικόν. Ἀρριανὸς τετάρτῃ τῆς Ἀλεξάνδρου ἀναβάσεως „ἦει ὡς ἐπὶ τοὺς Ἀσσακηνούς“. Ἀσσηρ α , οὐδετέρως, πόλις Χαλκιδέων. ^[20]

Eth 136 Θεόπομπος εἰκοστῇ τετάρτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀσσηρίτης ὡς Ἀβδηρίτης Γαδειρίτης. Ἀσσησός ς , πόλις Μιλησίας γῆς. Θεόπομπος Φιλιππικῶν εἰκοστῇ τετάρτῃ. ὁ οἰκῆτωρ Ἀσσήσιος. καὶ Ἀσσησία Ἀθηναῖ παρ’ Ἡροδότῳ. Ἀσσός ς , πόλις Λυδίας πλησίον Ἀτάρνης ἐφ’ ὑψηλοῦ καὶ ὀξέος καὶ δυσανόδου τόπου, πρὸς ὃν Στρατόνικος κιθαριστὴς ἔλεγε παίζων „Ἀσσὸν ἴθ’ ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ’ ἴκηαι.“ δευτέρᾳ πόλις Αἰολίδος κατὰ τὸν Ἑλλησποντον ἢ Κεκρόπειον. Ἀλέξανδρος δ’ ὁ Κορνήλιος ἐν τῷ περὶ τῶν παρ’ Ἀλκμᾶνι τοπικῶς ἱστορημένων Μιτυληναίων ἄποιον ἐν τῇ Μυσίᾳ φησὶν Ἀσσόν, ὅπου ὁ σαρκοφάγος γίνεται λίθος. ἔστι καὶ λειμὼν ἐν τῷ Κιλβιανῷ πεδίῳ τῆς Λυδίας περὶ τὸν Καῦστριον ποταμόν. ἔστι καὶ ἕτερα πόλις ἐν Ἡπείρῳ μικρά. ἐκ δὲ τῆς Ἀσσοῦ Κλεάνθης ἦν ὁ στωικὸς φιλόσοφος, διάδοχος τῆς σχολῆς Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως, ἣν καταλέλοιπε Χρυσίππῳ. ^[15]

Eth 137 τὸ ἐθνικὸν Ἀσσιος ὡς Ῥώσιος, καὶ Ἀσσεύς. Ἀσσυρί α , χώρα περὶ Βαβυλῶνα. οἱ οἰκῆτορες Ἀσσύριοι. εἰσὶ καὶ ἕτεροι παρὰ τοὺς Σύρους. Ξενοφῶν οὕτω διαστέλλει ἐν πρώτῃ Ἑλληνικῶν. λέγονται καὶ Ἀσσυριοί. καὶ Ἀσσυρες παρὰ Ἐρατοσθένει, ἴσως ὡς ἀπὸ τοῦ Ἰλλυριοῦ Ἰλλυρες. Ἀσώριον ν , πόλις Σικελίας. ταύτην τρισυλλάβως Ἀσσωρον καλεῖ Ἀπολλόδωρος ἐν δ’ χρονικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀσσωρίνος ὡς Ῥηγίνος. Ἀσσωρό ν , ὅρος Σάμου ὅθεν ῥεῖ ὁ Ἀμφίλυσος. Εὐφορίων Ἀρτεμιδώρῳ „δαῖμον ὃς Ἀμφιλύσοιο ῥόον. ... Ἀστα ἰ , ἔθνος Θράκης. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἑνδεκα. τὸ κτητικὸν Ἀστικός καὶ Ἀστική. Ἀστακό ς , πόλις Βιθυνίας, ἀπὸ Ἀστακοῦ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ νύμφης Ὀλβίας, ὡς Ἀρριανὸς ἐν Βιθυνιακοῖς ἱστορεῖ. ἔστι καὶ χώρα Βυζαντίων, ὡς Θεόπομπος ἐν τεσσαρακοστῇ ἐβδόμῃ. ἔστι καὶ Ἀκαρνανίας πόλις. οἱ δὲ Κεφαλληνίας ἄποιον. τὸ ἐθνικὸν Ἀστακηνός ὡς Ῥυνδακηνός Πριαπηνός, καὶ Ἀστακηνή καὶ Ἀστάκιος καὶ Ἀστακία, ἀφ’ οὗ Ἀστακιεύς ὡς Οἰχαλία Οἰχαλιεύς, καὶ Ἀστακιήτης, καὶ Ἀστακίδης πατρωνυμικόν, Πείσανδρος δεκάτῃ. ^[15]

Eth 138 Ἀσταπαῖο ι , Λιβύης ἔθνος, Ἀππιανὸς ἔκτῳ. Ἀστάρτ η , νῆσος ἐν Αἰθιοπία. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ πρώτῳ „ἐντεῦθεν ἄρχεται Αἰθιοπία ἡ ὑπὲρ Αἴγυπτον. ἀπὸ δὲ τοῦ Βαζίου ἄκρου ἐκδέχεται Πριονωτὸν ὅρος. κατὰ δὲ τοῦτο νῆσος Ἀστάρτη“. τὸ ἐθνικὸν Ἀσταρταῖος ἢ Ἀσταρτίτης. Ἀστελέβ η , πόλις Λυδίας, Ξάνθος ἐν τετάρτῃ Λυδιακῶν. οἱ οἰκοῦντες Ἀστελεβαῖοι. Ἀστερί α , πόλις Συρίας. [Ξάνθος ἐν τετάρτῃ Λυδιακῶν.] λέγεται καὶ Ἀστερίς. ὁ πολίτης Ἀστεριώτης καὶ Ἀστερίος. ἔστι καὶ νησίον Ἀστερία μεταξὺ Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης. Ὅμηρος Ἀστερίδα ταύτην φησὶν ἔστι δέ τις νῆσος μέσση ἀλλὶ πετρήεσσα μεσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης, Ἀστερίς, οὐ μεγάλη. Ἀστέριο ν , πόλις Θετταλίας. Ὅμηρος „οἳ τ’ ἔχον Ἀστέριον Τιτάνιοι τε λευκὰ κάρηνα“. ἡ νῦν Πειρεσία. οὕτω δὲ καλεῖται διὰ τὸ λαμπρόν, ὅτι ἐφ’ ὑψηλοῦ ὄρους κειμένη τοῖς πόρρωθεν ὡς ἀστὴρ φαίνεται. ^[15]

Eth 139 ἢ ἀπὸ Ἀστερίου τινὸς [ἥρωος]. τὸ ἐθνικὸν Ἀστεριώτης, καὶ θηλυκὸν Ἀστερηίς, καὶ Ἀστεριεύς. Ἀστερουσί α , ὅρος Κρήτης πρὸς τὸ νότιον μέρος, ἀποβλέπον εἰς θάλασσαν, ἀφ’ οὗ καὶ πόλις περὶ τὸν Καύκασον Σινδική Ἀστερουσία κέκληται, Κρητῶν ἀποικίας ἐκεῖ σταλείσης. οἱ

οικήτορες Ἀστερουσιανοί καὶ Ἀστερουσιεῖς καὶ Ἀστερούσιοι. Ἄστραι α , πόλις Ἰλλυρίας. Ἀδριανὸς Ἀλεξανδριάδος α' „οἱ δ' ἔχον Ἄστραιάν τε Δόβηρά τε“. Ἄστ υ , ἡ κοινῶς πόλις. διαφέρει δέ, ὅτι τὸ μὲν κτίσμα δηλοῖ ἡ δὲ πόλις καὶ τοὺς πολίτας. „ἐκλήθη δὲ ἄστυ“ ὡς Φιλόχορος ἐν α' τῆς Ἀθίδος „διὰ τὸ πρότερον νομάδας καὶ σποράδην ζῶντας τότε συνελθεῖν καὶ στῆναι ἐκ τῆς πλάνης εἰς τὰς κοινὰς οἰκίσεις, ὅθεν οὐ μετανεστήκασιν. Ἀθηναῖοι δὲ πρῶτοι τῶν ἄλλων ἄστη καὶ πόλεις ὥκησαν“. ὁ πολίτης ἀστός καὶ ἀστή, καὶ ἀστόν. ἀπὸ τοῦ ἀστός τὸ ἀστίτης. Σοφοκλῆς Ἀλεξάνδρῳ „οὐ γάρ τι θεσμὰ τοῖσιν ἀστίταις πρέπει“. καὶ „βοτῆρα νικᾶν ἄνδρας ἀστίτας. τί γάρ;“ ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ προαστίτης. οὐ γὰρ παρὰ τὸ προάστιον· ἦν γὰρ προαστιεύς ὡς Δουλιχιεύς, ἢ προάστιος ὡς Βυζάντιος. οὕτω γὰρ καὶ τὸ θηλυκὸν εὐρίσκεται προαστία γῆ ἐν Φρίξῳ Σοφοκλέους „ὅρια κελεύθου τῆσδε γῆς προαστίας“.

[20]

Eth 140 ἀπὸ δὲ τῆς ἄστεος γενικῆς ἀστεῖος, ὅπερ ἀντιδιέσταλται τῷ ἄγροικος, καὶ ἀστεῖζω καὶ ἀστεῖσμός. λέγεται ἄστυ καὶ ὁ δῆμος, ὡς Ἐρατοσθένης ἐν Ἡριγόνῃ „ἡ δ' ὅτε δὴ Θορικοῦ καλὸν ἵκανεν ἔδος“ ὅτι δὲ δῆμος Θορικός δηλόν. ἔστι καὶ κώμη πλησίον Κανώβου παρὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν. τὸ ἐθνικὸν τὸ αὐτό. ὅτι δὲ καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια ἄστυ ἐκλήθη εἴρηται. Ἀστυπάλαι α , νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. ἐκαλεῖτο δὲ Πύρρα Καρῶν κατεχόντων, εἴτα Πύλαια, εἴτα Θεῶν τράπεζα διὰ τὸ ἀνθηρὸν αὐτῆς. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἀστυπαλαίας τῆς Ἀγκαίου μητρός. δευτέρα πόλις ἐν Κῷ. τρίτη νῆσος πόλιν ἔχουσα μεταξὺ Ρόδου καὶ Κρήτης. τετάρτη πόλις ἐν Σάμῳ. πέμπτη ἄκρα πλησίον Ἀττικῆς. τὸ ἐθνικὸν Ἀστυपालαιεύς καὶ Ἀστυपालαιάτης. Ἄστυρ α , πόλις Μυσίας, οὐδετέρως, πρὸς τῇ Τρωάδι. λέγεται καὶ ἐνικῶς Ἄστυρον. ἔστι καὶ κώμη πλησίον τοῦ Ἀδραμυττίου, ὡς Στράβων. ἔστι καὶ πόλις Φοινίκης κατ' Ἀραδὸν, ἐν ἣ ἐτιμᾶτο ἡ Ἀθηναῖ Ἀστυρίς. ἔστι καὶ Βοιωτίας πρὸς ταῖς Ποτνίαις, ὡς Χάραξ ἐν δευτέρᾳ. ἔστι καὶ χωρίον Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀστυρηνός, ἀφ' οὗ τὸ τῆς Ἀστυρηνῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν. Ἄσφα ξ , ὡς Ἀτραξ, ἔθνος ἐποικίσαν τὴν Κύπρον. μή τις δὲ τὸ Ἄσφαξ τὸ ἔθνος καὶ τὸ Ἀτραξ τὸ κύριον σύνθετον οἰηθεῖν· ἀπλᾶ γάρ ἐστιν. [20]

Eth 141 Ἄσχειο ν , πόλις Ἀχαΐας. τὸ ἐθνικὸν Ἀσχειεύς ὡς Σιγυειεύς Ῥοιτειεύς. Ἀτάβυρο ν , ὄρος Ρόδου, Ῥιανὸς ἔκτω Μεσσηνιακῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀταβύριος, ἐξ οὗ καὶ Ἀταβύριος Ζεύς. ἔστι καὶ Σικελίας Ἀταβύριον, ὡς Τίμαιος. κέκληται δὲ τὰ ὄρη ἀπὸ τινος Τελχίνος Ἀταβυρίου. ἔστι καὶ Περσικὴ πόλις. ἔστι καὶ Φοινίκης. Ἀταί α , πόλις Λακωνικῆ. ὁ πολίτης Ἀταιάτης ὡς Κάρυα Καρυάτης, ἢ Ἀταΐτης ἢ Ἀταῖος. Ἀταλάντ η , ἡ ὑπ' Ἀθηναίων κτισθεῖσα παρὰ Λοκροῖς. Θουκυδίδης δευτέρᾳ. ἔστι δὲ νῆσος. καὶ ἄλλη πρὸς τῷ Πειραιεῖ. ὁ νησιώτης Ἀταλανταῖος. Ἀτάρβηχι ς , πόλις ἐν τῇ Προσωπίτιδι νήσῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀταρβηχίτης ὡς Προσωπίτης. Ἄταρν α , πόλις μεταξὺ Μυσίας καὶ Λυδίας πλησίον Λέσβου. [15]

Eth 142 ὁ πολίτης Ἀταρνεύς ὡς Ὀδυσσεύς. καὶ θηλυκὸν Ἀταρνίς. Ἀταφηνο ί , ἔθνος μέγα Ἀραβίας, περὶ οὗ Γλαῦκος ἐν δευτέρᾳ. Ἀτελλ α , πόλις Ὀπικῶν Ἰταλίας μεταξὺ Καπύης καὶ Νεαπόλεως. τὸ ἐθνικὸν οὐκ Ἀτελλαῖος, ὡς Ἀγυλλαῖος, ἀλλὰ Ἀτελλανός, ὡς Πολύβιος ἐνάτῃ „Ἀτελλανοὶ παρέδωκαν αὐτοῦς“. Ἀτέριο ν , ὡς Ῥήγιον, πόλις Σικελίας. ὁ πολίτης Ἀτερῖνος. Ἀτήν η , δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. Φρύνιχος δὲ τῆς Ἀτταλίδος φησίν. ὁ δημότης Ἀτηνεύς „Προκλῆς Ἀτηνεὺς ἐχορήγει καὶ Παντακλῆς“. Διονύσιος Ἀτηνίαν τὸν δῆμον. ἀλλ' οὐκ ἐξ τῶ Ἀτηνεὺς, ὁφεῖλον Ἀτηνιεύς. Ἀτιντανί α , μοῖρα Μακεδονίας. οἱ οἰκήτορες καὶ Ἀτιντᾶνες καὶ Ἀτιντάνιοι. εἴρηται ἀπὸ Ἀτιντᾶνος, υἱοῦ Μακεδόνο. λέγεται καὶ Ἀτιντανίς τὸ θηλυκόν. λέγεται καὶ Ἀτιντάν καὶ Ἀτιντανία καὶ Ἀτιντάνιον οὐδέτερον. Ἀτλαντε ς , ἔθνος Λιβυκόν, Ἡρόδοτος τετάρτῃ. ἔστι δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τῶν ὀρῶν τῶν δύο Ἀτλάντων. Ῥιανὸς δὲ ἐν Ἀχαϊκῶν δευτέρᾳ Ἀτάραντας εἶναι φησι καὶ μετ' αὐτοὺς Ἀτλαντας. καὶ ὅτι οὐ βλέπουσιν οὗτοι ὄνειρους. λέγεται

τὸ κτητικὸν Ἀτλαντικός καὶ Ἀτλαντική θάλασσα, καὶ Ἀτλάντιος καὶ Ἀτλαντία θάλασσα. Ἄτρα
ι , πόλις μεταξὺ Εὐφράτου καὶ Πίγρητος, Ἀρριανὸς ἑπτακαίδεκάτῳ Παρθικῶν. ^[20]

Eth 143 Ἀτραμίτα ι , ἔθνος τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας, ὡς Οὐράνιος ἐν τρίτῃ Ἀραβικῶν. Ἀρτεμίδωρος
Ἀτραμωτίτας αὐτοὺς καλεῖ. Ἄτραξ καὶ Ἀτρακί α , πόλις Θεσσαλίας τῆς Πελασιγιώτιδος μοίρας.
ἐκλήθη ἀπὸ Ἄτρακος τοῦ Πηνειοῦ καὶ Βουρᾶς παιδὸς κτισθεῖσα. τὸ ἔθνικὸν Ἀτράκιος καὶ
θηλυκὸν Ἀτρακία, καὶ Ἄτραξ ὁμόφωνον τῇ πόλει. Λυκόφρων „καὶ δευτέρους ἔπεμψαν
Ἄτρακας λύκουσ“. τινὲς δὲ διὰ τοῦ γ ἔκλιναν Ἄτραγος, ὡς Εὐπολις „εἰς Ἄτραγα νύκτωρ“. ἔστι
καὶ Ἀτρακίς θηλυκόν. Ἀτρήν η , πόλις ... Φιλοστέφανός φησιν ἀπὸ Δέσου καὶ Ἀτρώνος καὶ
Ἀτρήνης, τῶν Ἀργητος τοῦ Κύκλωπος καὶ Φρυγίας νύμφης, προσηγορεῦσθαι. τὸ ἔθνικὸν
Ἀτρηνεὺς καὶ Ἀτρηνίτης καὶ Ἀτρηναῖος. Ἀτρί α , πόλις Τυρρηνίας, Διομήδους κτίσμα. χειμῶνος
πλεύσαντος καὶ μετὰ τὸ διασωθῆναι καλέσαι Αἰθρίαν. καὶ παρεφθάρη παρὰ τοῖς βαρβάροις τὸ
ὄνομα. ἔστι καὶ ἄλλη πόλις Βοιωτῶν, ἔθνους Κελτικοῦ. τὸ ἔθνικὸν Ἀτριανός καὶ Ἀτρίεὺς καὶ
Ἀτριάτης. ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον· συνήθης γὰρ Ἰταλῶν ὁ τύπος ὁ διὰ τοῦ ἀνος . Ἀτροπατία καὶ
Ἀτροπάτιος , ἡ τῆς Μηδίας δευτέρα μερίς· ἡ γὰρ προτέρα, καθ' ἣν ἦν τὰ Ἐκβάτανα, ἡ
μητρόπολις καὶ τὸ βασίλειον τῆς Μηδίας. ^[20]

Eth 144 ἀπὸ τοῦ ἡγεμόνος Ἀτροπάτου. τὸ ἔθνικὸν Ἀτροπατηνός καὶ Ἀτροπατηνή. Ἀττάλει α , πόλις
Λυδίας, πρότερον Ἀγρόειρα ἢ Ἀλλόειρα καλουμένη. οἱ δὲ τὴν Κιλικίας Κώρυκον οὕτω φασὶ
λέγεσθαι, ὡς Δημήτριος, ἀπὸ Ἀττάλου Φιλαδέλφου κτίσαντος αὐτήν. τὸ ἔθνικὸν Ἀτταλεύς. καὶ
Ἀτταλικός κτητικὸν καὶ θηλυκόν. Ἀτταλί ς , φυλὴ τῆς Ἀττικῆς, ἦν Ἀττάλῳ ἀνέθηκαν
Ἀθηναῖοι. ὁ φυλῆτης Ἀτταλεύς. Ἀττάλυδ α , πόλις Λυδίας, κτισθεῖσα ὑπὸ Ἄττυος καὶ μετὰ
θάνατον αὐτοῦ ὑπὸ Λυδοῦ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. τὸ ἔθνικὸν Ἀτταλυδεὺς. Αὔαθα καὶ Αὔαρ α ,
οὐδετέρως, συνοικία Ἀράβων, ὡς Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν πρώτῃ. οἱ οἰκήτορες Αὔαθηνοὶ καὶ
Αὔαρηνοὶ. Αὔαλίτης ς , κόλπος ἐν δεξιούσις μέρεσι τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. τὸ ἔθνικὸν ὅμοιον.
Αὔαρ α , πόλις Ἀραβίας, ἀπὸ χρησιμοῦ δοθέντος Ὀβόδα κληθεῖσα ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀρέτα.
ἐξώρμησε γὰρ Ἀρέτας εἰς ἀναζήτησιν τοῦ χρησιμοῦ· ὁ δὲ χρησιμὸς ἦν αὔαρα τόπον ζητεῖν, ὃ ἔστι
κατὰ Ἀραβας καὶ Σύρους λευκήν· καὶ φθάσαντι τῷ Ἀρέτῃ καὶ λοχῶντι ἐφάνη φάσμα αὐτῷ
λευκοεῖμων ἀνὴρ ἐπὶ λευκῆς δρομάδος προΐων. ἀφανισθέντος δὲ τοῦ φάσματος σκόπελος
ἀνεφάνη αὐτόματος κατὰ γῆς ἐρριζωμένος, κάκεῖ ἔκτισε πόλιν. τὸ ἔθνικὸν Αὔαρηνός. Αὔασι ς ,
πόλις Αἰγύπτου. ^[25]

Eth 145 ταύτην δὲ καὶ Ὅασιν καλοῦσιν, ἔοικυῖαν παρδαλέᾳ· κατάστικτος γάρ ἐστιν, ἀνύδρω γῇ καὶ
ἐρήμῳ τὰς οἰκῆσεις ἔχουσα. τὰ τοιαῦτα αὐάσεις Αἰγύπτιοί φασι. τὸ ἔθνικὸν Αὐασίτης καὶ
Αὐασίτις. Ἡρόδοτος δὲ καὶ Δοῦρις Μακάρων αὐτὴν ὠνόμασαν νῆσον. Αὐγάσιο ι , ἔθνος
Μασσαγετῶν. Στράβων ἐνδεκάτῃ οὕτως φησὶν Αὐγεί α , πόλις Λοκρίδος. Ὀμηρος „καὶ
Αὐγείας ἐρατεινάσ“. ἔστι καὶ Λακωνικὴ πόλις με...πνῶν. τὸ ἔθνικὸν Αὐγεάτης. Αὐγίλ α ,
οὐδετέρως, πόλις Λιβύης. Ἀπολλόδωρος β' περὶ γῆς. τὸ ἔθνικὸν Αὐγιλίτης διὰ τὸ ἐπιχώριον, ὡς
Γάβαλα Γαβαλίτης. Αὐγουσταὶ πόλεις ἐν Κιλικίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ. οἱ πολῖται Αὐγουστανοί. Φλέγων
ἐν Ὀλυμπιάδων η'. Αὐενιώ ν , πόλις Μασσαλίας πρὸς τῷ Ῥοδανῷ. τὸ ἔθνικὸν Αὐενιωνήσιος τῷ
ἐπιχωρίῳ καὶ Αὐενιωνίτης τῷ Ἑλληνι τύπῳ. Αὐλα ί , ἐπίνειον Κιλικίων μεταξὺ Ταρσοῦ καὶ
Ἀγχιάλης. οἱ οἰκοῦντες Αὐλεῶται πρὸς τῶν ἐπιχωρίων ὀνομάζονται. ^[15]

Eth 146 τῶν δὲ εἰς αὶ οὐκ ἔστιν ὁ διὰ τοῦ ω τῆς τύπος, ἀλλ' ἔοικεν ὡς ἀπὸ τοῦ Ῥάφεια Ῥαφειώτης
Ῥαφεῶται. εἰσὶν Αὐλαί καὶ Λυκίας χωρίον. εἰ δ' ἐνικῶς ἐλέγετο Αὐλή, ὥφειλεν Αὐλέτης ἢ
Αὐλίτης. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς η δισυσλάβων θηλυκῶν ὀξυνομένων μὲν διὰ τοῦ ε , ὡς τὸ
φυλῆτης, βαρυνομένων δὲ διὰ τοῦ η , ὡς κωμήτης Σιδήτης, ἐπιστατέον τὸ Καρνίτης ἀπὸ τῆς
Κάρνης, ὡς ἐροῦμεν. Αὐλ ή , ἡ ἑπαυλις „χραύση μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον“. λέγεται καὶ αὐλῖς,
καὶ σύνθετον δύσαυλις, ὁ οἰκῆτωρ αὐλίτης, αἱ δ' ἐν τοῖς ἀγροῖς οἰκῆσεις αὐλία, καὶ οἱ

ἀπόκοιτοι τούτων θύραυλοι. λέγεται καὶ αὖλιος ὁ ἐσπέριος ἀστήρ παρὰ τὸ ποιεῖν ἡμᾶς αὐλίζεσθαι. καὶ αὖλιον ἄντρον παρὰ τὸ ἐκεῖ χορεύειν, ὡς Ἀπολλώνιος „στῆσαί τε χοροὺς ἄντροιο πάροιθεν“. Αὐλίς , πόλις Βοιωτίας κατὰ Χαλκίδα, εἰς ἣν ἡθροίσθησαν οἱ Ἕλληνες. ^[10]

Eth 147 Τρύφων παρὰ τὸ ἀλίσθηται ἀλὶς καὶ Αὐλὶς. βέλτιον ἀπὸ τῆς Αὐλίδος τῆς Εὐωνύμου τοῦ Κηφισσοῦ. τὸ ἐθνικὸν ἠδύνατο Αὐλιδεύς καὶ Αὐλιδίς, ἔστι δ' Αὐλίδιος καὶ Αὐλιδία. Αὐλὼν , πόλις Λακωνικῆς, μία τῶν ἑκατόν· ὁ πολίτης Αὐλωνίτης. δευτέρα πόλις Ἀρκαδίας ὁ πολίτης Αὐλώνιος. τρίτη πόλις Κρήτης ἡ τόπος. ἔστι καὶ τόπος Ἀραβίας. ἔστι καὶ Αὐλὼν ὃν ἐπόλισαν Κροτωνιάται, ἦτις ὠνομάσθη Καυλωνία. τὸ ἐθνικὸν Καυλωνιάτης. Αὐσεῖς , ἔθνος Λιβύης. Ἀπολλόδωρος δευτέρᾳ περὶ γῆς καὶ Ἡρόδοτος ἐν τετάρτῃ. Αὖσιγδα , πόλις Λιβύης, οὐδετέρως, ὡς Καλλίμαχος. Ἑκαταῖος δὲ νῆσον οἶδε. τὸ ἐθνικὸν Αὖσιγδοί. οὕτω γὰρ Ἀπόλλων τιμᾶται. Αὖσχίτα , ἔθνος Λιβύης ὑπὲρ Βάρκης. Ἀπολλόδωρος περὶ γῆς δευτέρῳ. Αὖσων , ὁ Ἰταλός. ^[15]

Eth 148 [ἀπὸ Αὔσονος, ὃς ἐκ Καλυψοῦς ἐγεννήθη τῷ Ἄτλαντι.] Λυκόφρων „κτείνουσιν αὐτὸν Αὔσωνες Πελλήνιοι“. καὶ Αὔσονίς τὸ θηλυκόν, καὶ Αὔσόνιος καὶ Αὔσονία ἡ χώρα, ἀφ' οὗ Αὔσονιεύς καὶ Αὔσόνειος, Λυκόφρων „ὁ δ' Αὔσονείων ἄγχι Κάλχαντος τόπων“. καὶ Αὔσονίτης, ὁ αὐτός „παρ' Αὔσονίτην Φύλαμον δομήσεται“. καὶ Αὔσονίτις θηλυκόν, ὁ αὐτός „ὁ τῆς θαλάσσης Αὔσονίτιδος μυχούσ“. καὶ Αὔσόνιος κτητικόν. Αὐταριάτα , ἔθνος Θεσπρωτικόν. Χάραξ ἐν ἐβδόμῃ χρονικῶν καὶ Φαβωρίνος ἐν παντοδαπαῖς καὶ Ἐρατοσθένης. Αὐτομάλακ α , χωρίον Λιβύης. ὁ πολυίστωρ ἐν τρίτῃ. Ἀπολλόδωρος δὲ Αὐτόμαλα φησί. τὸ ἐθνικὸν Αὐτομαλακίτης διὰ τὴν χώραν, τῷ δὲ καθ' ἡμᾶς τύπῳ Αὐτομαλακεύς. Αὐτόμολο , ἔθνος Αἰθιοπικόν, ὡς Ἡρόδοτος ἐν δευτέρᾳ „τοῖσι δὲ Αὐτομόλοισι τούτοισιν ὄνομα Ἀσμάχην, ὃ ἐστὶν οἱ ἐξ ἀριστερῆς χειρὸς παριστάμενοι βασιλεῖ“. Ἀφάκη , πόλις Λιβύης, ὡς πολυίστωρ ἐν Λιβυκῶν τρίτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀφακίτης διὰ τὸ ἴδιον τῆς χώρας. Ἀφάνα , χωρίον Σικελίας ἄσημον, ἀφ' οὗ ἡ „εἰς Ἀφάνας“ ἐπὶ τῶν ἀδήλων καὶ ἐκτετοπισμένων. ^[15]

Eth 149 τὸ ἐθνικὸν Ἀφαναῖος. Ἀφείδαντες , μοῖρα Μολοσσῶν, ἀπὸ Ἀφείδαντος βασιλέως. Ἀφεταί , πόλις τῆς Μαγνησίας. Ἑλλάνικος ὅτι ἐντεῦθεν δευτέραν ἄφεσιν ἢ Ἀργῷ ἐποίησατο, ἢ ὅτι ἐκεῖ οἱ Ἀργοναῦται τὸν Ἡρακλέα κατέλιπον. κεῖται δ' ἐν τῷ Παγασιτικῷ κόλπῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀφεταῖος ὡς Παγασαῖος Ἀναφαῖος. Ἀφθαία ... καὶ Ἀφθαία ἢ Ἑκάτη. ὁ τεχνικὸς ἐνδεκάτῳ. δύναται καὶ Ἀφθαῖος εἶναι. ἔστι καὶ Ἀφθίτης νομὸς Αἰγύπτου. Ἀφιδνα , δῆμος Ἀττικῆς καὶ Λεοντίδος φυλῆς, ἀπὸ Ἀφιδνού αὐτόχθονος. ὁ δημότης Ἀφιδναῖος ὡς Πυδναῖος. τὰ τοπικὰ δῆλα, Ἀφίδνηθεν Ἀφίδναζε Ἀφίδνησιν. ἔστι καὶ πληθυντικὸν Ἀφίδναι. ἔστι καὶ τῆς Λακωνικῆς, ὅθεν ἦσαν αἱ Λευκιπίδες Φοίβη καὶ Ἑλάειρα. Ἀφνειὸν , πόλις Φρυγίας, πλησίον Κυζίκου ἢ Μιλητουπόλεως. ^[15]

Eth 150 ἢ ἀπὸ Ἀφνειοῦ ἢ ἀπὸ Ἀφναίδος νύμφης. ἔστι καὶ Λυδίας πόλις. ἡ λίμνη ἢ περὶ Κύζικον Ἀφνίτις, ἢ πρότερον Ἀρτυνία. τὸ ἐθνικὸν Ἀφνίτης. Ἀφόρμιον , τόπος Θεσπιέων. Ἀφροδίσιος ἦτοι Εὐφήμιος ἐν τῷ περὶ τῆς πατρίδος. ὅθεν καὶ τὸν κυβερνήσαντα τὴν ναῦν τὴν Ἀργῷ Τίφυν γενέσθαι „καὶ λόγος παρ' ἡμῖν τῆς νεὼς ἀφορμησάσης ἐντεῦθεν μετὰ τῶν ἀριστεῶν, ἀφ' οὗπερ ἀπέπλευσεν ἡ ναῦς“. ὁ τοπίτης Ἀφορμιεύς ὡς Αἰγιεύς Σουνιεύς. Ἀφροδισιάς , πόλις Κιλικίας, περὶ ἧς Ἀλέξανδρος ὁ πολυίστωρ ἐν τῷ περὶ Κιλικίας φησὶν ὅτι Ζώπυρός φησιν αὐτὴν ἀπὸ τῆς Ἀφροδίτης κεκληθῆσθαι, γράφων καὶ ἱστορίας. δευτέρα Ἰβηρίας πρὸς τοῖς Κελτοῖς. τρίτη νῆσος ἢ πρότερον Ἐρύθεια, μετὰξὺ Ἰβηρίας καὶ Γαδεύρων. τετάρτη ἐν Κνίδῳ. πέμπτη μετὰξὺ Λυδίας καὶ Καρίας. ἕκτη νῆσος Λιβύης πρὸς τῇ Κυρήνῃ. ἐβδόμη πόλις Λακωνικῆς, μία τῶν ἑκατόν. ὀγδόη Σκυθίας παραλία πρὸς τὴν ληστεϊαν εὐθετος. ἐνάτη Αἰθιοπίας. δεκάτη Κύπρου. εἰσὶ καὶ δύο νησίδια πλησίον τῆς Λιβύης. ἔστι καὶ Ἀλεξανδρείας. τὸ ἐθνικὸν Ἀφροδισιεύς. Ἀφροδίτης πόλις , ἢ καὶ Ἀφροδιτόπολις . τὸ ἐθνικὸν ἀμφοτέρων Ἀφροδιτοπολίτης. ἔστι καὶ πόλις κατὰ

Ἄθριβιν καὶ Αἰθιοπίαν καὶ Θράκην. Ἀφροδιτί α , χωρίον Λακωνικῆς. Θουκυδίδης δ'. Ἀφύτη ἢ Ἀφυτις ἢ Ἀφυτο ς , πόλις πρὸς τῇ Παλλήνῃ Θράκης, ἀπὸ Ἀφύτου τινὸς ἐγγχωρίου. ^[20]

Eth 151 ἔσχε δὲ ἡ πόλις μαντεῖον Ἀμμωνος. ὁ πολίτης Ἀφυταῖος. Θουκυδίδης α' „ἔξ Ἀφύτιος ὁρμώμενος“. λέγεται καὶ Ἀφύτεια, ἴσως ἀπὸ τοῦ Ἀφύτη. καὶ Ἀφυτιεύς καὶ Ἀφυτεύς καὶ Ἀφυτήσιος. Ἀχαιί α , παρὰ τὸ Ἀχαιὸς κύριον. τὸ ἐθνικὸν Ἀχαιοί. καὶ σεσημειώται ὁξυνόμενον. ἔστι καὶ λόφος ἐν Καρύστῳ καὶ τόποι διάφοροι. Ἀχαιμενί α , ἡ Περσικὴ μοῖρα, ἀπὸ Ἀχαιμένων υἱοῦ Αἰγέως. λέγεται καὶ Ἀχαιμένιον. Ἀχανο ί , ἔθνος πρὸς τῇ Σκυθίᾳ, οἱ καὶ Ἀχαρνοὶ λέγονται παρὰ Θεοπόμπῳ. Ἀχαρνα ί , δῆμος τῆς Οἰνηίδος φυλῆς. Ἡρωδιανὸς Ἀχάρνης βαρύτονον. τὰ τοπικὰ ὡς ἀπὸ ὁξυτόνου, Ἀχαρνήθεν. μήποτε δ' ἀπὸ τοῦ Ἀχαρνεύς ἡ παραγωγή. ὁ δημότης Ἀχαρνεύς καὶ Ἀχαρνίτης καὶ Ἀχαρναῖος καὶ Ἀχαρνικός. Ἀχερδοῦ ς , δῆμος τῆς Ἰπποθοωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀχερδούσιος. τὰ τοπικὰ δῆλα, Ἀχερδουντόθεν. Ἀχελῷο ς , ποταμὸς Ἀκαρνανίας. ἀπὸ Ἀχελῷου ἐλθόντος ἐκ Θετταλίας μετὰ Ἀλκμαίωνος. ἐκαλεῖτο δὲ Θόας ὁ ποταμός. ^[20]

Eth 152 τὸ ἐθνικὸν Ἀχελῷος ὁμοφώνως, καὶ Ἀχελῷα καὶ Ἀχελῳίς θηλυκόν. Ἀχέρρα ι , πόλις μεταξὺ τοῦ Πάδου καὶ τῶν Ἀλπεων. τὸ ἐθνικὸν Ἀχερραῖος. Ἀχέρω ν , Ἀχέροντος, Ἀχερούσιος Ἀχερουσία Ἀχερούσιον. ἔστι καὶ Ἀχερουσία λίμνη. λέγεται καὶ Ἀχερόντειος, ὃ διὰ τὸ μέτρον Ἀριστοφάνης ἔφη „Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἵματοσταγής“. καὶ Ἀχερουντίας ἐξ αὐτοῦ. Ἀχίλλειος δρόμο ς , νῆσος μετὰ τὴν Ταυρικὴν. ἔστι καὶ νῆσος Ἀχίλλεια, ὡς δ' ἔνιοι Λευκή. ἔστι καὶ κώμη ἐπὶ τῷ στόματι τῆς Μαιώτιδος. ἔστι καὶ πόλις ἐν τῷ Σιγείῳ Ἀχίλλειον. ἔστι καὶ φρούριον Ἀχίλλειον πλησίον Σμύρνης καὶ τόπος ἐν Σικελίᾳ καὶ κώμη καὶ λιμὴν Μεσσήνης. τὸ ἐθνικὸν Ἀχιλλειώτης καὶ Ἀχιλλεΐτης δύναται εἶναι καὶ Ἀχιλλειοδρομίτης. Ἀχνα ι , πόλις Θεσσαλίας. ἐντεῦθεν ἦν Κλεοδάμας ὁ περὶ ἵππικῆς καὶ πωλοδραμαστικῆς γράψας. ἔστι καὶ πόλις Βοιωτίας. ὁ πολίτης Ἀχναῖος. Ἀχολλ α , πόλις Λιβύης οὐ πόρρω τῶν Σύρτεων, ἄποικος Μελιταίων. τὸ ἐθνικὸν Ἀχολλαῖος. Ἀχομαι καὶ Ἀχομηνο ί , ἔθνος τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας, ὡς Οὐράνιος ἐν τρίτῃ. Ἀχραδίν η , νῆσος ἔχουσα πόλιν πρὸς ταῖς Συρακούσαις, ἣν ἐπολιόρησε Μάρκος ὁ Ῥωμαίων στρατηγός. ἀλλὰ καὶ Ἀχραδίνη μοῖρα Συρακουσῶν. Χάραξ δὲ χώραν αὐτὴν καλεῖ καὶ νῆσον. τὸ ἐθνικὸν Ἀχραδιναῖος καὶ Ἀχραδίνος. Ἀχραδοῦ ς , δῆμος τῆς Ἀττικῆς. ^[25]

Eth 153 ὁ δημότης Ἀχραδούσιος. Ἀριστοφάνης Ἐκκλησιαζούσαις „νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν, ὅστις πότε ἔστ' ἄνθρωπος Ἀχραδούσιος“. Ἀχριαν ἡ , πόλις Ὑρκανίας, Πολύβιος δεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἀχριανός. Ἀψίλα ι , ἔθνος Σκυθικὸν γειτνιάζον Λαζοῖς, ὡς Ἀρριανὸς ἐν περίπλῳ τοῦ Εὐξείνου πόντου. Ἀψυνθο ς , πόλις Θράκης. Ἀψυνθίς δὲ ἡ χώρα. τὸ ἐθνικὸν Ἀψύνθιος καὶ Ἀψυνθιάς. ἔστι καὶ εἶδος φυτοῦ, περὶ οὗ Βῶλος ὁ Δημοκρίτειος. ὅτι Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν ἐνάτῳ, τὰ πρόβατα τὰ ἐν τῷ Πόντῳ τὸ ἀψύνθιον νεμόμενα οὐκ ἔχει χολήν. διχῶς δ' ἡ γραφὴ καὶ διὰ τοῦ υ καὶ διὰ τοῦ ι . Ἀψυρτίδε ς , νῆσοι πρὸς τῷ Ἀδρίᾳ, ἀπὸ Ἀψύρτου παιδὸς Αἰήτου ἐν μιᾷ δολοφονηθέντος ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς Μηδείας. οἱ νησιῶται Ἀψυρτεῖς καὶ Ἀψυρτοί. ἔστι καὶ τόπος ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ Ἀψαρος, Ἀψυρτος πρότερον λεγόμενος. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ καὶ πόλιν νῆσον Ἀψυρτον ἱστορεῖ. Ἀψωρο ς , πόλις Ἰλλυρίας, Ἡρωδιανὸς ὀγδόῃ. ^[15]

Eth 154 ἔοικε δ' ἡ αὐτὴ εἶναι τῇ προειρημένῃ. Ἄωρο ς , πόλις Κρήτης, ἀπὸ Ἀώρας νύμφης. μετωνομάσθη δ' Ἐλευθήρα ἀπὸ Ἐλευθῆρος ἐνὸς τῶν Κουρήτων. ὁ πολίτης Ἀώριος, ἢ Ἀωρίτης ὡς Ἀλωρίτης. Βάβα ι , πόλις Λιβύης. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς. ὁ πολίτης Βαβαῖος. Βαβύλ η , πόλις ἐν Ὀδρυσαῖς γ... Βαβράντιο ν , τόπος περὶ Χίων. Πολύβιος ἐκκαδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως. ἔοικε δ' ὑποκοριστικὸν τοῦ Βάβρας. Βάβρα ς , πολίχνιον Αἰολίδος ἐγγὺς Χίου. τὸ ἐθνικὸν Βαβράντιος, ἀπὸ Βάβραντος. εὗρηται καὶ ἰσοσύλλαβος ἡ κλίσις ἐν ἀσιτιγῇ βιβλίῳ. Βαβυλώ ν , Περσικὴ πόλις, μητρόπολις, Σελεύκεια καλουμένη, κτίσμα Βαβυλῶνος, ἀνδρὸς

σοφωτάτου, παιδὸς Βήλου, παλαιάτατον, οὐχ ὥς Ἡρόδοτος ὑπὸ Σεμιράμιδος ταύτης γὰρ ἦν ἀρχαιοτέρα ἔτεσι χιλίοις δύο, ὥς Ἑρέννιος. ^[15]

Eth 155 ἔστι καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Βαβυλώνιος καὶ Βαβυλωνεύς, καὶ Βαβυλωνίς καὶ Βαβυλωνία τὰ θηλυκά. Βαβυτάκ η , πόλις Περσική. ὁ πολίτης Βαβυτακηνός. Βαγαδαονί α , μοῖρα Καππαδοκίας νοτιωτάτη. τὸ ἐθνικὸν Βαγαδάονες, ὡς Κατάονες τῆς Καταονίας. Βαγίσταν α , πόλις τῆς Μηδίας. καὶ ὄρος Βαγίστανον. τὸ ἐθνικὸν Βαγιστανηνός. Βάδεως πόλις , τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. ὁ οἰκῆτωρ Βαδεωπολίτης. Βάδιζ α , πόλις τῆς Βρεττίας, Πολύβιος τρισκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Βαδιζαῖος. Βαί α , ὄρος Κεφαλληνίας, ἀπὸ Βαίου κυβερνήτου Ὀδυσσέως. τὸ ἐθνικὸν Βαιάτης. Βαιάκ η , πόλις τῆς Χαονίας, Ἑκαταῖος. τὸ ἐθνικὸν Βαιακαῖος. δύναται καὶ Βαιακῖνος, ἄμεινον τὸ πρῶτον. Βαῖβα ι , πολίχinion τῆς Καρίας. ὁ πολίτης Βαιβαῖος. Βαίκυλ α , πόλις Ἰβηρίας πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στήλαις. τὸ ἐθνικὸν Βαικυλεύς. Βαῖσαμψ α , πόλις ἐν τῷ Ἀραβικῷ κόλπῳ περὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, ὃ ἐστὶν οἶκος ἡλίου. ^[20]

Eth 156 ὁ πολίτης Βαισαμψηνός. Βαιταρροῦς , κώμη μεγάλη τρίτης Παλαιστίνης. οἱ κατοικοῦντες Βαιταρρηνοί. ἔστι καὶ πόλις Κελτική Βαίταρρ α , ἥς ὁ πολίτης Βαιταρρίτης. τῆς δὲ προτέρας Βαιταρρούσιος. κλίνεται Βαιταρροῦντος. Βαῖτιο ν , πόλις Μακεδονίας, Θεόπομπος εἰκοστῇ τετάρτῃ δύναται δὲ κατὰ τὴν τέχνην Βαιτιεύς. Βαῖτις , ποταμὸς κατὰ Ἰβηρίαν, ὃς Πέρκης λέγεται ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων. λέγεται καὶ Βαιτίκη ἡ χώρα ἀπὸ Βαίτιος γενικῆς. Βακκαῖο ι , Ἰσπανίας ἔθνος. Βάκτρ α , πόλις. Στράβων ια'. τὸ ἐθνικὸν Βάκτροι καὶ Βάκτριοι καὶ Βακτρία τὸ θηλυκόν. ἔστι καὶ πόλις Βάκτριον. τὸ ἐθνικὸν Βακτριανός καὶ Βακτριανή τὸ θηλυκόν. Βάκυροι καὶ Βακυριανοί , ἔθνος πρὸς Πάρθοις καὶ Μήδοις. Βάκχου νῆσος καὶ Ἀντιβάκχου ἑτέρα ἐν τῷ Ἀραβικῷ κόλπῳ. τὸ ἐθνικὸν Βακχονησίτης. Βάλ α , πόλις τῆς Γαλιλαίας, Ἰώσηπος. τὸ ἐθνικὸν Βαλαῖος. Βαλανέα ι , πόλις Φοινίκης, ἡ νῦν Λευκάς. ὁ πολίτης Βαλανεώτης. εἰς ἣν πόλιν Ἐπικράτης ἐγκώμιον ἔγραψεν ὁ Βαλανεώτης. Βάλβουρ α , οὐδετέρως, πόλις Λυκίας. ^[20]

Eth 157 τὸ ἐθνικὸν Βαλβουρεύς. Βάλδος , πόλις Φοινίκης. ὁ πολίτης Βαλδαῖος. τὰ εἰς δὸς δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ δ ἄφωνον βαρύνεται, εἰ μὴ ἐπιθετικά εἶη. Ἰνδός ὅμοιον τῷ ποταμῷ, τὸ λορδός μυνδός ὁ ἄφωνος ὀξύνεται, ἄφ' οὗ τὸ „μυνδότεροι νεπόδων“ παρὰ Καλλιμάχῳ. Βᾶλις , πόλις Λιβύης πρὸς τῇ Κυρήνῃ, ἀπὸ τινος Βάλεως, οὗ καὶ ἱερὸν ἔχει. ὁ πολίτης Βαλίτης. Βάλκει α , πόλις περὶ τὴν Προποντίδα. τὸ ἐθνικὸν Βαλκειάτης καὶ Βαλκεΐτης. Βάλλ α , πόλις Μακεδονίας, ὡς Πέλλα. ὁ πολίτης Βαλλαῖος. Θεαγένης ἐν Μακεδονίᾳ „Βαλλαίου μεταγαγὼν εἰς τὸν νῦν λεγόμενον Πύθιον τόπον“. Βάλοιο ν , πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Βαλοιεύς. Βαναυρίδες , Τυρρηνικαὶ νῆσοι, ἀπὸ Βαναύρου υἱοῦ Αἴαντος. τὸ ἐθνικὸν Βαναυρεύς. Βαντί α , πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Βαντιανοί καὶ Βαντιᾶται. Βάντιο ι , ἔθνος Θράκης, Ἑκαταῖος. ^[15]

Eth 158 Βάραθρο ν , τόπος κοῖλος καὶ ὄρυγμα καλούμενος, ἄφ' οὗ βαραθρίτης. ἔστι καὶ Βάραθρα πλησίον τοῦ Κασίου, τὸ ἐθνικὸν Βαραθρεύς. Βαράκ η , νῆσος τῆς Γεδρωσίας. τὸ ἐθνικὸν Βαρακαῖος, ὡς Ἰτύκη Ἰτυκαῖος. Βαρβαλισσός , φρούριον τῆς ἑω περιτειχισμένον. τὸ ἐθνικὸν Βαρβαλισσηνός. Βάρβαρος , οὐκ ἐπὶ ἔθνους, ἀλλ' ἐπὶ φωνῆς ἐλαμβάνετο· ὡς καὶ Ὀμηρὸς τοὺς Κᾶρας βαρβαροφώνους, ὡς πολεμίους τῶν Ἰώνων. εἴρηται παρὰ τοῖς νεωτέροις ἐθνικῶς, ἄφ' οὗ Βαρβαρία. ἔστι δὲ χώρα παρὰ τὸν Ἀράβιον κόλπον Βαρβαρία, ἄφ' οὗ καὶ Βαρβαρικὸν πέλαγος. τὸ δὲ βαρβαρικός οὐκ ἀπὸ τοῦ βαρβαρία, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βάρβαρος. ἦν γὰρ Βαρβαριακός. Βάργασ α , πόλις Καρίας, ἀπὸ Βαργάσου τοῦ υἱοῦ Βάργης καὶ Ἡρακλέους, ὃν ἐδίωξε Λάμος ὁ Ὀμφάλης καὶ Ἡρακλέους, ὡς Ἀπολλώνιος Καρικῶν τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Βαργασσηνός, ὡς αὐτὸς ἐκκαιδεκάτῳ, ὡς Ἐδεσσα Ἐδεσσηνός Γερασσηνός Ἑμεσηνός. Βαργούσιο ι , ἔθνος δυτικὸν πρὸς τῷ Ἰβηρι ποταμῷ, Πολύβιος ἐν τρίτῳ. ἔστι καὶ Βάρχουσα μικρὰ πόλις Φοινίκης, ὁ πολίτης Βαρχουσηνός. Βαργύλι α , οὐδετέρως, πόλις Καρίας, ἦν Ἄνδανον οἱ Κᾶρές φασιν, Ἀχιλλέως

κτίσμα λέγοντες. ἔστι δὲ πλησίον Ἰάσου καὶ Μύνδου. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Βαργύλου, ὃς πληγεὶς ὑπὸ Πηγάσου τελευτᾷ, Βελλεροφόντης δ' ἀνιθεὶς ἐπὶ τῷ ἐταίρῳ πόλιν ἔκτισε Βαργύλια. ^[25]

Eth 159

καὶ ἡ θάλασσα Βαργυλιακὸς κόλπος ἐξ αὐτοῦ. ὁ πολίτης Βαργυλιάτης. Βαρήν η , πόλις Μηδίας ἐγγὺς Ἀγβατάνων. οἱ οἰκῆτορες Βαρηνοί. Βαρήτιο ν , χωρίον πρὸς τῷ Ἀδρίᾳ, Θεόπομπος πεντηκοστῷ δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Βαρητίνος ὡς Βρεντεσῖνος. Βάρι ς , πόλις. τὸ ἐθνικὸν Βαρίτης. λέγεται βάρις ἡ οἰκία ὡς Ποσειδίππος, καὶ ἡ συνοικία ὡς Ἔφορος. Βαρκάνιο ι , ἔθνος τοῖς Ὑρκανοῖς ὅμορον. Βάρκ η , πόλις Λιβύης, ἥ τις καὶ Πτολεμαΐς. ἦν δ' ἐκ πλινθίνων οἰκοδομημάτων συντεθεῖσα, κτίσμα Περσέως Ζακύνθου Ἀριστομέδοντος Λύκου. λέγεται καὶ Βάρκαια, ἐξ οὗ τὸ Βαρκαιάτης. τοῦ δὲ Βάρκη Βαρκαῖος. καὶ Βαρκαῖον τὸν Λίβυν φασί. Βαρκαῖον αἶπος. οἱ τὰς ἵπποτροφίας παρὰ Ποσειδῶνος, ἡνιοχεῖν δὲ παρὰ Ἀθηνᾶς ἔμαθον. Βαρύγαζ α , ἐμπόριον Γεδρωσίας τῶν σφόδρα ἐπισήμων. οἱ οἰκοῦντες καὶ ὁ κόλπος Βαρυγαζηνοί. Βασανίσαι ι , ἔθνος Θράκιον ἀπὸ τῆς ὁ Βασανίσης εὐθείας. τινὰ δὲ τῶν βιβλίων Βανίσαι ἔχουσι τρισυλλάβως. Βάσηρ α , πόλις Φοινίκης. ^[20]

Eth 160

τὸ ἐθνικὸν Βασηρεὺς, ὡς Ἀλίφηρα Ἀλιφηρεὺς. Βασιννο ί , Ἀραβικὸν ἔθνος, Γλαῦκος ἐν τρίτῳ Ἀραβικῆς ἀρχαιολογίας. Βάσιλι ς , πόλις Ἀρκαδίας, Πausanias ὀγδόῳ. τὸ ἐθνικὸν Βασιλίτης. Βαστάρνα ι , ἔθνος ὑπὲρ τὸν Ἰστρον οἰκοῦν. Διονύσιος ἐν περιηγήσει πολλὰ μάλ' ἐξείης Μαιώτιδος ἐς στόμα λίμνης, Γερμανοὶ Σαμάται τε Γέται θ' ἅμα Βαστάρναι τε. Βατάναβο ς , Ἀραβίας σταθμός. τὸ ἐθνικὸν Βαταναβηνός. Βατανέα ι , συνοικία Συρίας, ἡ καὶ Βατανέα ἐνικῶς. τὸ ἐθνικὸν Βατανεώτης. ἔστι καὶ Βατάνα πρὸς τῷ Εὐφράτῃ. Βατετάρ α , πόλις Λιγύων, θηλυκῶς. τὸ ἐθνικὸν Βατεταραῖος. Βατίει α , τόπος τῆς Τροίας ὑψηλός. κέκληται ἀπὸ Βατείας τινός, ὡς Ἑλλάνικος ἐν πρώτῃ Τρωικῶν, ἡ ἀπὸ τοῦ πάτου τῶν ἵππων ἡγουν τῆς τροφῆς, τροπῇ τοῦ π εῖς β , ἡ ἀπὸ τῶν βάτων. τὸ ἐθνικὸν Βατιεύς καὶ Βατιειάτης. Βατ ή , δῆμος τῆς Αἰγινήδος φυλῆς, ὅθεν ἦν Ἀβρων ὁ Καλλίου, ἐξηγητῆς, περὶ ἑορτῶν καὶ θυσιῶν γεγραφώς. τὸ ἐθνικὸν ἐπιρρηματικῶς Βατῆθεν· οὐ δεῖ γὰρ ἐν πᾶσι τὸ ἐθνικὸν ζητεῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ἐπιρρήματι χρῆσθαι, ὡς ἐπὶ τῶν δήμων, ἡ τῇ γενικῇ μετὰ προθέσεως ἡ τῷ ἀναλόγῳ ἡ τῷ συνήθει τῆς χώρας. ^[20]

Eth 161

τὰ τοπικὰ δῆλα. Βάτνα ι , πόλις τῆς Ὀσορηνῆς. τὸ ἐθνικὸν Βατναῖος, [καὶ] διὰ τὸν χαρακτῆρα [Βατνηνός], ὡς Ἐδεσσαῖος [Ἐδεσηνός] καὶ Καρραῖος [Καρρηνός]. Βεβρύκων ἔθνη δύο, τὸ μὲν πρὸς τῷ Πόντῳ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, τὸ δὲ πρὸς τοῖς Ἰβηρσιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ. περὶ δὲ τοῦ ἐν Ἀσίᾳ διάφοροι γεγόνاسι δόξαι, ὅτι ἀπὸ Βέβρυκος ἢ ἀπὸ Βεβρύκης, καὶ ἄλλοι ἄλλως. τὸ ἐθνικὸν Βεβρύκιος καὶ Βεβρυκία. εὖρηται καὶ Βέβρυσσα ὡς Φοίνισσα Κίλισσα Θρηῖσσα. ἔχει γὰρ οἰκειότητα τὸ ς πρὸς τὸ ξ . Βέλβιν α , πόλις Λακωνικῆ, Πausanias ὀγδόῳ. Ἀρτεμίδωρος νῆσον αὐτὴν φησι. τὸ ἐθνικὸν Βελβινήτης ὡς Αἰγινήτης. Βελγίκ η , ἡ χώρα, ὡς Βαιτίκη, προσεχῆς ταῖς Γερμανίαις. ὁ οἰκῆτωρ Βελγικός ὡς Ἀττικός. ἔοικε δὲ ἀπὸ τοῦ Βέλγη, ὡς Ἀκτὴ Ἀττική. τὸ θηλυκὸν Βελγαία ἡ χώρα. Βεληδόνιο ι , ἔθνος παρ' ὠκεανῷ. Παρθένιος ἐν Δήλῳ „οὐδ' ἐπὶ τηλίστων ἄκρα Βεληδονίων“. Βελιτανο ί , οἱ αὐτοὶ τοῖς Λυσιτανοῖς, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν τρίτῃ γεωγραφουμένων. Βέλιτρ α , πόλις Ἰταλίας, οὐ Ῥώμης ἀποτέρῳ, ὥς φησι Φλέγων Ὀλυμπιάδι ροδ'. ^[20]

Eth 162

τὸ ἐθνικὸν Βελιτρανός τῷ ἔθει τῆς χώρας. Βελώ ν , πόλις καὶ ποταμὸς ἐν τῇ Βαιτίκῃ τῆς Ἰσπανίας. ὁ πολίτης Βελώνιος. Βέμβιν α , κώμη τῆς Νεμέας. Ἑλλάνικος δὲ Βέμβινον καὶ πόλιν φησίν. ὁ πολίτης Βεμβινίτης ὡς Σταγειρίτης. παρὰ δὲ Ῥιανῷ Βεμβινάτης. ἔοικεν οὖν [ὡς] Αἰγινάτης καὶ Αἰγινήτης κατὰ τροπὴν, ὡς Πανύασις ἐν Ἡρακλείας πρώτη „δέρμα τε θήρειον Βεμβινήταο λέοντος“. καὶ ἄλλως „καὶ Βεμβινήταο πελώρου δέρμα λέοντος“. τὸ ἐκ τόπου ἐπιρρημα Βεμβίνηθεν, καὶ εἰς τόπον Βεμβινάδε. Βενεβεντό ς , χωρίον Διομήδους ἐν Ἰταλίᾳ. οἱ δὲ ὅτι κτίσμα Διομήδους. ἡ καὶ Μαλοεντός ἐλέγετο. τὸ ἐθνικὸν Βενεβεντίνος. ἔστι καὶ ἄλλη

Καμπανίας διὰ τοῦ δ , ἥς τὸ ἐθνικὸν Βενεβενδεύς. Βένν α , πόλις Θράκης, καὶ δι' ἐνὸς ν καὶ διὰ δύο. καὶ ἡ γραφὴ διάφορος, καὶ διὰ διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ ε , ὅπερ κρεῖττον. ^[15]

Eth 163 τὸ ἐθνικὸν Βενναῖος, καὶ ὁ Βεννικὸς κόλπος. εἴρηται καὶ Βεννική. λέγονται καὶ Βεννάσιοι οἱ αὐτοί. Βένν α , μία φυλὴ τῶν ἐν Ἐφέσῳ πέντε, ἥς οἱ φυλῆται Βενναῖοι, ὡς Ἐφορος. ὅτι Ἄνδροκλος ὁ κτίσας Ἐφεσον. „οὗτος Πριηνεῦσι βοηθήσας ἐτελεύτησε καὶ οἱ πολλοὶ Ἐφέσιοι σὺν αὐτῷ. οἱ οὖν καταλειφθέντες Ἐφέσιοι ἐστασίασαν κατὰ τῶν Ἀνδρόκλου παίδων, καὶ βουλόμενοι βοήθειαν ἔχουν πρὸς αὐτοὺς ἐκ Τέω καὶ Καρήνης ἀποίκους ἔλαβον, ἀφ' ὧν ἐν Ἐφέσῳ δύο φυλαὶ τῶν πέντε τὰς ἐπωνυμίας ἔχουσιν· οἱ μὲν γὰρ ἐν Βέννῃ Βενναῖοι, οἱ δ' ἐν Εὐωνύμῳ τῆς Ἀττικῆς Εὐώνυμοι. οὓς δ' ἐξ ἀρχῆς ἐν Ἐφέσῳ κατέλαβον Ἐφεσίους φασί, τοὺς δ' ὕστερον ἐπήλυδας Τηίους καὶ Καρηναίους ἀποκαλοῦσι“. Βεργέπολις , Ἀβδηριτῶν. τὸ ἐθνικὸν Βεργεπολίτης. Βέργη , πόλις Θράκης πρὸς τῇ Χερρονήσῳ. τὸ ἐθνικὸν Βεργαῖος. Στράβων δὲ κώμην αὐτὴν λέγει, ἐξ ἥς ὁ Βεργαῖος Ἀντιφάνης ὁ κωμικός. ἄπιστα δὲ οὗτος συνέγραψεν, ὡς φασιν· ἀφ' οὗ καὶ παροιμία βεργαῖζειν ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀληθὲς λέγειν. λέγεται καὶ Βέργιον ὑποκοριστικῶς. Βερέκυντος , γενικὴ τῆς εὐθείας ἀρρήτου. ἔστι δὲ πόλις Φρυγίας. καὶ ἡ χώρα Βερεκυντία. ἦν γὰρ τις Βερεκύντης, ἀφ' οὗ ἡ Βερεκυντία χώρα. ^[20]

Eth 164 καὶ τὸ ἐθνικὸν Βερεκύνται ὁμοφώνως. Βερενίκα πόλεις ἔξ. πρώτη [Ἠπειροῦ] ἡ ὑπὸ Πύρρου τοῦ νεωτέρου κτισθεῖσα. δευτέρα ... ἡ ὑπὸ Φιλαδέλφου Πτολεμαίου. τρίτη ἐν τῇ Τρωγλοδυτικῇ. τετάρτη ἡ πρότερον Χίος. πέμπτη ἐν Κιλικίᾳ. ἕκτη Λιβύης ἡ πρότερον Ἑσπερίς, ἐκλήθη δὲ Βερενίκη ἀπὸ τῆς Πτολεμαίου γυναικὸς Βερενίκης. ὁ πολίτης Βερενικεύς. εὔρηται καὶ Βερενίκηια. λέγονται καὶ πατρωνυμικῶς Βερενικιάδαι. ἔστι καὶ ἄλλη περὶ Συρίαν, ἣν Πέλλαν καλοῦσι. Βερενικίδα 1 , δῆμος τῆς Πτολεμαίδος φυλῆς. δέκα γὰρ φυλὰς ἔχοντες Ἀθηναῖοι προσέθεσαν δύο, Ἀντιγονίδα καὶ Δημητριάδα καλοῦντες, ὕστερον δὲ Ἀτταλίδα καὶ Πτολεμαῖδα, διὰ τῶν ἐπωνύμων εὐεργετηθέντες βασιλέων. ὅθεν καὶ τὴν βουλὴν πεντακοσίων οὖσαν ἑξακοσίων ἐποίησαν· ἐκάστη γὰρ φυλὴ πεντήκοντα εἶχεν, οἱ κατὰ μῆνα ἐπρυτάνευον. ἀπὸ δὲ Βερενίκης τῆς Μάγα θυγατρὸς, γυναικὸς δὲ Πτολεμαίου, ὠνομάσθησαν Βερενικίδα οἱ δημόται. καὶ ἄλλα γὰρ ἐξηνέχθη πατρωνυμικῶς. Αἰθαλίδαι γὰρ καὶ Βουτάδαι. τὰ εἰς τόπον εἰς Βερενικιδῶν φασι, τὰ δ' ἐν τόπῳ ἐν Βερενικιδῶν. Βέρεξ , ἔθνος μεταξὺ Ἰνδίας καὶ Αἰθιοπίας, ὡς Τιμοκράτης ὁ Ἀδραμυττηνός. Βέρης , πόλις Θράκης, ἀπὸ Βέρητος υἱοῦ Μακεδόνο. τὸ ἐθνικὸν Βερήσιος ὡς Φαγρήσιος Ἀδρυμήσιος. Βέροι α , πόλις Μακεδονίας, ἣν Φέρωνα κτίσαι φασίν, αὐτοὺς δὲ τὸ φ εἰς β μεταποιεῖν, ὡς [Φάλακρον] Βάλακρον καὶ Βίλιππον καὶ Κεβαλῖνον. ^[25]

Eth 165 ἄλλοι ἀπὸ Βεροίας τῆς Βέρητος τοῦ Μακεδόνο. τὸ ἐθνικὸν Βεροιαῖος. ἔστι καὶ πόλις Συρίας, ἀφ' ἥς Κασιανὸς ἄριστος ῥήτωρ. λέγεται καὶ Βερόη. οἱ δ' ἐγχώριοι Βερόειαν, καὶ τὸ ἐθνικὸν Βεροεύς. Βέρουνος , ὡς Λούγδουνος, Ἰταλικὴ πόλις μεταξὺ τῶν Νωρικῶν· τὸ ἐθνικὸν Βεруνήσιος ὡς Λουγδουνήσιος. Βέρυτις , Τρωικὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Βερυτίτης, ὡς Ἀβοτὶς Ἀβοτίτης. Βέσβικος , νησίδιον περὶ Κύζικον, ὡς Διογένης ὁ Κυζικηνὸς ἐν πρώτῃ τῶν ἑπτὰ περὶ τῆς πατρίδος νήσων λέγων „Προκόνησος καὶ Φοίβη καὶ Ἀλώνη καὶ Φυσία καὶ Ὀφιοῦσσα καὶ Βέσβικος, γόνιμοι καὶ λιπαραί.“ Ἀγαθοκλῆς δὲ ἐν πρώτῃ περὶ Κυζίκου φησὶν ὅτι „κτίσμα ἐστὶ Φερσεφόνης καὶ ὄνομα ἔχει Γίγαντος. οἱ γὰρ Γίγαντες ἀπορρήξαντες αἰγιαλοὺς ἐκύλιον διὰ τῆς θαλάσσης, ἐγχῶσαι τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ῥυνδάκου ζητοῦντες. ^[15]

Eth 166 ἡ δὲ κόρη ἀγωνιώσα περὶ Κυζίκου τὰς πέτρας ἐρρίζωσε καὶ νῆσον ἐποίησεν, ἣτις ἀφ' ἐνὸς τῶν ὕστερον οἰκισάντων Πελασγῶν προσηγόρευται Βέσβικος, ἐφ' ἣν τοὺς λειπομένους τῶν Γιγάντων ἠφάνισε σὺν Ἡρακλεῖ“. τὸ ἐθνικὸν Βεσβικηνός. Βεσκή α , πόλις Αὐσόνων. τὸ ἐθνικὸν Βεσκιάτης ὡς Ἀντιάτης, καὶ Βεσκιανός ὡς Ἀδριανός. Βεῦ η , πόλις Μακεδονίας, καὶ πρὸς αὐτῇ Βεῦος ποταμός. τὸ ἐθνικὸν Βευαῖος. Βέχει ρ , ἔθνος Σκυθικόν, ὡς Σάπειρ, ἢ μετὰ τοῦ ς Σάσπειρ,

Ἐλεάζειρ, ὀνόματα βαρβάρων, Λίγειρ ποταμός περὶ Γαλατίαν, χρυσοέθειρ παρ' Ἀρχιλόχῳ ἐν Ἰοβάκχοις, ὅπερ ἀποκέκοπται τοῦ χρυσοέθειρος, ἑκατόγχειρ τὸ σύνθετον. Βῆγι ς , πόλις Τράλλεων. οὗτοι δὲ τῶν Ἰλλυριῶν μοῖρα. τὸ ἐθνικὸν Βηγίτης τῷ κοινῷ χαρακτηῖρι. Βῆθλεμ α , πόλις Παλαιστίνης πρὸς τοῖς Ἱεροσολύμοις, οὐδετέρως [ἐν ᾗ γέγονεν ἡ κατὰ σάρκα γέννησις τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν]. Ἰώσηπος δὲ φησιν „ἐκ Βηθλεεμῶν“. ἔστι δὲ πόλις τῆς Ἰούδα φυλῆς. ὁ πολίτης Βηθλεμίτης ὡς Ἱεροσολυμίτης. Βῆλο ς , ἡ καὶ Μῆλο ς , πρὸς ταῖς Ἡρακλέους στήλαις, ἀμφοτέρων ἐτύμως λεγομένων, τῷ τοῦ ἀρχαίου βηλὸν λέγειν τὸν οὐδὸν τῆς θύρας, καὶ ταύτην κεῖσθαι παρὰ τὸν οὐδὸν τοῦ ὠκεανοῦ. Μῆλος δὲ καὶ Μηλαρία, δύο πόλεις ἐπὶ τοῖς πέρασι, τὴν αὐτὴν ἔμφασιν ἔχουσιν ἀπὸ τῆς κλήσεως τῶν μῆλων, ἃ χρύσεα λέγεται Ἡρακλῆς ἐκ τῆς Λιβύης ἀγοχένοι. ^[25]

Eth 167 τὸ ἐθνικὸν Βηλαῖος καὶ Μηλαῖος, ὡς Νεῖλος Νειλαῖος. Βήν η , πόλις Κρήτης ὑπὸ Γόρτυν τεταγμένη. τὸ ἐθνικὸν Βηναῖος. Ῥιανὸς γὰρ ὁ ποιητὴς Βηναῖος ἦν ἡ Κερεάτης ἡ Κρής. Βήριθρο ς , πόλις Τρωική. τὸ ἐθνικὸν Βηρίθριος, τὸ θηλυκὸν Βηριθρία. Βηρυτό ς , πόλις Φοινίκης, ἐκ μικρᾶς μεγάλη, κτίσμα Κρόνου. ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ εὐδρον· βῆρ γὰρ τὸ φρέαρ παρ' αὐτοῖς. Ἰστιαῖος δ' ἐν πρώτῃ τὴν ἰσχὺν βηροῦτ Φοινίκας ὀνομάζειν, ἀφ' οὗ καὶ τὴν πόλιν, ὡς Ἑλλάδιός φησιν. ὁ πολίτης Βηρύτιος ὡς Ἀζώτιος Αἰγύπτιος. σεσημείωται τὸ Μιλήσιος ἐν τοῖς τοπικοῖς ὅτι ἐτράπη, ὡς τὸ Θεοδόσιος [Ἀθανάσιος Ἀμβρόσιος,] τὸ γὰρ θεόδοτος καὶ ἀθάνατος καὶ ἄμβροτος σύνθετα. τὸ δὲ χαρίσιος οὐ τοπικόν. περὶ τοῦ Περκώσιος ἐροῦμεν. τὸ δὲ υ μακρόν, Διονύσιος ὁ περιηγητὴς „καὶ Τύρον ὠγυγίην Βηρυτοῦ τ' αἴαν ἐραννὴν“. ὀξύνεται δ' ὡς τρισύλλαβον καὶ μακρόν ἔχει τὸ υ , ὡς τὸ κωκυτός γωρυτός Καρδυτός πόλις. τὸ Σεβέννυτος τετρασύλλαβον. ἔστι καὶ πόλις Ἀραβίας, ἡ πρότερον καλουμένη Διόσπολις. τὸ ἐθνικὸν τὸ αὐτό. Βῆσ α , πόλις Λοκρῶν. Ἡρωδιανὸς δι' ἐνὸς ς γράφει, Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ Ἐπαφρόδιτος καὶ Ἡρακλέων διὰ δύο. ^[20]

Eth 168 „Βῆσσαν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγειαὺς ἐρατεινάς“. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ τόπου φύσεως ναπώδους οὔσης. τὸ ἐθνικὸν Βησσαῖος. Βήσσυ α , οὐδετέρως, ἐμπόριον τῆς Ἰνδικῆς, καὶ Βησσύγας ποταμός, καὶ Βησσυγῖται οἱ ἄνθρωποι, οὓς φασιν ἀνθρωποφάγους. Βίβαστο ς , Θράκης πόλις. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Βιβάστιος ὡς Φαίστιος. εἰ δὲ Βούβαστος, τὸ ἐθνικὸν Βουβαστίτης. Βιβλίν η , χώρα Θράκης. ἀπὸ ταύτης ὁ Βίβλινος οἶνος. οἱ δὲ ἀπὸ Βιβλίας ἀμπέλου. Σῆμος δ' ὁ Δῆλιος τὸν Νάξιόν φησιν, ἐπειδὴ Νάξου ποταμὸς Βίβλος. Βῖδο ς , φρούριον ἐν Σικελίᾳ, οὐδετέρως. εὗρηται δὲ καὶ διὰ διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ ι . ἔστι καὶ ἕτερον ἐν τῇ τῶν Ταυρομενιτῶν χώρᾳ Βίδιος φρούριον. τὸ ἐθνικὸν Βιδίνος. Βιέννο ς , πόλις Κρήτης. οἱ μὲν ἀπὸ Βιέννου τοῦ τῶν Κουρήτων ἐνός, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς περὶ τὸν Ἄρη γενομένης βίας, ὃν ἐνταῦθα [δεδέσθαι] φασὶν ὑπὸ Ὡτου καὶ Ἐφιάλτου τῶν παίδων Ποσειδῶνος, καὶ μέχρι καὶ νῦν τὰ καλούμενα ἑκατομφόνια θύεται τῷ Ἄρει. ὁ πολίτης Βιέννιος „οἱ δὲ τιμὰς ἀποπέμπειν τῷ τε μιλίῳ Διὶ καὶ Βιεννίῳ“. ^[20]

Eth 169 ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις ἐν Γαλλίᾳ. αὐχμοῦ γάρ ποτε τὴν σύμπασαν Κρήτην κατασχόντος εἰς ἑτέρους τόπους ἀπωκίζοντο, οἰκῆσαι δὲ τινὰς Ὑδροῦντα τῆς Ἰταλίας οὐπω πεπολισμένον. χρησιμοῦ δ' αὐτοῖς δοθέντος ὅπου ἐλωδέστατον τόπον θεάσονται κατοικῆσαι, ἐλθόντες οὖν ἐπὶ τὸν Ῥόδανον ποταμὸν τῆς Γαλλίας ἐλώδη ὄντα οἰκῆσαι, καὶ τὴν πόλιν οὕτως ὀνομάσαι, ἐπειδὴ μία τῶν σὺν αὐτοῖς παρθένων Βιάννα καλουμένη χορεύουσα ὑπὸ τινος χάσματος ἐλήφθη. ἥς μνημονεύει πόλεως Εὐσέβιος ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως Βιέννιος, εἰ μὴ κατὰ τὸν ἐγχώριον τύπον Βιεννήσιος ὡς Λουγδουνήσιος. τῆς δὲ Βιέννης Βιενναῖος. Βιζύ η , πόλις Θράκης, τὸ τῶν Ἀστῶν βασιλείον. τὸ ἐθνικὸν Βιζυηνός. Βιζών η , πόλις Ποντικῆ. τὸ ἐθνικὸν ἡδύνατο Βιζωναῖος ἢ Βιζωνίτης. ἔστι δὲ Βιζώνιος ὡς Παλλήνιος. Βιθύ α ι , ἔθνος Θράκης, ἀπὸ Βίθυος τοῦ Ἄρεος καὶ Σήτης τῆς Ῥήσου ἀδελφῆς. Βιθυνί α , πρὸς τῷ Πόντῳ χώρα,

ἀπὸ Βιθυνοῦ τοῦ Διὸς καὶ Θράκης τῆς Τιτανίδος, ἥ ἐκ μὲν Διὸς ἔσχε Βιθυνόν, ἐκ δὲ Κρόνου Δόλογκον. καὶ τὸ ἐθνικὸν Βιθυνός καὶ Βιθυνή καὶ Βιθυνίς καὶ Βιθυνιάς. ^[20]

Eth 170 τὰ δὲ εἰς νος καθαρὸν ὑπερδυσύλλαβα τῷ υ παραληγόμενα προπαροξύνεται, εἰ μὴ ἐθνικὰ εἶη. τὸ μόσσυνος βαρυνόμενον σημειῶδες καὶ μακρὸν ἔχει τὸ υ (τὰ γὰρ ἔχοντα τὸ ς βραχὺ ἔχει τὸ υ), καὶ τὸ γέρυνος ὁ μικρὸς βάτραχος. Βιθύνιο ν, πόλις Βιθυνίας, Παυσανίας ὀγδῶ. ὁ οἰκῶν Βιθυνιεύς καὶ Βιθυνιάτης. ἀφ' οὗ Πινυτὸς ἐγένετο Ῥώμης γραμματικός, Ἐπαφροδίτου τοῦ Νέρωνος ὢν ἐξελεύθερος. Βιθυόπολις, πόλις ... ἀπὸ Βίθυος. τὸ ἐθνικὸν ὠφείλε Βιθυοπολίτης. εὖρον δὲ Βιθυνιαπολίτης παρὰ Ἀρριανῶ ἐν πέμπτῳ Βιθυνιακῶν. δεῖ δὲ τοῦ Βιθυνόπολις εἶναι Βιθυνοπολίτης. Βῖσ α, πόλις Θράκης. τὸ ἐθνικὸν Βισαῖος. Βίλβιν α, πόλις Περσική. τὸ ἐθνικὸν Βιλβινάτης ὡς Αἰγινάτης. Βισαλτί α, πόλις καὶ χώρα Μακεδονίας, ἀπὸ Βισάλτου τοῦ Ἡλίου καὶ Γῆς. περὶ ταύτην οἱ λαγοὶ σχεδὸν πάντες ἀλίσκονται δύο ἥπατα ἔχοντες, ὡς Θεόπομπος ἱστορεῖ καὶ Φαβωρίνος. τὸ ἐθνικὸν Βισάλτης. ἔστι καὶ Βισάλτης ποταμός. ^[15]

Eth 171 τὸ ἐθνικὸν Βισάλτιος, ἀφ' οὗ Βισαλτία ἡ χώρα. Λυκόφρων „τὸν μὲν γὰρ ῥῶν Στρυμόνος Βισαλτία“. Βισάνθη, πόλις Μακεδονίας κατὰ Θράκην Ἑλληνίς, ἄποικος Σαμίων. τὸ ἐθνικὸν Βισανθηνός. ἀφ' ἧς Φαίδιμος ἐλεγείων ποιητὴς Βισανθηνός ἢ Ἀμαστριανός ἢ Κρωμνίτης. Βίστιρος, πόλις Θράκης, ὡς Πίστιρος τὸ ἐμπόριον. τὸ ἐθνικὸν Πιστιρίτης, ὡς Στάγειρος Σταγειρίτης. Βιστονί α, πόλις Θράκης, ἀπὸ Βιστόνος τοῦ Ἄρεος καὶ Καλλιρρόης τῆς Νέστου. ἀδελφὸς δὲ ἦν Ὀδόμαντος καὶ Ἡδωνοῦ. ἔνιοι δὲ Παίονος τοῦ Ἄρεος παιδός. τὸ ἐθνικὸν Βιστών, τῶν εἰς τῶν δυσυλλάβων βαρυνομένων, οἷον Πλάτων Κρίτων, εἰ μὴ διαστολὴ γένοιτο σημαιομένου· χιτῶν γὰρ πρὸς διαστολὴν ὀξύνεται τοῦ κυρίου καὶ ποταμοῦ, καὶ τὸ κροτῶν τὸ ζωύφιον πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τῆς πόλεως ὀνόματος· ἢ περιεκτικὸν διὰ τὸ κοιτῶν ἰστών· ἢ ἐθνικὸν διὰ τοῦ ο κλινόμενον, ὡς τὸ Βιστόνος. τὸ θηλυκὸν Βιστονίς. ἐκτέταται δὲ καὶ λέγεται Βιστωνίς διὰ τοῦ ω καὶ Βιστώνιος ποιητικῶς. Βίτελλ α, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Βιτελλῖνος. Βλαῦδο ς, πόλις Φρυγίας, ἀπὸ Βλαύδου τοῦ τὸν τόπον πρῶτον εὐρόντος, ὡς Μενεκράτης. τὸ ἐθνικὸν Βλαυδηνός. Βλέμυς ς, ἔθνος βαρβαρικὸν Λιβύης, ἀπὸ Βλέμυος ἐνὸς τῶν Δηριάδου τριῶν ὑποστρατηγῶν τῶν σὺν αὐτῷ Διονύσῳ πολεμησάντων. ^[20]

Eth 172 ἦσαν δὲ Ὀρόντης καὶ Ὀρουάνδης καὶ Βλέμυς. Βοαύλει α, πόλις Σκυθίας, Πείσανδρος εἰκοστῇ ἔκτῃ. Βοβωνί α, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Βοβωνιάτης ὡς Ῥιθυμνιάτης, ἢ Βοβώνιος ὡς Ῥιθύμνιος. Βόγχα ι, ἔθνος τοῖς Καρρηνοῖς προσκείμενον, μέσον Εὐφράτου καὶ Κύρου ποταμοῦ, ὡς Κουάδρατος. Βοίβη η, πόλις Θεσσαλίας. Ὅμηρος „Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν“. ἔστιν οὖν καὶ πόλις καὶ λίμνη Βοιβιάς, ἀπὸ Βοίβου τοῦ Γλαφύρου τοῦ τὰς Γλαφύρας κτίσαντος. ἔστι καὶ ἐν Κρήτῃ Βοίβη τῆς Γορτυνίδος. καὶ ἐν Μακεδονίᾳ λίμνη Βοίβη. τὸ ἐθνικὸν τῆς Βοίβης Βοιβεύς καὶ Βοιβηίς θηλυκόν· εἰ δὲ καὶ Βοιβαῖος, οὐ κωλύει. ἔστι καὶ Βοιβήιον πόλις. λέγεται δὲ καὶ Βοιβία ἢ λίμνη. Βοῖλλα ι, πόλις Λατίνων. τὸ ἐθνικὸν Βοῖλλανός, ὡς Διονύσιος ἐν ὀγδῶ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. Βοιό ν, ἦν Ὅμηρος ἔοικε Βοίβην λέγειν. ἔστι δὲ Δωρική πόλις οὐδετέρως λεγομένη καὶ θηλυκῶς. ἔστι Βοιαί καὶ Κρήτης πόλις. ὁ πολίτης Βοιάτης, ὡς Καρύαι Καρυάτης, Πιτάναι Πιτανάτης, Θαλάμαι Θαλαμάτης. λέγεται καὶ Βοιαῖος, ὡς Ἐφορος. ^[20]

Eth 173 Ἡρωδιανὸς δὲ Βοίτης φησὶν, ἴσως παρὰ τὸ Βοιόν, ὡς λίκνον λικνίτης. εἰσὶ καὶ Βοιοί ἔθνος Κελτογαλατῶν. ἔστι καὶ Βοιανόν πόλις Σαυνιτῶν. Βοιωτί α, μόνη τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τρισὶ θαλάτταις διήκοντας ἔχει τοὺς οἰκήτορας, τοὺς μὲν πρὸς Πελοπόννησον ἐστραμμένους καὶ τὸν Σικελικὸν καὶ Ἀδριατικὸν κόλπον, τοὺς δὲ πρὸς Αἴγυπτον τε καὶ Κύπρον καὶ τὰς ἄλλας νήσους, τοὺς δὲ πρὸς τὸν Εὐρίπον καὶ Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας θάλασσαν. γενέσθαι δὲ φασὶ Βοιωτὸν Ἰτώνου τοῦ Ἀμφικτύονος, τοῦ κατ' αὐτὸν νεωτέρου τῶν Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας παίδων. Νικόστρατος δὲ φησὶν ὅτι Ποσειδῶνος καὶ Ἄρνης ἦν παῖς. Εὐφορίων ὄφρα κε μαντεύοιτο μεθ'

υιάσι Βοιωτοῖο, τόν ῥα Ποσειδάωνι δαμασσαμένη τέκεν Ἄρνη, Βοιωτὸν δ' ὀνόμηνε. τὸ γὰρ καλέσαντο νομῆες, ὅτι ῥα πατρώησι βοῶν ἀπεθήκατο κόπροις. καὶ Εὐριπίδης „τὸν δ' ἀμφὶ βοῦς ῥιφέντα Βοιωτὸν καλεῖν“. Κάστωρ δὲ ἀπὸ τῆς καθηγησαμένης Κάδμω βοδὸς λεχθῆναι τὴν χώραν οὕτω. τινὲς δ' ὥς οὐκ ὄντας ταῖς διανοαῖς τοὺς Βοιωτοὺς ἄγαν εὐκινήτους. ἐκαλεῖτο δὲ Ἀονία καὶ Μεσσαπία καὶ Ὠγυγία. καὶ Καδμής, ὡς Θουκυδίδης. Ἐφορος δὲ φησιν ὅτι Ἀθηναῖοι περὶ τὴν ναυτικὴν δύναμιν, Θετταλοὶ περὶ τὴν ἱππικὴν ἐμπειρίαν, Βοιωτοὶ περὶ τὴν τῆς γυμνασίας ἐπιμέλειαν, Κυρηναῖοι δὲ περὶ τὴν διφρευτικὴν ἐπιστήμην ἡσχόληνται. [20]

Eth 174

ἡμεῖς δὲ περὶ τὴν τῶν νόμων εὐταξίαν. ἔστι δὲ καὶ Βοιωτία ἐν Θράκῃ. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον Βοιωτός. λέγεται καὶ Βοιώτιος καὶ Βοιωτία, ἀφ' οὗ ἡ παροιμία Βοιωτία ὕς, καὶ Βοιωτὶς. καὶ Βοιωτίδιον ἐκ Βοιώτιος. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν „ὦ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον“. καὶ ῥῆμα „βοιωτιάζειν ἔμαθεο“. Βόλβα ι , πόλις Καρίας καὶ ποταμὸς Βολβαιώτης, ἢ τις Ἡράκλεια ἐκλήθη. ἔστι καὶ Βόλβη πόλις καὶ λίμνη. τὸ ἐθνικὸν Βολβαῖος. Βολβίτιν η , πόλις Αἰγύπτου, Ἐκαταῖος. ὁ πολίτης Βολβιτινίτης. τὸ κτητικὸν Βολβίτινος, ἔνθεν καὶ „Βολβίτινον ἄρμα“. Βολίν η , πόλις Ἀχαΐας, ὡς Ῥιανὸς ἐν Ἀχαϊκῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Βολιναῖος. Βολισσός ς , πόλις Αἰολικὴ ἐπ' ἄκρου Χίου πλησίον, Θουκυδίδης Βολίσκον αὐτὴν καλεῖ ἐν ὀγδόῃ. καὶ φασιν ὅτι Ὀμηρος ἐν τούτῳ τῷ πολισματίῳ τὰς διατριβάς ἐποιεῖτο, ὡς Ἐφορος. Ἀνδροτίων δὲ δι' ἑνὸς γ γράφει. τὸ ἐθνικὸν τῇ τέχνῃ Βολίσσιος ὡς Λυρνήσιος, Βολισσεύς ὡς Ἀλικαρνασσεύς, καὶ Βολισσίτης ὡς Ὀδησσίτης. χρηστέον δὲ τῷ προτέρῳ διὰ τὸ σύννηθες. Βολογεσσία ς , πόλις πρὸς τῷ Εὐφράτῃ, ἐκ Βολογεσσοῦ βασιλέως ὠκισμένη. [20]

Eth 175

τὸ ἐθνικὸν ὠφειλε Βολογεσσιεύς ὡς Ἀφροδισιεύς, ἀλλ' ἀνοίκειος ὁ τύπος τῇ χώρᾳ. λεκτέον οὖν Βολογεσσηνός. Βολογεσίφορ α , πόλις Περσικὴ. τὸ ἐθνικὸν τύπῳ Περσῶν Βολογεσιφορηνός. λεκτέον δὲ Βολογεσιφορεύς. Βόλουρο ς , πόλις τῶν ἐν Ἰλλυρίᾳ Τράλλεων. „μοῖρα γὰρ τῶν Ἰλλυριῶν Βῆγίς καὶ Βόλουρος“. ἔστι καὶ πόλις Θεσπρωτίας. Βοδὸς Κεφαλαί ι , τόπος καθ' ὃν ἐπολέμησε Προυσίας πρὸς Ἀτταλον, ὡς Ἐρατοσθένης ἐν ἐβδόμῃ Γαλατικῶν. ἔστι καὶ Ἰνδικῆς Βουκεφάλ α , ἣν ἔκτισεν Ἀλέξανδρος „ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ὁχταῖς τοῦ Ὑδάσπου ποταμοῦ πόλεις ὥκισε, Νίκαιαν Βουκεφάλαν δὲ ἔνθα διαβάντος καὶ μαχομένου ἀπέθανεν αὐτοῦ ὁ ἵππος Βουκεφάλας προσαγορευόμενος“. οἱ κατοικοῦντες Βουκεφαλεῖς, ἐπειδὴ ὁ δημότης Κεφαλεύς τοῦ Κεφαλή. Βορμίσκο ς , χωρίον Μακεδονίας, ἐν ᾧ κυνοσπάρακτος γέγονεν Εὐριπίδης οὓς κύνας τῇ πατρώᾳ φωνῇ ἐστερικὰς καλοῦσιν οἱ Μακεδόνες, ὁ δὲ ποιητὴς τραπεζῆας. [15]

Eth 176

ἐκ δὲ τῶν δηγμάτων ἀρρωστήσαντα αὐτὸν ἀποθανεῖν. τὸ ἐθνικὸν Βορμίσκιος ὡς Τριποδίσκιος Δορίσκιος, ἐν τοῖς οἰκείοις τόποις εὐρήσεις. Βόρσιππ α , πόλις Χαλδαίων, οὐδετέρως, ἱερὰ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος, λινουργεῖον μέγα. λέγεται καὶ θηλυκῶς. οἱ πολῖται Βορσιππηνοί. Ἀρριανὸς δὲ Βορσιππεῖς αὐτοὺς φησι. Βόρυζ α , πόλις Ποντικὴ. τὸ ἐθνικὸν Βορυζαῖος. Βορυσθένη ς , πόλις καὶ ποταμὸς τοῦ Πόντου παρὰ τὴν Μαιώτιν λίμνην καὶ Τάναϊν τὸν ποταμόν. οὕτως καὶ ὁ Ἑλλησποντος πρὸ τῆς Ἑλλης ἐκαλεῖτο. ἔστι δὲ πόλις Ἑλληνὶς πρὸς ἐσπέραν, Μιλησίων ἀποικία, ἣν οἱ μὲν ἄλλοι Βορυσθένην αὐτοὶ δὲ Ὀλβίαν. ἦν ποιοῦσιν ὃ τε Βορυσθένης καὶ Ὑπανίς. ὁ πολίτης Βορυσθενίτης, καὶ τὸ θηλυκὸν Βορυσθενίτις, οὐκ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. βούλεται δὲ τὴν εἰ δίφθογγον ἔχειν ἐν τῇ παραληγοῦσῃ. ἀπὸ γὰρ τῆς εἰς ος εὐθείας ἢ διὰ τοῦ ιτης παραγωγή πλεονάζει μιᾷ συλλαβῇ, ὡς τόπος τοπίτης, Κανωπίτης ὁ Ἀδωνίς παρὰ Παρθενίῳ. τὸ δὲ Ἰήτης ἀπὸ τῆς Ἰου διὰ τὸ ι ἐξηνέχθη διὰ τοῦ η· καὶ ἀπὸ γενικῆς Ἀσκάλωνος Ἀσκαλωνίτης, Ἐλεος Ἐλεΐτης καὶ Ἐλεΐτης ὁ τὸ Ἐλος οἰκῶν, Ὠρεός Ὠρεΐτης καὶ Ὠρεΐτης. ἔδει οὖν καὶ Βορυσθενεΐτης διὰ δίφθογγον· οὐ γὰρ ὅμοιον τῷ τεμενίτης οὐδὲ τῷ ἐρκίτης. οὐ γὰρ ἀπὸ τῆς γενικῆς ἀλλ' ἀπὸ τῆς εἰς ος εὐθείας ταῦτα καὶ εἰκότως ἔχει τὸι· τὸ δὲ Βορυσθένης οὐκ εἰς ος λήγει. [25]

Eth 177 τί οὖν ἐροῦμεν; ὅτι ἠκολούθησε τῷ πλείονι χαρακτηρὶ διὰ τοῦ ι . τὰ γὰρ διὰ διφθόγγου ὀλίγα, Ζελεΐτης Σαμαρείτης Δικαιαρχεΐτης Μαρωνεΐτης. Βοσίραρ α , πόλις Αἰγύπτου. τὸ ἐθνικὸν Βοσιραρίτης διὰ τὸν ἐπιχώριον τύπον. Βόσπορο ς , πόλις Πόντου κατὰ τὸν Κιμμέριον κόλπον, ὡς Φίλων, καὶ πορθμὸς ὁμώνυμος, ἀπὸ Ἰοῦς [τῆς Ἰνάχου] καλούμενος, [καθὼς] Αἰσχύλος ἐν Προμηθεΐ δεσμώτῃ [γράφει] ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος κεκλησεται. [Στράβων δὲ ἐν ἐνδεκάτῳ τῶν γεωγραφικῶν τάδε γράφει „τοῖς δὲ τοῦ Βοσπόρου δυνάσταις ὑπήκοοι Βοσποριανοὶ πάντες καλοῦνται, καὶ ἔστι τῶν μὲν Εὐρωπαϊῶν μητρόπολις τὸ Παντικάπαιον, τῶν δὲ Ἀσιανῶν τὸ Φαναγόρειον“. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων πεντεκαίδεκάτῃ, ὅτι ἐβασίλευετο ὁ Βόσπορος Κότυϊ τῷ Βοσποριανῶ βασιλεῖ, ᾧ καὶ διάδημα ἐκέλευσε φορεῖν ὁ Καῖσαρ, καὶ τὰς πόλεις αὐτῷ καθυπέταξεν, ἐν αἷς συναριθμεῖ καὶ αὐτὴν Χερσῶνα. δύο δὲ εἰσι τόποι Βόσποροι καλούμενοι, εἷς μὲν ὁ Κιμμέριος καλούμενος πλησίον Χερσῶνος, ἐν ᾧ καὶ τὸ βασιλείον τῶν Βοσποριανῶν ἦν, ἕτερος δὲ ἐν Βυζαντίῳ, καθὰ Φαβωρίνος γράφει „Βυζαντίων λιμὴν Βόσπορος καλεῖται“. μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὸ ἐπίγραμμα τοῦ κίονος τῆς ἀντιπέραν γῆς Χρυσοπόλεως, ἐν ᾧ μαρμαρίνη δάμαλις ἴδρυται, φάσκον οὕτως Ἰναχίης οὐκ εἰμὶ βοὸς τύπος, οὐδ' ἀπ' ἐμεῖο κλήζεται ἀντωπὸν Βοσπόριον πέλαγος· κείνην γὰρ τὸ πάροιθε βαρὺς χόλος ἥλασεν Ἥρης ἐς Φάρον· ἥδε δ' ἐγὼ Κεκροπὶς εἰμὶ νέκυς. ^[5]

Eth 178 εὐνέτις ἦν δὲ Χάρητος· ἔπλων δ' ὅτε πλῶεν ἐκεῖνος τῇδε Φιλιππείων ἀντίπαλος σκαφέων. Βοΐδιον δὲ καλεῦμαν ἐγώ, νῦν δὲ Χάρητος εὐνέτις, ἡπίροις τέρπομαι ἀμφοτέραις. ὁ δὲ Χάρης ἐκεῖνος ἦν στρατηγὸς Ἀθηναίων.] λέγεται καὶ Βοσπόριον τοῦ Βυζαντίου λιμὴν· οἱ δὲ ἐγχώριοι Φωσφόριον αὐτὸ καλοῦσι παραγραμματίζοντες, ὅθεν οἱ τὰ πάτρια συγγεγραφοτές τοῦ Βυζαντίου ἄλλην ἐπιτιθέασι μυθικὴν ἱστορίαν ὅτι Φιλίππου τοῦ Μακεδόνοιο τὸ Βυζάντιον πολιορκοῦντος [καὶ] διορύξαντος κατὰ τὴν πολιορκίαν εἴσοδον κρυπτήν, ὅθεν ἀφανῶς οἱ ὀρύττοντες ἤμελλον τοῦ ὀρύγματος ἀναδῦναι, ἡ Ἑκάτη φωσφόρος οὕσα δᾶδας ἐποίησε νύκτωρ τοῖς πολίταις φανῆναι, καὶ τὴν πολιορκίαν [οὕτω] φυγόντες Φωσφόριον [οἱ ἐγχώριοι] τὸν τόπον ὠνόμασαν. ^[15]

Eth 179 εἰρήσεται περὶ τοῦ ὀνόματος ἐν τῷ περὶ Βυζαντίου. ἔστι καὶ ἄλλη τῆς Ἰνδικῆς. τὸ ἐθνικὸν Βοσπόριος καὶ Βοσποριανός καὶ Βοσπορανός καὶ Βοσπορηνός, διχῶς γάρ, καὶ διὰ τοῦ α καὶ διὰ τοῦ η , ὡς τὸ Τιβαρηνός καὶ Τιβαρηνός. λέγεται καὶ Βοσπορίτης καὶ Βοσπορικός τὸ κτητικόν. Σοφοκλῆς δ' ἐν Φινεΐ πρώτῳ διὰ διφθόγγου τὴν πρὸ τέλους φησὶ τὸ κτητικόν „οὐδ' ἂν τὸ Βοσπόρειον ἐν Σκύθαις ὕδωρ“. Βόστρ α , πόλις Ἀραβίας, οὐδετέρως καὶ θηλυκῶς. τὸ ἐθνικὸν Βοστρηνός, ὡς Γαγγρηνός, καὶ Βοστρηνή καὶ Βοστραῖος. Βοτιάειο ν , πόλις Φρυγίας, ἔχουσα λίμνην Ἀτταϊαν λεγομένην, τρέφουσιν ἄλλας. τὸ ἐθνικὸν Βοτιαεύς ὡς Δορυλαεύς. Βότρυ ς , πόλις Φοινίκης. ὁ πολίτης Βοτρυηνός, ὡς Παισανίας, παραλόγως· ἀπὸ γὰρ γενικῆς καθαρευούσης τὸ η ἔχει πρὸ τέλους, ὁφείλον τὸ α , ὡς Ὀλβιανός Καρδιανός. Βούβαστο ς , πόλις Αἰγύπτου, ἣν Ἡρόδοτος Βούβαστιν φησὶ διὰ τοῦ ι . τὸ ἐθνικὸν Βουβαστίτης, καὶ ἡ πολίτις Βουβαστίτις. „Βούβαστός τε πόλις καὶ ἱερὸν Ἀρτεμίδος“. καὶ νομὸς Βουβαστίτης. λέγεται καὶ Βουβάστιος παρὰ Θεοπόμπῳ. οἱ δ' Αἰγύπτιοι βούβαστον τὸν αἴλουρον φασί. Βουβῶ ν , πόλις Λυκίας. „Βουβῶν γὰρ καὶ Βάλβουρα πόλεις Λυκίας, ἀπὸ Βαλβούρου καὶ Βουβῶνος· οὗτοι δὲ λησταὶ πόλεις ἔκτισαν ὁμωνύμουσ“. ὁ πολίτης ὠφείλε Βουβώνιος, εἴρηται δὲ Βουβωνεύς. ^[20]

Eth 180 χαίρουσι γὰρ οἱ Λύκιοι τῷ τύπῳ. Βούδει α , πόλις ἐν Μαγνησίᾳ [τῇ κατὰ Εὐρώπην], ἀπὸ τοῦ οἰκίσαντος Βουδείου. οὕτω τιμᾶται Βούδεια ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Θετταλίᾳ. Λυκόφρων ἡ πολλὰ δὴ Βούδειαν αἶθυσιν κόρην ἄρωγὸν αὐδάξασα τάρροθον γάμων. Ὀμηρος Βούδειον ἔφη „ὅς ρ' ἐν Βουδεῖῳ εὔ ναιομένῳ“. ἔστι καὶ Βούδεια πόλις Φρυγίας. ἔστι καὶ Βούδειοι ἔθνος Μηδικόν. Βουδῖνο ι , ἔθνος Σκυθικόν, παρὰ τὸ δινεύειν ἐπάνω ἀμαξῶν ὑπὸ βοῶν ἐλκομένων· ἀμαξόβοιο γὰρ οἱ Σκύθαι. Παρμένων ὁ Βυζάντιος ἐν ἰάμβων πρώτῳ. Βούδορο ν , ἀκρωτήριον πρὸς τῇ

Σαλαμῖνι, Θουκυδίδης τρίτη. Ἐφορος δὲ φρούριον Βούδαρον εἶπε. τὸ ἐθνικὸν Βουδόριος. Βουθί α , πόλις Ἰωνίας. Θεόπομπος δὲ χωρίον φησί. τὸ ἐθνικὸν Βουθιαῖος. Βουθό η , πόλις Ἰλλυρίδος, ὡς Φίλων, διὰ τὸ Κάδμον ἐπὶ ζεύγους βοῶν ὀχούμενον ταχέως ἀνύσαι τὴν ἐς Ἰλλυριοὺς ὁδόν. οἱ δὲ τὸν Κάδμον ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίας Βουτοῦς ὀνομάσαι αὐτήν, καὶ παραφθαρεῖσαν καλεῖσθαι Βουθόην. ἔχει δ' ἐπὶ τοῦ μυχοῦ Ῥίζονα πόλιν καὶ ποταμὸν ὁμώνυμον. [20]

Eth 181 τὸ ἐθνικὸν Βουθοαῖος. Βουθρωτό ς , νῆσος περὶ Κέρκυραν. ἔστι καὶ πόλις. ἐκλήθη δ' οἱ μὲν φασιν ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ, οἱ δὲ μυθεύονται ὅτι „Ἐλένω ἐκ Τροίης πλώνοντι ἐπ' ἐσπέρην, θύσαντι ἀποβατήρια ἐν Ἠπείρῳ [τὸ θῦμα] ἢ βοῦς ἀποδρᾶσα ἐκ τοῦ βουπλήγος ὥχετο φεύγουσα διὰ τοῦ μεταξὺ πόντου ἐς τὸν κόλπον καὶ ἐς τὴν χέρσον ἐμβᾶσα (καὶ γὰρ τρῶμα ἐν τῇ δειρῇ εἶχεν) αὐτοῦ ἥριπε καὶ ἔθανε, καὶ κληθῶνι ὁ Ἑλενος χρέεται, ἵνα ἔθηκε Βουτρωτὸν οὖνομα“ ὡς φησι Τεῦκρος ὁ Κυζικηνός. τὸ ἐθνικὸν Βουθρώτιος. Λέπιδος δὲ φησι διὰ τοῦ τ Βουτρώτιος. Βουκεφάλει α , πόλις ἐπὶ τῷ Βουκεφάλῳ ἵππῳ, ἣν ἔκτισεν Ἀλέξανδρος ἐν Ἰνδία παρὰ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν. ἔστι καὶ Βουκεφάλας λιμὴν τῆς Ἀττικῆς. τὸ ἐθνικὸν Βουκεφαλῖται· οὕτω γὰρ καὶ δῆμος Θεσσαλονίκης. Βούκιν α , πόλις Σικελίας, Διονύσιος ἐν τρίτῃ Βασσαρικῶν. [15]

Eth 182 τὸ ἐθνικὸν Βουκινναῖος καὶ Βουκιννάτης. Βουλῖνο ι , ἔθνος περὶ Ἰλλυρίαν. Ἀρτεμίδωρος δὲ οὐκ ἔθνος, ἀλλὰ Βουλίνην πόλιν φησίν, ἥς τὸ ἐθνικὸν Βουλίνος. Βοῦλι ς , πόλις Φωκίδος, ἀπὸ Βούλωνος οἰκιστοῦ. οἱ πολῖται Βουλίδιοι. Βούναρτι ς , πόλις Λιβύης. ὁ πολίτης Βουναρτίτης ὡς Ναυκρατίτης. Βούνειμ α , πόλις Ἠπείρου, οὐδετέρως, κτίσμα Ὀδυσσέως, ἣν ἔκτισε πλησίον Τραμπύας, λαβὼν χρησμὸν ἐλθεῖν πρὸς ἄνδρας „οἱ οὐκ ἴσασι θάλασσαν“. βοῦν οὖν θύσας ἔκτισε. Βοῦννο ς , πόλις Ἰλλυρίας. τὸ ἐθνικὸν Βούννιος, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν πρώτῃ γεωγραφουμένων. Βουπράσιο ν , πόλις καὶ ποταμὸς καὶ χώρα τῆς Ἥλιδος „οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα διὰν ἔναιον“. ἦν γὰρ κατοικία τῆς Ἥλιδος ἀξιόλογος, ἥ τις νῦν οὐκ ἔστι. τὸ ἐθνικὸν Βουπρασιεύς καὶ Βουπράσιος, ἀπὸ Βουπρασίου τοῦ ἄρξαντος αὐτῶν, καὶ Βουπρασία τὸ θηλυκόν, καὶ Βουπρασίωνες ὡς Καδμεῖωνες. Βοῦρ α , πόλις Ἀχαΐας, θηλυκῶς, ἀπὸ Βούρας θυγατρὸς Ἴωνος τοῦ Ξούθου καὶ Ἐλίκης. τὸ ἐθνικὸν Βουραῖος. Λυκόφρων „Δύμη τε Βουραίοισιν ἡγεμῶν στόλου“. ἐκ ταύτης ἦν Πυθέας ζωγράφος, οὗ ἔστιν ἔργον ὁ ἐν Περγᾶμῳ ἐλέφας, ἀπὸ τοιχογραφίας ὦν, ὡς Φίλων. [20]

Eth 183 τὸ θηλυκὸν Βουραία, καὶ πόλις οὕτως, καὶ Βουραϊκός κτητικόν. λέγεται καὶ Βούρειος διὰ διφθόγγου. τὸ δὲ διὰ τοῦ ι ὡς Νύσσα Νύσσιος Βοίβη Βοίβιος. Βουραῖ α , πόλις Ἰταλίας, ὑπὸ Βουραίου κτισθεῖσα. τὸ ἐθνικὸν Βουραῖος. Βούρχανι ς , νῆσος ἐν τῇ Κελτικῇ, ὡς Στράβων. Βοῦσα ι , ἔθνος Μήδων, Ἡρόδοτος πρώτῃ. Βούσιρι ς , πόλις Αἰγύπτου. „ἐν ταύτῃ Ἴσιος μέγιστον ἱερόν. ἱδρύται δ' ἐν μέσῳ τῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ Δέλτα. Ἴσις δ' ἐστὶ κατὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων γλῶσσαν ἡ Δημήτηρ“. ὡς δ' ἄλλοι, ἐκεῖ λέγεται θάψαι τὸν Ὅσιριν Ἴσις ἐμβαλοῦσα εἰς ξυλίνην βοῦν, ὥστε Βουσόσιριν εἶναι τὴν πόλιν. οἱ δ' ὅτι τοπάρχης ἦν ὁ Βούσιρις ὑπὸ Ὅσιριδος κατασταθεῖς. ὁ πολίτης Βουσιρίτης. Βούσμαδι ς , Ἰσαυρικὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Βουσμαδιώτης. Βουτάδα ι , δῆμος τῆς Αἰγυπτίας φυλῆς. λέγονται γὰρ δῆμοι πατρωνυμικῶς, ὡς Αἰθαλίδαι Κοθωκίδαι. ἔστι δὲ [ἀπὸ] Βούτου τοῦ Πανδίωνος. ὁ δημότης Βουτάδης. Βοῦτο ς , πόλις Αἰγύπτου. Ἡρωδιανὸς δὲ κώμην αὐτὴν φησιν. ἐκαλεῖτο δὲ Βουτ ὦ , ἀφ' ἧς καὶ ἡ Λητὼ Βουτῷ, ἥς τινος χρηστήριον ἦν. ἔστι καὶ ἑτέρα Γεδρωσίας. τὸ ἐθνικὸν Βούτιος, τοῦ δὲ Βουτοῦς Βουτοΐτης ἢ Βουτοίτης, ὡς τῆς Σαβοῦς Σαβοΐτης καὶ Σαβοΐτης. [20]

Eth 184 Βούτριο ν , ὡς Ῥήγιον, τῆς Ἰταλίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν Βουτρίνος ὡς Ῥηγίνος. Βουφί α , κώμη τῆς Σικυωνίας, Ἐφορος εἰκοστῷ τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Βουφιεύς. Βραισο ί , ἔθνος Μακεδονίας, Διονύσιος ἐν τρίτῃ Βασσαρικῶν. Βρασια ί , πόλις Λακωνικῇ, Παυσανίας τρίτῳ. ὁ πολίτης Βρασιάτης. Βραυρώ ν , δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ Βραυρῶνος ἥρωος, ἀφ' οὗ καὶ Βραυρωνία ἢ Ἄρτεμις. τὰ τοπικὰ Βραυρωνόθεν Βραυρωνάδε Βραυρῶνι, ὡς Μαραθῶνι. Βραχί α . οὕτως ἡ

Ἀραβικὴ θάλασσα καλεῖται. ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ ἐν αὐτῇ βράχη εἶναι πλεῖστα. ἔστιν οὖν παρὰ τὸ βράχος. τὸ τοπικὸν Βραχιάτης, Οὐράνιος δὲ Βραχηνοὺς αὐτοὺς ἔφη. Βραχμᾶνες, Ἰνδικὸν ἔθνος σοφώτατον, οὓς καὶ Βράχμας καλοῦσιν. Ἱεροκλῆς δ' ἐν τοῖς φιλόστοργος φησι „μετὰ ταῦτα σπουδῆς ἄξιον ἐνομίσθη τὸ Βραχμάνων ἰδεῖν φύλον, ἀνδρῶν φιλοσόφων καὶ θεοῖς φίλων, ἡλίω δὲ μάλιστα καθωσιωμένων· ἀπέχονται δὲ σαρκοφαγίας πάσης καὶ ὑπαίθριοι τὸν αἰὶ χρόνον βιοτεύουσι καὶ ἀλήθειαν τιμῶσιν, χρῶνται δὲ ἐσθῆτι λινῇ τῇ ἐκ πετρῶν· λίθων γὰρ μηρύματα μαλακὰ καὶ δερματώδη συνεκφέρουσιν, ἐξ ὧν ὑφάσματα γίνεται μήτε πυρὶ καιόμενα μήτε ὕδατι καθαίρομενα, ἀλλ' ἐπειδὴν ῥύπου καὶ κηλίδος ἐμπλησθῇ χρωμένων, ἐμβληθέντα εἰς φλόγα λευκὰ καὶ διαφανῆ γίνεται“.

Eth 185 Βραχὺλῃ, πόλις Κερήτων. οὗτοι δὲ τοῖς Ἰβηρσιν ὁμοροῦσι. τὸ ἐθνικὸν Βραχυλαῖος. Βρέα, πόλις [Θράκης], εἰς ἣν ἀποικίαν ἐστεύλαντο Ἀθηναῖοι. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Βρεάτης, ἔστι δὲ Βρεαῖος παρὰ Θεοπόμπῳ εἰκοστῷ τρίτῳ. Βρένθῃ, πόλις Ἀρκαδίας, καὶ ποταμὸς Βρενθιάτης. καὶ τὸ ἐθνικὸν Βρενθαῖος ἢ Βρενθιεύς, ὡς εἰρήσεται [ἐν τῷ] περὶ τοῦ Ὀρθῆ. Βρεντέσιον, πόλις παρὰ τὸν Ἀδρίαν, ἀπὸ Βρέντου Ἡρακλέους, ἢ ὡς εὐλίμενος οὔσα· ἐνὶ γὰρ στόματι λιμένες πολλοὶ συγκλείονται. ὡς εἰκοῦα τοίνυν κεφαλῇ ἐλάφου οὕτως ὠνόμασται· βρέντιον γὰρ παρὰ Μεσσαπίοις ἢ τῆς ἐλάφου κεφαλῇ, ὡς Σέλευκος ἐν δευτέρῳ γλωσσῶν. τὸ ἐθνικὸν Βρεντεσίνο. Βρεττία, νῆσος ἐν τῷ Ἀδρίᾳ ποταμὸν ἔχουσα Βρέττιον. ταύτην Ἐλαφοῦσαν Ἕλληνες, οἱ δὲ Βρεττανίδα καλοῦσι. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Βρεττιανός, ὡς Πολύβιος τὸ θηλυκὸν „ἐπὶ Βρεττιανῇν τόπων“.

Eth 186 νῦν δὲ Βρέττιοι λέγονται. εἰσὶ καὶ Βρεττανίδες νῆσοι ἐν τῷ ὠκεανῷ, ὧν τὸ ἐθνικὸν Βρεττανοί. Διονύσιος ὕφελων τὸ ἐν τῷ ὠκεανῷ κέχυται ψυχρὸς ῥόος, ἔνθα Βρετανοί.“ καὶ ἄλλοι οὕτως διὰ π. Πρετανίδες νῆσοι, ὡς Μαρκιανός καὶ Πτολεμαῖος. Βρέττο, πόλις Τυρρηνῶν, ἀπὸ Βρέττου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Βαλητίας τῆς Βαλήτου. οἱ οἰκοῦντες Βρέττιοι, καὶ ἡ χώρα Βρεττία καὶ ἡ γλῶσσα. Ἀριστοφάνης „μέλαινα δεινὴ γλῶσσα Βρεττία παρῇν“. Ἀντίοχος δὲ τὴν Ἰταλίαν πρῶτόν φησι κληθῆναι Βρεττίαν, εἶτα Οἰνωτρίαν. Βρίγες, ἔθνος Θρακικόν. Ἡρόδοτος ἐβδόμῃ „οἱ δὲ Φρύγες, ὡς Μακεδόνες λέγουσι, καλέονται Βρίγες“. καὶ Βριγία ἡ Τρωικὴ, τουτέστιν ἡ Φρυγία, ἀπὸ Βρίγου τοῦ κατοικήσαντος ἐν Μακεδονίᾳ. Ἡρωδιανός δὲ ἐν πρώτῃ κλίσει ὀνομάτων Βρίγαντας αὐτοὺς φησι „τὰ γὰρ εἰς γὰς λήγοντα ὀνόματα ἰσοσυλλάβως κλίνεται, ὅτε μόνον εἰσὶ κύρια. τοῦτο δὲ φημι διὰ τὸ Βρίγας. ἔθνος δὲ ἐστὶ Βρεττανικὸν οἱ Βρικινία, πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Βρικινιάτης. Βρίσας, ἄκρα Λέσβου, ἐν ᾗ ἱδρύεται Διόνυσος Βρισαῖος. Βρουσίς, μοῖρα Μακεδονίας, ἀπὸ Βρούσου, Ἡμαθίου παιδός. τὸ ἐθνικὸν Βρουσοί ὡς Κόλχοι. τινὲς γράφουσι διὰ τοῦ υ. Βρουτοβρία, πόλις μεταξὺ Βαίτιος ποταμοῦ καὶ Τουρδιτανῶν· δηλοῖ δὲ Βρουτούπολιν.

Eth 187 τὸ γὰρ βρία τοῦτο σημαίνει, ὡς Πολτυμβρία Σηλυμβρία. ὅθεν τὸ ἐθνικὸν Βρουτοβριανός ὡς Σηλυμβριανός Πολτυμβριανός Μεσημβριανός. Βρουττία, μοῖρα Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Βρουττίοι. Βρυάνιον, πόλις Θεσπρωτίας. τὸ ἐθνικὸν Βρυάνιος ὡς Βυζάντιος. Βρυγία, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Βρύγιος. Βρύγιον, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Βρύγιος καὶ Βρυγιεύς. Βρύκης καὶ Βρύκα, ἔθνος Θράκης. λέγονται καὶ Βρυκεῖς καὶ Βρυκήιοι. Βρύλλιον, πόλις ἐν τῇ Προποντίδι. Ἐφορος δὲ ἐν τῷ ε' Κίον αὐτὴν φησιν εἶναι. τὸ ἐθνικὸν Βρυλλιανός, καὶ τὸ θηλυκὸν Βρυλλίς ἢ χώρα, ἐν ᾗ Δασκύλειόν ἐστι μικρὸν πολισμάτιον. Βρύξ, τὸ ἔθνος, καὶ Βρύγας. τοῦ Βρύξ τὸ θηλυκὸν Βρυγίς καὶ Βρυγίς ὡς Καδμηίς. εἰσὶ δὲ Μακεδονικὸν ἔθνος προσεχὲς Ἰλλυριοῖς. Βρυσάκιον, πόλις τῆς Παρθίνης.

Eth 188 οἱ πολῖται Βρυσάκοι. Βρυσία, πόλις Ἡλίδος, ὡς Αὐγειαί, διὰ τὸ πληθυντικῶς λέγεσθαι. Βρυστακία, πόλις Οἰνώτρων. τὸ ἐθνικὸν Βρυστακιάτης. Βύβας, πόλις κατὰ Πευκετίους. τὸ ἐθνικὸν Βυβαῖος. εἰσὶ δ' ἔθνος Θρακικόν. τὸ ἐθνικὸν οἱ Βύβαι ὡς Λοκροί καὶ Δελφοί. Βυβασός

ς , πόλις Καρίας, ἀπὸ Βυβασσοῦ νομέως περισώσαντος ἀπὸ θαλάσσης καὶ χειμῶνος εἰς Καρίαν ἐκπεσόντα Ποδαλείριον. τὸ ἐθνικὸν Βυβάσσιος. Ἐφορος δὲ Βύβαστόν φησι καὶ Βυβάστιον. Βύβλο ς , πόλις Φοινίκης ἀρχαιοτάτη πασῶν, Κρόνου κτίσμα, ἀπὸ Βύβλης τῆς Μιλήτου θυγατρὸς. „Βύβλος δὲ προσηγορεύθη ἐκ τοῦ πάσης ἀρχαίης βίβλου φυλακὴν ἀσινέα ἐν ταύτῃ γενέσθαι. οἱ δὲ ὅτι ἐν αὐτῇ ἴσις κλαίουσα Ὅσιριν τὸ διάδημα ἔθηκε· τοῦτο δ' ἦν βύβλινον, [ἀπὸ] βύβλου τῆς φιλύρης τῆς Αἰγυπτίας, ἧς ἀνέτραφε Νεῖλος ἐν τοῖς ἔλεσι“. τὸ ἐθνικὸν Βύβλιος καὶ Βυβλιάς. εἰσὶ καὶ Βύβλιοι Σκυθικὸν ἔθνος. ἔστι καὶ Βύβλος ἐν τῷ Νείλῳ πόλις ἀσφαλεστάτη. ^[15]

Eth 189 τὸ ἐθνικὸν Βύβλιος, ἢ Βυβλίτης τῷ τύπῳ τῷ Αἰγυπτιακῷ. Βύζαντε ς , Λίβυες περὶ Καρχηδόνα, τῆς Λιβύης ἔθνος, ἀφ' οὗ ἡ πόλις Βυζάντιον. καὶ Βυζάντιοι οἱ ἐν Λιβύῃ. παρ' Ἡροδότῳ δὲ κακῶς διὰ τοῦ γ Γύζαντες. Πολύβιος δὲ Βυζακίδα χώραν εἶναί φησι περὶ τὰς Σύρτεις ἐν δωδεκάτῳ „σταδίῳ μὲν οὔσα τὴν περίμετρον δισχιλίῳ, τῷ δὲ σχήματι περιφερής“. τὸ ἐθνικὸν τῷ τύπῳ Βυζακίτης [ἄν] εἶη, νῦν δὲ Βυζακηνοὶ λέγονται τῷ δυτικῷ χαρακτήρι, καὶ ἱμάτια δ' ἐκεῖθεν Βυζακηνά. ἔστι δὲ διμερὴς ἡ Βυζακία Καρχηδόνος ἐνδοτέρῳ. καὶ δύο ἔθνη Βυζακηνῶν, ὡς ἰστοροῦσι. Βυζάντιον ν , τὸ ἐν Θράκῃ βασιλεῖον, πόλις διασημοτάτη, πρὸς τῇ Προποντίδι, πρὸς τῷ μέρει τῆς Εὐρώπης. χρησμός δ' ἐδόθη ἐρωτησάντων εἰς Δελφοὺς Μεγαρέων τοιοῦτος ὄλβιοι οἱ κείνην πόλιν ἄνδρες οἰκήσουσιν, ἀκτῆς Θρηκίης στενυγρὸν παρ' ἄκρον στόμα πόντου, ἐνθ' ἰχθὺς ἔλαφος τε νομὸν βόσκουσι τὸν αὐτόν· στέλλειν δ' ὡς ὥκιστα καὶ εἰς φρένα πάντα λαβόντα. καὶ οὕτως ἐκτίσθη ἀπὸ Βύζαντος τοῦ Κεροέσης τῆς Ἰοῦς θυγατρὸς καὶ Ποσειδῶνος, ἢ ὅτι τοῦ στόλου Βύζης ἦν ἡγεμὼν. ^[15]

Eth 190 καὶ ὅτι οἱ ἐχῖνοι αἰσθητικώτατοι τῶν ἀνέμων ἐκεῖσε. μετωνομάσθη δὲ καὶ Κωνσταντινούπολις καὶ νέα Ῥώμη. τὸ ἐθνικὸν Κωνσταντινοπολίτης, ἄνευ τοῦ υ . τὸ ἐθνικὸν τοῦ Βύζας Βυζάντιος διὰ τοῦ ι , τὸ δὲ κτητικὸν διὰ διφθόγγου. τὸ δὲ Βυζάντιος ἐθνικὸν τριγενές. τὸ δὲ κτητικὸν Βυζαντιακός. λέγεται καὶ Βυζαντιάς καὶ Βυζαντίς. ἔστι καὶ ἐπὶ τῆς χώρας Βυζάντεια διὰ διφθόγγου. ἀπὸ δὲ τοῦ Βυζάντιος Βυζαντία Βυζαντιανός· καὶ Βυζαντειανός διὰ διφθόγγου ὡς Ἡρακλειανός. ἔστι καὶ Βυζάντιον ἕτερον ἐν τῇ Ἰνδικῇ. Βύζηρε ς , ἔθνος ἐν τῷ Πόντῳ. ἔστι καὶ Βυζηρικὸς λιμὴν. Βύλλι ς , πόλις Ἰλλυρίδος παραθαλασσία, τῶν μετὰ Νεοπτολέμου Μυρμιδόνων κτίσμα. τὸ ἐθνικὸν Βυλλιδεύς. Βύμαζο ς , πόλις Παιόνων, Ἐφορος κζ'. Βυσναῖο ι , ἔθνος Βεβρύκων, ἀπὸ Βύσνου βασιλέως αὐτῶν ὑπὸ Ἰλου φονευθέντος. Βυσσό ς , ἐθνικόν, καὶ ὀξυτόνως, ὡς Ἡρωδιανός. λέγεται καὶ ὁ βυθός. τὸ μέντοι θηλυκὸν βύσσος βαρύνεται, ἀφ' οὗ καὶ βύσσινον. Βωδῶν η , πόλις Περραιβική, ὡς Ἀπολλόδωρος, οἱ δ' ὀρθῶς Θετταλίας, ἀπὸ Βωδωνοῦ ἥρωος. ὁ πολίτης Βωδωναῖος. Βῶλ α , ὡς Νῶλα, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Βωλανοὶ ὡς Νωλανοί. Βωλίγγα ι , ἔθνος Ἰνδικόν. ^[20]

Eth 191 Διόνυσιος ἰη' τῶν Βασσαρικῶν „καὶ τότε Βωλίγγησι μετ' ἀνδράσι Τέκταφος ὦρτο“. Βωμο ί , λόφοι Αἰτωλίας. οἱ κατοικοῦντες Βωμιῆς. Θουκυδίδης τρίτῃ „Βωμιῆς καὶ Καλλιῆς ἐπεβοήθησαν“. ἀλλ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ Βώμιος, ὡς ἀπὸ τοῦ Χήσιος τὸ Χησιεύς. καὶ βωμός ὁ τόπος τῶν θυσίων, ὁ πρὸς τὴν ἐσχάραν διάφορος· ὁ μὲν γὰρ οἰκοδομητός, ἡ δὲ σκαπτή. τὸ τοπικὸν βώμιος καὶ κατὰ παραγωγὴν βωμιαῖος. Σοφοκλῆς Αἰχμάλωτις „καὶ βωμιαῖον ἐσχάρας λαβὼν [λίθον]“. Βῶγχι ς , πόλις Αἰθιοπίας πρὸς τῷ τρίτῳ καταρράκτῃ. τὸ ἐθνικὸν Βωγχιτῆς ὡς Μεμφίτης. Βωταχίδα ι , τόπος Ἀρκαδίας, ἀπὸ Βωτάχου. Νικόλαος ε' „Ἰοκρίτου δὲ τοῦ Λυκούργου Βώταχος, ἀφ' οὗ ὁ τόπος Βωταχίδαι ἐν Τεγέᾳ ἐκλήθη“. Γάβ α , πόλις Γαλιλαίας. Ἰώσηπος πέμπτῳ Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Γαβαηνός, ὡς αὐτὸς Ἰώσηπος. Γαβάθ η , πόλις Γαλιλαίας, ὡς Ἰώσηπος ἕκτῳ Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Γαβαθηνός, τῷ τύπῳ τῆς χώρας. Γάβαλ α , πόλις Φοινίκης, ἦν θηλυκῶς Ἐκαταῖος φησιν. ὁ δὲ Στράβων Συρίας, πλησίον Λαοδικείας. ὁ οἰκίτωρ Γαβαλίτης καὶ θηλυκὸν ἡ Γαβαλίτις, ἀλλὰ καὶ Γαβαλεύς ὡς

Μεγαρεύς. ἔστι καὶ χώρα Ἀραβίας καὶ λέγεται ἡ πρώτη συλλαβὴ διὰ τοῦ ε Γέβαλα, καὶ τὸ ἔθνικόν Γεβαληνός ὡς Δαυηνός Ἀδαρηνός, τῷ τύπῳ τῶν ἐγχωρίων. Γαβαούπολις, πόλις τῆς Γαλιλαίας. [20]

Eth 192 τὸ ἔθνικόν Γαβαουπολίτης. Ἰώσηπος ἔκτῳ Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας „Σάουλος δὲ εἰς Γαβαούπολιν ἔχων ἑξακοσίους ἦλθε.“ Γάββα, πόλις Συρίας. τὸ ἔθνικόν Γαββηνός, ὡς Παυσανίας φησί. Γάβιοι, πόλις Λατίνων. τὸ ἔθνικόν Γαβῖται. δυνατὸν καὶ Γαβίους, ὡς Διονύσιος ἐν τετάρτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας ἀμφοτέρω. Γάγα, πόλις Λυκίας, ἦν καὶ Παλαιὸν τεῖχος καὶ χώραν φησὶν Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῃ Λυκιακῶν. τὸ ἔθνικόν Γαγαῖος. Γάγγρα, πόλις [Παφλαγονίας], θηλυκῶς. ἦν Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Παφλαγονίας ἀναγράφει λέγων οὕτως ὅτι „Νικόστρατος φησιν αἰπόλον νέμειν περὶ τοὺς τόπους αἶγας. μίαν δὲ χωριζομένην, ἀπορῶν ὁ αἰπόλος, ὅτι ἐν μὲν τῷ οἴκῳ ἐνδεᾶ ἠύρισκεν, ἐπὶ τῆς νομῆς δὲ πλήρη, ὠμολόγησε τῷ δεσπότῃ. ὁ δ' ἔφη ἐπιτηρῆσαι τὴν χωριζομένην. ἐπιτηρήσας οὖν εἶδεν ἐπὶ τινα ὑψηλὸν ὄχθον ἀναβαίνουσαν καὶ πρὸς τινα πρόσβατον πέτραν πορευομένην, καὶ κάτωθεν ἐρίφων βληχὴν ἤκουσεν· ἐκεῖ συμβέβηκεν ἐντετοκέναί τὴν αἶγα. ἰδὼν οὖν ἐπιτήδειον τόπον πόλιν ἔκτισε καὶ Γάγγραν ὠνόμασεν, ὅτι τοῦτο ἦν ὄνομα τῇ αἰγί“. Ἐρατοσθένης δὲ οὐδετέρως τὰ Γάγγρα φησί, καὶ Ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφιστῶν τρίτῃ οὕτως. τὸ ἔθνικόν Γαγγρηνός ὡς Βοστρηνός. ἔστι καὶ Ἀραβίας τῆς εὐδαίμονος Γάγγρα. τὸ ἔθνικόν δεῖ Γαγγραῖοι ὡς Σαβαῖοι. δυνατὸν δὲ καὶ ἀμφοτέρων ἀμφοτέρω, ὡς Ἑδεσσα Ἑδεσσαῖος καὶ Ἑδεσσηνός, τῷ τῆς χώρας καὶ τῆς τέχνης. [20]

Eth 193 Γάδαρ, πόλις κοίλης Συρίας, ἣ τις καὶ Ἀντιόχεια καὶ Σελεύκεια ἐκλήθη. τὸ ἔθνικόν Γαδαρεύς, καὶ Γαδαρίς καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ χώρα. ἐντεῦθεν ἦν Μένιππος ὁ σπουδογελοῖος. ἔστι καὶ Γάδαρ κώμη Μακεδονίας. Γάδδα, χωρίον Ἀραβίας. Γλαῦκος ἐν τετάρτῃ. καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. τὸ ἔθνικόν Γαδδηνός. Γάδεις, πόλις καὶ νῆσος ἐν τῷ ὠκεανῷ στενὴ καὶ περιμήκης, ὡς οὔσα ταινία τῆς γῆς δειρά. Ἐρατοσθένης δὲ ἡ Γάδεις φησὶ θηλυκῶς. ὁ πολίτης Γαδειρεύς· οὕτω γὰρ τὰ πέντε βιβλία ἐπιγράφονται τῶν Πυθαγορικῶν σχολῶν Μοδεράτου Γαδειρέως. λέγεται καὶ Γαδειρίτης, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ πολυίστωρ. λέγεται καὶ Γαδειραῖος ὡς ἀπὸ τῆς ἡ Γάδεια εὐθείας, καὶ Γαδειρανοί, καὶ κτητικὸν Γαδειρικός. Εὐπολις ἐν Μαρικᾷ „πότερ' ἦν τὸ τάριχος Φρύγιον ἢ Γαδειρικόν;“ Γάδρα, πόλις Παλαιστίνης. Πορφύριος τρίτῳ φιλοσόφου ἱστορίας. τὸ ἔθνικόν Γαδρηνός, ὡς Βόστρα Βοστρηνός καὶ Γαγγρηνός. Γάζα, πόλις Φοινίκης, νῦν δὲ Παλαιστίνης πρὸ τῆς Αἰγύπτου. ἐκλήθη καὶ Ἄζα. καὶ μέχρι νῦν Σύροι Ἄζαν αὐτὴν καλοῦσιν, ἀπὸ Ἄζωνος τοῦ παιδὸς Ἡρακλέους. μυθολογοῦσι δὲ τινες ὑπὸ Διὸς κτισθῆναι καὶ ἐν αὐτῇ ἀπολιπεῖν τὴν ἰδίαν γάζαν, οὕτω τῶν Περσῶν τὰ χρήματα καλούντων. ἐκλήθη δὲ καὶ Ἰώνη, ἀπὸ τῆς Ἰοῦς προσπλευσάσης καὶ μεινάσης [αὐτῆς] ἐκεῖ. [20]

Eth 194 ἐκλήθη δὲ καὶ Μίνωα, ὅτι Μίνως σὺν τοῖς ἀδελφοῖς Αἰακῶ καὶ Ῥαδαμάνθου ἰὼν ἐξ αὐτοῦ ταύτην ἐκάλεσεν. ἐνθεν καὶ τὸ τοῦ Κρηταίου Διὸς παρ' αὐτοῖς εἶναι, ὃν καὶ καθ' ἡμᾶς ἐκάλουν Μαρναῖν, ἐρμηνευόμενον Κρηταγενῆ. τὰς παρθένους γὰρ οὕτως Κρήτες προσαγορεύουσι Μαρναν. ὁ πολίτης Γαζαῖος. λέγονται καὶ Γαζηνοί παραλόγως, ὡς Παυσανίας. λέγονται καὶ Γαζῖται παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις. καὶ οἱ κέραμοι λέγονται Γαζῖται. καὶ ἐστὶν ὁμοίον τῷ Αἰγινῆται καὶ Αἰγινᾶιοι κατὰ τὴν διαφορὰν, ἐναντίον δὲ τὸ τῶν τύπων· οἱ μὲν γὰρ πολῖται Αἰγινῆται καὶ Γαζαῖοι, οἱ δὲ κέραμοι Γαζῖται καὶ Αἰγινᾶιοι. εἰσὶ καὶ διὰ τοῦ ἡ ἔθνος Γαλατῶν χρυσοφοροῦν, ὡς Εὐφορίων. λέγονται καὶ διὰ τοῦ α Γαζᾶται, ὡς πολυίστωρ. ἔστι καὶ Γάζα τεῖχος Θράκης. Γάζακ, πόλις μεγίστη τῆς Μηδίας, ὡς Κουάδρατος ἐν ὀγδόῳ Παρθικῶν. Ἀρριανὸς δὲ κώμην μεγάλην αὐτὴν φησιν ἐν Παρθικῶν τετάρτῳ καὶ ἐνικῶς „τῆς Γαζάκου“ λέγων. τὸ ἔθνικόν Γαζακηνός, ὡς τοῦ Μάζακα Μαζακηνός. Γάζος, πόλις Ἰνδική, κατὰ Διονύσου πολέμησασα μετὰ Δηριάδου, λινοῦν ἔχουσα τεῖχος, καθὰ [Διονύσιος] ἐν τρίτῃ Βασσαρικῶν Γήρειαν Ῥοδόην

τε καὶ οἱ λινοτειχέα Γάζον τοῖόν μιν κλωστοῖο λινοῦ πέρι τεῖχος ἐέργει, ἀστύφελον δηίοισι, καὶ εἰ παγχάλκεοι εἶεν, εὖρος μὲν μάλα δὴ τι διαμπερές ὀργυῖησιν μετρητὸν πισύρεσσιν, ἀτὰρ μῆκός τε καὶ ἰθὺν ὅσων ἀνὴρ δοιοῖσιν ἐν ἡλίοισιν ἀνύσσει, ἥωθεν κνέφας ἄκρον ἐπειγόμενος ποσὶν οἴσιν. ^[5]

Eth 195 τὸ ἐθνικὸν Γάζιος. Γάζωρο ς , πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Γαζώριος ἢ γὰρ Ἄρτεμις αὐτόθι Γαζωρία τιμᾶται. Γαθεα ί , πόλις Ἀρκαδίας, ἥς οἱ πολῖται Γαθεᾶται. Πausanías ὀγδόω „Γαθεάτα τῆς Κρωμίτιδος χώρας“. Γαιτοῦλο ι , ἔθνος Λιβύης. Ἀρτεμίδωρος Γαιτυλίους αὐτοὺς φησιν. ἡ χώρα Γαιτουλία, ἐν ἧ μέγιστοι ἀσπάραγοι, πάχος μὲν Κυπρίου καλάμου, μῆκος δὲ ποδῶν δώδεκα, ὡς Ἀθήναιος ἐν δευτέρῳ δειπνοσοφιστῶν. ^[10]

Eth 196 Γάλαδ α , χώρα Ἀραβίας καὶ Γαλαδηνή. Ἰώσηπος ἐν τετάρτῳ Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας Γαλαδίτην φησι. Γαλάδρα ι , πόλις Μακεδονίας ἐν Πιερίᾳ. Λυκόφρων „σῆναι Γαλάδρας τὸν στρατηλάτην λύκον“. ἔστι καὶ ὄρος Γάλαδρo ς . ἀπὸ Γαλάδρου τοῦ Ἡμαθίου παιδός. οἱ δὲ ὅτι ὁ Γαλάδρας ἔκτισε τὴν πόλιν. ὁ πολίτης Γαλαδραῖος. Λυκόφρων „καὶ Γαλαδραῖον πέδον“. τὸ κτητικὸν ἔδει Γαλαδραϊκόν. Πολύβιος δὲ ἐν τῷ ιγ' Γαλαδρικόν φησι. Γαλάριν α , πόλις Σικελίας, κτίσμα Μόργου Σικελοῦ. λέγεται καὶ Γαλαρία χώρα. ὁ πολίτης Γαλαρῖνος καὶ Γαλαρίνη καὶ Γαλαριναῖος. Γαλάτα ι , πρὸς νότον τοῖς Παφλαγόσιν, ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Κελτικῇ Γαλατῶν, οἱ πλανηθέντες πολὺν χρόνον καὶ καταλαβόντες τὴν χώραν οὕτως ὠνόμασαν. παρήχθη δὲ τὸ Γαλάτης ἐκ τοῦ Γάλλος ὑφέσει τοῦ ἐνός λ . καὶ Γαλατία ἡ χώρα. Γαλεῶτα ι , ἔθνος ἐν Σικελίᾳ ἢ ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἀπὸ Γαλεῶτου υἱοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Θεμιστοῦς, τῆς θυγατρὸς Ζαβίου, τοῦ βασιλέως τῶν Ὑπερβορέων, ὡς εἰρήσεται ἐν τῷ περὶ Τελμησσοῦ. τινὲς δὲ ὅτι Γαλεῶται μάντεων εἶδος Σικελῶν. ^[20]

Eth 197 γαλεός δὲ καὶ ὁ ἀσκαλαβώτης. Φιλύλλιος Αἰγεῖ „ὁ πάππος ἦν μοι γαλεὸς ἀστερία“, ἴσως διὰ τὸ πεποικίλθαι παίζων. καὶ Ἀρχιππος Ἰχθύσιν „τί λέγεις σύ; μάντεϊς εἰσὶ γὰρ θαλάττιοι; γαλεοί γε πάντων μάντεων σοφώτατοι“. φασὶ δὲ τὸν Γαλεώτην ἐξ Ὑπερβορέων Τελμησσὸν [δὲ ἐκ... ἐλθεῖν] οἷς ἔχρησεν ὁ θεὸς ἐν Δωδώνῃ τὸν μὲν ἐπὶ ἀνατολὰς τὸν δ' ἐπὶ δυσμὰς πλεῖν, ὅπου τε ἂν αὐτῶν θυομένων ἀετὸς ἀρπάσῃ τὰ μηρία ἐνταῦθα βωμὸν ἰδρῦσαι. Γαλεώτης οὖν ἐν Σικελίᾳ καὶ Τελμησσὸς ἐν Καρίᾳ ἦλθεν, ἔνθα Ἀπόλλωνος Τελμησσοῦ ἱερόν. Γαληψό ς , πόλις Θράκης καὶ Παιόνων, Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. Θουκυδίδης τετάρτῃ ἐτέραν λέγει „καὶ Γαληψὸς οὐ πολλῶ ὕστερον καὶ Οἰσύμῃ“. [ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Γαληψοῦ τοῦ ἐκ Θάσου καὶ Τηλέφης.] τὰ δὲ εἰς ψος ὑπερδισύλλαβα ὀξύνεται, σκινδαψός (ὄργανου ὄνομα καὶ κύριον, τίθεται καὶ κατ' οὐδενὸς ὡς τὸ τραγέλαφος) χεραψός Λυκαψός. ὁ πολίτης Γαλήψιος. Γαλιλαῖο ι , ἔθνος τῆς Ἰουδαίας. Γαλλήσιο ν , πόλις Ἐφέσου, Παρθένιος ἐν ἐπικηδεῖω τῷ εἰς Αὐξίθεμιν. τὸ ἐθνικὸν Γαλλήσιος. Γαλλί α , ἐντὸς Ἀλπεων χώρα. ^[20]

Eth 198 οἱ οἰκήτορες Γάλλοι. Γάλλο ς , ποταμὸς Φρυγίας. οἱ περίοικοι κατὰ μὲν Τιμόθεον Ποταμογαλλῖται, κατὰ δὲ Προμαθίδαν Ποταμογαλληνοί, οὓς παρατίθεται ὁ πολὺς τωρ ἐν τῷ περὶ Φρυγίας τρίτῳ· καὶ ὅτι τὸν Γάλλον καὶ τὸν Ἀττιν ἀποκόψαι τὰ αἰδοῖα, καὶ τὸν μὲν Γάλλον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν Τηρίαν ποταμὸν καὶ οἰκῆσαι καὶ τὸν ποταμὸν Γάλλον καλέσαι. ἀπ' ἐκείνου γὰρ τοὺς τεμνομένους τὰ αἰδοῖα γάλλους καλοῦσι. Γάμαλ α , κατοικία Συρίας. ὁ οἰκῆτωρ Γαμαλεύς. Ἰώσηπος ἐν τετάρτῳ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας. Γάμβρειο ν , πόλις Ἰωνίας. τὸ ἐθνικὸν Γαμβρειεύς ὡς Σιγειεύς. γράφεται δὲ διὰ διφθογγου, ὡς δηλοῖ τὸ Γαμβρήιον. Γανδάρα ι , Ἰνδῶν ἔθνος. Ἐκαταῖος Ἀσίᾳ. λέγονται καὶ Γανδάριοι παρ' αὐτῷ καὶ Γανδαρική ἢ χώρα. Γάνδρο ι , ἔθνος Πάρθων ἀντιταχθὲν Διονύσῳ, ὡς Διονύσιος Βασσαρικῶν τετάρτῳ. Ἐκαταῖος δὲ Γανδάρας αὐτοὺς καλεῖ. Γαράμαντε ς , ἔθνος Λιβύης. Ἡρόδοτος τετάρτῃ „οἱ πάντα ἄνθρωπον φεύγουσι καὶ παντὸς ὁμιλίαν“. Γάργαρ α , πόλις τῆς Τρωάδος ἐπὶ τῇ ἄκρᾳ τῆς Ἰδης, Παλαιγάργαρος

καλουμένη, ἣν Αἰολικὴν ὀνομάζει Στράβων καὶ Ἑκαταῖος. Ἀλκμὰν δὲ θηλυκῶς τὴν Γάργαρόν φησιν. ἐν ἧ κατώκουν Λέλεγες. ^[20]

Eth 199 ὠνομάσθη δ' ἀπὸ Γαργάρου τοῦ Διός, τοῦ ἐκ τῆς Θεσσαλίας, ἐν Λαρίσσει. ἐκεῖ καὶ Διοτίμος ὁ Ἀδραμυττηνὸς ἐδίδασκε γράμματα, εἰς ὃν Ἄρατος εἶπεν „αἰάζω ὅτι μοῦνος ἐνὶ πέτρῃσι κάθηται παισὶν Γαργαρέων βῆτα καὶ ἄλφα λέγων“. καὶ Γάργαρα ἄκρα. Ἐπαφρόδιτος δὲ φησιν ὅτι ἡ μὲν πόλις θηλυκῶς λέγεται, τὸ δ' ἀκρωτήριον οὐδετέρως. Ἑλλάνικος δὲ Γάργασον ἔφη τὴν πόλιν διὰ τοῦ ς, ἀλλ' οἶομαι σφάλμα εἶναι. ἔστι καὶ Λαμψάκου πολισμάτιον Γάργαρον. ἔστι καὶ ἑτέρα τῆς Ἰταλίας, καὶ τῆς Ἠπείρου ἄλλη. τὸ ἐθνικὸν Γαργαρεύς, καὶ θηλυκῶς Γαργαρίς. Γαργαρεῖς, ἔθνος δὲ μίγνυται ταῖς Ἀμαζόσιν, ὡς Στράβων ἰα'. τὸ θηλυκὸν Γαργαρίς κατὰ τέχνην ὡς Μεγαρίς, κατὰ δὲ τὸ ἐπιχώριον Γαργαρηνή. Γάργη, πόλις Λιβύης, ὡς πολυίστωρ ἐν τρίτῃ Λιβυκῶν. τὸ ἐθνικὸν Γαργαῖος ὡς Βεργαῖος, τῷ τύπῳ δὲ Γαργίτης. Γαργηττός, πόλις καὶ δῆμος τῆς Αἰγίδος φυλῆς. ὁ δημότης Γαργήττιος. Ἐπίκουρος Νεοκλέους Γαργήττιος. τὸ ἐκ τόπου Γαργηττόθεν, καὶ τᾶλλα ἀκολούθως, Γαργηττόνδε καὶ Γαργητοῖ. ὀξύνεται δὲ τὸ Γαργηττός ὡς Ὑμηττός Λυκαβηττός. ἐνταῦθά φασι τὸ τοῦ Εὐρυσθέως κεῖσθαι σῶμα. Γαστρωνία, χώρα Μακεδονίας, Θεόπομπος νδ'. Γαυγάμηλα, τόπος Περσίδος. ^[20]

Eth 200 Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ γῆς δευτέρῳ. Γαῦλο ς, νῆσος πρὸς τῇ Καρχηδόνι. Ἑκαταῖος περιηγήσει. ὁ νησιώτης Γαυλίτης. Γέα, πόλις πλησίον Πετρῶν ἐν Ἀραβίᾳ, ὡς Γλαῦκος ἐν Ἀραβικῇ ἀρχαιολογίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Γείος. ἐν Πέτραις δ' ἐπιχωριάζειν κύριον ὄνομα τὸ Γέσιος. ὅθεν ἦν ὁ περιφανὴς τῶν ἱατρῶν σοφιστής, ἴσως ἐντεῦθεν κεκλημένος. κατὰ ἀναλογίαν δ' ἔδει Γεάτης ὡς Τεγεάτης, ἔοικε δὲ Γεήσιος προϋπάρχειν, ὡς τὸ Ἰθακήσιος, καὶ κατὰ συγκοπὴν Γέσιος. Γέβαλα, τρίτη μοῖρα τῆς Παλαιστίνης. Ἰώσηπος. τὸ ἐθνικὸν Γεβαληνός ὡς Δαρηνός Ἀδαρηνός. Γεβαληνὴ τε καὶ Ἀμαληκίτις ἡ τῶν Ἰδουμαίων χώρα μετωνομάσθη. Γεβωνῖται, ἔθνος πλησίον Ἱεροσολύμων, ὡς Ἰώσηπος. Γεδρωσία χώρα καὶ Γεδρώσιοι ἔθνος Ἰνδικόν. Διονύσιος περιηγήσει „τῶν δὲ πρὸς ἀντολίην Γεδρωσῶν ἔλκεται αἶα“, οὐκ οἶδ' ὅθεν κλίνας. ἐν δὲ τοῖς τοῦ πολυίστορος διὰ τοῦ κ εὐρέθη ἡ πρώτη συλλαβή, ἀλλ' ἦν ἀδιόρθωτον τὸ βιβλίον. Γέλα, πόλις Σικελίας. ἡ γενικὴ Γέλας. τὸ δὲ Γέλης ἰωνικόν. καλεῖται δὲ ἀπὸ ποταμοῦ Γέλα, ὁ δὲ ποταμὸς ὅτι πολλὴν πάχνην γεννᾷ· ταύτην γὰρ τῇ Ὀπικῶν φωνῇ καὶ Σικελῶν γέλαν λέγεσθαι. Πρόξενος δ' ἐν πρώτῃ τῶν περὶ πόρων Σικελικῶν καὶ Ἑλλάνικος ἀπὸ Γέλωνος τοῦ Αἴτνης καὶ Ὑμάρου. ^[20]

Eth 201 Ἀρισταίνετος δ' ἐν πρώτῃ τῶν περὶ Φασήλιδα, ὅτι Λάκιος καὶ Ἀντίφημος ἀδελφοὶ ἐλθόντες εἰς Δελφοὺς μαντεύσασθαι, τὴν δὲ Πυθίαν οὐδὲν περὶ ἐκείνων λέγουσαν προστάσσειν τὸν Λάκιον πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου πλεῖν. τοῦ δ' Ἀντιφήμου γελάσαντος τὴν Πυθίαν εἶπεῖν πάλιν „ἐφ' ἡλίου δυσμῶν“, καὶ Γέλαν πόλιν οἰκίσαι. τὸ ἐθνικὸν Γελῶς, οὐ Γελαῖος, ὡς Ἀβρων καὶ ἡ συνήθεια. καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ γέλως τὸ Γελῶς. Γελωνός, πόλις Σαρματίας τῆς ἐν Εὐρώπῃ, ἀπὸ Γελωνοῦ τοῦ Ἡρακλέους, τοῦ Ἀγαθύρσου ἀδελφοῦ. ὁ οἰκῆτωρ ὁμοφώνως. ὀξύνεται δέ. ἔστι δὲ ἡ πόλις ξυλίνη, κειμένη ἐν Βουδίνοις, ἔθνη μεγάλῳ, ὡς Ἡρόδοτος. παρὰ τούτοις ζῶν θαυμασίον ὁ ὀνομάζεται τάρανδος, καὶ μεταβάλλει τὰς χροὰς τῶν τριχῶν καθ' ὃν ἂν τόπον ᾗ. ^[10]

Eth 202 ἔστι δὲ δυσθήρατον διὰ τὴν μεταβολὴν· οἷσις γὰρ ἂν ᾗ τοῖσι, τοιοῦτος γίνεται τὴν τρίχα. καὶ θαῦμα· ὁ γὰρ χαμαιλέων καὶ ὁ πολύπους τὴν χροὰν μεταβάλλει. τὸ μέγεθος βοός, τοῦ προσώπου τὸν τύπον [ἐοικὸς] ἐλάφῳ, ὡς Ἀριστοτέλης πέμπτῳ θαυμασίων ἀκουσμάτων. Γενέα, κώμη Κορίνθου, ὁ οἰκῆτωρ Γενεάτης. ἀφ' οὗ παροιμία „εὐδαίμων ὁ Κόρινθος, ἐγὼ δ' εἶην Γενεάτης“. τινὲς τὰς ἀπὸ ταύτης καλοῦσι Γενειάδας, ὡς Παρθένιος. τινὲς δὲ Τενέα γράφουσι. Γενέση, πόλις Λακωνικῆς. τὸ ἐθνικὸν Γενεσαῖος ὡς Τεμεσαῖος. ἄμεινον δὲ διὰ τὴν χώραν Γενεσατίας. Γενήτη ς, λιμὴν καὶ ποταμὸς [Καππαδοκίας]. Ἀπολλώνιος ἄκραν Γενηταίαν φησί. Σοφοκλῆς ποταμὸν Γένητα φησίν. ἔστιν οὖν ἐκ τῆς Γένητος γενικῆς Γενηταῖος καὶ Γενηταία

ἄκρα. καὶ τὸ Γενήτης ἐκ τῆς Γένητος, ὡς τῆς Οἰδίποδος Οἰδιπόδης καὶ τρίποδος τριπόδης.
Ἡρωδιανὸς δὲ „ὡς τὸ σεληναία ἀμαξαία“ φησί. Γενό α , πόλις τῶν Λιγύρων Ἰταλίας
καλουμένη νῦν ὡς Ἀρτεμίδωρος. τὸ ἐθνικὸν Γενοάτης. Γενοαῖο ι , ἔθνος Μολοσσίας, ἀπὸ
Γενοῦ ἄρχοντος αὐτῶν, Ῥιανὸς τετάρτη Θεσσαλικῶν. Γέντ α , πόλις Ἰνδικῇ τῆς ἐκτὸς Γάγγου.
[20]

Eth 203 τὸ ἐθνικὸν Γενταῖος. Γεντῖνο ς , πόλις Τρωάδος, κτίσμα τινὸς τῶν Αἰνείου παίδων. οἱ οἰκοῦντες
Γεντίνιοι. Γεραιστό ς , κώμη Εὐβοίας, ἐν ἣ ἱερὸν Ποσειδῶνος, ἀπὸ Γεραιστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Διός.
καὶ οἱ ἄνθρωποι Γεραίστιοι, καὶ Γεραιστία τὸ θηλυκὸν καὶ Γεραιστίς, καὶ Γεραίστιον οὐδετέρως.
Γεράνει α , πόλις Φρυγίας. ἔστι καὶ ὄρος μεταξὺ Μεγάρων καὶ Κορίνθου, ἀφ’ οὗ ἦλατο Ἴνῳ
φεύγουσα τὸν Ἀθάμαντα. τὸ πρωτότυπον Γεράνη, ἐξ ἧς Γεράνεια. τὸ ἐθνικὸν Γερανεύς, ἢ
Γερανειάτης τῷ τύπῳ τῆς χώρας. Γεράνθρα ι , πόλις Λακωνικῆς, Πausanias τρίτῳ. ὁ πολίτης
Γερανθράτης, ὡς αὐτὸς Pausanias. Γέρας α , πόλις τῆς κοίλης Συρίας, τῆς δεκαπόλεως. ἐξ
αὐτῆς Ἀρίστων ῥήτωρ ἀστεῖός ἐστιν, ὡς Φίλων, καὶ Κήρυκος σοφιστῆς καὶ Πλάτων νομικὸς
ῥήτωρ, πᾶσαν παιδευσιν ὡς μίαν ἀποστοματίζων καὶ ἐν συνηγορίαις καὶ παρεδρευταῖς καὶ
θρόνοις τὴν ὀρθότητα τῶν νόμων ἐπιτηδεύων. τὸ ἐθνικὸν Γερασηνός, ὡς Μήδαβα Μηδαβηνός.
Γέργι ς , πόλις Τροίας. καὶ κλίνεται Γέργιθος. λέγεται καὶ ἡ Γέργιθος εὐθεία ἀπὸ γενικῆς, ὡς
Τροίζηνος. ὁ πολίτης Γεργίθιος, τὸ θηλυκὸν Γεργιθία· ἀφ’ οὗ Γεργιθία ἡ χρησμολόγος Σίβυλλα,
ἢ τις καὶ ἐτετύπωτο ἐν τῷ νομίσματι τῶν Γεργιθίων αὐτὴ τε καὶ σφίγξ, ὡς Φλέγων ἐν
Ὀλυμπιάδων α’. [20]

Eth 204 ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τοῦ Γεργιθίου Ἀπόλλωνος Σιβύλλης φασὶν εἶναι τάφον.

Eth 205 ἔστι καὶ ἄλλο Γεργίτης καὶ θηλυκῶς Γεργίτις. ἔστι καὶ Γεργιθεύς. Γέρη ν , πόλις ἢ κώμη Λέσβου,
ἀπὸ Γέρηνος τοῦ Ποσειδῶνος. [τὸ ἐθνικὸν ὁμοφώνως] καὶ θηλυκῶς Γερηνίς. Γερηνί α , πόλις
Μεσσηνίας, ἔνθα, φασί, Νέστωρ ὁ Πύλιος ἐτράφη ἢ φυγὰς ἤχθη. Ἡσίοδος ἐν α’ καταλόγων
„κτεῖνε δὲ Νηλῆος ταλασίφρονος υἱέας ἐσθλοὺς ἔνδεκα, δωδέκατος δὲ Γερένιος ἵπποτα Νέστωρ
ξεῖνος ἐὼν ἐτύχησε παρ’ ἵπποδάμοισι Γερένιοις“. ἀπὸ εὐθείας τῆς Γέρηνος. καὶ αὐθις „Νέστωρ
οἶος ἄλυσεν ἐν ἀνθεμόεντι Γερένῳ“. ἐξ ἧς εὐθείας, τῆς ἢ Γέρηνος, τὸ Γερηνεύς ὡς τοῦ Ἄλος
Ἀλεύς, καὶ ἐξ αὐτοῦ Γερηνία καὶ Γερένιος. Γερμανίκει α , πόλις Εὐφρατησίας. Κουάδρατος ἐν
τρίτῃ Παρθικῶν χωρίον αὐτὴν φησιν. ὁ πολίτης Γερμανικεύς. Γέρμαρ α , Κελτικῆς ἔθνος, ὃ τὴν
ἡμέραν οὐ βλέπει, ὡς Ἀριστοτέλης περὶ θαυμασίων, τοὺς δὲ Λωτοφάγους καθεύδειν ἐξάμηνον.
Γέρμ η , πόλις Ἑλλησποντία πλησίον Κυζίκου, ἣν Ἡρωδιανὸς Ἀσίας φησίν. ὁ πολίτης Γερμηνός
καὶ Γερμηνή. Γερούνιο ν , πόλις Ἰταλίας. Κουάδρατος δὲ Γερυνίαν ταύτην καλεῖ. τὸ ἐθνικὸν
Γερουνῖνος. Γέρρ α , πόλις Χαλδαίων. [20]

Eth 206 τὸ ἐθνικὸν Γερραῖος, καὶ θηλυκὸν Γερραία καὶ Γερραῖς ὡς Θηβαῖς. Γέρρο ς , τόπος καὶ ποταμὸς
προσεχῆς τῷ Βορυσθένει. ὁ πολίτης Γέρριος. Γετί α , ἡ χώρα τῶν Γετῶν. Γέτης γάρ τὸ ἐθνικόν,
οὐ τὸ κύριον. ἔστι δὲ Θρακικὸν ἔθνος. ἔστι καὶ θηλυκῶς Γέτις· οὕτως γὰρ ἐκαλεῖτο ἡ γυνὴ τοῦ
Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου. καὶ κτητικῶς λέγεται Γετικός, ἀφ’ οὗ Κρίτωνος Γετικά, καὶ θηλυκὸν
Γετική. νόμοι δὲ Γετῶν τὸ ἐπισφάζειν τὴν γυναῖκα τῷ ἀνδρὶ καὶ ὅταν ἐπικηρυκεύωνται
κιθαρίζειν. Ἀρριανὸς δὲ Γετηνοὺς αὐτοὺς φησι. Γέφυρ α , πόλις Βοιωτίας. τινὲς δὲ τοὺς αὐτοὺς
εἶναι καὶ Ταναγραῖους φασίν, ὡς Στράβων καὶ Ἐκαταῖος. ἀφ’ οὗ καὶ Γεφυραία ἡ Δηώ. Γεφυρώ
η , πόλις Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Γεφυρωταῖος, ἢ Γεφυρωτῆτης διὰ τὸν τύπον. Γῆ, ἀπὸ τοῦ γέα
κραθέν· ἀφ’ οὗ τὸ γέγειος κτητικὸν πλεονασμῷ τοῦ γ . ἢ παρὰ τὸ γῆ γήιος, ἀφ’ οὗ καὶ γηίτης ὁ
αὐτόχθων καὶ γῆν οἰκῶν, καὶ γήινος μετουσιαστικόν. λέγεται καὶ γήπεδον τὸ πρὸς τοῖς οἴκοις
ἐν πόλει κηπίον, ὅπερ οἱ τραγικοὶ διὰ τοῦ α φασὶ δωρίζοντες. [15]

Eth 207

„διαφέρει γήπεδον οἰκοπέδου· οἰκόπεδον γὰρ οἰκίας ἐστὶ κατερριμμένης ἐδαφος, γήπεδον δὲ τὸ ἐν ταῖς πόλεσι προσκείμενον ταῖς οἰκίαις κηπίον“. ἀπὸ τοῦ γῆ γαῖα. ὁ οἰκῆτωρ γαίτης, καὶ γαιήιος κτητικόν, καὶ θηλυκὸν γαιηιάς. καὶ τοῦ γαῖα καὶ τοῦ γραῖα βραχὺ τὸ α, ὅτι δισύλλαβα, ὡς Μαῖα Φαῖα. Γηθοῦσσ α, πόλις Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Γηθουσσαῖος ὡς Σκοτουσσαῖος, ἢ Γηθούσσιος ὡς Πιτυούσσιος, ἢ Γηθουσίτης διὰ τὸ ἐπιχώριον. Γηλύς, ἔθνος [Παρθίας], οὗ μέμνηται Ἀσίνιος Κουάδρατος ἐν πρώτῳ Παρθικῶν. ὁξύνεται δέ. Γήρει α, πόλις Ἰνδικῆ, τελοῦσα ὑπὸ Δηριάδῃ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν πρὸς Διόνυσον πολεμοῦντι. τὸ ἐθνικὸν Γηρείτης. Γιγγλυμώτ η, Φοινίκης πόλις, ὡς Ἑκαταῖος. Γίγωνος, πόλις Θράκης προσεχῆς τῇ Παλλήνῃ. ὁ πολίτης Γιγώνιος. ^[15]

Eth 208 ἀπὸ Γίγωνος τοῦ Αἰθιοπῶν βασιλέως, ὃν ἤττησε Διόνυσος. Ἀρτεμίδωρος δὲ ὁ Ἐφέσιος Γιγωνίδα ταύτην φησίν. Γίλδ α, πόλις Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Γιλδίτης, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν. Γιλιγάμα ι, ἔθνος Λιβύης. Ἡρόδοτος τετάρτῳ. Γινδᾶνε ς, ἔθνος Λιβυκὸν λωτοφάγον „οἱ τὸν καρπὸν μόνον τοῦ λωτοῦ ἐσθίοντες ζῶσι“. Γίνδαρ α, κώμη πρὸς τῇ Ἀντιοχείᾳ. τὸ ἐθνικὸν Γινδαρεύς. Κουάδρατος δὲ Γινδάρους ἔφη. Γίττ α, πόλις Παλαιστίνης. Πολύβιος ἐκκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Γιτταῖος. Γλάνι ς, ποταμὸς Κύμης, ὡς Λυκόφρων „Γλάνις δὲ ρεῖθροις δέξεται τέγγων χθόνα“. καὶ ἀπ’ αὐτοῦ ἰχθὺς γλάνις ὁ καλούμενος γλάνιος. ἔστι καὶ Ἰβηρίας ποταμὸς. ἔστι καὶ Ἰταλίας τρίτος ποταμὸς περὶ τὸν Τίβεριν ποταμόν. Γλαυκί α, πολίχνιον Ἰωνίας. τὸ ἐθνικὸν Γλαυκιεύς καὶ Γλαυκιώτης. βέλτιον δὲ Γλαύκιος, ὡς τῆς Πλακίας Πλάκιος. Γλαύκου δῆμο ς, ἐν Λυκίᾳ, ὡς Ἀλέξανδρός φησιν, ἀπὸ Γλαύκου τοῦ ἥρωος. ^[15]

Eth 209 ὁ δημότης Γλαυκοδήμιος. Γλαφύρα ι, πόλις Θεσσαλίας. Ὅμηρος „Βοίβην καὶ Γλαφύρας“. ἀπὸ Γλαφύρου υἱοῦ Μάγνητος κτίσαντος. τὸ ἐθνικὸν Γλαφυρεύς. ἔστι καὶ κώμη Κιλικίας Γλαφύραι, ἀπέχουσα Ταρσοῦ τριάκοντα στάδια πρὸς δύσιν, [ἐν ἣ πηγὴ ἀπὸ ῥωγάδος καταρρέουσα καὶ συνιοῦσα τῷ εἰς Ταρσὸν εἰσβάλλοντι ποταμῷ· περὶ ἧς Παρθένιος γράφων ἄλλα τε λέγει καὶ ὅτι „παρθένος Κιλικίων ἀνακτορίην ἔχουσα ἀγχεγάμος δ’ ἔπελεν καθαρῷ δ’ ἐπεμαίνετο Κύδνῳ, Κύπριδος ἐξ ἀδύτων πυρσὸν ἀναψαμένη, εἰσόκε μιν Κύπρις πηγὴν θέτο, μῖξε δ’ ἔρωτι Κύδνου καὶ νύμφης ὕδατόεντα γάμον“.] Γλῆτε ς, ἔθνος Ἰβηρικὸν μετὰ τοὺς Κύνητας, Ἡρόδωρος δεκάτῳ. Γλισά ς, πόλις Βοιωτίας. ἢ ἀπὸ Γλίσωνος ἢ ἀπὸ Γλίσαντος. τὸ ἐθνικὸν Γλισάντιος. Γνή ς, ἔθνος οἰκῆσαν τὴν Ῥόδον. ἔνθεν καὶ Ἱγνητες οἱ ἰθαγενεῖς. λέγεται γὰρ καὶ μετὰ τοῦ ι Ἱγνητες. Γοαρην ἢ, χώρα Ἀραβίας πλησίον Δαμασκοῦ. ^[15]

Eth 210 λέγεται δὲ καὶ Γοάρει α. Γολγο ί, πόλις Κύπρου, ἀπὸ Γόλγου τοῦ ἡγησαμένου τῆς Σικυωνίων ἀποικίας. λέγεται καὶ Γόλγιον οὐδετέρως. ἀφ’ οὗ Γολγία ἢ Ἀφροδίτη. τὸ ἐθνικὸν Γόλγιος καὶ Γολγία καὶ Γολγηίς. Γομολῖτα ι, ἔθνος τῆς Ἰδουμαίας, ἢ ἀπὸ Ἀμαλήκου Ἀμαληκίτις ἐκλήθη. Γόμφο ι, πόλις Θεσσαλίας. τὸ ἐθνικὸν ὁμοιον. εὔρηται δὲ Γομφεύς. Γόνδρα ι, Θράκιον ἔθνος. λέγεται δὲ παρ’ Ἡρωδιανῷ Κίνδρα καὶ Ῥόνδα. Γονεῖ ς, πόλις Θράκης. οἱ κατοικοῦντες ὁμοίως. οἱ δὲ Ἀδριανοπολίτας τούτους ἐκάλεσαν. Γόννο ι, πόλις Περραιβίας, ἀπὸ Γουνέως κληθεῖσα τοῦ ἀπογόνου Κύφου. οὕτως φησὶν Ὅμηρος. ὁ πολίτης Γούνιος καὶ Γουνία ἢ γυνὴ καὶ ἡ χώρα. γράφεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ υ. τοὺς δὲ Περραιβοὺς Αἰολεῖς ὄντας τὰ σύμφωνα διπλοῦν καὶ Περραιβοὺς καλοῦντας ἑαυτοὺς καὶ Γόννον διὰ δύο νν τὴν πόλιν· γόννα γὰρ οἱ Αἰολεῖς τὰ γόνατα. ^[15]

Eth 211 τὸ ἐθνικὸν καὶ Γονατᾶς, ὃ καὶ παράλογον διὰ τὸν τόνον, καὶ Γόννιος. Γοννοῦσσ α, πόλις Περραιβίας. τὸ ἐθνικὸν Γοννουσσαῖος. Γόραμ α, χώρα τῶν Σκηνιτῶν Ἀράβων. οἱ οἰκῆτορες Γοραμηνοί. Γοργίππει α, πόλις Σινδικῆς. τὸ ἐθνικὸν Γοργιππεύς. Γόργυρ α, τόπος ἐν Σάμῳ, ὡς ἱστορεῖ Δοῦρις, ἐν ᾧ Διόνυσος Γοργυρεὺς τιμᾶται. Γορδίειο ν, πόλις τῆς μεγάλης Φρυγίας πρὸς τῇ Καππαδοκίᾳ, ἀπὸ Γορδίου τοῦ πατρὸς Μίδου. τὸ ἐθνικὸν Γορδιεύς, ὡς Κοτιάειον Κοτιαεύς, Δορυλάειον Δορυλαεύς. ἐχρῆν δ’ ἰσοσύλλαβον· ἀλλὰ τὰ παρὰ τοῖς Φρυζὶ σημειώδη. Γορδίου

τείχο ς , πόλις ... Μίδου κτίσμα, τοῦ παιδὸς Γορδίου. ὁ πολίτης Γορδιοτειχίτης. Γορδυναί α , χώρα Περσική, ἀπὸ Γόρδου Τριπτολέμου παιδός, τοῦ κατὰ ζήτησιν Ἰοῦς ἐξ Ἄργους ἐλθόντος εἰς Συρίαν. ἔστι δὲ ἡ πόλις παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Τίγριδος. τὸ ἔθνικὸν Γορδουαῖος καὶ Γορδουαία ἡ χώρα καὶ ἡ γυνή, οὐδετέρως Γορδουαῖα ὄρη. εὖρηται καὶ Γορδυάς. καὶ Γορδόχους αὐτοὺς φασὶ καὶ Γόρδους. Γορδυνί α , πόλις Μακεδονίας. [20]

Eth 212 τὸ ἔθνικὸν Γορδυνιάτης. Γόρτυ ν , πόλις Κρήτης. οὕτως δὲ διὰ τοῦ ν . ἀπὸ ἥρωος Γόρτυος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Λάρισσ α . πρότερον γὰρ ἐκαλεῖτο Ἑλλωτίς (οὕτω γὰρ παρὰ Κρησὶν ἢ Εὐρώπῃ), εἴτα Λάρισσ α , εἴτα Κρημνία καὶ ὕστερον Γόρτυ ς . φασὶ δὲ τὴν αἰτιατικὴν οἱ μὲν δισυσλλάβως Γόρτυν, οἱ δὲ τρισυσλλάβως „Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν“. οἱ δὲ Γόρτυναν ὡς ἄμυναν. Γότθο ι , ἔθνος πάλαι οἰκῆσαν ἐντὸς τῆς Μαιώτιδος. ὕστερον δὲ εἰς τὴν ἐκτὸς Θράκην μετανέστησαν, ὡς εἴρηται μοι ἐν τοῖς Βυζαντιακοῖς. μέμνηται τούτων ὁ Φωκαεὺς Παρθένιος. Γούνα ς , κατοικία Συρίας, βαθύγειος καὶ εὐκαρπος. ὄθεν καὶ τοῦνομα, διὰ τὸ γόνιμον. τὸ ἔθνικὸν Γουναΐτης. Γραῖ α , πόλις Ἑρετρίας. ὁ πολίτης Γραῖος. ἀφαίρεσις γέγονε τῆς ἀρχῆς, ὡς δειχθήσεται ἐν τῷ Ταναγραΐα. Γραικό ς , ὁ Ἕλλην, ὀξύτωνος, ὁ Θεσσαλοῦ υἱός, ἀφ' οὗ Γραικοὶ οἱ Ἕλληνες. Κεφάλων δὲ καὶ τὸν Γράνικον ποταμὸν ἐντεῦθεν κληθῆναι. τὸ δὲ Γραῖκος τὸ κύριον βαρύνεται. τὸ οὖν ἔθνικὸν ὀξύνεται. λέγεται καὶ Γραικίτης καὶ Γραικίς τὸ θηλυκόν. Γραῖκες δὲ παρὰ Ἀλκμᾶνι αἱ τῶν Ἑλλήνων μητέρες, καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ποιμέσιν. ἔστι δὲ ἡ μεταπλασμὸς ἡ τῆς Γραίξ εὐθείας κλίσις ἐστίν. εἰσὶ δὲ καὶ Γραῖκες Αἰολέων, οἱ τὸ Πάριον οἰκοῦντες. Γράμμιο ν , πόλις ἐν Κρήτῃ. [20]

Eth 213 οἱ πολῖται Γραμμῖται καὶ Γραμμῖσιοι. εἰσὶ δὲ Γραμμῖται [καὶ] πρὸς τῇ Κελτικῇ ἔθνος. Γράστιλλο ς , ἄρσενικῶς, πόλις Μακεδονίας, ὃ καὶ διὰ τοῦ π γράφεται κατὰ τὴν πρώτην συλλαβὴν Πράστιλλος, ὡς Εὐπολις. Γρησίνο ς , πόλις Χερρονήσου. τὸ ἔθνικὸν Γρησίνιος, ὡς Ἀνδροτίων ἐκτῷ Ἀτθίδος. Γρηστωνί α , χώρα Θράκης πρὸς τῇ Μακεδονίᾳ, Θουκυδίδης δευτέρᾳ. ἀπὸ Γράστου τινός. τὸ ἔθνικὸν Γραστῶνες. Γρῦνο ι , πολίχνιον Μυριναίων, οὗ „καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος καὶ μαντεῖον ἀρχαῖον καὶ ναὸς πολυτελὲς λευκοῦ λίθου“, ἐν ᾧ τιμᾶται. Ἑκαταῖος δὲ τὴν πόλιν Γρύνειαν καλεῖ. τὸ ἔθνικὸν Γρυνεύς καὶ Γρυνήϊς τὸ θηλυκόν. λέγεται καὶ „Γρύνειος Ἀπόλλων“ ὡς Παρθένιος Δῆλῳ, καὶ Γρυνήϊος καὶ Γρυνικός τὸ κτητικόν, καὶ οὐδετέρως τὰ Γρύνεια. Γρώνει α , πόλις Φωκίδος. τὸ ἔθνικὸν Γρωνεύς, ὡς τῆς Γρυνείας τὸ Γρυνεύς. ἡ γὰρ διὰ τοῦ υ τῆς Τρωάδος ἐστί. Γύαρο ς , νῆσος μία τῶν Σποράδων, θηλυκῶς λέγεται. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιός φησιν ὅτι ἐν ταύτῃ οἱ μύες διατρώγουσι τὸν σίδηρον, καὶ ὅτι ἡ ἄχερδος ἐκεῖ θανάσιμόν ἐστι κἂν εἰς ἄλλο δένδρον ἐμπήξῃς ἀφαναίνει. ποιεῖ δὲ τοῦτο καὶ τῆς θαλαττίας τρυγόνος τὸ κέντρον, καὶ τοὺς ὀδόντας κατασῆπει προσαπτόμενον. [20]

Eth 214 τὸ ἔθνικὸν Γυαρεύς. Γύζαντε ς , ἔθνος Λιβυκόν, ὡς Ἡρόδοτος ἐν τετάρτῃ καὶ Ἡρωδιανός. Γύθειο ν , πόλις Λακωνική. Λυκόφρων „δισσὰς σαλάμβας κάπῃ Γυθείου πλάκας“. τινὲς φασὶν ὅτι Πύθιον ἐκαλεῖτο, κακῶς. ὁ πολίτης Γυθεάτης. καὶ τὸ ἐκ τόπου Γυθείθην ἔθνικόν. Γυλάκει α . οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ τῆς Ἰλλυρίας Ἀπολλωνία, ἀπὸ Γύλακος Κορινθίου. τὸ ἔθνικὸν Γυλακεύς. Γυμνησία ι , δύο νῆσοι περὶ τὴν Τυρσηνίδα, οὐχ ὥς τινες ἐπτά. Λυκόφρων οἱ δ' ἀμφικλύστους χοιράδας Γυμνησίας σισυρνοδῶται καρκίνοι πεπλωκότες ἄχλαινον ἀμπρεύσουσι νήλιποι βίον. καὶ ἄρσενικῶς καὶ θηλυκῶς ἔθνικὸν Γυμνήσιος καὶ Γυμνησία. καὶ Γυμνησίς, ἀπὸ τῆς Γύμνητος γενικῆς τροπῇ τοῦ τ εἰς ς . ἐκλήθη δὲ τὸ ἔθνος ὅτι τῷ θέρει γυμνοὶ μένουσιν. ἐκλήθησαν δὲ καὶ Βαλιαρίδε ς , ἀφ' οὗ Βαλιαρεῖς τὸ ἔθνικόν, ὃ ἐστὶ σφενδονῆται. [15]

Eth 215 Γυναικόσπολι ς , πόλις Φοινίκων. ὁ πολίτης Γυναικοπολίτης. ἔστι καὶ ἄλλη Αἰγύπτου. Ἀρισταγόρας δέ, οὐ πολλῷ νεώτερος Πλάτωνος, φησὶν ὅτι οὕτως ὠνομάσθη διὰ τρεῖς αἰτίαι, ἡ ὅτι πολεμίων ἐπιπεσόντων καὶ τῶν ἀνδρῶν ἐν γεωργίαις ἀπόντων τὰς γυναῖκας κρατῆσαι τοῦ πολέμου, ἡ ὅτι γυνὴ τις νομάρχου, περισπωμένων τῶν παίδων αὐτῆς ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ἅμα

τοῖς παισὶν ὀπλισαμένη κατεδίωξε τὸν βασιλέα καὶ ἐνίκησεν, ἥ ὅτι τῶν Ναυκρατιτῶν ἀναπλεόντων κατὰ τὸν ποταμὸν καὶ κωλυομένων ὑπὸ τῶν λοιπῶν Αἰγυπτίων ἀποβαίνειν, οὗτοι καταπλαγέντες ὑπὸ ἀνανδρίας οὐ διεκώλυσαν. ταῦτα καὶ Ἀρτεμίδωρος φησιν. ἔστι καὶ Γυναικῶν λιμὴν περὶ τὴν λεγομένην Φιδάλειαν, τὸ μεταξὺ Ἀνάπλου καὶ τοῦ Λεωσθενείου. ἔνθα φασὶ τὴν γυναῖκα Βύζαντος Φιδάλειαν διώξασαν ἅμα ταῖς γυναιξὶ τοὺς μετὰ Στροίβου τοῦ ἀδελφοῦ Βύζαντος τῇ πόλει ἐπιθεμένους, τῶν πολιτῶν μὴ παρόντων, νικῆσαι διώξασαν μέχρι τοῦ λιμένος, καὶ οὕτως ὀνομάσαι. ἔθνικὸν τοῦ λιμένος Γυναικολιμενίτης. Γυρτῶ ν , πόλις τῆς Θεσσαλίας καὶ Περραιβίας, ἦν Ὅμηρος Γυρτώνην καλεῖ, ὡς Ἰτώνην καὶ Ἰτῶνα. ἀπὸ Γυρτῶνος τοῦ Φλεγύου ἀδελφοῦ, ὅς τις αὐτὴν ἔκτισεν. ὁ πολίτης Γυρτώνιος. Γυψή ς , νῆσος Αἰθιοπίας, ὡς Μαρκιανὸς ἐν περίπλων α'. τὸ ἔθνικὸν Γυψηίτης. Γωγαρηνή , χωρίον μεταξὺ Κόλχων καὶ Ἰβήρων τῶν ἀνατολικῶν. ^[25]

Eth 216 τὸ ἔθνικὸν Γωγαρηνός. Δάα ι , Σκυθικὸν ἔθνος. εἰσὶ δὲ νομάδες. λέγονται καὶ Δάσαι μετὰ τοῦ ς . Δαδίκαι ι , ἔθνος Περσικόν, Ἡρόδοτος ἐβδόμη. Δαδόκερτα α , φρούριον μέγα τῆς Ἀρμενίας μεταξὺ Μηδίας. τὸ ἔθνικὸν Δαδοκερτηνός τῷ ἐπιχωρίῳ τύπῳ. Δαίδαλα α , πόλις τῆς Ῥοδίας ἢ χωρίον, Στράβων ιδ'. ἔστι καὶ ὄρος τῆς Λυκίας τὰ Δαίδαλα. ἡ δὲ πόλις ἀπὸ Δαιδάλου τοῦ Ἰκάρου ἢ ἐν Λυκίᾳ. διὰ τίνος γὰρ ἔλους ἐπορεύετο [διὰ] τοῦ Νίνου ποταμοῦ, καὶ ὑπὸ χερσὺδρου δηχθέντα τελευτῆσαι καὶ ἐκεῖ ταφῆναι καὶ κτισθῆναι πόλιν φησὶν Ἀλέξανδρος ἐν Λυκιακοῖς. ἔστι καὶ Ἰνδικῆς. καὶ Κρήτης ἄλλη. ὁ πολίτης Δαιδαλεύς ὡς Σαμόσατα Σαμοσατεύς, καὶ Δαιδαλὶς τὸ θηλυκόν. Δαιδάλει α , πόλις Ἰταλίας, Δαιδάλου κτίσμα, ἢ τις Ἰουλία νῦν καλεῖται, Ῥωμαίου ἄρχοντος κληρουχήσαντος. τὸ ἔθνικὸν Δαιδαλεύς. Δαιδαλίδα ι , δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς. ὁ δημότης Δαιδαλίδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Δαιδαλιδῶν [ἐν Δαιδαλιδῶν εἰς Δαιδαλιδῶν]. Δακί α , χώρα πλησίον Βορυσθένους. οἱ Δᾶκοι, οὓς καλοῦμεν Δάους „Γέτας γὰρ τοὺς πρὸς τὸν Πόντον κεκλιμένους καὶ τὴν ἔω, Δάους δὲ τοὺς πρὸς τὰναντία πρὸς Γερμανίαν καὶ τὰς τοῦ Ἰστρου πηγὰς“. καὶ παρ' Ἀττικοῖς δὲ τὰ τῶν οἰκετῶν ὀνόματα Δᾶοι καὶ Γέται. Δάλμιο ν , πόλις Δαλματίας μεταξὺ Ἰλλυρίας καὶ Ἰταλίας. ^[25]

Eth 217 τὸ ἔθνικὸν ὅμοιον ἢ Δαλμιεύς. „ἴδιον δὲ τῶν Δαλματέων τὸ διὰ ὀκταετηρίδος τῆς χώρας ἀναδασμὸν ποιεῖσθαι“. Ἀππιανὸς δὲ τὴν πόλιν Δελμίνιον καλεῖ, Κουάδρατος δὲ Δέλμινον. φασὶ δὲ αὐτοὺς καὶ Δαλμάτας. Δαμαῖο ι , ἔθνος παρὰ τοῖς Ἰχθυοφάγοις, ὡς Ἀπολλόδωρος. Δαμασκό ς , πόλις Συρίας, μεσόγειος, ὕπερθε Φοινίκης, παρὰ τὸν Βαρδίνην ποταμὸν. ὠνομάσθη δὲ ὅτι εἷς τῶν Γιγάντων Ἀσκὸς ὄνομα ἅμα Λυκούργῳ δῆσας τὸν Διόνυσον ἔρριπεν εἰς τὸν ποταμὸν, ὃν λύσας Ἑρμῆς τὸν Ἀσκὸν τοῦ δέρματος ἐγύνωσεν, ὅθεν πρὸς οἶνον ἐπιτῆδειον τὸ δέσμα. οἱ δὲ ὅτι Δαμασκὸς Ἑρμοῦ παῖς καὶ νύμφης Ἀλιμήδης ἐξ Ἀρκαδίας εἰς Συρίαν ἦλθε καὶ πόλιν ὁμώνυμον ἔκτισεν. ἄλλοι δὲ ὅτι Δαμασκὸς ἐφατίζετο ἀνὴρ, Διονύσου δὲ τὴν Συρίαν ἀμπελόφυτον ποιήσαντος πελέκει ταῦτα ἔκοπτε, Διόνυσος δὲ ὀργισθεὶς ἐδίωξε καὶ ἐξέδειρεν ἐπράχθη Δαρμασκός καὶ οὕτω Δαρμασκὸς κατὰ παραφθοράν. ὁ πολίτης Δαρμασκηνός καὶ ἡ χώρα καὶ ἡ πόλις Δαρμασκηνή. Δανδάριο ι , ἔθνος περὶ τὸν Καύκασον, ὡς Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. Δανθαλῆτα ι , ἔθνος Θρακικόν, Θεόπομπος μη'. Δανούβιο ν , πόλις περὶ τὴν Ῥώμην. τὸ ἔθνικὸν Δανούβιος ἢ Δανουβιεύς. Δάνουβις ἢ Δάνουσι ς , Ἰστρος ὁ ποταμός, πάλαι Ματόας καλούμενος. ^[20]

Eth 218 συμφορᾶς δὲ τοῖς Σκύθαις ἐπιπεσοῦσης οὕτως ἐκλήθη. Ματόας δὲ λέγεται ἐς τὴν Ἑλληνίδα γλῶσσαν ἄσιος. ὅτι πολλάκις περαιούμενοι οὐδὲν ἐπεπόνθεισαν. ὁ δὲ Δάνουσις ἐρμηνεύεται ὥσπερ τοῦ ἀμαρτεῖν ἔχων αἰτίαν. Δάονε ς , ἔθνος τῆς Ἰνδικῆς, ἀπὸ Δάονος. Δάραψ α , πόλις Βακτρίας, ὡς Στράβων. τὸ ἔθνικὸν Δαραψηνός καὶ Δαραψιανός. Δάρδα ι , Ἰνδικὸν ἔθνος ὑπὸ Δηριάδῃ πολεμήσαν Διονύσῳ, ὡς Διονύσιος ἐν γ' Βασσαρικῶν. Δάρδανο ς , πόλις Τρωάδος, ἢ πρότερον Τευκρί ς . Μνασέας δὲ φησιν ὅτι „Δάρδανος ἐκ σι.... ἐκ τοῦ νεῶ τῆς Ἀθηνᾶς τὸ

παλλάδιον ἀράμενος ἀφίκετο εἰς Σαμοθράκην μετὰ Ἀρμονίας καὶ Ἰασίωνος [ἐνὸς] τῶν ἀδελφῶν, ἀκαεῖ διάγοντα Κάδμος ὁ Ἀγήνορος ἐφιλοποιήσατο, καὶ ἀποθανούσης Τηλεφάης γαμεῖ τὴν Ἀρμονίαν ὁ Κάδμος καὶ ἀποστέλλει τὸν Δάρδανον εἰς τὴν Ἀσίαν μετὰ τῶν ἐταίρων πρὸς Τεϋκρον τὸν Τρῶα· ὁ δὲ Τεϋκρος ἀναγνωρίσας τὸν Δάρδανον δίδωσιν αὐτῷ τὴν θυγατέρα Βάτειαν καὶ ἀποθνήσκων τὴν βασιλείαν. καὶ πόλιν ᾤκισε Δάρδανον καὶ Δαρδανίαν τὴν χώραν ὠνόμασεν, ἣ Τευκρίς πρότερον ἐκαλεῖτο“. ^[15]

Eth 219 αὕτη καὶ Δαρδανία. καὶ Δαρδανική καὶ Δαρδάνιοι καὶ Δαρδανίδαι καὶ [Δάρδανοι]. Δάριδν α , κώμη Παφλαγονίας, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν Δαριδναῖος, ὡς Πύδνα Πυδναῖος. Δαρα ί , ὃ ν[ῦν Δ ά]ρας φασί, φρούριον Ἀναστασιούπολις λεγόμενον, ὀχυρώτατον. ὁ πολίτης Δαρηνός ὡς Δουσará Δουσαρηνός. δύναται καὶ Δαραῖος. εἰσὶ δὲ Δαρραί διὰ δύο ρρ ἔθνος πρὸς τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. Δαριστάν η , πόλις Περσική. ἔστι καὶ ἔθνος Δαρῖτα ι . Δαρίειο ν , πόλις τῆς Φρυγίας. τὸ ἐθνικὸν τῷ λόγῳ τῶν Φρυγίων παρὰ μίαν συλλαβὴν Δαριεύς, ὡς Κοτιάειον Κοτιαεύς, [ῆ] τῷ λόγῳ τοῦ Ῥοίτειον καὶ Σίγειον Δαριεῖός. Δαρσανί α , πόλις Ἰνδική, ἐν ἣ αὐθημερὸν ἱμάτιον ἱστουργοῦσι γυναῖκες, ὡς Διονύσιος Βασσαρικῶν τρίτῃ ἢ οἱ Δαρσανήν ναῖον πόλιν εὐρύαγιαν, ἔνθα τε πέπλα γυναῖκες Ἀθηναίης ἰότητι αὐτῆμαρ κροκόωσιν ἐφ' ἱστοπόδων τανύουσαι, αὐτῆμαρ δ' ἐτάμοντο [καὶ ἐξ ἱστῶν] ἐρύσαντο. ^[15]

Eth 220 τὸ ἐθνικὸν Δαρσάνιοι ὡς Καρμάνιοι Ὑρκάνιοι ..μάνιοι. Δάρσιο ι , ἔθνος Θράκιον, Ἐκαταῖος Εὐρώπη. Δασέα ι , πόλις Ἀρκαδική, Πausanías ὀγδόω. τὸ ἐθνικὸν Δασεάτης ὡς Καφυάτης. Δασκύλιο ν , πόλις Καρίας ἐπὶ τοῖς ὄροις τῆς Ἐφεσίας, ἀπὸ Δασκύλου τοῦ υἱοῦ Περιαύδου. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις μετὰ τὰ Τρωικὰ κτισθεῖσα. τρίτῃ τῆς Ἰωνίας, τὸ μέγα λεγόμενον, ὡς μεῖζον τῶν ἄλλων. τετάρτῃ περὶ Βιθυνίαν. πέμπτῃ τῆς Αἰολίδος καὶ Φρυγίας. τὸ ἐθνικὸν Δασκυλίτης, ὡς Κύπρος Κυπρίτης. ἔστι καὶ Δασκυλίτις λίμνη ἢ Δασκυλία, ὥστε καὶ Δασκύλιος ὁ πολίτης. Εὐδαίμων δὲ καὶ Ἀρκάδιος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφουσι τὴν λι συλλαβὴν. λέγεται καὶ Δασκυλὶς θηλυκόν. Δάσκω ν , Σικελίας χωρίον. Φίλιστος ἔκτη Σικελικῶν „εἰς τὸ Πλημμύριον καὶ Δάσκωνα“. τὸ ἐθνικὸν Δασκώνιος ἢ Δασκωνίτης. Δασσαρήτα ι , ἔθνος Ἰλλυρίας, Πολύβιος ὀγδόω. καὶ τὸ θηλυκόν Δασσαρήτις. ^[20]

Eth 221 λέγονται καὶ Δασσαρηνοί καὶ Δασσαρήτιοι καὶ Δασσαρητῖνος. Δᾶτο ν , πόλις Θράκης, Ἡρόδοτος ἐνάτῃ. πρ.... δὲ τοῦτό φασιν. οἱ οἰκοῦντες Δατήνιοι. τὸ ἐθνικὸν Δατηνός. Δατύλεπτο ι , ἔθνος Θράκης, Ἐκαταῖος Εὐρώπη. Δαύ η , βαρυτόνως, πόλις Ἀραβίας. τὸ ἐθνικὸν Δαυαῖος ἢ Δαυηνός, ᾧ τύπῳ φιληδοῦσιν Ἀραβες. δύναται καὶ Δαυίτης. Δαυλί ς , πόλις Φωκίδος, ἐν ἣ τὰ κατὰ Πρόκνην καὶ Φιλομήλαν. Ὅμηρος „Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα“. δαῦλον δὲ τὸ δασύ· δασεῖα δὲ ἡ πόλις. οἱ δ' ὕστερον Δαύλειάν φασι [προπαροξυτόνως καὶ διὰ διφθόγγου]. Pausanías δὲ δεκάτῳ „ἀπὸ νύμφης Δαυλίδος“. διὸ λέγεται καὶ Δαυλὶς. ὁ πολίτης Δαυλιεύς „Δαυλιεῦσι δὲ ἱερὸν Ἀθηνᾶς καὶ ἄγαλμα ἀρχαῖον“. τὸ θηλυκόν Δαυλιάς. λέγεται καὶ Δαύλιος. ἀπὸ δὲ τοῦ Δαυλὶς τὸ ἐθνικὸν Δαυλίδιος. ὀξύνεται τὸ Δαυλὶς. τὸ δὲ αὖλις αἰολικῶς βαρύνεται. Δαύνιο ν , πόλις Ἰταλίας. Λυκόφρων „ὑπὲρ Λακίου Δαυνίου τ' ᾠκισμένην“. τὸ ἐθνικὸν Δαύνιοι, καὶ Δαυνία τὸ θηλυκόν, καὶ Δαυνική κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ Δαυνιαῖται, καὶ Δαυνιατικός. ^[15]

Eth 222 ἔστι καὶ Δαύνιον τεῖχος πόλις Θράκης. ὁ πολίτης Δαυνιοτειχίτης. Δαύσαρ α , πόλις περὶ Ἑδεσσαν. ὁ πολίτης Δαυσαρηνός ὡς Αὐαρηνός Ἀδαρηνός. Δάφν η , προάστειον ἐπισημότατον τῆς ἔω Ἀντιοχείας μητροπόλεως. τὸ ἐθνικὸν Δαφνίτης, καὶ Δαφνιτικός κτητικόν. ἔστι καὶ ἄλλη Δάφνη, Λυκίας χωρίον. ἔστι καὶ ἄλλη πλησίον Πηλουσίου. ὅτι παρὰ τῶν ἐκεῖ πολλῶν φυομένων δαφνῶν. οἱ οἰκοῦντες Δαφναῖοι. ἔστι καὶ λιμὴν Δάφνη μαινομένη ἐν τῷ στόματι τοῦ Πόντου ἐν δεξιᾷ ἀναπλέοντι. ἔστι καὶ προάστειον Δάφνη ἐν τῷ στόματι τοῦ Πόντου, ἐν ἀριστερᾷ ἐπὶ τὸν Ἀνάπλου ἀνιοῦσιν. [ὃ λέγεται Σέργιο ν.] Δαφνοῦ ς , Φωκική πόλις,

ἀρσενικῶς λεγομένη. ὁ πολίτης Δαφνούντιος ἢ Δαφνούσιος, καὶ θηλυκῶς Δαφνουσίς.
Δάφνουσαν δὲ αὐτὴν φησιν Εὐφορίων. ^[15]

Eth 223 τὸ ἐθνικὸν Δαφνουσαῖος ἢ Δαφνούσιος. ἔστι δὲ καὶ Δαφνουσίς λίμνη πλησίον τοῦ Ὀλύμπου τοῦ Βιθυνοῦ. ἔστι καὶ δῆμος πλησίον τῆς Κῷ ὁ Δαφνοῦς λεγόμενος, καὶ ὁ δημότης Δαφνούσιος. ἔστι καὶ Δαφνούσιον πρὸς τῷ Ῥηγίῳ πλησίον τῆς Θρακῶν γῆς. ἔστι καὶ Αἰγύπτου κώμη. Δαχαρηνοί, ἔθνος Ἀραβίας, ἀπὸ Ναβάτου προσαγορευθὲν Ναβαταῖον. σημαίνει δὲ τὸ Δαχαρηνοὶ ἀρσενικούς. Δέδμας α, ὡς Πήγασα, πόλις Καρίας. ὁ πολίτης Δεδμασεύς ὡς Πηγασεύς. Δεσιλοί, ἔθνος Θρακικόν, Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. Δειπνιάς, κώμη Θεσσαλίας περὶ Λάρισσαν, ὅπου φασὶ τὸν Ἀπόλλωνα δειπνῆσαι πρῶτον, ὅτε ἐκ τῶν Τέμπεων καθαρθεὶς ὑπέστρεψεν· καὶ τῷ παιδί τῷ διακομιστῇ τῆς δάφνης ἔθος εἰς τήνδε παραγενομένῳ δειπνεῖν. Καλλίμαχος δ' „Δειπνιάς ἔνθεν μιν δειδέχεται“. τὸ ἐθνικὸν Δειπνιεύς ὡς Ἀφροδισειεύς καὶ Ὀρθωσιεύς. Δειράδες, δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς, ἀπὸ Δειράδου τινός. ὁ δημότης Δειραδιώτης. Δειρή, ἄκρα καὶ πόλις ὁμώνυμος πρὸς τῇ Αἰθιοπίᾳ. Στράβων ις'. ^[20]

Eth 224 ἔστι καὶ πόλις ... Ἀθηναίων συμμαχική. τὸ ἐθνικὸν Δειραῖος. Δεκέλει α, δῆμος τῆς Ἰπποθωντίδος φυλῆς, ἀπὸ Δεκέλου τοῦ ἡγησαμένου τοῖς Διοσκούροις εἰς Ἀφίδνας, ὡς Ἡρόδοτος ἐνάτῳ. ὁ δημότης Δεκελειεύς. τὸ τοπικὸν Δεκελειᾶθεν· τὰ γὰρ ἀπὸ ὀζυτόνων εἰς α ἢ εἰς η γινόμενα διὰ τοῦ ηθεν ἢ αθεν προπερισπᾶται. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ Δεκελειόθεν. Δεκελειᾶζε, Δεκελειᾶσι. Δεκέντιοι, ἔθνος Παννονίας, ἀπὸ Δεκεντίου τοῦ Μάγνου παιδός, Μαγνεντίου δ' ἀδελφοῦ. τὸ θηλυκὸν Δεκεντιάς, ὡς Παρθένιος ὁ Φωκαεύς. Δεκήτο ν, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Δεκιῆται, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν α' γεωγραφουμένων. Δελματί α, Ἰταλίας χώρα. οἱ οἰκῆτορες Δελματεῖς καὶ Δαλμάται. Δέλτα α, πόλις πρὸς τῇ Συρίᾳ, καὶ νῆσος Αἰγύπτου, ὡς Ἐφορος, κατ' Αἰγυπτίους καλουμένη Πτίμυρις, ἀπὸ τῆς τοῦ σχήματος ὁμοιότητος. ἐθνικὸν τῆς νήσου Δελτίτης, τῆς δὲ πόλεως Δελτηνός τῷ ἐγχωρίῳ τύπῳ· οὐ γὰρ ἐνετύχομεν. Δελφοί, πόλις ἐπὶ τοῦ Παρνασσοῦ πρὸς τῇ Φωκίδι, ἔνθα τὸ ἄδυτον ἐκ Πεντελησίων κατεσκευάσται λίθων, ἔργον Ἀγαμήδους καὶ Τροφωνίου. ἔστι καὶ Δελφοῦσσα τοῦ τόπου κρήνη. τὸ ἐθνικὸν ὁμωνύμως τῇ πόλει. τὸ θηλυκὸν Δελφίς. καὶ κτητικὸν Δελφικός. ^[20]

Eth 225 ἐκλήθησαν δὲ Δελφοί ὅτι Ἀπόλλων συνέπλευσε δελφῖνι εἰκασθεῖς καὶ ἵδρυται Ἀπόλλωνι ἱερόν. ἔστι καὶ Δελφουσία πόλις Ἀρκαδίας, ὡς Ἀνδροτίων ἐν β' Ἀτθίδος. τὸ ἐθνικὸν Δελφουσιάτης τῷ τύπῳ τῆς χώρας. Δελφίνιο ν, φρούριον Χίων, ὡς Θουκυδίδης ὀγδόῃ. τὸ ἐθνικὸν Δελφίνιος προκατελήφθη γὰρ ὁ τύπος τοῦ ἐθνικοῦ· ἢ Δελφινιεύς. Δενθάλιοι, πόλις μία τῶν περιμαχήτων Μεσσηνίοις καὶ Λακεδαιμονίοις. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον. Δεξαμεναί, μέρος τῆς Ἀμβρακίας, ἀπὸ Δεξαμενοῦ τοῦ Μεσόλου παιδός καὶ Ἀμβρακίας τῆς θυγατρὸς Φόρβαντος τοῦ Ἡλίου. τὸ ἐθνικὸν Δεξαμεναῖος, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν τῇ Ἀμβρακιωτῶν πολιτείᾳ. Δέξαροι, ἔθνος Χαόνων, τοῖς Ἐγχελέαις προσεχεῖς, Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. ὑπὸ Ἄμυρον ὄρος οἰκοῦν. Δέρ α, τόπος Λακωνικῆς. τὸ ἐθνικὸν Δεραῖος ἢ Δερεάτης, ἀφ' οὗ Δερεάτιδος Ἀρτέμιδος ἱερόν. καὶ τὸν δῆμον δὲ Δειράδας φασὶ καὶ τοὺς δημότας Δειραδιώτας, ἀπὸ τινος ἥρωος. Δέρβη, φρούριον Ἰσαυρίας καὶ λιμὴν. ὁ κατοικῶν Δερβήτης ὡς Σιδήτης Πυλήτης. λέγεται δ' ἴσως καὶ Δέρβεια καὶ τὸ ἐθνικὸν Δερβεΐτης. Καπίτων δὲ Δέρμην φησί. τινὲς δὲ Δέλβεια ν, ὃ ἔστι τῇ τῶν Λυκαόνων φωνῇ ἄρκευθος. καὶ Ἀρκεύθη ἡ πόλις. Δερβίκα ν, ἔθνος πλησίον τῶν Ὑρκανῶν. ^[20]

Eth 226 Ἀπολλώνιος δὲ δις τὸ κ καλῶς γράφει. Κτησίας δὲ Δερβισσοὺς αὐτοὺς φησιν ἢ Τερβισσοὺς. Δέραι α, πόλις Ἀρκαδίας. τὸ ἐθνικὸν Δεραιεύς ὡς Ἡραιεύς. Ἀρκαδίας γὰρ ἀμφοτέρω. Δερραῖοι, Θράκιον ἔθνος. Ἡρόδοτος Δερσαίους αὐτοὺς φησι. Δερτώ ν, πόλις Λιγύρων. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ια' „τὴν καλουμένην Δερτῶνα πόλιν“. τὸ ἐθνικὸν Δερτώνιος ὡς Ἀντρώνιος. Δηλί α, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Δηλιεύς τῷ τῶν Καρικῶν λόγῳ. Δήλιο ν, πολίχνην Βοιωτίας ἐν

τῇ Τανάγρα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος. τὸ ἐθνικὸν Δηλιεύς ὡς Σουνιεύς. Δῆλος , νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. „Δῆλον ἐκυκλώσαντο καὶ οὖνομα Κυκλάδες εἰσίν“. ἢ παρὰ τὰς γονὰς [ἢ μαντείας]. ἱερὸν γὰρ Δῆλος τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῦ θεοῦ πρῶτον ἐν αὐτῇ γενομένου. ἢ διὰ τὰς μαντείας· δηλοῦσα γὰρ ἦν τὰ δυσεύρετα. ἐκαλεῖτο δὲ Κύνθος ἀπὸ Κύνθου τοῦ Ὠκεανοῦ, καὶ Ἀπόλλων Κύνθιος. ^[15]

Eth 227 καὶ Ἀστερία καὶ Πελασγία καὶ Χλαμυδί α . τινὲς δὲ ὅτι Ζάκυνθος ἐκαλεῖτο, κακῶς εἰδότες. κεκληθῆναι δὲ αὐτὴν καὶ Σκυθίδα Νικάνωρ φησίν. ἐξ αὐτοῦ Δήλιος καὶ Δηλία καὶ Δηλιάς. καὶ Δηλίτης ὁ εἰς Δῆλον ἐρχόμενος χορός, Καλλίμαχος τρίτω. καὶ Δηλιακός τὸ κτητικόν. Δημητριάς , πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ Δημητρίου βασιλεύσαντος, [ὅς] καὶ τὰς ὑπὸ τὸ Πήλιον κειμένας πόλεις κατέσκαψε. κεῖται δὲ πρὸς τῷ Παγασιτικῷ κόλπῳ [ἐν μέσῳ Εὐβοίας καὶ τῆς Φωκίδος]. β' Μακεδονίας. γ' Περσίδος πρὸς Ἀρβήλῳ. τὸ ἐθνικὸν Δημητριεύς, ὡς τὸ Ἀφροδισειεύς Ὁρθωσιεύς. Δημήτριον , τόπος περὶ Θεσσαλίαν περὶ τὸ Κροκωτὸν πεδῖον κείμενος παρὰ τὸν Ἄμφρυσον. ἔστι καὶ πόλις Αἰολίδος. ὁ πολίτης Δημητριεύς ὡς Δουλιχιεύς. Δημόνησο , περὶ Χαλκηδὸνα νῆσος, ἀπὸ Δημονήσου τινός. ἔχει δ' ὁ τόπος κυανοῦ μέταλλον καὶ χρυσοκόλλης. καὶ χρυσίον εὐρίσκεται τίμιον, ὀφθαλμῶν τε φάρμακόν ἐστιν. ^[15]

Eth 228 ὁ νησιώτης Δημονήσιος. Δῆμος , παρ' Ἀθηναίοις ἡ κώμη καὶ ἡ τοῦ πληθους συλλογή. καὶ τὸν ἕνα δημότην „οὐ μὲν ἔοικε δῆμον ἔόντα“. καὶ τὸν τόπον „δήμῳ ἐνὶ Τρώων“. καὶ τὸ κατὰ πόλιν πληθος ἐν τοῖς ἀρίστοις „εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φήμην“. καὶ τὸ Ἑλλήνων πληθος ἔξω τῆς ἰδίας χώρας „θεὸς δ' ὡς τίετο δήμῳ“. καὶ τὸ ὅλον ἔθνος. καὶ τόπον ἐν Ἰθάκῃ ὅς καὶ Κροκύλειον . καὶ τὸ πᾶν [πληθος], ὡς ἐν Σφηξί „τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διιστάνειν“. ὁ οἰκῆτωρ δημότης, ἀφ' οὗ δημόσιος, καὶ δημοτεύομαι ἀντὶ τοῦ οἰκῶ. καὶ δήμιος, καὶ δημότερος συγκριτικόν, οὐκ ἀποκοπῇ, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπιθετικοῦ τοῦ „δῆμον ἔόντα παρὲξ ἀγορευόμεν“. καὶ δημοτικός καὶ δημοτικώτερος, καὶ δημαγωγός ὁ προεστηκώς δήμου, καὶ δημοποίητος ὁ εἰσπεποιημένος δημότης ἐξ ἑτέρου τινὸς εὐεργεσίας. καὶ σύνθετα, δημήλατος Αἰσχύλος Ἰκετίσιν „ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ“ ὁ ἀπὸ τοῦ δήμου ἐλαθείς. καὶ δημιόπρατον Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν „ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανοσ“. Δηρά , γῆς Ἰβηρίας, ἥς ὁ Σικανὸς ποταμός. οἱ οἰκῆτορες Δηραῖοι. Δηρούσιοι , ἔθνος Περσικόν. Ἡρόδοτος α' „Πέρσαι δ' οἱ μὲν Πενθιάδαι οἱ δὲ Δηρούσιοι οἱ δὲ Καρμάνιοι“. Δῖ α , πόλις Θεσσαλίας, Αἰακοῦ κτίσμα. ^[20]

Eth 229 β' Θράκης κατὰ τὸν Ἄθω. γ' Εὐβοίας. δ' νῆσος καὶ πόλις Πελοποννήσου περὶ τὸ Σκύλλαιον. ε' Λυσιτανίας περὶ τὸν Ὠκεανόν. ζ' Ἰταλίας πρὸς ταῖς Ἀλπεσιν. ζ' Σκυθίας παρὰ τῷ Φάσιδι. η' Καρίας. θ' Βιθυνίας πρὸς τῷ Πόντῳ. εἰσὶ καὶ δ' νῆσοι Δῖαι λεγόμεναι. α' ἡ Νάξος. β' ἡ πρὸς Μήλῳ. γ' ἡ πρὸς Ἀμοργῷ. δ' κατὰ Κνωσσὸν Κρήτης. τὸ ἐθνικὸν Διεύς, καὶ τὸ θηλυκὸν Διάς, ὅθεν καὶ Διάδες Ἀθῆναι. Διαβῆτα ι , νῆσοι περὶ Σύμην. τὸ ἐθνικὸν Διαβαταῖος. Διαβήτη , νῆσος δυσμικωτέρα Σαρδοῦς καὶ Κύρνου. ἐθνικὸν τὸ αὐτό. Διαδόχο υ , πόλις Περσικὴ οὐ πόρρω Κτησιφῶντος. τὸ ἐθνικὸν τῆς χώρας Διαδοχηνός. Διακρί α , φυλὴ τῆς Ἀττικῆς, ἣν ᾤκει Πάλλας ὁ Πανδίωνος υἱός. οἱ δημόται Διακριεῖς. Διανεῖς , ἔθνος Γαλατικόν, Ἐρατοσθένους ἐν δ' Γαλατικῶν. Διάς , πόλις Λυκίας, ἣν Διάδης ἔκτισε. τὸ ἐθνικὸν Διαδεύς. Δίγηρο ι , ἔθνος Θράκιον, Πολύβιος ιγ'. Δίδυμα , οὐδετέρως, τόπος καὶ μαντεῖον Μιλήτου ἀφιερωμένον Διὶ καὶ Ἀπόλλωνι. εἰσὶ καὶ Κρήτης [ποταμοί.] εἰσὶ καὶ τῆς Θερραλίας. ^[20]

Eth 230 εἰσὶ καὶ δύο νησίδια πρὸς τῇ Σύρῳ. τὸ ἐθνικὸν Διδυμεύς καὶ Διδυμαῖος κτητικόν. εἰσὶ καὶ ὄρη Λαοδικεῖας ἐγγύς. Διδύμη , μία τῶν Αἰόλου νήσων, ἀπὸ τοῦ σχήματος ὀνομασθεῖσα. ἔστι καὶ πόλις Λίβυσσα. ὁ πολίτης Διδυμαῖος, ἔστι καὶ κώμη Κιλικίας Διδυμαί , ὀξυτόνως. Ἀρτεμίδωρος δὲ δύο νησίδια Δίδυμά φησι. Δίδυμον τεῖχος , πόλις Καρίας. οἱ πολῖται Διδυμοτειχῖται. Δίζηρος , ποταμός Ἰλλυρίδος. Λυκόφρων „οἱ πρὸς βαθεῖ νάσαντο Διζηροῦ πόρῳ“. ἴσως ἀπὸ τοῦ δίζησθαι τὴν Μήδειαν ὀνομασθεῖς. τὸ ἐθνικὸν Διζήριος καὶ Διζηρίτης, ὡς Ἄλωρος Ἀλωρίτης.

Δίκαι α , πόλις Θράκης, ἀπὸ Δικαίου τοῦ Ποσειδῶνος υἱοῦ. τὸ ἐθνικὸν Δικαιοπολίτης. εἰ δὲ τῷ τύπῳ θέλοις, Δικαῖος καὶ Δικαία καὶ Δικαιεύς. ἔστι καὶ ἑτέρα ἐν τῷ Τυρρηνικῷ κόλπῳ Ἰώνων ἄποικος. ἡ αὐτὴ δ' ἐκλήθη Δικαιάρχεια καὶ Ποτιόλο ι . Δικαιάρχει α , πόλις Ἰταλίας. ταύτην δὲ φασὶ κεκλησθαι Ποτιόλου ς , ἐν ἧ τὸ συμπόσιον ὁ Ἡρωδιανὸς ἔγραψε. πότια δὲ τὰ φρέατα καλοῦσι Ῥωμαῖοι, ὁλῆρε δὲ τὸ ὄζειν· δυσώδη γὰρ τὰ φρέατα εἶχε. ^[20]

Eth 231 τὸ ἐθνικὸν Δικαιαρχεύς ἔδει. ἔστι δὲ καὶ Δικαιαρχεΐτης ὡς Ζελεΐτης. Δίκτ η , ὄρος Κρήτης. Καλλίμαχος ἐ... τὸ ἐθνικὸν Δικταῖος καὶ Δικταία. Δινδρὺμ η , πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Δινδρυμαῖος. Δίνδυμ α , ὄρη τῆς Τρωάδος, ἀφ' ὧν Δινδυμήνη ἢ Ῥέα. ὁ τοπίτης Δινδυμναῖος. καὶ τὴν θεὸν Δινδυμήνην. ὅτι καὶ Δινδυμηνός καὶ Δινδυμνή καὶ Δινδύμιος καὶ Δινδυμία. ἐκ τόπου Δινδυμόθεν. Διοβούλιο ν , πολίχνιον πλησίον τοῦ Πόντου. τὸ ἐθνικὸν Διοβουλιεύς, ὡς τὰ τῶν Φρυγίων πόλεων ἐθνικά. Διόμει α , οὐδετέρως, δῆμος τῆς Αἰγυπτίου φυλῆς. ὁ δημότης Διομειεύς. Ἡρακλῆς γὰρ ἐπιξενωθείς παρὰ Κολλύτῳ ἠράσθη Διόμου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. οὗ ἀποθεω... Διομήδει α , πόλις Δαυνίων, κτίσμα Διομήδους. καὶ νῆσος ἢ Διομήδει α , ἐν ἧ οἱ ἔρωδιοι χειροήθεις προσπετόμενοι καὶ εἰς τοὺς κόλπους δύνοντες, οὓς φασιν ὅτι τοὺς ἐταίρους Διομήδους ἐκεῖ εἰς ὄρνιθας μετασχηματισθῆναι. ἔστι καὶ τόπος Διομήδεια πλησίον Ἀργυρί[ππων]. ^[15]

Eth 232 τὸ ἐθνικὸν Διομηδεύς. ἄμεινον δὲ Διομήδειος. Δῖο ν , πόλις Εὐβοίας περὶ τὸ Κήναιον. Ὅμηρος „Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον“. ἔστι καὶ Μακεδονίας, ἔνθα τὸν Ὀλυμπικὸν ἀγῶνα ἐτέλουν. τὸ ἐθνικὸν Διεύς. Πανυσανίας δὲ Διάστας φησί· Μακεδόνων γὰρ ὁ τύπος, Ὁρέσται Λυγκησταί. γ' ἔστι πρὸς τῷ Ἀθῶ, ὡς Θουκυδίδης. δ' Θεσσαλίας. ε' Πισιδίας. ς' Ἰταλίας. ζ' κοίλης Συρίας, κτίσμα Ἀλεξάνδρου, καὶ Πέλλα· ἥς τὸ ὕδωρ νοσερόν. καὶ τὸ ἐθνικὸν Διηγός, ὡς δηλοῖ τὸ ἐπίγραμμα νᾶμα τὸ Διηγὸν γλυκερὸν ποτόν, ἡνιδὲ πίης, παύσει μὲν δίψης, εὐθὺ δὲ καὶ βίότου. τὸ κτητικὸν Διακός. καὶ τὸ θηλυκὸν Διάς, ὡς δηλοῦσιν αἱ γε περὶ ταύτην ἦσαν Διάδες Ἀθῆναι καλούμεναι. οἱ πολῖται Ἀθηναῖται. Διονυσί α , πόλις Ἰταλίας. ἔστι καὶ Διονυσιά ς . τὸ ἐθνικὸν Διονυσιεύς, ὡς Δημητριάς Δημητριάς. Διονύσου πόλι ς , ἐν τῷ Πόντῳ, ἢ πρότερον Κρουνοί ἀπὸ τῆς τῶν ὑδάτων καταρροῆς. ^[15]

Eth 233 Διονυσιακοῦ δὲ προσπεσόντος ὕστερον ἐκ τῆς θαλάττης τοῖς τόποις ἀγάλματος οὕτως ἐκλήθη. εἰσὶ καὶ Κρουνοί χωρίον πρὸς δύσιν τῆς ἐχούσης τοὺς βασιλέας πόλεως. β' Φρυγίας, κτίσμα Ἀττάλου καὶ Εὐμενοῦς ξόανον εὐρόντων Διονύσου περὶ τοὺς τόπους. γ' τῆς Ἰνδικῆς. δ' Λιβύης. ε' Θράκης. τὸ ἐθνικὸν Διονυσοπολίτης. Διόπ η , πόλις Ἀρκαδίας, ὡς Φερεκύδης. τὸ ἐθνικὸν Διοπεύς ἢ Διοπίτης ὡς Σινωπίτης. Διὸς ἱερό ν , πολίχνιον Ἰωνίας μεταξὺ Λεβέδου καὶ Κολοφῶνος. τὸ ἐθνικὸν Διοσιερίτης, ὡς Φλέγων ἐν πρώτῃ Ὀλυμπιάδων. Διοσκουριά ς , μία τῶν ἐν Λιβύῃ Λευκῶν νήσων. ὁ νησιώτης Διοσκουρίτης. ἔστι καὶ ἑτέρα περὶ τὸν Πόντον, ἢ τις Σεβαστόπολις καλεῖται. καὶ πρότερον δὲ Αἶα ἐκικλήσκετο, ὡς Νικάνωρ. ὁ πολίτης Διοσκουριεύς. ἔστι καὶ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ νῆσος Διοσκουρίδο υ . Διοσκούρων κώμ η , Λιβύης, ἐν ἧ τὸν Πάριν ἐπιδιώξαντες ἤρπασαν τὴν Ἑλένην οἱ Διόσκουροι [ἦν] ὥκησαν. ὁ κωμήτης Διοσκουροκωμήτης ὡς Μεγαλοκωμήτης, ἐκ δύο ἐν παράγωγῳ. Διόσπολι ς , ἡ μεγάλη πόλις τῆς Αἰγυπτίας Θηβαΐδος, ἢ λεγομένη ἐκατόμυλος, κτίσμα Ὀσίριδος καὶ Ἰσίδος. ^[20]

Eth 234 πρὶν δὲ ὑπὸ Περσῶν ἀφανισθῆναι, φησὶ Βάτων, ὅτι μυρίας τρισχιλίας κώμας εἶχε καὶ τριάκοντα, ἀνθρώπων δὲ μυριάδας ἑπτακοσίας, ἀρουρῶν δὲ τόπον μεμετρημένον τρισχιλίων καὶ ἑπτακοσίων, ἑκατὸν δὲ πύλας διακεκοσμημένας, τετρακόσια στάδια τὸ μῆκος. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι μικραὶ ἐν Αἰγύπτῳ τέσσαρες, ὧν ἐν τῇ μιᾷ τιθασεύουσι τοὺς κροκοδείλους, ἐν ἄντροις καὶ φρέασι σέβοντες, μηδὲ τοῦ ποταμοῦ γευόμενοι, μηδ' εἰ σφόδρα λέγοντο. ς' Λυδίας. ζ' Παλαιστίνης. ὁ πολίτης Διοσπολίτης. Διοχίτη ς , κώμη Αἰγύπτου, ἐν ἧ τέθαιπται ... Ὅσιρις. ἐθνικὸν τὸ αὐτὸ Διοχίτης. Δίπαι α , πόλις Ἀρκαδίας. τὸ ἐθνικὸν Διπαιεύς. ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις

οὕτως. Δίρφυ ς , ὄρος Εὐβοίας, ὡς Εὐφορίων. τὸ ἐθνικὸν Δίρφυος. καὶ Διρφύα ἡ Ἥρα τιμᾶται. Δισορα ί , ἔθνος Θράκιον, Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. Δίφρο ι , πόλις Φοινίκων. τὸ ἐθνικὸν ὁμώνυμον. Διωνί α , πόλις, ἣν συγκαταλέγει ταῖς Κυπρίαις πόλεσι Θεόπομπος πεντεκαίδεκάτῃ Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Διωνιᾶται ὡς Κυδωνιᾶται. Δόβηρο ς , πόλις Παιονίας, οἱ πολῖται Δόβηρες. Δοίαντος πεδίων Φρυγίας. [20]

Eth 235 Ἄκμονα γὰρ καὶ Δοίαντά φασιν ἀδελφούς, ἀφ' ὧν τὸ Δοιάντειον καὶ Ἀκμόνιον ἄλση. Δοκίμειο ν , πόλις Φρυγίας, ὡς Εὐδαίμων. τὸ ἐθνικὸν Δοκιμεύς κατὰ τέχνην, κατὰ δὲ τὴν συνήθειαν Δοκιμηνός, ἀφ' οὗ τὰ μάρμαρα οὕτω φασί. Δόλβ α , πόλις τῆς Ἀδιαβηνῆς, Ἀρριανὸς γ' Παρθικῶν. τὸ ἐθνικὸν Δολβαῖος καὶ Δολβηνός. Δολίονε ς , οἱ τὴν Κύζικον οἰκοῦντες, οὓς Δολιέας εἶπεν Ἐκαταῖος. λέγονται καὶ Δολιόνιο ι , καὶ θηλυκῶς Δολιονία. Δολίχ η , νῆσος πρὸς τῇ Λυκίᾳ, ὡς Καλλίμαχος. Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Λυκίας περίπλῳ Δολιχίστην αὐτὴν φησιν. ἔστι καὶ Δολίχη πόλις τῆς Κομμαγενῆς. ἐθνικὸν Δολιχαῖος Ζεύς· οἱ δ' ἐπιχώριοι Δολιχῆνοί λέγονται. τῆς δὲ Λυκιακῆς Δολίχης Δολιχεύς. ὁ γὰρ τύπος συνήθης τοῖς Λυκίοις. τῆς δὲ Δολιχίστης Δολιχιστεύς. Δόλογκο ι , ἔθνος Θράκης, ἀπὸ Δολόγκου τοῦ ἀδελφοῦ Βιθυνοῦ. τὸ ἐθνικὸν Δολόγκιος καὶ Δολογκίας καὶ Δολογκιάδης. Δόλοπε ς , ἔθνος Θεσσαλῶν ἔγγιστα, ἀπὸ Δόλοπος. ἡ χώρα Δολοπία καὶ Δολοπή ς . Δομετιούπολι ς , Ἰσαυρίας πόλις. ὁ πολίτης Δομετιοπολίτης. Δονουσί α , νῆσος μικρὰ Ῥόδου, εἰς ἣν Διόνυσος ἐκ Νάξου τὴν Ἀριάδνην μετεκόμισε, τοῦ πατρὸς Μίνω διώκοντος αὐτήν. [20]

Eth 236 ἔοικεν οὖν Διονουσία εἶναι, καὶ κατὰ παραφθορὰν Δονουσία. τὸ ἐθνικὸν Δονούσιος. Δορίειο ν , Φρυγίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν Δοριεύς ὡς Γορδιεύς. Δορίσκο ς , πόλις Θράκης καὶ πεδίων. τὸ ἐθνικὸν Δορίσκιος ὡς Βορμίσκιος. Δοροκόττορο ς , πόλις Γαλατῶν τῶν προσβόρρων. ὁ οἰκὼν Δοροκοττόριος. Δορυλάειο ν , πόλις Φρυγίας, ὃ καὶ Δορύλαιον Δημοσθένους φησί. τὸ ἐθνικὸν Δορυλαεύς. Δουλίχιο ν , μία τῶν Ἐχινάδων νήσων, ἡ καὶ Δολίχα καλουμένη καὶ Ὁξεῖα ι , ἣν Θοὰς ὁ ποιητὴς εἶπεν. ἀπὸ Δουλιχίου τοῦ Τριπτολέμου. [10]

Eth 237 ὁ πολίτης Δουλιχεύς καὶ Δουλιχώτης ἀπὸ τοῦ Δουλιχίη κατὰ τροπὴν καὶ Δουλιχίτης. καὶ Δουλιχίς. ἐλέγοντο καὶ οἱ ἐν τῷ Δουλιχίῳ Ἐπειοί, ὡς Ἐπαφρόδιτος παρατιθεῖς τὸν Ἀρίσταρχον ἐκδεχόμενον οὕτως. Δούλων πόλι ς , πόλις Λιβύης, Ἐκαταῖος ἐν περιγησί. „καὶ ἐὰν δούλος εἰς τὴν πόλιν ταύτην λίθον προσενέγκῃ, ἐλεύθερος γίνεται κἂν ξένος ᾗ“. ἔστι καὶ ἑτέρα Ἱεροδούλω ν , ἐν ᾗ εἷς μόνος ἐλεύθερός ἐστι. φασὶ καὶ κατὰ Κρήτην Δουλόπολιν εἶναι χιλιάνδρον. σημειωτέον δ' ὅτι Κρατῖνος ἐν Σεριφίοις πόλιν δούλων φησίν, Ἀπολλωνίου φήσαντος „μὴ δεῖ ταύτας τὰς παραθέσεις ἐναλλάσσειν δίχα ποιητικῆς ἀνάγκης, ὡς φησι Κρατῖνος εἶτα Σάκας ἀφικνῇ καὶ Σιδονίους καὶ Ἑρεμβούς, ἔς τε πόλιν δούλων ἀνδρῶν νεοπλουτοπονήρων“. ἔστι καὶ χωρίον ἐν Αἰγύπτῳ Δουλόπολι ς , ὡς φησιν Ὀλυμπιανός. τὸ ἐθνικὸν Δουλοπολίτης. Δούμαθ α , πόλις Ἀραβίας. ὁ πολίτης Δουμαθηνός, ὡς Γλαῦκος ἐν β' Ἀραβικῆς ἀρχαιολογίας. Δοῦρ α , πόλις Μεσοποταμίας, ὡς Πολύβιος πέμπτῃ. τὸ ἐθνικὸν Δουρηνός. Δουρίοπο ς , πόλις Μακεδονίας. Στράβων ἐβδόμῃ. οὕτως καὶ ἡ χώρα. Δουσαρ ἡ , σκόπελος καὶ κορυφὴ ὑψηλοτάτῃ Ἀραβίας. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ Δουσάρου. θεὸς δὲ οὗτος παρὰ Ἀραψιν καὶ Δαχαρηνοῖς τιμώμενος. οἱ οἰκοῦντες Δουσαρῆνοί ὡς Δαχαρῆνοί. Δραβῆσκο ς , Θράκης χωρίον, Θουκυδίδης α'. [25]

Eth 238 τὸ δ' ἐθνικὸν Δραβήσκιος. Δράγγα ι , ἔθνος Περσικῆς. Στράβων πεντεκαίδεκάτῃ. τὸ θηλυκὸν Δραγγηίς, ἡ χώρα Δραγγηνή, ὡς ἔθος. Σωφηνή γὰρ καὶ Ἀραξηνή. Δραγμός ς , πόλις Κρήτης, ὡς Ξενίων ἐν τοῖς Κρητικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Δράγμιος, ἢ Δραγμίτης, ὅπερ ἄμεινον. Δράκονο ν , ὄρος νήσου τῆς Ἰκαρίας λεγομένης καὶ πόλις. Στράβων ιδ'. τὸ ἐθνικὸν Δρακόνιος ὡς Μυκόνιος, καὶ Δρακονεύς. Δράκοντος νῆσο ς , Λιβύης, ὡς πολυίστωρ ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν. ὁ νησιώτης Δρακοντονήσιος ἢ Δρακοντονησίτης. Δρεπάν η , ἡ Φαιακία. τὸ ἐθνικὸν Δρεπανεύς ὡς Σχεριεύς.

ἔστι καὶ πόλις Λυκίας Δρεπάν α . ὁ πολίτης ὁμοίως. καὶ Δρέπανα οὐδετέρως, πόλις Σικελίας.
ἔστι καὶ Δρέπανον πόλις Λιβύης. εἰσὶ καὶ νησία δύο παρὰ Λέβινθον. ἔστι καὶ Δρεπάνη Βιθυνίας
πρὸς τῷ Ἀστακηνῷ κόλπῳ. ἔστι καὶ ὄρος Αἰθιοπίας. τῆς δὲ Βιθυνίας φησὶν ὠνομάσθαι ὅτι
„Δρεπάνην κλείουσιν ἀπὸ Κρονίδαο σιδήρου“. ^[15]

Eth 239 τὸ ἐθνικὸν Δρεπανεύς, καὶ θηλυκὸν Δρεπανῆς. Δρεσί α , πόλις Φρυγίας. Διονύσιος ἐν
Βασσαρικῶν γ' „Βούδειαν Δρεσίην τε καὶ οἱ μηλῶδεα γαῖαν“. τὸ ἐθνικὸν Δρεσιεύς. Δρίλα ι ,
συνοικία τῆς Ποντικῆς, Τραπεζοῦντος οὐ πόρρω, ὡς Ξενοφῶν ἐν ἀναβάσεως πέμπτῳ. Δριλῶνιο
ς , πόλις μεγάλη, ἐσχάτη τῶν Κελτικῶν. τὸ ἐθνικὸν Δριλῶνιος, ὡς Θεόπομπος μγ'. Δρόγγιλο ν ,
χωρίον Θράκης, Θεόπομπος Φιλιππικῶν θ'. τὸ ἐθνικὸν Δρογγίλιος. Δρύαιν α , πόλις Κιλικίας,
κτίσμα Δρυαίνου, ἢ μετονομασθεῖσα Χρυσόπολις . τὸ ἐθνικὸν Δρυαίνιτης. Δρυίδα ι , ἔθνος
Γαλατικὸν φιλόσοφον, ὡς Λαέρτιος Διογένης ἐν φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ. Δρύμη η , πόλις Λιβύης,
Στράβων ιζ'. ὁ πολίτης Δρυμαῖος ὡς Βαρκαῖος Κυρηναῖος. Δρυμί α , πόλις Φωκίδος. Πανσανίας
ι' „Δήμητρος δὲ θεσμοφόρου Δρυμίους ἱερὸν ἔστιν ἀρχαῖον“. τὸ ἐθνικὸν Δρυμιεύς ἐκ τοῦ
θηλυκοῦ καὶ τοῦ οὐδετέρου. Δρυμοῦσσ α , νῆσος Ἰωνίας, Θουκυδίδης ὀγδόῃ. τὸ ἐθνικὸν
Δρυμουσσαῖος. Δρυόπ η , πόλις περὶ τὴν Ἑρμιόνα. γράφεται καὶ Δρυόπ α . ὁ πολίτης Δρυοπαῖος,
ὡς Ἡρόδωρος, ὃν παρατίθησιν Ἐπαφρόδιτος. οἱ δὲ περὶ τὴν Οἴτην Δρύοπες ἀπὸ Δρυόπης τῆς
Εὐρυπύλου θυγατρὸς. ^[25]

Eth 240 ἔστι καὶ Δρυοπία τῶν Δρυόπων περὶ Τραχῖνα. λέγεται καὶ Δρυοπὶς καὶ Δρυοπηὶς καὶ Δρυοπία.
Δρυῖς , πόλις Θράκης, Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. ἔστι καὶ πόλις τῶν Οἰνῶτρων. ὁ πολίτης Δρυεύς καὶ
Δρυηίς. ἔστι καὶ κώμη Κιλικίας παρὰ τῷ Ἀρῷ ποταμῷ. Δυμᾶνες , φυλὴ Δωριέων. ἦσαν δὲ τρεῖς,
Ἵλλεῖς καὶ Πάμφυλοι καὶ Δυμᾶνες ἐξ Ἡρακλέους. καὶ προσετέθη ἡ Ὑρνηθία, ὡς Ἐφορος α'
„Αἰγίμιος γὰρ ἦν τῶν περὶ τὴν Οἴτην Δωριέων βασιλεύς. ἔσχε δὲ δύο παῖδας Πάμφυλον καὶ
Δυμᾶνα, καὶ τὸν τοῦ Ἡρακλέους Ὑλλον ἐποίησατο τρίτον, χάριν ἀποδιδούς ἀνθ' ὧν Ἡρακλῆς
ἐκπεπτωκότα κατήγαγεν“. οἱ οἰκοῦντες Δυμᾶνες. καὶ Δυμανίς τὸ θηλυκόν „στέλλεο νῦν ἔτι
τῇλε Δυμανίδος ἡπεῖροιο“. καὶ Δύμαινα. Εὐφορίων Χιλιάσι „δαίμων ..σαιτο φιλοπλοκάμοισι
Δυμαίναισ“. τὰ ἐθνικὰ δὲ τῶν λοιπῶν ἐν τοῖς περὶ αὐτῶν ἐροῦμεν τόποις. Δύμη η , πόλις Ἀχαΐας,
ἐσχάτη πρὸς δύσιν ὅθεν καὶ Καλλίμαχος ἐν ἐπιγράμμασιν „εἰς Δύμην ἀπιόντα τὴν Ἀχαιῶν . ^[15]

Eth 241 „..“ καὶ Δύμη ἢ χώρα πάλαι ἐκαλεῖτο, ἢ δὲ πόλις Στράτο ς , ὕστερον δὲ καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα
Δύμη ἐκλήθησαν. λέγεται καὶ πληθυντικῶς, ὡς Ἀπολλόδωρος „τούτων ἀπέχουσα σταδίου ρκ'
ἐσχάτη κεῖται πρὸς δύσιν Δῦμαι“. ὁ πολίτης Δυμαῖος. Ἐφορος κδ' „παραγενομένης δὲ τῆς
στρατιᾶς εἰς τὴν Δύμην, πρῶτον μὲν οἱ Δυμαῖοι καταπλαγέντες“. καὶ Πανσανίας ζ' „Οἰβώτα
ἀνδρὶ Δυμαίῳ σταδίου μὲν ἀνελομένῳ νίκην“. καὶ πάλιν „Δυμαίοις μὲν ἔστιν Ἀθηναῖς ναὸς καὶ
ἄγαλμα“. καὶ ἐν τῷ η' „τὰ δὲ πρὸς Ἀχαΐαν Δυμαίων εἰσὶν ὁμοροί“. καὶ Ἀπολλόδωρος ἢ ὁ τὰ
τούτου ἐπιτεμνόμενος „τὴν δὲ χώραν ἔχουσι Δυμαῖοι“. καὶ Φίλιστος Σικελικῶν α' „ἐπὶ τῆς
ὀλυμπιάδος ἦν Οἰβώτας [ὁ Δυμαῖος] ἐνίκᾳ στάδιον“. καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν α'
„πόλεμος ἐνέστη τοῖς τε Δυμαίοις ὅθεν ...“ καὶ Θεόπομπος μ' „προστάται δὲ τῆς πόλεως ἦσαν
τῶν μὲν Συρακοσίων Ἀθηνῆς καὶ Ἡρακλείδης, τῶν δὲ μισθοφόρων Ἀρχέλαος ὁ Δυμαῖος“. τὸ
θηλυκὸν Δυμαία. Εὐφορίων „ἢ τις ἔχεις κληίδας ἐπιζεφύροιο Δυμαίης“, διὰ τὸ πρὸς δύσιν
ἐπιζέφυρον. Ἀντίμαχος Καυκωνίδα φησὶν αὐτὴν ἀπὸ Καύκωνος ποταμοῦ, ὡς [τὰς Θήβας]
Διρκαίας, ἔνιοι δὲ καὶ Ἀσωπίδας. διαστέλλεται δὲ τῆς Ἠλείας κατὰ τὴν Βουπρασίαν Λαρίσῃ τῷ
ποταμῷ. ^[20]

Eth 242 λέγεται καὶ Δύμιος, ὡς Βοίβη Βοίβιος. Ἀντίμαχος ἐν ε' Θηβαΐδος ἐν δέ νυ τοῖσι μάλα πρόφρων
ἐπικούρος ἀμορβέων ὠμίλης', εἰὼς διεπέρσατε Δύμιον ἄστν. Δύνδασο ν , πόλις Καρίας.
Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Καρίας β' „αὐθις δ' ἐπὶ Δύνδασον καὶ Κάλυνδα ὁρμῆσαι“. τὸ ἐθνικὸν
Δυνδασεύς ὡς Πηγασεύς. Δυρβαῖο ι , ἔθνος καθῆκον εἰς Βάκτρος καὶ τὴν Ἰνδικήν. Κτησίας ἐν

Περσικῶν ι' „χώρη δὲ πρὸς αὐτὸν πρόσκειται Δυρβαῖοι, πρὸς τὴν Βακτρίην καὶ Ἰνδικὴν κατατείνοντες. οὗτοι εὐδαίμονες ἄνδρες καὶ πλούσιοι καὶ κάρτα δίκαιοί εἰσι, οὔτε ἀδικέοντες οὔτε ἀποκτινύοντες ἄνθρωπον οὐδένα. ἐὰν δέ τι εὖρωσι ἐν τῇ ὁδῷ ἢ χρυσίον ἢ ἱμάτιον ἢ ἀργύριον ἢ ἄλλο τι, οὐδὲν ἀποκινήσειαν. οὗτοι οὔτε ἀρτοποιέουσι οὔτ' ἐσθίουσι οὔτε νομίζουσι ἐὰν μὴ ἱρῶν οὐνεκεν. ἄλφιστα δὲ ποιέουσι λεπτότερα κατὰπερ οἱ Ἕλληνες, καὶ ἐσθίουσι μάζας ποῶν“. ^[15]

Eth 243 Δυρράχιο ν , πόλις Ἰλλυρικὴ, [καὶ] Ἐπίδαμνος κληθεῖσα ἀπὸ Ἐπιδάμνου. τούτου θυγάτηρ Μέλισσα, ἥς καὶ τοῦ Ποσειδῶνος ὁ Δυρράχιος ἀφ' ἧς ἔστιν ἐν Ἐπιδάμνῳ τόπος Μελισσώνιος, ἔνθα Ποσειδῶν αὐτῇ συνῆλθεν, ὡς Φίλων. [Στράβων δ' ἐν η' φησί] „μετὰ δὲ τὸν Ῥιζονικὸν Λίσσος ἐστὶ πόλις καὶ Ἀκρόλισσος καὶ Ἐπίδαμνος Κερκυραίων κτίσμα, ἡ νῦν Δυρράχιον ὁμωνύμως τῇ χερρονήσῳ λεγομένη ἐφ' ἧς ἴδρυται“. Δέξιππος δὲ ἐν χρονικῶν ι' φησὶν οὕτως „καὶ Μακεδόνων τὴν [πρότερον] μὲν Ἐπίδαμνον, ἐσύτερον δὲ Δυρράχιον μετονομασθεῖσαν, πόλιν τῆς Μακεδονίας μεγάλην καὶ εὐδαίμονα κατὰ κράτος αἰροῦσιν“. ^[10]

Eth 244 Ἀλέξανδρος δὲ ἐν Εὐρώπῃ μετὰ τοῦ ς Δυσράχιον αὐτὴν καλεῖ „Δυσραχίου τ' Ἐπίδαμνος ἐπ' ἀγχιάλου χθονὸς ἀκτῆς“. ἔστι καὶ ἄλλη Λακωνικῆς μία τῶν ρ'. λέγεται δὲ καὶ ἡ χώρα τῆς Ἰλλυρίας Δυρραχί α . Εὐφορίων „ἄστεα Δυρραχίης τε καὶ ἔθνεα Ταυλαντίνων“. καὶ δῆλον ὅτι Δυρράχιος τὸ τούτου ἄρσενικόν, ὡς τοῦ Ἀνακτόριον τὸ Ἀνακτόριος, Βυζάντιον Βυζάντιος, Θούριον Θούριος, Κούριον Κούριος. Ἐρατοσθένης γ' γεωγραφουμένων „ἐχόμενοι δ' οἰκοῦσι Ταυλάντιοι. πόλις δὲ Ἑλληνὶς Ἐπίδαμνος ἐπὶ χερρονήσου τῆς καλουμένης Δυρραχίου. ποταμοὶ δὲ Δρίλων καὶ Ἀῶος, περὶ οὓς οἱ Κάδμου καὶ Ἀρμονίας τάφοι δείκνυνται“. ὁμως δὲ νῦν Δυρραχηνοὶ λέγονται. οὕτω γὰρ καὶ Βάλακρος ἐν Μακεδονικοῖς φησί „καὶ τούτων αἱ πόλεις Δυρραχηνοῖς τε καὶ Ἀπολλωνιάταις ἐπιδιήρηνται“. ^[10]

Eth 245 καὶ Ἐρέννιος Φίλων ἐν τοῖς Ἱατρικοῖς Δυρραχηνὸν ἀναγράφει Φιλωνίδην οὕτως „Ἀσκληπιάδης ἀκουστὰς ἔσχε Τίτον Αὐφίδιον Σικελὸν καὶ Φιλωνίδην Δυρραχηνὸν καὶ Νίκωνα Ἀκραγαντῖνον“. καὶ πάλιν „Φιλωνίδης δὲ ὁ Δυρραχηνὸς ἤκουσε μὲν Ἀσκληπιάδου, ἱατρούσας δὲ ἐν τῇ πατρίδι ἐνδόξως συνετάξατο βιβλία μέ“. λέγει δὲ Παυσανίας ς' περὶ τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς νῦν πόλεως οὕτως „Ἐπιδάμνιοι μὲν χώραν ἦν περ καὶ ἐξ ἀρχῆς, πόλιν δὲ οὐ τὴν ἀρχαίαν ἐπὶ ἡμῶν ἔχουσιν, ἐκείνης δ' ἀφεστηκυῖαν ὀλίγον· ὄνομα δὲ τῇ πόλει [τῇ νῦν] Δυρράχιον ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ“. Δυσπόντιο ν , πόλις Πισαίας, ἀπὸ Δυσπόντου τοῦ Πέλοπος, παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἐξ Ἥλιδος εἰς Ὀλυμπίαν. ἀπὸ ταύτης Ἀντίμαχος ἦν Ὀλυμπιονίκης νικήσας [ἐν Ὀλυμπιάδι] στάδιον. Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδι β' „Ἀντίμαχος Ἥλειος ἐκ Δυσποντίου στάδιον“. καὶ ἐν κζ' „Δάιππος Κροτωνιάτης πύξ, Ἥλειων ἐκ Δυσποντίου τέθριππον“. μέμνηται δ' αὐτῆς καὶ Τρύφων ἐν παρωνύμοις γράφων οὕτως τὸ ἐθνικόν „οἱ δὲ Δυσποντεῖς οὐ παρὰ τὴν πόλιν Δυσπόντιον καλοῦνται (ἐλέγοντο γὰρ Δυσποντιεῖς), παρὰ δὲ τὸν Πέλοπος υἱὸν Δύσποντον“. ^[15]

Eth 246 Δύστο ς , πόλις Εὐβοίας. Θεόπομπος ἐν Φιλιππικῶν κδ' „ἀποστήσας δὲ τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ περιοικίδι τῶν Ἐρετριέων ἐστράτευσεν ἐπὶ πόλιν Δύστον“. τὸ ἐθνικὸν Δύστιος. Δωδών η , πόλις τῆς Μολοσσίδος ἐν Ἠπείρῳ, καθ' ἣν Δωδωναῖος Ζεὺς „Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου“. καὶ Διονύσιος „Δωδώνης ἡπειρος ἀπείριτος ἐκτετάνυσται“. Φιλόξενος δὲ ὁ τὴν Ὀδύσειαν ὑπομνηματίζων δύο φησί, Θετταλικὴν καὶ Θεσπρωτικὴν, οὕτως „Δωδώνην νῦν φησι τὴν Θεσπρωτικὴν ἐν ἣ τὸ μαντεῖον ἐκ τῆς δρυός, ἐτέρα δὲ ἡ Θετταλικὴ ἀφ' ἧς ὁ Ἀχιλλεὺς καλεῖ τὸν Δία“. ἔοικε δὲ οὕτως ἐπιλελῆσθαι τό „ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ σοὶ ναίους' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι“. πῶς γὰρ τούτων μέμνηται ἀπὸ τῆς Θετταλικῆς καλῶν αὐτόν; οὕτω δὲ καὶ Ἐπαφρόδιτος ἐν τῇ π' τῆς Ἰλιάδος „τιμᾶ τοὺς ἐν Δωδώνῃ ἔχοντας ἐπιφανὲς μαντεῖον, τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι“. ^[15]

Eth 247

ἐπικέκληκε δὲ Ἀχιλλεὺς τὸν ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ γειτνιῶντα θεόν, ὡς καὶ ὁ Πάνδαρος εὐχεται τῷ Λυκηγενεῖ καὶ ὁ Χρύσης τῷ Σμινθεῖ. τὸν δὲ Δωδωναῖον ἔλεγον καὶ Νάιον. Ζηνόδοτος δὲ γράφει Φηγωναῖε, ἐπεὶ ἐν Δωδώνῃ πρῶτον φηγὸς ἐμαντεύετο“. καὶ Σουίδας δὲ φησι Φηγωναίου Διὸς ἱερὸν εἶναι ἐν Θεσσαλίᾳ, καὶ τοῦτον ἐπικαλεῖσθαι. ἕτεροι δὲ γράφουσι Βωδωναῖε· πόλιν γὰρ εἶναι Βωδώνην ὅπου τιμᾶται. Κινέας δὲ φησι πόλιν ἐν Θεσσαλίᾳ εἶναι καὶ φηγὸν καὶ τὸ τοῦ Διὸς μαντεῖον εἰς Ἡπειρον μετενεχθῆναι. „ὠνόμασται δὲ κατὰ Θρασύβουλον“ ὡς Ἐπαφρόδιτος ὑπομνηματίζων τὸ β' Αἰτίων „ἀπὸ Δωδώνης μιᾶς τῶν Ὠκεανίδων νυμφῶν. Ἀκεστόδωρος δὲ ἀπὸ Δώδωνος τοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης. εἰκὸς δὲ ἀπὸ Δώδωνος ποταμοῦ, ὃν παρατίθησιν ὁ τεχνικός ἐν τῷ α' τῆς καθόλου λέγων οὕτως, Δώδων ποταμὸς Ἡπείρου'. διτταὶ δ' εἰσὶ Δωδῶναι, αὕτη καὶ ἡ ἐν Θετταλίᾳ, καθάπερ ἄλλοι καὶ Μνασέας“. λέγεται καὶ Δωδῶν, ἥς τὴν γενικὴν Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλήγι „νῦν δ' οὔτε μ' ἐκ Δωδῶνος οὔτε Πυθικῶν γυ. ^[15]

Eth 248

.. τις ἂν πείσειεν“. καὶ δοτικὴν „Δωδῶνι ναίων Ζεὺς ὁμέστιος βροτῶν“. καὶ ἐν Τραχινίαις „ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαι ποτε Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων ἔφη“. καὶ Καλλιμάχος „τὸν ἐν Δωδῶνι λέγοι μόνον οὐνεκα χαλκὸν ἡγείρον“. καὶ τὴν αἰτιατικὴν φησιν Εὐφορίων Δωδῶνα ἐν Ἀνίῳ „ἵκτο μὲν ἐς Δωδῶνα Διὸς φηγοῖο προφητίν“. λήγεται δὲ καὶ εἰςω· Σιμμίας ὁ Ῥόδιος „Ζηνὸς ἔδος Κρονίδαο μάκαιρ' ὑπεδέξατο Δωδῶ“. ἡδύνατο δὲ ἡ Δωδῶνος γενικὴ μετὰ τῆς λοιπῆς κινήσεως καὶ κλίσις εἶναι τῆς Δωδῶν, εἴπερ ἦν ἐν χρήσει τῆς πόλεως ἡ εὐθεΐα. διόπερ ἔοικεν ὁ τεχνικός μεταπλάσμων ἡγεῖσθαι. τὸ ἐθνικὸν ταύτης ἄρρητον ὡς πεπονθυίας· εἰ δὲ τις σχηματίζειν, ἔσται Δωδώνιος, ὡς Πλευρῶνος Πλευρώνιος, Καλυδῶνος Καλυδώνιος. τῆς μὲν τοι Δωδώνης Δωδωναῖος. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ „Μολοσσῶν πρὸς μεσημβρίας οἰκέουσι Δωδωναῖοι“. καὶ Ὀμηρος „Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε“. καὶ Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις „Δωδωναῖω κυνὶ βωλοκόπῃ τίτθῃ γεράνῳ προσεοικῶς“. καὶ τὸ θηλυκὸν Δωδωνίς ἀπὸ τοῦ Δωδώνη, ὡς Παλλήνῃ Παλληνίς. Ἀπολλώνιος „στεῖραν Ἀθηναίῃ Δωδωνίδος ἤρμοσε φηγοῦ“. καὶ Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλήγι „τὰς θεσπιωδοὺς ἱερίας Δωδωνίδας“. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν α' περὶ θεῶν τὸν Δωδωναῖον οὕτως ἐτυμολογεῖ „καθάπερ οἱ τὸν Δία Δωδωναῖον μὲν καλοῦντες ὅτι δίδωσιν ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ, Πελασγικὸν δὲ ὅτι τῆς γῆς πέλας ἐστίν“. ^[20]

Eth 249

ἔστι καὶ Δωδωναῖον χαλκίον παροιμία ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούντων, ὡς μὲν ὁ Δήμων φησὶν „ἀπὸ τοῦ τὸν ναὸν τοῦ Δωδωναίου Διὸς τοίχους μὴ ἔχοντα, ἀλλὰ τρίποδας πολλοὺς ἀλλήλων πλησίον, ὥστε τὸν ἐνὸς ἀπτόμενον παραπέμπειν διὰ τῆς ψαύσεως τὴν ἐπήχησιν ἐκάστω, καὶ διαμένειν τὸν ἦχον ἄχρις ἂν τις τοῦ ἐνὸς ἐφάψηται“. ἡ παροιμία δὲ οὐ φησιν εἰ μὴ χαλκίον ἔν, ἀλλ' οὐ λέβητας ἢ τρίποδας πολλοὺς. προσθετέον οὖν τῷ περιγητῇ Πολέμῳ ἀκριβῶς τὴν Δωδώνην ἐπισταμένῳ. καὶ Ἀριστείδῃ τὰ τούτου μεταγεγραφότι, λέγοντι κατὰ τὴν β' „ἐν τῇ Δωδώνῃ στῦλοι δύο παράλληλοι καὶ ἀρεγγυς ἀλλήλων. καὶ ἐπὶ μὲν θατέρου χαλκίον ἐστὶν οὐ μέγα τοῖς δὲ νῦν παραπλήσιον λέβησιν, ἐπὶ δὲ θατέρου παιδάριον ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ μαστίγιον ἔχον, οὗ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος ὁ τὸ λεβήτιον ἔχων κίων ἔστηκεν. ὅταν οὖν ἄνεμον συμβῇ πνεῖν, τοὺς τῆς μαστίγος ἱμάντας χαλκοὺς ὄντας ὁμοίως τοῖς ἀληθινοῖς ἱμάσιν αἰωρουμένους ὑπὸ τοῦ πνεύματος συνέβαινε ψαύειν τοῦ χαλκίου καὶ τοῦτο ἀδιαλείπτως ποιεῖν, ἕως ἂν ὁ ἄνεμος διαμένη“. „καὶ κατὰ μὲν τοὺς ἡμετέρους [χρόνους]“ φησὶν ὁ Ταρραῖος „ἡ μὲν λαβὴ τῆς μαστίγος [διασέσωσται], οἱ δὲ ἱμάντες ἀποπεπτῶκασιν. παρὰ μέντοι τῶν ἐπιχωρίων τινὸς ἠκούσαμεν ὡς, ἐπεὶ περ ἐτύπτετο μὲν [τὸ χαλκίον] ὑπὸ μαστίγος ἤχει δ' ἐπὶ πολὺν χρόνον, ὡς χειμερίου τῆς Δωδώνης ὑπαρχούσης, εἰκότως εἰς παροιμίαν περιεγένετο“. ^[20]

Eth 250

μέμνηται αὐτῆς Μένανδρος ἐν Ἀρρηφόρῳ ἐὰν δὲ κίνησῃ μόνον τὴν Μυρτίλην ταύτην τίς, ἢ τίτθην καλῇ, πέρας [οὐ] ποιεῖ λαλιᾶς· τὸ Δωδωναῖον ἂν τις χαλκίον, ὃ λέγουσιν ἠχεῖν, ἂν παράψῃθ' ὁ παριών, τὴν ἡμέραν ὅλην, καταπαύσαι θάττον ἢ ταύτην λαλοῦσαν· νύκτα γὰρ προσλαμβάνει. Δωνεττῖνο ι, ἔθνος Μολοσσικόν. Ῥιανὸς δ' Θεσσαλικῶν „αὐτὰρ Δωνεττῖνοι ἰδ'

ὀτρηροὶ Κεραῖνες“. καὶ ἐν τῇ ζ' „ἐπτά δὲ Δωνεττῖνοι, ἀτὰρ δυοκαίδεκα Κᾶρες“. Δῶρ α , νῆσος ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ, καθὰ Στράβων ις' „τὸν δὲ Μαζήνην ἐπάρχειν νήσου τινὸς τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ, καλεῖσθαι δὲ τὴν νῆσον Δῶρα“. ^[10]

Eth 251 ὁ νησιώτης Δωρίτης, ὡς τοῦ Στάγειρα Σταγειρίτης Ἀβδηρα Ἀβδηρίτης. οὕτω καὶ Ὡρος. εἰ δὲ τῷ τῆς χώρας τύπῳ χαρακτηρισθῆναι δεῖ, Δωρινός ὡς Σωφηνός Ἀραξηνός Νισιβηνός. Δῶριον , πόλις μία τῶν τριῶν ὧν Ὅμηρος μνημονεύει „καὶ Πτελεὸν καὶ Ἑλος καὶ Δῶριον“. Δικαίαρχος δὲ τέτταρας ταύτας εἶναι φησι, καὶ Πτελέας, οὐ Πτελεόν τὴν μίαν καλεῖ, κατὰ τὸ πρῶτον τοῦ βίου τῆς Ἑλλάδος βιβλίον „τῶν δ' ἐν τῇ Πελασγιώτιδι χώρᾳ Δωριέων κατοικούντων μέρος τι μετὰ τῶν ἐν ταῖς ἐσχάταις τῶν εἰς Κρήτην ψ λόμενον αὐτοῦ κ ὦν τὴν πρότε Δωρίδα καλ ὥκισε· κυτι ὕστερον οἱ μ ἐν Πελοπ . ^[15]

Eth 252 μονα ἄρ σαν· τὸ δ ἐν πεδ διτος μεταγ δῶρι γόρ ὄλο στορ ἄρ ἄ φ ρ μ φ φ φ περὶ Μεσσήνην κα ἀρμονίαν καὶ τῆς ρορεῦσαι Δῶριον. εἴ οὐ πρῶτον ἐν δελ. ^[20]

Eth 253 στήματι τούτῳ ρεῦσαι τοὺς ἄλλους ἰοὶ γὰρ ἀφ' ὧν ς ὡς Σουνιεύς τὸ γένος γορίαν εἴ Δωριὰν ς Ζεὺς Δωριεῖς δὲ ἰ τὸν ὦν οἱ ο . θου ομ γῶν ς γνώμην εἶχον τὴν ἀποικίαν ἐκπέμπειν τοῖς τε Τραχινίοις βουλόμενοι καὶ Δωριεῦσι τιμωρεῖν“. Ἡρόδοτος δὲ ἐν τῇ α' περὶ τοῦ Δωρικοῦ γένους φησὶ πολυπλάνητον αὐτὸ καλῶν καὶ δεικνὺς οὕτως „τὸ δὲ πολυπλάνητον κάρτα· ἐπὶ μὲν γὰρ Δευκαλίωνος βασιλέος ὥκεε τὴν Φθιώτιν, ἐπὶ δὲ Δῶρου τοῦ Ἑλλήνος τὴν ὑπὸ τὴν Ὀσσαν τε καὶ τὸν Ὀλυμπον χώρην καλεομένην Ἰστιαιώτιν, ἐκ δὲ Ἰστιαιώτιδος ὡς ἐξάνεστη ὑπὸ Καδμείων, ὥκεεν ἐν Πίνδῳ Μακεδνὸν καλεόμενον, ἐντεῦθεν δὲ αὐτὶς εἰς τὴν Δρυοπίδα μετέβη, καὶ ἐκ τῆς Δρυοπίδος οὕτως ἐς Πελοπόννησον ἐλθὼν Δωρικὸν ἐκλήθη“. ^[5]

Eth 254 καὶ οἱ Κρήτες Δωριεῖς ἐκαλοῦντο „Δωριέες τε τριχάϊκες δῖοι τε Πελασγοί“. περὶ ὧν ἱστορεῖ Ἄνδρων, Κρητὸς ἐν τῇ νήσῳ βασιλεύοντος Τέκταφον τὸν Δῶρου τοῦ Ἑλλήνος, ὁρμήσαντα ἐκ τῆς ἐν Θετταλίᾳ τότε μὲν Δωρίδος νῦν δὲ Ἰστιαιώτιδος καλουμένης, ἀφικέσθαι εἰς Κρήτην μετὰ Δωριέων τε καὶ Ἀχαιῶν καὶ Πελασγῶν τῶν οὐκ ἀπαράντων εἰς Τυρρηνίαν. μέμνηται τῆς Δωρίδος τῆς Θετταλικῆς Χάραξ ἐν ζ' τῇδε γράφων περὶ Θεσσαλοῦ τοῦ Αἰάτου, [τοῦ] νικήσαντος τοὺς ἐν Ἄρνη Βοιωτοὺς „ὁ δὲ Θεσσαλὸς οὐδὲ τὴν τετάρτην μοῖραν τῆς ἐπωνυμίας μετέβαλεν, ἀλλ' Ἰστιαιώτιν αὐτὴν ὡς πρὶν καλεῖσθαι εἶασε. κεῖται δὲ πρὸς δυσμῶν τῆς Πίνδου. Δῶρος δὲ αὐτὴν ὁ Ἑλλήνος εἰλήχει τὰ πρῶτα καὶ Δωρὶς ἀπ' ἐκείνου ἐκαλεῖτο πρότερον, ὕστερον δὲ Ἰστιαιώτις μετωνομάσθη“. Δῶρο ς , πόλις Φοινίκης. Ἑκαταῖος Ἀσία „μετὰ δὲ ἡ πάλαι Δῶρο ς , νῦν δὲ Δῶρα καλεῖται“. ^[20]

Eth 255 καὶ οὕτως Ἰώσηπος αὐτὴν καλεῖ ἐν ε' τῆς Ἰουδαϊκῆς ἱστορίας „ἀπὸ μὲν Ἰορδάνου μέχρι Δῶρων πόλεωσ“. καὶ πάλιν „Ἀζώτῳ καὶ Δῶροις ὀρίζομενοι“. καὶ ἐν ς' „εἶναι τι γύναιον ἐν πόλει Δῶρῳ“. καὶ πάλιν „ὅτε ἤνεγκεν εἰς τὴν Δῶρον“. καὶ Κλαύδιος Ἰούλιος ἐν γ' Φοινικικῶν „μετὰ Καισάρειαν Δῶρα κεῖται βραχεῖα πολίχνη, Φοινίκων αὐτὴν οἰκούντων, οἱ διὰ τὸ ὑπόπετρον τῶν τε αἰγιαλῶν καὶ τὸ πορφύρας γόνιμον συνελθόντες καλῖας αὐτοῖς ὠκοδομήσαντο καὶ περιβαλλόμενοι χάρακας, ὡς ὑπήκουεν αὐτοῖς τὰ τῆς ἐργασίας, τεμνόμενοι τὰς πέτρας διὰ τῶν ἐξαιρουμένων λίθων τὰ τεῖχη κατεβάλλοντο καὶ τὴν εὐορμον χηλὴν ὅπως [οἶόν] τε ἀσφαλῶς ἔθεντο, ἐπώνυμον αὐτὴν τῇ πατρίῳ γλώσσῃ Δῶρ καλοῦντες. οἱ δ' Ἕλληνες χάριν τοῦ τῆς φωνῆς εὐπροφόρου καλεῖν ἀρκοῦνται Δῶρα τὴν πόλιν. καὶ τινες ἱστοροῦσι Δῶρον τὸν Ποσειδῶνος οἰκιστὴν αὐτῆς γεγονέναι“. καὶ Ἀρτεμίδωρος Δῶρα τὴν πόλιν οἶδεν ἐν ἐπιτομῇ

τῶν ἰα' „συνεχῶς δ' ἐστὶ Στράτωνος πύργος, εἴτα ἔνι Δῶρα ἐπὶ χερσονησοειδοῦς τόπου κείμενον πολισμάτιον, ἀρχομένου τοῦ ὄρους τοῦ Καρμήλου“. καὶ ἐν θ' γεωγραφουμένων τὸ αὐτό. Ἀπολλόδωρος δὲ Δῶρον καλεῖ ἐν χρονικῶν δ' „εἰς Δῶρον οὖσαν ἐπιθαλάττιον πόλιν“. καὶ Ἀλέξανδρος ἐν Ἀσίᾳ „Δῶρός τ' ἀγχιάλος τ' Ἰόπη προύχουσα θαλάσσης“. καὶ Χάραξ ἰα' „Τρύφων ἐν Δώρῳ τῆς κοίλης Συρίας πόλει πολιορκούμενος ὑπ' Ἀντιόχου ἔφυγεν εἰς Πτολεμαῖδα τὴν Ἄκην λεγομένην“. [20]

Eth 256 τὸ ἐθνικὸν Δωρίτης, ὃ καὶ ταῖς δύο καταλήξεσιν ἀναλογεῖ, τῇ μὲν Δῶρα Δωρίτης, ὡς Στάγειρα Σταγειρίτης, ὡς εἴρηται, τῆς δὲ Δῶρος ὁμοίως Δωρίτης, [ὡς] Σκίρος Σκιρίτης, χώρος χωρίτης, μέσος μεσίτης, Κοπτὸς Κοπτίτης, Διολκος Διολκίτης. Πανσανίας δὲ ἐν τῇ τῆς πατρίδος αὐτοῦ κτίσει Δωριεῖς αὐτοὺς καλεῖ τῇδε γράφων „Τύριοι Ἀσκαλωνῖται Δωριεῖς Ῥαφανεῶται“, ὥστε παρὰ τὴν Δῶρον τὸ Δώριον εἶναι, οὗ ἂν εἴη τὸ Δωριεύς, ὡς τοῦ Χήσιον τὸ Χησιεύς. ἔστι καὶ Καρίας Δῶρος πόλις, ἣν συγκαταλέγει ταῖς πόλεσιν ταῖς Καρिकाῖς Κρατερὸς ἐν τῷ περὶ ψηφισμάτων τρίτῳ „Καρικὸς φόρος Δῶρος, Φασηλίται“. Δώτιον ν , πόλις Θεσσαλίας, ὅπου μετώκησαν οἱ Κνίδιοι, ὧν ἡ χώρα Κνιδία. Καλλίμαχος ἐν τοῖς ὕμνοις „οὐπω τὰν Κνιδίαν, ἔτι Δώτιον ἱρὸν ἔναιον“. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Δωτίας τῆς Ἑλάτου. Φερεκύδης δὲ ἀπὸ Δώτιος τοῦ Ἀστερίου καὶ Ἀμφικτυόνος τῆς Φθίου. ὡς δὲ Ἀρχίνος ἀπὸ Δώτου τοῦ Νεώνου τοῦ Ἑλλήνος. [15]

Eth 257 Μνασέας δὲ „ἀπὸ Δώτου τοῦ Πελαγοῦ. ἔστι δὲ τὸ πεδῖον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἰδίῳ ὄρεσι περιεχόμενον“. ὁ πολίτης Δωτιεύς. Σοφοκλῆς Λαρισαίοις „καί μοι τρίτον ρίπτοντι Δωτιεὺς ἀνὴρ ἀγχού προσῆψεν Ἑλάτος ἐν δισκήματι“. καὶ ἐν Λημνίαις προτέραις „Φερητίδης τ' Ἀδμητος ἡδ' ὁ Δωτιεὺς Λαπίθης Κόρωνος“. τὸ θηλυκὸν Δωτηίς. Ῥιανὸς ἐν δ' Μεσσηνιακῶν „αὐδὴν εἰσάμενος Δωτηίδι Νικοτελείῃ“. καὶ Δωτιάς, ὡς Ἰλιάς τοῦ Ἰλίου. Σοφοκλῆς ἐν Πηλεῖ „βασίλεὺς χώρας τῆς Δωτιάδος“. καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἐν Ῥόδου κτίσει „ὅσσα τε γαίης ἔργα τε Δωτιάδος πρότεροι κάμον Αἰμονίῃς“. καὶ Ἀντίμαχος ἐν β' Λύδης „φεύγοντας γαίης ἔκτοθι Δωτιάδος“. καὶ οὐδέτερον Δώτιον, Διονύσιος ἐν α' Γιγαντιάδος „καὶ κελάδων Σπερχειός, ἔχουσι δὲ Δώτια τέμπεα“. καὶ τὸ ἐνικὸν ἐν τῷ β' „καὶ κενεὸν βρόντησε λέβης ἀνὰ Δώτιον Ἀργος“. ἐκλήθη δὲ Δώτιον ἀπὸ Δώτου τοῦ Πελαγοῦ παιδός, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν η' „Δῶτος ὁ Πελαγοῦ, ἄφ' οὗ τὸ Δώτιον πεδῖον“. ἐκ περιττοῦ τοίνυν ὦρος ἐν τοῖς ἐθνικοῖς τῇδε γράφει „καὶ τὰ περὶ Θάμυριν ἐν Δωρίῳ παριστοροῦντος τοῦ ποιητοῦ, πάλιν Ἡσίοδος Δωτίῳ ἐν πεδίῳ φάσκει αὐτὸν τετυφλωθῆαι“. [15]

Eth 258 συντάσσει γὰρ τοῦτο τοῖς διχογραφουμένοις πρωτοτύποις τῶν ἐθνικῶν. ἐπάγει γοῦν „οὐ γὰρ ὡς ἡ Καλχηδὼν καὶ Καρχηδὼν καὶ τὰ τοιαῦτα λέγεται. ἡ μὲν γὰρ διὰ τοῦ λ περὶ τὸν Πόντον, ἡ δὲ διὰ τοῦ ρ πρὸ τῆς Λιβύης“. ἡμεῖς δὲ προῦφθμεν δεῖξαντες διὰ πολλῶν μαρτυριῶν ἕτερον [τὸ] διὰ τοῦ ρ Δώριον καὶ ἕτερον τὸ διὰ τοῦ τ Δώτιον. Ἐαρε ς , ἔθνος Ἰνδικὸν τῶν μετὰ Δηριάδου Διονύσῳ πολεμησάντων. [5]

Eth 259 Διονύσιος ἐν Βασσαρικῶν δ' „οἱ δὲ θοῶς προγένοντο Διωνύσου κατὰ φήμης Ἐβορ α , πόλις παρωκεανίτις μετὰ τὰ Γάδειρα. τὸ ἐθνικὸν Ἐβορεύς. Ἐβραῖο ι . οὕτως Ἰουδαῖοι ἀπὸ Ἀβράμωνος, ὡς φησι Χάραξ. Ἐβρώ ν , πόλις ἐν Χαναναίᾳ τῆς Ἰουδαίας. [5]

Eth 260 τὸ ἐθνικὸν Ἐβρωνηνός. Ἐγγαδ α , κώμη μεγάλη πλησίον Σοδόμων Ἀραβίας. τὸ ἐθνικὸν Ἐγγαδηνός ὡς Ζοαρηνός, καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. Ἐγγελανε ς , ἔθνος Ἰλλυρίας, οἱ αὐτοὶ τοῖς Ἐγγελαῖς, ὡς Μνασέας ἐν γ' τῶν περιηγήσεων. Ἐγγυο ν , πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Ἐγγυῖνος, ὡς Ῥηγῖνος. Ἐγεστ α , πόλις Σικελίας, ἔνθα θερμὰ ὕδατα, ὡς Φίλων. ἀπὸ Ἐγέστου τοῦ Τρωός. τὸ ἐθνικὸν Ἐγεσταῖος, καὶ θηλυκῶς. Ἐγρ α , πόλις Ἀραβίας πρὸς τῷ Αἰλανίτῃ κόλπῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἐγρηνός ὡς Βοστρηνός. Ἐγχελεῖ ς , ἔθνος Ἰλλύριον, ἡ ἀπὸ τοῦ Ἐγχελῆς ἡ

ἀπὸ τοῦ Ἐγγελεύς. λέγεται καὶ Ἐγγελέαι ἀπὸ τοῦ Ἐγγελέης ἢ Ἐγγελέας. λέγεται καὶ Ἐγγελίς
θηλυκῶς. οἱ οἰκοῦντες Ἐγγελεῖς. Ἔδδαν α , πόλις πρὸς τῷ Εὐφράτῃ, κατοικία Φοινίκων, ἀπὸ
Ἑδδανοῦ ἡγεμόνος. τὸ ἔθνικὸν Ἑδδανεύς. Ἑδεβησσός ς , πόλις Λυκίας, ὡς Καπίτων ἐν
Ἰσαυρικῶν α'. τὸ ἔθνικὸν Ἑδεβησσεύς καὶ Ἑδεβήσσιος. Ἑδεσσ α , πόλις Συρίας. διὰ τὴν τῶν
ὑδάτων ῥύμην οὕτω κληθεῖσα. ἀπὸ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ. [τὸ ἔθνικὸν] κατὰ μὲν τοὺς ἐγχωρίους
Ἑδεσσηνός, παρὰ δὲ τοῖς πλείοσιν [τῶν ἀρχαίων] Ἑδεσσαῖος. ^[20]

Eth 261 Ἑδουμαῖο ι , ἔθνος Ἀράβιον, ὡς Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν τετάρτῳ. τινὲς δὲ διὰ τοῦ ι γράφουσιν,
ὡς εἰρήσεται μοι ἐν τῷ ι . Ἑδρ α , ἡ καθέδρα. οὕτω λέγονται ἔδραι βουλῆς. ἀφ' οὗ ἐδρίτης ὁ
ἰκέτης. Ἑθνέστα ι , ἔθνος Θεσσαλίας, ἀπὸ Ἑθνέστου τῶν Νεοπτολέμου παίδων ἐνός, ὡς Ῥιανός
δ' καὶ ε'. Εἰδομεν ἡ , πόλις Μακεδονίας, Θουκυδίδης β'. τὸ ἔθνικὸν Εἰδομένιος ὡς Κλαζομένιος.
Εἴζηλο ς , φρούριον Σικελίας. τὸ ἔθνικὸν Εἴζηλῖνος. Εἰλέσιο ν , [πόλις Βοιωτίας.] Ὅμηρος „καὶ
Εἰλέσιον καὶ Ἑρύθρας“. τὸ ἔθνικὸν Εἰλεσιεύς. Εἰληθυία ς , πόλις Αἰγυπτιακή. τὸ ἔθνικὸν
Εἰληθυιοπολίτης. Εἵνατο ς , πόλις Κρήτης, ὡς Ξενίων φησί. τὸ ἔθνικὸν Εἰνάτιος. τινὲς δὲ ὄρος
καὶ ποταμός, ἐν ᾧ τιμαῖσθαι τὴν Εἰλείθυιαν Εἰνατίην. Εἰρεσίδα ι , δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος
φυλῆς. ὁ δημότης Εἰρεσίδης. τὰ τοπικὰ ἐξ Εἰρεσιδῶν, καὶ τὰ λοιπὰ οὕτως. Ἑκαδήμεια ἡ
Ἀκαδήμει α , ἀπὸ Ἀκαδήμου. καὶ Ἀθήνησι τόπος, ὁ Κεραμεικός. ^[20]

Eth 262 ὁ ἥρωρ δὲ διὰ τοῦ ε γράφεται. οἱ δ' ὅτι Ἑχεμος ὁ Ἀρκὰς συστρατεύσας τοῖς Διοσκούροις
ὑποχείριον ἔσχε τὴν Ἀττικὴν, ἐξ οὗ Ἑχεμήδειόν φασιν. μὴ βουλόμενοι δὲ σώζεσθαι τὸ ὄνομα
Ἀκαδήμειαν ἔφασαν. ὁ δημότης Ἀκαδημαῖκός, τροπὴ καὶ τοῦ τελευταίου ε εἰς η . Ἑκαλ ἡ ,
δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἑκάλιος. τὰ τοπικὰ Ἑκαλῆθεν Ἑκαλῆνδε Ἑκαλῆσι. καὶ
Ἑκάλειος Ζεύς. Ἑκατησί α . οὕτως ἡ Ἰδριάς πόλις ἐκαλεῖτο Καρίας. ναὸν γὰρ τεύξαντες οἱ
Κᾶρες τὴν θεὸν Λαγινίτιν ἐκάλεσαν ἀπὸ τοῦ φυγόντος ζώου ἐκεῖ, καὶ τὰ Ἑκατήσια τελοῦντες
οὕτως ὠνόμασαν. ὁ πολίτης Ἑκατήσιος. Ἑκατόννησο ι . ^[10]

Eth 263 οὕτως περὶ τὴν Λέσβον νησία κ', ὡς Στράβων, παρὰ τὸν Ἑκατον τὸν Ἀπόλλωνα· τιμᾶται γὰρ
διαφόρως ἐν τοῖς τόποις, Σμινθεὺς Κιλλαῖος Γρυνεύς. οἱ οἰκοῦντες Ἑκατοννήσιοι. Ἑκατόμυλο
ς , πόλις Παρθίας, ἀνατολικωτέρα Περσίδος. τὸ ἔθνικὸν Ἑκατομύλιος. Ἐκβάταν α , ἡ μεγάλη
μερὶς τῆς Μηδίας. ἔστι καὶ Συρίας πόλις. τὸ ἔθνικὸν Ἐκβατανηνός ὡς Ταβηνός. Ἑλαί α , πόλις
τῆς Ἀσίας Αἰολική, Περγαμηνῶν ἐπίνειον, ἡ Κιδαινὶς ὠνομάζετο, Μενεσθέως κτίσμα. ἔστι καὶ
ἐτέρα Ἰταλίας διὰ τοῦ ε ψιλοῦ Ἑλέ α , ἐξ ἧς Ἑλεᾶται. τῆς δὲ προτέρας Ἑλαῖται. ἔστι καὶ πόλις
Φοινίκης Ἑλαία μεταξὺ Τύρου καὶ Σιδῶνος, ὡς Φίλων. καὶ Ἑλαία Βιθυνίας ἐπίνειον πλησίον
Μυσίας. ἔστι καὶ λιμὴν Αἰθιοπίας καὶ νῆσοι τρεῖς. Ἑλαιοεύ ς , δῆμος τῆς Ἰπποθοωντίδος φυλῆς,
ὡς Διονύσιος. Διόδωρος δ' Ἑλαιοῦ ς , ἀφ' οὗ ὁ δημότης Ἑλαιοῦσιος. τὰ τοπικὰ Ἑλαιουντόθεν
καὶ Ἑλαιοῦντάδε καὶ Ἑλαιοῦντι. λέγεται καὶ ἐξ Ἑλαιέως. Ἑλαίου τεῖχος ς , πόλις Λυκίας. τὸ
ἔθνικὸν Ἑλαιοτειχίτης. Ἑλαιοῦ ς , πόλις ἐν Ἑλλησπόντῳ. τὸ ἔθνικὸν Ἑλαιοῦσιος, καὶ τὸ
θηλυκὸν Ἑλαιουσία. ἔστι καὶ Ἄργους Ἑλαιοῦς. Ἑλαιοῦσσ α , νῆσος Κιλικίας κατὰ τὴν ἡπειρον,
ἡ νῦν Σεβαστή πρὸς τῇ Κωρύκῳ. ^[20]

Eth 264 εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι νῆσοι ἑπτὰ. τὸ ἔθνικὸν Ἑλαιοῦσιος. Ἑλάτει α , πόλις μεγίστη Φωκίδος, ἀπὸ
Ἑλάτου. ἔστι καὶ Θετταλίας. τὸ ἔθνικὸν Ἑλατεύς. ἔστι καὶ Θεσπρωτίας. ἦν καὶ Ἑλάτριαν φασὶ
διὰ τοῦ ρ , καὶ τὸ ἔθνικὸν Ἑλατριεύς. Ἑλαύι α , φρούριον Σικελίας. Φίλιστος β'. τὸ ἔθνικὸν
Ἑλαυιάτης [καὶ Ἑλαυίτης], ὡς Ἰαμνιάτης καὶ Ἰαμνίτης. Ἑλαφόννησο ς , μία τῶν Σποράδων
νήσων, ἔχουσα πόλιν ὁμώνυμον. τὸ ἔθνικὸν Ἑλαφονήσιος. Ἑλβέστιο ι , ἔθνος Λιβύης. Φίλιστος
ἡ „περὶ δὲ τοὺς Λίβυας ...“ Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ „Ἑλβέστιοι καὶ Μαστιηνοί“ Ἑλβονθι ς , πόλις
μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ Κυρήνης. τὸ ἔθνικὸν Ἑλβονθίτης, ὡς Φλέγων. Ἑλβ ὦ , νῆσος, Ἡρόδοτος
δευτέρᾳ. τὸ ἔθνικὸν Ἑλβῶος, ὡς Σαρδῶος. Ἑλγο ς , πόλισμα Λυδίας, ὡς Ξάνθος ἐν Λυδιακοῖς.
τὸ ἔθνικὸν Ἑλγιος καὶ Ἑλγαῖος ὡς Σιγγαῖος. Ἑλέ α , πόλις Ἰταλίας, ὡς εἴρηται. ἐκαλεῖτο δὲ Ἑέλ

η . ὠνομάσθη δὲ Ἑλέα ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ, ἡ νῦν Βελέα . Ἑλέγει α , χωρίον πέραν Εὐφράτου, Ἀρριανὸς ἐν Παρθικῶν η' . τὸ ἐθνικὸν Ἑλεγεὺς ὡς Σελευκεὺς. Ἑλέναιο ς , τόπος πρὸς τῷ Κανώβῳ, Ἑκαταῖος περιηγήσει Λιβύης. [20]

Eth 265 τὸ ἐθνικὸν Ἑλενειεύς. Ἑλέν η , νῆσος τῆς Ἀττικῆς, Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἐκεῖ γὰρ ἀποβῆναί φασι τὴν Ἑλένην μετὰ τὴν ἄλωσιν Ἰλίου. ἐκαλεῖτο δὲ Μάκρις διὰ τὸ μῆκος. ἔστι καὶ κρήνη Ἑλένη ἐν Χίῳ, ἐφ' ἥ Ἑλένη ἐλούσατο. τὸ ἐθνικὸν Ἑλεναῖος ὡς Κασμεναῖος, ἡ Ἑλενίτης ἡ Ἑλένιος. Ἑλευθέρα Κιλικί α , μέρη αὐτῆς ἐν διαφόροις τόποις. οἱ οἰκήτορες Ἑλευθεροκίλικες, νῦν δὲ Ἑλευθερίται. Ἑλευθερα ί , πόλις Βοιωτίας, ἀπὸ Ἑλευθῆρος τοῦ Ἀπόλλωνος. ἔστι καὶ Κρήτης ἀπὸ Ἑλευθῆρος ἐνὸς τῶν Κουρήτων, ἡ τις καὶ Σάωρος ἐκαλεῖτο ἀπὸ Σάωρης νύμφης. ἔστι καὶ ἄλλη ἐπὶ τῷ Ἰστρῳ ποταμῷ ἐν τῷ Πόντῳ, διὰ τὸ φυγόντας Αἰήτην τοὺς περὶ Ἰάσονα ἐκεῖ τοῦ φόβου ἐλευθερωθῆναι. ἔστι καὶ πόλις Λυκίας ἀπὸ τινος νύμφης. ὁ πολίτης Ἑλευθερεὺς, ἡ Ἑλευθεραῖος, ὡς Ἡρακλείδης. Ἑλευθέριο ν , πολίχνιον Μυσίας. οἱ οἰκῆται Ἑλευθεριεῖς, ὡς Βουπράσιον Βουπρασιεῖς. Ἑλευθερί ς , πόλις Βοιωτίας Ὠρωποῦ πλησίον, Κόθου καὶ Αἰκλου [κτίσμα]. [15]

Eth 266 Θεόπομος μ'. τὸ ἐθνικὸν Ἑλευθερίτης. Ἑλευθερίσκο ς , πόλις Μακεδονίας. Θεαγένης Μακεδονικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Ἑλευθερίσκιος ὡς Τριποδίσκιος. Ἑλεύθερν α , πόλις Κρήτης, ἀφ' ἐνὸς τῶν Κουρήτων. οἱ πολῖται Ἑλευθερναῖοι. καὶ Ἑλευθερνεὺς. Ἑλευσί ς , δῆμος τῆς Ἰπποθωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἑλευσίνιος. τὰ τοπικὰ Ἑλευσινόθεν Ἑλευσινάδε καὶ Ἑλευσῖνι. λέγεται καὶ Ἑλευσινιακός καὶ Ἑλευσινιάς. ἔστι καὶ Δήμητρος καὶ Κόρης Ἑλευσινίας ἱερὸν. Ἑλεύτιο ι , ἔθνος τῆς Ἰαπυγίας, Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως. [Ἑλεφαντίν η , πόλις Αἰγύπτου.] Παρθένιος δὲ Ἑλεφαντίδα αὐτὴν φησιν. τὸ ἐθνικὸν τῆς μὲν προτέρας Ἑλεφαντινίτης, τῆς δ' Ἑλεφαντίδος Ἑλεφαντίτης. [Ἑλεώ ν , πόλις τῆς Ταναγρικῆς.] Ἑλιβύργ η , πόλις Ταρτησοῦ, Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἑλιβύργιος. Ἑλίκ η , πόλις Πελοποννήσου. Ὅμηρος „οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγᾶσ“. ἀπὸ Ἑλίκας τοῦ Λυκάονος, ἡ Ἑλίκης τῆς Ἰωνος μὲν γυναικὸς Σελινουῦντος δὲ τοῦ Ποσειδῶνος θυγατρὸς. [20]

Eth 267 ὁ πολίτης Ἑλικώνιος ἀπὸ τοῦ κτιστοῦ Ἑλικῶνος, καὶ Ἑλικωνία τὸ θηλυκόν. ἴσως δὲ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ὄρους γέγονεν. ἔστω οὖν Ἑλικεύς, ἡ Ἑλικωνίτης ἴσως ἀπὸ τοῦ Ἑλικῶνιος ἡ Ἑλικήσιοι. [ἔστι καὶ ἄλλη Θετταλική.] Ἑλιμί α , πόλις Μακεδονίας, Στράβων ἐβδόμῳ. ἀπὸ Ἑλύμου τοῦ ἥρωος ἡ ἀπὸ Ἑλένου ἡ ἀπὸ Ἑλύμα τοῦ Τυρρηνῶν βασιλέως. τὸ ἐθνικὸν Ἑλιμιώτης. Ἀλέξανδρος δ' ἐν Εὐρώπῃ Ἑλίμειον φησί, διὰ μακροῦ τὴν μεί συλλαβὴν, τὴν δὲ λι διὰ βραχείος τοῦ ι . Ἑλινο ι , ἔθνος Θεσπρωτικόν, Ῥιανὸς δ' Θεσσαλικῶν. καὶ Ἑλινία ἡ χώρα. ἔστι καὶ Σικελίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν Ἑλινῖνος. Ἑλίζοι α , νῆσος Ὑπερβορέων, οὐκ ἐλάσσω Σικελίας, ὑπὲρ ποταμοῦ Καραμβύκα. οἱ νησιῶται Καραμβύκα ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, ὡς Ἑκαταῖος ὁ Ἀβδηρίτης. Ἑλίσυκο ι , ἔθνος Λιγύων, Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. Ἑλλ α , χωρίον Ἀσίας, Ἀττάλου βασιλέως ἐμπόριον. [15]

Eth 268 Πολύβιος ις'. τὸ ἐθνικὸν Ἑλλαῖος. Ἑλλά ς , πόλις Θεσσαλίας. „πολλὰ Ἀχαΐδες εἰσὶν ἂν Ἑλλάδα τε Φθίην τε“. ἐκτίσθη ὑπὸ Ἑλληνας, οὐ τοῦ Δευκαλίωνος, ἀλλὰ τοῦ Φθίου καὶ Χρυσίππης τῆς Ἰρου. ὁ δὲ Φθίος ἦν Ἀχαιοῦ. ἔστι καὶ ἄλλη πόλις Ἑλλάς κοίλης Συρίας. τὸ ἐθνικὸν Ἑλλην ὁμοίως τῷ πρωτοτύπῳ, καὶ Ἑλληνίς τὸ θηλυκόν, καὶ Ἑλληνικός, καὶ Ἑλλαδικός ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος. Ἑλληνικόν καὶ Καρικό ν , τόποι ἐν Μέμφιδι, ἀφ' ὧν Ἑλληνομεμφίται καὶ Καρομεμφίται, ὡς Ἀρισταγόρας. Ἑλληνόπολι ς , πόλις Βιθυνίας. μετὰ τὸν ἀνοικισμὸν Βισάλθης. τὸ ἐθνικὸν Ἑλληνοπολίτης. Ἑλλήσποντο ς , ἡ χώρα ἢ παρακειμένη τῷ κόλπῳ, ἀπὸ Ἑλλης. οἱ οἰκήτορες Ἑλλησπόντιοι καὶ Ἑλλησποντία καὶ Ἑλλησποντίς. ἔστι δ' ἀπὸ δύο παρηγμένον, ὡς παρ' ὠκεανὸν παρωκεανίτις, παρὰ ποταμῷ παραποτάμιος. Ἑλλοπί α , χωρίον Εὐβοίας, καὶ αὕτη ἡ νῆσος, ἀπὸ Ἑλλοπος τοῦ Ἰωνος. τὸ ἐθνικὸν Ἑλλοπιεύς. ἐλέγετο καὶ ἡ περὶ

Δωδώνην χώρα Ἑλλοπία, ἥς οἱ οἰκήτορες Ἑλλοί καὶ Σελλοί. Ὅμηρος „ἀμφὶ δὲ Σελλοί“. ἔστι καὶ πόλις περὶ Δολοπίαν, καὶ χώρα περὶ Θεσπιάς. Ἑλλόπιο ν , πόλις Αἰτωλίας. ^[20]

Eth 269 Πολύβιος ια'. τὸ ἐθνικὸν Ἑλλοπιεύς. Ἑλμαντικὴ ἢ , πόλις Ἰβηρίας τῆς ἐκτὸς Ἰβηρος ποταμοῦ. Πολύβιος γ'. τὸ ἐθνικὸν Ἑλμαντικός. Ἑλος , πόλις Λακωνική. „καὶ Πτελεὸν καὶ Ἑλος καὶ Δώριον“. παρὰ τὸ ἐν ἔλει εἶναι. οἱ πολῖται Εἰλωτες. τῇ ἐκτάσει καὶ τῷ γένει καὶ τῇ προσθέσει τοῦ ι διαφέρει. λέγονται καὶ Εἰλῶται καὶ Ἑλειοὶ καὶ Ἑλεῖται, καὶ ἡ χώρα Εἰλωτία, καὶ θηλυκὸν Εἰλωτίς, καὶ κτητικὸν Εἰλωτικός. ἔστι καὶ Ἑλος Αἰγύπτου. Ἑλουρο ι , Σκυθικὸν ἔθνος, περὶ ὧν Δέξιππος ἐν χρονικῶν ιβ'. Ἑλοῦς α , πόλις τῆς νῦν μὲν Παλαιστίνης τρίτης, πάλαι δ' Ἀραβίας. τὸ ἐθνικὸν Ἑλουσηνός. Ἑλί α , πόλις ἐν Δαυνίοις, κτίσμα Ῥοδίων. τὸ ἐθνικὸν Ἑλιανός. Ἑλυμαί α , χώρα Ἀσσυρίων πρὸς τῇ Περσικῇ, τῆς Σουσίδος ἐγγύς. οἱ οἰκοῦντες Ἑλυμαῖοι. Ἑλύμνιο ν , νῆσος Εὐβοίας, πόλιν ἔχουσα. λέγεται καὶ Ἑλυμνία. τὸ ἐθνικὸν Ἑλύμνιος ἢ Ἑλυμνιεύς. τῆς δ' Ἑλυμνίας Ἑλυμνιάτης. Ἑλυρο ς , πόλις Κρήτης, ὡς Ξενίων ἐν Κρητικοῖς. ^[20]

Eth 270 ὁ πολίτης Ἑλύριος. Ἑλωρο ς , πόλις Σικελίας, ἀπὸ Ἑλῶρου ποταμοῦ τοῦ κατὰ Πάχυνον, ὃς λέγεται τιθασοὺς ἰχθῦς ἔχειν, ἀπὸ χειρὸς ἐσθίοντας, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν πρώτη. ἔστι καὶ Μακεδονίας ἄλλη. ὁ πολίτης Ἑλωρίτης. Θουκυδίδης δὲ ἐν ἐβδόμῃ καὶ Ἑλωρίνην ὁδὸν φησι. Ἑμβατο ν , τόπος τῆς Ἐρυθραίας. Θεόπομπος Ἑλληνικῶν ὁγδόῃ. Ἑμισ α , πόλις Φοινίκης Λιβανουσίας, ὡς Λάρισα. καὶ Ἑμισαῖος τὸ ἐθνικόν, ὡς Λαρισαῖος. Διονύσιος δὲ ὁ ποιητῆς συνέστειλε τὸ ι . φησὶ γὰρ „τῆς δὲ πρὸς ἀντολῆς Ἑμίσων πόλιν“, καὶ ἔοικε κλίνειν τὰ Ἑμισα ἢ χρῆσις δὲ θηλυκῶς. ἐν τισὶ δὲ Ἑμεσα εὗρηται, ἀφ' οὗ Ἑμεσηνός. Ἑμπόριο ν , πόλις Κελτική, κτίσμα Μασσαλιωτῶν. δευτέρα Μακεδονίας. τρίτη Σικελίας. τετάρτη Καμπανίας. ὁ πολίτης Ἑμπορίτης. Ἑνετο ί . Ὅμηρος „ἐξ Ἑνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων“. ῥέουν δὲ περὶ Παφλαγονίαν. λέγονται καὶ Ἑνετίδες ἵπποι. ἦν δὲ καὶ κτητικὸν [Ἑνετικός]. ἔστι καὶ πόλις Ἑνετό ς , ἀφ' ἧς ἦν Μύρμηξ ὁ διαλεκτικὸς φιλόσοφος, ὡς Διογένης ἐν δευτέρῳ φιλοσόφου ἱστορίας. Ἑνίσπ η , πόλις Ἀρκαδίας „καὶ ἡνεμόεσσαν Ἑνίσπην“. ^[20]

Eth 271 νῦν δ' οὐκ ἔστι. φασὶ δὲ ἢ τῆς Κλειτορίας γῆς εἶναι ἢ τῆς Ψωφίδος. τὸ ἐθνικὸν Ἑνισπαῖος ἢ Ἑνισπίτης ἢ Ἑνισπεύς. Ἑν α , πόλις Σικελίας, κτίσμα Συρακοσίων, μετὰ ο' ἔτη Συρακουσῶν. ὁ πολίτης Ἑνναῖος καὶ Ἑνναία. Ἑνόπ η , πόλις τῆς Μεσσηνίας. Ὅμηρος „Καρδαμύλην Ἑνόπην“. τὸ ἐθνικὸν Ἑνοπεύς ὡς Ῥοδοπεύς. μέμνηται αὐτῆς καὶ Πausanίας τρίτῳ. Ἑντελλ α , πόλις Σικελίας, Ἑφορος ις'. ἦσαν δ' οἱ οἰκοῦντες Καμπανοὶ τὸ γένος, σύμμαχοι Καρχηδονίων. τὸ ἐθνικὸν Ἑντελλῖνος. Ἑντριβα ί , ἔθνος Θράκης, Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. Ἑξγυο ν , πόλις Σικελίας, γραφὴν ἀττικῶς ἔχουσα ὡς τὸ ἔξκλινος. λέγεται δ' οὕτως διὰ τὸ ἔξ ἀγυιάς ἔχειν. Ἑορδαῖαι δύο χῶραι, Μυγδονίας [καὶ Μακεδονίας]. εἰσὶ καὶ ἄλλαι δύο, ἡ μὲν Ἰβηρίας ἡ δὲ Θράκης, ἀπὸ Ἑορδοῦ τινος. ^[15]

Eth 272 ὁ οἰκῆτωρ Ἑορδαῖος. ὀξύνεται δὲ τὸ Ἑορδός, ὡς Ἡρωδιανὸς ἕκτη. ἐκλήθησαν καὶ Ἑορδισταί ἀπὸ τοῦ ἑορδίζω, ὡς Λυδός Λυδίζω. Ἑπάκρι α , μία τῶν ἐπὶ Κέκροπος συνοικισθεισῶν δώδεκα πόλεων, διὰ τὸ ληρίζεσθαι ὑπὸ Καρῶν [τὴν χώραν.] τὸ ἐθνικὸν Ἑπακριεύς. Ἑπαρίτα ι , ἔθνος Ἀρκαδίας. ἡ δὲ πόλις αὐτῶν Ἑπαρίς ἔδει, οὐχ εὗρηται δέ. περὶ δὲ τοῦ ἔθνους Ξενοφῶν καὶ Ἑφορος καὶ Ἀνδροτίων φασίν. Ἑπειο ί , οἱ Ἥλεῖοι, ἀπὸ Ἑπειοῦ βασιλέως. τὸ θηλυκὸν Ἑπείας καὶ Ἑπεῖς. ^[10]

Eth 273 λέγονται καὶ πατρωνυμικῶς Ἐνδυμιωνιάδαι. Ἐπίδαμνο ς , πόλις Ἰλλυρίας, ἐπὶ χερρονήσου τῆς καλουμένης Δυρραχίου. ἔστι δ' ἑτέρα ἐν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἐπιδάμνιος. εὗρηται παρὰ Παρθενίῳ καὶ διὰ διφθόγγου. τὸ θηλυκὸν Ἐπιδαμνιάς. Ἐπίδαυρο ς , πόλις πρὸς τῷ Ἀργεῖ, θηλυκῶς λεγομένη. τὸ γὰρ „ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον“ μετὰ ἀρσενικοῦ ἐπιθέτου θηλυκόν ἐστίν, ὡς τὸ „ψολόεντος ἐχίδνησ“ παρὰ Νικάνδρῳ. τινὲς δὲ Λειμήρην αὐτὴν φασί, τὴν Λειμῶνας

ἔχουσιν. ἔκαλεῖτο καὶ Μειλισσία καὶ Αἰμηρά διὰ τὸ συνεχῶς αἰμάσσεσθαι τὸν βωμόν τοῦ Ἀσκληπιοῦ ὑπὸ τῶν θυσιῶν. εἶτα Ἐπίταυρος καὶ Ἐπίδουρος. ^[10]

Eth 274 τινὲς δὲ Λιμηρὰν Λακωνικὴν λέγουσι, μίαν τῶν ἑκατὸν, διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν λιμένας. ὁ πολίτης Ἐπιδούριος, τὸ θηλυκὸν Ἐπιδουρία καὶ Ἐπιδουρίς. καὶ Ἐπιδουριώτης φασίν. Ἐπεικίδα 1, ἄσμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἐπεικίδης. τὰ τοπικὰ ἐξ Ἐπεικιδῶν ἐν Ἐπεικιδῶν [εἰς Ἐπεικιδῶν]. Ἐπικηφισί 1, ἄσμος τῆς Οἰνηίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἐπικηφίσιος. τὰ τοπικὰ Ἐπικηφισιάθεν [Ἐπικηφισιάνδε καὶ Ἐπικηφισιάσι]. Ἐπιλευκάδιο 1, πόλις μετὰ Ἀκαρνανίαν, Ἐκαταῖος Εὐρώπη. τὸ ἐθνικὸν Ἐπιλευκάδιος ὁμοίως. Ἐπιπολαί 1, χωρίον ἀπόκρημνον προσεχὲς Συρακούσαις. Θουκυδίδης ἔκτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἐπιπολαῖος τῷ κοινῷ τύπῳ. Ἐπιτάλιο 1, πόλις τῆς Τριφυλίας, Πολύβιος τετάρτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἐπιταλιεύς. Ἐπιφάνει 1, πόλις Συρίας κατὰ Ῥαφανέας ἐν μεθορίοις Ἀράδου, ἄφ' ἧς Εὐφράτης ὁ στωικός φιλόσοφος. δευτέρα Κιλικίας. τρίτη Βιθυνίας. τετάρτῃ κατὰ Τίγριν. ἐκλήθη δὲ καὶ Ἀρκεσίκερτ 1, ὅ ἐστιν Ἀρκεσίου κτίσμα. ὁ πολίτης Ἐπιφανεύς. Ἐπουί 1, πόλις, ἡ νῦν Ἀμβρακί 1, ἡ πρότερον Παραλί 1. καὶ οἱ οἰκοῦντες Παραλίοι. Ἐπτακωμήτα 1, βάρβαροι τὸ Σκυδίσην οἰκοῦντες ὄρος. ^[20]

Eth 275 τινὲς δὲ τούτων ἑκαλοῦντο καὶ Βύζηρες. Ἐπώπη. οὕτως ἡ Ἀκροκόρινθος ἑκαλεῖτο διὰ τὸ Σίσυφον ἐκεῖ ἰδεῖν τὴν Αἰγίνης ἀρπαγὴν ὑπὸ Διός. τὸ ἐθνικὸν Ἐπωπεύς καὶ Ἐπωπίτης. Ἐρβησσός 1, Σικελίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν Ἐρβησσίνος. Φίλιστος Σικελικῶν β'. Ἐρβίτ 1, πόλις Σικελίας, Ἐφορος κη'. τὸ ἐθνικὸν Ἐρβιταῖος. Ἐργέτιο 1, πόλις Σικελίας, Φίλιστος Σικελικῶν δευτέρα. τὸ ἐθνικὸν Ἐργετίνος καὶ Αἴτην Ἐργετίνη. Ἐρεβίδα 1, μέρος Λωτοφάγων, Φίλιστος ὀγδόῳ. Ἐρεμβοί 1, ἔθνος Ἀράβων. Ὁμηρος „καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβούσ“. τούτους δὲ φησι τοὺς Τρωγλοδύτας, ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν ἔραν βαίνειν. λέγονται καὶ Ἐρεμβαῖοι καὶ θηλυκὸν Ἐρεμβίς. Ἐρεσοί 1, πόλις Λέσβου, ἀπὸ Ἐρέσου τοῦ Μάκαρος, ἐξ ἧς Θεόφραστος Ἀριστοτέλους γινώριμος καὶ διάδοχος ὁ ἐπιφανέστατος, ὃς Τύρταμος ἐλέγετο καὶ διὰ τὸ τῆς φράσεως θεσπέσιον Θεόφραστος ἐκλήθη. ^[15]

Eth 276 τὸ ἐθνικὸν Ἐρέσιος ὡς Ἐφέσιος, καὶ Ἐρεσία καὶ Ἐρεσιεύς. Ἐρέτρι 1, πόλις Εὐβοίας. Ὁμηρος „Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε“. ἑκαλεῖτο δὲ Μελανής ἀπὸ Μελανέως τοῦ Εὐρύτου πατρός. οὕτω δ' ἐκλήθη ἀπὸ Ἐρετριέως τοῦ Φαέθοντος υἱοῦ. τοῦτον δ' εἶναι ἓνα τῶν Τιτάνων. ἔστι καὶ Θεσσαλίας. ὁ πολίτης Ἐρετριεύς. καὶ κλίνεται Ἐρετριέως καὶ Ἐρετριῶς ὡς Στειριῶς. καὶ Ἐρετρίς θηλυκὸν καὶ Ἐρετριάς. καὶ Ἐρέτριος καὶ Ἐρετριαῖος καὶ Ἐρετριακός. Ἐρευάτη 1, πόλις Λυκίας, ἀπὸ Ἐρεύας τῆς καὶ Ἐλευθεράς. τὸ ἐθνικὸν Ἐρευάτης. Ἐρημοί 1, καὶ νῆσός ἐστιν ἐρήμη. ἐρήμη δ' ἐστὶ γῆ μεμονωμένη, ἄφ' ἧς ἐρημαῖος καὶ ἐρημαία. Ἐρθί 1, πόλις Παρθίας ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ, ὡς Γλαῦκος ἐν Ἀραβικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἐρθηνός. Ἐρίκει 1, ἄσμος Ἀθήνησι τῆς Αἰγίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἐρικειεύς. τὰ τοπικὰ Ἐρικεῖαθεν Ἐρικειάνδε Ἐρικεῖασι. Ἐρικοῦσσ 1, μία τῶν Αἰόλου νήσων, ἀπὸ τοῦ φυτοῦ καλουμένη, ὡς τὸ Φοινικοῦσσα. τὸ ἐθνικὸν Λιπαραῖοι ἐξ Ἐρικούσσης, καὶ πάλιν Λιπαραῖοι ἐκ Φοινικοῦσσης. ^[15]

Eth 277 πάντες γὰρ οἱ οἰκοῦντες Αἰόλου νήσους ἑκαλοῦντο κοινῶς μὲν Λιπαραῖοι, ἰδικῶς δὲ ἐξ ἑκάστης τοπικῶς, ὡς καὶ ἐν ἑτέροις δείξομεν τοῦτο φυλαττόμενον. Ἐριμοί 1, πόλις Οἰνῶτρων ἐν μεσογείῳ, ὡς Ἐκαταῖος. Ἐρινεός 1, πόλις Δωριέων ὑπὸ τὸν Παρνασσόν. λέγεται καὶ Ἐρινεός 1. ἔστι καὶ Θετταλίας ἄλλη καὶ Ἀχαΐας. ὁ πολίτης Ἐρινεάτης καὶ Ἐρινεεύς. Ἐρινιάτη 1, κώμη Μεγαρίδος, Πausanias α'. ὁ οἰκῆτωρ Ἐρινιάτης διὰ τὸ προκατεिल्φός. Ἐρκύνιο 1, ὄρος Ἰταλίας, ἄφ' οὗ Ἐρκυνίς ἡ χώρα καὶ Ἐρκύνιος τὸ κτητικόν. Ἀλέξανδρος Εὐρώπη. Ἐρμιῶν καὶ Ἐρμιόν 1, ἀπὸ τῆς Ἐρμιόνος γενικῆς, ὡς ἀπὸ τῆς κάλυκος ἡ Καλύκη καὶ τῆς χιτῶνος ἡ Χιτώνη καὶ ἡγεμόνος ἡγεμόνη. ἑκαλεῖτο δὲ καὶ Λακέρει 1. Ἐρμιῶν δὲ ἀπὸ τοῦ τὸν Δία καὶ τὴν Ἥραν ἐνταῦθα ἀπὸ Κρήτης ἀφικομένους ὀρμισθῆναι, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, ὅθεν καὶ ἱερὸν Ἥρας παρθένου ἦν ἐν αὐτῇ. τὸ ἐθνικὸν Ἐρμιονεύς, καὶ Ἐρμιονίς τὸ θηλυκόν. Ἐρμοί 1, ὡς

ἔρκος οὐδετέρως, δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἑρμειος. τὸ εἰς τόπον εἰς Ἑρμούς ἢ Ἑρμόσε, τὸ ἐν τόπῳ ἐν Ἑρμει. Ἑρμοτυμβιεῖς, μοῖρα τῶν μαχίμων ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς Ἀρισταγόρας ἐν Αἰγυπτιακῶν πρώτῃ. [20]

Eth 278 οἱ αὐτοὶ Καλασίρεις. Ἑρμοῦ πεδίου, τόπος πλησίον Κύμης, Ἐφορος ὀκτωκαιδεκάτῃ. ὁ τοπίτης Ἑρμοπεδιεύς καὶ Ἑρμοπεδιανός καὶ ὅσα πεδίου ἐθνικά. Ἑρμούπολις, Αἰγύπτου πόλις. Ἡρωδιανὸς δύο εἶναι λέγει, καὶ μεγάλην καὶ μικράν. καὶ γ' κατ' Αἴγυπτον. καὶ δ' κατὰ Θμοῦιν. καὶ ε' ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. καὶ ς' ἐν Κῶ τῇ νήσῳ. καὶ ζ' ἐν Ἀρκαδίᾳ. ὁ πολίτης Ἑρμεοπολίτης καὶ Ἑρμοπολίτης. Ἑρμώνασσα, νῆσος μικρά, πόλιν ἔχουσα, ἐν τῷ Κιμμερίῳ Βοσπόρῳ, Ἰώνων ἄποικον, ὡς ὁ περιηγητής. ταύτην ὁ Σκύμνος καὶ Ἑρμώνειαν καλεῖ. Στράβων ἐν ἑβδόμῃ Ἑρμώνακτος κώμην φησί. Μένιππος δὲ χωρίον Τραπεζοῦντος ἐν περίπλῳ τῶν δύο πόντων. Ἐκαταῖος δὲ καὶ Θεόπομπος πόλιν αὐτὴν φασιν. ἀπὸ Ἑρμωνάσσης τὸ ἐθνικὸν Ἑρμωνασσαῖος ἢ Ἑρμωνάσσιος ὡς Συρακόσσιος. Ἑρμωνθίς, πόλις Αἰγύπτου, ὡς Μώμεμφις Μένουθις Θέρμουθις. ἀφ' ἧς Ζεὺς Ἑρμωνθίτης καὶ Ἀπόλλων. Στράβων ἑπτακαιδεκάτῳ. ἀφ' ἧς καὶ νομὸς Ἑρμωνθίτης. ἔστι δ' ἐκεῖ καὶ Ἰσιδος ἱερόν. Ἑρνικεῖς, ἔθνος Λατίνων. [20]

Eth 279 Διονύσιος ὀγδόῳ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. Ἑρριάδα, δῆμος τῆς Ἰπποθωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἑρριάδης, τὰ τοπικὰ ἐξ Ἑρριάδων εἰς Ἑρριάδων ἐν Ἑρριάδων. Ἑρύθεια, νῆσος Γηρυόνου ἐν τῷ ὠκεανῷ, ἀπὸ Ἑρυθείας τῆς Γηρυόνου, ἧς καὶ Ἑρμοῦ Νῶραξ, ὡς Πausanias. λέγεται δὲ καὶ Ἑρύθη κατὰ συναλοιφήν, ὡς τὸ Ἀγάμεια Ἀγάμμη, καὶ Ζέλεια Ζέλη, Μαντίνεια Μαντίνη. ὁ νησιώτης Ἑρυθεύς ὡς Μαντινεύς, ἢ Ἑρυθείτης, ἢ κατὰ περίφρασιν ὁ κατοικῶν τὴν Ἑρύθειαν ὡς Ὅμηρος Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαΐαται ἔσχατοι ἀνδρῶν, [οἱ μὲν δυσομένους Ὑπερίονος οἱ δ' ἀνιόντος]. Ἑρυθῖνοι, πόλις Παφλαγονίας. λέγεται δὲ παρὰ τὸ ἔρευθος. Ἀπολλώνιος [„αἰπεινούς τε παρέξ ἐνέοντ' Ἑρυθίνους“. καὶ Ὅμηρος] „καὶ ὑψηλοὺς Ἑρυθίνους“. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον. Ἑρυθρά, ἡ θάλασσα, ἀπὸ Ἑρύθρου τοῦ ἥρωος, Οὐράνιος δ' ἐν Ἀραβικῶν δευτέρᾳ ἀπὸ τῶν παρακειμένων ὀρῶν „ἃ ἔρυθρὰ δεινῶς εἰσι καὶ πορφυρᾶ, καὶ ἐπὴν βάλλῃ εἰς αὐτὰ ὁ ἥλιος τὴν αὐγὴν, καταπέμπει εἰς τὴν θάλασσαν σκιὰν ἔρυθρὰν· καὶ ὄμβρῳ δὲ κατακλυσθέντων τῶν ὀρέων κάτω συρρέοντι εἰς θάλασσαν, οὕτω γίνεταί ἡ θάλασσα τὴν χροάν“. [20]

Eth 280 τὸ ἐθνικὸν Ἑρυθραῖος καὶ Ἑρυθραῖα καὶ Ἑρυθραῖον. καὶ ἐστὶν ἄκρα Ἑρυθρά τῆς Λιβύης, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἑβδόμῃ γεωγραφουμένων. Ἑρυθρὰ βῶλος, πόλις Αἰγύπτου, Ἡρόδοτος δευτέρᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ἑρυθροβωλίτης. Ἑρυθραῖ, πόλις Ἰώνων, Ἐκαταῖος Ἀσία. ἐκαλεῖτο δὲ Κνωπούπολις ἀπὸ Κνώπου. ἔστι καὶ Λιβύης ἄλλη, καὶ ἄλλη Λοκρίδος. ἔστι καὶ Βοιωτίας, καὶ Κύπρου ἄλλη, ἢ νῦν Πάφος. ὁ πολίτης Ἑρυθραῖος. καὶ τοπικῶς Ἑρυθραῖθεν. ἐχρημάτιζε δὲ καὶ Ναυκράτης Ἑρυθραῖος, ὁ Ὅμηρον ὑπομνηματίσας. Ἑρύκη, Σικελικὴ πόλις. Φίλιστος Σικελικῶν δευτέρᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ἑρυκαῖος. Ἑρύμανθος, ὄρος καὶ ποταμός. „ἢ κατὰ Τηύγετον περιμήκετον ἢ Ἑρύμανθον“. ἐν τούτοις τοῖς ὄρεσι λέων οὐ γεννᾶται. ὅθεν Ὅμηρος περὶ τῆς Ἀρτέμιδος φησι „τερπομένη κάπροις καὶ ὠκείῃς ἐλάφοις“, καὶ οὐ λέουσι. τὸ ἐθνικὸν Ἑρυμάνθιος, καὶ θηλυκὸν Ἑρυμανθίς, ὡς Βοιωτὸς Βοιωτίς. ἔστι καὶ οὐδέτερον Ἑρυμάνθιον. Ἑρυμναῖ, πόλις Λυκίας. [20]

Eth 281 Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῃ Λυκιακῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἑρυμναῖος. Ἑρυξ, πόλις Σικελίας. ἀρσενικῶς, ἀπὸ Ἑρυκος τοῦ Ἀφροδίτης καὶ Βύτου. τὸ ἐθνικὸν Ἑρυκῖνος. καὶ Ἑρυκίνη Ἀφροδίτη ἐν Ῥώμῃ καὶ Σικελίᾳ. Ἑρύσθεια, πόλις Κύπρου, ἐν ἧ' Ἀπόλλων τιμᾶται Ὑλάτης. Διονύσιος Βασσαρικῶν τρίτῃ οἱ τ' ἔχον Ὑλάταο θεοῦ ἔδος Ἀπόλλωνος, Τέμβρον Ἑρύσθειάν τε καὶ εἰναλίην Ἀμαμασσόν. Ἑρυσίχη, πόλις Ἀκαρνανίας, ἢ τις ὕστερον Οἰνιάδαι ὠνομάσθη. καὶ τινὲς δὲ τὴν χώραν τῶν Οἰνιάδων πᾶσαν Ἑρυσίχην ὠνόμασαν ἀπὸ Ἑρυσίχης τῆς Ἀχελώου θυγατρὸς. τὸ ἐθνικὸν Ἑρυσιαῖος, περὶ οὗ πολὺς λόγος τοῖς ἀρχαίοις. ὁ τεχνικὸς γὰρ καὶ Ἡρωδιανός φασιν

ὅτι σεσημειώται τὸ Ἑρυσίχαιος προπαροξυνόμενον ἐν τοῖς ἐθνικοῖς. μήποτε οὖν τὸ χαῖον ἐγκεῖσθαι, ὃ ἐστὶν ἡ βουκολικὴ ῥάβδος, καὶ τὸν ἐρύσω μέλλοντα. διχῶς οὖν ἔσται, ὥς ἐστι δῆλον παρ' Ἀλκμᾶνι ἐν ἀρχῇ τοῦ δευτέρου τῶν παρθενείων ᾠμάτων· φησὶ γάρ οὐκ ἦς ἀνὴρ ἄγροικος οὐδὲ σκαιὸς οὐδὲ παρὰ σοφοῖσιν, οὐδὲ Θεσσαλὸς γένος, οὐδ' Ἑρυσίχαϊος [οὐδὲ ποιμὴν]. εἰ γὰρ τῷ „Θεσσαλὸς γένος“ συναπτέον, ἐθνικὸν ἐστὶ καὶ προπερισπάσθω· Ἡρωδιανὸς ἐν ταῖς καθόλου προσωδίαις καὶ Πτολεμαῖος ἔφη· εἰ δὲ τῷ „οὐδὲ ποιμὴν“ συνάψειε τις λέγων ἢ „ἐρυσίχαϊος τὸ οὐδὲ ποιμὴν“, πρόδηλον ὡς προπαροξυνθήσεται καὶ δηλοῖ τὸν βουκόλον ἢ τὸν αἰπόλον, πρὸς δὲ τὸ ποιμὴν ἀρμόδιον ἐπαχθήσεται. [5]

Eth 282 ὁ πολίτης Ἑρυσίχαϊος, οὗ θηλυκὸν Ἑρυσίχης. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῆς χώρας. Ἐρχι α , δῆμος τῆς Ἀττικῆς, τῆς Αἰγίδος φυλῆς, ἀπὸ Ἐρχίου τοῦ ξενίσαντος Δήμητραν. τρισυλλάβως δὲ τοὺς Ἐρχιάς φασιν. ὁ δημότης Ἐρχιεύς. καὶ Ἰσοκράτης Ἐρχιεύς ἦν. τὰ τοπικὰ Ἐρχιᾶθεν Ἐρχιᾶζε καὶ Ἐρχιᾶσιν. Ἐσδητε ς , ἔθνος Ἰβηρικόν, Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. Ἐσπερί α , ἡ δύσις καὶ τὸ δυτικὸν μέρος. τὸ ἐθνικὸν Ἐσπερίος καὶ Ἐσπεριώτης, καὶ Ἐσπερίτης ὁ δυτικὸς παρὰ τὴν Ἐσπέραν, τὴν δύσιν. Ἐσπερί ς , πόλις Λιβύης, ἡ νῦν Βερενίκη . ὁ πολίτης Ἐσπερίτης. Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν. Ἐστίαί α , πόλις Εὐβοίας. [15]

Eth 283 Ὅμηρος „πολυστάφυλόν θ' Ἐστίαίαν“. ἀπὸ τῆς περὶ τὸν Ὀλυμπον Ἐστιαίας. τὸ ἐθνικὸν Ἐστιαιεύς. λέγεται καὶ τρισυλλάβως. ἔστι καὶ ἄλλη Ἀκαρνανίας. ὁ πολίτης Ἐστιαιώτης, [καὶ Ἐστιαιώτης] ἡ Θετταλικὴ μοῖρα, καὶ Ἐστιαιεύς. Ἐταιεῖ ς , διὰ διφθόγγου, ὡς Διπαιεῖς. ἔστι δὲ πόλις Λακωνικῆ. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως. Ἐτεωνό ς , πόλις Εὐβοίας. Ὅμηρος „πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν“, ἀπὸ Ἐτεωνέως. καλεῖται δὲ νῦν Σκάρφ η . κεῖται δ' ἐπὶ λόφου. τὸ ἐθνικὸν Ἐτεώνιος ὡς Σικυώνιος. ἐκ τόπου Ἐτεωνόθεν. Εὗ α , πόλις Ἀρκαδίας, Θεόπομπος ἐν ἔκτῳ. τὸ ἐθνικὸν Εὐαῖος. Εὐαῖμω ν , πόλις Ὀρχομενίων, Θεόπομπος ἐν ἔκτῳ. τὸ ἐθνικὸν Εὐαιμόνιος. Εὐαλῆνο ί , ἔθνος [Ἀραβίας], περὶ οὗ φησι Γλαῦκος ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀραβίας. Εὐβιο ι , ἔθνος Λιγυστικόν. εἴρηται ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀρβαξανῶν. Εὐβιοι α , νῆσος μία τῶν ἑπτά, παραμῆκης, ἢ καὶ Μάκρι ς . ἀπὸ Εὐβοίας. [20]

Eth 284 Ἡρόδοτος. ἔστι καὶ τόπος ἐν Ἀργεῖ. ἔστι καὶ πόλις ἐν Μακεδονίᾳ, εἰς ἣν οἱ ἀπὸ τῆς νήσου εἰς Ἰλλυριοὺς ἀποβάντες Ἀβαντες ἐκλήθησαν. τὸ ἐθνικὸν τῆς νήσου Εὐβοιεύς, καὶ Εὐβοίς τὸ θηλυκόν. καὶ Εὐβοεύς χωρὶς τοῦ ι , καί τοι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α παραγόμενα εἰς εὐς φυλάττει τὴν παραλήγουσαν· διὸ καὶ τὸ Ἀλεξάνδρεια οὐ προϋπάρχει τοῦ Ἀλεξανδρεύς, ἔδει γὰρ Ἀλεξανδρειεύς, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Ἀλέξανδρος, ὡς Ταρσός Ταρσεύς. ἔστι καὶ Εὐβοϊκὸς κτητικόν. Εὕγει α , χωρίον Ἀρκαδίας, Θεόπομπος πεντηκοστῷ ἔκτῳ. τὸ ἐθνικὸν Εὐγείτης ὡς Ζελεΐτης, ἢ Εὐγεώτης ὡς Μαρεώτης. Εὐδείπν η , νῆσος Λιβυφοινίκων, Ἐκαταῖος περιηγῆσει Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Εὐδειπναῖος ὡς Λερναῖος. Εὐέλγει α , πόλις ... Ἐκαταῖος περιηγῆσει. ὁ πολίτης Εὐελεγύς. Εὐεργέτα ι , Σκυθικὸν ἔθνος, Στράβων. ὁ καὶ Ἀριμασποί ἐλέγετο. ἐκεῖ γὰρ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀργοῦς χειμῶνος πνεύσαντος διασωθῆναι τὸ σκάφος καὶ οὕτως κληθῆναι. Εὐεσπερίδε ς , πόλις Λιβύης, καὶ ἐνικῶς λεγομένη. λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ ευ μορίου Ἐσπερί ς . τὸ ἐθνικὸν Εὐεσπερίτης. Εὐθηνα ί , πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν καθ' ἡμᾶς Εὐθηναῖος, κατ' ἐκείνους δὲ Εὐθηνεύς. [20]

Eth 285 Πολέμων δὲ καὶ Εὐθηνίτας φησίν. Εὐίππ η , δῆμος Καρίας. ὁ οἰκίτωρ Εὐίππεύς. Εὐκάρπει α , δῆμος τῆς μικρᾶς Φρυγίας. ἰστορεῖ Μητροφάνης, τὸν βότρυν ἐκεῖ τοσοῦτον γίνεσθαι τὸ μέγεθος, ὅσον ἄμαξαν ἀπ' αὐτοῦ σχισθῆναι κατὰ μέσον. καὶ οὕτως ἐκλήθη διὰ τὸ εὐφορον. περὶ αὐτῆς γὰρ οἱ βάρβαροι ἔλεγον ὅτι Δήμητρι καὶ Διονύσῳ Ζεὺς τὴν χώραν τὴν τῶν Εὐκαρπέων δοίη. ἔστι καὶ Εὐκαρπία φρούριον Σικελίας ἐν τοῖς λεγομένοις ... Τίμαιος· καὶ γενέσθαι ἐν τούτῳ Λαΐδα, τὴν ἐπὶ κάλλει διαβεβοημένην ἐταίραν, ἣν οἱ πολλοὶ Κορινθίαν φασί. τὴν δὲ Λαΐδα τινὲς [ἐξ] Ὑκάρων λέγουσι καὶ Ὑκαρικὸν ἀνδράποδον, ὡς Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ. τὸ

ἐθνικὸν Εὐκαρπεύς. δυνατόν δὲ τὸ τῆς Σικελίας Εὐκαρπιανός καὶ Εὐκαρπιάτης καὶ Εὐκαρπίτης. Εὐκρατιδί α , πόλις Βάκτρων, παρὰ τὸν Εὐκρατίδαν. Στράβων ἑνδεκάτῳ. Εὐμένει α , πόλις Φρυγίας, Ἀττάλου καλέσαντος ἀπὸ Εὐμενοῦς τοῦ Φιλαδέλφου· ἢ Ὑλλος καλῶς μείνας ὠνόμασεν οὕτω. ^[15]

Eth 286 δευτέρα Καρίας. τρίτη ἐπὶ Ὑγκανίᾳ. ὁ πολίτης Εὐμενεύς. τὸ ἐθνικὸν ἀπὸ Εὐμενείας. Εὐναί α , πόλις Καρίας, ἐν ἧ ποταμὸς Εὐναῖος. τὸ ἐθνικὸν Εὐναῖος. ἔστι καὶ πόλις Ἀργους Εὐναί α , ἣν ὥκουν Κυνούριοι. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον, ἢ καὶ Εὐναιάτης. Εὐπαλί α , πόλις Λοκρίδος, ἣν Εὐπάλιον Ἀρτεμίδωρος φησι. τὸ ἐθνικὸν Εὐπαλιεύς. Εὐπατρί α , πόλις Λυδῶν. οἱ πολῖται Εὐπατρίδα, μᾶλλον δὲ Εὐπατρεῖς. Ξάνθος ἐν γ' Λυδιακῶν. Εὐπορί α , πόλις Μακεδονίας, ἣν Ἀλέξανδρος ταχέως νικήσας ἔκτισε καὶ ὠνόμασε διὰ τὸ εὐπορον. τὸ ἐθνικὸν Εὐποριεύς. Εὐπυρίδα ι , δημὸς Λεοντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Εὐπυρίδης. τρικώμους δὲ τούτους ἐκάλουν, Εὐπυρίδας Κρωπίδας Πήληκας. τὰ τοπικὰ ἐξ Εὐπυριδῶν εἰς Εὐπυριδῶν καὶ ἐν Εὐπυριδῶν. Εὐρύαμπο ς , πόλις Μαγνησίας. ὁ πολίτης Εὐρυάμπιος. Λυκόφρων „Ἀμφρυσιῶν σκηπτοῦχον Εὐρυαμπίων“. Εὐρύηλο ς . οὕτως ἢ ἀκρόπολις τῶν Ἐπιπολῶν. πολίχνιον δὲ τοῦτο Συρακουσῶν ἀπόκρημνον. τὸ ἐθνικὸν Εὐρυήλιος. Εὐρυμέδω ν , ποταμὸς Παμφυλίας καὶ τόπος κατὰ Ταρσόν. τὸ ἐθνικὸν Εὐρυμεδόντιος. ἀπὸ δὲ Εὐρυμήδους Εὐρυμηδούντιος. Εὐρυμεναί α , πόλις Θεσσαλίας, Ἐκαταῖος Εὐρώπη. ^[25]

Eth 287 ὁ πολίτης Εὐρυμένιος ὡς Κλαζομένιος. Εὐρυτᾶνε ς , ἔθνος Αἰτωλικόν. Λυκόφρων „μάντιν δὲ νεκρὸν Εὐρυτᾶν στέψει λεώσ“. ὡς τὸ Αἰνιάν. Εὐρωμο ς , πόλις Καρίας, ἀπὸ Εὐρώμου τοῦ Ἰδριέως Καρός. τὸ ἐθνικὸν Εὐρωμεύς. Ἀπολλώνιος ἑπτακαίδεκάτῳ Καρικῶν. Εὐρώπη η , ἡ χώρα, ἐκ τῆς Φοίνικος θυγατρὸς [ἦ] τοῦ Ἀγήνορος. λέγεται καὶ Εὐρώπει α , καὶ διὰ τοῦ ι Εὐρωπία παρὰ Σοφοκλεῖ Αἰχμαλώτισι „καὶ νησιώτας καὶ μακρὰς Εὐρωπίας“. καὶ Εὐριπίδης ἐν Θησεῖ „σχεδὸν παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας“. ὁ οἰκὼν Εὐρωπαῖος, καὶ θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον, καὶ Εὐρωπῖς. Εὐρωπό ς , πόλις Μακεδονίας, ἀπὸ Εὐρωποῦ τοῦ Μακεδόνοιο καὶ Ὀρειθυίας τῆς Κέκροπος. ἔστι καὶ Συρίας ἄλλη. τὸ ἐθνικὸν Εὐρωπαῖος. ἔστι καὶ ἄλλη Καρίας, ἣν Ἰδριάδα ἀπὸ Ἰδριέως τοῦ Χρυσάορος. τὸ ἐθνικὸν Εὐρώπιος ὡς Ὠρώπιος. Εὐταί α , πόλις Ἀρκαδίας, Ξενοφῶν Ἑλληνικῶν ἔκτῳ. τὸ ἐθνικὸν Εὐταιεύς, ὡς Ἡραιεύς Φωκαιεύς. Εὐτρησι ς , κώμη [Βοιωτίας]. Ὅμηρος „Κώπας Εὐτρησίν τε“. κεῖται δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἐκ Θεσπιῶν εἰς Πλαταιὰς ἀπάγουσαν, ἣν ἐτείχισε Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. ἐκλήθη δὲ Εὐτρησις διὰ τὸ πολλὰς αὐτὴν πρότερον χρῆσασθαι ῥύμαις, ὡς Ἐπαφρόδιτος. ^[20]

Eth 288 ὁ κωμήτης Εὐτρησίτης, ἀφ' οὗ Ἀπόλλων Εὐτρησίτης· καὶ ἱερὸν αὐτοῦ καὶ μαντεῖον ἐνδοξότατον. τὸ γὰρ Εὐτρήσιοι πόλις Ἀρκαδίας καὶ οὐκ ἐθνικόν. ἔστι δὲ καὶ εἰς τόπον ἐπίρρημα Εὐτρησίνδε, ὡς Μενέλαος. Εὐφραντ α , πόλις Λιβυκῆ. Ἀλέξανδρος ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν. τὸ ἐθνικὸν Εὐφρανταῖος. Εὐφρατί ς , ἡ Συρία, ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ. ἐλέγοντο αὐτὸς καὶ Ἀράξης ἀδελφοί, ῥέοντες ἐξ ὄρους Ἀρμενίας. τὸ ἐθνικὸν Εὐφρατίτης ὡς Προσωπίτης. Εὐωνύμει α , πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Εὐωνυμεύς. ἔστι καὶ δημὸς Ἀθηναίων. ἀπὸ Εὐωνύμου τοῦ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ ἢ Κηφισοῦ. ὁ δημότης Εὐωνυμεύς. τὰ τοπικὰ ἐξ Εὐωνυμῶν [εἰς Εὐωνυμῶν ἐν Εὐωνυμῶν.] λέγεται καὶ ὁ δημὸς Εὐώνυμο ς . Εὐωνυμίτα ι , ἔθνος Αἰγύπτιον πρὸς τῇ Αἰθιοπίᾳ, Ἀλέξανδρος Αἰγυπτιακῶν πρώτῳ. Ἐφεσο ς , πόλις Ἰωνίας ἐπιφανεστάτη καὶ λιμὴν ἐν κόλπῳ. Ἡρόδοτος δὲ Λυδίας αὐτὴν φησιν. ἐκαλεῖτο δὲ Σμύρνα ἀπὸ Σμύρνης τῆς Ἀμαζόνος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Σάμορνα καὶ Τρηχεῖα καὶ Ὀρτυγία καὶ Πτελέ α , ἥς ὁ πολίτης Πτελεαῖος. ἦν δὲ καὶ Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐκεῖ. καὶ Πτελεάτης ὁ πολίτης. τὸ ἐθνικὸν τοῦ Σάμορνα Σαμορναῖος. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων, ἣν καὶ βασίλισσαν καὶ πρόπολον Ἀρτέμιδος εἶναί φασιν. ^[20]

Eth 289

ἐσχηκέναι δὲ καὶ θυγατέρα Ἀμαζώ, ἀφ' ἧς αἱ Ἀμαζόνες. ἡ δὲ πόλις ἐν κοίλῳ τόπῳ κατοικισθεῖσα χειμῶνος κατεκλύσθη καὶ μυρίων ἀποθανόντων Λυσίμαχος τὴν πόλιν μετέθηκεν ἔνθα νῦν, καὶ Ἀρσινόην αὐτὴν ἀπὸ τῆς γυναικὸς Ἀρσινόης ὠνόμασεν, οὗ τελευτήσαντος ἡ προτέρα κλησὶς ἀνελήφθη. φέρεται δὲ Δουρίδος ἐπίγραμμα τοῦ Ἐλαΐτου εἰς τὸν κατακλυσμὸν οὕτως ἡέριαι νεφέλαι, πόθεν ὕδατα πικρὰ πιοῦσαι νυκτὶ σὺν ἀστεμφεῖ πάντα κατεκλύσατε, οὐ Λιβύης, Ἐφέσου δὲ τὰ μυρία κεῖνα ταλαίνης αὔλια καὶ μακρῶν ἐξ ἐτέων κτέανα; ποῦ δὲ σωτήρες τότε δαίμονες ἔτραπον ὄμμα; αἰαὶ τὴν Ἰάδων πολλὸν ἀοιδοτάτην. κεῖνα δὲ κύμασι πάντα κυλινδομένοισιν ὁμοῖα εἰς ἄλα σὺν ποταμοῖς ἔδραμε πεπταμένοις. ἔστι καὶ Ἐφεσος νῆσος ἐν τῷ Νείλῳ, καὶ Χίος καὶ Λέσβος καὶ Κύπρος καὶ Σάμος καὶ ἄλλαι, ὡς Ἐκαταῖος. τὸ ἐθνικὸν Ἐφέσιος. εὖρηται καὶ Ἐφέσεια διὰ διφθόγγου. οὕτω γὰρ ἐν Ἀλεξάνδρῳ Σοφοκλῆς. λέγεται καὶ Ἐφεσίτης, ὡς Ἀβρων φησί, καὶ Ἐφεσεύς, ὡς Ταρσός Ταρσεύς, Ἀλικαρνασσός Ἀλικαρνασσεύς. ^[20]

Eth 290 Ἐφύρ α, πόλις Ἡπείρου, ἀπὸ Ἐφύρου τοῦ Ἀμβρακος τοῦ Θεσπρωτοῦ τοῦ Λυκάονος τοῦ Πελασγοῦ τοῦ γηγενοῦς τοῦ Ἀρκάδος. ἐκ ταύτης Ἀστυόχη, ἡ μήτηρ Τληπολέμου, ὡς φησιν Ὅμηρος. ἦν δὲ αὕτη μεταξὺ Πύλου καὶ Ἥλιδος, ὡς Παρμενίσκος φησίν. ἠγνόησε δ' ὅτι μυχὸς ἡ Κόρινθος ἐστὶ Γλαυκῷ πρὸς ἀνατολὰς οἰκοῦντι ὡς ἂν τῆς Εὐρώπης οὕσα δυτικωτάτη. κέκληται δὲ ἀπὸ Κορίνθου. Ὅμηρος οὖν τὸ Ἐφύρη ἐπὶ τῆς Κορίνθου ἔφη. ἔστι καὶ ἄλλη Ἐφύρη Κράννου λεγομένη, ὡς φησι Κινέας ὁ ῥήτωρ καὶ Ἐπαφρόδιτος. δευτέρα περὶ Θεσσαλίαν. ^[10]

Eth 291 τρίτη Οἰνό η. καὶ νῆσος οὐ μακρὰν ἀπέχουσα Μήλου. ὁ πολίτης Ἐφυραῖος. ἔστι καὶ Ἀρκαδίας ἄλλη. ἔστι [καὶ Θεσσαλίας] καὶ Ἰταλίας κατὰ Καμπανίαν. ἔστι καὶ κώμη Αἰτωλίας Ἐφύρα. τὸ ἐθνικὸν Ἐφυρος. τὸ κτητικὸν τῆς Θεσπρωτίας Ἐφύριος. καὶ Ἐφύρηθεν ἀπὸ τόπου ἐπίρρημα. Ἐχελίδα ι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ Ἐχέλου ἥρωος. οὕτως δ' ἀπὸ Ἑλους τόπου μεταξὺ ὄντος τοῦ Πειραιέως καὶ τοῦ τετρακώμου Ἡρακλείου, ἐν ᾧ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας ἐτίθεσαν τοῖς παναθηναίοις. ^[5]

Eth 292 ὁ δημότης Ἐχελίδης. τὰ τοπικὰ ἐκ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν. Ἐχετί α, πόλις Ἰταλίας. ὁ πολίτης Ἐχετιανός ὡς Καρδιανός. Ἐχέτ α, πόλις Σικελίας. ὁ πολίτης Ἐχετλάτης. Ἐχέτ ρ, πόλις Ἰταλίας. διαφέρει Οὐολουσκοῖς. τὸ ἐθνικὸν Ἐχετρανός. Διονύσιος δεκάτῳ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. Ἐχῖνα ι, νῆσοι περὶ τὴν Αἰτωλίαν, αἷς Ἀχελῷος ὁ ποταμὸς προσβάλλει ἰλύν. λέγονται καὶ Ἐχινάδες διὰ τὸ τραχὺ καὶ ὀξύ, παρὰ τὸν ἐχῖνον, ἢ διὰ τὸ πλῆθος ἔχειν ἐχίνων. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀπὸ Ἐχίνου μάντεως. τὸ ἐθνικὸν τοῦ Ἐχῖναι Ἐχιναῖος, τοῦ δ' Ἐχινάδες Ἐχιναδεύς ὡς Ἀρκάδος Ἀρκαδεύς, ἢ Ἐχινάδιος. Ἐχῖνο ς, πόλις Ἀκαρνανίας, Ἐχίνου κτίσμα. Ῥιανός „Ἐχίονος ἄστν“ ταύτην εἶπεν. ὁ πολίτης Ἐχιναῖος, ὡς χέρσος χερσαῖος καὶ Ἀπειρος Ἀπειραῖος Κύφος Κυφαῖος. καὶ ἀπὸ τοῦ Ἐχιναῖος Ἐχιναιεύς, ὡς Κρηταῖος Κρηταιεύς. ^[15]

Eth 293 τινὲς δὲ καὶ Ἐχينوῦντα φασὶ τὴν αὐτήν. Ζάβιδ α, κώμη ἐν τῷ μεσογείῳ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. Οὐράνιος Ἀραβικῶν τρίτη. Ζάβιο ι, ἔθνος Ἰνδικόν, πολεμῆσαν μετὰ Δηριάδου Διονύσῳ. Ζάγκλ η, πόλις Σικελίας, Ἐκαταῖος Εὐρώπη. οἱ μὲν ἀπὸ Ζάγκλου τοῦ γηγενοῦς ἢ ἀπὸ κρήνης Ζάγκλης, οἱ δὲ διὰ τὸ ἐκεῖ Κρόνον τὸ δρέπανον ἀποκρύψαι, ᾧ τὰ τοῦ πατρὸς ἀπέκοψεν αἰδοῖα. Νίκανδρος ἐν τῷ η' Σικελίας „καὶ τις καὶ Ζάγκλης ἐδάη Δρεπανηίδος ἄστν.“ τὸ γὰρ δρέπανον οἱ Σικελοὶ ζάγκλον καλοῦσι. τὸ ἐθνικὸν Ζαγκλαῖος, καὶ Ζαγκλαϊκός τὸ κτητικόν. Ζάγυστι ς, χωρίον Λιβύης, Ἀλέξανδρος ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν. τὸ ἐθνικὸν Ζαγυστίται. Ζαδράμ η, βασιλείον τῶν Κιναιδοκολπιτῶν, περὶ οὗ ἐροῦμεν ἐν τῷ κ. εἰσὶ δὲ ἔθνος τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. Μαρκιανός ἐν περίπλῳ αὐτῆς „Ζαδραμιτῶν [καὶ] Κιναιδοκολπιτῶν“. τὸ ἐθνικὸν Ζαδραμαῖος. Ζαῖ α, πόλις Βοιωτίας ἀρχαιοτάτη, Ἡρωδιανός, καὶ διὰ τοῦ ε καὶ διὰ τῆς αἰ διφθόγγου. τὸ ἐθνικὸν Ζαιάτης ὡς Βοιάτης. Ζάκανθ α, πόλις Ἰβηρίας, ἣν καθεῖλεν Ἀννίβας, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν τρίτῳ. ^[20]

- Eth 294 τὸ ἔθνικὸν Ζακανθαῖος. Ζάκυνθο ς , πόλις, ἀπὸ Ζακύνθου τοῦ Δαρδάνου. ἀρσενικῶς Ὅμηρος καὶ θηλυκῶς „καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθοσ“ καὶ „ὕληντα Ζάκυνθον“. δευτέρα Ἰβηρίας. τρίτη Λιβύης, ἣν καὶ Ζακυνθίαν τινὲς ἀνέγραψαν. ὁ πολίτης τῆς Ζακύνθου Ζακύνθιος καὶ Ζακυνθία, τῆς δὲ Ζακυνθίας Ζακυνθιανός ὡς Ἀδριανός, ἢ Ζακυνθιεύς ὡς Ἀκανθιεύς Οἰχαλιεύς. Ζάρη ξ , πόλις Λακωνικὴ πρὸς τῇ θαλάσῃ. καὶ ἥρως Ἀθηναῖος, ὡς Πausanίας ἐν πρώτῳ „ἔστι καὶ Ἴπποθόωντος ἡρῶν, ἀφ’ οὗ τὴν φυλὴν ὀνομάζουσι [καὶ πλησίον Ζάρηκος“.] τὸ ἔθνικὸν Ζαρήκιος ἀπὸ τῆς γενικῆς, ὡς Θράκιος. Ζάρητ α , κρήνη ὑπὲρ τῆς Καλχηδονίας θαλάσσης, μικροὺς τρέφουσα κροκοδείλους, οἱ καλοῦνται Ζαρήτιοι. Ζαρίασπα ἢ Ζαριάσπ η , πόλις Βακτριανή, Στράβων ἐνδεκάτῃ. ἢ ἐκαλεῖτο καὶ Βάκτρ α . Χάραξ δὲ οὐδετέρως τὰ Ζαρίασπα. οἱ οἰκοῦντες Ζαριασπηνοὶ ἐγχωρίως. ἀπὸ δὲ τοῦ Ζαριάσπη Ζαριασπεύς. Ζαύηκε ς , ἔθνος Λιβύης, Ἡρόδοτος δ’. „Ζαύηκες ἔθνος“ Ἐκαταῖος ἐν περιγησίᾳ Ἀσίας. Ζεβέκ η , πόλις τῆς Γαλιλαίας. Ἰώσηπος Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας πέμπτῳ. τὸ ἔθνικὸν Ζεβεκηνός, ὡς αὐτός. σημαίνει δὲ τὸ ὄνομα κύριος. Ζειρηνί α , πόλις Θράκης, Θεόπομπος Φιλιππικῶν γ’. [20]
- Eth 295 τὸ ἔθνικὸν Ζειρηνιάτης ὡς Κυδωνιάτης. Ζέλει α , πόλις Τρωάδος. „οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον“ Ὅμηρος. ἀπὸ Ζελείου ἥρως. οἱ δὲ Ζέλην αὐτὴν φασι. παρὰ Ποσειδῖπῳ δ’ εὕρηται διὰ τοῦ ι [Ζελίη]. τὸ ἔθνικὸν Ζελεΐτης. Ἡρωδιανὸς δὲ Ζελειατῶν φησιν. ἔστι γὰρ Ζελειάτης καὶ Ζελεΐτης. ἔστι καὶ Ζέλεια φρούριον Κυζίκου, ὡς Διογένης ἐν τρίτῃ [περὶ] Κυζίκου. τὸ ἔθνικὸν ὅμοιον. Ποσειδῖππος δὲ Πάνδαρον παρὰ τῷ Σιμοῦντι τετάφθαι φησὶν „οὐδὲ Λυκαονίη δέξατό σε Ζελίη, ἀλλὰ προχοαὶ Σιμόεντος ... διὰ τοῦτό σοι ἔκτωρ σῆμα καὶ ἀγχέμαχοι θέντο Λυκαονίδαι“. Ζεῦγμ α , πόλις Συρίας ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ, ὃν Ἀλέξανδρος ζεύξας ἀλύσει διεβίβασε τὰ στρατόπεδα. τὸ ἔθνικὸν οἱ μὲν ἐπιχώριοι Ζευγματεύς, δεῖ δὲ Ζευγματίτης ὡς Ἀσκαλωνίτης, ὡς καὶ Πρωτέας ὁ γραμματικὸς Ζευγματίτης. Ζεφύριο ν , ἢ Ἀλικαρνασσὸς τῆς Καρίας οὕτως ἐκαλεῖτο. καὶ πόλις Κιλικίας. τὸ ἔθνικὸν Ζεφυριώτης. ἔστι καὶ Σκυθίας χωρίον. ἔστι καὶ Ἰταλίας Ζεφύριον, ἀφ’ οὗ Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι. ἔστι καὶ ἄκρα τῆς Αἰγύπτου, ἀφ’ ἧς ἡ Ἀφροδίτη καὶ Ἀρσινόη Ζεφυρίτις, ὡς Καλλίμαχος. [15]
- Eth 296 τὸ οὖν Ζεφυρίτης ἀπὸ τοῦ Ζεφυριώτης, συγκοπῇ τοῦ ω , ὡς τὸ Θρονίτης. Ἀρκάδιος δὲ διὰ διφθόγγου γράφει. Ζήβυττι ς , πόλις Λιβύης, Ἐκαταῖος Ἀσία. ὁ πολίτης Ζηβυττίτης. Ζῆλ α , τόπος Ἀρμενίας, [ἐν] ᾧ Ἀρτέμιδι Σάκαια [τελοῦσιν]. οὐδετέρως, Στράβων ια’. ἔστι καὶ Ποντικὴ Ζῆλα λεγομένη καὶ αὕτῃ οὐδετέρως. ἔστι καὶ Ζήλα τρισυλλάβως, πόλις Καππαδοκίας, ἣν ἔκτισεν ὁ Νικομήδους υἱὸς Ζηίλας. ὁ πολίτης Ζηλίτης. Ζῆλο ς , πόλις τῶν ἐσπερίων Αἰθιοπῶν, Στράβων ἐπτακαίδεκάτῃ. ὁ πολίτης Ζηλίτης. Ζηνοδότιο ν , πόλις Ὀσορηνῆς πλησίον Νικηφορίου, Ἀρριανὸς Παρθικῶν δευτέρῳ. τὸ ἔθνικὸν Ζηνοδότιος καὶ Ζηνοδοτιεύς, καὶ Ζηνοδοτηνός ἐπιχωρίως. Ζηράνιο ι , ἔθνος Θράκης, Θεόπομπος εἰκοστῷ πέμπτῳ. καὶ Ζηρανία ἐπὶ τῆς χώρας, Ἐφορος εἰκοστῷ ἐβδόμῳ. Ζήρυνθο ς , πόλις καὶ ἄντρον Ἐκάτης ἐν Θράκῃ. Λυκόφρων „Ζήρυνθον ἄντρον τῆς κυνοσφαγοῦς [θεᾶς]“. ὁ πολίτης Ζηρύνθιος καὶ Ζηρυνθίας. Ζιποίτιο ν , πόλις Βιθυνίας, ἀπὸ Ζιποίτου βασιλέως. [20]
- Eth 297 τὸ ἔθνικὸν Ζιποίτιος. Ζόαρ α , πόλις Περσικὴ. οἱ οἰκοῦντες Ζοαράται. Διονύσιος καὶ Ζοάρους αὐτοὺς φησιν ἐν τρίτῳ Βασσαρικῶν. ἔστι καὶ κώμη μεγάλη ἢ φρούριον ἐν Παλαιστίνῃ ἐπὶ τῇ Ἀσφαλτίτιδι καλουμένη θαλάσῃ Ζόαρα οὐδετέρως. δηλοῖ δὲ τῇ Ἑβραίων φωνῇ τὸ μικρόν. ὅπου ὁ Ἀὼτ ἔφυγε καὶ ἐσώθη ἀπὸ τῆς Σοδομιτικῆς ὀργῆς. οἱ πολῖται τοῦ χωρίου Ζοαρηνοὶ διὰ τὸν ἐγχώριον τύπον καὶ Ζοαράται. οἱ γὰρ δύο τύποι Ἀράβιοι. Ζοίτειο ν , πόλις Ἀρκαδίας, Πausanίας η’. λέγεται καὶ Ζοίτει α . ἀπὸ Ζοιτέως. τὸ ἔθνικὸν παρὰ τὸ Ζοίτειον Ζοιτειεύς, παρὰ δὲ τὴν Ζοίτειαν Ζοιτεύς. Ζομβί ς , πόλις τῆς Μηδίας. Ζοῦχι ς , πόλις Λιβύης περὶ τὴν Σύρτιν. Στράβων ἐπτακαίδεκάτῃ. ὁ πολίτης Ζουχίτης. Ζύγαιν α , νῆσος ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. τὸ ἔθνικὸν Ζυγαίνιτης, καὶ κτητικὸν Ζυγαϊνιτικός. Ζυγαντί ς , πόλις Λιβύης. Ἐκαταῖος Ἀσίας

περιηγῇ. οἱ πολῖται Ζύγαντες, οἳ τινες τὰ ἄνθη συλλέγοντες μέλι ποιοῦσιν, ὥστε μὴ λείπεσθαι τοῦ ὑπὸ τῶν μελισσῶν γινομένου, ὡς Εὐδοξος ὁ Κνίδιος ἐν ἔκτῳ γῆς περιόδῳ. ^[20]

Eth 298 Ζυγοί, πρὸς τῷ τῆς Ἀσίας Βοσπόρῳ, Στράβων ἐνδεκάτῃ. τούτων ἔοικε καὶ ἡ Ζυγόπολις παρὰ Τραπεζοῦντα, Στράβων δωδεκάτῃ. τοῦ Ζυγοῖ τὸ ἐθνικὸν Ζυγιανός. Ζωβίδα, ἔθνος πλησίον Καρμανίας. Κουάδρατος ἐν Παρθικῶν δευτέρῳ. Ζώνη, πόλις Κικόνων. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Ζωναῖος. Ζωστήρ, τῆς Ἀττικῆς ἰσθμός, ὅπου φασὶ τὴν Λητὴν λῦσαι τὴν ζώνην [καὶ] καθεῖσαν ἐν τῇ λίμνῃ λούσασθαι. ἐνταῦθα θύουσιν Ἀλαεῖς Λητοῖ καὶ Ἀρτέμιδι καὶ Ἀπόλλωνι Ζωστήρι. ὁ τοπίτης Ζωστήριος. τιμᾶται καὶ Ζωστηρία Ἀθηναῖ ἐν Λοκροῖς τοῖς Ἐπικνημιδίοις. Ἦδο, ἔθνος Σκυθικόν. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. Ἠδύμη, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Ἠδυμαῖος. Ἠδωνοί, ἔθνος Θράκης, ἀπὸ Ἠδωνοῦ τοῦ Μύγδονος ἀδελφοῦ. καὶ τὸ θηλυκὸν Ἠδωνή καὶ Ἠδωναί. λέγεται καὶ Ἠδωνεύς καὶ Ἠδωνιάτης. Ἡετιώνει, οὕτως ἡ ἐτέρα τοῦ Πειραιέως ἄκρα, ἀπὸ Ἡετίωνος. τὸ ἐθνικὸν Ἡετιώνειος. Ἡιών, πόλις ἐν χερρονήσῳ, ὡς Θουκυδίδης. τὸ ἐθνικὸν Ἡιονεύς. ^[20]

Eth 299 ἔστι καὶ ἄλλη πρὸς τῇ Πιερίᾳ. τὸ ἐθνικὸν ταύτης Ἡιονίτης. Ἡλακαταῖον, ὅρος Θεσσαλίας, ὅπου καὶ Διὸς Ἡλακαταίου ἱερόν. τὸ ἐθνικὸν Ἡλακαταιεύς. καὶ Ἡλακατεύς. Ἡλεκτρίδες νῆσοι, ἐν αἷς εἰσι δύο ἀνδριάντες Δαιδάλου καὶ Ἰκάρου. „ταύτας δὲ τὰς νήσους φασὶ καὶ τὸν Ἡριδανὸν ποταμὸν προσκεχωκέναι. ἔστι δὲ καὶ λίμνη πλησίον τοῦ ποταμοῦ ὕδωρ ἔχουσα θερμόν, ὁσμή δὲ ἀπ' αὐτῆς βαρεῖα καὶ χαλεπὴ ἀποπνεῖ, καὶ οὔτε ζῶον πίνει ἐξ αὐτῆς οὔτε ὄρνειον ὑπερίπταται, ἀλλὰ πίπτει καὶ ἀποθνήσκει. ^[5]

Eth 300 ἔστι δὲ ὁ κύκλος στάδιοι διακόσιοι, τὸ [δὲ] εὖρος [ἕως δέκα]. καὶ μυθολογοῦσι Φαέθοντα κεραυνωθέντα πεσεῖν ἐκεῖ. εἶναι δὲ ἐκεῖ καὶ αἰγείρους πολλὰς, ἐξ ὧν πίπτει τὸ καλούμενον ἥλεκτρον, ὅμοιον κόμμι διὰ τὸ σκληρύνεσθαι ὡς λίθον“. οἱ κατοικοῦντες Ἡλεκτρίται πρὸς τὸν τύπον [τῶν εἰς ἱς], Ἡλεκτρίνοι διὰ τὸ ἐπιχώριον. Ἡλιαί, δικαστήριον Ἀθηναίων, παρὰ τὸ „ἄλεες δεῦτε“ παράγωγον ἁλία καὶ ἡλιαία. ἔστι δὲ τὸ μέγα δικαστήριον, τὸ ἐκ τῶν τεττάρων ἡλισμένον δικαστηρίων, ἐκ τοῦ πεντακοσίων καὶ τετρακοσίων καὶ διακοσίων καὶ ἑκατόν. οἱ δὲ ἐκφερόμενοι ἐλέγοντο ἡλιασταί. ἐκ γὰρ τοῦ ἅλις ἁλία γίνεται. καὶ ὡς βία βιάζω καὶ αἰτία αἰτιάζω, οὕτως ἁλία ἁλιάζω, καὶ ἁλιαστής ὡς δικαστής, καὶ ἡλιαστής, καὶ κτητικὸν ἡλιαστικός παρὰ τὸ ἡλιαστής. Ἡλιούπολις, πόλις Αἰγύπτου, ἣν ἔκτισεν Ἀκτὶς ὁ Ἡλίου [καὶ] Ῥόδης. Ἡρόδοτος δευτέρα. ἔστι καὶ Θράκης. καὶ τῆς Ἀρωματοφόρου, ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίας. καὶ δ' ἐν Σάρδεσι. καὶ ἡ Κόρινθος Ἡλιούπολις ἐλέγετο, εἴτα Πάγος, καὶ οὕτως Ἐφύρη. ἔστι καὶ ἐν Φοινίκῃ. ὁ πολίτης Ἡλιοπολίτης. Ἡλὶς, πόλις πρὸς τῇ [Αἰγυπτίᾳ] Ὀλυμπία, ἀπὸ Ἡλίου τοῦ Ταντάλου παιδός. ^[20]

Eth 301 ἔστι καὶ ἄλλη Ἀρκαδίας. καὶ τρίτη Ἰσπανίας. ὁ πολίτης ἀπὸ τῆς Ἡλίδος γενικῆς ἀναλόγως Ἡλίδειος ὡς Ἀδωνίδειος καὶ Εὐπολίδειος κτητικῶ τύπῳ, καὶ καθ' ὕφεσιν τοῦ δ' Ἡλίου καὶ Ἡλεῖος. ἄφ' οὗ „Ἀλεῖος ὁ Ζεύς“. Τρύφων δὲ φησιν ὅτι Ἡλίου καὶ Ἡλεῖος καὶ Ἡλεῖος. Ὀμηρος δ' Ἐπειοὺς αὐτοὺς φησι. καὶ κτητικῶς λέγεται Ἡλιακός. λέγονται καὶ πατρωνυμικῶς Ἡλιάδαι. λέγεται καὶ Ἡλιδί, ὡς Ψωφιδία καὶ Ἀρκαδία, ἀπὸ γενικῆς, καὶ ἐπίρρημα Ἡλιδίαθεν. τὸ δὲ Ἡλεῖος καὶ θηλυκῶς φασιν. Ἠλώνη, πόλις Περραιβική. Ὀμηρος „Ὀρθην Ἠλώνην τε“. νῦν δὲ Λειμώνη, διὰ τὸν ἐν αὐτῇ λειμῶνα. τὸ ἐθνικὸν Ἠλωναῖος. Ἡμαθία, πόλις καὶ χωρίον. ἡ νῦν Μακεδονία. καὶ Ἡμαθίς ἡ χώρα. Ἡμεροσκοπεῖον, πόλις Κελτιβήρων, Φωκαέων ἀποικος. ^[15]

Eth 302 Ἀρτεμίδωρος δευτέρῳ λόγῳ γεωγραφουμένων. Ἡμίκυνες, ἔθνος οὐ πόρρω Μασσαγετῶν καὶ Ὑπερβορέων. [Σιμμία] ἐν Ἀπόλλωνι Ἡμικύνων τ' ἐνόησα [γένος] περιώσιον ἀνδρῶν, τοῖς ὤμων καθυπερθεῖν ἐυστρεφῶν κύνεος κράς τέτραφε γαμψηλῇσι περικρατέεσσιν ἐρυμνός. τῶν μὲν θ' ὥστε κυνῶν ὑλακὴ πέλει, οὐδέ τι τοίγε ἄλλων ἀγνώσσοισι βροτῶν ὀνομάκλυτον αὐδὴν.

καὶ Ἡσίοδος. Ἡνιοχεῖ α , χώρα παρὰ τῷ Καυκάσῳ. οἱ οἰκήτορες Ἡνίοχοι. Στράβων ἐνδεκάτῃ. Ἡπειρο ς , ἡ γενικὴ χώρα. οἱ μὲν γὰρ εἰς δύο τὴν γῆν, οἱ δὲ εἰς τρία, οἱ δὲ εἰς τέσσαρα διεμέρισαν. ἐξ αὐτῆς Ἡπειρώτης καὶ Ἡπειρωτικός. Ἡπιο ν , πόλις Τριφυλίας, ἦν Ἠλεῖοι προσελάβοντο. τὸ ἐθνικὸν Ἡπιεύς. Ἡραι α , ἄκρα οὕτω λεγομένη καταντικρὺ Καλχηδόνης. ταύτην δ' ἐν τῇ συνηθείᾳ Ἡερίαν φασὶν τινες, κακῶς. ἄλλοι δὲ Ἡριο ν , μυθοποιοῦντες ὥς ἐκεῖσε ὀρύξαντες τάφους χύτρας εὗρον καὶ ὅσα. [20]

Eth 303 πειστέον δὲ μᾶλλον τῷ Βιθυνῷ Δημοσθένει ἐν τῷ δ' βιβλίῳ ἔστι δέ [τις] προπάροιθε κλυτῆς Καλχηδόνης ἄκρῃ Ἡραία, τρήχουσα, πολυσπιλάς. ἔνδοθι δ' αὐτῆς λαΐνεον περὶ τεῖχος ἰὼν κοιλαίνεται εἴσω κόλπος ἀλός· φαίης κεν ἰδὼν βαθυδινέα πάντῃ ἔμμεναι, εἰαμένη δὲ καὶ οὐ βυθός ἐστι θαλάσσης. ἔνθα τε νῆας ἦγον, οἰόμενοι σκέπας εἶναι αὐτοφυοῦς ὄρμοιο, κακῶ δ' ἐνέκυρσαν ἐτοίμῳ. καὶ ἄλλοι οὕτως. ἔστι καὶ πόλις Ἀρκαδίας, ἣ ἐλέγετο Σολογοργός . κεῖται δὲ κατὰ Μεσσήνην πρὸς Πελοπόννησον. τὸ ἐθνικὸν Ἡραιεύς. λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ ι ὥς Νικαεύς. Ἡραιο ν , πόλις Θράκης, Ἡρόδοτος τετάρτῃ. τὸ δὲ τεῖχος Ἡραῖο ν . οἱ πολῖται Ἡραῖοι. τοῦ δὲ Ἡραίου τεῖχους Ἡραιοτειχίτης. Ἡράκλει α , πόλις Θράκης ἐν τῷ Πόντῳ διάσημος. β' Σικελίας. γ' Λυδίας. δ' Λιβύης. ε' Σαρδοῦς. ζ' Ἰταλίας. ζ' Κελτικῆς. η' Θεσσαλίας. θ' Καρίας. ι' ἐν τῷ Λυδίῳ Ταύρῳ. ια' μεταξὺ Σκυθίας καὶ Ἰνδικῆς. ιβ' νῆσος ἐν τῷ Καρπαθίῳ πελάγει. ιγ' Συρίας. ιδ' Φοινίκης. ιε' Πιερίας. ις' πόλις καὶ νῆσος ... ιζ' Κρήτης. ιη' Πισαΐκῃ. ιθ' Καρίας, ἣ λεγομένη Ἀλβάκιος, μεσόγειος. [20]

Eth 304 κ' πόλις πρὸς τῇ Κυμαίᾳ τῆς Αἰολίδος. κα' Ἀκαρνανίας πόλις. κβ' νῆσος ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ. κγ' Μακεδονίας, Ἀμύντου τοῦ Φιλίππου κτίσμα. τὸ ἐθνικὸν Ἡρακλεύς καὶ Ἡρακλειώτης καὶ Ἡρακλεώτης. καὶ Ἡράκλειον καὶ Ἡρακλεωτικόν. Ἡρακλεοβουκόλο ι , Αἰγυπτιακὴ συνοικία. Ἡρακλεοῦπολι ς , πόλις Αἰγυπτία, ἐξ ἧς Θεοφάνης ὁ φυσικός. β' πλησίον Πηλουσίου. γ' κατὰ τὸ Κανωβικὸν στόμα. οἱ πολῖται Ἡρακλεοπολίται. Ἡρητός ς , πόλις Σαβίνων. τὸ ἐθνικὸν Ἡρητίνος. Ἡρ ῶ , πόλις Αἰγυπτία, ἣ Αἶμος ἐκλήθη διὰ τὸ τὸν Τυφῶνα ἐνταῦθα κεραυνῷ βληθῆναι καὶ αἷμα ῥυῆναι. Στράβων δὲ Ἡρώων πόλιν αὐτὴν καλεῖ. ὁ πολίτης ταύτης Ἡρωοπολίτης, τῆς δὲ πρώτης Ἡρῶος ὥς Κῶος. Ἡσιονί α , ἡ Σάρδεων χώρα, ἣ καὶ Ἀσί α . τὸ ἐθνικὸν Ἡσιονεύς. Ἡσό ς , πόλις Λοκρίδος. τὸ ἐθνικὸν Ἡσσιος. Θουκυδίδης τρίτῃ. Ἡτι ς , δῆμος Λακωνικῆς, καὶ τῆς Κρήτης πόλις, ὅθεν ἦν Μύσων εἷς τῶν ἐπτὰ σοφῶν χρηματίζων Ἡτεῖος, οὗ μέμνηται Πλάτων ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ Χηνέα τοῦτον εἰπών. [15]

Eth 305 Δίδυμος δὲ συμποσιακῶν δεκάτῳ Ἡτεῖον αὐτὸν καλεῖ. Ἡφαιστιάδα ι , δῆμος Ἀκαμαντίδος φυλῆς, ἐν ᾧ ἦν Ἡφαίστου ἱερόν. ὁ δημότης Ἡφαιστιάδης. τὰ τοπικὰ ἐξ Ἡφαιστιαδῶν καὶ τὰ λοιπά. Ἡφαιστιά ς , πόλις ἐν Λήμνῳ. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἡφαιστιεύς. Χάραξ δ' ἐν δεκάτῳ χρονικῶν φησιν ὅτι „Μυριναῖοι τῶν Πελασγικῶν ὑποσχέσεων οὐ φροντίσαντες ἀπέκλεισαν τῷ Μιλτιάδῃ τὰς πύλας, κακείνος πολιορκία παρεστήσατο αὐτούς. τῶν δ' Ἡφαιστιέων τύραννος [Ἑρμῶν, τῶν Περσῶν] φοβηθεὶς τὴν δύναμιν, ἔφη χαρίζομενος τοῖς Ἀθηναίοις φίλοις οὗσιν ἐμπεδοῦν τὰ ὁμολογηθέντα ὑπὸ τῶν Πελασγῶν, καὶ ἀμαχεῖ παρέδωκε τὴν πόλιν“. Ἡφαίστου νῆσο ι , τῆς Ἀδιαβηνῆς. Ἀρριανὸς ιγ' Παρθικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἡφαιστονησιώτης. [Ἡφαίστου πόλι ς , πόλις ... τὸ ἐθνικὸν Ἡφαιστοπολίτης.] Θαλάμα ι , πόλις τῆς Μεσσηνίας. [15]

Eth 306 Θεόπομπος τριακοστῷ δευτέρῳ Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Θαλαμᾶται. Θάλασσο α . τὸ ἐθνικὸν θαλασσαῖος καὶ θαλασσεύς καὶ θαλάσσιος. Θάλπουο α , πόλις τῆς Ἀρκαδίας τοῦ Ὀρχομενοῦ. τὸ ἐθνικὸν Θαλπούσιος. Θαμαναῖο ι , ἔθνος Πέρσαις ὑπήκοον. Ἡρόδοτος τρίτῃ. Θαμί α , πόλις Θεσσαλίας. Ῥιανὸς ιδ' Θεσσαλικῶν. καὶ Θαμίει α . τὸ ἐθνικὸν Θαμιεύς. Θαμν α , πόλις Παλαιστίνης. Ἰώσηπος πέμπτῳ Ἰουδαϊκῆς ἱστορίας. οἱ πολῖται Θαμνῖται. Θαμουδά , Ναβαταίων γείτων τῶν Ἀραβίων. Οὐράνιος Ἀραβικῶν τρίτῃ. ὁ οἰκὴτωρ Θαμουδηνός. Θάσο ς ,

νήσος πρὸς τῇ Θράκῃ, πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα, ἔνθα Τηλέφῃ ἡ τῆς Εὐρώπης θνήσκει μήτηρ. ἀπὸ Θάσου. „δέκα δὲ γενεαῖς Ἡρακλέους καὶ Θάσος παλαιότερος, εἴπερ ἀπὸ Ἀγήνορος Προΐτος ἦν, Ἀγήνορος δὲ Βῆλος ἀδελφὸς ἦν, Βήλου δ' Αἴγυπτος, οὗ Λυγκεύς, οὗ Ἄβας, οὗ Δανάη, ἥς Περσεύς, οὗ Ἀλκαῖος, οὗ Ἀμφιτρύων, οὗ Ἡρακλῆς“. ὅτι δὲ καὶ Ἀερία ἡ Θάσος, δῆλον ἐκ τοῦ χρησιμοῦ τοῦ δοθέντος τῷ πατρὶ τοῦ Ἀρχιλόχου· ἄγγειλον Παρίοις, Τελεσίκλεες, ὥς σε κελεύω, νήσῳ ἐν Ἡερίῃ κτίζειν εὐδείελον ἄστρ. ^[20]

Eth 307 Θαυμακί α , πόλις Μαγνησίας. Ὅμηρος „οἱ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο“. ἀπὸ Θαυμάκου τοῦ Ποϊάντος πατρός, ἀφ' οὗ νῆσος. δευτέρα πόλις κατὰ τὸν Μαλιακὸν κόλπον. οἱ ἔνοικοι Θαυμακοὶ καὶ „Θαυμακίης ἱερὸν Ἀρτέμιδος“. Θαυμάσιον , ὄρος Ἀρκαδίας, ἐν ᾧ τὸν λίθον ὁ Κρόνος κατέπιεν. οἱ ἐνοικοῦντες Θαυμάσιοι. Θάψακος , πόλις Συρίας πρὸς τῷ Εὐφράτῃ. Θεόπομπος ἐν Φιλιππικῶν τρίτῳ. ὁ πολίτης Θαψακηνός. Θαψίπολις , πλησίον Καρχηδόνας. τὸ ἐθνικὸν Θαψιπολίτης. Κουάδρατος δωδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς [χιλιάδος]. Θάψος , πόλις Λιβύης. ^[10]

Eth 308 Στράβων ἑπτακαίδεκάτῳ. ἔστι καὶ Σικελίας. ἔστι δὲ χερσόνησος ἐν στενῷ ἰσθμῷ, ὡς Θουκυδίδης. τὸ ἐθνικὸν Θάψιος. Θέ α , πόλις Λακωνικῆς. Φιλόχορος τρίτῳ. [οἱ πολῖται] Θεεῖς. Θεάγγελ α , πόλις Καρίας. ὁ πολίτης Θεαγγελεύς. Θεβηθ α , φρούριον Μεσοποταμίας. Ἀρριανὸς ἐνδεκάτῳ. ὁ οἰκῆτωρ Θεβηθηνός, ὡς Ἀμαθα Ἀμαθηνός. Θεισό α , πόλις Ἀρκαδίας. Πausanias ὀγδόῳ. ὁ πολίτης Θεισοάτης ὡς Λυκοάτης. Θελαμουζ α , φρούριον τῆς παρ' Εὐφράτην Ἀραβίας, ὡς Κουάδρατος ἐν Παρθικῶν ἑβδόμῃ. τὸ ἐθνικὸν Θελαμουζαῖος. Θεμβρήμιος , πόλις Καρίας, ἀπὸ Θεμβρίμου. ὁ πολίτης Θεμβριμεύς. Θεμίσκυρ α , πόλις, ἥ ἐστὶν ἀντίον Θερμώδοντος, καὶ ἡ χώρα. οἱ οἰκοῦντες Θεμισκύριοι. λέγεται καὶ Θεμισκύρειαι. Θεμισσός , πόλις Καρίας, ἣν ἔκτισε Δάδας. ^[15]

Eth 309 ἀπὸ Θεμισσοῦ παιδός, ὃν λύκοι διεχρήσαντο. ὁ πολίτης Θεμισσεύς. Θεμισώνιον , χωρίον Φρυγίας. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ. τὸ ἐθνικὸν Θεμισώνιος. Θεναί , πόλις Κρήτης. τινὲς δὲ Ἀρκαδίας. οἱ δὲ ὄρος. τὸ ἐθνικὸν Θεναῖος καὶ Θεναία καὶ Θενεῖς. Θεοδοσί α , Ταυρικὴ πόλις παραλία. Στράβων ζ'. τὸ ἐθνικὸν Θεοδοσιανός καὶ Θεοδοσιεύς. Θεούπολις , ἡ μεγίστη τῆς ἔω πόλις, ἥτις ἐξ Ἀντιοχείας μετὰ τὸν σεισμὸν ὠνομάσθη ἀπὸ Ἰουστινιανοῦ. ὁ πολίτης Θεουπολίτης. ἔστι καὶ ἐν Αἰγύπτῳ Θεόπολις . ὁ πολίτης ὁμοίως. Θεράπνια , πόλις Λακωνικῆς, ἦν τινες Σπάρτην φασίν. ἔστι καὶ τόπος ἔχων ναὸν τῶν Διοσκούρων, διὰ τὸ ἐκεῖσε τούτους τιμᾶσθαι. Θεραπεύειν γὰρ τιμᾶν σημαίνει καὶ ὁ ναὸς τὴν οἰκίαν, ἔνθα θεοὶ θεραπεύονται. τὸ ἐθνικὸν Θεραπναῖος καὶ Θεραπναία καὶ Θεραπναῖον. Θέρμ α , χωρίον Σικελίας. Φίλιστος τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Θερμαῖος. ἔστι καὶ Βιθυνίας Θέρμα τὰ μὲν Πύθια τὰ δὲ ἐν Προύσῃ βασιλικὰ λεγόμενα, τὰ δὲ ἐν Καππαδοκίᾳ, τὰ δὲ ἐν Συρίᾳ, τὰ δὲ Δορυλαείου. οἱ οἰκοῦντες Θερμηνοί. Θέρμ η , πόλις Θράκης. Ἀπολλόδωρος δὲ Μακεδονίας φησὶ καὶ Θουκυδίδης. ^[20]

Eth 310 ὁ πολίτης Θερμαῖος. ἔστι καὶ Θερμαῖος κόλπος. Θέρμιος , πολίχνην Αἰτωλίας, ὡς Πολύβιος. τὸ ἐθνικὸν Θέρμιος, καὶ τὸ κτητικὸν Θερμικός. Θέρμυδρ α , λιμὴν τῆς μιᾶς τῶν ἐν Ῥόδῳ πόλεων. τὸ ἐθνικὸν Θερμυδρεύς. Θέρν η , πόλις Θράκης. τὸ ἐθνικὸν Θερναῖος. Θερσίτα , ἔθνος Ἰβηρικόν. Πολύβιος ἐν τρίτῳ. Θέσπει α , πόλις Βοιωτίας. Ὅμηρος „Θέσπειαν Γραῖαν τε“. Θεσπιάδου κτίσμα, [κατὰ δὲ τινὰς Θεσπίου] τοῦ Τεύθραντος τοῦ Πανδίωνος. γράφεται καὶ διὰ τοῦ ι καὶ ἐκτείνεται. καὶ συστέλλεται παρὰ Κορίνθην. καὶ ἐπίγραμμα τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν Περσῶν. ἦν δὲ Φιλιάδου Μεγαρέως· ἄνδρες τοί ποτ' ἔναιον ὑπὸ κροτάφοις Ἐλικῶνος, λήματι τῶν αὐχεῖ Θεσπιάς εὐρύχορος. πληθυντικῶς δὲ Θεσπιαὶ ὀξυτόνως. καὶ θαῦμα πῶς τὸ ἐνικὸν διὰ διφθόγγου γράφεται. δευτέρα Θεσσαλίας. τρίτη ἐν Σαρδοί. ὁ πολίτης Θεσπιεύς καὶ Θεσπιάς καὶ Θεσπίς. Θεσπρωτί α , πόλις καὶ χώρα ἔξω τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου. τὸ ἐθνικὸν Θεσπρωτός καὶ Θεσπρωτῖς. καὶ Θεσπρωτικός. Θεσσαλί α , ἀπὸ Θεσσαλοῦ, ἢ πρότερον Πελασγία . ἐν ταύτῃ οὐκ

ἔξεστι πελαγρούς κτείνειν· τοὺς γὰρ τῆς χώρας ὄφεις ἀναιροῦσιν. ὁ πολίτης Θεσσαλιώτης καὶ Θετταλιώτης καὶ Θετταλός καὶ Θετταλὶς. ἔστι καὶ Θετταλὶς ὑπόδημά τι ποιόν, ὡς Λύσιππος ἐν Βάκχαις. ^[20]

Eth 311 τὸ Θεττάλη δρᾶμα Μενάνδρου βαρύνεται παρὰ Ἀττικοῖς, εἰς ιδιότητα τεθέν. λέγεται καὶ Θετταλίζω ὡς δωρίζω, ἀφ' οὗ τὸ ἐντεθετταλίσμεθα παρὰ τῷ Εὐπόλιδι ἐν Μαρικᾷ, τουτέστι χλαμύδα Θετταλικὴν φοροῦμεν. Θετταλικὸν περόνημα. Θεσσαλονίκη ἡ πόλις Μακεδονίας, ἣτις ἄρα ἐκαλεῖτο Ἀλία, Κασάνδρου κτίσμα ἢ ὅτι Φίλιππος τοῦ Ἀμύντου ἐκεῖ Θετταλοὺς νικήσας οὕτως ἐκάλεσε. Λούκιος δὲ ὁ Ταρραῖος περὶ Θεσσαλονίκης βιβλίον ἔγραψεν, ὃς φησιν ὅτι Φίλιππος θεασάμενος κόρην εὐπρεπὴ καὶ εὐγενῆ (Ἰάσονος γὰρ ἦν ἀδελφιδῇ) ἔγημε, καὶ τεκοῦσα τῇ εἰκοστῇ ἡμέρᾳ τῆς λοχείας τέθνηκεν. ^[5]

Eth 312 ἀναλαβὼν οὖν ὁ Φίλιππος τὸ παιδίον ἔδωκε Νίκη τρέφειν καὶ ἐκάλεσε Θεσσαλονίκη· ἡ γὰρ μήτηρ τοῦ παιδίου Νικασίπολις ἐκέκλητο. Στράβων δὲ Θεσσαλονίκηαν αὐτὴν φησι. τὸ ἔθνικὸν Θεσσαλονικεύς. Θεσιτίδειο ν, πόλις Θεσσαλική. Ἑλλάνικος δὲ δίχα τοῦ ς φησίν, ἀπὸ Θέτιδος. ἔστι καὶ λίμνη Θράκης, παρ' ἣ Νῦσα χωρίον. τὸ ἔθνικὸν Θεσιδεύς. Θέστις, πόλις Ἀράβων. καὶ ἄλλη Λιβύης. ὁ πολίτης ἐκατέρως Θεσιτίτης. [ἔκ δὲ τῆς Λιβυκῆς Κορνοῦτος φιλόσοφος Θεσιτίτης χρηματίζων.] Θέστωρο ς, ὡς Κύτωρος, πόλις Θράκης. Θεόπομπος εἰκοστῇ δευτέρᾳ. τὸ ἔθνικὸν Θεστώριος. Θήβη, πόλις Βοιωτίας διάσημος, ἀπὸ Θήβης τῆς Προμηθέως. ὁ πολίτης Θηβαῖος καὶ Θηβαιεύς καὶ Θηβαῖς καὶ ἡ χώρα καὶ ἡ γυνή. ἔστι καὶ ἄλλη Αἰγυπτία, περὶ ἣς Καλλίμαχος φησιν ὅτι „κατὰ τὰς Αἰγυπτίας Θήβας ἐστὶ σπήλαιον, ὃ ταῖς μὲν ἄλλαις ἡμέραις πληροῦται ἀνέμου, κατὰ δὲ τὰς τριακάδας οὐ πνεῖ παντελῶς“. ^[15]

Eth 313 τρίτη Θεσσαλίας τῆς Φθιώτιδος. τετάρτη ἐν Κιλικίᾳ, Ὑποπλακία, πλησίον τῆς Τροίας, ἥς ὁ πολίτης Θηβαῖτης. πέμπτη Ἰωνίας κατὰ Μίλητον. ἕκτη ἐν τῇ Ἀττικῇ. ἑβδόμη τῆς Καταονίας. ὀγδόη Ἰταλίας. ἐνάτη Συρίας. τὸ κτητικὸν Θηβαϊκός καὶ Θηβαϊκή. τὰ τοπικὰ Θήβηθεν Θήβαζε Θήβησιν. Θηγώνιο ν, πόλις Θεσσαλίας. Ἑλλάνικος πρώτη Δευκαλιωνείας. τὸ ἔθνικὸν Θηγώνιος. Θημακό ς, δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς, ὡς δὲ Φρύνιχος, τῆς Πτολεμαΐδος. ὁ δημότης Θημακεύς. τὸ τοπικὸν Θημακόθεν Θημακόνδε Θημακοῖ. Θήρα, νῆσος τῶν Σποράδων, κτίσμα Μεμβλιάρου, ἐνὸς τῶν μετὰ Κάδμου. ἐν ἣ τοὺς ἐτῶν ν' θνήσκοντας οὐκ ἐθρήνουν, οὐδὲ τοὺς ἐπτά. ἔστι καὶ Ῥόδου πόλις ταπεινή. καὶ Καρίας ἄλλη. καὶ τῆς Σογδιανῆς ἄλλη. ὁ οἰκῆτωρ Θηραῖος καὶ Θηραῖα. καὶ Θηραϊκός. τὸ δὲ Θηράσιος ξένον. Θηρασία γὰρ νησίον, ὡς εἰρήσεται. Θηρασία, νῆσος ἐν τῷ μεταξὺ πόρῳ Κρήτης καὶ Κυρηναίας. τὸ α μακρόν „μεταξὺ τῆς Θήρας τε καὶ Θηρασίας“. ὁ νησιώτης Θηράσιος. Θιβαῖ ς, τόπος πρὸς τῷ Πόντῳ, ἀπὸ μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων ὑφ' Ἡρακλέους ἀναιρεθεισῶν κληθεῖσα. ^[20]

Eth 314 πεσεῖν γὰρ φησι τὰς μάλιστα διαφερούσας, Τράλλαν τε καὶ Ἰσοκράτειαν καὶ Θίβαν καὶ Πάλλαν καὶ Κοίαν καὶ Κοινίαν. ὁ τοπίτης Θίβιος, ὡς ἀπὸ τῆς Θίβης εὐθείας. ἔστι δὲ ἔθνος βασκαντικὸν καὶ φθοροποιόν, ὡς Δίδυμος ἐν δευτέρῳ συμποσιακῶν „θανατοῖ δὲ τὸ πνεῦμα αὐτῶν οἷς ἂν πλησιάζῃ. καὶ τὰ σώματα αὐτῶν εἰς θάλασσαν ῥιφέντα οὐ καταδύουσιν“. Θίβρο ς, πόλις [Καρίας]. Λυκόφρων „οἱ Θίβρον οἰκήσουσι Σάτνιόν τ' ὄροσ“. τὸ ἔθνικὸν Θίβριος. Θίγγη, πόλις Λιβύης. Ἐκαταῖος περιηγήσει. τὸ ἔθνικὸν Θίγγιος. Θίς, πόλις Αἰγυπτία πλησίον Ἀβύδου. ὁ πολίτης Θινίτης. Ἀλέξανδρος Αἰγυπτιακῶν πρώτῳ. Θίσβη, πόλις Βοιωτίας. Ὁμηρος „πολυτρήρωνά τε Θίσβην“. ἀπὸ Θίσβης τῆς Ἀσωποῦ. λέγεται καὶ πληθυντικῶς. ὁ πολίτης Θισβαῖος. καὶ ὁ λιμὴν δὲ τῶν Θισβαίων, ὡς φησιν Ἐπαφρόδιτος, καὶ τὸ ἐπίνειον περιστερῶν πλῆρες. Ἰσμηνίας δὲ ὁ αὐλητὴς Θισβεὺς ἐχρημάτιζε, καὶ ὁ Ἐρετριέων αὐλητὴς Θισβεὺς. ^[15]

Eth 315 Θμοῦις, πόλις Αἰγύπτου, ὡς Ἰοῖς Σαῖς. ὁ πολίτης Θμουίτης. Θοράι, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. ὁ δημότης Θοραιεύς. τὰ τοπικὰ Θόραθεν Θόραζε Θόρασι. Θορικό ς, δῆμος τῆς

Ἀκαμαντίδος φυλῆς. Ἐκαταῖος δὲ πόλιν αὐτὴν φησιν. ὁ δημότης Θορίκιος καὶ Θορικεύς. τὰ τοπικὰ ἐκ Θορικοῦ Θορικόνδε Θορικοῖ. Θόρνα ξ, ὄρος τῆς Λακωνικῆς. Νικόλαος δ'. τὸ ἐθνικὸν Θορνάκιος, ὡς Νάρυξ Ναρύκιος. Θούλ η, νῆσος μεγάλη ἐν τῷ ὠκεανῷ ὑπὸ τὰ Ὑπερβόρεια μέρη, ἔνθα τὴν θερινὴν ἡμέραν ὥρων εἴκοσιν ὁ ἥλιος ἰσημερινῶν ποιεῖ, τὴν δὲ νύκτα τεσσάρων, τὰς δὲ χειμερινὰς τούναντιον. τὸ ἐθνικὸν Θουλαῖος, ἴσως δὲ καὶ Θουλίτης. Θούριο ι, πόλις Ἰταλίας, ἢ πρότερον Σύβαρις, ἀπὸ Θουρίας πηγῆς ὕστερον δὲ Κωπια ί. λέγεται καὶ Θουρία, καὶ Θούριον ὡς ἐν τῷ Ἡροδότου ἐπιγράμματι Ἡρόδοτον Λύξεω κρύπτει κόνις ἦδε θανόντα, Ἰάδος ἀρχαίης ἱστορίας πρύτανιν, Δωρίδος ἐκ πάτρης βλαστόντ' ἀπο τῶν γὰρ ἄτλητον μῶμον ὑπεκπροφυγῶν Θούριον ἔσχε πάτρην. [20]

Eth 316 τὸ ἐθνικὸν ὁμωνύμως Θούριοι, καὶ Θουριακοί, καὶ Θουρίνος οἶνος, ὡς Στράβων. καὶ ὠφειλε δὲ παρὰ τὸ Θούριος Θουριανός, ὡς Πάριον Παριανός, ἢ παρὰ τὴν Θουρίαν, ὡς Ὀλβιανός. [ἔστι καὶ Μεσσηνίας πόλις.] Πausanίας δὲ Ἀνθειαν αὐτὴν φησι. καὶ τὸ ἐθνικὸν Θουριᾶται καὶ Θουριάς τὸ θηλυκὸν καὶ Θουριεύς. τινὲς δὲ Θουνίαν καὶ Θουνιάτας. Θράκ η, [ἀπὸ Θρακὸς βασιλέως τοῦ πάλαι ἐν αὐτοῖς τελευτήσαντος, ἢ] ἀπὸ Θράκης νύμφης Τιτανίδος, ἀφ' ἧς καὶ Κρόνου Δόλογκος. ἔστι δὲ ἡ Θράκη χώρα, ἢ Πέρκη ἐκαλεῖτο καὶ Ἀρία. τὸ ἐθνικὸν Θραῖξ καὶ Θραῖσσα. καὶ Θραῖττα ἀττικῶς, καὶ ἡ ἀπὸ Θράκης δούλη καὶ εἶδος ἰχθύος καὶ ὀρνέου. τὸ θηλυκὸν Θρακία ἀπὸ τοῦ Θράκιος καὶ Θράκιον. τὸ δὲ Θραΐκιος λέγεται καὶ διὰ μακροῦ τοῦ ι „ἀνέρα δὲ Τροίῃ Θρηΐκιον οὔτε φορήσει“. [15]

Eth 317 τὸ ἐθνικὸν φασὶ καὶ Θρέικες, καὶ θηλυκῶς Θρέισσα. καὶ θρακιστὶ τὸ ἐπίρρημα, ὡς ἀπὸ τοῦ θρακίζω. Θρακῶν κώμ η, πλησίον Ἀντιοχείας. τὸ ἐθνικὸν κατὰ τέχνην Θρακκοκωμήτης. Θράμβος ς, ἀκρωτήριον Μακεδονίας. τὸ τοπικὸν Θραμβούσιος. ὁ γὰρ διὰ τοῦ σιος τύπος δύο συλλαβαῖς, εἰ μὴ τις βραχεῖα παραγωγή γένοιτο, τοῦ πρωτοτύπου περιττεύει. σεσημεῖωται τὸ Περκώσιος καὶ Κριθώσιος ἀπὸ τοῦ Περκώτη καὶ Κριθώτη. Θρία α, δῆμος τῆς Οἰνιχίδος φυλῆς. λέγεται καὶ Θριώ ω. ὁ δημότης Θριάσιος, καὶ Θριάσιον πεδῖον, ἔστι δὲ ὡς Τίθρας Τιθράσιος. τὰ πλεῖστα δὲ διὰ τοῦ ω, Θριώθεν Θριώζε καὶ Θριᾶσιν. ἀπὸ δὲ τοῦ Θριαί Θριαῖος. λέγεται δὲ καὶ Θριασικός. Θριαί δὲ αἱ μαντικαὶ ψῆφοι, ἃς εὗρεν Ἀθηνᾶ· ἀχθόμενος δὲ τοὺς τοῦ Ἀπόλλωνος. [10]

Eth 318 ... ἄπιστον ὁ Ζεὺς ἐποίησε τὴν διὰ τῶν θριῶν μαντικὴν εὐδοκιμοῦσαν. διὸ καὶ Ἀπόλλων ἔφη „πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες“. ἔστι δὲ καὶ δῆμος Θρίων ἀπὸ Θρίαντος. Θρίγκ η, πόλις περὶ τὰς στῆλας. Ἐκαταῖος Ἀσία. τὸ ἐθνικὸν Θριγκαῖος ὡς Τρικκαῖος. Θριοῦ ς, πόλις πάλαι τῆς Ἀχαΐας, νῦν δὲ τῆς Ἡλείας, ὁμορος Πάτραις, ἀπὸ Θριοῦντος Ἀθηναίου, ὃν Θησεὺς ἔπεμψε μετὰ στρατιᾶς συμμαχήσειν Ἡρακλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Θριοῦντιος καὶ Θριάσιος. Θρόνιο ν, πόλις Λοκρῶν. Ὅμηρος „Τάρφην τε Θρόνιον τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα“. τὸ ἐθνικὸν Θρόνιος καὶ Θρονίτης καὶ Θρονιεύς. τὸ δὲ Θρονίτης ἀπὸ τοῦ Θρονιώτης. Θρύανδ α, πόλις Λυκίας. ὁ πολίτης Θρυανδεύς. Θρύο ν, πόλις τῆς Μεσσηνίας, ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ φυομένων θρύων ὁμωνύμως τῷ φυτῷ λεγομένη. λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ φυτοῦ Θρυόεις καὶ Θρυόεσσα. κεῖται δ' ἢ πόλις περὶ τὸν Ἀλφειόν. ὁ πολίτης Θρυοέντιος καὶ Θρυοούντιος, ἐκ δὲ τῆς Θρυοέσεως Θρυουσσαῖος ὡς Σκοτουσσαῖος. καὶ Θρυούσιος ὡς Πιτυούσιος, καὶ Θρυίτης ὡς λικνίτης. Θύαμι ς, κώμη ὑπὸ Σεμιράμιδος κτισθεῖσα παρὰ τὴν Ἀραχωσίαν. τὸ ἐθνικὸν Θυαμίτης. Θυάτειρ α, πόλις Λυδίας, ἢ πρότερον Πελόπεια καὶ Σεμίραμις, ἀπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος Λυσιμάχῳ πολεμοῦντος, καὶ ἀκούσαντος ὅτι θυγάτηρ αὐτῷ γέγονε, τὴν πόλιν ἐκάλεσε Θυγάτειρ α. [20]

Eth 319 καὶ ἔδει θηλυκῶς νῦν δὲ οὐδετέρως φασίν. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Μυσῶν ἐσχάτη. βουλομένων δὲ κτίσαι πόλιν τῶν Μυσῶν, ἀνείλεν ὁ θεός, οὗ ἂν ὄραθειν ἔλαφος τετοξευμένη καὶ τροχάζουσα κτίσαι, εὐρόντας δ' ὀνομάσαι διὰ τὸ θύειν καὶ τροχάζειν τὴν ἔλαφον. τὸ ἐθνικὸν Θυατειρηνός, ὡς Γάγγρα Γαγγρηνός. ἀφ' οὗ Νίκανδρος γραμματικὸς Θυατειρηνός [ἢ Κολοφώνιος]. Θυέλ α,

πόλις Οἰνωτρίας, ἐν ἧ μοῖρα Φωκαέων ὤκησεν, ὡς Ἡρόδοτος πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Θυελαῖος. Θυεσσός, πόλις Λυδίας, ὀξυτόνως. ἀπὸ Θυεσσοῦ καπήλου. ἔστι καὶ Πισιδίας, ἥς τὸ ἐθνικὸν Θυεσσεύς. Θυμαϊτάδα, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Θυμαϊτάδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Θυμαϊταδῶν καὶ τὰ ὅμοια. Θύμβρα, πόλις Τρωάδος, Δαρδάνου κτίσμα, ἀπὸ Θύμβρου φίλου αὐτοῦ. οὗ ποταμὸς Θύμβρις, ἀφ' οὗ Ἀπόλλωνος Θυμβραίου ἱερὸν, [ἐν ᾧ ἐτοξεύθη Ἀχιλλεύς.] λέγεται καὶ διὰ τοῦ Ζυμβραῖος. λέγεται καὶ Θύμβριος. Ἑλλάνικος δὲ Δύμβριός φησι διὰ τοῦ δ καὶ Δυμβριεύς. Θύμβρα, πόλις Ἀσίας τῷ Πακτωλῷ συνεχῆς, ὡς Ξενοφῶν. ^[20]

Eth 320 τὸ ἐθνικὸν Θυμβραρεύς ἔδει. Ξενοφῶν δὲ Θυμβραραῖός φησι. Θύμβρις, ποταμὸς Ῥώμης, ὃς καὶ Τίβερις. τὸ ἐθνικὸν Θύμβριος καὶ Θυμβριάς. Θυματηρία, πόλις Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Θυματήριος. Θύνη, πόλις Λιβύης, ὡς ὁ πολυίστωρ Ἀλέξανδρος. ὁ πολίτης Θυναῖος ὡς Δωδωναῖος. Θυνία, ἡ χώρα τῶν Θυνῶν. τὸ ἐθνικὸν Θυνός ὁμοφώνως τῷ οἰκιστῇ τῆς Θυνίας, ὡς Θετταλός Ἰταλός. Θυνία, νῆσος πρὸς τῷ στόματι τοῦ Πόντου καὶ ἄκρα. τὸ ἐθνικὸν Θυνιάδιος ὡς Ψωφίδιος, καὶ Θυνιαδεύς. λέγεται καὶ Θυνή καὶ Θυνίς καὶ Θυνηίς. Θυραῖον, πόλις Ἀρκάδων, κτίσμα Ὑψοῦντος παιδὸς Λυκάονος. τὸ ἐθνικὸν Θυραῖος ὡς Νυμφαῖος. καὶ Θυραιόθεν τοπικῶς. Θυρέα, περὶ ἧς Ἀργεῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι ἐπολέμησαν. ἔστι δὲ τῆς Κυνουρίας γῆς, μεθορία δὲ τῆς Ἀργείας καὶ Λακωνικῆς. λέγεται καὶ πληθυντικῶς. [καὶ] κατὰ συναίρεσιν Θυρή. οἱ οἰκοῦντες Θυρεᾶται ὡς Τεγεᾶται, καὶ θηλυκῶς Θυρεᾶτις. ἔστι καὶ Ἀκαρνανίας Θύριον διὰ τοῦ ι. τὸ ἐθνικὸν Θυριεύς ὡς Σουνιεύς. Ἀνδροτίων δὲ Θούριος φησί. Θυσσαγέτα, ἔθνος περὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην, ὡς Ἡρόδοτος. Θώκνει, πόλις Ἀркаδίας, ἀπὸ Θώκνου. Παυσανίας ὀγδόῳ. ὁ πολίτης Θωκνεύς. Θῶνις, πόλις Αἰγύπτου, ἀπὸ Θῶνος βασιλέως τοῦ ξενίσαντος Μενέλαον. ^[25]

Eth 321 κεῖται δὲ κατὰ τὸ στόμα τὸ Κανωβικόν. ὁ πολίτης Θωνίτης. Θώραξ, πόλις Αἰτωλίας. ἔστι καὶ Μαγνησίας. τὸ ἐθνικὸν Θωρακίτης. Ἰαβίς, πόλις [τῆς Γαλαδίτιδος], Ἰώσηπος. λέγεται καὶ Ἰαβισσός. ἐθνικὸν τῆς Ἰάβιδος Ἰαβιδίτης, τῆς δὲ Ἰαβισσοῦ Ἰαβισσηνός. Ἰαγξούατις, πόλις Λιβύων. Ἐκαταῖος Ἀσία. ὁ πολίτης Ἰαγξουατίτης. Αἰγυπτίων γὰρ καὶ Αἰθιοπῶν ὁ χαρακτήρ. Ἰαζαβάτα, ἔθνος παρὰ Μαιῶτιν, οὓς Σαυρομάτας φησὶν Ἐφορος. Ἰάζυγες, ἔθνος Εὐρωπαῖον, ὡς Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ. Ἰάθριππα, πόλις Ἀραβίας πλησίον τῆς Ἐγρας. ὁ οἰκῆτωρ Ἰαθριππηνός. ἐπιχώριος γὰρ ὁ τύπος, ὡς Μηδαβηνός. Ἰαιτί, πόλις Σικελίας. Φίλιστος Σικελικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἰαιτῖνος. Ἰαλυσός, πόλις ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐν Σκυθίᾳ καὶ ἐν τῷ Ἀδρίᾳ. ὁ πολίτης Ἰαλύσιος καὶ Ἰηλύσιος καὶ Ἰαλυσιάς. Ἰάμα, ἔθνος Σκυθικόν. Ἐκαταῖος Ἀσία. Ἰάμνι, πόλις Χοιρίλου, Στράβων δὲ κώμην φησὶν „ἀπὸ Ἰάμνου, ἢ ὅτι ἰάμνους ἐκάλουν τοὺς καθύγρους καὶ τεθελότας τόπους“. ^[20]

Eth 322 τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ἰαμνιάτης. ἔστι δὲ καὶ Ἰαμνίτης καθ' ὕφεσιν τοῦ α. τὰ γοῦν καθ' ὕφεσιν τοῦ α διὰ διφθογγίου εἰσὶ πλὴν τοῦ Ἰαμνίτης καὶ τοῦ Δαυνίτης. Ἰαμοί, Σκυθίας ἔθνος ... ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Εὐξείνου πόντου μυθολογεῖ. Ἰαπίς, χαράδρα Ἀττικὴ εἰς Μέγαρον ἀπάγουσα, ὡς Καλλίμαχος Ἐκάλῃ. Ἰάποδες, ἔθνος Κελτικὸν πρὸς τῇ Ἰλλυρίᾳ, Διονύσιος ἐκκαιδεκάτῳ. Ἰαπυγία, δύο πόλεις, μία ἐν τῇ Ἰταλίᾳ καὶ ἑτέρα ἐν τῇ Ἰλλυρίᾳ, ὡς Ἐκαταῖος. τὸ ἐθνικὸν Ἰάπυξ καὶ Ἰαπύγιος καὶ Ἰαπυγία. Ἰάρδανος, ποταμὸς Λυδίας. Ὁμηρος „Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα“. οἱ οἰκοῦντες Ἰαρδάνιοι. Ἰάς, Ἰλλυρίας μέρος. οἱ οἰκοῦντες Ἰᾶται. λέγεται καὶ Ἰωνικοί. Ἰασός, πόλις Καρίας ἐν ὁμωνύμῳ νήσῳ κειμένη, ἢ καὶ ὀξυτόνως λεγομένη. ὁ πολίτης αὐτῆς Ἰασεύς, ἀφ' οὗ Χοιρίλος ἐὼν Ἰασεύς. Ἰασος δὲ τὸ Ἄργος καὶ Ἰάσιοι οἱ κατοικοῦντες. Ἰάων καὶ Ἰήων. καὶ ῥῆμα ἰαονίζω, ἀφ' οὗ τὸ ἰαονιστί ἐπίρρημα. ^[20]

Eth 323 ἐκ δὲ τοῦ Ἰάων τὸ Ἰάν. λέγεται καὶ θηλυκῶς Ἰάς καὶ Ἰαονίς. Ἰβαῖον, οἱ καὶ Ἰβηνοί, ἔθνος Κελτικῆς. Ἰβηνοὶ δ' εἰσὶ καὶ Λυδίας, οἱ καὶ Ἰαονῖται λέγονται. [Ἰβηρία δύο, ἡ μὲν πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στήλαις, ἀπὸ Ἰβηρος ποταμοῦ, οὗ μέμνηται Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ περὶ γῆς β' ἐντὸς

δὲ Πυρήνης Ἰβηρ τ' ἐστὶν μέγας ποταμὸς φερόμενος ἐνδοτέρω. ταύτης δὲ πολλά φασιν ἔθνη διαιρεῖσθαι, καθάπερ Ἡρόδωρος ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν καθ' Ἑρακλέα γέγραφεν ἱστορίᾳ οὕτως „τὸ δὲ Ἰβηρικὸν γένος τοῦτο, ὅπερ φημὶ οἰκέειν τὰ παράλια τοῦ διάπλου, διώριστα ὀνόμασιν ἐν γένος ἐὼν κατὰ φύλα· πρῶτον μὲν οἱ ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις οἰκέοντες τὰ [πρὸς] δυσμέων Κύνητες ὀνομάζονται, ἀπ' ἐκείνων δὲ ἤδη πρὸς βορέην ἰόντι Γλήτες, μετὰ δὲ Ταρτήσιοι, μετὰ δὲ Ἑλβυσίνιοι, μετὰ δὲ Μαστινηοί, μετὰ δὲ Κελκιανοί, ἔπειτα δὲ ἤδη ὁ Ῥοδανός“. διηρεῖτο δὲ ἡ Ἰβηρία εἰς [ἐπαρχίας] δύο, νῦν δὲ εἰς τρεῖς, ὡς Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς „πρότερον μὲν οὖν ἡ Ἰβηρία εἰς δύο [ἐπαρχίας] διήρητο ὑπὸ Ῥωμαίων, νυνὶ δὲ εἰς τρεῖς, Βαιτίκην Λουσιτανίαν καὶ Ταρρακωνησίαν“. ^[15]

Eth 324 Ἀρτεμίδωρος δὲ ἐν τῇ β' τῶν γεωγραφουμένων οὕτω διαιρεῖσθαί φησιν „ἀπὸ δὲ τῶν Πυρηναίων ὁρῶν ἕως τῶν κατὰ Γάδειρα τόπων καὶ ἐνδοτέρω συνωνύμως Ἰβηρία τε καὶ Ἰσπανία καλεῖται. διήρηται δὲ ὑπὸ Ῥωμαίων εἰς δύο ἐπαρχίας διατείνουσα ἀπὸ τῶν Πυρηναίων ὁρῶν ἅπασα μέχρι τῆς Καινῆς Καρχηδόνης καὶ τῶν τοῦ Βαίτιος πηγῶν, τῆς δὲ δευτέρας ἐπαρχίας τὰ μέχρι Γαδείρων καὶ Λουσιτανίας“. ἡ δ' ἑτέρα Ἰβηρία πρὸς Πέρσας ἐστί. τὸ ἐθνικὸν Ἰβηρες ὡς Πίερες Βύζηρες. Διονύσιος „ἀγχοῦ στηλάων μεγαθύμων ἔθνος Ἰβήρων“. καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλητι „μανθάνοντες τοὺς Ἰβηρας τοὺς Ἀριστάρχου πάλαι“. καὶ „τοὺς Ἰβηρας οὓς χορηγεῖς μοι βοηθῆσαι δρόμῳ“. καὶ Ἀρτεμίδωρος ἐν δευτέρῳ τῶν γεωγραφουμένων „γραμματικῇ δὲ χρῶνται τῇ τῶν Ἰταλῶν οἱ παρὰ θάλατταν οἰκοῦντες τῶν Ἰβήρων“. καὶ ἀπὸ τῆς Ἰβηρος γενικῆς Ἰβηρὶς τὸ θηλυκόν „Ἑλληνίς, οὐκ Ἰβηρίς“ Μένανδρος Ἀσπίδι. λέγεται καὶ Ἰβηρικός. [Διονύσιος] „πόντος μὲν πρῶτιστος Ἰβηρικός ἀρχομένοισιν“. λέγεται δὲ καὶ Ἰβηρίτης. Παρθένιος ἐν Λευκαδίᾳ „Ἰβηρίτῃ πλεύσει ἐν αἰγιαλῷ“. ἀπὸ τῆς γενικῆς Ἰβηρος εὐθεῖα, ὡς τῆς φύλακος ὁ φύλακος. ^[20]

Eth 325 Ἀπολλώνιος ἐν τοῖς παρωνύμοις φησὶν „ἀπὸ γενικῶν εὐθεῖαι παράγονται, τῶν μὲν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ κατὰ τὸν τόνον προπαροξυνόμεναι, καὶ ἡ ἐν ἀπλῷ σχήματι ἡ ἐν συνθέτῳ. ἀπλοῦν μὲν οὖν μάρτυρ μάρτυρος ὁ μάρτυρος, Χάροψ Χάροπος ὁ Χάροπος, Χαρόποιος τ' ἄνακτος, Τροίζην Τροίζηνος ὁ Τροίζηνος, υἱὸς Τροιζήνοιο, Ἰβηρ Ἰβηρος ὁ Ἰβηρος“. ἀφ' οὗ παρὰ Κουαδράτῳ ἐν Ῥωμαϊκῇ χιλιάδῳ ε' ἐστὶν Ἰβήροισιν οὕτως „καὶ τοι Λίγυσι θ' ἅμα καὶ Ἰβήροισι πολεμέοντες“. τὸ αὐτὸ καὶ Ἀβρων ἐν παρωνύμοις φησί. καὶ „αὐτὸς Ἰβηρος τραγοπῶγων“ ἐν Μαλθακοῖς εἴρηται Κρατίνου. λέγονται οἱ Ἰβηρες ὑδροποτεῖν, ὡς Ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφιστῶν β' οὕτως „Φύλαρχος μὲν ἐν τῇ ζ' καὶ τοὺς Ἰβηράς φησιν ὑδροποτεῖν πάντας, καίτοι πλουσιωτάτους πάντων ἀνθρώπων τυγχάνοντας. κέκτηνται γὰρ ἄργυρον καὶ χρυσὸν πλεῖστον. μονοσιτεῖν τε αὐτοὺς αἰεὶ λέγει διὰ μικρολογίαν, ἐσθῆτάς τε φορεῖν πολυτελεστάτας“. Ἰβυλλ α, πόλις Ταρτησιᾶς. ^[15]

Eth 326 τὸ ἐθνικὸν Ἰβυλλῖνος. παρ' οἷς μέταλλα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. Ἰγν η, πόλις πλησίον Πριάπου. τὸ ἐθνικὸν Ἰγναῖος καὶ Ἰγναία. Ἰγνητε ς, οἱ καὶ χωρὶς τοῦ ι λέγονται, ὡς εἴρηται ἐν τῷ γ. Ἰδάλιο ν, πόλις Κύπρου. χρησμὸς γὰρ ἐδόθη ... ὅπου ἴδοι τὸν ἥλιον ἀνίσχοντα, πόλιν κτίσαι. ὁ οὖν Χαλκήνωνρ περιῶν ... τίς τῶν σὺν αὐτῷ ἔφη „εἶδον βασιλεῦ τὸν ἥλιον“. ἀφ' οὗ ὠνομάσθαι τὴν πόλιν. τὸ ἐθνικὸν Ἰδαλεύς. Ἰδ η, Τροίας ὄρος. Ὀμηρος „Ἰδηθεν μεδέων“. ἀπὸ Ἰδης τινὸς βασιλείας, ὡς Χάραξ. οἱ οἰκοῦντες Ἰδαῖοι, καὶ Ἰδηδαί ἀπὸ τῆς Ἰδῆς εὐθείας θηλυκῆς. Ἰδομεναί, πόλις Μακεδονίας. ὁ πολίτης Ἰδομένιος ὡς Κλαζομένιος. Ἰδουμαῖοι, ἔθνος Ἑβραίων, ἀπὸ ἀδώμου (ἄδωμα γὰρ οἱ Ἑβραῖοι τὸ ἐρυθρὸν καλοῦσιν), ὅτι ξανθὸν βρῶμα δούς αὐτῷ ὁ ἀδελφὸς τὰ πρωτεῖα εἰλήφει. Ἰδριάς, πόλις τῆς Καρίας, ἡ πρότερον Χρυσασορίς. ἀπὸ Ἰδρίω παιδὸς Καρός. ὁ οἰκὼν Ἰδριεύς καὶ Ἰδριάς τὸ θηλυκόν. Ἰδυμ α, πόλις Καρίας, οὗ καὶ Ἰδυμος ποταμός. τὸ ἐθνικὸν Ἰδυμεύς καὶ Ἰδύμιος. λέγεται καὶ Ἰδύμη ἡ πόλις. Ἰδυρο ς, πόλις καὶ ποταμὸς Παμφυλίας. ^[20]

Eth 327 Ἑκαταῖος. ἢ καὶ Ἰδυρίς ὀξυτόνως. τὸ ἐθνικὸν Ἰδυρίτης, τῷ τύπῳ τῶν εἰς ις. Ἱερὰ κώμῃ η, δῆμος Καρίας. Πολύβιος ἐκκαιδεκάτω. τὸ ἐθνικὸν Ἱεροκωμήτης. Ἱεραμαί, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Ἱεραμεύς. Ἱερὰ νῆσοις, ἐν τῷ Κρητικῷ πελάγει, ὡς Χάραξ. ἔστι καὶ Αἰγύπτου Ἱερὰ νῆσοις. ὁ οἰκῆτωρ Ἱερονησίτης ἢ Ἱερονήσιος. Ἱεράπολις, μεταξὺ Φρυγίας καὶ Λυδίας πόλις, θερμῶν ὑδάτων πολλῶν πλήθουσα, ἀπὸ τοῦ Ἱερὰ πολλὰ ἔχειν. β' Κρήτης. γ' Συρίας, ἢ καὶ Ἱερόπολις διὰ τοῦ ο. δ' Καρίας. ^[10]

Eth 328 τὸ ἐθνικὸν Ἱεροπολῖται, ἀφ' οὗ Νικάνωρ, ὁ νέος Ὀμηρος, καὶ Πόπλιος καὶ Σαραπίων στωικοὶ καὶ ἄλλοι πλεῖστοι Ἱεροπολῖται. Ἱεράπυτνα, πόλις Κρήτης, ἢ πρότερον Κύρβα, εἶτα Πύτνα, εἶτα Κάμιρος, εἶθ' οὕτως Ἱεράπυτνα. τὸ ἐθνικὸν Ἱεραπύτνιος. Ἱέρασα, χωρίον Λιβύης. ἢ δὲ σύμπασα γῆ ἐκείνη ἐλέγετο Κυρήνη. Ἱεράφη, ὡς Ἀνάφη, νῆσος Λιβύης. Ἑκαταῖος περιηγήσει. Ἱεριχοῦς, πόλις μεταξὺ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰορδάνου ποταμοῦ. ἡ γενικὴ Ἱεριχοῦντος. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. εὔρηται καὶ δοτικὴ Ἱεριχοῖ ἀπὸ τῆς Ἱερικῶ. τὸ ἐθνικὸν Ἱεριχοῦντιος. Ἱέρνη, νῆσος ἐν τῷ πέρατι πρὸς δυσμαῖς. τὸ ἐθνικὸν Ἱερναῖος ὡς Λερναῖος. Ἱερὸς κόλπος, πλησίον Ἀράδου πόλεως. ὁ οἰκὼν Ἱεροκολπίτης. Ἱεροσόλυμα, ἡ μητρόπολις τῆς Ἰουδαίας, ἢ Σόλυμα ἐκαλεῖτο, ἀπὸ τῶν Σολύμων ὀρῶν. ὁ πολίτης Ἱεροσολυμίτης. Ἱεταί, φρούριον Σικελίας, θηλυκῶς. Φίλιστος ἕκτη. τὸ ἐθνικὸν Ἱεταῖος καὶ Ἱεταία. Ἰθάκη, νῆσος πρὸς τῇ Κεφαλληνίᾳ, ἀπὸ Ἰθακοῦ [ἥρωος], ἀφ' ἧς Ὀδυσσεύς. ἔστι καὶ Συρίας ὑπὸ τὸν Εὐφράτην. τὸ ἐθνικὸν Ἰθακήσιος καὶ Ἰθακησία καὶ „Ἰθακος Ὀδυσσεύς“ ὁμοφώνως τῷ οἰκιστῇ. Ἰθώμη, πόλις Θεσσαλίας τῆς Πελασγιώτιδος. ^[25]

Eth 329 Ὀμηρος „οἳ τ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν“. ἔστι καὶ Μεσσήνης. ἀπὸ Ἰθώμου βασιλέως. καλεῖται δὲ ὁ τόπος τῆς Θετταλικῆς Θούμαιον ἀποβολῇ τοῦ ι καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς τὴν ου δίφθογον [Θούμαιον]. τὸ ἐθνικὸν Ἰθωμαῖος καὶ Ἰθωμαία καὶ Ἰθωμήτης διὰ τοῦ η, καὶ δωρικὴ τροπῇ Ἰθωμάτας, ἀφ' οὗ ὁ πολίτης Ἰθωμάτας καὶ Ζεὺς Ἰθωμάτας. καὶ ἑορτὴ Ἰθωμαῖα. καὶ Ἰθωμαιῖς. Ἰκαρία, δῆμος τῆς Αἰγίδος φυλῆς, ἀπὸ Ἰκαρίου τοῦ πατρὸς Ἡριγόνης. ὁ δημότης Ἰκαριεύς. τὰ τοπικὰ Ἰκαριόθεν Ἰκαρίαζε Ἰκαριοῖ. Ἰκαρος, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. ἐκαλεῖτο δὲ Μάκρις καὶ Δολίχη καὶ Ἰχθυόεσσα. β' ἔστι καὶ πόλις γ' νῆσος πρὸς τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. ὁ πολίτης Ἰκάριος „πόντου Ἰκαρίοιο“. καὶ θηλυκὸν Ἰκαρία. Ἰκόνιον, πόλις Λυκαονίας πρὸς τοῖς ὅροις τοῦ Ταύρου. φασι δ' ὅτι ἦν τις Ἀννακός, ὃς ἔζησεν ὑπὲρ τὰ τριακόσια ἔτη. τοὺς δὲ περίξ μαντεύσασθαι, ἕως τίνος βιώσεσθαι. ἐδόθη δὲ χρησμός, ὅτι τούτου τελευτήσαντος πάντες διαφθάρησονται. οἱ δὲ Φρύγες ἀκούσαντες ἐθρήνουν σφοδρῶς. ὅθεν καὶ παροιμία „τὸ ἐπὶ Ἀννακοῦ κλαύσειν“ ἐπὶ τῶν λίαν οἰκτιζομένων. ^[20]

Eth 330 γενομένου δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ Δευκαλίωνος πάντες διεφθάρησαν. ἀναξηρανθείσης δὲ τῆς γῆς ὁ Ζεὺς ἐκέλευσε τῷ Προμηθεῖ καὶ τῇ Ἀθηνᾷ εἰδῶλα ἀναπλάσαι ἐκ τοῦ πηλοῦ, καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς ἀνέμους ἐμφυσῆσαι πᾶσιν ἐκέλευσε καὶ ζῶντα ἀποτελέσαι. διὰ οὗν τὰς εἰκόνας ἐκεῖ διαγραφῆναι Ἰκόνιον κληθῆναι. καὶ ἔδει διὰ διφθόγγου. ὁ πολίτης Ἰκονιεύς. Ἴκος, νῆσος τῶν Κυκλάδων προσεχὴς τῇ Εὐβοίᾳ. ὁ νησιώτης Ἴκιος. ἔγραψε δὲ Φανόδημος Ἰκιακά. Ἰλαραυγάτα, οἱ Ἰβηρες. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. καὶ Ἰλαραυγάτης ποταμός. Ἰλαρίς, πόλις Λυκίας, ὡς Πολύχαρμος ἐν Λυκιακοῖς. τὸ ἐθνικὸν Ἰλαρεύς. Ἰλαττία, πόλις Κρήτης. Πολύβιος τρισκαιδεκάτω. τὸ ἐθνικὸν Ἰλάττιος. Ἰλερδα, πόλις πρὸς τῇ Πυρρήνῃ Ἰβηρίας. ὁ πολίτης Ἰλερδίτης. Ἰλιον, πόλις Τρωάδος, ἀπὸ Ἰλου, ἣν οἱ Τρῶες Ἄτην ἐκάλουν καὶ Ἄτης λόφον. δευτέρα ἐν τῇ Προποντίδι παρὰ Ῥυνδάκῳ ποταμῷ. τρίτη Μακεδονίας, Ἐλένου κτίσμα. τετάρτη Θεσσαλίας. πέμπτη Θράκης κατὰ Βιζύην. τὸ ἐθνικὸν Ἰλιεύς „Ἰλιεύς ὁ Ἀπόλλων ἐν Τροίᾳ“, καὶ θηλυκὸν Ἰλιάς, καὶ Ἰλιος καὶ Ἰλία. ^[20]

Eth 331 καὶ Ἰλιακός. οὐδετέρως δὲ παρὰ πᾶσι τὸ Ἰλιον, παρ' Ὀμήρῳ δὲ θηλυκῶς. τὸ γὰρ „Ἰλιον αἰπύ“ νοθεύει Ἀρίσταρχος. Ἰλισσός, ποταμός τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ τιμῶνται αἱ Μοῦσαι Ἰλισσίδες, ὡς

Ἀπολλόδωρος. Ἰλλυρία , χώρα πλησίον τοῦ Παγγαίου, ἀπὸ Ἰλλυρίου τοῦ Κάδμου παιδός. οἱ οἰκήτορες Ἰλλυριοί καὶ Ἰλλυρίς καὶ Ἰλλυριάς καὶ Ἰλλυρία καὶ Ἰλλύριον. καὶ ἰλλυρίζω ἰλλυριστί Ἰλλυρικός. Ἰλούργει α , πόλις Ἰβηρίας, Πολύβιος ἑνδεκάτη. τὸ ἔθνικόν Ἰλουργεύς. Ἰμβρασος , ἡ Σάμος, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. τὸ ἔθνικόν Ἰμβράσιος καὶ Ἰμβρασία. Ἰμβρος , νησός ἐστι Θράκης, ἱερὰ Καβείρων καὶ Ἑρμοῦ, ὃν Ἰμβραμον λέγουσιν οἱ Κᾶρες, ἔστι καὶ πόλις. οἱ οἰκοῦντες Ἰμβριοι. Ἰμέρ α , πόλις Σικελίας. Ἐκαταῖος Εὐρώπη. ἔστι καὶ Λιβύης. ὁ πολίτης Ἱμεραῖος, ἔστι καὶ ποταμὸς Ἱμέρα ς , ὡς Νικάνωρ. Ἱμυρ α , πόλις Φοινίκης. ὁ πολίτης Ἱμυρεύς. Ἱμφεῖ ς , ἔθνος προσεχὲς τοῖς Περραιβοῖς. Ἐκαταῖος Εὐρώπη „οἰκέουσιν Ἱμφέες, Περραιβοί“. Ἱναχί α , ἡ Πελοπόννησος, οὐ μόνον τὸ Ἄργος. ἀπὸ Ἰνάχου τοῦ ποταμοῦ. [20]

Eth 332 τὸ ἔθνικόν Ἰνάχειος διὰ διφθόγγου, ὡς Αἰσχύλος Προμηθεὶ δεσμώτῃ πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινῆτου κόρης τῆς Ἰναχείης, ἢ Διὸς θάλπει κέαρ. καὶ οὐδέτερον „σύ τ' Ἰνάχειον σπέρμα τοὺς ἔμοὺς λόγους“. καὶ διὰ τοῦ ι Ἰνάχιον, καὶ Ἰναχίτης καὶ Ἰναχιεύς. Ἰνδάρ α , Σικανῶν πόλις. Θεόπομπος. τὸ ἔθνικόν Ἰνδαραῖος ὡς Ἱμεραῖος. Ἰνδική , πόλις Ἰβηρίας πλησίον Πυρήνης. τινὲς δὲ Βλαβέρουραν αὐτὴν φασιν. τὸ ἔθνικόν Ἰνδικῆται. Ἰνδός ς , ποταμός, ἀφ' οὗ Ἰνδοί, ἀφ' οὗ Ἰνδικός καὶ Ἰνδική „καὶ Ἰνδικὸν οἶδμα θαλάσσης“. λέγεται καὶ Ἰνδῶς. Ἰνυσσός ς , πόλις Αἰγύπτου προσεχὲς τῷ Κασίῳ ὄρει. Ἡρόδοτος. Ἰνσόβαρε ς , ἔθνος Κελτικὸν πρὸς τῷ Πάδῳ. Πολύβιος. οὗς καὶ Ἰνσοβρας φησίν. Ἰνσοβρο ι , ἔθνος Ἰταλικόν. Πολύβιος ις'. Ἰνυκὸν , πόλις Σικελίας. Ἡρόδοτος δὲ Ἰνυκα αὐτὴν φησιν ἀπὸ τοῦ Ἰνυξ, ἔοικε δ' ἐσφάλθαι. ἀφ' οὗ Ἰνυκῖνος οἶνος. ἴδιος γὰρ ὁ τύπος τῶν Σικελῶν. Ἰνυκῖνος οὖν δεῖ. Ἰξία ι , πληθυντικῶς, χωρίον τῆς Ῥόδου ἀπὸ Ἰξοῦ λιμένος. [20]

Eth 333 καὶ Ἰξιος Ἀπόλλων, ὡς Ἀρτεμίδωρος δεκάτῳ γεωγραφουμένων. Ἰξία ς , πόλις Οἰνώτρων ἐν μεσογείᾳ. Ἐκαταῖος Εὐρώπη „ἐν δὲ Ἰξιάς πόλις, ἐν δὲ Μενεκίνη πόλις“. Ἰξιβάτα ι , ἔθνος πρὸς τῷ Πόντῳ προσεχὲς τῇ Σινδικῇ. Ἐκαταῖος Ἀσία. Ἰόνιον πέλαγος , τὸ περὶ τὴν Ἰταλίαν, [ἀπὸ τῆς Ἰοῦς], Αἰσχύλος Προμηθεὶ δεσμώτῃ. οἱ δὲ ἀπὸ Ἰονίου Ἰλλυριοῦ ἢ ἀπὸ Ἰονος Ἰταλοῦ. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Ἀδρία ὁ Ἰόνιος κόλπος. [καὶ] τὸ ἀπὸ Γάζης μέχρις Αἰγύπτου. Ἰώνη γὰρ καὶ ἡ Γάζα ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἰοῦς, βοῦν ἔχουσα πλησίον ἐν τῇ εἰκόνι. Ἰόπη , πόλις Φοινίκης πλησίον Ἰαμνίας ὡς Φίλων, ὡς δὲ Διονύσιος Παλαιστίνης. Φοινίκη γὰρ καὶ ἡ Παλαιστίνη. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἰόπης τῆς Αἰόλου θυγατρὸς, τῆς γυναικὸς Κηφέως τοῦ κτίσαντος καὶ βασιλεύσαντος, τοῦ καταστερισθέντος, οὗ ἐστι γυνὴ Κασσιέπεια. οἱ Ἕλληνες κακῶς φασιν. ἀφ' οὗ Κηφῆνες οἱ Αἰθίοπες. ἔστι καὶ Θεσσαλίας ἄλλη. τὸ ἔθνικόν τῆς προτέρας Ἰοπίτης. [15]

Eth 334 λέγεται καὶ Ἰοπία διὰ τοῦ ι , καὶ ἴσως ἐκ τοῦ Αἰθιοπία. ἐκ δὲ τοῦ Ἰόπεια διὰ διφθόγγου Ἰοπεύς καὶ Ἰοπείτης, καὶ Ἰοπὶς θηλυκὸν παρὰ Χάρακι. Ἰο ς , νῆσος τῶν Κυκλάδων, ἀπὸ Ἰώνων οἰκησάντων, ὅθεν ἦν Ὀμήρου μήτηρ, ὡς ὁ χρησμός Ὀλβιε καὶ δύσδαιμον, ἔφυς γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροισι, πατρίδα δίζηαι, μητρὶς δέ τοι, οὐ πατρὶς ἔστιν. ἔστιν Ἰος νῆσος μητρὸς πατρὶς, ἢ σε θανόντα δέξεται, ἀλλὰ νέων παίδων αἵνιγμα φύλαξαι. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Φοινίκη ἢ Ἰος. ἔστι καὶ Λυδίας. ὁ πολίτης Ἰήτης καὶ Ἰέτης. Ἰουδαί α . Ἀλέξανδρος ὁ πολυίστωρ, ἀπὸ τῶν παίδων Σεμιράμιδος Ἰούδα καὶ Ἰδουμαία, ὡς δὲ Κλαύδιος Ἰούλιος, ἀπὸ Οὐδαίου Σπάρτων ἑνὸς ἐκ Θήβης μετὰ Διονύσου ἐστρατευκότος. τὸ ἔθνικόν Ἰουδαίους, τινὲς δὲ Ἰδουμαίους φασίν. Ἰουερνί α , νῆσος Πρετανικὴ τῶν δύο ἐλάσσων. τὸ ἔθνικόν Ἰουερνιάτης. Ἰουέρν η , πόλις ἐν τῷ Πρετανικῷ. [15]

Eth 335 τὸ ἔθνικόν Ἰουέρνοι. Ἰουλεῖ ς , οἱ Ῥωμαῖοι, ἀπὸ τοῦ βασιλέως ἀφ' οὗ καὶ ὁ μῆν, ἢ ἀπὸ Ἰουλίδος. τὸ ἔθνικόν Ἰουλεύς καὶ Ἰουλιάς τὸ θηλυκόν, [καὶ] Ἰουλὶς. Ἰουλί ς , πόλις ἐν Κέῳ τῇ νήσῳ, ἀπὸ Ἰουλίδος κρήνης. ἀφ' ἧς Σιμωνίδης ἐστὶν ὁ μελοποιὸς καὶ Βακχυλίδης ὁ ἀδελφιδοῦς ἐκείνου καὶ Ἑρασίστρατος ἱατρὸς μετὰ ταῦτα, καὶ Ἀρίστων ὁ περιπατητικός. οὗτοι Ἰουλιῆται. παρ' οἷς νόμος ἐτέθη, ὡς Μένανδρος καλὸν τὸ Κεῖων νόμιμόν ἐστι, Φανία, ὁ μὴ δυνάμενος ζῆν

καλῶς οὐ ζῆ κακῶς. προσέταττε γὰρ τοὺς ὑπὲρ ἐξήκοντα ἔτη κωνειάζεσθαι, τοῦ διαρκεῖν τοῖς ἄλλοις τὴν τροφήν. τὸ ἐθνικὸν Ἰουλιεύς καὶ Ἰουλιήτης ὡς πολιήτης. Ἴπαν α, πόλις περὶ Καρχηδόνα, ὡς Πολύβιος πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἰπανεύς, ὡς Τύανα Τυανεύς. Ἴπνο ς, ἦν Ἰπνέαν τινές, Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἰπνεύς. Ἴπνοϋ ς, χωρίον ἐν Σάμῳ, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἦρας Ἰπνουντίδος. λέγεται δὲ καὶ Ἰπνουσία. Ἰππόλ α, πόλις ἀρχαία Λακωνική. [20]

Eth 336 Πausanías τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἰππολαΐτης, καὶ θηλυκὸν Ἰππολαΐτις. Ἰππώνησο ς, πόλις Καρίας. Ἐκαταῖος Ἀσία. ἔστι καὶ Λιβύης, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐβδόμῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἰππονήσιος. Ἴππο ς, νῆσος Ἐρυθραίας. Θεόπομπος τεσσαρακοστῷ δευτέρῳ. ἔστι καὶ πόλις Σικελίας. ἔστι καὶ Παλαιστίνης. τὸ ἐθνικὸν Ἰππιος καὶ Ἰππῖνος καὶ Ἰππηνός. Ἰπποταμάδα ι, δῆμος Οἰνηίδος φυλῆς, ὁ δημότης Ἰπποταμάδης. τὰ τοπικὰ ἐξ Ἰπποταμαδῶν εἰς Ἰπποταμαδῶν ἐν Ἰπποταμαδῶν. Ἰππουάκρ α, πόλις Λιβύης. ὁ πολίτης Ἰππουακρίτης. Ἰππου κώμ η, Λυκίας κώμη, διὰ τὸ ὁδοιπόρων τινῶν ἐκεῖ ἵππον ἀποθανεῖν. οἱ οἰκοῦντες Ἰπποκωμῆται. Ἰππουρίσκο ς, νῆσος Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Ἰππουρίσκιος ὡς Δορίσκιος Τριποδίσκιος. Ἰπῶ ν, Λιβύης πόλις. Πολύβιος δωδεκάτῳ. Ἰπῶνιο ν, πόλις Βρεττιῶν, ἀπὸ ἥρωος, ἡ μετωνομάσθη ὑπὸ Ῥωμαίων Οὐίβων Οὐαλεντί α. τὸ ἐθνικὸν Ἰππωνιάτης. τοῦτο δὲ τὸ ἐθνικὸν ὡς ἀπὸ τοῦ Ἰππωνία· ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἰπῶνιον ἔδει Ἰπῶνιος ἢ Ἰπωνιεύς. Ἰρ ά, ὄρος Μεσσηνίας. [20]

Eth 337 Ῥιανὸς ἐν Μεσσηνιακῶν πρώτῳ. ἔστι καὶ πόλις Μαλιέων ἀπὸ Ἰρου. ἔστι καὶ πόλις Λέσβου. καὶ ἡ παρ' Ὀμήρῳ „Καρδαμύλην τ' Ἐνόπην τε καὶ Ἰρήν“. τὸ ἐθνικὸν Ἰριεύς τῶν Μαλιέων. Ἰρασ α, τόπος Λιβύης, εἰς ὃν μετήγαγον Βάττον οἱ Λίβυες, ὡς Ἡρόδοτος τετάρτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἰρασεύς, ὡς Μύλασα Μυλασεύς. Ἴρο ς, πόλις Θεσσαλίας. Λυκόφρων „Ἴρόν τε καὶ Τραχίνα καὶ Περραιβικήν“. ὁ πολίτης Ἰρώτης ὡς Ἠπειρώτης Μαλλώτης. Ἴ ς, πόλις Περσική. Ἡρόδοτος πρώτῃ. ἔνθα καὶ ποταμὸς Ἴς „ἔνθεν ἡ ἄσφαλτος ἐς τὸ ἐν Βαβυλῶνι τεῖχος ἐκομίσθη“. Ἰσαυρί α, μεταξὺ Λυκαονίας καὶ Κιλικίας πρὸς τῷ Ταύρῳ. καὶ πόλις [Ἰσαυρα οὐδετέρως], Χάραξ δὲ θηλυκῶς. τὸ ἐθνικὸν Ἰσαυρεύς καὶ Ἰσαυρος. Ἰσβο ς, Ἰσαυρίας πόλις. [15]

Eth 338 τὸ ἐθνικὸν Ἰσβώτης, ὡς Μαλλός Μαλλώτης. Ἰσεῖο ν, πόλις Αἰγύπτου, ἀπὸ Ἰσιδος. οἱ οἰκοῦντες μετάβολοι· τοιοῦτοι γὰρ ἦσαν. πωλοῦσι δὲ μόνοις τοῖς ἐμπόροις ἀθρόα τὰ φορτία παρὰ τῶν τεχνιτῶν ἀγοράζοντες αὐτὰ κατ' ὀλίγα καὶ κοτυλίζουσι τοῖς ἐγχωρίοις. προπερισπᾶται δέ, ὡς Ἰρεῖον καὶ Νεμεσεῖον καὶ τῶν ὅσα μὴ τῆς γενικῆς τὸ δ' ἐφύλαξαν τεμενικῶν· τοιοῦτος γὰρ ὁ τύπος. Ἰσηπο ς, ἔθνος Σκυθικόν. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. Ἰσθμός ς, ἡ Ἀλικαρνασσός, τῆς Καρίας πόλις. ὁ πολίτης Ἰσθμιος. ἔστι καὶ Κορίνθου Ἰσθμός ς, ἐν ᾗ Ἰσθμιος ὁ Ποσειδῶν. καὶ νίκη Ἰσθμιάς καὶ Ἰσθμιάδες σπονδαί. λέγονται καὶ Ἰσθμιῶται. Ἰσινδο ς, πόλις Ἰωνίας. ὁ πολίτης Ἰσίνδιος αἰνετιτάς. λέγεται καὶ Ἰσινδα· τὸ ἐθνικὸν Ἰσίνδιος. καὶ χωρίον Ἰσινδία καὶ Ἰσινδα. Ἰσμάηλ α, τῆς Ἀραβίας χωρίον. οἱ οἰκοῦντες Ἰσμαηλίται. Ἰσμαρο ς, πόλις Θράκης τῶν Κικόνων. Ὀμηρος. ὁ πολίτης Ἰσμάριος, καὶ Ἰσμαρικός τὸ κτητικόν. ἔστι καὶ Ἰσμαρίς λίμνη. Ἡρόδοτος ζ'. Ἰσμήν η, ἡρωὶς καὶ κώμη Βοιωτίας. ὁ κωμήτης Ἰσμήνιος καὶ Ἰσμηναῖος καὶ Ἰσμηνεύς καὶ Ἰσμηνίτης. ἔστι καὶ Ἰσμηνός ποταμὸς Βοιωτίας, ἀφ' οὗ Ἰσμήνιος ὁ Ἀπόλλων καὶ Ἰσμηνία. Ἰσπανία ι, [ἀπὸ Ἰσπάνου γίγαντος οὕτω λεγομένου. [20]

Eth 339] δύο τῆς Ἰταλίας ἐπαρχίαι, ἡ μὲν μεγάλη ἡ δὲ μικρά. [ταύτης ἐμνήσθη Χάραξ ἐν ι' χρονικῶν „ἐν Ἰσπανίᾳ τῇ μικρᾷ τῇ ἔξω Λουσιτανῶν πάλιν ἀποστάντων ἐπέμφθη ὑπὸ Ῥωμαίων στρατηγὸς ἐπ' αὐτοὺς Κύϊντος“. ὁ αὐτὸς ὁμοῦ περὶ τῶν δύο „Κύϊντος ὁ τῶν Ῥωμαίων πολέμαρχος ἐν ἀμφοτέραις ταῖς Ἰσπανίαις, ἡσώμενος δὲ ὑπὸ Οὐιριάθου σπονδὰς πρὸς αὐτὸν ἐποίησατο“. ταύτην κεκληθῆναι φησιν Ἰβηρίαν ἐν Ἑλληνικῶν γ' „τὴν δὲ Ἰσπανίαν Ἑλλήνες τὰ πρῶτα Ἰβηρίαν ἐκάλουν, οὕτω ξύμπαντος τοῦ ἔθνους τὴν προσηγορίαν μεμαθηκότες, ἀλλ' ἀπὸ μέρους τῆς γῆς, ὃ ἔστι πρὸς ποταμὸν [Ἰβηρα.] Ἰβηρίαν καὶ ἀπ' ἐκείνου ὀνομάζονται, τὴν πᾶσαν οὕτω καλοῦντες. ὕστερον δὲ φασιν αὐτὴν μετακεκληθῆναι Πανίαν“.] Ἴσο α, πόλις ἐν Λέσβῳ,

κληθεῖσα Ἰμέρ α , εἴτα Πελασγία καὶ Ἴσσα ἀπὸ τῆς Ἰσσης τῆς Μάκαρος. ἔστι καὶ νῆσος πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα κατὰ Δελματίαν καὶ Ἰλλυρίαν ἔστι καὶ θηλυκὸν Ἰσσάς ἐπὶ τῆς Λέσβου παρὰ Παρθενίῳ ἐν Ἡρακλεῖ. Ἰσσηδόνες , ἔθνος Σκυθικόν. Ἐκαταῖος Ἀσίᾱ. Ἀλκμάν δὲ μόνος Ἐσσηδόνας αὐτοὺς φησιν. εὐρίσκεται δὲ ἡ δευτέρα παρ' ἄλλοις διὰ τοῦ ε . λέγονται καὶ Ἰσσηδοὶ τρισυλλάβως. ἔστι καὶ Ἰσσηδὼν πόλις. Ἰσό ς , πόλις μεταξὺ Συρίας καὶ Κιλικίας, ἐν ἣ Ἀλέξανδρος Δαρεῖον ἐνίκησεν, ἣ ἐκλήθη διὰ τοῦτο Νικόπολις ἀπ' αὐτοῦ. [20]

Eth 340 καὶ ὁ Ἰσικὸς κόλπος. ὁ πολίτης Ἰσσαῖος, ὡς Νεῖλος Νειλαῖος. ἐκεῖ δὲ καὶ ποταμὸς Πίναρος ὀνομαζόμενος. Ἰσώριον , ὄρος τῆς Λακωνικῆς, ἀφ' οὗ ἡ Ἀρτεμις Ἰσωρία. τὸ ἐθνικὸν Ἰσώριος. Ἰστία α , πόλις Εὐβοίας. Ὀμηρος „πολυστάφυλόν τ' Ἰστίαϊαν“. ἡ δὲ διὰ τοῦ ι ἰωνικὴ γραφὴ ἔστι. νῦν δὲ καλεῖται Ὠρεός ὁ πολίτης Ἰστιαεὺς. Ἐφορος δὲ τὸ ἐθνικὸν Ἐστιαῖός φησι. καὶ Ἰστιώτης ὁ τῆς Θετταλικῆς. τῆς δὲ Εὐβοίας ἀδιάφορος κατὰ τὴν γραφὴν καὶ διὰ τοῦ ι καὶ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. Ἰστό ς , νῆσος Λιβύης, Οὐδενὴ λεγομένη ὑπὸ Λιβύων, ὑπὸ δὲ Φοινίκων Κέλλα ῥαφσά θ , ὃ ἐρμηνεύεται ἰστός νεὺς. νῆ γάρ ἐστι παραπλήσιος. τὸ ἐθνικὸν Ἰστιος, τῷ λόγῳ τῶν εἰς ος δισυλλάβων ἐπὶ νήσων, Ἰμβριος Ἀνδριος. Ἰστρία , χώρα κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον. οἱ οἰκοῦντες Ἰστροὶ καὶ Ἰστριοὶ. Ἰστριαν ᾶ , πόλις παρὰ τὴν Περσικὴν θάλασσαν, ὡς Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν Ἰστριανηνός ἢ Ἰστριανίτης. Ἰστρο ι , ἔθνος ἐν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ. Ἐκαταῖος Εὐρώπη. τὸ ἐθνικὸν [Ἰστρος], καὶ κτητικὸν Ἰστρικός, ὡς τὸ Ταῦροι Ταυρικός. [20]

Eth 341 Ἰστρο ς , πόλις Κρήτης, ἣν Ἀρτεμίδωρος Ἰστρώνα φησι. δευτέρα πόλις Ἰστρος ἐν τῷ Πόντῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἰστριος καὶ Ἰστριεύς. Ἀρριανὸς δὲ Ἰστρίαν ὡς Ὀλβίαν αὐτὴν φησι. τὸ ἐθνικὸν ταύτης Ἰστριανός ὡς Ὀλβιανός, καὶ κατὰ τροπὴν Ἰστρινὸς λιμὴν καὶ Ἰστριανίς, θηλυκῶς. τρίτη νῆσος πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα κατὰ τὸ Τριόπιον τῆς Κνιδίας. τετάρτη πόλις τῆς Ἰαπυγίας, ὡς Ἐφορος εἰκοστῷ ἐνάτῳ. Ἰστών η , ὄρος προσεχὲς τῇ Κερκύρᾳ. Θουκυδίδης τρίτῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἰστωναῖος ὡς Τορωναῖος. Ἰταλί α , ἡ χώρα, ἀπὸ Ἰταλοῦ, ἢ πρὶν Αὐσονία καὶ Αὐσονί ς . τὸ ἐθνικὸν Ἰταλός καὶ Ἰταλός. ἀπὸ δὲ τοῦ Ἰταλία τὸ Ἰταλιώτης ὡς Κιλικιώτης Φθιώτης. τί δὲ διαφέρει τὸ Ἰταλός τοῦ Ἰταλιώτου, ἐν τῷ περὶ Σικελίας εἰρήσεται. τὸ θηλυκὸν Ἰταλιώτις. καὶ Ἰταλιεύς, ὡς τοῦ Αὐσονία τὸ Αὐσονιεύς. καὶ ἰταλιάζειν ῥῆμα. καὶ Ἰταλικός τὸ κτητικὸν καὶ Ἰταλιωτικός. ἔστι καὶ Ἰταλικὸν χωρίον Σικελίας. ἔστι καὶ Ἰταλικὴ πόλις Ἰβηρίας. τὸ ἐθνικὸν Ἰταλικήσιος καὶ Ἰταλικησία. ἐκαλεῖτο ἡ χώρα καὶ Οἰνωτρία καὶ Ἐσπερία . Ἰτανός ς , πόλις ἐν Κρήτῃ, ἀπὸ Ἰτανοῦ Φοίνικος, ἣ τῶν Κουρήτων ἐνὸς μιγάδος. οἱ πολῖται Ἰτάνιοι. ἔστι καὶ ἄκρα. Ἰτέ α , δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. [20]

Eth 342 ὁ δημότης Ἰταῖος. Ἀνδροτίων δὲ τρισυλλάβως ἔφη. Ἰτύκ η , πόλις Λιβύης, Τυρίων ἄποικος. τὸ ἐθνικὸν Ἰτυκαῖος. ἀφ' οὗ Διονύσιος ὁ Ἰτυκαῖος ῥιζοτομικῶν πρώτῳ. Ἰτω ν , πόλις Θεσσαλίας „Ἰτωνά τε μητέρα μήλων“. οἱ ἐγχώριοι ὀξυτόνως αὐτὴν φασιν Ἰτώ ν . τινὲς δὲ Σιτῶνα αὐτὴν φασὶ διὰ τὸ σιτοφόρον. λέγεται καὶ ἡ Ἰτωνος ἀπὸ Ἰτώνου ἥρωος, ἀφ' οὗ καὶ Ἰτωνία ἢ Ἀθηνᾶ. ἢ τις καὶ Ἰτώνη. τὸ ἐθνικὸν Ἰτωναῖος καὶ Ἰτωναία ἢ Ἀθηνᾶ. ἔστι καὶ πόλις Ἰτώνη ἐν Ἠπείρῳ, καὶ Ἰταλίας, καὶ Βοιωτίας, καὶ Λυδίας. ὁ πολίτης Ἰτώνιος καὶ Ἰτωνία, καὶ Ἰτωνία ἢ Ἀθηνᾶ, καὶ Ἰτωνιάς καὶ Ἰτωνίς. καὶ χώρα Ἰτώνη ὑπὸ τὸν Αἴμον, ὡς Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. Ἰχαν α , πολίχνιον τῆς Σικελίας, διὰ τὸ τῇ αὐτοῦ ἀλώσει πολλὰ προσλιπαρῆσαι τοὺς Συρακουσίους. ἰχανᾶν δὲ τὸ ἐπιθυμεῖν. τὸ ἐθνικὸν Ἰχανῖνος. Ἰχνα ι , πόλις Μακεδονίας. Ἡρόδοτος ἐβδόμῃ. Ἐρατοσθένους δὲ Ἀχνας αὐτὴν φησι. Φιλητᾶς δ' ἄλλην φησὶ διὰ τοῦ α . τὸ ἐθνικὸν Ἰχναῖος καὶ Ἰχναία ἢ Θέμις. διωκομένη γὰρ ὑπὸ τοῦ Διὸς κατελήφθη ἐν τοῖς τῶν Ἰχναίων τόποις, καὶ ἀπὸ τοῦ διωχθῆναι κατ' ἴχνος ὠνομάσθη. ἔστι καὶ ἑτέρα τῆς ἀνατολικῆς πόλις. Ἰψίκουρο ι , ἔθνος Λιγυστικόν. [20]

Eth 343 Θεόπομπος τεσσαρακοστῷ τρίτῳ „ἦν ἐνέμοντο πρότερον Ἰψίκουροι καὶ Ἀρβαξανοὶ καὶ Εὐβιοὶ, Λίγυες τὸ γένος“. Ἰωλκό ς , πόλις Θεσσαλίας. „Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην

Ἰαωλκόν“. ἀπὸ Ἰωλκοῦ τοῦ Ἀμύρου, ἀφ’ οὗ τὸ Ἀμυρικὸν πεδίων Λαρισαίων. τὸ ἐθνικὸν Ἰώλκιος καὶ Ἰωλκία καὶ Ἰωλκίς καὶ Ἰωλκιάς. Ἰωλο ν , ὄρος Περραιβίας. οἱ οἰκοῦντες Ἰωλοι. Ὅμηρος „τῷ δ’ Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοι τε Περαιβοί“ „τῷ δ’ ἄρ’ Ἰωλοι ἔποντο μενεπτόλεμοι τε Περαιβοί“. Ἰών η . οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ Ἀντιόχεια ἢ παρὰ Δάφνην, ἣν ὥκησαν Ἀργεῖοι. τὸ ἐθνικὸν Ἰωνίτης ἢ Ἰωναῖος ὡς Κλεωναῖος „Κλεωναῖοιο χάρωνος“. Ἰωνί α . οὕτως ἡ Ἀττικὴ πρότερον, ἀπὸ Ἰωνος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθέως. „οὕτω μὲν οἱ Ἀθηναῖοι. ἐν μὲν τοι Δωριεῦσιν Αἰτωλοί, ἐν δὲ Αἰολεῦσι Βοιωτοί, ἐν δὲ τοῖς Ἰωσιν Ἀθηναῖοι“. ὁ οἰκὼν Ἰων καὶ Ἰωνίς καὶ Ἰάς καὶ Ἰωνικός καὶ ἰωνίζω ῥῆμα. Ἰωνίδα ι , δῆμος τῆς Ἀττικῆς, τῆς Αἰγιίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἰωνίδης. ^[15]

Eth 344 τὰ τοπικὰ ἐξ Ἰωνιδῶν εἰς Ἰωνιδῶν ἐν Ἰωνιδῶν. Ἰωπί ς , ὄξυτόνως, Λακωνικὴ χώρα. Ἡρωδιανὸς τετάρτη. Ἰωτάπατ α , πόλις Συρίας. Ἰώσηπος ἐν τρίτῳ. καὶ θηλυκῶς Ἰωταπάτ η . τὸ ἐθνικὸν Ἰωταπατηνός. Καβαλί ς , πόλις πλησίον Κιβύρας πρὸς νότον Μαιάνδρου. [Στράβων τρισκαίδεκάτῃ.] ἢ γενικὴ Καβαλίδος. ὁ πολίτης Καβαλεύς. Ἐκαταῖος Ἀσία. καὶ θηλυκῶς, ὡς Στράβων ἐν τῇ εἰρημένῃ „ἀπόγονοι δὲ Λυδῶν οἱ Κιβυράται τῶν κατασχόντων τὴν Καβαλίδα“. ὁ δὲ πολυίστωρ Ἀλέξανδρος Καβάλισσαν φησὶ τὸ θηλυκόν. εἶναι δὲ τὸ γένος αὐτὴν Ὀλβίαν. Καβασσό ς , πόλις ἐν Καππαδοκίᾳ, πατρὶς Ὀθρυονέως. Ὅμηρος „Καβησσόθεν ἔνδον ἔοντα“. Ἐκαταῖος δ’ ὁ Μιλήσιος Καβησσὸν πόλιν εἶναί φησιν ὑπερβάντι τὸν Θράκιον Αἴμον. καὶ συμφωνεῖ καὶ ἡ τοῦ γάμου ἐλπίς τῶν Θρακῶν ἀκολασία. Ἑλλάνικος δὲ τῆς Λυκίας πόλιν Καβησσό ν . ^[15]

Eth 345 Ἀπίων δὲ ἀληθέστερόν φησι κώμην εἶναι Καππαδοκίας μεταξὺ Ταρσοῦ καὶ Μαζάκων. Μάζακα δὲ ἡ Καππαδοκίας ἐκαλεῖτο Καισάρεια. ἐθνικῶς ἀρκεῖ τὸ Ὀμηρικὸν Καβησσόθεν. πολλὰ γὰρ τοιαῦτα, ὡς τὸ Καμειρόθεν, τὰ τοπικὰ ἐθνικῶς. δύναται δὲ Καβήσσιος ἢ Καβησσίτης. Καβειρί α , πόλις τῆς κάτω Ἀσίας, ἥς τὴν γῆν Καβεῖριοι ὥκουν. εἰσὶ καὶ Καβεῖριοι ἔθνος Βοιωτίας, ὡς Πausanias ἐνάτῳ. καὶ Κάβειρος Καβειρία, ἀφ’ οὗ τὸ Καβειραῖος καὶ Καβειραία καὶ Καβειρίτης. καὶ Καβεῖριο ν . τούτου τὸ ἐθνικὸν Καβεῖριος, ὡς τὸ Βυζάντιον Βυζάντιος, καὶ Καβειρία τὸ θηλυκόν. καὶ Καβειριεύς. καὶ νύμφαι Καβειρίδες, ἀπὸ Καβειροῦς τῆς Πρωτέως καὶ Ἀγχινόνης, ἀφ’ ἧς καὶ Ἡφαίστου Κάδμιλος. ἔστι δὲ ἡ μὲν Καβειρίς παρὰ τὸ Κάβειρος, ἡ δὲ Καβειριάς παρὰ τὸ Καβεῖριος. τὸ κτητικὸν Καβειρικός καὶ Καβειρική, καὶ καβειριάζεσθαι ῥῆμα. Καβελλιώ ν , πόλις Μασσαλίας. Ἀρτεμίδωρος ἐν πρώτῃ γεωγραφουμένων. τὸ ἐθνικὸν κατὰ τὸν ἐπιχώριον τύπον Καβελλιωνήσιος ὡς Ταρρακωνήσιος, κατὰ δὲ τὸν Ἑλληνικὸν Καβελλωνίτης ὡς Ταρρακωνίτης. Καβύλ η , πόλις Θράκης οὐ πόρρω τῆς τῶν Ἀστῶν χώρας. ^[20]

Eth 346 Πολύβιος τρισκαίδεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Καβυληνός ὡς Ἀρτακηνός. Καδμεία πόλι ς , Θηβῶν ἀκρόπολις, ἀφ’ ἧς οἱ Θηβαῖοι Καδμεῖοι καὶ Καδμεῖωνες καὶ Καδμεῖαι, καὶ τὸ τεῖχος Καδμεία. Κάδο ι , πόλις Μυσίας. Στράβων ιβ’ „καὶ Δορυλάειον πόλις καὶ Κάδοι“. τὸ ἐθνικὸν Καδηνός. Καδούσιο ι , ἔθνος μεταξὺ τῆς Κασπίας θαλάσσης καὶ τοῦ Πόντου. Στράβων ἐνδεκάτῃ. Κάδρεμ α , πόλις Λυκίας, ἄποικος Ὀλβίων. ἐρμηνεύεται δὲ σίτου φρυγμὸς ἢ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Καδρεμεύς. Κάθαι α , πόλις Ἰνδική. τιμῶσι δὲ τοὺς καλοὺς ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε βασιλέα τὸν κάλλιστον αἰροῦνται. ὁ πολίτης Καθαῖατος. Καικῖνο ν , χωρίον Ἰταλικόν. Φίλιστος δευτέρῳ Σικελικῶν. Καινίν η , πόλις Σαβίνων, ἡ ὑπὸ Ῥωμύλου ἀλοῦσα. τὸ ἐθνικὸν Καινινῆται. Καينو ί , ἔθνος Θράκιον. Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν τετάρτῳ. Καινύ ς , νῆσος πλησίον Πελωριάδος, τῆς κατὰ Σικελίαν ἄκρας, πρὸς δύσιν νεύουσα. ^[20]

Eth 347 ἔστι καὶ πόλις Ἰταλίας Καινύσιο ν . Καιρ ή , πόλις Τυρρηνίας. τὸ ἐθνικὸν Καιριτανός. εἴρηται ἐν τῷ περὶ Ἀγύλλης. Καισάρει α , μητρόπολις τῆς Καππαδοκίας, ἡ πρὶν Εὐσέβεια καὶ Μάζακ α , ὡς Στράβων. ἔστι καὶ Παλαιστίνης. καὶ τρίτη πρὸς τῇ Πανεάδι. τὸ ἐθνικὸν Καισαρεύς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι τούτῳ τῷ ὀνόματι προσαγορευόμεναι. Καλαβρί α , χώρα πλησίον τῆς Ἰταλίας. ὁ οἰκῆτωρ

Καλαβρός, καὶ Καλαβρά θηλυκὸν καὶ Καλαβρίς. Καλάθ η , πόλις οὐ πόρρω τῶν Ἑρακλείων στηλῶν. Ἑκαταῖος Εὐρώπη. Ἔφορος δὲ Καλάθουσαν αὐτὴν φησιν. ἔστι καὶ τοῦ Πόντου Καλάθου α . ὁ πολίτης τῆς Καλάθης Καλαθῖνος ὡς Ἀγαθῖνος, τῆς δὲ Καλαθοῦσης Καλαθούσιος ὡς Νύσιος. Καλάμα ι , πόλις Πελοποννήσου. Πανσανίας τετάρτῳ. Καλαμένθ η , ἥ τις καὶ Καλαμίνθ η , πόλις Λιβύης. Ἑκαταῖος περιηγήσει. κρεῖττον οὖν ὡς Ἡρόδοτος διὰ τοῦ ι πόλις Φοινίκων. Κάλαρν α , πόλις Μακεδονίας, ὡς Λούκιος ὁ Ταρραῖος. τὸ ἔθνικὸν Καλαρναῖος. Καλάσιρ ς , μοῖρα Αἰγύπτου. Ἡρόδοτος δευτέρῳ. οἱ καὶ Καλασίριοι καὶ Καλασιρίαι. Καλατία ι , γένος Ἰνδικόν. Ἑκαταῖος Ἀσία. Καλαύρει α , νησίδιον πρὸς τῇ Κρήτῃ, [κύκλον ἔχουσα] ὅσον τριάκοντα σταδίων, ἀπὸ Καλαύρου τοῦ Ποσειδῶνος. [25]

Eth 348 ἐκαλεῖτο καὶ Εἰρήν η . ὁ πολίτης Καλαυρείτης. Κάλβιο ς , κρήνη Λυκίας, ἦν καὶ Καλαινόν φασι. τινὲς δὲ αὐτὴν καὶ διὰ τοῦ μ φασί. Καλὴ ἄκτ η , πόλις Σικελῶν. Εὐδοξος τετάρτῳ γῆς περιόδου. ἔστι δὲ [ὡς] Μεγάλῃ κώμῃ. ἐκ τῶν δύο δὲ ἡ παραγωγή, Μεγαλοκωμήτης Καλακτίτης ἢ Καλοακτίτης διὰ τοῦ ι . ἐπεὶ καὶ παρὰ τὸ Ἀκτὴ Ἀκτίτης [καὶ Ἀττικός· Ἀκτὴ γὰρ ἡ Ἀττικὴ]. ἢ Καλοακταῖος καὶ Καλοακταία θηλυκόν, ἢ Καλοάκτιος ὡς Πανάκτιος καὶ ἐπάκτιος. Κάληρο ς . οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ Ἀλωπεκόννησος ἀπὸ Καλήρου βασιλέως, Ἀλωπεκόννησος δὲ ὅτι ἐκεῖ εἶδον σκύμνους φέρουσαν καὶ κατατιθεῖσαν ἁλώπεκα. τινὲς δ' ὅτι δεκάληρος ἐκαλεῖτο ἡ πόλις. Καλησί α , πόλις Αὔσονικῃ. Διονύσιος πεντακαίδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἔθνικὸν Καλησιανός, ὡς αὐτός. Καλλάτηβ ο ς , πόλις Λυδίας. Ἡρόδοτος ἐβδόμῃ. τὸ ἔθνικὸν Καλλατήβιος. Κάλλατι ς , πολίχνιον ἐν τῇ παραλίᾳ τοῦ Πόντου, Στράβων ἐβδόμῃ. ὡς κάλαθος εὐρέθη ἑοικῶς τοῖς θεσμοφοριακοῖς. ὁ πολίτης Καλλατιανός, ὡς Τραλλιανός Σαρδιανός· ἀφ' οὗ Ἰστρος Καλλατιανὸς περὶ τραγωδίας γράψας καλὸν βιβλίον. [20]

Eth 349 ἔοικε δ' εἶναι ἀπὸ τοῦ Καλλατία ὡς Ὀλβιανός, εἰ μὴ ἀπὸ τῆς ἰωνικῆς γενικῆς γέγονε τῆς Καλλάτιος. Καλλία ι , πόλις μία τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ τριπόλεως. ὁ πολίτης Καλλιεύς, ὡς Πανσανίας. ἔστι καὶ χωρίον πλησίον Τάραντος. Καλλίαρο ς , πόλις Λοκρῶν, ἀπὸ Καλλιάρου τοῦ Ὀδοιδόκου καὶ Λαονόμης, ὡς Ἑλλάνικος ἐν πρώτῃ Δευκαλιωνείας, Στράβων δ' ἐν ἐνάτῃ παρὰ τὸ εὐήροτον αὐτὴν εἶναι φησι. Καλλίαρα οὐδετέρως. τὸ ἔθνικὸν Καλλιαρεῖς ὡς Μεγαρεῖς. Καλλιόπ η , πόλις Παρθυαίων. Πολύβιος δεκάτῳ. τὸ ἔθνικὸν Καλλιοπεύς, ὡς Παρθενόπῃ Παρθενοπεύς. Καλλίπολι ς , πολίχνιον Λαμψάκου ἐν τῇ περαίᾳ τῆς Χερρονήσου ἐπ' ἀκτῆς κειμένη, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Βιθυνίας. δευτέρα κατὰ τὸν Ἀνάπλουν. τρίτη πόλις Σικελίας. τετάρτη πόλις Καρίας. οἱ πολῖται πασῶν Καλλιπολῖται. Κάλπ η , πόλις Βιθυνῶν. Θεόπομπος ὀγδόῳ Ἑλληνικῶν. ἔστι καὶ λιμὴν Κάλπῃ ς . τὸ ἔθνικὸν Καλπεύς ὡς Σινωπεύς. καὶ Καλπῖνος ἔστιν ὡς Πεύκη Πευκῖνος. [15]

Eth 350 τοῦ δὲ λιμένος ὡς Καλπολιμενίτης. καὶ τὴν πόλιν Κάρπειαν τινὲς τούτους Καρπητανούς ὡς Καλπειανούς φασι. Καλύβ η , πόλις Θράκης, ἄποικος Μακεδόνων. τὸ ἔθνικὸν Καλυβῖται ἢ Καλυβεῖς, ὡς τῆς Ἀλύβης Ἀλυβεῖς. Κάλυδν α , νῆσος. καὶ πόλις Θήβης, ἀπὸ Καλύδνου παιδὸς Οὐρανοῦ. λέγεται καὶ Καλυδνό ς . ὁ πολίτης Καλυδναῖος, καὶ Καλυδνῖς τὸ θηλυκόν, καὶ Καλυδνεὺς ὁ Ἀπόλλων καὶ Καλύδνιος, ὡς Ἀνδροτίων ἔκτῃ Ἀτθίδος. Καλυδῶ ν , Αἰτωλίας πόλις, ἀπὸ Καλυδῶνος τοῦ Ἐνδυμίωνος ἢ τοῦ Αἰτωλοῦ. τὸ ἔθνικὸν Καλυδώνιος καὶ Καλυδωνία. Κάλυμν α , νῆσος, ἦν ὁ Σκήψιος πληθυντικῶς Καλύμνας φησί. τὸ ἔθνικὸν Καλύμνιος, ὡς Στράβων δεκάτῳ τὸ Καλύμνιον μέλι ἐκεῖ εἶναι φησι. λέγεται καὶ Καλυμνία. τὸ ἔθνικὸν Καλυμνιάτης. Κάλυνδ α , πόλις Καρίας, ὡς Καρύανδα. τὸ ἔθνικὸν Καλυνδεύς. Ἡρόδοτος ὀγδόῃ. Κάλυτι ς , πόλις Συρίας. Ἡρόδοτος δευτέρα. ὁ οἰκῆτωρ Καλυτίτης, καὶ τὸ θηλυκόν Καλυτίς, διὰ τὸ προειληφθαι τὸν χαρακτῆρα. Καμάρ α , πόλις Κρήτης. [20]

Eth 351 καὶ ὁ πολίτης [Καμαρίτης], ὡς Ξενίων ἐν Κρητικοῖς φησιν. ἥτις Λατῶ ἐλέγετο. Καμαρηνοί , νῆσοι Ἀραβίων. Ἑκαταῖος ἐν περιηγήσει. οἱ οἰκοῦντες ὁμοίως τῷ πρωτοτύπῳ Καμαρηνοί.

Καμαρί α , πόλις Ἰταλική. „Ἀλβανῶν ἀπόκτισις“ Διονύσιος [δευτέρῳ] Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. οἱ οἰκήτορες Καμαρίνοι. Καμάριν α , πόλις Σικελίας. καὶ λίμνη, ἀφ’ ἧς ἡ παροιμία „μὴ κίνει Καμαρίναν, ἀκίνητος γὰρ ἀμείνων“. ὁ πολίτης Καμαριναῖος. Καμβυσηνή καὶ Ξερξήνη , ἀπὸ Καμβύσου καὶ Ξέρξου, Περσικαὶ χῶραι. τὸ ἐθνικὸν τὸ αὐτό. Καμικό ς , πόλις Σικελίας, ἐν ἧ Κώκαλος ἦρχεν ὁ Δαιδάλου. Χάραξ δὲ Ἴνυκον ταύτην φησίν. ὁ πολίτης Καμίκιος, καὶ θηλυκῶς. Κάμιρο ς , πόλις ἐν Ῥόδῳ, ἀπὸ τοῦ παιδὸς Κερκάφου τοῦ Ἡλιάδου καὶ Κυδίππης. ἀπὸ Κερκάφου δὲ αἱ Ῥόδιαι γυναῖκες Κερκαφίδες. ἦσαν δὲ τρεῖς, ὡς Ὅμηρός φησι „Λίνδον Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμιρον“. ὁ πολίτης Καμιρεὺς. Πείσανδρος ὁ διασημότετος ποιητὴς Καμιρεὺς ἦν. λέγεται καὶ Καμιρίτης καὶ Καμιραῖος, καὶ θηλυκῶς. Καμμανί α , μοῖρα Θεσπρωτίας. μετωνομάσθη δὲ Κεστρινί α . ἐξ ἧς Κάδμος ὁ ποταμός. Κεστρίνος δὲ κτίσμα Κεστρίνου τοῦ υἱοῦ Ἑλένου τοῦ Πριαμίδου. [20]

Eth 352 οἱ οἰκήτορες Καμμανοί, ὡς τῆς Καμπανίας Καμπανοί. Κάμπο ς , κτίσμα Καμπάνου, ἀφ’ οὗ ἐκλήθησαν [Καμπανοί.] τὸ θηλυκὸν Καμπανίς καὶ Καμπανή. Κάναθ α , πόλις πρὸς τῇ Βόστρᾳ Ἀραβίας. τὸ ἐθνικὸν Καναθηνός. ἔν τισι δὲ καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται. Κάνα ι , „πολίχνιον [Εὐβοϊκὸν ἦ] Λοκρῶν τῶν ἐκ Κύνου κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Λέσβου“. ἔστι καὶ ὄρος Κάνη καὶ πόλις καὶ λίμνη. ἔστι καὶ πόλις τῆς Τρωάδος. Στράβων ιγ’. εἰσὶ καὶ Κάνναι διὰ δύο νν , πλησίον Καρχηδόνας. [5]

Eth 353 τὸ ἐθνικὸν Καναῖος καὶ Καναία. ἔστι καὶ πόλις Κάναι τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ. Καναῖος Ζεὺς οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ Καναίου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς Κάνης. Κάναστρο ν , ἄκρον Θράκης καὶ Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Καναστραῖος. Σοφοκλῆς δὲ ὑπομνηματίζων τὰ ἀργοναυτικά „Καναστραῖον“ φησίν „ἀκρωτήριον τῆς Παλλήνης“. ἀλλ’ ἐναντιοῦται τὰ ἐθνικά, εἰ μὴ καὶ τοῦτο ἐκλάβοιμεν παραπλησίως τῷ Λέχαιον καὶ Λεχαῖος, καὶ Λύκειον τὸ γυμνάσιον καὶ Λυκεῖος Ἀπόλλων, καὶ Νύμφαιον καὶ Νυμφαῖος. Κάνδασ α , ὡς Μύλασα Πήγασα, φρούριον Καρίας. Πολύβιος ἐκκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κανδασεύς καὶ Κανδασίς. Κάνδαρ α , χωρίον Παφλαγονίας „ὡς ἀπὸ σχοίνων τριῶν Γάγγρων, καὶ Θάριβα κώμη“. [10]

Eth 354 οἱ οἰκήτορες Κανδαρηνοί. καὶ Ἥρας Κανδαρηνῆς ἱερὸν. Κάνδυβ α , οὐδετέρως, πόλις Λυκίας. ἀπὸ Κανδύβου παιδὸς Δευκαλίωνος. τὸ ἐθνικὸν Κανδυβεὺς. Κανθηλί α , πόλις περὶ Καρχηδόνα. Ἑκαταῖος Ἀσία. Ἡρόδοτος. Κανθήλη η , πόλις Λιβυφοινίκων. καὶ Ἑκαταῖος οὕτω. Κανταβρί α , χώρα. Στράβων τρίτῃ. οἱ οἰκήτορες Κανταβροί, ὡς τῆς Καλαβρίας Καλαβροί. Κάντανο ς , πόλις Κρήτης, ὡς Ξενίων ἐν περιορίου Κρητικοῦ τόπου. τὸ ἐθνικὸν Καντάνιος. Κανύσιο ν , μεγίστη τῶν Ἰταλιωτίδων πόλεων. [10]

Eth 355 Στράβων ἔκτῃ. τὸ ἐθνικὸν Κανυσῖνος ἢ Κανυσίτης, ὡς Στράβων. Κάνυτι ς , πόλις Συρίων μεγάλη, ὡς Ἑκαταῖος Ἀσία. τὸ ἐθνικὸν Κανυτίτης. Κάνωπο ς . οὕτως ἔδει γράφεσθαι [διὰ τοῦ π . γράφεται δὲ ὁμῶς] διὰ τοῦ β . Στράβων ἐπτακαιδεκάτῃ „Κάνωβος δ’ ἔστι πόλις ἐν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίοις ἀπὸ Ἀλεξανδρείας πεζῇ ἰοῦσιν, ἀπὸ Κανώβου κυβερνήτου Μενελάου, ἀποθανόντος αὐτόθι“. καὶ ἱερὸν Ποσειδῶνος Κανώβου. καὶ νῆσος. τὸ ἐθνικὸν Κανωβίτης, καὶ τὸ κτητικὸν Κανωβικός, καὶ Κανωβικὴ διῶρυξ καὶ τὸ Κανωβικὸν στόμα. καὶ Κανωβίς θηλυκόν. ἔστι καὶ Λιβύης τόπος Κάνωπο ς . Καοῦ ς , κώμη τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ Τελφουσίας γῆς. ὁ πολίτης Καοῦσιος ἐκεῖ γὰρ οὕτως Ἀσκληπιδὸς τιμᾶται Καοῦσιος, ὡς Πausanias ὀγδόῳ. Κάπα ι , πόλις Ἑλλησποντία. Ἀνδροτίων γ’ Ἀτθίδος. τὸ ἐθνικὸν Καπαῖος ὡς Ναπαῖος. Καπετώλιο ν , ἐν Ῥώμῃ λόφος Ταρπαῖος πάλαι λεγόμενος. περὶ δὲ τῆς γραφῆς τοῦ τεμενικοῦ ὁ Εὐδαίμων διὰ τοῦ ι φησίν „Εἰρηναῖος προπαροξύνει διὰ τοῦ ι γράφων“. Ἡρωδιανὸς δὲ Καπετωλίειον ἐν ἑξ συλλαβαῖς, καὶ ἐν συναιρέσει Καπετώλειον. [20]

Eth 356

τὸ δὲ Καπετωλεῖα ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος προπερισπᾶται. ὅσα γὰρ ἔχει προϋπάρχοντα εἰς ὅς καθαρὸν, παραληγόμενα ἢ μόνῳ τῷ ι ἢ προηγουμένου αὐτοῦ τοῦ α ὥστε εἶναι πρὸ τέλους τὴν αἰ δίφθογγον, προπερισπᾶται, ἢ καὶ ὅσα κτητικά. Ἀσκληπιεῖον, Ἀσκληπιός γάρ· Πτολεμαεῖον, Πτολεμαῖος γάρ· Ὀλυμπιεῖα τὰ Ἀθήνησιν, Ὀλύμπιος γάρ. τὸ δὲ τέμενος Καπετώλιον καὶ Καπετώλιος Ζεὺς διὰ τοῦ ι. τὸ ἐθνικὸν Καπετωλῖνος. Καπίνν α, Τυρρηνικὴ πόλις. λέγεται καὶ πληθυντικῶς. τὸ ἐθνικὸν Καπιννάτης [καὶ Καπιννήτης], ὡς Αἰγινάτης καὶ Αἰγινήτης. τὸ κτητικὸν Καπιννάτιος. Καππαδοκί α, χώρα τῇ Κιλικίᾳ πρόσχωρος, ὡς φησι Μένιππος „ἀπὸ Σινώπης εἰς Εὐάρχον ποταμόν, ὃς ὀρίζει Παφλαγονίαν καὶ Καππαδοκίαν ...“ τὸ ἐθνικὸν Καππάδοξ καὶ Καππάδοκος. καὶ Καππαδόκης· Ἡρόδοτος δὲ φησιν. ὁ κτιστὴς Καππάδοκος εἴρηται ὑπὸ Μενάνδρου. λέγεται καὶ Καππαδόκισσα, ὡς Αἰθιοπίσση καὶ πανδόκισσα. διήρητο δ' οὐχ ὡς νῦν εἰς πρώτην καὶ δευτέραν, ἀλλ' εἰς μείζονα καὶ ἐλάττονα, καὶ μικρὰν καὶ μεγάλην. Καπρί η, νῆσος Ἰταλίας. ^[15]

Eth 357 Ἐκαταῖος Εὐρώπη. λέγονται καὶ Καπρία ί. τὸ ἐθνικὸν Καπριάτης. ἐντεῦθεν ἦν Βλαῖσος σπουδογελοίων ποιητὴς Καπριάτης. Καπύ α, πόλις Ἰταλίας. Ἐκαταῖος Εὐρώπη. ἀπὸ Κάπυος τοῦ Τρωικοῦ. τὸ ἐθνικὸν Καπυανός ὡς Ἀσιανός. Κάραλλις ἢ Καραλλεί α, Ἰσαυρικὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Καραλλεύτης. ἔστι καὶ Κάραλις δι' ἐνὸς λ Λιβυκὴ πόλις, καὶ ἐθνικὸν αὐτοῦ Καραλιτανός. Καραμβύκα ι, ἔθνος Ὑπερβορέων, ἀπὸ ποταμοῦ Καραμβύκα, ὡς Ἐκαταῖος ὁ Ἀβδηρίτης. Κάραν α, πόλις Γαλατίας, ὑπὸ Ῥωμαίων συνοικισθεῖσα. τὸ ἐθνικὸν Καρανίτης καὶ Καρανίτις τὸ θηλυκόν. Καρβανίς γέγονε καὶ ἀπὸ γενικῆς εὐθεῖα ὁ Κάρβανος. ἔστι καὶ Κάρβανα πόλις Λυκίας, καὶ τὸ ἐθνικὸν Καρβανεύς. Καρδαμύλ η, [πόλις Μεσσηνίας.] Ὀμηρος „Καρδαμύλην Ἐνόπην τε“. Ἡρόδοτος δὲ Λακωνικὴν αὐτὴν φησιν. ἔοικε δ' ἑτέρα εἶναι πλησίον Χίου. τὸ ἐθνικὸν Καρδαμυλίτης ὡς Σινωπίτης. παρὰ δὲ τῶν ἐγχωρίων Σκαρδαμυλίτης λέγεται. ἔστι δὲ καὶ Καρδαμυλησός κώμη. Καρδησό ς, πόλις Σκυθίας. ^[15]

Eth 358 Ἐκαταῖος Εὐρώπη. ὁ πολίτης Καρδήσιος καὶ Καρδησσεύς. Καρδί α, πόλις τῆς ἐν Θράκῃ Χερρονήσου. Ἐρμοχάρους δὲ τοῦ κτιστοῦ θύοντος κόρακα τὴν καρδίαν ἀρπάσαντα καὶ ἀναπτάντα εἰς τόνδε τὸν χώρον μεθεῖναι, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐκλήθη. ἢ ὅτι τῇ Σκυθῶν γλώττῃ οὕτως κεκληῖσθαι. ὁ πολίτης Καρδιανός ὡς Ἀσιανός. Καρδοῦχο ι, ἔθνος Μηδίας, ὡς Ξενοφῶν ἐν ἀναβάσεως τρίτῃ „ἐς Καρδούχους ἄγει“. τούτους δὲ φησιν οἰκεῖν ἀνὰ τὰ ὄρη καὶ πολεμικοὺς εἶναι καὶ βασιλέως οὐκ ἀκούειν. καὶ Σοφαίνετος ἐν Κύρου ἀναβάσει φησὶ περὶ αὐτῶν. Καρδυτό ς, ὡς Βηρυτός, πόλις Σύρων μεγάλη, ὡς Ἐκαταῖος ἐν περιηγῇσι Ἀσίας. τὸ ἐθνικὸν Καρδυτίος ὡς Βηρύτιος. Καρήν η, πόλις Μυσίας. Ἡρόδοτος ἐβδόμῃ. τὸ ἐθνικὸν Καρηναῖος, ὡς Κρατερὸς γ' περὶ ψηφισμάτων „Γруνεις Πιταναῖοι Καρηναῖοι“. Κάρθαι α, μία τῆς ἐν Κέῳ τετραπόλεως, ἀπὸ Καρθίου τελευτήσαντος ἐκεῖ. οἱ οἰκοῦντες Καρθαεῖς. Πολύβιος ις'. ἔστι καὶ Ἰβηρίας Καρταί α, περὶ ἧς Ἀρτεμίδωρος ἐν δευτέρῳ γεωγραφουμένων. Καρί α, ἢ χώρα. τὸ ἐθνικὸν Κάρ, ὁμωνύμως τῷ οἰκιστῇ. τὸ θηλυκὸν κατὰ τέχνην [Καῖρα, καὶ ἐν διαλύσει] Κάιρα. ἢ χρῆσις δὲ τὴν εἰ δίφθογγον ἔχει. ^[20]

Eth 359 Ἀπολλώνιος δὲ διὰ τοῦ ι φησὶ μακροῦ, ὡς ἐν τῷ ε' περὶ παθῶν καὶ ἐν τῷ περὶ γενῶν. ἡ δὲ ἔκτασις ἀναγκαῖα διὰ τὴν παραλήγουσαν. τὰ γὰρ εἰς α βραχὺ λήγοντα παρασχηματιζόμενα ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν φύσει ἢ θέσει. Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν μὲν τῇ ὀρθογραφίᾳ ἀμφιβολεῖ, ἐν δὲ τῇ καθόλου χρήσει ἐπόμενος διὰ διφθογγου φησὶν, ὑπομνηματίζων δὲ τὸ περὶ γενῶν Ἀπολλωνίου διὰ τοῦ ι μακροῦ. „ἔστι γὰρ ὅτε μετὰ τὴν διαίρεσιν ἔκτασις γίνεταί, ὅμοιαι οἶγον οἶδα παρ' Αἰολεῦσιν, ἀντὶ τοῦ οἶδα. ἡ χρῆσις δὲ διὰ διφθογγου κατὰ συνεκδρομὴν τοῦ σώτειρα ὀλέτειρα“. λέγεται καὶ Κάριος· οὕτως γὰρ ὁ Ζεὺς παρὰ Μυλασεῦσι τιμᾶται. τὸ θηλυκὸν Καρία. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἡ Μεγάρων ἀκρόπολις Καρία ἀπὸ Καρὸς τοῦ Φορωνέως, καὶ ὁ οἰκῆτωρ Κάριος. ἔστι καὶ Καρίνη. ἔστι καὶ Καριάτης. ἔστι καὶ Καριᾶτις, καὶ Καρίς ἀπὸ τῆς Καρὸς γενικῆς. Καρίς

δὲ ἐλέγετο ἡ Κῶς, ὡς Ἑλλάνικος. ἔστι καὶ Φρυγίας πόλις Καρίς καὶ Καρίδε ς . τὸ ἐθνικὸν Καριδεύς ὡς Ἀρκαδεύς, τὸ ἀπὸ τῆς τέχνης Καρίτης. τῶν Καρῶν τὸ κτητικὸν Καρικός. Ἡρόδοτος ἐν πρώτῃ „τὸ Καρικὸν ἔθνος δοκιμώτατον“. Καρικό ν , τόπος ἰδιάζων ἐν Μέμφιδι, ἔνθα Κᾶρες οἰκήσαντες, ἐπιγαμίας πρὸς Μεμφίτας ποιησάμενοι, Καρομεμφίται ἐκλήθησαν. Καρικὸν τεῖχος , πόλις Λιβύης ἐν ἀριστερᾷ τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, ὡς Ἐφορος πέμπτη. τὸ ἐθνικὸν Καρικοτειχίτης. Καρκινῖτι ς , πόλις Σκυθική. [20]

Eth 360 Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. οἱ κατοικοῦντες Καρκινῖται. Καρμανί α , χώρα τῆς Ἰνδικῆς. Στράβων πεντεκαίδεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Καρμάνιοι καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. καὶ Καρμανοὶ καὶ Καρμανίς. ἔστι καὶ Κάρμανα νῆσος ἡ ἀπὸ τῶν Καρμανῶν. Κάρμηλο ς , ὄρος δυσχεΐμερον. τὸ ἐθνικὸν Καρμήλιος, ὡς Μῆλος Μήλιος. καὶ κύριον ἐντεῦθεν. τὸ ἐθνικὸν παραπλήσιον. Κάρμιν α , νῆσος Ἰνδική. τὸ ἐθνικὸν ὠφειλε Καρμινάιος, εὗρηνται δὲ Καρμῖνοι. Κάρναν α , πόλις Μιναίων ἔθνους πλησίον Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. οἱ πολῖται Καρνανᾶται. Οὐράνιος δὲ Καρνανίαν καὶ Καρνανίτας φησί. Κάρν η , πόλις Φοινίκης, ἀπὸ Κάρνου τοῦ Φοίνικος, ὡς Ἴστρος φησίν. ὁ πολίτης Καρνίτης. Λυκόφρων „ὄλονται ναῦται πρῶτα Καρνῖται κύνεσ“. ἔστι δὲ ἄλλη Αἰολίδος, ἥς τὸ ἐθνικὸν Καρναῖος, τὸ κτητικὸν Κάρνιος τριγενές. Ἀρτεμίδωρος δ' ἐν τῷ δεκάτῳ βιβλίῳ φησίν „ἔστι Κάρνος καὶ συνεχῶς Πάλτος, εἶτα Γάβαλα πόλις“. καὶ ἀναλογεῖ τὸ Καρνίτης. Καρνί α , πόλις Ἰωνίας. Νικόλαος τετάρτῳ. Κάρνο ς , νῆσος Ἀκαρνανίας. Ἀρτεμίδωρος β' γεωγραφουμένων. τὸ ἐθνικὸν Κάρνιος. Καρόπολι ς , πόλις Καρίας. [20]

Eth 361 Ἀλέξανδρος Καρικῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Καροπολίτης. Καρὸς κῆπο ι , χωρίον Θράκης. Θεόπομπος ν'. τὸ ἐθνικὸν Καροκηπίτης, ὡς αὐτός. Καρουεντό ς , πόλις Λατίνων. Διονύσιος β' Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. ἔν τισι δὲ γράφεται Καρουεντός καὶ τὸ ἐθνικὸν Καρουεντανός. Κάρπαθο ς , νῆσος πλησίον τῆς Κῶ. Ὅμηρος [„Κράπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν“. Διονύσιος δὲ Κρήτης,] „Κάρπαθος αὐτ' ἐπὶ τῇσι ποτὶ ζόφον, [ἐγγύθι δ' αὐτῆς Κρήτη τιμήσεσά“.] ὁ οἰκῆτωρ Καρπάθιος καὶ Καρπαθία, καὶ Καρπάθιον. Καρπασί α , πόλις Κύπρου, ἣν Πυγμαλίων ἔκτισεν, ὡς Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Κυπριακοῖς. Διονύσιος δὲ διὰ διφθόγγου Κραπάσειαν αὐτὴν φησιν ἐν τρίτῳ Βασσαρικῶν „ἡδ' ὅποσοι Κινύρειον ἰδ' αἰπείνῃν Κραπάσειαν“. ἔστι καὶ νῆσος Καρπασία κατὰ τὴν ἄκραν τὴν Σαρπηδονίαν. Ξεναγόρας δὲ Κάρπαθον αὐτὴν φησι. Δημήτριος δ' ὁ Σαλαμίνιος Καρβασίαν φησίν, ὅτι πρὸς τὸν καλούμενον κάρβαν ἄνεμον κεῖσθαι δοκεῖ. ὁ πολίτης Καρπασεώτης ὡς Μαρεώτης. καὶ τὸ κτητικὸν Καρπασεωτικός καὶ Καρπασεωτικὴ ἄκρα. Θεόπομπος ἐν δεκάτῳ Καρπασεῖς αὐτοὺς φησιν, ἴσως ἀπὸ τοῦ Κάρπασος, ὡς Ἀντίοχος Ἀντιοχεύς, ἅφ' οὗ Καρπάσεια. Καρπηί α . εἴρηται ἐν τῷ Κάλπῃ, ὅτι τινὲς Κάρπειαν τὴν πόλιν φασὶ καὶ Καρπητανοὺς τὸ ἐθνικόν. Καρπήσιο ι , ἔθνος Ἰβηρικὸν τῶν ἐκτὸς Ἰβήρος ποταμοῦ. [25]

Eth 362 Κάρρα ι , πόλις Μεσοποταμίας, ἀπὸ Καρρᾶ ποταμοῦ Συρίας. τὸ ἐθνικὸν Καρρηνός ἡ καὶ Καρραῖος. ἔστι καὶ πόλις πρὸς τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσει. Καρύ α , χωρίον τῆς Λακωνικῆς. Θεόπομπος νε'. ὁ οἰκῆτωρ Καρυάτης καὶ θηλυκὸν Καρυᾶτις καὶ Καρυαῖος καὶ Καρυεύς. καὶ Καρυᾶτις μέλισσα ἀντὶ τοῦ Λακωνικῆ. Καρύ α γὰρ αὐτόθι τόπος. Καρύανδ α , πόλις καὶ λιμὴν ὁμώνυμος πλησίον Μύνδου καὶ Κῶ. Ἐκαταῖος Καρύανδαν αὐτὴν φησι. τὸ ἐθνικὸν Καρυανδεύς ὡς Ἀλαβανδεύς. ἐντεῦθεν ἦν καὶ Σκύλαξ ὁ παλαιὸς λογογράφος. Κάρυστο ς , πόλις ὑπὸ τῇ Ὀχῇ ὄρει τῆς Εὐβοίας. ἀπὸ Καρύστου τοῦ Χείρωνος. Θεοδωρίδας Χειρωνίαν αὐτὴν φησι. κεῖται δ' ἡ πόλις πρὸς τῷ Μυρτώφῳ πελάγει ὑπὸ τῷ ὄρει Ὀχῇ. ἐκλήθη δὲ τὸ ὄρος ἀπὸ τῆς [ἐκεῖ ὀχείας, ἥτοι] τῶν θεῶν μίξεως Διὸς καὶ Ἥρας, ἡ διὰ τὰ πρόβατα κυῖσκεσθαι ὀχευόμενα ἐν τῷ τόπῳ. οἱ γὰρ Ἀχαιοὶ τὴν τροφὴν ὀχὴν φασι. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς ὁ Ὀχῆς. ἐν ταύτῃ τῇ πόλει γίνεται „λίθος ἡ ξαινομένη καὶ ὑφαινομένη, ὥστε τὰ ὕψη χειρόμακτρα γίνεσθαι, ῥυπωθέντα δὲ εἰς φλόγα βάλλεσθαι καὶ ἀποκαθαίρεσθαι τὸν πίνον τῇ πλύσει παραπλησίως“. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Αἰγαία ἀπὸ Αἰγαίωτος τοῦ δυναστεύοντος, ἅφ' οὗ καὶ τὸ πέλαγος Αἰγαῖον. [20]

Eth 363 ἔστι καὶ Κάρυστος τόπος τῆς Αἴγυος πρὸς Ἀρκαδίαν, ἀφ’ οὗ Καρύστιον οἶνον Ἀλκμὰν ἔφη, καθὰ Στράβων δεκάτῃ. τῆς προτέρας τὸ ἐθνικὸν Καρύστιος „ἐν ᾧ τὸ λατόμιον τῶν Καρυστιῶν κίωνων“. καὶ θηλυκὸν Καρυστία. Καρχηδών ν , μητρόπολις Λιβύης, διασημοτάτη πόλις. Χαλκηδὼν δὲ τῆς Βιθυνίας διὰ τοῦ λκ . ἀπὸ Καρχηδόνος Φοίνικος. ἐκαλεῖτο δὲ καινὴ πόλις καὶ Καδμεία καὶ Οἴνουσα καὶ Κακκάβη . τούτῳ δὲ κατὰ τὴν οἰκείαν αὐτῶν λέξιν ἵππου κεφαλὴ δηλοῦται. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Καρχηδὼν πόλις Ἰβηρίας, ἐκαλεῖτο δὲ καὶ αὕτῃ καινὴ πόλις . ἔστι δὲ καὶ Ἀρμενίας Καρχηδών ν , ὡς Εὐτρόπιός φησιν. ὁ πολίτης „Καρχηδόνιος σοφὸς Μάγων“ καὶ „Κλειτόμαχος, ὁ Διογνήτου, ὃς ἐκαλεῖτο Ἀσδρούβας, φιλόσοφος ἀκαδημαϊκός, διάδοχος Καρνεάδου τῆς Κυρηναίου σχολῆς, ὃς κη’ ἐτῶν ἐλθὼν Ἀθήναζε ἄμοιρος ἦν τῶν πρώτων στοιχείων καὶ ταῦτα μανθάνων ἠκροάσατο Καρνεάδου“. Κάσιο ν , ὄρος καὶ πόλις Αἰγύπτου πρὸς τῷ Πηλουσίῳ. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τῆς Κυκλάδος νήσου ἢ ἀπὸ Κάσου τοῦ Κλεόχου, ἀφ’ οὗ καὶ Κασίου Διὸς ἱερὸν. ὁ πολίτης Κασιώτης ὡς Πηλουσιώτης, καὶ θηλυκὸν Κασιώτις, καὶ τὸ κτητικὸν Κασιωτικός, ἀφ’ οὗ ἐν τῇ συνηθείᾳ τὰ Κασιωτικὰ ἱμάτια. Κασμένη , πόλις Σικελίας.

[20]

Eth 364 Ἡρόδοτος ζ’. ὁ πολίτης Κασμεναῖος καὶ Κασμεναία. Κάσο ς , μία τῶν Κυκλάδων. „οἱ δ’ ἄρα Νίσυρόν τ’ εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε“. ἐκαλεῖτο δ’ Ἄμφη καὶ Ἀστράβη . κέκληται δὲ ἀπὸ τοῦ Κάσου τοῦ Κλεόχου πατρός. ἀπώκισται δὲ τῆς νήσου καὶ τὸ ἐν Συρίᾳ ὄρος Κάσιον. ἔστι καὶ ἐτέρα Περσίδος καὶ πόλις. καὶ τὸ ἐθνικὸν Κάσιος. Κασπάφυρ ς , πόλις Γανδαρική. Σκυθῶν δὲ ἀκτὴ. Ἐκαταῖος Ἀσία. Κάσπειρο ς , πόλις Πάρθων προσεχὴς τῇ Ἰνδικῇ. Ἡρόδοτος γ’. τὸ ἐθνικὸν Κάσπειροι, ὡς Διονύσιος ἐν γ’ Βασσαρικῶν „ἐν δὲ τε Κάσπειροι ποσεικλυτοί, ἐν δ’ Ἀριηνοί“. καὶ πάλιν Κοσσαῖος γενεὴν Κασπειρόθεν, οἳ ῥά τε πάντων Ἰνδῶν ὅσοι ἔασιν ἀφάρτερα γούνατ’ ἔχουσιν· ὅσον γάρ τ’ ἐν ὄρεσιν ἀριστεύουσι λέοντες, ἢ ὅποσον δελφῖνες ἔσω ἁλὸς ἠχηέσεως, αἰετὸς εἰν ὄρνισι μεταπρέπει ἀγρομένοισιν, ἵπποι τε πλακόμεντος ἔσω πεδίῳ θεόντες, τόσον ἐλαφρότατοι περιπροφέρουσι πόδεσσιν Κάσπειροι μετὰ φύλα τὰ τ’ ἄφθιτος ἔλλαχεν ἡώς. ἔδει οὖν ὡς Στάγειρος Σταγειρίτης, οὕτως Κάσπειρος Κασπειρίτης. [20]

Eth 365 ἀλλ’ οἱ βάρβαροι Ἑλληνικὴν ἀναλογίαν οὐ φυλάττουσι. Κασπία θάλασσα . οἱ ἐξ αὐτῆς Κάσπιοι καὶ Κάσιον ὄρος καὶ Κάσπιοι ἄνδρες καὶ Κασπία γῆ καὶ Κάσιον. λέγεται καὶ Ὑρκανία ἢ Κασπία. τινὲς δὲ ταύτας διακρίνουσι. „φασὶ δὲ τὴν ἔξω θάλατταν οἱ πολλοὶ τῶν βαρβάρων ὠκεανόν, οἱ δὲ τὴν Ἀσίαν οἰκοῦντες μεγάλην θάλατταν, οἱ δ’ Ἕλληνες Ἀτλαντικὸν πέλαγος“ γίνεται δὲ Κασπιανός ἐκ τοῦ Κασπία ὡς Καρδιανός. Κασάνδρεϊ α , πόλις Μακεδονίας πρὸς τῇ Θράκῃ, ἢ ποτε Ποτίδαια λεγομένη, ἀπὸ Κασάνδρου τοῦ Ἀντιπάτρου. ὁ πολίτης Κασανδρεύς. Ποσειδίππος δὲ κωμωδίας ποιητὴς υἱὸς ἦν Κυνίσκου Κασανδρέως. Κασσανίτα ι , ἔθνος ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς „ἐντεῦθεν ἐκδέχεται τὸ τῶν Κασσανιτῶν ἔθνος“. Κασσάνωρο ς , πόλις Αἰγυπτία, ἥς μέμνηται Ἐφορος κς’. τὸ ἐθνικὸν Κασσανωρίτης. Κασσίτερ α , νῆσος ἐν τῷ ὠκεανῷ, τῇ Ἰνδικῇ προσεχὴς, ὡς Διονύσιος ἐν Βασσαρικοῖς. ἐξ ἧς ὁ κασσίτερος. Κασσώπ η , πόλις ἐν Μολοσσοῖς, ἐπώνυμος τῇ Κασσωπίᾳ χώρᾳ. τὸ ἐθνικὸν Κασσωπαῖος καὶ Κασσώπιος καὶ Κασσωπία. ἀπὸ τοῦ Κασσώπιος Κασσωπίας ὡς Ἑλικωνιάς. Ἡρόδωρος δὲ Κασσωποὺς αὐτοὺς φησιν, ἴσως κακῶς. [20]

Eth 366 πάντες δὲ διὰ δύο ς , Ἡρωδιανὸς δὲ μόνος δι’ ἐνὸς ς . Καστάβαλ α , Κιλικίας [καὶ Φοινίκης] πόλις. Στράβων ιβ’. ὁ πολίτης Κασταβαλεύς. [ἐνταῦθα Ἀρτέμιδος ἱερὸν,] ἢ καὶ Περασία ἐκαλεῖτο. Κασταλί α , πόλις Κιλικίας. Θεαγένης ἐν Καρικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Κασταλιώτης. ὁ τύπος τοῖς Κίλιξι συνήθης. Κασταλώ ν , μεγίστη πόλις Ὠρητανίας, ὡς Ἀρτεμίδωρος τρίτῳ γεωγραφουμένων. τὸ ἐθνικὸν Κασταλωνίτης ὡς Ἀσκαλωνίτης Ταρρακωνίτης. Καστανάι α , [πόλις Θετταλίας.] Εὐδοξος δὲ διὰ τοῦ θ φησί. [Λυκόφρων] „καὶ Κασταναιάν ἀκτέριστον ἐν πέτραις“. τὸ ἐθνικὸν Κασταναῖος. ἔστι καὶ Καστανία διὰ τοῦ ι πόλις πλησίον Τάραντος. τὸ

ἐθνικὸν Καστανιάτης. Κάστα ξ , Κάστακος, ὡς Νάρυξ Νάρυκος, πόλις Ἰβηρίας. τὸ ἐθνικὸν Καστακαῖος ὡς Ναρυκαῖος. ὁ Ἀππιανός φησι. Κάστνιο ν , ὄρος ἐν Ἀσπένδῳ τῆς Παμφυλίας. τὸ ἐθνικὸν Κάστνιος καὶ Κάστνιον, ἐξ οὗ καὶ Καστνιήτης. ἔδει δὲ Καστνιώτης ὡς Πηλιώτης. Καστωλοῦ πεδίο ν , Δωριέων, ὡς Ξενοφῶν. ἐκλήθη δὲ ὅτι Καστωλοὺς τοὺς Δωριεῖς οἱ Λυδοὶ φασιν. ἦν δὲ πόλις ἐν Λυδίᾳ Καστωλός. τὸ ἐθνικὸν Καστώλιος ὡς Σπαρτώλιος. καὶ τὸ κτητικὸν Καστωλικός. Κασώριο ν , τὸ πορνεῖον. Ἀριστοφάνης „ἐν κασωρίοισι λείχων“. [20]

Eth 367 ὁ οἰκῆτωρ κασωρίτης, καὶ θηλυκῶς κασωρίτις καὶ κασωρίς. Κατάβαθμο ς , τόπος ἐν Λιβύῃ μεταξὺ τοῦ Ἄμμωνος καὶ τοῦ Παραιτονίου. ὁ οἰκῆτωρ Καταβαθμίτης, ὡς Φελλός Φελλίτης. Κατακεκαυμένη , χώρα τῆς Ἐφεσίας. Στράβων τρισκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κατακεκαυμενίτης „ἄδενδρος ἅπανα πλὴν τῆς ἀμπέλου τῆς τὸν Κατακεκαυμενίτην φερούσης οἶνον. εἰκάζουσι δὲ τινες ἐκ κεραυνοβολιῶν καὶ πρηστήρων συμβῆναι“. ἔστι καὶ νῆσος ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. Κατάν η , πόλις Σικελίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ „μετὰ δὲ Κατάνη πόλις, ὑπὲρ δὲ ὄρος Αἴτνη“. ἀπὸ δὲ τῆς Κατάνης Χαρώνδας, ὁ διάσημος τῶν Ἀθήνησι νομοθετῶν. κέκληται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ κατέβη πρὸς τὸν Ἀμενανὸν ποταμὸν ἢ Θεοκλέους τοῦ Χαλκιδέως ναῦς, ἦν Δωριεῖς χωρὶς τοῦ νᾶν φασιν, ἢ ὅτι τῆς Αἴτνης κατατεθείσης τὰ ἄνω κάτω γέγονεν. ἔστι καὶ ἄλλη κατέναντι τῆς Λέσβου πληθυντικῶς λεγομένη. τὸ ἐθνικὸν Καταναῖος καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. Κατάνειρα , οὐδετέρως, πόλις ... ὡς Θεόπομπος λε' Φιλιππικῶν. ὁ οἰκητὴς Κατανειρεὺς ὡς Μεγαρεὺς. Καταονί α , μοῖρα ἐσχάτη τοῦ Ταύρου. Στράβων δὲ Καππαδοκίας ταύτην φησίν. [20]

Eth 368 οἱ οἰκοῦντες Κατάνες, ὡς τῆς Λυκαονίας Λυκάονες. Καταννο ί , ἔθνος πρὸς τῇ Κασπίᾳ θαλάσῃ. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. Κάτρ η , πόλις Κρήτης, τὸν Ἰωνικὸν ἔχουσα τρόπον, ὡς Ἡρωδιανὸς περὶ τῆς Ὀλύκρης γράφων. τὸ ἐθνικὸν Κατραῖος ὡς Ἀσκραῖος. Κατταβανί α , κατοικία τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. Στράβων ἐκκαιδεκάτῃ „φέρει δὲ [τὸν] λιβανωτὸν ἢ Κατταβανία, σμύρναν δὲ ἢ Χατραμωτίτισ“. τὸ ἐθνικὸν Κατταβανεύς. Κάττουζ α , πόλις Θράκης, ἐν ᾗ κατῶκουσι οἱ Πυγμαῖοι. οἱ οἰκῆτορες Κάττουζοι. ὅθεν δὲ τὰς γεράνους ὀρμᾶν, τὸ χωρίον Ῥακώλῃν προσαγορεύεσθαι. ὑπὸ δὲ Καρῶν Τουσσύλοι ἐκαλοῦντο. Καύδιο ν , ὡς Ῥήγιον, πόλις Ἰταλίας. Διονύσιος ἐκκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Καυδίνος, ὡς αὐτὸς φησι, καὶ Καυδίνα θηλυκόν. Καυίνδαν α , Ἰσαυρίας κώμη. Καπίτων Ἰσαυρικῶν ἔκτω. ὁ κωμήτης Καυινδανεύτης. Κούκασο ς , τὸ ὄρος, ὃ καὶ Παροπάνισον καλοῦσι, τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ὀρῶν μέγιστον. τὸ ἐθνικὸν Καυκάσιος καὶ Καυκασία θηλυκῶς ἐπὶ τῆς χώρας, ἀφ' οὗ τὸ Καυκασιανός ὡς Κασπιανός. [20]

Eth 369 καὶ οὐδετέρως Καυκάσιον. λέγεται καὶ διὰ τοῦ ι Καύκασις, ἐξ οὗ τὸ Καυκασίτης, ὡς τὸ Ὀασίτης τῆς Ὀασίος. Καυκῶνει α , χώρα τῶν Καυκῶνων. γέγονε δὲ ἀπὸ τῆς Καύκωνος γενικῆς, ὡς Μάρων Μάρωνος Μαρώνεια, Χαίρωνος Χαιρώνεια, Βύζαντος Βυζάντεια. τὸ ἐθνικὸν Καυκωνεῖτης ὡς Ζελεΐτης. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ βασιλέως Καύκωνος ἢ ἀπὸ ποταμοῦ. ὠφελε δὲ Καυκῶνιος ἀπὸ τῆς Καύκωνος γενικῆς, ὡς Ἀντρώνιος. λέγεται καὶ Καυκωνίς καὶ Καυκωνιάς καὶ Καυκωνίτης. Καυλικο ί , ἔθνος κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. κέκληται δ' ἀπὸ ὄρους, ὃ Ἀπολλώνιος μετὰ τοῦ α Καυλιακόν φησι. Καυλωνί α , πόλις Ἰταλίας, ἦν Αὐλωνίαν Ἑκαταῖος καλεῖ, διὰ τὸ μέσην αὐλῶνος εἶναι. ἀπὸ γὰρ τῆς Αὐλῶνος ὕστερον μετωνομάσθη Καυλωνία, ὡς ἀπὸ Μετάβου ἥρωος τὸ Μεταπόντιον καὶ Ἐπίδauρος Ἐπίtauρος καὶ αἱ Κλαζομεναὶ Πλαζομεναί. ἔστι καὶ ἄλλη Σικελίας. ἔστι καὶ ἄλλη Λοκρῶν. ὁ πολίτης Καυλωνιάτης ὡς Ἀπολλωνιάτης, καὶ θηλυκὸν Καυλωνιάτις, καὶ Καυλώνιος. Καῦνο ς , πόλις Καρίας, ἀπὸ Καύνου, οὗ ἡ ἀδελφὴ Βυβλὶς ἐρασθεῖσα φεύγοντος ἐκείνου [ἀπήγατο]. [20]

Eth 370 ὅθεν ἡ παροιμία ὁ Καύνιος ἔρως. ἔστι δὲ νωσώδης, ὅθεν καὶ Στρατόνικος ὁ κιθαριστὴς ἰδὼν ἐπιμελῶς χλωροὺς τοὺς Καυνίους ἔφη „οἷηπερ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν“. ἔστι καὶ ἄλλη πόλις ἐν Κρήτῃ. τὸ ἐθνικὸν Καύνιος καὶ Καυνία καὶ Καυναῖος. Καῦστριον πεδίον τῆς

Ἐφεσίας, ἀπὸ Καῦστρου ποταμοῦ, ὃς διὰ τὸ ἔχειν τὴν Κατακεκαυμένην χώραν πλησίον ἐκλήθη. τὸ ἔθνικὸν Καῦστριανός καὶ Καῦστριανή τὸ θηλυκόν. λέγονται καὶ Καῦστριοι. Καφηρεύς, ἐπίνειον Εὐβοίας, ὃς τις Καθηρεύς ἐκαλεῖτο, ὅτι τοὺς πλέοντας ἐκεῖ καθήρουν οἱ Εὐβοεῖς. τὸ ἔθνικὸν ὁμοφώνως, καὶ τὸ θηλυκὸν Καφηρίς, καὶ κτητικὸν Καφήριος. Καφύα ι, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Κάπυος τοῦ πατρὸς Ἀγχίσου ἢ ἀπὸ Κηφέως. ὁ πολίτης Καφυεύς καὶ Καφυάτης ὡς Καρυάτης. Κάψα, πόλις Χαλκιδικῆς χώρας κατὰ Παλλήνην, ὁμοροῦσα τῷ Θερμαίῳ κόλῳ. ὁ πολίτης Καψαῖος. Κεβρανῖτα ι, ἔθνος τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. ^[15]

Eth 371 Οὐράνιος Ἀραβικῶν τρίτῳ. Κεβρηνία, χώρα τῆς Τρωάδος, ἀπὸ Κεβρίονου τοῦ Πριάμου. Δίδυμος δὲ Κεβρῆνα τὴν πόλιν φησίν. Ἡρωδιανὸς δὲ ἀπὸ Κεβρῆνος ποταμοῦ. ὁ οἰκῆτωρ Κεβρηνός καὶ Κεβρηνεύς καὶ Κεβρήνιος. Κεγχρεαί, πόλις Τρωάδος, ἐν ᾗ διέτριψεν Ὀμηρος μανθάνων τὰ κατὰ τοὺς Τρῶας. δευτέρα πόλις καὶ ἐπίνειον Κορίνθου. τρίτη Ἰταλίας. τὸ ἔθνικὸν Κεγχρεάτης ὡς Κορσεάτης. λέγεται καὶ Κέγχρειος ὁ Ποσειδῶν ἀπὸ τοῦ υἱοῦ ἥρωος Κεγχρίου. Κεδρεαί, πόλις Καρίας. Ἐκαταῖος Ἀσία. τὸ ἔθνικὸν Κεδρεάτης καὶ Κεδραῖος τρισυλλάβως. καὶ Κεδρεατικός. Κεδρωσσοί, ἔθνος πλησίον τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. τὸ ἔθνικὸν Κεδρωσσεῖς. Κειριάδα ι, δῆμος τῆς Ἰπποθωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Κειριάδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Κειριαδῶν εἰς Κειριαδῶν ἐν Κειριαδῶν. Κεκροπία χώρα καὶ Κεκροπὶς φυλή, ἀπὸ Κέκροπος. λέγεται καὶ Κεκρόπιος καὶ Κεκροπία καὶ Κεκροπίτης τὸ ἔθνικὸν καὶ θηλυκὸν Κεκροπίτις, καὶ τὸ ἐκ τόπου ἐπίρρημα Κεκροπίαθεν. ἔστι καὶ Κεκροπὶς χώρα Θράκης, ἔστι καὶ δῆμος Θεσσαλονίκης. οἱ δημόται Κεκρόπιοι. Κεκρυφάλοι, ἄκρα τις, περὶ ἣν ἐνίκησαν Αἰγινήτας Ἀθηναῖοι. ^[20]

Eth 372 τινὲς δὲ νῆσον αὐτὴν φασὶ Πελοποννήσου. τὸ ἔθνικὸν Κεκρυφαλεύς. Κελαδῶν η, πόλις Λοκρίδος, ὡς Διονύσιος Γιγαντιάδος πρώτῳ. τὸ ἔθνικὸν Κελαδωναῖος. Κέλαιθο ι, ἔθνος Θεσπρωτικὸν προσεχὲς τῇ Θετταλίᾳ. Ῥιανὸς δ'. λέγονται καὶ Κελαιθεῖς. Κελαίθροα, πόλις Βοιωτίας Ἀρνης πλησίον, ἀπὸ Κελαίθρου. [Κηφηνία ...] [Κίκονες, ἔθνος Θρακικόν, οὐ μακρὰν οἰκῆσαν τῶν Μαρωνειτῶν, ὡς δηλοῖ ... „Εὐάνθης δ' οἴκησεν ἐν Κικονίῃ ἵνα Μαρώνεια καλέεται“.] [Κιναιδοκολπίτα ι, ἔθνος τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ...] Κόρακος πέτρα, τόπος ἐν Ἰθάκῃ. Ὀμηρος, ὁ ταύτην οἰκῶν Κορακοπετραῖος. Κορακόννησος. ^[15]

Eth 373 ... Ἀλέξανδρος τρίτῳ Λιβυκῶν. τὸ ἔθνικὸν Κορακοννησίτης. Κόραξ, ὄρος μεταξὺ Καλλιπόλεως καὶ Ναυπάκτου. Πολύβιος εἰκοστῷ. τὸ ἔθνικὸν Κοράκιος, ὡς Ἀτραξ Ἀτράκιος. Κοραξοί, ἔθνος Κόλχων πλησίον Κώλων. Ἐκαταῖος Ἀσία. Κοραξικὸν τεῖχος καὶ Κοραξικὴ χώρα. Κορδυτός, πόλις Παμφυλίας. Ἐκαταῖος Ἀσία. τὸ ἔθνικὸν Κορδύτιος. Κορησός, πόλις τῆς Ἐφεσίας διὰ τὸ τὴν Λητὼ τεκοῦσαν καὶ τὴν Ἀρτεμιν κομίζουσαν γενομένην κατὰ τὸν τόπον, οὗ νῦν βωμὸς αὐτῆς, τῆς δὲ πυθομένης τίνος ἐστὶν ὁ τόπος, κόρη σὸς εἶπεῖν. τὸ ἔθνικὸν Κορησιῖτης. καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ Κόρησις. λέγεται καὶ Κορησσεύς. καὶ Κορησσία πολίχνιον τῆς Κέω καὶ ἐπίνειον. Κόρινθος, πόλις ἔσω τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Πελοποννήσου. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. ἡ αὕτη ἐκαλεῖτο Ἐφύρα ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Μύρμηκος τῆς Ἐπιμηθέως γυναικός. ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Ἀκροκόρινθος Ἐπώπη διὰ τὸ Σίσυφον ἐντεῦθεν ἐπιδεῖν τὴν τῆς Αἰγίνης ὑπὸ Διὸς ἀρπαγὴν. εἶτα Ἥλιου πόλις διὰ τὸ ξηρὰν εἶναι, εἶτα Πάγος, εἶτα Ἐφύρα. ^[15]

Eth 374 οἱ πολῖται Κορίνθιοι, καὶ θηλυκῶς Κορινθιάς. καὶ σύνθετον κορινθιουργῆς ὡς ἀττικουργῆς. Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος Κανώπῳ „κορινθιουργὲς ἐστὶ κιόνων σχῆμα“. καὶ Κορινθιακὸς κόλπος τὸ κτητικόν. καὶ κορινθιάζομαι τὸ ἐταίρειν, ἀπὸ τῶν ἐν Κορίνθῳ ἐταίρων, ἢ τὸ μαστροπεύειν. Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ. Κόριλλα, πόλις Λατίνων. Διονύσιος τετάρτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἔθνικὸν Κοριλλανοί. Κορίολλα, πόλις Ἰταλίας. Διονύσιος ζ' τῆς ἐπιτομῆς. τὸ ἔθνικὸν Κοριολλανός κατὰ πρόσθεσιν τῆς νος, ὡς Μύρλεια Μυρλεανός καθ' ὕφεσιν τοῦ ι. Κόριο ν, τόπος ἐν Κρήτῃ ἀπὸ κόρης τινός. ὁ πολίτης Κορήσιος. καὶ λίμνη Κορησία. καὶ Ἀθηνᾶς

ἱερὸν Κορησίας. ταῦτα δὲ ἀπὸ τοῦ κόρη γέγονεν. ἀπὸ δὲ τοῦ Κόριον τὸ ἀνάλογον Κοριεύς. Κορκυρί ς , πόλις Αἰγύπτου, ὡς ἄλμυρίς ἀργυρίς. ἡ δὲ Ψένυρις Αἰγυπτία κώμη βαρύνεται. ὁ πολίτης Κορκυρίτης. Κόρνικλο ς , πόλις Λατίνων. Διονύσιος τρίτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Κορνικολανός. Κοροκονδάμ η , πλησίον Σινώπης. Ἀρτεμίδωρος ἐνδεκάτῳ γεωγραφουμένων. ^[20]

Eth 375 τὸ ἐθνικὸν Κοροκονδαμίτης, καὶ λίμνη Κοροκονδαμίτις. Κορομάν η , πόλις πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτοῦ. τὸ ἐθνικὸν Κορομανηνός διὰ τὸν τύπον τῶν Περσῶν· Παραιτακηνοὶ γὰρ τῆς Παραιτάκης. Κόροντ α , πόλις Ἀκαρνανίας. Θουκυδίδης δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Κοροντεύς, ὡς Σαμόσατα Σαμοσατεύς. Κορόπ η , πόλις Θεσσαλίας. ὁ πολίτης Κοροπαῖος. Νίκανδρος ἐν Θηριακοῖς „ἦ ἐν Ἀπόλλων μαντείας Κοροπαῖος ἐθήκατο καὶ θέμιν ἀνδρῶν“. οἱ δὲ ὑπομνηματίσαντες αὐτὸν Θέων καὶ Πλούταρχος καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς φασὶ „Νίκανδρος Ὀροπαῖος καὶ Κοροπαῖος Ἀπόλλων. ἀγνοεῖ δ' ὅτι Ἀμφιαράου ἱερὸν, [οὐκ] Ἀπόλλωνός ἐστι. λέγεται δὲ κατ' ἔλλειψιν τοῦ κ' Ὀροπαῖος [Κορόπη]. ^[10]

Eth 376 Κορόπη δὲ Θεσσαλίας πόλις. βέλτιον δ' ὑπονοεῖν ὅτι ἡμάρτηται. καὶ γράφεται Ὀροπαῖος. Ὀρόπη γὰρ πόλις Εὐβοίας, ὅπου Ἀπόλλωνος διασημότατον ἱερὸν“. Κορουιώ ν , πόλις Αἰκανῶν ἐν Ἰταλίᾳ. Διονύσιος ι' Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Κορουιώνιος ὡς Ἀντρώνιος. Κορπίλο ι , Θρακῶν τινές. Στράβων ζ'. ἡ χώρα Κορπιλική „ἡ γὰρ Αἴνος κεῖται κατὰ τὴν πρότερον Ἀψυνθίδα, νῦν δὲ Κορπιλικὴν λεγομένην“. Κορσεα ί , νῆσος τῆς Ἰωνίας ἀντικρὺ Σάμου. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. Ἡρωδιανὸς Κορσία διὰ τοῦ ι . καὶ τὸ ἐθνικὸν Κορσεάτης. Κορσί ς , νῆσος ἐν τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει, ἀπὸ Κόρσης δούλης βουκόλου. λέγεται καὶ Κορσικ ἡ . τὸ ἐθνικὸν Κορσοί. Κορύδαλλ α , πόλις Ῥοδίων. Ἐκαταῖος Ἀσία. τὸ ἐθνικὸν Κορυδαλλεῖς. Κορυδαλλό ς , δῆμος τῆς Ἰπποθοωντίδος φυλῆς. ^[15]

Eth 377 ὁ δημότης Κορυδαλλεύς. τὰ τοπικὰ Κορυδαλλόνθε Κορυδαλλόνδε Κορυδαλλοῖ. Κορύλειο ν , κώμη περίσημος ἐν Παφλαγονίᾳ, ἀπὸ Κορύλου βασιλεύσαντος. ὁ οἰκῆτωρ Κορυλειεύς. Κορυφαῖο ν , ὄρος ἐπὶ τῷ Ἐπιδαυρίῳ, ἐν ᾧ τιμᾶται Ἀρτεμις Κορυφαία. Πausanias δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Κορυφαῖος. Κορυφάσιο ν , χωρίον Λακωνικὸν πλησίον Πύλου. Θουκυδίδης τετάρτῃ. τρεῖς δὲ εἰσὶν αἱ Πύλοι ἐν παροιμίᾳ „ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο, Πύλος γε μὲν ἔστι καὶ ἄλλος“. τὸ ἐθνικὸν Κορυφασιεύς καὶ Κορυφάσιος. Κορώνει α , πόλις Βοιωτίας. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. ἀπὸ Κορώνου τοῦ Θερσάνδρου. ἐν ταύτῃ οὐ φαίνεται ἀσπάλαξ, πάσης τῆς Βοιωτίας ἐχούσης τὸ ζῶον, κἄν τις ἔξωθεν ἐνέγκῃ εἰς τὴν Κορωνέων χώραν, οὐ δύναται ζῆν. δευτέρα πόλις Πελοποννήσου [μεταξὺ] Σικυῶνος καὶ Κορίνθου. τρίτῃ τῆς Φθιώτιδος. ἔστι δὲ καὶ φρούριον τῆς Ἀμβρακίας. τετάρτῃ πόλις Κύπρου. ἔστι καὶ χερρόνησος πρὸς τὴν Ἀττικὴν. πέμπτῃ πόλις Σαλαμινίων Κορών η . ὁ πολίτης Κορώνιος καὶ Κορωνεύς. οἱ δὲ φασὶ παρὰ τὴν Κορώνειαν Κορωνιεύς, παρὰ δὲ τὴν Κορώνην Κορωναεύς. Κορών η , πόλις Μεσσήνης, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐβδόμῳ τοῦ καταλόγου. ^[20]

Eth 378 ὁ πολίτης Κορωνεύς καὶ Κορωναιεύς καὶ Κορωναῖος. ἔστι καὶ Κορώνη μοῖρα τῆς Σαλαμῖνος τῆς ἐν Κύπρῳ. καὶ τρίτῃ ταύτης ὁ οἰκῆτωρ Κορωνίτης. ἔστι καὶ πόλις Βιθυνίας. Κοσίαν α , φρούριον Παλαιστίνης. Χάραξ δεκάτῳ. ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Συρίας. τὸ ἐθνικὸν Κοσιανεύς, ὡς Τύανα Τυανεύς. Κόσσ α , πόλις Οἰνώτρων ἐν τῷ μεσογείῳ. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. οἱ πολῖται Κοσσανοί. Κοσσαί α , μέρος Περσίδος. Στράβων ις'. οἱ οἰκοῦντες Κοσσαῖοι. ἔστι καὶ Θράκης πολίχνιον. Κοσσό ς , ὄρος Βιθυνίας, ὡς Δημοσθένης Βιθυνιακῶν δεκάτῳ. οἱ οἰκοῦντες Κοσσαῖοι. Κόσσυρο ς , νῆσος κατὰ Σελινοῦντα Σικελίας ποταμόν, καὶ πόλις ὁμώνυμος. καὶ Λιβύης νῆσος Κόσσυρ α . τὸ ἐθνικὸν τῆς πρώτης Κοσσύριος, καὶ κτητικὸν Κοσσυριακός ἢ Κοσσυρίνος, τῆς δὲ δευτέρας Κοσσυραῖος. Κοσút η , πόλις Ὀμβρική. Κτησίας τρίτῃ περιηγήσεως. τὸ ἐθνικὸν Κοσουταῖος ὡς Μοτυαῖος τῆς Μοτύης [Σικελίας πόλις]. ^[15]

Eth 379 Κοτιάειο ν , πόλις τῆς ἐπικτήτου Φρυγίας. Στράβων ιβ'. τινὲς δέ φασι Κοσιάειον ὀφεῖλει. δοκεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ Κόσα Κόσαιον, ὡς τοῦ Μίδα Μίδαιον, καὶ προσθέσει τοῦ ι Κοσιαῖον, καὶ τροπῇ Κοτιαῖον. τὸ ἐθνικὸν Κοτιαεύς. ἔνθα ἦν Ἀλέξανδρος ὁ Ἀσκληπιάδου γραμματικὸς πολυμαθέστατος χρηματίζων, ὃς περὶ παντοδαπῆς ὕλης κδ' ἔγραψε βίβλους. Κότραδι ς , πόλις Ἰσαυρίας. Καπίτων Ἰσαυρικῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κοτραδεώτης ἀπὸ τῆς γενικῆς τῆς Κοτράδεως. Κοτύλαιο ν , ὄρος Εὐβοίας, ἀνακείμενον Ἀρτέμιδι, ὡς φησιν Ἀρχέμαχος ἐν Εὐβοϊκῶν β'. Κοτύρτ α , χωρίον Λακωνικόν. Θουκυδίδης. τὸ ἐθνικὸν Κοτυρταῖος. Κοτύωρ α , κώμη πρὸς τῷ Πόντῳ, ὡς Ἀρριανός. τὸ ἐθνικὸν Κοτυωρῖται, ὡς Ἀβδηρα Ἀβδηρῖται. Κουρή ς , ὁ Ἀκαρνάν „Κουρητὲς τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοί“ Ὀμηρος. καὶ Κουρεύς παράγωγον. καὶ θηλυκὸν Κουρητῖς. καὶ Κούρειος καὶ Κουρεῖα. καὶ Κούρισσα θηλυκῶς. Κούριο ι , ἔθνος Σαβίνων πολεμήσαν Ῥωμαίοις. ^[15]

Eth 380 Χάραξ ιβ'. οἱ φυλέται Κουρῖται. καὶ οἱ Ῥωμαῖοι Κούριτες πρὸς ἐκείνου ἐκλήθησαν. Κούριο ν , πόλις Κύπρου, ἀπὸ Κουρέως τοῦ Κινύρου παιδός. Ἡρόδοτος πέμπτῃ. τὸ ἐθνικὸν Κουριεύς. καὶ Ἀριστοκλῆς Κουριεὺς ἦν. τὸ θηλυκὸν Κουριάς, καὶ ἡ χώρα. ἔστι καὶ πόλις Αἰτωλίας. Κουρόπολι ς , πόλις Καρίας. Ἀπολλώνιος Καρικῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κουροπολίται. Κοχλίους α , νῆσος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. Ἀλέξανδρος δευτέρῳ περὶ Λυκίας, διὰ τὸ κοχλοὺς ἐν αὐτῇ εὕρισκεσθαι. τὸ ἐθνικὸν Κοχλιούσιος. Κραβασί α , πόλις Ἰβήρων. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Κραβάσιος καὶ Κραβασιεύς καὶ Κραβασιάτης, καὶ Κραβασιανός διὰ τὴν χώραν. Κράγο ς , ὄρος Λυκίας. Ἀλέξανδρος δευτέρῳ Λυκιακῶν. ἀπὸ Κράγου τοῦ Τρεμίλητος υἱοῦ, μητρὸς δὲ Πραξιδίκης νύμφης. ἐνταῦθα δ' εἶναι καὶ τὰ ἐπονομαζόμενα θεῶν ἀγρίων ἄντρα. ἀπαθανατισθῆναι γάρ φασι τοὺς περὶ τὸν Κράγον. τὸ ἐθνικὸν Κράγιος. ἔστι καὶ ὄρος Ἀντίκραγος ἕτερον. Κράδ η , πόλις Καρίας. Ἐκαταῖος Ἀσίας περιηγήσει. τὸ ἐθνικὸν Κραδήτης ὡς Σιδήτης. Κράμβους α , νῆσος περὶ Σελεύκειαν τῆς Ἰσαυρίας. Στράβων ιδ'. τὸ ἐθνικὸν Κραμβούσιος ἢ Κραμβουσαῖος. Κράμβουτι ς , πόλις Αἰγύπτου. Ἐκαταῖος περιηγήσει Λιβύης. ὁ πολίτης Κραμβουτίτης ὡς Ναυκρατίτης. Ἡρωδιανὸς διὰ τοῦ ο γράφει Κράμβοτις προπαροξυτόνως, ὡς Ἀβοτις. ^[25]

Eth 381 Κραναή , νῆσος Λακωνική. Ὀμηρος „νήσῳ δ' ἐν Κραναῇ ἐμίγην“. ἥτις πρόκειται τοῦ Γυθείου. οὕτως ἐκαλεῖτο καὶ ἡ Ἀττικὴ ἀπὸ Κραναοῦ. ἐξειλήφασιν γάρ τινες οὕτω τὸ Ὀμηρικὸν τὸ Κραναῇ ἀντὶ τοῦ Ἀτθίδι. Ἑλένη καλεῖται νῦν. ἐμοὶ δοκεῖ Ἀλέξανδρος δηλοῦν οὐ τὸν διὰ τῶν νήσων πλοῦν πεπονημένον, τὸν εἴσω ἄγοντα, ἀλλὰ τὸν ἔξω. ὑπονοῶν γὰρ διωχθήσεσθαι τὴν Κρήτην εὐώνυμον λαμβάνει καὶ τὴν Ἀσίαν παραλεγόμενος εἰς Φοινίκην ἔρχεται. τὸ ἐθνικόν, εἰ μὲν τῆς Λακωνικῆς, Κραναάτης ὡς Καρυάτης, εἰ δὲ τῆς Ἀττικῆς, Κραναῖος ὡς Ἀθηναῖος. Κράνει α , χωρίον Ἀμβρακιωτῶν. Θεόπομπος πεντηκοστῷ πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κρανειάτης ὡς Μαλειάτης, ὡς φησι Σοφοκλῆς Λαρισαίοις. Κρανίδε ς , συνοικία πρὸς τῷ Πόντῳ. Παρθένιος ἐν Ἀνθίππῃ. τὸ ἐθνικὸν Κρανῖται. Κράνιο ι , πόλις ἐν Κεφαλληνίᾳ τῇ νήσῳ. τετράπολις δὲ ἡ νῆσος ἀπὸ τῶν Κεφάλου παίδων Πρόνου Σάμου Πηλέως Κρανίου. τὸ ἐθνικὸν Κρανιεῖς. Κραννώ ν , πόλις τῆς Θεσσαλίας τῆς Πελασγιώτιδος ἐν τοῖς Τέμπεσιν, ὡς Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. ^[20]

Eth 382 ἔστι καὶ ἄλλη πόλις Ἀθαμανίας, ἀπὸ Κράννωνος τοῦ Πελασγοῦ. ἐν ταύτῃ δύο κόρακες εἶναι φασι μόνους, ὡς Καλλίμαχος ἐν τοῖς Θαυμασίοις καὶ Θεόπομπος. ὅταν δ' ἄλλους ἐκνοσσεύσωσιν, ἴσους αὐτοὺς καταλιπόντες ἀπέρχονται. ὁ πολίτης Κραννώνιος. Ἡρόδοτος ἕκτῃ „ἐκ δὲ Θεσσαλίας ἦλθε τῶν Σκοπαδέων Διακτορίδης Κραννώνιος“. ἀπέχει δὲ σταδίους ἑκατὸν τῆς Γυρτωνός ἢ Κραννῶν πόλις, ὡς φησι Στράβων. καὶ Ὀμηρός φησιν Ἐφύρους τοὺς Κραννωνίους, Φλεγύας δὲ τοὺς Γυρτωνίους. ἔστι καὶ θηλυκὸν Κραννωνίς ἀπὸ τῆς γενικῆς. Κρασέριο ν , Σικελίας χωρίον. Φίλιστος ὀγδόῳ. τὸ ἐθνικὸν Κρασερῖνος. Κραστός ς , πόλις Σικελίας τῶν Σικανῶν. Φίλιστος Σικελικῶν τρισκαίδεκάτῳ. ἐκ ταύτης ἦν Ἐπίχαρμος ὁ κωμικὸς καὶ Λαῖς ἡ ἐταίρα, ὡς Νεάνθης ἐν τῷ περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν. ἔχει δὲ ἡ πόλις εὐπρεπεστάτας

γυναῖκας, ὡς Φιλήμων. Ἀπίων δὲ ὅτι μόνος Πολέμων ἔφη τὴν Λαΐδα Κορινθίαν. ὁ πολίτης Κραστῖνος καὶ Κραστίνη τὸ θηλυκόν. Κρέμ η , πόλις Πόντου. Φλέγων ὀγδὼ χρονικῶν. τὸ ἐθνικὸν Κρεμήσιος ὡς Ἰθακήσιος. Κρεμμυῦ ν , κώμη Κορίνθου. Εὐδοξος ἔκτω γῆς περιόδου. ὁ πολίτης Κρεμμυώνιος. „ἐν ᾗ μυθεύουσι τὰ περὶ τὴν Κρεμμυωνίαν ὕν, ἦν μητέρα τοῦ Καλυδωνίου κάπρου φασὶ καὶ τῶν Θησέως ἄθλων [ἔνα]“. [20]

Eth 383 Φαβωρίνος δὲ ὅτι τοῦ Ἐρυμανθίου καὶ τοῦ Καλυδωνίου μήτηρ ἦν. τὸ δὲ κύριον ὄνομα αὐτῆς ἐκαλεῖτο Φαῖα. ἔστι καὶ Κρομμυῶν πόλις Λιβύης διὰ τοῦ ο . καὶ Ἑκαταῖος. τὸ ἐθνικὸν Κρομμυώνιος καὶ Κρομμυωνία. Κρεῦσις , πόλις Βοιωτίας, κειμένη καταντικρὺ τῆς Μεγαρίδος, ὡς Ἡρωδιανός. ἡ γενικὴ Κρεύσιος. τὸ ἐθνικὸν Κρευσιεύς. Κρηνίδες , πόλις Μακεδονίας, ἃς Φίλιππος μετωνόμασε Φιλίππους . τὸ ἐθνικὸν Κρηνῖται. Κρήσσης , πόλις Παφλαγονίας, ἦν Μηριόνης μετὰ Τροίαν ἔκτισε, Ζηήλας δὲ εἶλεν ὁ Νικομήδους υἱός. Δημοσθένης γράφει ... τὸ ἐθνικὸν Κρησσαῖος. Κρήσιο ν , πόλις Κύπρου. Θεόπομπος Φιλιππικῶν πεντεκαίδεκάτω. τὸ ἐθνικὸν Κρησιεύς ὡς Σουνιεύς. Κρήστω ν , πόλις Θράκης. ἔοικε δὲ εἶναι ἡ Κρηστών παρ' Ἡροδότῳ. Λυκόφρων „ὀρκωμοτῆσαι τὸν τε Κρηστώνης θεόν“. ὁ πολίτης Κρησωναῖος παρὰ Πινδάρῳ. Ῥιανὸς δὲ Κρηστωνίους αὐτοὺς φησιν. Ἑκαταῖος δὲ Κρηστώνας αὐτοὺς ἐν Εὐρώπῃ. καὶ Κρηστωνικὸν κτητικόν. Κρήτη η , ἡ μεγίστη νῆσος, ἦν Κρηήτην ἔφη Ἀρχίλοχος κατὰ πλεονασμόν. οἱ μὲν φασιν ἀπὸ τοῦ Κουρῆς Κουρήτην καὶ Κρήτην κατὰ συγκοπὴν, οἱ δὲ ἀπὸ Κρητὸς τοῦ Διὸς καὶ Ἰδαίας νύμφης παιδός, οἱ δ' ἀπὸ Κρήτης μιᾶς τῶν Ἑσπερίδων, οἱ δὲ ἀπὸ τινος γηγενοῦς Κρητός. [20]

Eth 384 ἄμεινον δὲ παρὰ τὸ Κρής Κρητός Κρήτη, ὡς Θράκη καὶ Χιτώνη καὶ εὐφρόνη. λέγεται καὶ ποιητικῶς Κρήται. λέγεται καὶ Κρής Κρητός καὶ Κρήσσα· καὶ Κρηταῖος καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως· καὶ Κρητεύς καὶ Κρητῆος καὶ Κρητήιος κτητικόν· καὶ θηλυκὸν Κρητηιάς. καὶ Κρηταιεύς καὶ Κρήσιος ἀπὸ τοῦ Κρής, καὶ Κρησιάς θηλυκὸν καὶ Κρησία καὶ Κρήσιον. καὶ ἀπὸ τῆς Κρητός γενικῆς Κρήτις, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς ς Κρησίς. καὶ τὸ κτητικὸν Κρητικός. καλεῖται δὲ ἡ νῆσος καὶ Ἀερία καὶ Χθονία καὶ Ἰδαία . Κρητινία , τόπος Ῥόδου, ἐν ᾗ ὥκουν οἱ περὶ Ἀλθαιμένην, ὃς χρησθεὶς ὅτι τὸν πατέρα ἀποκτενεῖ ἔφυγε, καὶ νυκτὶ πλοίῳ συναντᾷ ἐν Ῥόδῳ, καὶ ὡς ληστὰς νομίσας ἀναιρεῖ τὸν πατέρα. εἰσὶ δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ τὰ Ἀταβύρια ὄρη, ἅφ' ὧν Ζεὺς Ἀταβύριος. Κριθώτ η , πόλις Ἑλλησπόντου, ὀγδοήκοντα σταδίους ἀπέχουσα τῆς Καρδίας. τὸ ἐθνικὸν Κριθώσιος ὡς Περκώσιος. ἔστι καὶ ἄκρα Ἀκαρνανίας. Κρίμις α , πόλις Ἰταλίας πλησίον Κρότωνος καὶ Θουρίου. [20]

Eth 385 Λυκόφρων. ἀπὸ Κριμίσσης νύμφης. τὸ ἐθνικὸν Κριμισαῖος καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. καὶ ποταμός. Κρίσ α , πόλις Φωκίδος. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἀπὸ Κρίσου Φώκου υἱοῦ. τὸ ἐθνικὸν Κρισαῖος καὶ Κρισαῖον πεδίον. εἰσὶ καὶ Κρίσαι ἄλλαι. Τρωικὴ. ἔστι καὶ Αἰολίδος Κρίσ α . τινὲς δὲ τὴν αὐτὴν τῇ Κίρρᾳ φασί. λέγεται τὸ θηλυκὸν Κρισηιάς, ὡς ἀπὸ τοῦ Κρισεύς. Κριώ α , δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. ὁ δημότης Κριωεύς. τὰ τοπικὰ Κριῶθεν κατὰ συγκοπὴν καὶ Κριῶζε καὶ Κριῶσιν. Κρόβυζο ι , ἔθνος πρὸς νότου ἀνέμου τοῦ Ἰστρου. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἐξ ὧν Κροβυζική ἡ γῆ. Κροκέα ι , πόλις Λακωνικῆς, τῶν ἑκατὸν πόλεων μία. λέγεται οὖν ἐνικῶς. οἱ οἰκοῦντες Κροκεᾶται. λέγεται δὲ τοπικῶς Κροκεῆθεν. Κροκοδείλων πόλις , πόλις ἐν τῇ Μοίριδος [τῇ] λίμνῃ ἐν Αἰγύπτῳ. Ἡρόδοτος δευτέρᾳ. ἐκλήθη δὲ οὕτως ὁ Μηνᾶς βασιλεὺς ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν διωκόμενος μεθ' ἵππου φεύγει· καταπεσόντος δὲ τοῦ ἵππου ἐν τῇ Μοίριδος λίμνῃ, ὑπὸ κροκοδείλου ληφθῆναι καὶ ἐξενεχθῆναι εἰς τὸ πέραν, καὶ οὕτως ὀνομασθῆναι καὶ πόλιν κτίσαι καὶ καθιερώσασθαι τοὺς κροκοδείλους. [5]

Eth 386 ἀπειπέ τε μηδένα ἀποκτείνειν τὸ ζῶον ἡγεῖσθαί τε ὥσπερ θεόν. ὁ πολίτης Κροκοδειλοπολίτης. Κροκύλειο ν , νῆσος Ἰθάκης. Θουκυδίδης τρίτῃ. τὸ ἐθνικὸν Κροκυλεύς. Ἡρακλέων δὲ ὁ Γλαύκου τετραμερῇ φησι τὴν Ἰθάκην, ἥς τὸ μὲν πρῶτον ἐπὶ μεσημβρίαν καὶ θάλατταν, καὶ

τὸ δευτέρον Νήιον, καὶ τὸ τρίτον Κροκύλειον, τὸ τέταρτον Αἰγίλιπα. Κρομύουσ α , νῆσος Ἰβηρίας. Ἐκαταῖος Εὐρώπη. τὸ ἔθνικὸν Κρομμύσιος. Κρομμύων πόλις , πόλις πλησίον Ἀσκάλωνος. Φιλήμων ἐν Ἐφήβοις. ὁ πολίτης Κρομμύωνιος. Κρόσσ α , πόλις πρὸς τῷ Πόντῳ. Ἐκαταῖος Ἀσία. τὸ ἔθνικὸν Κροσσαῖος [καί] θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. Κρόταλλ α , πόλις Ἰταλίας. Ἐκαταῖος Εὐρώπη. τὸ ἔθνικὸν Κροταλλαῖος, ὡς Ἀβολλα Ἀβολλαῖος. Κρότῳ ν , πόλις Ἰταλίας εὐσημος παρὰ τὸ Ῥήγιον. βαρύνεται δὲ ὅτε τὸ ὄρος σημαίνει ὅθεν ὁ Αἷσαρος ῥεῖ ποταμός, τὸ μέντοι ἐπὶ τοῦ φθαρτικοῦ τῶν κυνῶν ὀξύνεται. [20]

Eth 387 ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις, Τυρρηνίας μητρόπολις. καὶ τρίτη Ἰταλίας. οἱ πολῖται Κροτωνιάται καὶ θηλυκῶς Κροτωνιάτις, καὶ Κροτώνιος καὶ Κροτωνία καὶ Κροτωνιάτης καὶ Κροτωνιάς. Κρουσίς , μοῖρα τῆς Μυγδονίας. Στράβων ἐβδόμη. ἡ γενικὴ Κρουσίδος. ἀπὸ Κρούσιος τοῦ Μυγδόνοιο υἱοῦ. τῷ τοπικῷ ἔθει Κρουσιδεὺς ὡς Χαλκιδεὺς. ἔστι δὲ Κρουσιεὺς. καὶ ἔστι θηλυκὸν ὁμώνυμον Κρουσίς γῆ. Κρουστομερί α , πόλις Σαβίνων ἀντιστάσα Ῥωμύλῳ. Διονύσιος δευτέρῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἔθνικὸν Κρουστομερίνος. Κρύ α , πόλις Λυκίας. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇς πρώτῳ. τὸ ἔθνικὸν Κρυεὺς „εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι νῆσοι Κρυέων, Κάρυσις καὶ Ἀλινα“. Κρυασσός , πόλις Καρίας, ἀπὸ Κρυασσοῦ τοῦ Κάρητος. ὁ πολίτης Κρυασσεύς. Κρωβίαλος , πολίχνη πρὸς τῇ Ποντικῇ. Ἀπολλώνιος δευτέρῳ „Κρωβίαλον Κρωμνάν τε καὶ ὑλήεντα Κύτῳρον“. [15]

Eth 388 οἱ οἰκοῦντες Κρωβιαλεῖς. Κρῶμν α , πόλις Παφλαγονίας, ἡ νῦν Ἀμαστρίς , ὡς εἴρηται. τινὲς δὲ φασὶ χωρίον Ἀμάστριδος. τὸ ἔθνικὸν Κρωμνίτης καὶ Κρωμναῖος καὶ Κρωμναιεὺς. ἔστι καὶ Πελοποννήσου πόλις ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς καὶ ἐνικῶς καὶ πληθυντικῶς. ἀπὸ Κρῶμνου τοῦ Λυκάονος. Κρωπι ά , δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. Φρύνιχος δὲ Κρωπιάδα φησίν. Ἀνδροτίων δὲ Κρῶπάς φησι τὸν δῆμον. ὁ δημότης Κρωπίδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Κρωπιδῶν [εἰς Κρωπιδῶν] ἐν Κρωπιδῶν καὶ Κρωπιᾶθεν Κρωπιάνδε καὶ Κρωπιᾶσιν. Κρῶς , πόλις Αἰγύπτου. Ἐκαταῖος περιηγήσει Ἀσίας. ὁ πολίτης Κρωίτης, καὶ νομὸς Κρωίτης. ἔστι καὶ Κρῶις Ἀράβων πόλις. Κτησιφῶν , πόλις Ἀσσυρίας. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ. τὸ ἔθνικὸν Κτησιφώντιος. Κτιμένῃ , πόλις Θετταλίας, ὑπὸ Πηλέως Φοίνικι δωρηθεῖσα, ἥς τοὺς πολίτας Ὀμηρος Δόλοπάς φησιν, ὡς Σίντιας τῆς Λήμνου, καὶ Τρῶας τῆς Ἰλίου καὶ Ζελείας, καὶ Ἐπειοὺς τῆς Ἡλίδος, καὶ Φαίακας τῆς Σχερίας, καὶ Ἀβαντας τοὺς Εὐβοέας. [20]

Eth 389 καὶ „Κτιμένην Δολοπηίδα“. τὸ ἔθνικόν, ὡς Κλαζομένιος, Κτιμένιος καὶ Κτιμεναῖος. Κύαλος , πόλις Λυδίας, κτισθεῖσα ὑπὸ [Κυάλου τοῦ] Διός. τὸ ἔθνικὸν Κυάλιος, ὡς Φάρσαλος Φαρσάλιος. Κύαρδ α , πόλις Καρίας, ἀπὸ Κυάρδου βασιλέως Καρῶν, υἱοῦ Βαργάσου. τὸ ἔθνικὸν Κυαρδεὺς ὡς Λαρανδεὺς. Κυβασσός , πόλις Καρίας, ὡς Καβασσός. τὸ ἔθνικὸν Κυβασσεύς ὡς Ἀλικαρνασσεύς. Κυβέλει α , πόλις Ἰωνίας. Ἐκαταῖος Ἀσία. Ἡρωδιανὸς δὲ Κυβέλην φησὶ πόλιν Φοινίκης. ἔστι καὶ Κύβελα Φρυγίας. καὶ Κύβελα ὄρος ἱερὸν, ἀφ’ οὗ Κυβέλη ἡ Ῥέα λέγεται [καί] Κυβεληγενῆς καὶ Κυβελίς. Πείσανδρος δεκάτῳ. Κύβος [ἢ Κυβώ], πόλις Ἰώνων ἐν Λιβύῃ Φοινίκων. Ἐκαταῖος περιηγήσει αὐτῆς „καὶ λιμὴν που ἄκρη καὶ Κυβώ“. ὁ πολίτης Κυβοίτης, ὡς Σαβοίτης τῆς Σαβοῦς, ἢ Κυβίτης, ὡς τῆς Βούτου Βουτίτης. Κυδαθήναιο ν , δῆμος τῆς Πανδιονίδος φυλῆς. [15]

Eth 390 ὁ δημότης Κυδαθηναίεος. ἐντεῦθεν ἦν Νικοχάρης ὁ κωμικός. καὶ „κύων Κυδαθηναίεος“. τὰ τοπικὰ ἐκ Κυδαθηναίων εἰς Κυδαθηναίων ἐν Κυδαθηναίων. Κυδαντίδα ι , δῆμος τῆς Αἰγίδος φυλῆς, ὡς δὲ Φρύνιχος, Πτολεμαῖδος. ὁ δημότης Κυδαντίδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Κυδαντιδῶν ἐς Κυδαντιδῶν ἐν Κυδαντιδῶν. Κύδν α , πόλις Μακεδονίας. Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς. ἡ κατὰ παραφθορὰν Πύδνα λέγεται. τὸ ἔθνικὸν Πυδναῖος. ἔστι καὶ Κύδνος ποταμός Κιλικίας. Κύδρα ι , πόλις τῶν Δευριόπων. Στράβων ἐβδόμη. Κύδραρ α , πόλις. Ἡρόδοτος ἐβδόμη. τὸ ἔθνικὸν Κυδραραῖος ὡς Μεγαραῖος. ἔστι δὲ πρὸς τοὺς ὄρους τῶν Φρυγῶν [καὶ τῶν Λυδῶν.] Κυδρήν η , πόλις Ἀρμενίας, οὐχ ὡς τινες Κύδρος . τὸ ἔθνικὸν Κυδρηναῖος.

Κυδωνί α , πόλις Κρήτης, ἡ πρότερον Ἀπολλωνί α , ἀπὸ Κύδωνος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀκακαλλίδος τῆς Μίνω θυγατρὸς. ^[15]

Eth 391 δευτέρα πόλις Σικελίας. τρίτη Λιβύης. ὁ πολίτης Κυδωνιάτης καὶ Κύδων καὶ Κυδώνιος καὶ Κυδωναῖος, καὶ Κυδωνία θηλυκῶς καὶ Κυδωνίς, καὶ Κυδωνικὸς ἀνὴρ. Κύζικο ς , πόλις τῆς Προποντίδος κειμένη ἐπὶ χερρονήσῳ. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Ἄρκτων νῆσο ς . τὸ ἐθνικὸν Κυζικηνός καὶ Κυζικηνίς ἡ ποιήσις. Ὅμηρος δὲ τοὺς κατοικοῦντας Κύζικον Δολιόνάς φησιν, ὡς τοὺς τὴν Ἴσμαρον Κίκονας. λέγεται καὶ κτητικὸν Κυζικηνικός. κέχρηται δὲ καὶ τῷ Κυζικηνός ἀπλῶ ἀντὶ κτητικοῦ, ὡς τὸ Τυρσηνοὶ [δεσμοὶ] ἀντὶ τοῦ Τυρρηνικοί, οἱ χαλεποί, διὰ τὸ ληστρικοὺς εἶναι τοὺς Τυρρηνούς. Κύθηρ α , νῆσος πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα πρὸς τῇ Κρήτῃ, ἀπὸ Κυθήρου τοῦ Φοίνικος. ἐκαλεῖτο δὲ Πορφύρουσα διὰ τὸ κάλλος τῶν περὶ αὐτὴν πορφυρῶν, ὡς Ἀριστοτέλης. οἱ οἰκῆτορες Κυθήριοι, καὶ Κυθηρία καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ νῆσος. λέγεται Κυθηραία. Κύθηρο ς , δῆμος τῆς Πανδιονίδος φυλῆς. ὁ δημότης Κυθήριος. τὰ τοπικὰ Κυθηρόθεν Κύθηρόνδε [Κυθηροῖ]. Κύθνο ς , νῆσος πρὸς τῇ Δρυοπίδι τῶν Κυκλάδων, ἀπὸ Κύθνου κτίσαντος. ^[15]

Eth 392 ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Ὀφίουσα καὶ Δρυοπί ς . ὁ νησιώτης Κύθνιος. καὶ Κύθνιος τυρὸς καὶ Κυδίας ὁ ζωγράφος. Κυκνίτις ἥς ὁ Κύκνος ἐβασίλευσε. Σοφοκλῆς ἐν Πηλεΐ. καὶ ἐν Ποιμέσι „βοὴν κυκνίτιν“. Κύλλανδο ς , πόλις Καρίας. Ἐκαταῖος Ἀσία. τὸ ἐθνικὸν Κυλλανδεύς. Κυλλήν η , ὄρος Ἀρκαδίας, σταδίων [Ὀλυμπιακῶν] ἑννέα παρὰ πόδας ὀγδοήκοντα [κατ' Ἀπολλόδωρον]. ἀπὸ Κυλλήνης Ναΐδος νύμφης. „ἐν τούτῳ δέ φασι τῷ ὄρει τοὺς κοττύφους λευκοὺς γίνεσθαι, ἄλλοθι δὲ μηδαμῇ, καὶ φωνὰς ποικίλας προΐεσθαι, θηρεύεσθαι δὲ πρὸς τὴν σελήνην, τὴν δὲ ἡμέραν εἴ τις ἐπιχειροίη δυσθηράτους εἶναι σφόδρα“. ἔστι δὲ καὶ Ἡλείων ἐπίνειον Κυλλήν η . τὸ ἐθνικὸν Κυλληνεὺς καὶ Κυλλήνιος· καὶ Κύλλιος λέγεται Ἑρμῆς κατὰ συγκοπὴν τοῦ Κυλλήνιος. Κύμ η , πόλις Αἰολίδος πρὸ τῆς Λέσβου, ἀπὸ Κύμης Ἀμαζόνος. ἐκαλεῖτο δὲ Ἀμαζόνειο ν . τὸ ἐθνικὸν Κυμαῖος. ἐντεῦθεν ἦν Ἐφορος ὁ ἱστορικὸς καὶ Ἡσίοδος Κυμαῖοι. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Φρικωνίτις λεγομένη. αὕτη δὲ καὶ ἡ Λέσβος σκώπτεται εἰς ἀναισθησίαν. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Ἰταλίας. ταύτης τὸ ἐθνικὸν Κυμεύς. τετάρτη τῆς Ἡλείας. πέμπτη τῆς Εὐβοίας. ^[20]

Eth 393 ἔκτη Παμφυλίας. [ἔστι καὶ νῆσος πλησίον Σικελίας.] Κύναιθ α , πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Κυναίθου ἑνὸς τῶν Λυκάωνος παίδων. τὸ ἐθνικὸν Κυναιθεύς. καὶ Κυναιθαιεύς καὶ Κυναιθαεύς ἀπὸ τοῦ τετρασυλλάβου τοῦ Κυναίθαι α . ἔστι καὶ Κύναιθα πόλις Ἰθάκης ὑπὸ τῷ Νηρίτῳ ὄρει. Κυνέτει α , πόλις Ἀργούς. Καλλίμαχος δευτέρῳ. οἱ πολῖται Κυνετείς καὶ Κυνετειᾶται. οἱ τύποι γὰρ οὐκ ἀήθεις τῶν Ἀργείων. Κυν ή , πόλις Λυδίας. Ἐκαταῖος Ἀσία. τὸ ἐθνικὸν Κυνεύς καὶ Κύνιος. Κυνητικὸ ν , Ἰβηρίας τόπος πλησίον ὠκεανοῦ. Ἡρόδωρος δεκάτῳ τῶν καθ' Ἡρακλέα. οἱ οἰκοῦντες Κύνητες καὶ Κυνήσιοι. Κύνθο ς , [ὄρος Δήλου,] παρ' Ἀντιμάχῳ ἐν πρώτῃ Θηβαΐδος. ὁ οἰκῆτωρ Κύνθιος καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. καὶ Κυνθιώτης καὶ Κυνθιώτης θηλυκῶς. Κύνν α , πολίχνιον πλησίον Ἡρακλείας, ἀπὸ μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων ἢ Κύννου τοῦ ἀδελφοῦ Κοίου. τὸ ἐθνικὸν Κυνναῖος. Κύννο ς , ἐπίνειον Ὀπούντος, ὡς Φίλων καὶ Παυσανίας. Ἐκαταῖος δὲ πόλιν αὐτὴν φησιν. Ὅμηρος „οἱ Κύνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπόεντά τε Καλλιάρόν τε“. οἱ οἰκοῦντες Κύνιοι καὶ Κυναῖοι. Κυνόσαργε ς , γυμνάσιον ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ δῆμος, ἀπὸ Διόμου, ἄφ' οὗ ὁ χῶρος Ἀθήνησι Διόμεια καλεῖται. ^[20]

Eth 394 Δίομος γὰρ Ἡρακλεῖ ὡς θεῷ θύων τὰ ξενώσων ἱερὰ Ἡρακλεῖ ἥρῳ ἔδειξε, καὶ αὐτῷ κύων λευκὸς ἀρπάσας τὰ μηρία εἰς τοῦτο τὸ χωρίον ἤνεγκεν. ὁ δημότης καὶ τὸ ἐκ τόπου ἐκ Κυνοσάργους, καὶ εἰς τόπον ἐς Κυνόσαργες, καὶ ἐν τόπῳ ἐν Κυνοσάργει. Κυνὸς κεφαλα ί , λόφοι τῆς Θεσσαλίας. Πολύβιος ιη'. ἦν δὲ καὶ χωρίον Θηβῶν, ἄφ' οὗ „Πίνδαρος Δαΐφάντου παῖς, Βοιωτίας ἐκ Κυνὸς κεφαλῶν, μελῶν ποιητήσ“. Κυνόσουρ α , ἄκρα Ἀρκαδίας, ἀπὸ Κυνοσοῦρου τοῦ Ἑρμοῦ. τὸ ἐθνικὸν Κυνοσουρεὺς καὶ Κυνοσουρίς θηλυκόν. Κυνόσσημ α , τόπος Λιβύης.

Ἑκαταῖος περιηγῆσει αὐτῆς. ἔστι καὶ ἄλλο χωρίον. τὸ ἐθνικὸν ἀπὸ τῆς γενικῆς Κυνοσηματεύς. Κύνουρ α , πόλις Ἄργους, ἀπὸ Κυνούρου παιδὸς Περσέως. Πανυσανίας τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κυνουρεύς καὶ Κυνουρίς θηλυκόν, καὶ Κυνούριος καὶ Κυνουρία καὶ οὐδέτερον, καὶ κτητικὸν Κυνουριακός. Κυνῶν νῆσοις, Λιβύης νῆσος. Ἀλέξανδρος τρίτῳ Λιβυκῶν. ὁ νησιώτης Κυνοννησίτης. Κυνῶν πόλις, Αἰγυπτία πόλις. ὁ οἰκὼν Κυνοπολίτης. ἐν ἣ πόλει ὁ Ἄνουβις τιμᾶται. Κύον, πόλις Καρίας. Ἀπολλώνιος τετάρτῃ Καρικῶν. ἡ πρότερον Κανήβιον. τὸ ἐθνικὸν Κυΐτης. Κύπαιθα, πόλις Λιβύης. ὁ πολίτης Κυπαιθεύς. Κυπαρισσία, πόλις τῆς Τριφυλίας, ἡ τις Ἑραννα ἐκαλεῖτο. [20]

Eth 395 τὸ ἐθνικὸν Κυπαρισεύς καὶ Κυπαρισσία ἡ Ἀθηνᾶ. Κυπαρισσῆς, πόλις τῆς Μεσσηνίας. Ὅμηρος „καὶ Κυπαρισσῆεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον“. τὸ ἐθνικὸν Κυπαρισηέντιος. Κυπάρισσοις, πόλις ἐν Παρνασσῷ κατὰ τοὺς Δελφούς, ἡ πρότερον Ἑραννοίς. Ὅμηρος „οἱ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσαν“. ἀπὸ Κυπαρίσσου τοῦ Μινυοῦ. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν αὐτόθι κυπαρίσσων, ἦν Κυπαρισσοῦντά τινες καὶ Ἀπολλωνιάδα φασί. τὸ ἐθνικὸν Κυπαρισεύς. Κύπασις, πόλις περὶ Ἑλλάσποντον. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Κυπασίτης. Κύπη, Σικελίας φρούριον. Φίλιστος Σικελικῶν ἐνάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Κυπαῖος. Κύπροις, νῆσος μεγάλη [καὶ ἐπιφανεστάτη, κειμένη] ἐν τῷ Παμφυλίῳ κόλπῳ, [καθὼς φησιν ὁ περιηγητὴς Διονύσιος „Κύπρος δ' εἰς αὐγὰς Παμφυλίου ἔνδοθι κόλπου“. ἐκλήθη δὲ] ἀπὸ Κύπρου τῆς θυγατρὸς Κινύρου, [ἡ τῆς Βύβλου καὶ Ἀφροδίτης, ὡς Φιλοστέφανος ἐν τῷ περὶ νήσων καὶ Ἱστορος ἐν ἀποικίαις Αἰγυπτίων ἱστορήσαν,] ἡ ἀπὸ τοῦ φυομένου ἄνθους κύπρου. [15]

Eth 396 Ἀστύνομος δέ φησι Κρύπτον κεκληθῆσθαι διὰ τὸ κρύπτεσθαι πολλάκις ὑπὸ τῆς θαλάσσης. εἴτα Κύπροις. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Κεραστὶς ἀπὸ τοῦ πολλὰς ἄκρας ἔχειν καὶ Κεραστιὰς καὶ Ἀμαθουσῖα καὶ Μηιονίς καὶ Σφήκεια καὶ Ἀκαμαντίς. τὸ ἐθνικὸν Κύπριος καὶ Κυπρία καὶ Κύπριον, καὶ Κυπριακός, καὶ Κυπριεύς καὶ Κυπρίτης. ἔστι καὶ Λιβυκὴ Κύπροις. τὸ ἐθνικὸν Κυπρίτης. Κύραυνοις, νῆσος κατὰ Γύζαντας τοὺς ἐν Λιβύῃ, ὡς Ἡρόδοτος τετάρτῃ. ὁ νησιώτης Κυραυνίτης. Κύρβασα, ὡς Πήδασα Μέδμασα, πόλις Καρίας. ὁ πολίτης Κυρβασεύς. Κύρβη, πόλις Παμφυλίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ὁ πολίτης Κυρβαῖος. Κύρη, νῆσος ἐν τῷ Περσικῷ πόντῳ. Ἑκαταῖος ἐν περιηγῆσεως δευτέρῳ. ὁ νησιώτης Κυραῖος ὡς Ἀσκραῖος. Κυρήνη, πόλις Λιβύης, ἀπὸ Κυρήνης τῆς Ὑψέως [κατὰ Πίνδαρον] ἡ Κύρης πηγῆς ἐγχωρίου. ἔστι καὶ Ἰβηρίας. καὶ Μασσαλίας ἄλλη. τὸ ἐθνικὸν Κυρηναῖος. ἐντεῦθεν ἦν Ἑρατοσθένης Ἀγακλέους παῖς ὁ ἱστορικός. καὶ Κυρηναῖς ὡς Θηβαῖς. καὶ Κυρηνίτης. Κύρης, Κύρητος, πόλις, ὡς Φάγρης Μένδης Ἀδρύμης. τὸ ἐθνικὸν Κυρήσιος. Κύρις, μητρόπολις Σαβίνων. [20]

Eth 397 τὸ ἐθνικὸν Κυρίτης. τὸ κτητικὸν Κυρίτιος καὶ Κυριτία ἡ Ἥρα. Κύρνοις, νῆσος πρόσβορος Ἰαπυγίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Κύρνιοι καὶ Κυρναῖοι. φασὶ δὲ „τοὺς Κυρναίους πολυχρονιωτάτους εἶναι (οἰκοῦσι δὲ οὗτοι περὶ τὴν Σαρδόνα) διὰ τὸ μέλιτι ἀεὶ χρῆσθαι. πλεῖστον δὲ τοῦτο γίνεται παρ' αὐτοῖς“. Κύρου πόλις, ἡ καὶ Κυρέσχατα καλεῖται, πόλις πρὸς τοῖς ἐσχάτοις Περσίδος. ὁ πολίτης καθ' ἡμᾶς Κυροπολίτης, κατὰ δὲ Πέρσας Κυρεσχατηνοὶ ὡς Ἀραξηνοὶ καὶ Καμβυσηνοὶ. Κύρροις, πόλις Συρίας, ἥς ἀκρόπολις Γίνδαρος. ὁ πολίτης Κυρρέστης, ὡς Πολύβιος πέμπτῳ, καὶ Κυρρεστίς ἡ Ἀθηνᾶ. καὶ ἡ χώρα Κυρρεστική. Στράβων ἐκκαίδεκάτῃ. Δημήτριος δὲ ὁ Ἀντιγόνου τὸ Κυρήστης διὰ τοῦ φησὶ καθύ... Κυρταῖα, πόλις ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσει, εἰς ἣν ὑπερώρισεν Ἀρταξέρξης Μεγάβυζον. Κτησίας τρίτῳ Περσικῶν. τὸ ἐθνικὸν ἐκ τῆς τέχνης Κυρταιανός, ἐκ δὲ τῆς χώρας Κυρταιηνός ὡς Σωφηνός καὶ Ἀραξηνός. [15]

Eth 398 Κύρτοις, πόλις Αἰγύπτου ἐν τῷ μεσογείῳ. ἐκ ταύτης Διονύσιος ἦν διάσημος ἰατρός, ἀπὸ τῆς πατρίδος, οὐκ ἀπὸ τοῦ σώματος Κυρτός ὀνομαζόμενος, οὗ μέμνηται Ἑρέννιος Φίλων ἐν τῷ περὶ ἱατρῶν. ὁ τόνος τοῦ μὲν ἐθνικοῦ ὁξὺς ὁμόφωνος τῷ πάθει, τοῦ δὲ κυρίου τῆς πόλεως βαρὺς, ὡς

τὸ κόντος καὶ πόντος. Κύρτωνε ς , πόλις Βοιωτίας. Πausanías ἐνάτω. τὸ δὲ ἀρχαῖον [τῷ]
πολίσματοι ὄν[ομα] Κυρτών η . τὸ ἐθνικὸν Κυρτώνιος, τοῦ δὲ πολυχίνου Κύρτωνες. Κυρτώνιο ς ,
πόλις Ἰταλίας. Πολύβιος τρίτω. τὸ ἐθνικὸν τῷ τῆς χώρας ἔθει Κυρτωνίνος ὡς Σατορνίνος. Κύτ
α , πόλις Κολχική, πατρίς Μηδείας. ἔστι καὶ ἄλλη Σκυθίας. ὁ πολίτης Κυταῖος, ἐξ οὗ καὶ
Κυταιεύς „πύργους εἰσόψεσθε Κυταιέος Αἰήταο“. τὸ θηλυκὸν Κυταιΐας. καὶ Κυταῖα, Λυκόφρων
„ὃς εἰς Κυταῖαν τὴν Λιβυστίνην μολών“. [οἱ Λιβυστίνοι γὰρ ἔθνος παρακείμενον Κόλχοις. ^[15]

Eth 399

] λέγεται καὶ Κυταῖς ἀπὸ τοῦ Κυταῖος. οἱ δὲ ὅτι δύο εἰσὶ Κύτα, ταῦτα καὶ τῆς Εὐρώπης. ἔστι καὶ
Κύταιον πόλις Κρήτης. Κυτέριο ν , πόλις Οἰνώτρων ἐν τῇ μεσογείᾳ. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ
ἐθνικὸν Κυτεριώτης. δύναται καὶ τῷ τῆς χώρας ἔθει Κυτερίνος. Κύτιν α , πόλις Θεσσαλίας, ὡς
Θέων ἐν ὑπομνήματι Λυκόφρωνος. ὁ πολίτης Κυτιναῖος. ἔστι καὶ Κυτίνιον μία τῶν τριῶν τῶν
Δωρικῶν. τὸ ἐθνικὸν Κυτινιώτης. Κυτώνιο ν , πόλις μεταξὺ Μυσίας καὶ Λυδίας. Θεόπομπος
Ἑλληνικῶν ὁγδόω. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον τῷ ἡγουμένω. Κύτωρο ς , πόλις Παφλαγονίας, ἀπὸ
Κυτώρου τοῦ Φρίξου παιδός. τὸ ἐθνικὸν Κυτωριεύς καὶ θηλυκὸν Κυτωριάς. λέγονται καὶ
Κυτωρίται. καὶ Κυτώριος καὶ Κυτωρία θηλυκόν. Κύφο ς , πόλις Περραιβίας. „Γουνεὺς δ' ἐκ
Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας“. ἀπὸ Κύφου τοῦ παιδὸς Περραιβοῦ τοῦ π... δύο δ' εἰσὶ Κύφοι, ἡ
μὲν Περραιβίας ἡ δὲ Θετταλίας. καὶ ποταμὸς Κύφο ς . ὁ πολίτης Κυφαῖος. Λυκόφρων „ἐν ἧ
Κυφαίων δύσμορον στρατηλάτην“. Κυχεῖος πάγο ς , περὶ Σαλαμῖνα. Σοφοκλῆς Τεύκρω. ἀπὸ
Κυχεῖως τοῦ Σαλαμῖνος καὶ Ποσειδῶνος, ὃς ὄφρις ἐπεκλήθη διὰ τὴν τραχύτητα τῶν τρόπων, ὃν
λυμαινόμενον τὴν νῆσον ἀπήλασεν Εὐρύλοχος, ἐδέξατο δ' ἐν Ἐλευσῖνι Δημήτηρ καὶ
ἀμφίπολον ἐποίησεν. ^[20]

Eth 400

ἀπ' αὐτοῦ δὲ καὶ ἡ Σαλαμὶς Κυχεῖα ἐκλήθη, ὡς Στράβων. τὸ ἐθνικὸν Κυχεοπαγίτης. Κύψελ α ,
φρούριον τετειχισμένον ἐν Ἀρκαδίᾳ ὑπὸ Μαντινέων. Θουκυδίδης πέμπτη. ἔστι καὶ Κύψελα
πόλις Θράκης πλησίον τοῦ Ἑβρου ποταμοῦ. τὸ ἐθνικὸν Κυψελῖνος ἢ Κυψεληνός. Κῶβρυ ς ,
πόλις Θράκης. Θεόπομπος Φιλιππικῶν ἐνάτω. τὸ ἐθνικὸν Κωβρύτης, ὡς Αἶγυς Αἰγύτης. Κῶθω
ν , νῆσος οὐ πόρρω Κυθήρων. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἑνδεκα. τὸ ἐθνικὸν Κωθώνιος ὡς
Σιδώνιος. Κωλιά ς , ἄκρα ἥτοι ἀκτὴ Φαληροῖ, ὅπου καὶ Ἀφροδίτη Κωλιάς. ὁ δὲ τόπος καλεῖται
ἐκκείμενος γὰρ ἔστι καὶ ὅμοιος ἀνθρώπου κώλῳ. τὰ τοπικὰ Κωλιᾶθεν καὶ Κωλιοῖ ἐν τόπῳ καὶ
Κωλιάδε. τὸ ἐθνικὸν Κωλιεύς, ὅθεν καὶ τὸ Κωλιάς. καὶ Κώλιον οὐδέτερον. καὶ Κώλιοι ὡς
Σούνιοι. Κῶλο ι , ἔθνος πρὸς τῷ Καυκάσῳ. Ἐκαταῖος Ἀσίᾳ. αἱ δὲ ὑπώρειαι τοῦ Καυκάσου
καλοῦνται Κωλικὰ ὄρη. ἡ χώρα Κωλική. Κώμ η . ἐν ταῖς μακραῖς ὁδοῖς μέσα χωρία ἔκτισαν
πρὸς τὸ κοιμᾶσθαι νυκτὸς ἐπιγενομένης, ὅθεν καὶ ἐπικέκληται, ὡς Φιλόξενος. ^[20]

Eth 401

ὁ οἰκῆτωρ ἐγκώμιος. Ἡσίοδος „εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγκώμιον ἄλλο γένοιτο“. καὶ κωμαῖος καὶ
κωμήτης ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς διὰ τοῦ ι . καὶ ὁ δῆμος κώμη. εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἐν αὐταῖς
κοιμᾶσθαι τε καὶ αὐλίζεσθαι. λέγεται καὶ κωμήτωρ. Κωνώπ η , πόλις Ἀκαρνανίας. Πολύβιος
πέμπτω. τὸ ἐθνικὸν Κωνωπεύς καὶ Κωνωπίτης καὶ Κωνωπαῖος. ἔστι καὶ Κωνώπιον τῆς
Μαιώτιδος λίμνης, ὅπου φασὶ τοὺς λύκους παρὰ τῶν ἀλιέων λαμβάνοντας τροφὴν φυλάττειν
τὴν θήραν· ἐὰν δὲ ὑπολάβωσιν ἀδικεῖσθαι, λυμαίνεσθαι καὶ τὰ λῖνα καὶ τοὺς ἰχθύας αὐτῶν. τὸ
ἐθνικὸν Κωνώπιος καὶ Κωνωπιεύς. Κῶπα ι , πόλις Βοιωτική. Ὀμηρος „Κώπας Εὐτρησίν τε“.
ἀπὸ Κωπέως τοῦ Πλαταιέως τοῦ Ὀγχηστοῦ τοῦ Ποσειδῶνος. ὁ πολίτης Κωπαῖτης, ὡς
Ἐπαφρόδιτος. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ Κωπαῖος, ὡς Ἀθηναῖος Ἀθηναῖτης, λέγεται δὲ καὶ Κωπαῖα λίμνη.
καὶ Κωπαιεύς. καὶ ἡ λίμνη Κωπαῖς, ἢ ἐλέγετο Λευκωνίς. Κώρυκο ς , πόλις Κιλικίας. Παρθένιος
προπεμπτικῶ. παρ' ἧ τὸ Κωρύκιον ἄντρον νυμφῶν, ἀξιάγαστον θαῦμα, ᾧ ὁμώνυμον ἐν
Παρνασσῷ. τὸ ἐθνικὸν Κωρύκιος. ἐκεῖ δὲ τὴν πόλιν Κωρύκειάν φησι. λέγεται καὶ Κωρυκιώτης,
καὶ ἴσως παρὰ τὸ Κωρύκιον ἢ ἀπὸ τοῦ Κωρυκία. ἔστι καὶ Κώρυκος ὄρος ἀρσενικῶς λεγόμενον
ὑψηλὸν πλησίον Τέω τῆς Ἰωνίας καὶ Ἐρυθρῶν, ὡς Ἐκαταῖος Ἀσίᾳ. ^[20]

- Eth 402 καὶ λιμὴν ὁμώνυμος καὶ νησίον ὁμώνυμον, οὗ κατὰ τὸν παράπλουν ληστήριόν τι μέγα τῶν Κωρυκαίων ὠτακουστούντων ἐν τοῖς αὐτόθι λιμέσι [τὰ κατὰ] τοὺς φόρτους καὶ τοὺς πλοῦς τῶν ἐμπόρων καὶ οὕτως αὐτοῖς ἐπιβουλευόντων, ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν περιεργαζομένων τὰ ἀπόρρητα „τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κωρυκαῖος ἡκροάζετο“. ἔστι καὶ ἀκρωτήριον Κρήτης Κωρυκί α . καὶ λιμὴν Αἰθιοπίας. Κῶ ς , τὸ ὄρυγμα τὸ ἐν Κορίνθῳ, οὗ καθεύργυνον τοὺς φῶρας καὶ τοὺς δραπετάς. λέγεται καὶ κῶος, κῶες δὲ οἱ ἐν αὐτῷ ἀνατραφέντες. κῶους γὰρ τὰ κοιλώματα τῆς γῆς καὶ πάντα τὰ σπήλαια ἔλεγον. Κῶ ς , πόλις καὶ νῆσος. καὶ Ὅμηρος „καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο [πόλιν]“. ἡ Μεροπὶς ἐκαλεῖτο ἀπὸ γηγενοῦς Μέροπος. Κῶς δὲ ἀπὸ Κῶ τῆς Μέροπος θυγατρὸς. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Καρί ς . λέγεται καὶ Κῶως διὰ δύο ω , καὶ Κῶω ς , ἀφ' οὗ τὸ παρ' Ὀμήρῳ τοπικόν „καὶ μιν ἔπειτα Κῶωνδ' εὐναιομένην ἀπένεικας“. [15]
- Eth 403 λέγεται καὶ Κόος διὰ δύο οο . ἔοικεν οὖν τὸ πρωτότυπον Κῶ ς . οὕτως γὰρ καὶ ὁ κτιστής. τῆς Κέω τὸ ἐθνικὸν Κέιος, καὶ ἐκτάσει Κήιος, ὡς τῆς Τέω Τέιος καὶ Τήιος, καὶ Κεῖος διὰ διφθόγγου. τῆς δὲ Κῶ μονοσυλλάβου Κῶος καὶ Κώιος, ὡς Μινῶος. οὕτως δὲ ἐχρημάτιζον Ἴπποκράτης καὶ Ἑρασίστρατος ἰατροί. ἦν δὲ Ἴπποκράτης τῶν καλουμένων Νεβριδῶν· Νέβρος γὰρ ἐγένετο ὁ διασημότατος τῶν Ἀσκληπιαδῶν, ὃ καὶ ἡ Πυθία ἐμαρτύρησεν· οὗ Γνωσίδικος, Γνωσίδικου δὲ Ἴπποκράτης καὶ Αἴνειος καὶ Ποδαλείριος, Ἴπποκράτους Ἡρακλείδης, οὗ Ἴπποκράτης ὁ ἐπιφανέστατος, ὁ καὶ θαυμασίας συντάξεις καταλελοιπώς. ἔστι καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πόλις Κῶ ς . Κωστάντει α , ἡ νῦν ἐν Κύπρῳ Σαλαμί ς . γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς Κῶσταντος γενικῆς, ὡς Μαρώνεια ἀπὸ τῆς Μάρωνος, καὶ Καύκωνος Καυκῶνεια. ἔστι καὶ Βρεττίας ἄλλη, ὡς Διονύσιος ἐννεακαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. [15]
- Eth 404 τὸ ἐθνικὸν Κωσταντειάτης. εὗρηται καὶ διὰ τοῦ ν . Κωσταντινούπολι ς , δύο μέρη λόγου, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐν Κωσταντινοπολίτης, ὡς εἴρηται ἐν τῷ περὶ Βυζαντίου. Λ ᾱ , πόλις Λακωνικῆ. Λυκόφρων „καὶ Λᾱν περήσεισ“. ταύτην ἐλόντες οἱ Διόσκουροι Λαπέρσαι ἐκλήθησαν. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς. ταύτην διαλύσας Ὅμηρός φησιν „οἷ τε Λᾱαν εἶχον, ἥδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο“. κεῖται δὲ ἐπὶ πέτρας ὑψηλῆς, διὸ Λᾱ καλεῖται. οἱ οἰκοῦντες Λᾱοι. Λάβα ι , [πόλις,] ὡς Σάβαι, Χαττηνίας πόλις. Πολύβιος τρισκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Λαβαῖος ὡς Σαβαῖος. τῆς αὐτῆς χώρας ἀμφότεραι. ἡ γὰρ Χαττηνία τῶν Γερραίων ἐστὶ χώρα. Λάβαρ α , πόλις Καρίας. Ἀλέξανδρος δευτέρῳ περὶ Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Λαβαρεὺς ὡς Παταρεὺς. Λάβδαλο ν , ἄκρον τῶν Ἐπιπολῶν, Συρακουσῶν πλησίον. [10]
- Eth 405 Θουκυδίδης ἕκτῃ. Λαβίνιο ν , πόλις Ἰταλίας, Αἰνείου κτίσμα. Ἰόβας ἐν πρώτῳ. ἀπὸ τῆς τοῦ βασιλέως θυγατρὸς Λαβινίας. τὸ ἐθνικὸν Λαβινιάτης. λέγονται καὶ Λαυινιάται. Λάβρανδ α , κώμη Καρίας. Στράβων ιδ'. τὸ ἐθνικὸν Λαβρανδηνός καὶ Λαβράνδιος καὶ Λαβρανδεὺς. Λαγαρί α , φρούριον Σικελίας πλησίον Θουρίων, τοῦ Ἐπειοῦ καὶ Φωκῆων κτίσμα, ὡς Στράβων. ὁ πολίτης Λαγαριτανός, ὅθεν καὶ Λαγαριτανός οἶνος. Λάγιν α , πολίχνιον Καρίας. Ἀπολλώνιος Καρικῶν ἐκκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Λαγινᾶιος καὶ Λαγινίτης καὶ θηλυκῶς Λαγινίτις. ἔστι καὶ Λαγίνεια Βιθυνίας. Λάγουσ α , νῆσος περὶ Κρήτην. Στράβων δεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Λαγουσαῖος ἢ Λαγούσιος. Λάδεστα ἢ Λάδεστο ν , μία τῶν Λιβυρνίδων νήσων. Θεόπομπος κα' Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Λαδεστανός, ὡς τῆς Αὐγούστας Αὐγουστανός. Λαδεψοί καὶ Τρανιψο ί , ἔθνη Θυνῶν. [15]
- Eth 406 Θεόπομπος ὀγδόῳ Ἑλληνικῶν. Λάδ η , νῆσος Αἰολίδος. Ἐκαταῖος Ἀσία. τὸ ἐθνικὸν Λαδαῖος. Λαδισακίτης κόλπο ς , ἐν τῇ Περσικῇ θαλάσῃ. Μαρκιανός ἐν περίπλῳ αὐτῆς. Λάει α , πόλις Καρίας. Ἐκαταῖος Ἀσία. ὁ πολίτης Λαΐτης, ὡς Πausανίας φησὶ πέμπτῳ. Λαέρτη ς , Κιλικίας χωρίον. Στράβων ιδ'. Ἀλέξανδρος δὲ „καὶ ὄρος καὶ πόλις“ φησί. τὸ ἐθνικὸν Λαερτῖνος. ἄμεινον δὲ Λαέρτιος. Λαζο ί , Σκυθῶν ἔθνος. ἔστι καὶ χωρίον παλαιὰ Λαζικ ἢ , ὡς Ἀρριανός. Λαιαῖο ι , ἔθνος Παιονικόν. Θουκυδίδης δευτέρῳ. Λαιστρυγόνες ς , πρῶτοι μετὰ Κυκλώπων ὤκησαν

Σικελίαν. Θουκυδίδης ἔκτη. λέγεται καὶ Λαιστρυγονίς, καὶ Λαιστρυγόνης [καὶ] οὐδετέρως καὶ θηλυκῶς. Λακεδαίμων ν , πόλις ἐνδοξοτάτη τῶν ἐν Πελοποννήσῳ, ἢ Σπάρτη πρότερον, ἀπὸ Σπαρτοῦ τοῦ Ἀμύκλαντος τοῦ Λέλεγος τοῦ Σπαρτοῦ, ἢ διὰ τὸ τοὺς πρῶτους συνοικίσαντας τὴν πόλιν Λέλεγας. ^[15]

Eth 407 διεσπαρμένους γὰρ εἰς ταὐτὸν συνελθεῖν καὶ μίαν οἴκησιν ποιήσασθαι. Λακεδαίμονα δὲ οἱ μὲν ἀπὸ Λακεδαίμονος, ἢ ὅτι μετὰ τὴν τῶν Ἑρακλειδῶν κάθοδον συνθεμένων κλήρω διανείμασθαι τὴν χώραν καὶ τὸν λαχόντα πρῶτον ταύτην λαβεῖν, καὶ Λαχεδαίμονα κληθῆναι [ἢ Λαβεδαίμονα, διότι ἀγαθῶ δαίμονι ταύτην ἔλαβεν ὁ λαβὼν ἢ ἔλαχεν ὁ λαχών, καὶ τροπῇ τοῦ β ἢ τοῦ χ εἰς κ Λακεδαίμονα.] ἔστι καὶ ἑτέρα Λακεδαίμων Κύπρου μεσόγειος. ὁ πολίτης Λακεδαιμόνιος. καὶ κτητικὸν Λακεδαιμονικός. λέγεται καὶ κατὰ συγκοπὴν Λάκων, ὡς Ἀπολλόδωρος φησιν, ὡς τοῦ Κυδωνιάται τὸ Κύδωνες. ἔοικε δὲ πρωτότυπον εἶναι καὶ οὐ συγκοπή. τινὲς δὲ τὸ Λάκων ὑποκοριστικὸν φασιν, οὗ τὸ θηλυκὸν Λάκαινα καὶ κτητικὸν Λακωνικός, καὶ Λακωνική τὸ θηλυκόν, ὃ καὶ εἶδος ὑποδήματος. ἔστι καὶ ὄρχησις Λακωνική, ὡς ἐν τῷ περὶ Μαντινείας εἰρήσεται. εἰσὶ καὶ μαστιγες Λακωνικαί. ἔστι καὶ εἶδος κλειδὸς Λακωνικῆς. καὶ οὐδέτερον τὸ Λακωνικὸν σιδήριον· στομωμάτων γὰρ τὸ μὲν Χαλυβδικόν, τὸ δὲ Σινωπικόν, τὸ δὲ Λύδιον, τὸ δὲ Λακωνικόν. ^[20]

Eth 408 καὶ ὅτι Σινωπικὸν καὶ Χαλυβδικόν εἰς τὰ τεκτονικά, τὸ δὲ Λακωνικὸν εἰς ῥίνας καὶ σιδηροτρύπανα καὶ χαρακτηῖρας καὶ εἰς τὰ λιθουργικά, τὸ δὲ Λύδιον καὶ αὐτὸ εἰς ῥίνας καὶ μαχαίρας καὶ ξυρία καὶ ξυστήρας, ὡς φησι Δαΐμαχος ἐν πολιорκητικοῖς ὑπομνήμασι λέγων. καὶ λακωνίζω καὶ λακωνιστής. λέγεται καὶ λακεδαιμονιάζω, ὡς Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίσις. λέγεται καὶ Λακεδαίμονάδε ἐπίρρημα. Λακέρει α , πόλις Μαγνησίας. Ἑλλάνικος Δευκαλιωνείας πρῶτω. ἔστι καὶ τῆς Ἰταλίας ἄλλη. τὸ ἐθνικὸν Λακεριεύς καὶ Λακερειεύς, καὶ Λακέρεια τὸ θηλυκὸν ὁμοφώνως τῷ πρωτοτύπῳ. Λακιάδα ι , δήμος τῆς Οἰνιήδος φυλῆς. ὁ δημότης Λακιάδης ἀναγράφεται. ὁ δήμος Λακι ά , ὁ δημότης Λακιεύς. καὶ τὰ τοπικὰ ἐκ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν μετὰ τῶν προθέσεων. Λακίνιο ν , ὄρος Κρότωνος. Λυκόφρων „καὶ Λακινίους μυχοῦς“. τὸ ἐθνικὸν Λακίνιος, καὶ τὸ κύριον τοῦ ἥρωος, ἀφ' οὗ τὸ ὄρος. τὸ θηλυκὸν Λακινιάς, καὶ ἡ χώρα Λακινία ὡς Κυδωνία, καὶ τὸ ἐθνικὸν Λακινιάτης. Λάκμω ν , ἄκρα τοῦ Πίνδου ὄρους, ἐξ ἧς ὁ Ἴναχος καὶ Αἴας ρεῖ ποταμός, ὡς Ἑκαταῖος ἐν πρῶτῳ. ἔστι δὲ παρώνυμον ὡς ἀπὸ τοῦ Λάκμος. τὸ ἐθνικὸν Λακμώνιος. Λαλίσανδ α , πόλις Ἰσαυρικῆ, ὡς Καπίτων Ἰσαυρικῶν πρῶτῳ. ^[20]

Eth 409 τὸ ἐθνικὸν Λαλίσανδεύς. οἱ νῦν δὲ Δαλίσανδα ταύτην φασὶ καὶ Δαλίσανδεώτας. Λάμι α , πόλις Θεσσαλίας τῶν Μηλιέων, ὡς Πολύβιος. οἱ μὲν ἀπὸ Λάμου τοῦ Ἑρακλέους φασίν, οἱ δὲ ἀπὸ Λαμίας γυναικός, ἢ ἐβασίλευσε Τραχινίων. ἐν ἧ καὶ Λαμιακὸς πόλεμος. ἔστι καὶ ἄλλη Κιλικίας. τὸ ἐθνικὸν Λαμιεῖς καὶ Λαμιῶται. Λαμητῖνο ι , πόλις [Ἰταλίας], ἀπὸ Λαμήτου ποταμοῦ πρὸς Κρότωνι. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ „ἐν δὲ Λάμητος ποταμός, ἐν δὲ Λαμητῖνοι“. ὁ πολίτης Λαμητίνος. Λάμο ς , ποταμὸς Κιλικίας, καὶ ἡ παρ' αὐτὸν χώρα Λαμουσία, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ πολυίστωρ ἐν πρῶτῳ Λυκιακῶν. τὸ ἐθνικὸν Λαμούσιος. Λάμπει α , ὄρος Ἀρκαδίας. Παρθένιος Ἀνθίπη. τὸ ἐθνικὸν δύναται καὶ Λαμπειάτης καὶ δίχα τοῦ ι . Λαμπέτει α , πόλις Βρεττίας. Πολύβιος τρισκαίδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Λαμπετειάτης ἢ καὶ Λαμπετειανός τῷ ἐπιχωρίῳ τύπῳ. ^[15]

Eth 410 Λαμπετίνος γὰρ οὐ δύναται εἶναι διὰ τὴν παράληξιν τῆς διφθόγγου. Λαμπέτειον σῆμα ἐν Λέσβῳ, ἀπὸ Λαμπέτου τοῦ Ἴρου. Λάμπ η , πόλις Κρήτης, Ἀγαμέμνονος κτίσμα, ἀπὸ Λάμπου τοῦ Ταρραίου. τὸ ἐθνικὸν Λαμπαῖος. Κλαύδιος δὲ Ἰούλιος Λαμπέας αὐτοὺς φησιν. ἔστι καὶ δευτέρα τῆς Ἀκαρνανίας. καὶ τρίτη τῆς Ἀργολίδος, ὡς Φίλων. Ξενίων δὲ ἐν Κρητικοῖς διὰ δύο ππ γράφει τὴν πόλιν τὴν Κρητικὴν. καὶ διὰ δύο αα καὶ διὰ τοῦ η . Λαμπώνει α , πόλις Τρωάδος. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Λαμπωνεύς. Ἑλλάνικος δὲ Λαμπώνιον αὐτὴν φησι καὶ τὸ ἐθνικὸν

Λαμπωνιεύς. Λάμυρ α , πόλις Λυκίας καὶ ποταμὸς Λάμυρο ς , ἀπὸ θαλάσσης ὑπὲρ μετεώρου λόφου. ὁ πολίτης Λαμυρεύς. Λάμψακο ς , πόλις κατὰ τὴν Προποντίδα, ἀπὸ Λαμψάκης ἐπιχωρίας τινὸς κόρης. ἔστι δὲ Φωκαέων κτίσμα, πάλαι Πιτύουσα λεγομένη, ὡς Δηίοχος ὁ Κυζικηνός. Ἐπαφρόδιτος δὲ Πιτύειαν ὕφ' Ὀμήρου ταύτην κληθῆναι διὰ τὸ πιτύων ἔχειν πλῆθος, Λαομεδόντειαν καλουμένην. ἔστι δ' εὐοῖνος. ὅθεν Θεμιστοκλεῖ παρὰ τοῦ τῶν Περσῶν ἐδόθη βασιλέως εἰς οἶνον. Δημοσθένης δὲ διὰ τὸ εὐοῖνον καὶ Πριάπου κτίσμα ταύτην φησί, τοῦ υἱοῦ Ἀφροδίτης καὶ Διονύσου. τὸ ἐθνικὸν Λαμψακηνός. Λάμψο ς , μοῖρα τῆς Κλαζομενίων χώρας, ἀπὸ Λάμψου παιδὸς Κοδρίδου, ὡς Ἐφορος τρίτῳ. ^[25]

Eth 411 τὸ ἐθνικὸν Λάμψιος, ὡς Θάψιος Σάμιος Κίψιος. Λαοδαμάντει α , νῆσος ἐν Λιβύῃ. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἑνδεκα. ἐκαλεῖτο δὲ Λαομεδόντει α , ἴσως ἀπὸ Λαομέδοντος τοῦ Τρωός. τὸ ἐθνικὸν ἀμφοτέρων Λαομεδοντίτης καὶ Λαοδαμαντίτης. Λαοδίκει α , πόλις τῆς Συρίας, ἡ πρότερον Λευκὴ ἀκτὴ λεγομένη καὶ πρὸ τούτου Ῥάμιθ α . κεραυνωθείς γάρ τις ἐν αὐτῇ ποιμὴν ἔλεγε „ῤαμάνθασ“, τουτέστιν ἄφ' ὕψους ὁ θεός· ῤαμαν γὰρ τὸ ὕψος, ἄθας δὲ ὁ θεός. οὕτως Φίλων. λέγεται δὲ ἀπὸ Λαοδίκης τῆς μητρὸς Σελεύκου τοῦ Νικάτορος. ἔστι δ' εὐοῖνοτάτη καὶ πάσης εὐκαρπίας ἀνάμεστος. ἔστι δὲ καὶ ἐτέρα Λυδίας, Ἀντιόχου κτίσμα τοῦ παιδὸς τῆς Στρατονίκης· τῇ γὰρ γυναικὶ αὐτοῦ ὄνομα Λαοδίκη. Διὸς μήνυμα δι' Ἑρμοῦ, ὄναρ διὰ χρησμοῦ Ἀπόλλωνος Ἀντιόχῳ βασιλεῖ τάδε χρᾶ Φοῖβος Ἀπόλλων, κτιζέμεναι πτολίεθρον ἀγακλεές, ὡς ἐκέλευσεν Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, πέμψας ἐριούνιον Ἑρμῆν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Λυκαονίας. καὶ Μηδίας ἐτέρα. Λᾶο ς , πόλις Λευκανίας. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ γῆς δευτέρῳ. ἀπὸ Λάου ποταμοῦ. τὸ ἐθνικὸν Λαῖνος ὡς Ῥηγῖνος. Λαούντιο ν , μητρόπολις τῶν Λατίνων. ^[20]

Eth 412 Διονύσιος πέμπτη Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας. τὸ ἐθνικὸν Λαουντῖνος. Λαπέρσ α , θηλυκῶς, ὄρος Λακωνικῆς, οὗ μέμνηται Ῥιανὸς ἐν Ἡλιακῶν πρώτῳ. ἀπὸ τῶν Λαπερσῶν Διοσκούρων. τὸ ἐθνικὸν Λαπερσαῖος. Λάπηθο ς , πόλις Κύπρου, ὕφορμον ἔχουσα καὶ νεώρια. Ἀλέξανδρος Ἐφέσιος „Βήλου δ' αὖ Κίτιόν τε καὶ ἱμερόεσσα Λάπηθος“. τὸ ἐθνικὸν Λαπήθιος καὶ Λαπηθεύς. Λαπίθ η , πόλις Θεσσαλίας, ὡς Ἐπαφρόδιτος ἐν τοῖς Ὀμηρικοῖς, ἀπὸ Λαπίθου τοῦ Περιφαντος. οἱ οἰκήτορες Λαπίθαι, οὐκ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἔθνους, ὡς Πισίδαι καὶ Ἴωνες καὶ Θετταλοί. Λαπίθαι γὰρ ἔθνος Θεσσαλίας, ἔστι καὶ Λαπίθαιον ὄνομα ὄρους τῆς Λακωνικῆς. Λάρανδ α , πόλις Λυκαονίας. ὁ πολίτης Λαρανδεύς. Χάραξ τρίτῳ χρονικῶν. τὸ θηλυκὸν Λαρανδῖς. Λάριν α , πόλις Δαυνίων. τὸ ἐθνικὸν Λαριναῖος, ὡς Τέρινα Τερριναῖος. Λάρισαι πόλεις ἰ'. Θεσσαλίας, ἡ πρὸς τῷ Πηνειῷ, ἣν Ἀκρίσιος ἔκτισε. δευτέρα ἡ Κρεμαστή, ὑπὸ τινων δὲ Πελασγία. τρίτη ἐν τῇ Ὀσση χωρίον. τετάρτη τῆς Τρωάδος, ἣν φησιν Ὀμηρος „τῶν οἱ Λάρισαν ἐριβύλακα“. πέμπτη Αἰολίδος περὶ Κύμην τὴν Φρικωνίδα. ^[20]

Eth 413 ἔκτη Συρίας, ἣν Σύροι Σίζαρα καλοῦσιν. ἐβδόμη Λυδίας. ὀγδόη Θεσσαλίας πρὸς τῇ Μακεδονίᾳ. ἐνάτη Κρήτης. δεκάτη Ἀττικῆς ἐστὶ Λάρισα. καὶ ἡ ἀκρόπολις τοῦ Ἀργους Λάρισα. καὶ ὁ πολίτης Λαρισαῖος καὶ Λαρισεὺς Ζεύς. Στράβων δὲ κώμην φησὶν Ἐφέσου, ἐν ἣ Ἀπόλλων Λαρισηνός. * * * * Λῆμνο ς , νῆσος πρὸς τῇ Θράκῃ, δύο πόλεις ἔχουσα, Ἡφαιστίαν καὶ Μύριναν, ὡς Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. ἀπὸ τῆς μεγάλης λεγομένης θεοῦ, ἣν Λῆμνόν φασι· ταύτῃ δὲ καὶ παρθένους θύεσθαι. ὠκίσθη δὲ πρῶτον ὑπὸ Θρακῶν, οἱ Σίντιες ἐκαλοῦντο, ὡς Στράβων. οἱ δ' αὐτοὶ οὗτοι καὶ Σαπαῖοι. ὁ οἰκῆτωρ Λῆμνιος καὶ Λημνικός κτητικόν. Λήναιο ς , ἀγὼν Διονύσου ἐν ἀγροῖς, ἀπὸ τῆς ληνοῦ. Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ χρονικῶν. καὶ Ληναϊκός καὶ Ληναιεύς. ἔστι δὲ καὶ δῆμος. Λῆνο ς , χώρα τῆς Πισατῶν. ὁ πολίτης Ληναῖος. Φλέγων μὴ Ὀλυμπιάδι. Λητ ή , πόλις Μακεδονίας, ἀπὸ τοῦ πλησίον ἰδρυμένου Λητοῦς ἱεροῦ, ὡς Θεαγένους Μακεδονικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Ληταῖος· οὕτως γὰρ ἱστορεῖται Νέαρχος Ληταῖος, τῶν Ἀλεξάνδρῳ τῷ μεγάλῳ συστρατευσαμένων ὁ διασημότετος. Λητοῦ ς , πόλις Αἰγύπτου. ^[20]

Eth 414

ἔστι δὲ μοῖρα Μέμφιδος, καθ' ἣν αἱ πυραμίδες. Λητοῦς ἱερόν. Ἀλέξανδρος ἐν τρίτῳ περὶ Αἰγύπτου. τὸ ἐθνικὸν Λητοπολίτης· οὕτως γὰρ Πολύστρατος καὶ Ἀπολλώνιος ὁ ἀρχιερεὺς λεγόμενος ἀναγράφει. Λητωεύς, δῆμος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὡς Τρύφων ἐν τῷ περὶ παρωνύμων, ὅτι παρὰ τὸ Λητώος κτητικὸν σχηματίζεται. Ληψίμανδος, πολίχνιον Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Κρατερός ἐνάτῳ περὶ ψηφισμάτων Ληψιμανδεύς. Λίβανος, πόλις Συρίας ταῖς Ἀτραίς γειτνιαζούσα. Ἀρριανὸς Παρθικῶν ἐνάτῳ. ^[10]

Eth 415 ἔστι καὶ Λίβανος ὄρος τῆς Συρίας. τὸ ἐθνικὸν Λιβανίτης. Λιβύη, χώρα πολυνύμμος, ὡς πολυίστωρ „γῆ Ὀλυμπία Ὠκεανία Ἑσχατιὰ Κορυφή Ἑσπερία Ὀρτυγία Ἀμμωνίς Αἰθιοπία Κυρήνη Ὀφιοῦσσα Λιβύη Κηφηνία Ἀερία“. τὸ ἐθνικὸν [Λίβυς] Λίβυσσα. Λιβυρνοί, ἔθνος προσεχὲς τῷ ἐνδοτέρῳ μέρει τοῦ Ἀδριατικοῦ κόλπου. Ἑκαταῖος Εὐρώπη. τὸ θηλυκὸν Λιβυρνίς. καὶ Λιβυρναῖοι. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τινος Λιβυρνοῦ ἄττικοῦ. εὗρηται τὰ Λιβυρνικὰ σκάφη. καὶ Λιβυρνικὴ μανδύη εἶδος ἐσθῆτος. Λίβυς, κύριον, κλίνεται Λίβυος, ἀφ' οὗ Λιβύη. τὸ ἐθνικὸν Λίβυς Λίβυσσα Λίβυ, Λιβυκός Λιβυκή, καὶ Λιβύστιον, ὡς ἀπὸ τοῦ Λίβυστος τοῦ ἀπὸ τοῦ Λίβυος ὄντος κατὰ πλεονασμόν. καὶ Λιβυστῖνον καὶ Λιβυστίνος καὶ Λιβυστίνη, καὶ Λιβυστίας καὶ Λιβυστίς, καὶ Λιβυσσαία ἀπὸ τοῦ Λίβυσσα. καὶ κτητικὸν „Λιβυστικὰς πλάκας“ Λυκόφρων, ὃ τινες διὰ τοῦ γ γράφουσι κακῶς. Λίβυσσος, φρούριον Βιθυνίας ἐπιθαλάσσιον, ὡς πολυίστωρ Ἀλέξανδρος. ^[15]

Eth 416 τὸ ἐθνικὸν Λιβυσσαῖος. Λιβυστῖνος, ἔθνος παρακείμενον Κόλχοις, ὡς Διόφαντος ἐν πολιτικοῖς. οὗ θηλυκὸν Λιβυστίνη. Λίγγος, φρούριον Κασσανδρέων. Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν τρίτῳ, ὃς καὶ τὸ ἐθνικὸν Λιγγαῖος. ἔστι δὲ καὶ Λίγγιος καὶ Λίγγιος κόλπος. Λίγξ, ποταμὸς Μαυριτανίας καὶ πόλις. τινὲς δὲ Λίξον γράφουσι καὶ Λίξους τοὺς πολίτας. Λίγυρς, ἔθνος προσεχὲς τοῖς Τυρρηνοῖς. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἑνδεκα. ἀπὸ Λιγύρου ποταμοῦ. Λιγυστίνη, πόλις Λιγύων τῆς δυτικῆς Ἰβηρίας ἐγγὺς καὶ τῆς Ταρτησοῦ πλησίον. οἱ οἰκοῦντες Λίγυες καλοῦνται. Λίβηρις, πόλις Φοινίκων, ὡς Ἡρωδιανός. τὸ ἐθνικὸν Λιβηρίτης ὡς Συβαρίτης. Ἑκαταῖος περιηγῆσει Αἰγύπτου. Λιθήσιος, ὁ Ἀπόλλων ἐν τῷ Μαλέᾳ λίθῳ προσιδρυμένος ἐκεῖ. Ῥιανὸς Ἡλιακῶν τρίτῳ. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ Μάραθος Μαραθήσιος, οὕτω καὶ τοῦτο. Λίλαιος, πόλις Φωκίδος. ^[15]

Eth 417 Λυκόφρων „πάτραι Λίλαιαν κἀνεμωρείας πέδον“. ὁ πολίτης Λιλαϊεύς. Λιλύβαιος, ἡ πρὸς δύσιν ἄκρα τῆς Σικελίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπη. ἔστι καὶ πόλις. καὶ τὸ ἐθνικὸν Λιλυβαῖος καὶ Λιλυβαίτης καὶ Λιλυβής. Λιμενώτις, χερρόνησος Κελτική. Λιμήν, ὁ ὕψος τόπος. καὶ λιμενίτης ὁ ἐν αὐτῷ ἰδρυμένος. Λιμναῖος, κώμη τοῦ Ἄργους. τὸ ἐθνικὸν Λιμναῖος. Θουκυδίδης δὲ διὰ τοῦ ν τὴν δευτέραν συλλαβὴν. Λίμνα, πόλις ἐν Ἑλλησπόντῳ περὶ Σηστόν. Ἑκαταῖος Εὐρώπη. καὶ ἕτερος τόπος τῆς Ἀττικῆς Λίμναι καλούμενος, ἔνθα ὁ Διόνυσος ἐτιμαῖτο. Καλλίμαχος „Λιμναῖός δὲ χοροστάδας ἦγον ἑορτάς“. Λίμυρ, πόλις Λυκίας, ἀπὸ Λιμύρου ποταμοῦ. ὁ πολίτης Λιμυρεύς. Λινδόνιος, πόλις τῆς Βρεττανίας. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν Λινδονῖος. Λίνδος, πόλις ἐν Ῥόδῳ, [κτίσμα Λίνδου,] τοῦ Κερκάφου, τοῦ Ἡλίου καὶ Κυδίππης, τῆς Ὀχίμου θυγατρὸς. τὸ ἐθνικὸν Λίνδιος. [ἔστι καὶ Σικελίας πόλις Λίνδος.] Λίνο, χωρίον τῆς Ἑλλησποντίας. ^[20]

Eth 418 Στράβων τρισκαιδεκάτῃ „μεταξὺ δὲ κεῖται τοῦ Παρίου καὶ τοῦ Πριάπου κατὰ Λίνον“. οἱ οἰκοῦντες Λινούσιοι. Λίξος, πόλις Λιβύης, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Λιβυκῶν, ἀπὸ Λίξου ποταμοῦ. τὸ ἐθνικὸν Λίξιοι Λιξίτης. καὶ Λιξᾶται παρὰ τισιν. Λίπαξος, πόλις Θράκης. Ἑκαταῖος. τὸ ἐθνικὸν Λιπάξιος. Λιπάρη, νῆσος μεγίστη τῶν ἑπτὰ τῶν Αἰόλου, ἡ Μελιγουνὶς ἐκαλεῖτο, πλησίον Σικελίας, ἀπὸ Λιπάρου τοῦ Αὔσονος υἱοῦ. λέγεται καὶ πληθυντικῶς. τὸ ἐθνικὸν Λιπαραῖος. Λιρνύταιος, πόλις Παμφυλίας. Ἑκαταῖος Ἀσία. τὸ ἐθνικὸν Λιρνυτεῖος. Λίσσος, πόλις Ἰλλυρίας, καὶ Ἀκρόλισσος. τὸ ἐθνικὸν Λίσσιος καὶ Λισσεύς. Λιταῖος, πόλις Λακωνικῆς. τὸ

ἐθνικὸν Λιταῖαι. Ἀπολλόδωρος ἐβδόμῳ. οἱ πολῖται Λιταιεῖς. Λίχανδος, πόλις Σικελίας. Φίλιστος Σικελικῶν τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Λιχανδῖνος. Λογγώνη, Σικελίας πόλις. ὁ πολίτης Λογγωναῖος. Φίλιστος δεκάτῳ. Λόκοζος, πόλις Φρυγίας, ἣν ᾤκουν Θράκες Λοκόζιοι. κατεκλύσθη δέ, ὡς Ξάνθος ὁ Λυδός, ὃς καὶ διὰ τοῦ ξ γράφει ἐν τόποις Λοκοξίτας τούτους καλῶν. ^[20]

Eth 419 Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι, πόλις Ἰταλίας. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. οἱ πολῖται Λοκροὶ ὁμωνύμως. τὸ ἐθνικὸν Λόκριος ὡς Κύπριος. Λοπαδοῦσσα, νῆσος κατὰ θάψον τῆς Λιβύης, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐβδόμῳ γεωγραφουμένων. τὸ ἐθνικὸν Λοπαδουσσαῖος. Λούγδουνος, πόλις Κελτογαλατίας. Πτολεμαῖος ἐν περίπλῳ. [τὸ ἐθνικὸν Λουγδουνήσιος] καὶ Λουγδουνησία ἐπαρχία. Λουκερία, πόλις Ἰταλίας. Πολύβιος τρίτῳ. παρὰ δὲ Διονυσίῳ διὰ τοῦ ε γράφεται. οἱ οἰκοῦντες Λουκερίνοι. Λουσιά. τῶν Ὑακίνθου θυγατέρων ἡ Λουσία ἦν, ἀφ' ἧς ὁ δῆμος τῆς Οἰνιήδος φυλῆς. [ὁ δημότης] Λουσιεύς. Λουσιτανία, ὅμορος τῆς Βαιτίκης. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν Λουσιτανοί. Λουσοί, πόλις Ἀρκαδίας, ὅπου Μελάμπους ἔλουσε τὰς Προίτου θυγατέρας καὶ ἔπαυσε τῆς μανίας. ^[15]

Eth 420 ὁ πολίτης Λούσιος καὶ Λουσεύς καὶ Λουσιάτης. Λύγκος, πόλις Ἠπείρου. Στράβων ἐβδόμῃ. ἐκλήθη ἀπὸ Λυγκέως. τὸ ἐθνικὸν Λυγκησταί. τὸ θηλυκὸν Λυγκηστίς. λέγεται καὶ Λύγκιος ὡς Λύττιος. λέγεται καὶ Λυγκεύς. Λύγξ, πόλις Λιβύης πρὸς τοῖς Γαδείροις μετὰ τὸν Ἀτλαντα. καὶ νῆσος Ἀτλαντος καὶ πόλις Λύγξ, ὡς Ἀρτεμίδωρος. τὸ ἐθνικὸν Λυγξίτης καὶ Λύγγιος. Λυδία, ἡ χώρα. Ξάνθος ἐν Λυδιακῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Λυδός καὶ Λυδαί. Λύζεια, πόλις Ἀκαρνανίας. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. ἀπὸ Λυζέως τινός. τὸ ἐθνικὸν Λυζεύς καὶ Λύζεια. Λύκαια, πόλις Ἀρκαδίας. Θεόπομπος πεντηκοστῷ ἔκτῳ. παρὰ δὲ Μενελάῳ Λύκαιθα μετὰ τοῦ θ. ὁ οἰκῆτωρ Λυκαῖος. [καὶ Λύκειον τὸ γυμνάσιον καὶ Λύκειος ὁ Ἀπόλλων.] Λυκαονία, χώρα Λυκίας τε καὶ Ἰσαυρίας. τὸ ἐθνικὸν Λυκαόνιος, καὶ Λυκάων ὁμοφώνως τῷ οἰκιστῇ, καὶ Λυκάν ὡς μεγιστάν. Λύκαστος, πόλις Κρήτης. ^[15]

Eth 421 Ὅμηρος „Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόνεντα Λύκαστον“. ἀπὸ Λυκάστου αὐτόχθονος [ἡ παιδὸς τοῦ Μίνωος.] ὁ πολίτης Λυκάστιος. [ἔστι καὶ Ποντική Λύκαστος. τὴν Κρητικὴν Λύκαστον ὁξύνουσιν οἱ ἐγχώριοι. οὐκ ἐπικρατεῖ δὲ ἡ ἐθνικὴ παράδοσις.] Λυκαψός, κώμη πλησίον Λυδίας. Εὐφορίων Διονύσῳ. τὸ ἐθνικὸν Λυκάψιος, ὡς Αἰδήψιος Γαλήψιος. Λυκεῖον, τὸ γυμνάσιον. καὶ Λύκειος ὁ Ἀπόλλων. λέγεται καὶ Λυκήιον. Λυκία, ἡ χώρα, ἀπὸ Λύκου τοῦ Πανδίωνος. ἔστι καὶ Λυκία ἡ πρὸς Κιλικίαν, ἧς ἦρχε Σαρπηδών. οἱ οἰκῆτορες Λύκιοι ὡς Φρύγιοι. Λυκόα, πόλις Ἀρκαδίας. Πausanias ὁγδόῃ. τὸ ἐθνικὸν Λυκοάτης, καὶ θηλυκῶς διὰ τοῦ ι. Λυκόζεια, πόλις Θράκης. τὸ ἐθνικὸν Λυκόζειοι, ὡς Πείσανδρος τεσσαρεσκαίδεκάτῃ. Λυκόρμας, ποταμὸς [Αἰτωλίας], ὃν τινες Εὐήνον φασί. τὸ ἐθνικὸν Λυκορμαῖος. Λυκοσθένη, πόλις Λυδίας. Ξάνθος πρώτη Λυδιακῶν. ἦν καὶ Λυκοσθένειαν Νικόλαός φησιν. ὁ πολίτης Λυκοσθενεύς ὡς Βερενικεύς. ^[20]

Eth 422 παρὰ δὲ Λυδοῖς Λυκοσθενεΐτης ὡς Δικαιαρχεΐτης. Λυκόσουρα, πόλις Ἀρκαδίας ἐπὶ τῷ Λυκαίῳ ὄρει. ὁ πολίτης Λυκοσουρεύς. Λύκτος, πόλις Κρήτης, ἀπὸ Λύκτου τοῦ Λυκάονος. ἔνιοι Λύττον αὐτὴν φασὶν διὰ τὸ κεῖσθαι ἐν μετεώρῳ τόπῳ. τὸ γὰρ ἄνω καὶ ὑψηλὸν λύττον φασί. τὸ ἐθνικὸν Λύκτιος, καὶ θηλυκὸν Λυκτηίς. Λύκων πόλεις δύο, ἡ μὲν ἐν τῷ Λυκοπολίτῃ νομῷ τῆς Αἰγύπτου, ἡ δὲ ἑτέρα τοῦ Σεβεννύτου νομοῦ παραθαλάσσιος. τὸ ἐθνικὸν Λυκοπολίται. Λυκὼν, πόλις Θράκης. Εὐφορίων Ἰππομέδοντι. τὸ ἐθνικὸν Λυκωναῖος, ὡς Σκιώνη Σκιωναῖος. δύναται καὶ Λυκωνεύς ὡς Σινωπεύς. Λυκώρεια, κώμη ἐν Δελφοῖς. Καλλίμαχος τρίτῳ. ἀπὸ Λυκωρέως τοῦ βασιλέως. ὁ πολίτης Λυκωρεύς καὶ Λυκώριος καὶ Λυκωρείτης. ἔστι καὶ Λυκώρειος Ζεὺς καὶ Λυκώρειον διὰ διφθόγγου. Λύλη, πόλις Ἀρκαδίας. Ἀλέξανδρος δευτέρῳ περὶ Λυκωρείας. τὸ ἐθνικὸν Λυλαῖος. Λύρκειον, ὄρος Ἀργους. ^[20]

Eth 423 Καλλιμάχος Ἐκάλη. τὸ τοπικὸν „Λυρκήιον ὕδωρ“, καὶ Λυρκήιος τὸ ἀρσενικόν, καὶ Λύρκειος ὡς Ῥοίτειος. Λυρνατί α , χερρόνησος καὶ χωρίον Λυκίας. Ἀλέξανδρος ἐν δευτέρῳ περὶ Λυκίας. τὸ ἐθνικὸν Λυρνατιεύς, ὡς Οἰχαλία Οἰχαλιεύς. Ἀρκάδιος δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. Λυρνησσός ς , πόλις Τρωική, μία τῶν ἑνδεκα τῶν ἐν τῇ Τρωάδι. τὸ ἐθνικὸν Λυρνήσιος. Αἰσχύλος δὲ Πέρσαις ὡς ἀπὸ τοῦ Λύρνα ἢ Λύρνη Λυρναῖος. Λυσιμάχει α , πόλις τῆς Θράκης χερρονήσου, ἢ πρότερον Καρδί α . ὁ πολίτης Λυσιμαχεύς. ἔστι καὶ πόλις Αἰτωλίας. Λυτα ί , χωρίον Θεσσαλίας, διὰ τὸ λῦσαι τὰ Τέμπη Ποσειδῶνα καὶ σκεδάσαι τὸ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ὕδωρ. Λυχνιδός ς , πόλις Ἰλλυρίας ἀρσενικῶς λεγομένη καὶ λίμνη θηλυκῶς. Ἡρωδιανὸς Λυχνιτὸν αὐτὸν φησι. τὸ ἐθνικὸν Λυχνίδιος καὶ Λυχνιδία λίμνη. καὶ Λυχνίτης. ἔστι δὲ καὶ Ἀρμενίας Λυχνίτης χώρα. Λωμεντό ς , πόλις Ἰταλίας, ὀξυτόνως, καὶ ὅσα εἰς τὸς τῇ ἐν συλλαβῇ παραλήγει. ἦν καὶ Λωρεντόν φασι μετὰ τοῦ ρ . Λώρυμα α , πόλις Καρίας. ^[15]

Eth 424 Ἐκαταῖος Ἀσία. ἔστι καὶ λιμὴν Ῥόδου, ὃς Λώρυμα λέγεται. τὸ ἐθνικὸν Λωρυμαῖος. Λῶ ς , νῆσος περὶ Θετταλίαν, ὡς Κῶς. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἑνδεκα. Λῶος ὁ νησιώτης. Λωτοφόρος χώρ α , καὶ Λωτοφαγίτις γυνή. Μάγαρσο ς , μέγιστος ὄχθος ἐν Κιλικίᾳ πρὸς τῇ Μαλλῶ. τὸ τοπικὸν Μαγάρσιος, καὶ Μαγαρσία Ἀθηνᾶ ἐκεῖ ἵδρυται, ὡς Λυρνησσός Λυρνήσιος. Μαγδωλό ς , πόλις Αἰγύπτου. Ἐκαταῖος περιηγήσει. τὸ ἐθνικὸν Μαγδωλίτης διὰ τὸν Αἰγύπτιον τύπον, Κανωβίτης Διολκίτης Πεντασχοινίτης. Μαγί α , πόλις Ἰλλυρίας. τὸ ἐθνικὸν δύναται καὶ Μαγιατής καὶ Μαγιανός. εἰσὶ καὶ Μάγοι ἔθνος περὶ Μηδίαν. Μαγιστρικ ή , χώρα τῶν Ταυρίσκων πρὸς τὰ Ἄλπεια ὄρη. οἱ οἰκήτορες Μαγίστρικες, οἱ τοῖς Γερμανοῖς ὁμοροῦσιν. Μάγν α , νῆσος Λιβυκή. Ἀλέξανδρος ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν. ἢ κατὰ τὴν τῶν Λιβύων φωνὴν Σαμαθ ῶ , ὃ ἔστι μεγάλη. τὸ ἐθνικὸν Μαγνίτης διὰ τὸν Λιβυκὸν τύπον καὶ τὸν Αἰγύπτιον. Μαγνησί α , πόλις παρὰ τῷ Μαιάνδρῳ καὶ χώρα, ἀπὸ Μάγνητος. ^[15]

Eth 425 ὁ πολίτης Μάγνης ὁμωνύμως τῷ οἰκιστῇ. τὸ θηλυκὸν Μάγνησσα παρὰ Καλλιμάχῳ καὶ Μαγνησίς παρὰ Παρθενίῳ καὶ Μαγνηῖτις παρὰ Σοφοκλεῖ. Μαδιηνοί καὶ Μαδιανῖτα ι , ἔθνος Ἀραβίας. εἵπομεν δὲ ὅτι οἱ Ἀραβες τοῖς δυσὶ τύποις χρῶνται. Μαδυτός ς , πόλις Ἑλλησποντία. Ἐκαταῖος Εὐρώπη καὶ ἄλλοι. τὸ ἐθνικὸν Μαδύτιος, ὡς Βηρύτιος Σήστιος, καὶ ἀπὸ τοῦ Μάδυτα Μαδυτεύς. Μάζακ α , πόλις Καππαδοκίας, ἢ νῦν Καισάρει α . τὸ ἐθνικὸν Μαζακηνός. λέγεται καὶ Μαζακεύς, ὡς Τύανα Τυανεύς. λέγεται καὶ ἀπὸ Μαζάκων. Μαζάρ η , φρούριον Σελινουντίων. τὸ ἐθνικὸν Μαζαραῖος, ὡς Ἐνναῖος Ἰμεραῖος. Μάζυε ς , οἱ Λιβύης νομάδες. Ἐκαταῖος περιηγήσει. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι Μάζυες καὶ ἕτεροι Μάχλυες. Μάζαιν α , πόλις Παλαιστίνης, ἀπὸ Μαζαίνου. οἱ πολῖται Μαζαῖνηνοί. Μαῖ α , πόλις Ἑλλησποντία. τὸ ἐθνικὸν Μαιάτης κατὰ πρόσθεσιν τοῦ της . Μαιανδρούπολι ς , Μαγνησίας πόλις, ὡς Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάσι. τὸ ἐθνικὸν Μαιανδροπολίτης. εἰ δέ ἔστι Μαίανδρος ἢ πόλις, τὸ ἐθνικὸν Μαιάνδριος. Μαιδο ί , ἔθνος Θράκης πλησίον Μακεδονίας. ^[20]

Eth 426 „ἐκ τούτων μεταβάντες τινὲς εἰς ... Μακεδονίας Μαιδοβίθυνοι ἐκλήθησαν“. τὸ ἐθνικὸν Μαιδικός καὶ Μαιδική. Μάκ η , Κελτική πόλις. εὕρηται καὶ Μαινάκη Κελτική πόλις. τὸ ἐθνικὸν Μακηνός. Μαίναλο ς , πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Μαινάλου τοῦ Λυκάονος. τὸ ἐθνικὸν Μαινάλιος καὶ θηλυκὸν Μαιναλία καὶ Μαιναλίτης ὡς Ἰναχος Ἰναχίτης, καὶ Μαιναλεύς ὡς Σουνιεύς. παρὰ τὸ ὄρος τὸ Μαίναλο ν . ἔστι καὶ Μαιναλία πόλις Γαλατίας. Μαινόβωρ α , πόλις Μαστινηνῶν. Ἐκαταῖος Εὐρώπη. τὸ ἐθνικὸν Μαινοβωραῖος. Μαιονί α , ἢ Λυδία, ἀπὸ Μαίονος ποταμοῦ τοῦ περὶ τὴν Ἀχαιίδα γῆν ῥέοντος. τὸ ἐθνικὸν Μαιόνιος καὶ Μαιονία θηλυκόν, καὶ Μαίων ὁμωνύμως τῷ οἰκιστῇ, ἄφ' οὗ ἡ χώρα. Μαιῶτα ι , ἔθνος Σκυθικὸν μέγιστον καὶ πολυάνθρωπον. καὶ τὸ θηλυκόν, ὡς Μαιῶτις λίμνη, ἦν φασι κληθῆναι ἀπὸ [τοῦ μαῖαν εἶναι] τοῦ Εὐξείνου πόντου. ^[15]

Eth 427

ἔστι καὶ μαιώτης ἰχθῦς τις. λέγεται καὶ κτητικὸν Μαιωτικός. Μάκα ι , ἔθνος μεταξὺ Καρμανίας καὶ Ἀραβίας. Μάκαλλ α , πόλις Ἰταλίας. κέκληται ἀπὸ τοῦ μαλακισθῆναι ἐν αὐτῇ Φιλοκτήτην. τὸ ἐθνικὸν Μακαλλαῖος ὡς Γογγυλαῖος. Μακαρέα ι , πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Μακαρέως τοῦ Λυκάονος. τὸ ἐθνικὸν Μακαρεύς καὶ Μακαρεάτης. καὶ Μακαρί α . [κατὰ δὲ Ῥωμαίους Βέατα.] τὸ ἐθνικὸν Μακαριεύς. Μακεδνό ν , χωρίον ἐν Πίνδῳ, ὡς Ἡρόδοτος ἐν πρώτῃ. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως. Μακεδονία ἡ χώρα, ἀπὸ Μακεδόνοιο τοῦ Διὸς καὶ Θυίας τῆς Δευκαλίωνος, [ὥς φησιν Ἡσίοδος ὁ ποιητὴς ἡ δ' ὑποκυσαμένη Διὶ γείνατο τερπικεραύνῳ υἱὲ δύω, Μάγνητα Μακηδόνα θ' ἵπποχάρμην, οἱ περὶ Πιερίην καὶ Ὀλυμπον δώματ' ἔναιον. ἄλλοι δ' ἀπὸ Μακεδόνοιο τοῦ Αἰόλου, ὡς Ἑλλάνικος ἱερείων πρώτη τῶν ἐν Ἀργεῖ „καὶ Μακεδόνοιο [τοῦ] Αἰόλου οὕτω νῦν Μακεδόνες καλοῦνται, μόνοι μετὰ Μυσῶν τότε οἰκοῦντες“. λέγεται δὲ καὶ Μακεδονίας μοῖρα Μακετί α , ὡς Μαρσύας ἐν πρώτῳ Μακεδονικῶν „καὶ τὴν Ὀρεστέϊαν δὲ Μακετίαν λέγουσιν ἀπὸ τοῦ Μακεδόνοιο“. [20]

Eth 428 ἀλλὰ καὶ τὴν ὅλην Μακεδονίαν Μακετίαν οἶδεν ὀνομαζομένην Κλείδημος ἐν πρώτῳ Ἀτθίδος „καὶ ἐξωκίσθησαν ὑπὲρ τὸν Αἰγιαλὸν ἄνω τῆς καλουμένης Μακετίας“. τὸ ἐθνικὸν Μακεδὼν ὁμοφώνως τῷ κτιστῇ, κοινὸν τῷ γένει, καὶ Μακεδονίς θηλυκῶς, καὶ Μακεδῶν ἀντὶ τοῦ Μακεδονικός. λέγεται καὶ Μακεδόνοιο καὶ Μακεδονική ἡ χώρα. λέγεται καὶ Μακέτης ἀρσενικῶς καὶ Μακέτις γυνή καὶ Μάκεσσα ἐπιθετικῶς, ὡς Ἡρακλείδης, καὶ Μάκεττα διὰ δύο ττ καὶ δι' ἐνὸς τ . Μάκιστο ς , πόλις τῆς Τριφυλίας, ἣν ὥκησαν Καύκωνες, ἀπὸ Μακίστου τοῦ ἀδελφοῦ Φρίξου, ἀφ' οὗ καὶ ἡ Φρίξα πόλις, ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ κειμένη πρὸς ἕω τῆς Λεπρεατικῆς. ὁ πολίτης Μακιστεύς. τὸ ἐθνικὸν Μακίστιος καὶ Μακιστία. εὕρηται καὶ Μακέστιος διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. Μακκάρ α ι , χώρα ὑπὲρ Φάρσαλον. Θεόπομπος πέμπτῳ Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Μακκαραῖος. Μάκρ α , νῆσος Λυκίας, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν περίπλῳ αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν Μακρονησίτης καὶ Μακραῖος καὶ Μακρήσιος. Μάκρι ς , ἡ Εὐβοία. οἱ οἰκοῦντες Μάκρωνες. ὁ οἰκῆτωρ Μακριεύς καὶ Μακρηίς. Μακροκέφαλο ι , πρὸς τοῖς Κόλχοις. [20]

Eth 429 „οἱ γὰρ Ἡμίκυες καὶ Μακροκέφαλοι καὶ Πυγμαῖοι ...“. Μάκρυε ς , ἔθνος Λιβύης. Ῥιανὸς δὲ Μάκριας διὰ τοῦ ι τούτους φησί. Μάκρωνε ς , οἱ νῦν Σάννο ι . Στράβων δωδεκάτῃ. καὶ Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ καὶ Ἀπολλώνιος δευτέρῳ. Μακτώριο ν , πόλις Σικελίας. Φίλιστος πρώτῳ. ἦν ἔκτισε Μόνων. τὸ ἐθνικὸν Μακτωρίνος. Μακύνει α , πόλις Αἰτωλίας. Στράβων δεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Μακυνεύς τῷ κοινῷ τύπῳ. Μαλάκ η , πόλις Ἰβηρίας. Μαρκιανὸς ἐν β' τῶν ἐπιτομῶν Ἀρτεμιδώρου. τὸ ἐθνικὸν Μαλακιτανός. Μαλάνιο ς , πόλις μία μεσογείας τῶν Οἰνῶτρων τῶν ὑπὸ Ἑκαταίου καταλεχθεῖσων ἐν Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Μαλάνιος καὶ Μαλανιεύς. Μαλέ α , ἄκρα πρὸς τῇ Πελοποννήσῳ, καὶ Μάλεια διὰ διφθόγγου. καὶ Μαλείτης ὡς Ἀσινήτης, καὶ Μαλεᾶτις. καὶ ἀπὸ τοῦ Μάλεια Μαλειᾶιος Ζεύς, καὶ θηλυκὸν Μαλειαία ἄκρα. Μαλιεύ ς , πόλις ἐπώνυμος τῶν Μαλιέων, ἀπὸ Μάλου τοῦ Ἀμφικτύονος υἱοῦ ἢ Ἀμύρου τοῦ Βοιωτοῦ. ὁ πολίτης Μαλιεύς. ἔστι καὶ Μαλιακὸς κόλπος. λέγεται καὶ Μαλεάτης. Ἀνδροτίων πέμπτῳ. Μαλλάδ α , πόλις Περσική. [20]

Eth 430 Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ τοῦ Περσικοῦ κόλπου. τὸ ἐθνικὸν Μαλλαδηνός. Μαλλό ς , πόλις Κιλικίας. Καλλίμαχος Αἰτίων πρώτῳ. ἀπὸ Μάλλου κτίσαντος αὐτήν. ὁ πολίτης Μαλλώτης καὶ θηλυκὸν Μαλλῶτις. Μαλόεις Ἀπόλλων ἐν Λέσβῳ, καὶ ὁ τόπος τοῦ ἱεροῦ Μαλόει ς . ἀπὸ τοῦ Μήλου τῆς Μαντούς, ὡς Ἑλλάνικος ἐν Λεσβικῶν πρώτῳ. Μαλο ί , ἔθνος Ἰνδικόν, τῶν ἀνθεστηκότων τῷ Διονύσῳ μετὰ Δηριάδου, ὡς Διονύσιος Βασσαρικῶν γ'. Μαλσάν η , πόλις τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. τὸ ἐθνικὸν Μαλσανίτης ἐπιχώριος γὰρ ὁ τύπος. Μαμάρκιν α , πόλις Αὐσονική. τὸ ἐθνικὸν Μαμαρκιναῖος, ὡς Τεριναῖος καὶ τῶν ὁμοίων. Μαμέρτιο ν , πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Μαμερτίνος, ὡς Μεταποντίνος καὶ Ῥηγίνος. Μανδαρα ί , μέρος τῆς

Μακεδονικῆς Κύρρου. οἱ οἰκῆτορες Μανδαραῖοι. Μανδρόπολις, Φρυγίας πόλις. τὸ ἔθνικόν Μανδροπολίτης. Μανδύριον, πόλις Ἰαπυγίας. ὁ πολίτης Μανδυρίνος, ὡς Λεοντίνοσ. Μανήσιον, πόλις Φρυγίας. Ἀλέξανδρος. ἀπὸ Μανοῦ σφόδρα εὐπόρου κτιστοῦ. Μανθυρέα, κώμη Ἀρκαδίας. ^[20]

Eth 431 τὸ ἔθνικόν Μανθυρεύς διὰ τὸ ἐπάλληλον τῶν δύο εε. Μαννάκαρτα, πόλις Ἀραβίας. ὁ οἰκῆτωρ Μαννακαρτηνός ὡς Μηδαβηνός. Μάννεωσις, χώρα μέση τῶν ποταμῶν, ἐν ἣ οἰκοῦσιν Ἀραβες Μαννεῶται, ὡς Οὐράνιος φησι. Μάνταλος, πόλις Φρυγίας, ὡς ὁ πολυίστωρ Ἀλέξανδρος, ἀπὸ Μανταλοῦ κτιστοῦ αὐτῆς. τὸ ἔθνικόν Μανταληνός. Μαντίνεια, πόλις Ἀρκαδίας. Ὅμηρος „οἱ Τέγεάν τ' εἶχον καὶ Μαντινέην ἐνέμοντο“. τὸ ἔθνικόν Μαντινεύς καὶ Μαντινίς. τὸ κτητικόν Μαντινικός [καὶ Μαντινική ὄρχησις]. [Μαντύη καὶ] Μάντυα, πόλις Ῥωμαίων. τὸ ἔθνικόν Μαντυανός. Πολύβιος ἐκκαιδεκάτῳ. γράφεται καὶ Μάντουα τῷ τῶν Ῥωμαίων ἔθει. ἐξ αὐτῆς ἦν Βεργίλιος ὁ ποιητὴς Μαντούτης χρηματίζων. ἔστι δὲ κατὰ συγκοπὴν, ὡς τὸ Ζελεΐτης. Μαραθήσιον, πόλις Καρίας. τὸ ἔθνικόν Μαραθήσιοι ὡς Βυζάντιοι. ἔστι δὲ πόλις Ἐφεσίων. Μάραθος, πόλις Ἀκαρνανίας. ὁ πολίτης Μαραθηνός. τὸ ἔθνικόν Μαραθούσιος, ὡς Κάδος Καδούσιος. Μαραθούσια, νῆσος πρὸς Κλαζομεναῖς. ^[15]

Eth 432 ὁ πολίτης Μαραθούσιος. Μαραθών, δήμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. καὶ Μαραθώνιος καὶ Μαραθωνία καὶ Μαραθώνιον. τοπικόν Μαραθωνόθεν, καὶ κτητικόν Μαραθωνιακός. Μαραθωνία, πόλις Θράκης οὐκ ἄπωθεν Ἀβδήρων. τὸ ἔθνικόν Μαραθωνιάτης. Μaráφιοι, ἔθνος ἐν Περσίδι, ἀπὸ Μαραφίου βασιλέως. Μaráχη, πόλις Ἰνδικῆ. τὸ ἔθνικόν Μaráχιος τῷ κοινῷ τύπῳ. Μάργαια, πόλις Ἠλείας, ὡς Ἡραία, καὶ τὸ ἔθνικόν Μαργαϊεύς ὡς Ἡραιεύς. Μάργανα, πόλις τῆς Ἰνδικῆς. Μαρκιανός ἐν περίπλῳ. ἔστι καὶ Μαργάνα πληθυντικῶς. τὸ ἔθνικόν Μαργανεῖς. Μάρδοι, ἔθνος Ὑρκανῶν. Ἀπολλόδωρος περὶ γῆς δευτέρῳ. λησταὶ δ' οὗτοι καὶ τοξόται. Μαρδόνες, Ἡπειρωτικόν ἔθνος. Εὐπολις Πόλεσι „καὶ Χαόνων καὶ Παιόνων καὶ Μαρδόνων“. Μάρεια, πόλις καὶ λίμνη τῇ Ἀλεξανδρεῖα παρακειμένη, ἢ καὶ Μαρεώτις λέγεται. ἀφ' ἧς καὶ Μαρεώτης οἶνος. Μᾶρες, ἔθνος προσεχὲς τοῖς Μοσσυνοίοις. Ἐκαταῖος Ἀσία. Μαρίαβα, μητρόπολις Σαβαίων πρὸς τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. ^[20]

Eth 433 Στράβων ἐκκαιδεκάτῃ. Μαριαμμία, πόλις Φοινίκων. οἱ πολῖται Μαριαμμίται, ὡς Πausανίας ἐν κτίσει αὐτῆς. Μαριανδυνία, χώρα [τοῦ Πόντου]. Εὐπολις Χρυσῷ γένει „ὁρῶ. θεῶ νῦν τήνδε Μαριανδυνίαν“. ἀπὸ Μαριανδυνοῦ τινος Αἰολέως. τὸ ἔθνικόν Μαριάνδυνος βαρυτόνως [κατὰ τοὺς Αἰολεῖς], καὶ Μαριανδυνίς, καὶ Μαριανδύνη θηλυκὸν τοῦ Μαριάνδυνος. κτητικόν [καὶ] Μαριανδυνικός. Μάριον, πόλις Κύπρου, ἢ μετονομασθεῖσα Ἀρσινόη, ἀπὸ Μαριέως. ὁ πολίτης Μαριεύς. ὅθεν καὶ τὸ κύριον „ὁ Κινύρου Μαριεύς“. Μάρκαιον, ὄρος τῆς Τρωάδος πρὸς τῇ Γέργιθι. οἱ οἰκῆτορες Μαρκαίισιοι. Μάρμακες, ἔθνος Αἰθιοπικόν. ^[10]

Eth 434 Ἐκαταῖος Ἀσία. Μαρμάριον, πόλις Εὐβοίας. ὁ πολίτης Μαρμάριος ὡς Βυζάντιος. Μάρμη, πόλις Φοινίκης. τὸ ἔθνικόν Μαρμαῖος ὡς Βαρκαῖος. Μάρπησσα, ὄρος Πάρου, ἀφ' οὗ οἱ λίθοι ἐξαίρονται. ὁ οἰκῆτωρ Μαρπήσιος. Μάρσιππος, πόλις Φοινίκης. τὸ ἔθνικόν Μαρσίπιος. Μαρσοί, ἔθνος Ἰταλικόν. τὸ κτητικόν Μαρσικός. Μαρσύα, πόλις Φοινίκης, ὡς Ἀλέξανδρος καὶ Φίλων, ἀπὸ Μάρσου. τὸ ἔθνικόν Μαρσηνός τῷ τῆς Ἀσίας τύπῳ. Μαρώνεια, πόλις Κικονίας κατὰ τὴν ἐν Θράκῃ χερρόνησον. [Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ] „ἐν δὲ λίμνῃ Ἰσμαρίς, ἐν δὲ Μαρώνεια πόλις“. τὸ ἔθνικόν Μαρωνεΐτης καὶ θηλυκῶς διὰ τοῦ ι, καὶ Μαρωνίς ἀπὸ τῆς Μάρωνος γενικῆς. καὶ Μαρωναῖος, ὡς ἀπὸ τοῦ Μαρώνη. Μασαισυλία, χώρα Λιβύης προσεχῆς τῇ τῶν Μαυρουσίων. ^[15]

Eth 435 τὸ ἔθνικόν Μασαισύλιοι καὶ Μασαισυλεῖς καὶ Μασαισυλῖται. Μασανώραδα, πόλις Καρίας, ἀπὸ Μασανωράδου τοῦ Κινδαψοῦ παιδός. τὸ ἔθνικόν Μασανωραδεύς. Μάσησις, πόλις Ἀργείων.

Παυσανίας δευτέρω „δόδος ἐστὶν ἐπὶ Μάσητα“. Ὅμηρος „οἳ τ' ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν“. λέγεται ἡ πόλις καὶ ἡ Μάσητο ς . οἱ πολῖται Μασήτιοι. ἔστι καὶ λίμνη καὶ κώμη Μασήτις καὶ νῆσος. Μάσιο ν , ὄρος ὑπὲρ τῆς Νισίβιος. Στράβων ἑνδεκάτῃ. οἱ οἰκοῦντες Μασηνοί, ἡ ὡς Πάριον Παριανός. Μάσκωτο ς , πόλις Λιβύης. Ἐκαταῖος περιηγήσεως [β']. ἔστι δὲ πλησίον τῶν Ἑσπερίδων. τὸ ἐθνικὸν Μασκωτίτης, Λιβυκῶ καὶ Αἰγυπτίῳ τύπῳ. Μάσιο ι , ἔθνος Περσικόν, ὡς εἴρηται ἐν τῷ περὶ Μαραφίων Ἀρτεατῶν καὶ Πασαργαδῶν. Μασσαγέτα ι , ἔθνος Σκυθῶν, ἔνθα Κύρος ἐτελεύτησε. τὸ θηλυκὸν λέγεται Μασσαγήτις καὶ ἴσως διὰ τὸ μέτρον. Μασσαλί α , πόλις τῆς Λιγυστικῆς κατὰ τὴν Κελτικήν, ἄποικος Φωκαέων. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. Τίμαιος δὲ φησιν ὅτι προσπλέων ὁ κυβερνήτης καὶ ἰδὼν ἀλιέα ἐκέλευσε μάσσαι τὸ ἀπόγειον σχοινίον· μάσσαι γὰρ τὸ δῆσαί φασιν Αἰολεῖς· ἀπὸ γοῦν τοῦ ἀλιέως καὶ τοῦ μάσσαι ὠνόμασται. [20]

Eth 436 τὸ ἐθνικὸν Μασσαλιώτης καὶ Μασσαλιεύς καὶ Μασσαλία καὶ Μασσαλιῶτις γυνή. Μάσσακ α , πόλις Ἰνδῶν. Ἀρριανὸς ἐν Ἰνδικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Μασσακηνός, ὡς Μάζακα Μαζακηνός. Μασσί α , χώρα παρακειμένη τοῖς Ταρτησίοις. τὸ ἐθνικὸν Μασσιανός. Θεόπομπος τεσσαρακοστῷ τρίτῳ. Μάσταυρ α , πόλις Λυδίας, ἀπὸ Μᾶς. Μᾶ δὲ τῇ Ῥέα εἶπετο, ἣ παρέδωκε Ζεὺς Διόνυσον τρέφειν. καὶ ἡ Μᾶ παρὰ τῆς Ἥρας ἐρωτηθεῖσα τίνος εἴη τὸ βρέφος, Ἄρεος ἔφη. καὶ παρὰ Καρσὶν ὁ Διόνυσος Μάσαρις ἔνθεν ἐκλήθη. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἡ Ῥέα Μᾶ καὶ ταῦρος αὐτῇ ἐθύετο παρὰ Λυδοῖς, ἄφ' ἧς ἡ πόλις. ποταμὸς δὲ [διὰ] μέσης τῆς πόλεως ῥεῖ Χρυσασόρας λεγόμενος. τὸ ἐθνικὸν Μασταυρεύς ὡς Πηγασεύς. εἴρηται καὶ Μασταυρίτης. Μαστιανο ί , ἔθνος πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στήλαις. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. εἴρηται δὲ ἀπὸ Μαστίας πόλεως. Μαστραμέλ η , πόλις καὶ λίμνη τῆς Κελτικῆς. Ἀρτεμίδωρος ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν ἑνδεκα. Μασύλιο ι , Λιβυκὸν ἔθνος. Ἀπολλόδωρος β'. Πολύβιος ἐν τῷ ἐβδόμῳ Μασυλεῖς αὐτοὺς φησι. Μασχάν η , πόλις πρὸς τῶν Σκηνιτῶν Ἀράβων. [20]

Eth 437 Κουάδρατος ὀγδόῳ Παρθικῶν. τὸ ἐθνικὸν Μασχανεύς. Μάταυρο ς , πόλις Σικελίας, Λοκρῶν κτίσμα. τὸ ἐθνικὸν Ματαυρῖνος. Στησίχορος Εὐφήμου παῖς Ματαυρῖνος γένος, ὁ τῶν μελῶν ποιητής. Ματιαν ή , μοῖρα τῆς Μηδίας. Στράβων ἑνδεκάτῃ „τοῦτο δὲ γίνεται καὶ τῆς Μηδίας ἐν τῇ Ματιανῇ“. Ματυκέτα ι , ἔθνος Σκυθικόν. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. Μαυριτανίαι δύο, ἡ μὲν Τιγγιτανή ἡ δὲ Καισαρησία, ὡς Μαρκιανός ἐν τῷ περίπλῳ. Μαυρούσιοι καὶ Μαῦρο ι , ἔθνος μέγα Λιβύης, ὡς Κουάδρατος ἐν πρώτῳ Παρθικῶν. τὸ θηλυκὸν Μαυρουσίς. Μασός ς , κώμη Κορίνθου. Θεόπομπος τριακοστῷ δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Μασυεῖς. Μασύωλο ι , οἱ Κᾶρες, ἀπὸ Μασώλου. Δημοσθένης δεκάτῳ Βιθυνιακῶν „Δαίδαλα Μασώλων“. Μαχαιροῦ ς , φρούριον τῆς Ἰουδαίας, ὡς Ἰώσηπος. τὸ ἐθνικὸν ὠφειλεν ὡς Ἰεριχούντιος. αὐτὸς δὲ Μαχαιρίτας αὐτοὺς φησι. Μεγάλη πόλι ς , πόλις Ἀρκαδίας, ἣν συνώκισαν ἄνδρες Ἀρκάδες μετὰ τὰ Λευκτρικά. [20]

Eth 438 ἐκαλεῖτο δὲ κατὰ τὸ ἥμισυ μέρος Ὀρεστί α , ἀπὸ τῆς τοῦ Ὀρέστου παρουσίας. οἱ δὲ πολῖται Ὀρεστίοι καὶ Μεγαλοπολῖται. ἄφ' ἧς Κερκιδᾶς ἄριστος νομοθέτης καὶ μελιάμβων ποιητής, καὶ Αἰνήςιας περιπατητικὸς ὁ Θεοφράστου μαθητής, καὶ Ἀκεστόδωρος περὶ πόλεων συγγεγραφώς, καὶ Πολύβιος τεσσαράκοντα βιβλία συγγράψας. οὗτοι Μεγαλοπολῖται. τὸ κτητικὸν Μεγαλοπολιτικός. β' ἔστι καὶ ἄλλη πόλις Καρίας, ἡ νῦν Ἀφροδισιά ς , ἡ πρότερον Λελέγων πόλι ς . καὶ διὰ τὸ μέγεθος ἐκλήθη Μεγαλόπολι ς . ὠνομάσθη δὲ καὶ Νινὴ ἀπὸ Νίνου. ὁ πολίτης Νινοήτης. ἔστι καὶ Ἰβηρίας Μεγάλη πόλι ς , ὡς Φίλων. ἔστι καὶ Μεγάλη νῆσος ἡ νῦν Λυκίας. Μέγαρ α , πόλις περὶ τὸν Ἰσθμόν, μέση Πελοποννήσου καὶ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, ἧς ἐπίνειον ἡ Νίσαια. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Μεγαρέως τοῦ Ἀπόλλωνος ἢ τοῦ Αἰγέως τοῦ Πανδίωνος τοῦ Ἐρεχθέως τοῦ Ἡφαίστου, ἢ διὰ τὸ τραχὺ τῆς χώρας. [15]

Eth 439 ὁ πολίτης Μεγαρεύς. ἄφ' ὧν Θέογνις ὁ τὰς παραινέσεις γράψας. ἦν δὲ σχολῇ φιλοσόφων Μεγαρικῶν λεγομένη, διαδεξαμένων Εὐκλείδην Μεγαρέα Σωκρατικόν, ὡς Στράβων ἐνάτῃ. τὸ

θηλυκὸν ἐπὶ τῆς χώρας Μεγαρίς καὶ Μεγαρήϊς, καὶ κτητικὸν Μεγαρικός, οὕτω δὲ καὶ τοὺς Μεγαρικοὺς κεράμους διὰ τοῦ ε χρὴ λέγειν, οὐ διὰ τοῦ α , ὡς οἱ ἔμποροι τὴν ἄρχουσαν παραφθεύοντες. τὰ τοπικὰ Μεγαρόθεν ἐκ τόπου, καὶ ἐν τόπῳ Μεγαροῖ ὡς Πυθοῖ. ἔστι καὶ Μέγαρα ἐν Θετταλία. τρίτη ἐν Πόντῳ. τετάρτη ἐν Ἰλλυρίδι. πέμπτη ἐν Μολοσσίδι. ἕκτη ἐν Σικελίᾳ, ἢ πρότερον Ὑβλη, ἀπὸ Ὑβλωνος βασιλέως, καὶ Ὑβλαῖοι οἱ πολῖται. Μεγαρικό ν , πολίχνιον, ὃ συγκαταλέγεται ταῖς Βιθυνῶν πόλεσιν. Ἀρριανὸς πέμπτῳ „Ἀστακὸς τε καὶ Ἡραία καὶ τὸ Μεγαρικόν“. ἐθνικὸν Μεγαρικός. Μέγασ α , ὡς Γέρασα, πόλις Λιβύης. Ἐκαταῖος περιηγήσει Ἀσίας „ἐξ αὐτῆς Σιτοφάγοι καὶ Ἀροτῆρες Μεγίστ η , πόλις καὶ νῆσος τῆς Λυκίας, ὡς ὁ πολυίστωρ, ἀπὸ Μεγιστέως τινός. τὸ ἐθνικὸν Μεγιστεύς. Μεδεὼ ν , Βοιωτικὴ πόλις. καὶ Φωκικὴ ἐτέρα. Στράβων ἐνάτῃ. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Μεδεῶνος τοῦ Πυλάδου καὶ Ἡλέκτρας. τὸ ἐθνικὸν Μεδεώνιος, ἔστι καὶ τῆς Ἡπείρου πόλις. καὶ κώμη ... Μεδιολάνιο ν , πόλις Ἀκυτανίας. οἱ οἰκοῦντες Μεδιολάνιοι. Μεδίω ν , πόλις πρὸς τῇ Αἰτωλίᾳ. [20]

Eth 440 Πολύβιος ὀκτωκαιδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μεδιώνιος. Μέδμασ α , πόλις Καρίας. Ἐκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Μεδμασεὺς τῷ τύπῳ τῆς χώρας, ὡς Πηγασεὺς. Μέδμ η , πόλις Ἰταλίας καὶ κρήνη ὁμώνυμος. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. ἀπὸ Μέδμης κόρης τινός. ὁ πολίτης Μεδμαῖος. ὅθεν ἦν Φίλιππος ἀξιόλογος ἀνὴρ ὁ περὶ ἀνέμων γεγραφώς. ἔστι καὶ ἐτέρα πόλις τῆς Λιγυστικῆς. ἐθνικὸν Μεδμαῖος. Μεδυλλί α , πόλις, Ἀλβανῶν κτίσις, Ῥωμαίων ἀποικία. Διονύσιος γ' Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Μεδυλλῖνος. Μεθουριάδης , νῆσοι μεταξὺ Αἰγίνης καὶ Ἀττικῆς πλησίον Τροιζήνης. Ἀνδροτίων πέμπτῳ Ἀτθίδος. τὸ ἐθνικὸν Μεθουριεύς. Μεθύδριο ν , πόλις Ἀρκαδίας. ὁ πολίτης Μεθυδριεύς. καὶ ἐτέρα πόλις Θεσσαλίας, ὡς Φίλων. Μεθών η , πόλις Θράκης. Μαγνησίας, [ἦν] Ὀμηρος διὰ τοῦ η „οἱ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο“. ὁ πολίτης Μεθωναῖος. ἔστι καὶ Μακεδονίας. ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ μέθυ· πολυοῖνος γάρ ἐστι. [15]

Eth 441 καὶ τῆς Λακωνικῆς, ἥς τὸ ἐθνικὸν Μεθωναιεύς ὡς Κορωναιεύς. δ' ἐν Περίδῃ. ε' Εὐβοίας. Μελάγχλαινο ι , ἔθνος Σκυθικόν. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. κέκληνται ἀφ' ὧν φοροῦσιν, ὡς Ἴππημολγοί παρὰ τοὺς ἵππους ἀμέλγειν, καὶ Μοσσύνοικοι παρὰ τὰς οἰκῆσεις. Μελαιναί ι , πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Μελαινέως τοῦ Λυκάονος, ὡς Πausανίας. ὁ πολίτης Μελαινεύς, ὡς τῆς Ἡραίας Ἡραιεύς. Ῥιανὸς ἐν Ἠλιακῶν πρώτῳ „Γόρτυν' Ἡραιάν τε πολυδρῦμους τε Μελαινάσ“. εἰσὶ δὲ καὶ Λυκίας Μελαιναί πόλις, ὡς Ἀλέξανδρος Λυκιακοῖς. δύναται τὸ ἐθνικὸν Μελαινίτης ὡς Κελαινίτης. Μελαινεῖς , δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. Καλλίμαχος δὲ Μελαινάς φησι τὸν δῆμον ἐν Ἐκάλῃ. ὁ δημότης ὁμοίως Μελαινεύς. τὸ θηλυκὸν Μελαινήϊς. τὰ τοπικὰ ἐκ Μελαινῶν εἰς Μελαινῶν ἐν Μελαινῶν. Μελάμπει α , πόλις Λυδίας, ἀπὸ Μελάμπου, ὡς Ξάνθος ἐν Λυδιακοῖς. τὸ ἐθνικὸν Μελαμπεύς ὡς Σελευκεὺς Ἀλεξανδρεὺς. Μελανδί α , χώρα Σιθωνίας. Θεόπομπος τριακοστῷ τρίτῳ Φιλιππικῶν. τὰ ἐθνικὰ Μελάνδιος καὶ Μελανδία. Μελανίπιο ν , πόλις Παμφυλίας. Ἐκαταῖος Ἀσίᾳ. τινὲς δὲ Λυκίας φασί. [20]

Eth 442 τὸ ἐθνικὸν Μελανιππεύς καὶ Μελανίππιος. Μέλητος κόλπος ὁ Σμυρναῖος ἐκαλεῖτο, [ἀπὸ Μελήτου] ποταμοῦ, ὡς Ἐκαταῖος ἐν Αἰολικοῖς. Μελί α , πόλις Καρίας. Ἐκαταῖος γενεαλογιῶν δ'. τὸ ἐθνικὸν Μελιεύς ὡς Ὑριεύς. Μελίβοι α , πόλις Θετταλίας. Στράβων ἐνάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μελιβοεύς, ὡς Θεόπομπος. τὸ θηλυκὸν Μελιβοιάς. Μελιγουνίς , μία τῶν Αἰόλου νήσων. Καλλίμαχος ἐν τῷ Ἀρτέμιδος ὕμνῳ. τὸ ἐθνικὸν Μελιγουνίτης. Μέλιν α , πόλις Ἀργους, ἀφ' ἧς Ἀφροδίτη Μελιναία τιμᾶται. Λυκόφρων „τὴν Καστνίαν δὲ καὶ Μελιναίαν θεόν“. Μελινοφάγο ι , ἔθνος Θράκης. Ξενοφῶν ἐν ἀναβάσεως ἐβδόμῳ καὶ Θεόπομπος ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἐνάτῳ. Μέλισσ α , πόλις Λιβύων. Ἐκαταῖος Ἀσίᾳ. ὁ οἰκῆτωρ Μελισσαῖος. ἢ χώρα Μελισσαία. ἔστι καὶ ἐν Κυζίκῳ κώμη Μέλισσ α . τὸ ἐθνικὸν Μελισσηνός ὡς Κυζικηνός. Μελίται α , πόλις Θετταλίας.

[15]

Eth 443

Ἀλέξανδρος Ἀσία. Θεόπομπος δὲ Μελίτειαν αὐτὴν φησιν. ὁ πολίτης Μελιταιεύς. Ἐφορος λ' „οἱ δὲ τύραννοι τῶν Φερῶν καὶ Μελιταιεῖς φίλοι πρότερον ὑπάρχοντες“. Μελίτεια Φίλων οὕτω γράφει, τὰ αὐτὰ πράγματα τῇ εἰρημένῃ προσάπτων. τὸ ἔθνικόν Μελιτεύς. Μελίτ η , νῆσος μεταξὺ Ἠπείρου καὶ Ἰταλίας, ὅθεν τὰ κυνίδια Μελιταῖα φασιν. ὁ οἰκῆτωρ Μελιταῖος. ἔστι καὶ πόλις ἄποικος Καρχηδονίων, καὶ δῆμος Οἰνιίδος φυλῆς. ὁ δημότης Μελιτεύς. τὰ τοπικὰ εἰς Μελίτην ἐκ Μελίτης καὶ ἐν Μελίτῃ. Μελιτηνὴ ἢ , πόλις Καππαδοκίας. Στράβων ἐνδεκάτῃ „τὸ δ' Ἄμανον ὄρος μέχρι τοῦ Εὐφράτου καὶ τῆς Μελιτηνῆς πρόεισι, καθ' ὃ ἡ Κομμαγενὴ τῇ Καππαδοκίᾳ παράκειται“. οἱ πολῖται Μελιτηνοὶ ὡς Κομμαγενοί. Μελίτους α , πόλις Ἰλλυρίας. Πολύβιος τρισκαίδεκάτῳ. τὸ ἔθνικόν Μελιτουσαῖος ὡς Σκοτουσαῖος, καὶ Μελιτούσιος ὡς Σκοτούσιος. ^[10]

Eth 444 Μεμβλιάρο ς , νῆσος πλησίον Θήρας [ἢ] καὶ Ἀνάφ η , ἀπὸ Μεμβλιάρου τοῦ Θήραν οἰκήσαντος Φοίνικος, τῶν μετὰ Κάδμου ἐνός. λέγεται καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν Βλιάρο ς . τὸ ἔθνικόν Μεμβλιάριος. Μέμφι ς , ἡ διασημοτάτη Αἰγύπτου μητρόπολις. κλίνεται καὶ Μέμφιδος καὶ Μέμφιος, ὁ πολίτης Μεμφίτης. καὶ Μεμφιτικός κτητικόν. Μέμνονε ς , ἔθνος Αἰθιοπικόν, ὃ ἐρμηνεύεται, ὡς ὁ πολυίστωρ φησὶν, ἀγρίους τινὰς ἢ μαχίμους καὶ χαλεπούς. Μεναί ι , πόλις Σικελίας ἐγγὺς Παλικῶν. Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ χρονικῶν. τὸ ἔθνικόν Μεναιός, ὡς Ἀλικύαι Ἀλικυαῖος. Μένδ η , πόλις Θράκης, ἀπὸ Μένδης γυναικός. Ἀπολλόδωρος Μένδιν αὐτὴν φησι. τὸ ἔθνικόν Μενδαῖος οἶνος. Μένδ η ς , πόλις Αἰγύπτου παρὰ τὴν Λύκων πόλιν. Στράβων ιζ' „καὶ Λύκων πόλις καὶ Μένδης, ὅπου τὸν Πᾶνα τιμῶσι καὶ τὸν τράγον“. ὁ πολίτης Μενδήσιος καὶ Μενδησία θηλυκόν. λέγεται καὶ Μενδίτης. Μενεδήμιο ν , πόλις Λυκίας. Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν τρίτῳ. τὸ ἔθνικόν Μενεδήμιος ἢ Μενεδημειεύς. Μενεκίν η , πόλις Οἰνώτρων ἐν μεσογείᾳ. ^[20]

Eth 445 Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἔθνικόν Μενεκίναῖος καὶ Μενεκινῖνος διὰ τὴν χώραν. Μενέλαο ς , πόλις Αἰγύπτου. Στράβων ἐπτακαίδεκάτῃ. καὶ ἡ χώρα Μενελαΐτις. ἔστι καὶ χωρίον Σπάρτης Μενελάειο ν . τὸ ἔθνικόν Μενελαεύς, ὡς Κοτιάειον Κοτιαεύς. καὶ κτητικόν Μενελαϊκός. τῆς δ' Αἰγυπτίας Μενελαΐτης. Μένουθι ς , Αἰγυπτία κώμη πρὸς τῷ Κανώβῳ. καὶ νῆσος Αἰθιοπίας Μενουθιά ς . τὸ ἔθνικόν Μενουθίτης τοῦ Μένουθις διὰ τὸν τῆς χώρας χαρακτηῖρα, τοῦ δὲ Μενουθιάς Μενουθιεύς. Μέντορε ς , ἔθνος πρὸς τοῖς Λιβυρνοῖς. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. Μέντυρ ν α , πόλις ἐν Ἰταλίᾳ Σαυνιτῶν. Διονύσιος ἐκκαίδεκάτῳ. τὸ ἔθνικόν Μεντυρναῖος. Μερμησσός ς , πόλις Τρωικῆ, ἀφ' ἧς ἡ Ἐρυθραία Σίβυλλα. ἦν γὰρ καὶ ἡ πόλις αὐτοῖς ἐρυθρὰ τῷ χρώματι. τὸ ἔθνικόν Μερμήσσιος καὶ Μερμησσεύς. Μερό η , πόλις Αἰθιοπῶν. ^[15]

Eth 446 Ἡρόδοτος δευτέρᾳ. ἀπὸ Μερόης. ἔστι καὶ νῆσος. ὁ πολίτης Μεροΐτης, ὡς τῆς Ἀρσινόης Ἀρσινοΐτης. ἔστι καὶ Μερὴ κατὰ ἀνατολὰς τῆς περὶ Δάφνην Ἀντιοχείας. τὸ ἔθνικόν Μεροαῖος ἢ Μερούσιος, κατὰ τὸ τῆς ἐορτῆς ὄνομα. καὶ τὸ κτητικόν Μερουσιακός. ἔστι καὶ Μερὴ πόλις Λυκίας. Μερούσιο ν , χωρίον [Σικελίας], ὡς Θεόπομπος Φιλιππικῶν τριακοστῷ ἐνάτῳ. οἱ οἰκῆτορες ὁμοίως Μερούσιοι, καὶ Μερόεσσα ἢ Ἄρτεμις. ἀπέχει δὲ ὁ τόπος Συρακουσῶν στάδια ἑβδομήκοντα. τινὲς δὲ ἀπὸ Μερόης τῆς Αἰθιοπίας. Μέρο ψ , Τριόπα παῖς, ἀφ' οὗ Μέροπες οἱ Κῶοι καὶ [ἢ] νῆσος Μεροπί ς . Μεσανίτης κόλπο ς . Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ τῆς Περσικῆς θαλάσσης. Μεσημβρί α , πόλις Ποντικῆ. Νικόλαος πέμπτῳ. ἐκλήθη ἀπὸ Μέλσου. βρία γὰρ τὴν πόλιν φασὶ Θράκες. ὡς οὖν Σηλυμβρία ἢ τοῦ Σήλυος πόλις, Πολτυμβρία ἢ Πόλτυος [πόλις], οὕτω Μελημβρία ἢ Μέλσου πόλις, καὶ διὰ τὸ εὐφωνότερον λέγεται Μεσημβρία. ὁ πολίτης Μεσημβριανός. ἔστι καὶ Θράκης Μεσημβρία πρὸς τῷ τέλει τῆς χερρονήσου, ὡς Ἡρόδοτος ἐβδόμῃ. τὸ ἔθνικόν ὅμοιον. Μέση τῶν ποταμῶ ν , χώρα μεταξὺ Εὐφράτου καὶ Τίγριδος. καὶ Ἀδιαβηνὴ ἐκαλεῖτο, ὡς ἱστορεῖ Κουάδρατος. τὸ ἔθνικόν Μεσοποταμίτης. Μέσμ α , πόλις

Ἰταλίας. Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ χρονικῶν. τὸ ἐθνικὸν Μεσμανός, ὡς τῆς Νῶλα Νωλανός. Μεσόλ α , πόλις Μεσσήνης, μία τῶν πέντε. ^[25]

Eth 447 Νικόλαος τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μεσολάτης, ὡς τῆς Μεσόας Μεσοάτης. Μεσοπόντιο ς , ὁ Ἑρέσιος Ποσειδῶν· οὕτω γὰρ ἐν Ἑρέσῳ τιμᾶται, πόλει τῆς Λέσβου. Καλλίμαχος Αἰτίων α΄. Μέσσαβ α , πόλις Καρῶν. Ἐκαταῖος Ἀσία. τὸ ἐθνικὸν Μεσσαβεύς, τῷ τύπῳ τῶν Καρικῶν πόλεων. Μεσσαπέα ι , χωρίον Λακωνικῆς. τὸ ἐθνικὸν Μεσσαπεεύς· οὕτω γὰρ ὁ Ζεὺς ἐκεῖ τιμᾶται. Θεόπομπος πεντηκοστῷ ἐβδόμῳ. Μεσσαπί α , χώρα Ἰαπυγίας προσεχῆς Τάραντι. τὸ ἐθνικὸν Μεσσαπίος. Πausanias δικάτῳ. Μεσσαπίο ν , ὄρος Εὐβοίας ... καὶ Μεσσαπικός. ἀπὸ Μεσσαπίου τοῦ μετοικήσαντος εἰς Ἰταλίαν. Μεσσήν η , καὶ χώρα καὶ πόλις. Στράβων ὀγδόῃ. χώρα δὲ ἡ Μεσσηνία καὶ Μέσση κατὰ ἀποκοπὴν, ἢ Μέση καὶ Μεσὴν η , ὡς τινες. τὸ ἐθνικὸν καὶ ὁ πολίτης Μεσσήνιος καὶ θηλυκὸν Μεσσηνίς. ἔστι καὶ ἄλλη Μεσσήνη τῆς Σικελίας. καὶ χώρα Περίδος Μεσσηνί δι' ἐνὸς ς , ὑπὸ τῶν δύο ποταμῶν Εὐφράτου καὶ Τίγριδος μεσαζομένη, ὡς Ἀσίνιος Κουάδρατός φησι. ^[15]

Eth 448 Μεσό α , τόπος Λακωνικῆς. Στράβων ὀγδόῃ. ἔστι καὶ φυλὴ Λακωνική. τὸ ἐθνικὸν Μεσσοάτης. Μέσσωγι ς , ὄρος Λυδίας. τὸ τοπικὸν Μεσσωγίτης. Στράβων τεσσαρεσκαίδεκάτῃ „ὅθεν ἄριστος Μεσσωγίτης οἶνος ὁ Ἀρομεύς“. Μεταγώνιο ν , πόλις Λιβύης. Ἐκαταῖος Ἀσία. θηλυκῶς δὲ ταύτην φασί. τὸ ἐθνικὸν Μεταγωνίτης. Μέταο ν , πόλις Λέσβου, ἣν Μέτας Τυρρηνὸς ὥκισεν, ὡς Ἑλλάνικος. Μέταπ α , πόλις Ἀκαρνανίας. Πολύβιος πέμπτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μεταπαῖος ἢ Μεταπεύς διὰ τὰ ἐπιχώρια. Μεταπόντιο ν , πόλις Ἰταλίας, ἢ πρότερον Σῆρι ς , ἀπὸ Μετάβου τοῦ Σισύφου τοῦ Αἰόλου· τὸν γὰρ Μετάποντον οἱ βάρβαροι Μετάβον ἔλεγον. ὁ πολίτης Μεταποντίνος. ἀφ' οὗ Φίλων ὁ αὐλητὴς καὶ ποιητής. λέγεται καὶ Μεταπόντιος ὡς Βυζάντιος. καὶ Μεταποντίνη. Μετάχοιο ν , φρούριον Βοιωτίας μεταξὺ Ὀρχομενοῦ καὶ Κορωνείας. Ἐφορος τριακοστῷ. τὸ ἐθνικὸν ἐκ Μεταχοίου, ὡς τὸ ἐξ Οἴου, [Οἶον δὲ δῆμος τῆς Ἀττικῆς] ὡς λέλεκται· ἢ Μεταχοιάτης· καὶ γὰρ Οἶος πολίχνιον, ἧς τὸ ἐθνικὸν Οἰάτης. ^[20]

Eth 449 Ἀνδροτίων δὲ ἐν τῷ ζ' Μετάχοιρον αὐτῶν φησὶ καὶ ἴσως περιφραστικῶς. Μέτλη ς , πόλις Αἰγύπτου πλησίον Ἀλεξανδρείας, ἣ νῦν Βῆχης λέγεται. τὸ ἐθνικὸν Μετληίτης νομός. Μήδαβ α , πόλις τῶν Ναβαταίων. ὁ πολίτης Μηδαβηνός, ὡς Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν δευτέρῳ. Μηδί α , χώρα ταῖς Κασπίαις παρακεκλιμένη πύλαις. Ἐκαταῖος Ἀσία. ἀπὸ Μῆδου υἱοῦ Μηδείας. τὸ ἐθνικὸν Μῆδος ὁμοφώνως τῷ πρωτοτύπῳ, καὶ θηλυκὸν Μηδίς, καὶ Μηδικός, καὶ Μῆδειοι λέγονται. ὁ Μηδικὸς ὁπός, ἢ Μηδικὴ βοτάνη. Στράβων „φέρει δὲ σίλφιον ἢ χώρα, ἀφ' ἧς ὁ Μηδικὸς καλούμενος ὁπός, οὐ πολὺ λειπόμενος τοῦ Κυρηναικοῦ“. καὶ πάλιν „καὶ τὴν βοτάνην τὴν μάλιστα τρέφουσιν τοὺς ἵππους ἦν μηδίκην καλοῦμεν.“ Μήθυμν α , πόλις ἐν Λέσβῳ τῇ νήσῳ, ἀπὸ Μηθύμνης τῆς Μάκαρος θυγατρὸς καὶ γυναικὸς Λεπετύμνου. ὁ πολίτης Μηθυμναῖος. οὕτως γὰρ ἀναγράφεται Ἐχεκρατίδης περιπατητικός, Ἀριστοτέλους συνήθης, καὶ Μυρσίλος συγγραφεὺς καὶ Ἀρίων καὶ ἄλλοι πολλοὶ Μηθυμναῖοι. ^[15]

Eth 450 καὶ θηλυκὸν Μηθυμναία χώρα καὶ γυνή. Μήκιστο ν , πόλις Τριφυλίας. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. ἔστι καὶ ἄλλη τῆς Ἥλιδος. τὸ ἐθνικὸν Μηκίστιος. Μηκύβερν α , πόλις Παλλήνης τῆς ἐν Θράκῃ χερρονήσου. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. ὁ πολίτης Μηκυβερναῖος· οὕτως γὰρ ἀναγράφεται Ἠγήσιππος ὁ τὰ Παλληνιακὰ συντεταχώς, καὶ Φιλωνίδης καὶ οἱ ἄλλοι. Μῆλο ς , νῆσος μία τῶν Κυκλάδων, ὁμώνυμον ἔχουσα πόλιν. Φοίνικες οὖν οἰκιστὰι πρότερον, ὅθεν καὶ Βυβλὶς ἐκλήθη ἀπὸ τῶν Βυβλίων Φοινίκων· ἀλλὰ καὶ Ζεφυρί α . ὁ πολίτης „Διαγόρας ὁ Μήλιος καὶ ποιητής“, καὶ Σωκράτης κατ' Ἀριστοφάνην. οἱ δ' ἐν Θερταλίᾳ Μηλιεῖς. ἔστι καὶ κώμη τῆς Ἀκαρνανίας, ἧς τὸ ἐθνικὸν Μηλιεύς καὶ διὰ τοῦ α δωρικῶς. λέγεται καὶ ἀπὸ τοῦ Μήλιος Μηλιεύς καὶ Μηλιακός καὶ Μηλίς ἢ χώρα. Μήλου ς α , νῆσος κατὰ Ἴβηρας. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Μηλουσαῖος. Μῆνιγ ξ , νῆσος περὶ τὰς Σύρτεις καὶ πόλις. ^[15]

Eth 451 τὸ ἐθνικὸν Μηνίγγιος. Μητρόπολις, [πόλις] Φρυγίας, ὑπὸ τῆς μητρὸς τῶν θεῶν οἰκισθεῖσα, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Φρυγίας, ἔστι καὶ ἄλλη Φρυγίας ὁμώνυμος. τρίτη Λυδίας. τετάρτη Θεσσαλίας. πέμπτη Ἀκαρνανίας. τὸ ἐθνικὸν Μητροπολίτης. ἕκτη Δωριέων. ἑβδόμη τῶν ἐν τῷ Πόντῳ Μοσσυνοίκων. ὀγδὴ Σκυθίας. ἐνάτη Εὐβοίας. δεκάτη τῆς ἄνω Θετταλίας. [Μιάκωρος, πόλις Χαλκιδικῆ. Θεόπομπος κε' Φιλίππων. ὁ πολίτης Μιακώριος.] Μιδάειον, πόλις Φρυγίας. Ἑλλάνικος ἐν δευτέρῳ Δευκαλιωνείας. καὶ Μιδάιον λέγεται. τὸ ἐθνικὸν Μιδαεῖς. ἔστι καὶ Μιδαῖεύς. καὶ Μιδήιον. Μίδεια, πόλις ἐν Ἀργεῖ, ἡ νῦν κώμη, ἡ πρότερον Περσέως πόλις, ἀπὸ Μιδείας τῆς Ἀλωέως θυγατρὸς. λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ Μιδέα. ὁ πολίτης Μιδεάτης καὶ θηλυκὸν Μιδεάτις καὶ Μιδεαῖος. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα πόλις Βοιωτίας. Ὅμηρος „οἱ τε πολυστάφυλον Ἀρνην ἔχον οἱ τε Μίδειαν“. ἔστι καὶ Λυκίας ἄλλη. Μίεζα, πόλις Μακεδονίας, ἡ Στρυμόνιον ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Μιέζης θυγατρὸς Βέρητος τοῦ Μακεδόνοιο, ὡς Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς. ^[15]

Eth 452 Βέρης γὰρ τρεῖς ἐγέννησε, Μιέζαν Βέροϊαν Ὀλγανον· ἀφ' οὗ ποταμὸς ἐπώνυμος καὶ πόλις Βέροια καὶ τόπος Στρυμόνος. τὸ ἐθνικὸν Μιεζεύς καὶ Μιεζαῖος· οὕτως γὰρ χρηματίζει Νικάνωρ, καθὰ Λούκιος. Μίλητος, πόλις ἐπιφανῆς ἐν Καρίᾳ τῶν Ἰώνων. Ἐκαταῖος Ἀσίᾳ. Δίδυμος δ' ἐν συμποσιακοῖς φησιν ὅτι πρῶτον Λελεγίης ἐκαλεῖτο ἀπὸ τῶν ἐνοικούντων Λελέγων, εἴτα Πιτύουσα ἀπὸ τῶν ἐκεῖ πιτύων καὶ ὅτι ἐκεῖ πρῶτον πίτυς ἔφυ. οἱ γὰρ ἐν τοῖς θεσμοφορίοις πίτυος κλάδον ὑπὸ τὴν στιβάδα ... καὶ ἐπὶ τὰ τῆς Δήμητρος ἱερὰ κλῶνον πίτυος τίθεσθαι διὰ τὸ ἀρχαῖον τῆς γενέσεως. μετὰ δὲ ταῦτα ἀπὸ Ἀνακτοῦ τοῦ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ ὠνομάσθη Ἀνακτορία. ὁ πολίτης Μιλήσιος. οὕτως καὶ Θαλῆς Ἐξαμύου πατρὸς Μιλήσιος ἐχρημάτιζε καὶ Φωκυλίδης καὶ Τιμόθεος κιθαρωδός, ὃς ἐποίησε νόμων κιθαρωδικῶν βίβλους ὀκτωκαίδεκα εἰς ἐπὶ ὀκτακισχιλίων τὸν ἀριθμὸν, καὶ προνόμια ἄλλων χίλια. ^[15]

Eth 453 θνήσκει δ' ἐν Μακεδονίᾳ. ἐπιγέγραπται δ' αὐτῷ τότε Πάτρα Μίλητος τίκει Μούσαισι ποθεινὸν Τιμόθεον κιθάρας δεξιὸν ἡνίοχον. [ἔστι καὶ Κρητικὴ πόλις Μίλητος. λέγεται δὲ καὶ τὴν Καλυψοῦς νῆσον Μίλητον κληθῆναι ποτε.] Μιλητούπολις, πόλις μεταξὺ Κυζίκου καὶ Βιθυνίας περὶ τὸν Ῥύνδακα. ἔστι καὶ ἄλλη ἐν Περσίδι. ὁ πολίτης Μιλητοπολίτης καὶ τὸ θηλυκὸν ἡ Μιλητοπολίτις. Στράβων δωδεκάτη. Μίλκωρος, Χαλκιδικῆ πόλις ἐν Θράκῃ. ὁ πολίτης Μιλκώριος. Θεόπομπος κε' Φιλίππων. Μιλύα, οἱ πρότερον Σόλυμοι, ὡς Τιμαγένης πρῶτῳ βασιλέων. καὶ ἡ χώρα Μιλυάς ὡς Μινυάς. λέγονται καὶ Μίλυες. ἀπὸ Μιλύης τῆς γυναικὸς Σολύμου καὶ ἀδελφῆς, ὕστερον δὲ Κράγου γυναικός. τὸ ἐθνικὸν Μιλυεύς καὶ Μιλυίτης. Μιλωνία, πόλις Σαυνιτῶν ἐπιφανεστάτη. Διονύσιος ιζ'. τὸ ἐθνικὸν Μιλωνιάτης. Μίμακες, ἔθνος Λιβυκόν. Φίλιστος Σικελικῶν ὀγδῶ. Μιμνιδός, πόλις Λυδῶν. Ἐκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Μιμνίδιος, ὡς τῆς Λυχνιδὸς Λυχνίδιος. Μιναῖοι, ἔθνος ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς. Μινύα, πόλις Θετταλίας. ^[20]

Eth 454 ἡ πρότερον Ἀλμωνία, ἀπὸ Μινυοῦ κληθεῖσα, ἀφ' ἧς ἡ Μινύα καὶ Μινύειον καὶ Μινυαῖος καὶ Μινυήσιος. ἔστι καὶ ἑτέρα Φρυγίας ἐν τοῖς ὁρίοις Λυδίας. τὸ ἐθνικὸν Μινύα. Μίνωα, [πόλις] ἐν Ἀμοργῷ τῇ νήσῳ, μιὰ τῶν Κυκλάδων. δευτέρα πόλις Σικελίας. τρίτη ἐν Σίφνῳ, μιὰ τῶν Κυκλάδων. ἔχει δὲ καὶ Μίνωαν κρήνην. ἐκαλεῖτο καὶ ἡ Γάζα Μίνωα. ἔστι καὶ Ἀραβίας, ἧς οἱ πολῖται Μινωῖται, ἀπὸ Μίνωος. ἔστι καὶ Κρήτης. ἔστι καὶ ἄλλη νῆσος οὐ πόρρω Μεγάρων. καὶ ἡ Πάρος Μίνωα. οἱ πολῖται Μινῶα. Μίσγητες, ἔθνος Ἰβήρων. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. Μισγομέναί, πόλις Θετταλίας. Ἑλλάνικος πρῶτῳ Δευκαλιωνείας. τὸ ἐθνικὸν Μισγομένιος ὡς Κλαζομένιος. Μισητός, πόλις Μακεδονίας. Θεαγένης Μακεδονικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Μισήτιος ὡς Βηρύτιος. Μίσκερα, πόλις Σικανίας. Θεόπομπος τεσσαρακοστῷ δευτέρῳ Φιλίππων. τὸ ἐθνικὸν Μισκερεύς ὡς Μεγαρεύς. Μίσπιλα, πόλις Μήδων. Ξενοφῶν τρίτῳ ἀναβάσεως. τὸ ἐθνικὸν Μισπιλάτης. Μόκαρσος, Θράκης χωρίον. ^[15]

- Eth 455 Θεόπομπος πρώτῳ τῶν Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Μοκάρσιος. Μόκατ α , πόλις Βιθυνίας, ὡς Δομέτιος Καλλίστρατος ἐν τῷ περὶ Ἡρακλείας τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μοκατηνός. Μόκλ η , κώμη Φρυγίας. οἱ οἰκῆτορες Μοκληνοί. Μολορχί α , πόλις Νεμέας, ἀπὸ Μολόρχου τοῦ ξενίσαντος Ἡρακλέα ἀπιόντα ἐπὶ τὸν ἀγῶνα. τὸ ἐθνικὸν Μολορχίτης. Μολοσσί α , ἡ χώρα τῆς Ἠπείρου. ὁ οἰκῆτωρ Μολοσσός. καὶ θηλυκὸν Μολοσσίς καὶ τὰ Μολοσσά οὐδετέρως, καὶ Μολοτοί δι' ἐνός τ . Μολοτός ὁ τόπος. τὸ κτητικὸν Μολοττικός. Μολυβδίν η , πόλις Μαστινηνῶν. Ἐκαταῖος Εὐρώπη. Μολυκρί α , πόλις Αἰτωλίας. Στράβων δεκάτῃ. Θουκυδίδης δευτέρᾳ Μολύκρειον αὐτὴν καλεῖ, Εὐφορίων δὲ Μολυκρίαν αὐτὴν φησι. τὸ ἐθνικὸν Μολύκριος καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. καὶ Μολύκρισσα καὶ Μολυκρίας, λέγεται καὶ Μολυκριεύς. Ἀρκάδιος δὲ Μολυκραίους φησί. Μολύνδει α , πόλις Λυκίας, ἀπὸ Μολυνδαίου. Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Λυκίας πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μολυνδεύς. Μοναβα ί , πόλις Ἰσαυρίας. ^[15]
- Eth 456 Καπίτων ἐν Ἰσαυρικοῖς τὸ ἐθνικὸν Μοναβάτης. Μονόγις α , [πόλις Καρίας, ὅθεν] Ἀρτεμις Μονογισηνή. Ἰδρυμα Δαιδάλου μετρῶν ... γίσσα γὰρ τῇ Καρῶν φωνῇ λίθος ἐρμηνεύεται. καὶ νῦν τοὺς πλακῶδεις καὶ μαλακῶδεις λίθους γίσσα λέγουσι. Μόνοικο ς , πόλις Λιγυστική. Ἐκαταῖος Εὐρώπη. τὸ ἐθνικὸν Μονοίκιος. Μοργέντιο ν , πόλις Ἰταλίας, ἀπὸ Μοργήτων. λέγεται καὶ Μοργεντί α . τὸ ἐθνικὸν Μοργεντίνος καὶ Μοργήτης λέγεται. Μόργυν α , πόλις Σικελῶν. Φίλιστος δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Μοργυναῖος. Μοσσύνοικο ι , ἔθνος, περὶ οὗ Εὐδόξος ἐν πρώτῳ γῆς περιόδου. τὸ κτητικὸν Μοσσυνοϊκός. Μόσυλο ν , ἀκρωτήριον καὶ ἐμπόριον Αἰθιοπίας. ^[10]
- Eth 457 Μαρκιανὸς ἐν πρώτῳ περιόδου. Μόσχο ι , Κόλχων ἔθνος προσεχὲς τοῖς Ματινηοῖς. Ἐκαταῖος Ἀσίᾳ. Μοτινὴ ἢ , χωρίον Ἰβηρίας, ἄποικος Ῥωμαίων. Πολύβιος τρίτῳ. Φλέγων δὲ Μουτίνην αὐτὴν φησι. τὸ ἐθνικὸν Μοτιναῖος. Μοτύ η , πόλις Σικελίας, ἀπὸ Μοτύης γυναικὸς μηνυσάσης Ἡρακλεῖ τοὺς ἐλάσαντας τοὺς αὐτοῦ βοῦς. Ἐκαταῖος Εὐρώπη. Φίλιστος δὲ φρούριον αὐτὴν φησι Σικελίας παραθαλάττιον. τὸ ἐθνικὸν Μοτυαῖος. Μοτύλα ι , Σικελίας φρούριον παρὰ τὴν Μοτύην. Φίλιστος Σικελικῶν πέμπτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μοτυλαῖος. Μουκισσό ς , πόλις Καππαδοκίας δευτέρας. Καπίτων Ἰσαυρικῶν ἕκτῳ. Μούμαστο ς , ὡς Βούβαστος, πόλις Καρίας. Ἀλέξανδρος δευτέρῳ Καρικῶν. ὁ πολίτης Μουμαστίτης. Μουνυχί α , λιμὴν Ἀττικῆς, ἀπὸ Μονύχου. ^[15]
- Eth 458 καὶ ἱερὸν Μουνυχίας Ἀρτέμιδος. ὁ οἰκῆτωρ Μουνύχιος καὶ Μουνυχίας. τὰ τοπικὰ Μουνυχίαθεν καὶ Μουνυχίαζε καὶ Μουνυχίασιν. οὗ τὴν εἰς τόπον σχέσιν Θουκυδίδης ἡ' „τῶν Μουνυχίασι τεταγμένων ἄρχων“. Μοῦρσ α , πόλις Παιονίας, κτίσμα Ἀδριανοῦ. τὸ ἐθνικὸν Μουρσαῖος, ὡς Παρθένιος Φωκαεύς. λέγεται καὶ Μούρσιο ν . Μούσειο ν , τόπος περὶ τὸν Ὀλυμπον τὸν ἐν Μακεδονίᾳ. Πολύβιος τριακοστῷ ἑβδόμῳ. τὸ τοπικὸν ἀναλόγως Μουσειεύς, ὡς Σιγειεύς. Μόψιο ν , πόλις τῆς Πελασγιώτιδος, χώρας Θεσσαλίας. Στράβων ἐνάτῃ „ἄλλος δὲ ἐστὶ Μόψος, ἀφ' οὗ ἡ Ἀττικὴ Μοψοπία“. τὸ ἐθνικὸν Μόψιος. Μοψοπί α , ἡ Ἀττικὴ, ἀπὸ Μόψοπος. Καλλίμαχος. ἄρρητος ἢ Μόψοψ εὐθεῖα. ὁ πολίτης Μοψόπειος διὰ διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ ι . καὶ Μοψοπιεύς. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικός ἐν α' Λέσχῃ Μοψοπίτης φησί, καὶ ἔδει Μοψοπιώτης. ἴσως δὲ καθ' ὕφεσιν τοῦ ω . τὸ θηλυκὸν Μοψοπίς. Μόψου ἐστί α , [πόλις] Κιλικίας ἐπὶ τῷ Πυράμῳ ποταμῷ, ἀπὸ Μόψου τοῦ μάντεως. ^[15]
- Eth 459 ὁ πολίτης Μοψεάτης, κατὰ παραγωγὴν μιᾶς τῶν λέξεων. ἀφ' οὗ ὁ γραμματικὸς Ἡρακλείδης ὁ Μοψεάτης. Μυγδονί α , μοῖρα Μακεδονίας. καὶ ἑτέρα Φρυγίας τῆς μεγάλης. ἀπὸ Μυγδόνος. τινὲς δὲ Μαιδούς αὐτοὺς φασιν. τὸ κτητικὸν Μυγδονικός καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. λέγεται καὶ Μυγδόνιος καὶ Μυγδονία. ἐλέγετο καὶ Μυχθονία. Μυγισσό ς , πόλις Καρίας. Ἐκαταῖος τετάρτῃ γενεαλογιῶν. τὸ ἐθνικὸν Μυγίσσιος καὶ Μυγισσία Ἀθηνᾶ καὶ Μυγισσίς. Μύης Μύητος, ὡς Φάγρης Φάγρητος, πόλις Ἰωνικῆ. Ἐκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Μυήσιος ὡς Φαγρήσιος. Μυκάλ η , πόλις Καρίας. Ἡρόδοτος πρώτῃ. τὸ ἐθνικὸν Μυκαλήσιος ὡς Ἰθακήσιος. Τρύφων δὲ

Μυκαλεύς φησιν ἐν παρωνύμοις. λέγεται καὶ θηλυκῶς Μυκαλησίς, ὡς Σώστρατος ὁ Φαναγορείτης. Δίδυμος δ' ὄρος τὴν Μυκάλην φησίν. ἐκλήθη δὲ ἐπεὶ αἱ λοιπαὶ Γοργόνες ἐπὶ τόκῳ μυκῶμεναι τὴν κεφαλὴν Μεδούσης ἀνεκαλοῦντο. οἱ δὲ Μυχάλην αὐτὴν φασιν, ἐπεὶ ἐν μυχῶ κεῖται τῆς Καρικῆς ἀλός. ^[15]

Eth 460 ἔστιν οὖν ἡ Μυκάλῃ καὶ πόλις καὶ ὄρος. Μυκαλησσός ς, πόλις μεσογεία Βοιωτίας. Θουκυδίδης ἐβδόμῃ. ἐκλήθη δὲ ὅτι ἡ βοῦς ἐνταῦθα ἐμυκήσατο ἢ τὸν Κάδμον καὶ τὸν σὺν αὐτῷ στρατὸν ἀγαγοῦσα εἰς Θήβας. ἔστι καὶ ἄλλη Καρίας, ὡς Ἔφορος τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μυκαλήσσιος καὶ Μυκαλησσία. ἔστι καὶ ὄρος Μυκαλησσός ἐναντίον Σάμου. καὶ Μυκαλησσίς τὸ θηλυκόν. Μυκῆνα ι, πόλις Πελοποννήσου. Ὅμηρος „οἱ δὲ Μυκῆνας εἶχον“. ἀπὸ Μυκηνέως τοῦ Σπάρτωνος τοῦ Φορωνέως ἀδελφοῦ ἢ ἀπὸ μύκητος τοῦ ξίφους ὃ ἐφόρει Περσεύς, οὗ πεσόντος κατὰ κέλευσιν Ἑρμοῦ τὴν πόλιν ἔκτισεν ἢ ἀπὸ τοῦ μυκήσασθαι τὴν Ἴω βοῦν ἐκεῖ γενομένην. ὁ πολίτης Μυκηναῖος καὶ θηλυκὸν Μυκηνίς. καὶ Μυκηνεύς. Μύκο ι, ἔθνος [Περσίδος], περὶ οὗ Ἑκαταῖος ἐν Ἀσίᾳ „ἐκ Μύκων ἐς Ἀράξην ποταμόν“. Μύκονο ς, μία τῶν Κυκλάδων, ἀπὸ Μυκόνου τοῦ Ἀνίου τοῦ Καρυστοῦ καὶ Ῥοιοῦς τῆς Ζάρηκος. Θουκυδίδης τρίτῃ. καὶ Στράβων δεκάτῃ „Μύκονος δ' ἐστίν, ὅφ' ἥ μυθεύουσι κεῖσθαι τῶν Γιγάντων τοὺς ὑγιεινοτάτους ὅφ' Ἡρακλέους καταλυθέντας, ὅφ' ὧν ἡ παροιμία „πάντα ὑπὸ μίαν Μύκονον“ ἐπὶ τῶν ὑπὸ μίαν γραφὴν ἀγόντων τὰ διηρημένα τῇ φύσει. ^[20]

Eth 461 καὶ τοὺς φαλακροὺς δέ τινες Μυκονίους καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ τὸ πάθος τοῦτο ἐπιχωριάζειν τῇ νήσῳ“. ὁ νησιώτης Μυκόνιος. Μυλα ι, πόλις Σικελίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ὁ πολίτης Μυλαῖτης, ὡς τῶν Θηβῶν Θηβαῖτης, Ἀθηναίῃς Ἀθηναῖτης. εἰσὶ γὰρ οἱ οὕτω λέγονται. καὶ τὸ θηλυκὸν Μυλαῖτις. εἰσὶ δὲ Μυλαί καὶ Θετταλίας, ἧς τὸ ἐθνικὸν Μυλαῖος. Μύλακε ς, ἔθνος Ἠπειρωτικόν. Λυκόφρων „Κρᾶθις δὲ γείτων ἡδὲ Μυλάκων ὄρος“. Μυλαντί α, ἄκρα ἐν Καμίρῳ τῆς Ῥόδου. Μυλάντειοι θεοί. ἀπὸ Μύλαντος ἀμφοτέρω, τοῦ καὶ πρώτου εὐρόντος ἐν τῷ βίῳ τὴν τοῦ μύλου χρῆσιν. Μύλας α, πόλις Καρίας, ἀπὸ Μυλάσου τοῦ Χρυσάορος τοῦ Γλαύκου τοῦ Σισύφου τοῦ Αἰόλου. λέγεται καὶ Μύλασο ς, ὡς Αἰσχύλος ἐν Καρσίῃ ἢ Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Μυλασεύς. οὕτως γὰρ ἀναγράφουσι πολλοί, ὡς Μένανδρος Καταψευδομένῳ. Μύλιο ι, ἔθνος Φρυγίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. Μύλω ν, πόλις Αἰγύπτου. ^[20]

Eth 462 Ἑκαταῖος. ὁ πολίτης Μυλοπολίτης. Μύνδο ς, πόλις Καρίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ἔστι καὶ πόλις Καρίας ἄλλη Παλαιάμυνδο ς. ἧς τὸ ἐθνικὸν Μύνδιος καὶ Μυνδία. Ἀπολλώνιος καὶ Ζήνων Μύνδιοι γραμματικοί. Μύνδωνε ς, ἔθνος Λιβύης. Ἔφορος εἰκοστῷ ὀγδόῳ „Μύνδωνες οἵπερ εὐγνώμοτατοι δοκοῦσιν εἶναι πλουσιώτατοι τὸν βίον“. Μυονί α, πόλις Φωκίδος. Πausanίας ι'. οἱ πολῖται Μύονες. Θουκυδίδης Μυονέας αὐτοὺς φησι. Μυόννησο ς, πόλις μεταξὺ Τέω καὶ Λεβέδου. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. Ἀρτεμίδωρος δὲ χωρίον αὐτὴν φησι. ὁ νησιώτης Μυοννήσιος. Μυοῦ ς, πόλις Ἰωνίας, ὡς Φίλων καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν α' χρονικῶν. Στράβων ιβ' „τὸ περὶ Μαγνησίαν καὶ Μυοῦντα“. τὸ ἐθνικὸν Μυοῦσιος. Μύρ α, πόλις Λυκίας, ἀπὸ μύρων ἢ ἀπὸ Μύρωνος ἢ ἀπὸ Μύρου ποταμοῦ παραρρέοντος. ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον. λέγεται καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. τὸ ἐθνικὸν Μυρεύς. Μυργέτα ι, ἔθνος Σκυθικόν. ^[15]

Eth 463 Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἐν τισὶ δὲ τῶν Ἡρωδιανοῦ γράφεται διὰ γ [Γυρ γ] ἐτῶ ν, κακῶς. Μυρίκ η, νῆσος ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς. Μυρίανδρο ς, πόλις Συρίας πρὸς τῇ Φοινίκῃ. Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ ἀναβάσεως. τὸ κτητικὸν Μυριανδρικός κόλπος. Μυρικοῦ ς, πόλις καταντικρὺ Τενέδου καὶ Λέσβου τῆς Τροίας. Ἑκαταῖος „ἐς Μυρικόεντα τῆς Τρωικῆς“. οἱ πολῖται Μυρικούσιοι. Μύριν α, πόλις ἐν Λήμνῳ. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἔστι καὶ τῆς Αἰολίδος ἄλλῃ. ἀπὸ Μυρίνης ἀμφοτέρω ἢ ἀπὸ Μυρίνου. τὸ ἐθνικὸν Μυριναῖος, Μυριναία δὲ ἐπὶ τῆς χώρας, καὶ οὐδετέρως Μυριναῖον. Μύρκινο ς, τόπος καὶ πόλις κτισθεῖσα παρὰ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ. τὸ ἐθνικὸν Μυρκίνιος καὶ Μυρκινία. Παρθένιος δὲ Μυρκιννίαν αὐτὴν φησι. Μύρλει

α , πόλις Βιθυνίας, ἡ νῦν λεγομένη Ἀπάμει α . ἀπὸ Μύρλου τοῦ Κολοφωνίων ἡγεμόνος. Νικομήδης δὲ ὁ Ἐπιφανής, Προυσίου δὲ υἱός, ἀπὸ τῆς μητρὸς Ἀπάμας Ἀπάμειαν ὠνόμασεν· οἱ δὲ ἀπὸ Μυρλείας Ἀμαζόνος. ὁ πολίτης Μυρλεανός, ὡς Ἀσκληπιάδης Μυρλεανὸς ἀναγράφεται. Στράβων δὲ Μυρλεᾶτιν καλεῖ τὴν χώραν, ἴσως ἀπὸ τοῦ Μυρλεάτης. ἔστι καὶ Μυρλεανὸς κόλπος. Μυρμήκιο ν , πολίχνιον τῆς Ταυρικῆς. ^[20]

Eth 464 Στράβων ἐνδεκάτῃ. Ἡρωδιανὸς διὰ διφθόγγου γράφει καὶ προπερισπᾷ. τὸ ἐθνικόν, ἔαν μὲν διὰ διφθόγγου, Μυρμηκειεύς, εἰ δὲ διὰ τοῦ ι γράφεται, Μυρμήκιος. Ἀρτεμίδωρος δὲ Μυρμηκίαν αὐτὴν φησι. Μυρμιδονί α , χώρα τῶν Μυρμιδόνων· οὕτως γὰρ ἡ Αἴγινα ἐκλήθη. Μυρμισός , πόλις περὶ Λάμψακον, ὡς Πολέμων. τὸ ἐθνικὸν Μυρμίσσιος. Μυρρινοῦ ς , δῆμος τῆς Πανδιονίδος φυλῆς, ὁ δημότης Μυρρινούσιος. τὰ τοπικὰ Μυρρινουντόθεν Μυρρινοῦντάδε Μυρρινοῦντι. Διονύσιος δὲ ὁ Τρύφωνος Μυρρινοῦττα φησίν. ὁ δημότης ἐκ Μυρρινούττης, διὰ δύο ττ . Μύρσινο ς , πόλις Ἡλίδος. „καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα“. ὕστερον δὲ Μυρτούντιον ἐκλήθη. τὸ ἐθνικὸν εὐρηται Μυρτούσιος. Μύρτουσ α , ὄρος Λιβύης. ὁ οἰκῆτωρ Μυρτουσαῖος καὶ Μυρτούσιος. Μύρωνο ς , νῆσος τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου. τὸ ἐθνικὸν Μυρωνονησίτης ἢ Μυρωνονησαῖος. Μυσί α , χώρα καὶ πόλις. Λυδοὶ δὲ τὴν ὀξύην μυσὸν φασί. ^[20]

Eth 465 λέγονται καὶ Μυσοὶ καὶ Μύσιοι καὶ Μυσάδιος αἰολικῶς. Μυστί α , πόλις Σαυνιτῶν. Φίλιστος ἐνδεκάτῳ. οἱ οἰκῆτορες Μυστιανοί, ὡς τῆς Ὠστίας Ὠστιανοί. Μυτιλήν η , πόλις ἐν Λέσβῳ μεγίστη. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. ἀπὸ Μυτιλήνης τῆς Μάκαρος ἢ Πέλοπος θυγατρὸς. οἱ δὲ ὅτι Μυτίλης ἦν ὁ οἰκιστής. οἱ δὲ ἀπὸ Μύτωνος τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Μυτιλήνης. ὅθεν Μυτωνίδα καλεῖ τὴν Λέσβον Καλλίμαχος ἐν τῷ τετάρτῳ, Παρθένιος δὲ Μυτωνίδας τὰς Λεσβικὰς φησι. λέγονται καὶ Μύτῳνες καὶ Μυτῳναῖοι καὶ Μυτιληναῖος. Μυτισέρατο ς , φρούριον Σικελίας. Φίλιστος δεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Μυτισερατίνος, ὡς αὐτός. Μυτίστρατο ς , πολίχνιον περὶ Καρχηδόνα. Πολύβιος πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Μυτιστράτιος, ὡς Στράτος Στράτιος, ἢ Ἀκαρνανικὴ πόλις. Μύω ν , πόλις Λοκρῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ. οἱ πολῖται Μύωνες. λέγονται καὶ Μυονεῖς, ὡς Θουκυδίδης τρίτῃ. Μῶβ α , μοῖρα τῆς Ἀραβίας. ^[15]

Eth 466 Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν δευτέρῳ. οἱ οἰκοῦντες Μωβηνοί, καὶ θηλυκῶς Μωβηνή. ἔοικε δ' ἐνδεῖν τὸ α . ἦν γὰρ Μῳαβ α . καὶ τὸ ἐθνικὸν Μωαβίτης, τὸ θηλυκὸν Μωαβίτις. Μωθ ὦ , κώμη Ἀραβίας, ἐν ᾗ ἔθανεν Ἀντίγονος ὁ Μακεδὼν ὑπὸ Ῥαβίλου τοῦ βασιλέως τῶν Ἀραβίων, ὡς Οὐράνιος ἐν πέμπτῳ. ὅ ἐστι τῇ Ἀράβων φωνῇ τόπος θανάτου. οἱ κωμῆται Μωθηνοὶ κατὰ τὸν ἐγχώριον τύπον. Μῳλϋ ς , Λίβυσσα πόλις. Ἐκαταῖος περιηγήσει Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Μωλύτης τῷ τύπῳ τῶν Λιβυσσῶν πόλεων καὶ Μωλυάτης. Μῳμεμφι ς , πόλις Αἰγύπτου. Ἡρόδοτος δευτέρῳ. κλίνεται Μωμέμφεως, ὡς Ἀρίσταρχος. καὶ Μωμεμφίτης νομός. Μωνυχί α , λιμὴν τῆς Ἀττικῆς, οὗ τὴν εἰς τόπον σχέσιν φησὶ Θουκυδίδης ἡ' „τῶν Μωνυχίασι τεταγμένων ἄρχων“. Μωριεῖ ς , ἔθνος Ἰνδικόν, ἐν ξυλίνοις οἰκοῦντες οἴκοις, ὡς Εὐφορίων. Νάαρδ α , πόλις Συρίας πρὸς τῷ Εὐφράτῃ, ὡς Ἀρριανὸς Παρθικῶν ἐνδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Νααρδηνός τῷ ἐγχωρίῳ τύπῳ. Ναβαταῖο ι , ἔθνος τῶν εὐδαιμόνων Ἀράβων, ἀπὸ Ναβάτου τινός. Ναβάτης δὲ ἐστὶν ἀραβιστὶ ὁ ἐκ μοιχείας γενόμενος, ἀπὸ οὗν τοῦ Ναβάτης Ναβαταῖος καὶ Ναβατηνὴ ἡ χώρα καὶ Ναβατηνός ὄνομα κύριον. Νάγιδο ς , πόλις μεταξὺ Κιλικίας καὶ Παμφυλίας. Ἐκαταῖος Ἀσία „μετὰ δὲ Νάγιδος πόλις, ἀπὸ τοῦ Νάγιδος κυβερνήτου, καὶ νῆσος Ναγιδούσσα“. ^[25]

Eth 467 Νάγιδος δ' ἐκλήθη διὰ τὸ Νάγιν αὐτὴν κτίσαι. ὁ πολίτης Ναγιδεύς. Ναῖσσός ς , πόλις Θράκης, κτίσμα καὶ πατρὶς Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως. τὸ ἐθνικὸν Ναῖσσιτανός. καὶ ἔοικεν ἀπὸ τοῦ Ναῖσσός Ναῖσσίτης καὶ κατὰ παραγωγὴν ἐπιχωρίως Ναῖσσιτανός. Νάκρασο ς , πόλις καὶ δῆμος Καρίας. Ἀπολλώνιος δεκάτῳ Καρικῶν. ὁ δημότης καὶ ὁ πολίτης Νακρασεύς. Νακόλει α , πόλις Φρυγίας. Στράβων δωδεκάτῃ. καὶ ἐστὶν οὐδέτερον. ἀπὸ Νακόλης νύμφης. καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ νύμφης νύμφαιον καὶ Ἡρας Ἡραιο, οὕτω Νακόλης Νακόλαιον. τὸ ἐθνικὸν Νακολαιεύς. εἰ δ'

ἔστι Νακόλεια διὰ διφθόγγου, παρὰ τὸν Νάκολον τὸν Δασκύλου παῖδα, τὸ ἐθνικὸν ἔσται Νακολεύς, ὡς τὸ Σέλευκος Σελευκεύς. ^[10]

Eth 468 Νακόν η , ὡς Ἀλκόνη, πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Νακοναῖος. Φίλιστος ἔκτω Σικελικῶν. Ναζί α , πόλις Καρίας. Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ περὶ Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Ναξιεύς τῷ τύπῳ τῆς χώρας, καὶ Ναξιάτης. Νάξο ς , νῆσος τῶν Κυκλάδων, ἡ διάσημος, ἀπὸ τοῦ Νάξου Καρῶν ἡγεμόνος. ἄλλοι δὲ ἀπὸ Νάξου τοῦ Ἐνδυμίωνος. Εὐφορίων δὲ παρὰ τὸ νάξαι, ὃ φασι θῦσαι τινες. Ἀσκληπιάδης ἱστορεῖ τὰς Ναξίων γυναῖκας μόνας ὀκτάμηνα τίκειν, ἢ διὰ τὸ τὴν Ἥραν φίλην γενομένην τῷ Διονύσῳ ταῖς Ναξίαις τοῦτο δῶρον παρασχεῖν, ἢ ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Διόνυσος οὕτως ἐτέχθη. καὶ ὅτι ἐστὶν ἐκεῖ κρήνη, ἐξ ἧς οἶνος ῥεῖ μάλα ἡδύς. ἔστι καὶ πόλις Σικελίας. καὶ ἄλλοι τόποι Νάξο ι . τὰ ἐθνικὰ Νάξιοι, ἀφ' οὗ καὶ Ναξία λίθος ἡ Κρητικὴ ἀκόνη. λέγεται καὶ θηλυκὸν Ναξιάς ἀπὸ τοῦ Νάξιος. τὸ δὲ κριτικὴ ἀκόνη, ἐὰν διὰ τοῦ ι γράφηται, ἡ διακρίνουσα καὶ φανεροῦσα σημαίνει. Ναπάτα ι , πόλις Λιβύης πρὸς τῇ Αἰθιοπία. ^[15]

Eth 469 τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ναπατίτης. ἔστι δὲ Ναπαταῖος, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Αἰγυπτιακῶν. Νάπ η , πόλις Λέσβου. Ἑλλάνικος ἐν δευτέρῳ Λεσβιακῶν. ὁ πολίτης Ναπαῖος, καὶ Ἀπόλλων Ναπαῖος. εἰσὶ καὶ Ναπαῖοι ἡπείρου. ἔστι καὶ μέρος ὄρους νάπη καὶ ναπαῖος τὸ ἐκ τούτου. Νάπ ς , κώμη Σκυθίας. ὁ οἰκίτωρ Ναπάτης ἢ Ναπίτης ἡ κώμη. καὶ Ναπίται ἐθνικόν. Νάρβω ν , ἐμπόριον καὶ πόλις Κελτικῇ. Στράβων τετάρτῃ. Μαρκιανὸς δὲ Ναρβωνησίαν αὐτὴν φησι. τὸ ἐθνικὸν Ναρβωνίτης ὡς Ἀσκαλωνίτης. ἔστι καὶ λίμνη Ναρβωνίτις, ὡς Ἀσκαλωνίτις. καὶ ποταμὸς Ἄταξ. Ἐκαταῖος καὶ Ναρβαίους αὐτοὺς φησι. Ναρβί ς , Ἰλλυρίας πόλις. Ναρθηκί ς , νησίδιον ἐγγὺς Σάμου ἐν δεξιᾷ τοῖς προσπλέουσι πρὸς τὴν πόλιν. τὸ ἐθνικὸν Ναρθηκή.... Νάρμαλι ς , πόλις Πισιδίας, ὡς Κάβαλις. οἱ πολῖται Ναρμαλεῖς ὡς Καβαλεῖς, ὡς Ἐφορός φησι. Ναρνί α , πόλις Σαυνιτῶν, ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ Νάρνου, ὡς Διονύσιος ὀκτωκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. ^[15]

Eth 470 τὸ ἐθνικὸν Ναρνιατής ὡς Καυλωνιάτης. Νάρυ ξ , πόλις Λοκρίδος, θηλυκῶς λεγομένη. τινὲς δὲ Ναρύκιον τὴν πόλιν φασίν. ἐξ ἧς Αἴας. ὁ πολίτης Ναρύκιος καὶ Ναρυκία. καὶ Ναρύκιον δὲ οὐδετέρως. λέγεται καὶ Ναρύκ η , καὶ Ναρυκαῖος θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. Νασαμῶνε ς , ἔθνος ἐν Λιβύῃ, ὡς Καλλίμαχος, καὶ Νασαμωνίς, ἀπὸ Νασάμωνός τινος. Νάστο ς , πόλις Θράκης. γράφεται καὶ Νέστο ς . Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ περὶ γῆς. Ναύκρατι ς , πόλις Αἰγύπτου, ἀπὸ Μιλησίων τότε θαλασσοκρατούντων. καὶ Στράβων ἑπτακαιδεκάτῃ. ὁ πολίτης Ναυκρατίτης καὶ θηλυκῶς, καὶ Ναυκρατιώτης ὡς Πηλουσιώτης, ἴσως ἀπὸ τοῦ Ναυκράτιον ἢ Ναυκρατία, ὡς Ἰταλία Ἰταλιώτης. Ναύπακτο ς , πόλις Αἰτωλίας, ἀπὸ ναυπηγίας τῶν Ἡρακλειδῶν, ὡς Ἐφορος καὶ Στράβων. ὁ πολίτης Ναυπάκτιος καὶ Ναυπακτία. Ναυπλί α , πόλις Ἄργους. Στράβων ὀγδόῃ „ἀπὸ τοῦ ταῖς ναυσὶ προσπλεῖσθαι“. οἱ οἰκοῦντες Ναυπλιεῖς, ὡς Στράβων, καὶ Ναυπλία. Νέα ι , νῆσος πλησίον Λήμνου, ἐν ἣ Φιλοκτήτης κατὰ τινὰς ἐδήχθη ὑπὸ ὕδρου. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ προσνήξασθαι Ἡρακλέα. ^[20]

Eth 471 τὸ ἐθνικὸν Νεαῖος. ἔστι καὶ Νέα κώμη φρούριον Μυσίας. τὸ ἐθνικὸν τὸ αὐτό. Νεάνδρει α , πόλις Τρωάδος ἐν Ἑλλησπόντῳ, ὡς Χάραξ. ἔν τισι δὲ Λεάνδρος γράφεται διὰ τοῦ λ κακῶς. λέγεται καὶ Νεάνδρειον οὐδετέρως, ὡς Θεόπομπος. ὁ πολίτης Νεανδρεύς, ὡς Στράβων. Νεάπολι ς , πόλις Ἰταλίας διάσημος, ἐν ἣ Παρθενόπῃ ἥρηται μία τῶν Σειρήνων. ὁ πολίτης Νεαπολίτης. ἔστι καὶ ἄλλη Λιβύης καὶ ἄλλαι. Νέγλ α , πολίχνιον Ἀραβίας. Γλαῦκος δευτέρῳ Ἀραβικῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Νέγλιος, ἢ Νεγλίτης τῷ ἔθει τῆς χώρας. Νέδ η , πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ νύμφης Νέδης. Εὐφορίων δὲ Νεδέην [καὶ] αὐτὴν φησι. τὸ κτητικὸν Νεδεήσιος. Νέδω ν , ποταμὸς καὶ τόπος τῆς Λακωνικῆς. τὸ τοπικὸν Νεδούσιος καὶ Νεδουσία ἡ Ἀθηνᾶ. κλίνεται δὲ Νέδοντος. Νεῖλο ς , πόλις Αἰγύπτου. Ἐκαταῖος περιηγῆσει αὐτῆς „καὶ ἱρὸν Νείλου τοῦ ποταμοῦ“. τὸ ἐθνικὸν τῆς πόλεως Νειλοπολίτης. εἰ δὲ ἡ πόλις μόνη κέκληται, ὀφείλει ἔπεσθαι

τῷ κτητικῷ τοῦ ποταμοῦ Νειλαῖος, ὡς Ἀπολλώνιος φησιν. „ὅσα γὰρ τῶν κτητικῶν ἀρ.. τοῦ ι ἢ τὴν γενικὴν ποιεῖ τοῦ πρωτοτύπου ἢ τὴν εὐθεΐαν, ταῦτα μόνον διὰ τοῦ ι ἐκφέρεται, Ποσειδώνιος Ἐλικώνιος Ῥόδιος Σάκιος. τὰ δὲ φύσει διὰ διφθόγγου παραληγόμενα οὐδέποτε τὸ προκείμενον σχῆμα ἀποτελεῖ. [20]

Eth 472 οὐδὲ γὰρ τὸ κηπαῖος ἢ Νειλαῖος ἐθνικὸν αὐτὸ ὁμολόγως παραλαμβάνει“. Νέμαυσο ς , πόλις Γαλλίας, ἀπὸ Νεμαύσου Ἡρακλείδου, ὡς Παρθένιος. τὸ ἐθνικὸν Νεμαύσιος, ἢ Νεμαυσῖνος διὰ τὴν χώραν. Νεμέ α , χώρα τῆς Ἀργολίδος. ἐν ταύτῃ Δρύοπες ὥκουν ... τὸ ἐθνικὸν Νέμεος καὶ Νεμεαῖος. Στράβων ὀγδόη. καὶ Νεμέα λέγεται, καὶ Νεμεήτης ὁ Ζεὺς, καὶ Νεμεῖται. οἱ πολῖται τῆς Λοκρίδος πόλεως Νέμειοι. καὶ Νεμέθην ἐπίρρημα. Νεοκαισάρει α , Ποντικὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Νεοκαισαρεύς, ὡς Φλέγων ιε' Ὀλυμπιάδων. οἱ αὐτοὶ καὶ Ἀδριανοπολῖται. ἔστι καὶ Βιθυνίας. Νέον τεῖχο ς , [πόλις] τῆς Αἰολίδος, ὡς Χωλὸν τεῖχος. τὸ ἐθνικὸν Νεοτειχίτης ὡς Χωλοτειχίτης. [καὶ Νεοτειχεύς,] ὡς Ἡρόδοτος ἐν Ὀμήρου βίῳ. Νέπετο ς , πόλις Ἰταλίας. Διονύσιος τρισκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Νεπεσῖνος. ἡ τροπὴ δὲ τοῦ τ εἰς ἰδιαζουσα καὶ σεσημειώται. Νέσσω ν , πόλις Θεσσαλίας. Διονύσιος τρίτῳ Γιγαντιάδος. τὸ ἐθνικὸν Νεσσωνίτης τῷ κοινῷ τύπῳ. Νέστο ς , πόλις καὶ ποταμὸς Ἰλλυρίας. τὸ ἐθνικὸν Νέστιος, ὡς Ἀρτεμίδωρος δευτέρῳ γεωγραφουμένων, καὶ Νεστίς ἡ χώρα. [20]

Eth 473 Νευρο ί , ἔθνος τῆς Σαρματίας. Διονύσιος ἐν περιηγήσει. καὶ Νευρίς ἡ χώρα. λέγονται καὶ Νευρίται. Νεφελοκοκκυγί α , πόλις κωμικῶς ἐπινοηθεῖσα παρὰ Ἀριστοφάνει, καὶ ἐνικῶς καὶ πληθυντικῶς λεγομένη. τὸ ἐθνικὸν Νεφελοκοκκυγιεύς. Νεφθαλίτα ι , ἔθνος κρατῆσαν τῆς ἔω, ὡς Ἰώσηπος. καὶ θηλυκῶς Νεφθαλίτις. Νεῶ ν , πόλις Φωκίδος. Ἡρόδοτος ὀγδόη. τὸ ἐθνικὸν Νεώνιος ὡς Ἐλεών Ἐλεώνιος, καὶ Νεωνία καὶ Νεωναῖος. Νήιο ν , ὄρος Ἰθάκης, ἀφ' οὗ κατὰ Κράττητα αἱ νηιάδες. οἱ δὲ τὰς διατριβούσας περὶ τὰ νάματα. τὸ δὲ Ὑπονήιον σύνθετον ὡς τὸ Ἐπικνημίδιοι. αἱ δὲ νηιάδες ἀπὸ τοῦ νήιος ἢ ἀπὸ τοῦ νηιεύς. Νηκούι α , πόλις Ὀμβρίκων. Διονύσιος ἑπτακαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Νηκουιάτης. Νήραβο ς , πόλις Συρίας. Νικόλαος τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Νηράβιος, ὡς τοῦ Τόρρηβος Τορρήβιος. Νήρικο ς , πόλις Ἀκαρνανίας, ἣν Ὅμηρος ἀκτὴν φησιν ἠπείροιο, ἥτις ἐστὶν Ἀκαρνανία. [20]

Eth 474 Λούπερκος δὲ ταύτην Νήριτος φησίν, ἢ Νήριτο ν , ὡς τὸ ὄρος. ὁ πολίτης Νηρίκιος καὶ Νηρικία, καὶ τὸ κτητικὸν τοῦ ὄρους Νηρίτιος. Νηρί ς , πόλις Μεσσήνης. Νικόλαος τετάρτῳ. Νησαῖον πεδίο ν , ἀφ' οὗ παρὰ Μήδοις οἱ Νησαῖοι ἵπποι. Νῆσο ς , ἡ ἐν θαλάσῃ πόλις. ὁ ταύτην οἰκῶν νησίτης, ὡς Κάνωβος Κανωβίτης. τοῦ δὲ νησίον νησιώτης καὶ νησιώτις θηλυκῶς. καὶ νησαῖος ὡς χερσαῖος. τὸ κτητικὸν νησιωτικός. ἔστι καὶ Νῆσος πόλις Ἰβηρικῇ. Νησώπ η , νῆσος Λέσβου, ἢ τὸν Σίγριον λιμένα ποιοῦσα. τὸ ἐθνικὸν Νησωπαῖος. Νίβι ς , πόλις Αἰγύπτου. Φλέγων ρμ' Ὀλυμπιάδι. τὸ ἐθνικὸν Νιβίτης ὡς Μεμφίτης. Νίγηρτε ς , ἔθνος Λιβύης, ἀπὸ ποταμοῦ Νίγητος. Διονύσιος „καὶ ἀγχέμαχοι Νίγηρτεσ“. Νίκαι α , πόλις Βιθυνίας, Βοττιαίων ἄποικος. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ἀγκώρ η , εἴτα Ἀντιγόνει α , ὕστερον δὲ ἀπὸ τῆς Λυσιμάχου γυναικὸς Νίκαια μετεκλήθη. δευτέρα τῶν Ἐπικνημιδίων Λοκρῶν. τρίτη ἐν Ἰλλυρίδι. τετάρτη ἐν Ἰνδοῖς. πέμπτη ἐν Κύρνῳ τῇ νήσῳ. ἕκτη ἐν Λεύκτροις τῆς Βοιωτίας. ἑβδόμη Κελτικῆς, Μασσαλιωτῶν ἄποικος. ὀγδὴ Θράκης. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι. ἢ παρὰ Θερμοπύλας καὶ Θράκην. λέγεται δὲ προπαροξυτόνως. [20]

Eth 475 εἰ δ' ἔστι νικαῖος, τὸ θηλυκὸν νικαία. ὁ πολίτης Νικαιεύς καὶ Νικαεύς διχῶς. ἐξ αὐτῆς Ἰσίγονος καὶ Ἀσκληπιάδης καὶ Παρθένιος καὶ Ἀπολλωνίδης καὶ Ἐπιθέσης γραμματικὸς γράψας περὶ λέξεων ἄττικῶν καὶ κωμικῶν καὶ τραγικῶν. Νικασί α , νησίδιον μικρὸν πλησίον Νάξου. τὸ ἐθνικὸν Νικάσιος ὡς Θηράσιος, καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον Νικάσιος. Νικατορί ς , πόλις Συρίας πρὸς τῇ Εὐρώπῳ, κτίσμα Σελεύκου τοῦ Νικάτορος. τὸ ἐθνικὸν Νικατορίτης. Νικηφόριο ν . οὕτως ἢ Κωνσταντῖνα ἢ περὶ Ἐδεσσαν πόλις, ὡς Οὐράνιος. τὸ

ἔθνικὸν Νικηφόριος ὡς Βυζάντιος. Νικίο υ , κώμη Αἰγύπτου. Ἀρισταγόρας Αἰγυπτιακῶν δευτέρῳ. ὁ οἰκῆτωρ Νικιώτης, ὡς φησιν Ὡρος ἔθνικῶν πρώτῳ. Νικομήδει α , πόλις Βιθυνίας, ἀπὸ Νικομήδους τοῦ Ζηίλα παιδός, ἐπισημοτάτου βασιλέως. ἢ καὶ Ὀλβία ἐκλήθη. ὁ πολίτης Νικομηδεύς. καὶ τὸ κτητικὸν Νικομήδειος, καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. ἐξ ἧς Ἀρριανός. Νικομήδειο ν , ἐμπόριον Βιθυνίας. Ἀρριανὸς πέμπτῳ Βιθυνιακῶν. τὸ ἔθνικὸν Νικομηδεύς. δυνατὸν καὶ Νικομηδειεύς. Νικόπολις , πόλις Ἡπείρου, ὡς Μαρκιανός. ἔστι καὶ Βιθυνίας. ἔστι καὶ ἄλλη τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας. ὁ πολίτης Νικοπολίτης, ὡς Παυσανίας δεκάτῳ. Νικωνί α , πόλις ἐν τῷ Πόντῳ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Ἰστροῦ. [20]

Eth 476 Στράβων ἐβδόμῃ. τὸ ἔθνικὸν Νικωνιάτης ὡς Ῥιθυμνιάτης. Νίνοι α , πόλις Οἰνώτρων ἐν τῇ μεσογείᾳ. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἔθνικὸν Νιναῖος ἢ Νιναιεύς. Νινό η , ἢ ἐν Καρία Ἀφροδισιάς, κτισθεῖσα ὑπὸ τῶν Πελασγῶν Λελέγων. καὶ ἐκλήθη Λελέγων πόλις . εἴτα ἐκλήθη Μεγάλη πόλις . εἴτα ἀπὸ Νίνου Νινό η . τὸ ἔθνικὸν Νινοήτης, ὡς τὸ πύλη πυλήτης, ὅθεν „Πυλάτιδες ἀγοραί“, καὶ λίμνη λιμνήτης. Νίνος , πόλις Ἀσσυρίων, ἣν ἔκτισε Νίνος Σεμιράμιδος ἀνὴρ, ἐν τῇ Ἀτουρία. οἱ πολῖται Νίνιοι. Στράβων ἐκκαίδεκάτῃ. Νίσαι α , ἐπίνειον Μεγαρίδος. καὶ αὕτη ἡ Μεγαρίς. ἀπὸ Νίσου τοῦ Πανδίωνος. Ἑλλάνικος ἐν Ἱερειῶν πρώτῃ καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ „καὶ Νίσαιάν τε εἴλε καὶ Νῖσον τὸν Πανδίωνος καὶ Μεγαρέα τὸν Ὀγχήστιον [ἀπέκτεινεν]“. Νίσιβις , πόλις ἐν τῇ Περσίᾳ τῇ πρὸς τῷ Τίγρητι ποταμῷ. Φίλων ἐν Φοινικικοῖς Νάσιβις φησὶ διὰ τοῦ α . Οὐράνιος δὲ διὰ τοῦ ε Νέσιβις . σημαίνει δέ, ὡς φησι Φίλων, νάσιβις τὰς στήλας“. [15]

Eth 477 ὁ δὲ Οὐράνιος „νέσιβις“ φησὶ „σημαίνει τῇ Φοινίκων φωνῇ λίθοι συγκείμενοι, συμφορητοί“. Στράβων δὲ ἐκκαίδεκάτῃ διὰ τοῦ ι . τὸ ἔθνικὸν Νισιβηνός. ἔδει Νισιβίτης, ἀλλ' ὁ τύπος Αἰγύπτιος καὶ Λίβυς, ὁ δὲ διὰ τοῦ ηνος παρὰ τὸν Εὐφράτην καὶ τὴν ἕω, ὡς Σωφηνός Ταβηνός Καμβυσηνός. Νίσυρος , νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. „Οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον“. Πολυβώτης γὰρ εἷς τῶν Γιγάντων ὑπὸ Διὸς βληθεὶς ἐνήχετο, Ποσειδῶν δὲ ἐπ' αὐτὸν ἀφείς τὴν τρίαιναν τοῦ μὲν ἡμαρτε· γέγονε γὰρ νῆσος τὸ βληθὲν Νίσυρος. ἐκαλεῖτο καὶ Πορφυρίς ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ πορφυρέων. ὁ οἰκῆτωρ Νισύριος. καὶ Νισυριακός. Νιτρία ι , τόπος Αἰγύπτου. Στράβων ἐπτακαίδεκάτῃ. τὸ ἔθνικὸν Νιτρίτης καὶ Νιτριώτης. ἔστι καὶ νομὸς Νιτριώτης. Νιφάτης , ὄρος Ἀρμενίας. οὕτως γὰρ Ἀρκάδιος. ἔοικε δὲ παρὰ τὸ νείφειν, ἀλλ' ὀνομαστικῶς διὰ τοῦ ι γράφεται. καὶ Πείσανδρος ἐβδόμῳ „Ταύρου πρυμνώρειαν ἐυσκόπελόν τε Νιφάτην“. Νίψ α , πόλις Θράκης. ὁ πολίτης Νιψαῖος. Ἡρόδοτος τετάρτῃ. Νόα ι , τὸ ἔθνικὸν Νοαῖος. ὁ τύπος γὰρ οὐκ ἀήθης αὐτοῖς. ἔστι δὲ πόλις Σικελίας. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ χρονικῶν. Νομαντί α , πόλις Ἰβηρίας. [20]

Eth 478 Ἰόβας ἐν δευτέρῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἔθνικὸν Νουμαντῖνος λέγεται διὰ τῆς ου . Νόμβ α , πόλις τῆς Ἰουδαίας. Ἰώσηπος ἔκτῳ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἔθνικὸν Νομβαῖος. Νόσορ α , νῆσος ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. Οὐράνιος Ἀραβικῶν .. ὁ νησιώτης Νοσορηνός. ἐγχώριος ὁ τύπος. Νοστί α , κώμη Ἀρκαδίας. Θεόπομπος τριακοστῷ δευτέρῳ Φιλιππικῶν. Ἐφορος τὸ ἔθνικὸν Νεστάνιος ἔφη, ὥστε κατ' αὐτὸν Νεστανίαν λέγεσθαι· ἢ αὕτη γὰρ τῇ προτέρᾳ, ὡς δῆλον ἐξ ἄλλων. Νότιο ν , πόλις Ἰωνίας. Ἐκαταῖος Ἀσία. τὸ ἔθνικὸν Νοτιεύς. Νοῦβα ι , ἔθνος Λιβύης παρὰ Νείλῳ. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ περὶ γῆς. λέγονται καὶ Νομβαῖοι ὡς Σαβαῖοι, καὶ Νοβιάδες οἱ αὐτοί. Νουκερίνο ι , ἔθνος Ἰταλίας. Πολύβιος τρίτῳ. τὸ πρωτότυπον αὐτῶν Νουκερία. Νουκρί α , πόλις Τυρσηνίας. Φίλιστος [ι ε'] ι α'. καὶ τὸ ἔθνικὸν Νουκρίνος. εὕρηται καὶ Νακρία διὰ τοῦ α . Νυμφαί α , θηλυκόν, ἢ νῆσος Καλυψοῦς παρὰ τῷ Ἀδρία. τὸ ἔθνικὸν Νυμφαῖος, ὡς τῆς Αἰαίας Αἰαῖος. Νύμφαιο ν , πόλις Ταυρικῇ μεταξὺ Παντικαπαίου μητροπόλεως καὶ Θεοδοσίας, ὡς φησι Στράβων. τὸ ἔθνικὸν δύναται ὡς Ἡραιεύς Νυμφαιεύς. [20]

Eth 479

τὸ δὲ νυμφαῖος κτητικὸν ἀπὸ τῶν νυμφῶν. λέγεται καὶ Νυμφαΐτης. Νυμφά ς , πόλις Ἀρκαδίας. Πausanias ὀγδόω. τὸ ἐθνικὸν Νυμφάσιος, καὶ Νυμφασία πηγὴ. Νύρα ξ , πόλις Κελτική. Ἐκαταῖος Εὐρώπη. τὸ ἐθνικὸν Νυράκιος, ὡς παρὰ τὴν Νάρυκα Ναρύκιος. Νῦσαι πόλεις πολλαί. πρώτη ἐν Ἑλικῶνι. δευτέρα ἐν Θράκη. τρίτη ἐν Καρία. τετάρτη ἐν Ἀραβία. πέμπτη ἐν Αἰγύπτῳ. ἕκτη ἐν Νάξῳ. ἑβδόμη ἐν Ἰνδοῖς. ὀγδὴ ἐπὶ τοῦ Καυκάσου ὄρους. ἐνάτη ἐν Λιβύῃ. δεκάτη ἐν Εὐβοίᾳ, ἔνθα διὰ μιᾶς ἡμέρας τὴν ἄμπελόν φασιν ἀνθεῖν καὶ τὸν βότρυν πεπαίνεισθαι. τὸ ἐθνικὸν Νυσεύς καὶ Νυσαῖς θηλυκόν, ἀφ' οὗ κτητικὸν Νυσήιος. λέγεται καὶ Νυσαῖος, καὶ ἐξ αὐτοῦ Νυσαιεύς τρισυλλάβως καὶ Νυσαεύς ἄνευ τοῦ ι . Νῶλ α , πόλις Αὐσονῶν. Ἐκαταῖος Εὐρώπη. Νῶλην δὲ αὐτὴν Πολύβιος φησι. τὸ ἐθνικὸν Νῶλιος. Πολύβιος δὲ Νωλανοὺς αὐτοὺς φησιν. Νωμεντό ς , πόλις οὐ πόρρω Ῥώμης. τὸ ἐθνικὸν Νωμεντανός. Διονύσιος ἐν δευτέρῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. Νῶνακρι ς , πόλις Ἀρκαδίας. Ῥιανὸς ἐν Ἡλιακῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Νῶνακρίτης, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α Νῶνακριάτης, ὁ Ἑρμῆς. [20]

Eth 480 Λυκόφρων „Νῶνακριάτης τρικέφαλος φαιδρὸς θεός“. καὶ θηλυκὸν Νῶνακριάτης. καὶ Νῶνακριεύς λέγεται παρὰ Ἀριστοφάνει. Νῶνυμ α , πόλις Σικελίας. ὁ πολίτης Νῶνυμναῖος, ὡς Φίλιστος. Νῶρ α , πόλις ἐν Σαρδοῖ τῇ νήσῳ. τὸ ἐθνικὸν Νῶρανός ὡς Νῶλανός. Νῶρακο ς , πόλις Παννονίας. ὁ πολίτης Νῶράκιος. ὡς Ἐπαφρόδιτος ἐν τοῖς Ὀμηρικοῖς φησιν, ὅτι γίνεται ἐν Παννονίᾳ σίδηρος, ὃς ἀκονηθεὶς λαμπρότατός ἐστιν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ „νῶροπα χαλκόν“. καὶ θηλυκὸν Νῶρακία καὶ οὐδέτερον Νῶράκιον. Ξάνθο ι , ἔθνος Θράκιον. Ἐκαταῖος Εὐρώπη. Ξάνθο ς , πόλις Λυκίας. Ἐκαταῖος Ἀσία „παρ' ἧ Ξάνθος ἐξίησι ποταμός“. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ξάνθου Αἰγυπτίου ἢ Κρητὸς οἰκιστοῦ. ἔστι καὶ Ξάνθος πόλις ἐν Λέσβῳ. ὁ πολίτης Ξάνθιος, ὡς Εὐριπίδης. καὶ τοῦ ποταμοῦ τὸ κτητικὸν ὁμοίως. Ξαῦρο ς , τόπος Μακεδονίας, ἀπὸ Ξαύρου τινός. οἱ οἰκοῦντες Ξαύριοι. Ξενέφυρι ς , κώμη Λιβύης πλησίον Ἀλεξανδρείας. τὸ ἐθνικὸν Ξενεφυρίτης, τῷ τύπῳ τῆς χώρας. Ξερξήν η , ἀπὸ Ξέρξου, ὡς Καμβυσηνὴ ἀπὸ Καμβύσου, τῇ μικρᾷ Ἀρμενίᾳ ὁμορος. Ξήρ α , πόλις περὶ τὰς Ἡρακλείους στήλας. [25]

Eth 481 Θεόπομπος τεσσαρακοστῷ τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ξηραῖος, ὡς Θήρα Θηραῖος. Ξιλί α , πόλις Λιβύης. Ἀλέξανδρος ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν. τὸ ἐθνικὸν Ξιλιάτης, ὡς Ἰάμνια Ἰαμνιάτης. Ξιφήν η , χώρα Παλαιστίνης. Ἰώσηπος ἔκτῳ Ἰουδαϊκῆς ἱστορίας τὸ ἐθνικὸν Ξιφηναῖος φησί. Ξιφωνί α , πόλις Σικελίας. Θεόπομπος Φιλιππικῶν τριακοστῷ ἐνάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ξιφωνιάτης ὡς Καυλωνιάτης. Ξοί ς , πόλις καὶ νῆσος Αἰγυπτία ἐν τῇ μεσογείῳ τῇ ὑπὲρ τοῦ Σεβεννυτικοῦ καὶ Φατινιτικοῦ στόματος. ὁ πολίτης Ξοΐτης ὡς Σαΐτης. Ξουθί α , πόλις Σικελίας. Φίλιστος τρίτῳ Σικελικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ξουθιάτης. Ξοῦχι ς , πόλις Λιβύης. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἑνδεκα. τὸ ἐθνικὸν Ξουχίτης. Ξύλο ς , πόλις Καρίας. Ἐκαταῖος Ἀσία. τὸ ἐθνικὸν Ξύλιος ἢ Ξυλεύς, διὰ τὸ ἰδίωμα τοῦ τόπου· χαίρουσι γὰρ τοῖς εἰς εὐς . Ξυνί α , Θετταλίας πόλις. Πολύβιος ἐνάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ξυνιεύς ὡς Ἰλιεύς. καὶ Ξυνιάς λίμνη, ἣν Βοιβιάδα φασίν. Ξυπετ ή , δῆμος Κεκροπίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ξυπετεῶν ὡς Μακεδῶν. τὸ τοπικὸν ἐκ Ξυπετεῶνων εἰς Ξυπετεῶνων καὶ ἐν Ξυπετεῶνων. Φιλόχορος δὲ Ξυπετέωνον τὸν δῆμόν φησι διὰ τοῦ ω καὶ τοῦ ο μικροῦ ἐν τέλει. Ξύστι ς , ὡς Σάρδις, πόλις Καρίας. [20]

Eth 482 τὸ ἐθνικὸν Ξυστιανός. Ὁ α , δῆμος τῆς Ἀττικῆς, τῆς Πανδιονίδος φυλῆς. Διονύσιος δὲ ὁ τοῦ Τρύφωνός φησι τὸ πληθυντικὸν Ὅεις λέγεσθαι αὐτάς, ὡς καὶ ἄλλα πολλά. ὁ μέντοι δημότης Ὅαθεν λέγεται „Δάμων Δαμωνίδου Ὅαθεν“. καὶ ἐκ τόπου τὸ αὐτό. τὰ δ' ἄλλα Ὅαζε Ὅασι. λέγεται καὶ Ὅη. ἔστι δ' Ὅη τῆς Οἰνιίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ὅηθεν. Ὅανο ς , πόλις Λυδίας. Διονύσιος ἐν τρίτῳ Βασσαρικῶν. Ὅαξο ς , πόλις Κρήτης, Ἐλευθέρνης οὐ πόρρω, καθὰ Ξενίων, ἀπὸ Ὁάξου τοῦ Ἀκακαλλίδος τῆς θυγατρὸς τοῦ Μίνω. τινὲς δὲ διὰ τὸ καταγῆναι τὸν τόπον καὶ κρημνῶδη ὑπάρχειν· καλοῦσι γὰρ τοὺς τοιούτους τόπους ἄξους, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ἀγμούς. ὁ πολίτης Ὁάξιος. Ὁβοδ α , χωρίον Ναβαταίων. Οὐράνιος Ἀραβικῶν τετάρτῳ „ὅπου Ὁβόδης ὁ

βασιλεύς, ὃν θεοποιοῦσι, τέθραπται“. τὸ ἐθνικὸν Ὀβοδηνός ὡς Δαχαρηνός. Ὀβόλκω ν , Ὀβόλκωνος, πόλις [Ἰβηρίας]. τὸ ἐθνικὸν Ὀβολκωνίτης. Ὀγκαῖα ι , πύλαι Θηβῶν. Εὐφορίων Θρακί. Ὕγκα γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ κατὰ Φοίνικας. Ὕγκειο ν , χωρίον Ἀρκαδίας, ἀπὸ Ὕγκου δυναστεύσαντος, ὡς Παυσανίας δηλοῖ ὀγδόω. ^[20]

Eth 483 ὁ οἰκῆτωρ Ὕγκειος καὶ θηλυκῶς Ὕγκεία. Ὀγχηστός , ἄλσος. Ὅμηρος „Ὀγχηστόν θ' ἱερόν, Ποσιδήιον ἀγλὰν ἄλσοσ“. κεῖται δὲ ἐν τῇ Ἀλιαρτίων χώρα, ἰδρυθὲν δὲ ὑπὸ Ὀγχηστοῦ τοῦ Βοιωτοῦ, ὡς φησιν Ἡσίοδος. ἔστι καὶ πόλις [Βοιωτίας], ὡς Παυσανίας ἐνάτω. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος πόλιν φησὶ μεγάλην τὸν Ὀγχηστόν μεταξὺ Ἀλιαρτίων καὶ Ἀκραϊφίων. ἔστι καὶ ποταμὸς ἐν Θεσσαλίᾳ. ὁ πολίτης Ὀγχήστιος. Παυσανίας ἐνάτω. Ὀγχό η , πόλις Φωκίδος. τὸ ἐθνικὸν Ὀγχοαῖος, ὡς τῆς Οἰνός Οἰνοαῖος, ἢ Ὀγχοεύς. Ὀδησσός , πόλις ἐν τῷ Πόντῳ πρὸς τῷ Σαλμυδησῶ. Ἀπολλόδωρος δ' ὅρος μέγα τὴν Ὀδησσόν φησιν. ὁ πολίτης Ὀδησσίτης καὶ Ὀδησσεύς. ἐχρημάτιζον δὲ Ἡρακλείδης ἱστοριογράφος καὶ Δημήτριος ὁ περὶ τῆς πατρίδος γράψας. Ὀδιούπολις , χωρίον Ἡρακλείας τῆς πρὸς τῷ Πόντῳ. Δομίτιος Καλλίστρατος ἔκτω τῶν περὶ Ἡρακλείας. ὁ πολίτης Ὀδιουπολίτης. Ὀδός , παρὰ τὸ ἐδός, ἡ πεπατημένη τρίβος. τὸ παράγωγον ὄδιος καὶ ἐνόδιος, καὶ ὄδιος Ἑρμῆς. Ὀδόμαντο ι , ἔθνος Θράκης. ^[20]

Eth 484 Θουκυδίδης δευτέρα. καὶ θηλυκὸν Ὀδομαντίς, [καὶ] Ὀδομαντική ἐκ τοῦ Ὀδομαντικός. Ὀδρύσα ι , ἔθνος Θράκης. Στράβων ἐβδόμη. λέγεται Ὀδρύσιος καὶ Ὀδρυσία καὶ Ὀδρυσίδαι καὶ Ὀδρυσιάδες θηλυκῶς καὶ Ὀδρυσίς. ἔστι δὲ καὶ Ὀδρυσά πόλις αὐτῶν, [ἢ] καὶ Ὀδρυσία λέγεται. καὶ Ὀδρύσης λέγεται καὶ Ὀδρυσίτης. Ὀδυσσεὺς , πόλις Ἰβηρίας. ἀρσενικῶς. καὶ τὸ ἐθνικὸν ὄμοιον, [ἀρσενικὸν δέ,] ὡς Ἀταρνεῖς καὶ Διπαιεῖς. Ὄζολα ι . Λοκρῶν μοῖραι τρεῖς εἰσιν, Ἐπιζεφύριοι, Ἐπικνημίδιοι, οἱ καὶ Ὀπούντιοι ὧν ἦν Αἴας, οἱ δὲ Ὄζολαι. λέγεται καὶ Ὄζολίς ἡ χώρα. Ὀθρωνός , πόλις, οἱ δὲ νῆσον πρὸς νότον Σικελίας. „ἄλλοι δὲ Μελίτην νῆσον [Ὀθρωνοῦ πέλασ“]. ὁ οἰκὼν Ὀθρώνιος. Οἰάνθ η , πόλις Λοκρῶν. Ἐκαταῖος Εὐρώπη. Ἑλλάνικος δὲ Οἰάνθειαν αὐτὴν φησιν. [τὸ ἐθνικὸν] Οἰανθεύς ἔστι καὶ Οἰάνθεια ἢ καὶ Οἰανθίς. ἐξ αὐτοῦ Οἰάνθιος. Οἰδάντιο ν , πόλις Ἰλλυριῶν. ^[15]

Eth 485 Θεόπομπος Φιλιππικῶν τριακοστῶ ὀγδόω. τὸ ἐθνικὸν Οἷδαντες, ὡς φησιν Ἐκαταῖος. καὶ Οἷδαντική γῆ. Οἶκος . Ἡρωδιανὸς μὲν παρὰ τὸ εἶκω, ἐν ᾧ εἵκομεν. δύναται δὲ εἶναι τὸ ἴδιον ἐνδιαίτημα παρὰ τὸ οἶον τὸ μόνον ἐῷ μονούμενος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ κ , ὡς ὅρος ὄρκος. ὁ οἰκῆτωρ οἰκεῖος, ὡς ἀστός ἀστεῖος, καὶ οἰκεύς παρὰ τὸ οἶκος, οἰκία καὶ οἰκιάτης κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α ἀπὸ τοῦ οἰκίτης. Οἰκοῦς , Καρίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν Οἰκούσιος καὶ Οἰκουσία καὶ „Οἰκούσιον ἄστν“. Οἶνα , πόλις Τυρρηνίας ἐχυρὰ λίαν. μέσος δὲ αὐτῆς λόφος ἐστὶν ὑψηλὸς τριάκοντα σταδίων, ἔχων ἄνω καὶ ὕδατα καὶ ὕλην παντοδαπὴν, ὡς Ἀριστοτέλης περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων. τὸ ἐθνικὸν Οἰνάτης. οὐκ ἀλλότριος γὰρ ὁ τύπος. Οἰνειάδα ι , πόλις Ἀκαρνανίας πρὸς τῷ Ἀχελῷῳ ἢ καὶ Ἐρυσίχῃ καλουμένη. τὸ ἐθνικὸν Ἐρυσιχαῖος. λέγεται καὶ Οἰνείας ἡ χώρα. ἔστι καὶ ἑτέρα τῆς Οἰταίας πόλις Οἰνειάδαι. Οἰνεώ ν , Λοκρίδος λιμὴν. Θουκυδίδης τρίτη. τὸ ἐθνικὸν Οἰνεωνεύς. Οἶν η , πόλις Ἄργους. ^[15]

Eth 486 Ἐκαταῖος ἱστοριῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Οἰναῖος Οἰναία Οἰναῖον. Ὁρος δὲ Οἰνῶν αὐτὴν φησιν, ἥς τὸ ἐθνικὸν Οἰνωάτης καὶ θηλυκὸν Οἰνωᾶτις Ἄρτεμις, ἢ ἐν Οἰνῷ τῆς Ἀργείας ἰδρυμένη ὑπὸ Προΐτου. Οἰνόανδ α , πόλις Λυκίας. Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Λυκιακῶν. τὸ ἐθνικὸν Οἰνοανδεύς. Οἰνό η , μία τῶν ἐν Ἰκάρῳ δύο πόλεων. τὸ ἐθνικὸν Οἰνοαῖος. Οἰνοῦς , πολίχνη Λακωνικῆς, ὡς Ἀνδροτίων καὶ Δίδυμος. καὶ τὸ ἐθνικὸν Οἰνούντιος καὶ Οἰνουντιάς. Οἰνοῦσσα ι , νῆσοι τῇ Χίῳ προσεχεῖς. Ἐκαταῖος Εὐρώπη. τὸ ἐθνικὸν Οἰνουσσαῖος καὶ Οἰνούσιος. Οἰνῶν η , νῆσος τῶν Αἰακιδῶν. οἱ οἰκῆτορες Οἰνωναῖοι, ὡς Παρθένιος Ἡρακλεῖ. Οἰνωτρί α , χώρα τῆς Ἰταλίας. τινὲς δὲ καὶ αὐτὴν Ἰταλίαν οὕτω φασὶ κεκληθῆσθαι ἀπὸ Οἰνώτρου Ἀρκάδος, ὡς Παυσανίας

ὀγδόῳ. Πείσανδρος τρισκαιδεκάτῳ ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου χρήσεως κεκληῖσθαι αὐτὴν φησι. τὸ ἔθνικὸν Οἰνωτρός, ὡς Θετταλός καὶ Ἴων καὶ Κίλιξ. ^[15]

Eth 487 λέγεται καὶ Οἰνώτριος, ἀφ' οὗ τὸ Οἰνωτριάς γῆ. ὀξύνεται δὲ τὸ Οἰνωτρός. Οἶον, δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. [τὰ τοπικὰ] ἐξ Οἴου „Ἀλεξις Ἀλέξιδος ἐξ Οἴου Λεοντίδος“ ἐν Οἴῳ Οἰόνδε εἰς Οἶον. Οἶος, πολίχνιον Τεγέας. Αἰσχύλος Μυσοῖς. οἱ πολῖται Οἰᾶται. καὶ τὸ ἔθνικὸν ὁμοίως. Οἰσύμη, πόλις Μακεδονίας. Θουκυδίδης τετάρτη. ἡ νῦν Ἡμαθία. τὸ ἔθνικὸν Οἰσυμαῖος. ταύτην Αἰσύμην Ὅμηρος ἔφη. Οἷτη, ὄρος περὶ Τραχίνα. ἔστι καὶ πόλις Μηλίων. οἱ οἰκοῦντες Οἰταῖοι. Σοφοκλῆς „ἐγὼ μὲν, ὦ γένεθλον Οἰταίου πατρός“. καὶ θηλυκὸν Οἰταῖη καὶ Οἰτήϊς, ἴσως ἀπὸ τοῦ Οἰταιεύς Οἰταιῖς καὶ Οἰτήϊς. ἔστι δὲ ὡς παρὰ τὸ Κρηταῖος Κρηταιεύς. καὶ τὸ οὐδέτερον Οἰταῖον. Οἷτυλος, πόλις Λακωνικῆς. „ἡδ' Οἷτυλον“, ὡς δάκτυλον, ἀπὸ τοῦ Οἰτύλου ἥρωος. τινὲς δὲ τὸ οἰ ἄρθρον φασὶ καὶ τὴν πόλιν Τύλον. τὸ ἔθνικὸν Οἰτύλιος. Οἰχαλία, πόλις, ἦν Ὅμηρος ἐν τῷ Πελασγικῷ Ἀργεὶ τάσσει λέγων „οἷ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου“. ^[15]

Eth 488 οἱ δὲ νεώτεροι τεθείκασιν αὐτὴν ἐν Εὐβοίᾳ. ἔστι καὶ Μεσσηνίς Οἰχαλία καὶ ἐτέρα ἐν Τραχίνι καὶ ἐν Θετταλίᾳ καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ. ὁ πολίτης Οἰχαλιεύς ὡς τὸ Αἰμονία Αἰμονιεύς, καὶ [ὡς] Αἰμονίς οὕτω καὶ Οἰχαλῖς, καὶ Οἰχαλιώτης ὡς Ἀμβρακιώτης [καὶ] Σικελιώτης. Λίνος γὰρ ὁ ἱστορικὸς Οἰχαλιώτης ἦν. λέγεται καὶ Οἰχάλιος καὶ Οἰχαλίθην ἐκ τόπου. Ὀκρίκολα, πόλις Τυρρηνῶν. Διονύσιος ὀκτωκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἔθνικὸν Ὀκρικολανός, ὡς αὐτὸς φησιν. Ὀκωλον, χωρίον Ἑρετριέων. Θεόπομπος Φιλίππικῶν εἰκοστῷ τετάρτῳ. τὸ ἔθνικὸν Ὀκώλιος. Ὀλβηλος, πόλις Μακεδονίας. ^[10]

Eth 489 Βάλακρος Μακεδονικῶν .. τὸ ἔθνικὸν Ὀλβήλιος. Ὀλβία, πόλις Λιγυστικῆς. ὁ πολίτης Ὀλβιοπολίτης. καὶ Ὀλβιανοὶ ὡς Ἀσιανοί. ἔστι δὲ καὶ πλησίον αὐτῆς ὄρος Ὀλβιανόν. δευτέρα πόλις ἐν Πόντῳ. τρίτη Βιθυνίας, ἀπὸ Ὀλβίας νύμφης. τετάρτη Παμφυλίας, ὡς Φίλων. οὐκ ἔστι δὲ Παμφυλίας, ἀλλὰ τῆς τῶν Σολύμων γῆς, καὶ οὐδὲ Ὀλβία, ἀλλὰ Ὀλβα καλεῖται καὶ οἱ πολῖται Ὀλβαῖοι καὶ Ὀλβιος καὶ Ὀλβία. πέμπτη Ἰβηρίας. ἕκτη Σαρδοῦς. ἑβδόμη Ἰλλυρίδος. ὀγδόη Ἑλλησπόντου. ἐνάτη Κιλικίας. λέγεται καὶ Ὀλβηνός καὶ Ὀλβιακός καὶ τὸ θηλυκὸν Ὀλβιακή. Ὀλβύσιοι, ἔθνος ἐπὶ Ἡρακλείων στηλῶν. καὶ Ὀλβυσίνιοι ἄλλοι. Ὀλιζών, πόλις Θετταλίας. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. κλίνεται δὲ διὰ τοῦ ω καὶ ὀξύνεται „καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν“. ὀξύνεται δὲ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ „λαοὶ δ' ὑπ' ὀλίζονες ἦσαν“. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ μικρὰ εἶναι. Θεσσαλοὶ γάρ, ὡς ἱστορεῖ Δημοσθένης ἐν κτίσει, τὸ μικρὸν ὀλίζον καλοῦσι. τὸ ἔθνικὸν Ὀλιζώνιος. Ὀλκάδε, ὡς Ἀρκάδες, ἔθνος Ἰβήρων τῶν ἐντὸς Ἰβηρος τοῦ ποταμοῦ. Πολύβιος ἐν τρίτῳ. Ὀλκιο, πόλις Τυρρηνίας. ^[20]

Eth 490 Πολύβιος ἕκτῳ. τὸ ἔθνικὸν Ὀλκιῆται καὶ Ὀλκιεῖς. Ὀλμιο, πόλις Βοιωτίας, ὡς Ἐπαφρόδιτος ἐν τοῖς Ὀμηρικοῖς. τὸ ἔθνικὸν Ὀλμιεύς. Ὀλμοι, πόλις τραχείας Κιλικίας „ὅπου πρότερον ὤκουν οἱ νῦν Σελευκεῖς“. τὸ ἔθνικὸν Ὀλμεῖς, ὡς Ταρσεῖς. Ὀλμωνες, κώμη Βοιωτίας, ἀπὸ Ὀλμοῦ τοῦ Σισύφου. Παισανίας ἐνάτῳ. τὸ ἔθνικὸν Ὀλμωνεῖς. Ὀλόβαγρ, πόλις Μακεδονίας. Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς. τὸ ἔθνικὸν Ὀλοβάγριος. Ὀλοοσσών, πόλις Μαγνησίας. Ὅμηρος „πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν“. οἱ πολῖται Ὀλοοσσόνιοι καὶ Ὀλοοσσονήθεν ἐπίρρημα. Ὀλουρο, πολίχνιον τῆς Ἀχαΐας οὐ πόρρω Πελληνίης, ὡς Ξενοφῶν [Ἑλληνικῶν] ἑβδόμῳ. τὸ ἔθνικὸν Ὀλούριος. Ὀλοῦς, πόλις Κρήτης. Ξενίων ἐν τοῖς Κρητικοῖς. ὁ πολίτης Ὀλούντιος ὡς Σελινούντιος. Ὀλόφυξο, πόλις ἐν Θράκῃ περὶ τὸν Ἀθῶ. ὁ πολίτης „Ἡρόδοτος Ὀλοφύξιος περὶ νυμφῶν καὶ θεῶν γράψας“. Ὀλπα, φρούριον, κοινὸν Ἀκαρνάνων καὶ Ἀμφιλόχων δικαστήριον. Θουκυδίδης τρίτῳ. ὁ οἰκῆτωρ Ὀλπαῖος καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. Ὀλυκα, πόλις Μακεδονίας. Θεόπομπος πέμπτῳ Φιλίππικῶν. τὸ ἔθνικὸν Ὀλυκαῖος. Ὀλύκρα, πόλις περὶ Ναύπακτον. ^[20]

Eth 491

Ἐκαταῖος περιηγῆσει Εὐρώπης. τὸ ἐθνικὸν Ὀλυκραῖος. Ὀλύμπη, πόλις Ἰλλυρίας, ὡς Δομίτιος Καλλίστρατος ἐβδόμῳ περὶ Ἡρακλείας. τὸ ἐθνικὸν Ὀλυμπαῖος ἢ Ὀλυμπεύς. Ὀλυμπία, ἢ πρότερον Πῖσα λεγομένη, ἔνθα Ὀλύμπιος Ζεὺς τιμᾶται, ἀφ' οὗ τὰ Ὀλύμπια ὁ ἀγών. μετὰ συλλαβῆς τὰ τοπικά, Ὀλυμπίαθεν Ὀλυμπιάζε. λέγεται καὶ Ἀρπινία, ὡς Νικάνωρ, ἀπὸ τῆς Οἰνομάου μητρὸς. Ὀλυμπιεῖον, τόπος ἐν Δήλῳ, ὃν κτίσαντες Ἀθηναῖοι χρήμασιν Ἀδριανοῦ νέας Ἀθήνας Ἀδριανὰς ἐκάλεσαν, ὡς Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων ιε'. τὸ ἐθνικὸν Ὀλυμπιεύς ἢ Ὀλύμπιος ὡς Βυζάντιος. Ὀλυμπος, ὅρος Μυσίας. Ἀρριανὸς Βιθυνιακῶν πρώτῳ. οἱ οἰκοῦντες Ὀλυμπηνοί. ἔστι καὶ πόλις Παμφυλίας. Στράβων ιδ'. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον. Ὀλυνθος, πόλις Θράκης πρὸς τῇ Σιθωνίᾳ τῆς Μακεδονίας, ἀπὸ Ὀλύνθου τοῦ Ἡρακλέους. ὁ πολίτης Ὀλύνθιος καὶ Ὀλυνθία. Ὀμανία, πόλις τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. Γλαῦκος δευτέρῳ Ἀραβικῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἐθνικὸν Ὀμανεύς ὡς Τυανεύς Κομανεύς. Ὀμάριον, πόλις Θετταλίας. Θεόπομπος Φιλιππικῶν κα'.

Eth 492 ἐν ταύτῃ τιμᾶται Ζεὺς καὶ Ἀθηνᾶ. τὸ ἐθνικὸν Ὀμάριοι, Ὀμαρεύς. Ὀμβροία, πόλις Αἰγύπτου πρὸς τῇ Λιβύῃ. Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Αἰγυπτιακῶν. τὸ ἐθνικὸν Ὀμβῖται. Ὀμβρικοία, ἔθνος Ἰταλικὸν παρὰ τὸν Ἀδριακὸν κόλπον, μέσον τοῦ Πάδου καὶ Πικεντικοῦ. λέγονται καὶ Ὀμβροία. ἔστι καὶ ποταμὸς Ἰταλίας Ὀμβρος. λέγονται Ὀμβροὶ παρὰ τοῖς Ἰταλικοῖς συγγραφεῦσι. παρὰ τούτοις ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων ὅτι τρις τοῦ ἐνιαυτοῦ τίκτουσι τὰ βοσκήματα, καὶ τοὺς καρποὺς πολλαπλασίους τὴν γῆν ἀνιέναι τῶν καταβαλλομένων, [εἶναι δὲ] καὶ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ πολυγόνους· σπανίως γὰρ ἐν τίκτειν, τὰς δὲ πλείστας δύο ἢ τρία. Ὀμηρίται, ἔθνος Αἰθιοπῶν. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ α'.

Eth 493 Πausanίας ἐνάτῳ. λέγεται καὶ Ὀμολοσία. οἱ οἰκοῦντες Ὀμολοεῖς. καὶ Θηβῶν [πύλ]αι πρὸς τῷ ὄρει Ὀμολωίδες, καὶ Ζεὺς Ὀμολώϊος τιμᾶται ἐν Βοιωτίᾳ. Ὀμόλιον, πόλις Μακεδονίας καὶ Μαγνησίας. Στράβων ἐβδόμῳ. τὸ ἐθνικὸν Ὀμολιεύς. τὸ δὲ Ὀμολωῖον τεμενικόν ἐστι κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ω. Ὀμφάκη, πόλις Σικελίας. Φίλιστος Σικελικῶν τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ὀμφακαῖος. ἔδει δὲ Ὀμφακῖνος τῷ τύπῳ τῆς χώρας. Ὀμφάλιον, τόπος Κρήτης πλησίον Θενῶν καὶ Κνωσσοῦ. ἔστι καὶ Θετταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ὀμφαλίτης. Ὀνειβάτις, πόλις Αἰγύπτου. Ἐκαταῖος περιηγῆσει Λιβύης. ὁ πολίτης Ὀνειβατίτης τῷ τῆς χώρας ἔθει. Ὀνθύριον, πόλις Θεσσαλικῇ περὶ τὴν Ἄρνην. τὸ ἐθνικὸν Ὀνθυριεύς. Ριανὸς ὀγδόῳ. Ὀννη, ἐμπόριον τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ. τὸ ἐθνικὸν Ὀνναῖος ὡς Ἐνναῖος. Ὀνουφία, πόλις Αἰγύπτου οὐκ ἄγνωστος. ὁ πολίτης Ὀνουφίτης. Ὀνύχιον, τόπος Κρήτης, ἀπὸ ὄνυχος ἀγκύρας ἐνσχεθείσης ἐν αὐτῷ τῶν Ἀμυκλαίων ἀποικησάντων. Ὀξύβιοι, μοῖρα Λιγύων. Κουάδρατος τεσσαρεσκαίδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς χιλιαρχίας. Ὀξυδράκα, ἔθνος Ἰνδικόν, ἀφ' ὧν σώσας Ἀλέξανδρον Πτολεμαῖος σωτὴρ ἐκλήθη.

Eth 494 οἱ δὲ ψευδὸς τὸ περὶ τῶν Ὀξυδρακῶν. Ὀξύρυγχοι, πόλις Αἰγύπτου, τιμῶσα τὸν ὁμώνυμον ἰχθῦν. ὁ πολίτης Ὀξύρυγχίτης. Ὀπικοί, ἔθνος Ἰταλίας. Εὐδοξος ἔκτῳ γῆς περιόδου. γλώσσας συνέμιξαν. οἱ δὲ ὅτι Ὀφικοὶ ἀπὸ τῶν ὄφρων. Ὀποίη, πόλις Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, ἀπὸ Ὀπόεντος. τὸ ἐθνικὸν Ὀποείσιος Ὀποεισία. λέγεται καὶ Ὀποῦς Ὀποῦντος κατὰ κρᾶσιν. ἔστι καὶ Ὀποῦς πόλις Ἀχαΐας καὶ τῆς Ἠλείας ἄλλῃ. οἱ πολῖται Ὀπούντιοι. Ὀραθα, πόλις τῆς ἐν Τίγρητι Μεσσηνίας. Ἀρριανὸς Παρθικῶν ἐκκαίδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ὀραθηνός. Ὀρβῖται, ἔθνος Ἰνδικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ, περὶ Ἀλεξάνδρειαν. Ὀργάμη, πόλις ἐπὶ τῷ Ἰστροῦ. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. εἰσὶ καὶ Ὀργομεναὶ πόλις Ἰλλυρίας. τὸ ἐθνικὸν Ὀργαμαῖος. καὶ τῆς δευτέρας Ὀργομένιος. Ὀργῶν, νῆσος πλησίον Τυρρηνίας. τὸ ἐθνικὸν Ὀργώνιος ὡς Ἀντρώνιος. Ὀρδαία, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Ὀρδοί. λέγονται καὶ Ὀρδαῖοι, ὡς Νίκανδρος. Ὀρεσθάσιοι, πόλις Ἀρκαδικῇ, ἀπὸ Ὀρεσθέως τοῦ Λυκάονος. Πausanίας ὀγδόῳ. ὁ πολίτης Ὀρεσθάσιος. Ὀρέστα, ἔθνος. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς φησιν ὅτι, ἐπεὶ

ἀφείθη τῆς μανίας Ὀρέστης, φεύγων διὰ τὴν αἰδῶ μετὰ τῆς Ἑρμιόνης εἰς ταύτην ἦλθε τὴν γῆν καὶ παῖδα ἔσχεν Ὀρέστην, οὗ ἄρξαντος ἐκλήθησαν Ὀρέσται· αὐτὸς δὲ ὑπὸ ἐχίδνης δηχθεὶς θνήσκει εἰς χωρίον τῆς Ἀρκαδίας, τὸ λεγόμενον Ὀρέστειον. ^[25]

Eth 495 λέγεται καὶ θηλυκὸν Ὀρεστίς καὶ Ὀρεστιάς, ὡσαύτως Θεαγένης [καὶ] Διονύσιος δευτέρῳ Γιγαντιάδος. Ὀρέστ η , πόλις [Εὐβοίας]. Ἐκαταῖος Εὐρώπης περιηγῆσει. τὸ ἐθνικὸν Ὀρέσται ὁμοίως. Ὀρεστί α , πόλις ἐν Ὀρέσταις, ἐν ὅρει ὑπερκειμένῳ τῆς Μακεδονικῆς γῆς, ἐξ ἧς Πτολεμαῖος ὁ Λάγου πρῶτος βασιλεύσας Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Ὀρεστιαῖος. ἔστι καὶ ἄλλη ἐν Ἀρκαδίᾳ Ὀρεστί α , ἣν Εὐδαίμων καὶ Ὡρος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφουσι, τὴν Ὀρέστειο ν . * * * [Ὀρθ η , πόλις Περραιβίας ἢ Θετταλίας, καλουμένη καὶ Κορσέ α . βαρύνεται ὡς Σπάρτη. τὸ ἐθνικὸν Ὀρθαῖος, ἢ Ὀρθιεύς ὡς ἀπὸ τοῦ Ὀρθιον.] * * * [Ὀριο ν , τόπος Κρήτης. οἱ οἰκοῦντες Ὀριοι.] * * * [Ὀρνειαί ἢ Ὀρνεαί , κώμη Ἀργείας. ^[20]

Eth 496 ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος, καλεῖται δὲ οὕτως ἢ ἀπὸ Ὀρνέως, υἱοῦ Ἑρεχθέως, ἢ ἀπὸ Ὀρνέας νύμφης, ἢ ὅτι ἐφ' ὕψους κεῖται, ἢ ὁμωνύμως Ὀρνέα τῷ ποταμῷ. τὸ ἐθνικὸν Ὀρνεάτης.] * * * Παλική , πόλις Σικελίας. Θεόφιλος δ' ἐν ἐνδεκάτῳ περιηγήσεως Σικελίας Παλικίνην κρήνην φησὶν εἶναι. πλησίον δὲ αὐτῆς ἱερὸν Παλικῶν, οἱ εἰσι δαίμονες τινες οὓς Αἰσχύλος ἐν Αἴτναις γενεαλογεῖ Διὸς καὶ Θαλείας τῆς Ἥφαιστου, Σιληνὸς δὲ ἐν δευτέρῳ Αἴτνης τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Ἥφαιστου, κληθῆναι δὲ αὐτοὺς Παλικοὺς διὰ τὸ ἀποθανόντας πάλιν εἰς ἀνθρώπους ἰκέσθαι. „ἔστι δὲ καὶ κρήνη τις ἐν Παλικοῖς τῆς Σικελίας ὡς δεκάκλινος. αὕτη δ' ἀναρρίπτει ὕδωρ εἰς ὕψος ἕξ πήχεις, ὥστε ὑπὸ τῶν θεωρούντων νομίζεσθαι κατακλυσθήσεσθαι τὸ πεδίον, καὶ πάλιν εἰς ἑαυτὸ καθίσταται. ἔστι δὲ καὶ ὄρκος ἅγιος αὐτόθι· ὅσα γὰρ ὁμνύει τις εἰς πινάκιον γράψας, βάλλει [αὐτὸ] εἰς τὸ ὕδωρ· ἐὰν μὲν οὖν εὐορκῇ, ἐπιπολάζει, ἐὰν δὲ μὴ εὐορκῇ, τὸ μὲν πινάκιον ἀφανίζεται, αὐτὸς δὲ πίμπραται“. ^[15]

Eth 497 ὁ πολίτης Παλικῖνος, ὡς τῆς Ἑρῦκης Ἑρυκῖνος, καὶ τὸ θηλυκὸν Παλικίνη. Παλίμβοθρ α , πόλις Ἰνδική. ὁ πολίτης Παλιμβοθρηνός. Παλλαντί α , πόλις Ἰβηρίας. ὁ πολίτης Παλλάντιος. Παλλάντιο ν , πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Πάλλαντος, ἐνὸς τῶν Λυκάονος παίδων, ὡς Ἡσίοδος. τὸ ἐθνικὸν Παλλαντιεύς. τινὲς δὲ Παλλαντιάδα καλοῦσιν, ὡς ἐν τῷ περὶ Ἑστιαίας εἴρηται. Παλλήν η , πόλις Θράκης, ἀπὸ Παλλήνης τῆς Σίθωνος μὲν θυγατρὸς Κλείτου δὲ γυναικός, ὡς Ἠγήσιππος ἐν τοῖς Παλληνιακοῖς. „Παλλήνη δ' ἐστὶ χερρόνησος τρίγωνος, τὴν βάσιν ἔχουσα πρὸς μεσημβρίαν ἐστραμμένην. ἐκαλεῖτο δὲ Φλέγρα τὸ παλαιὸν καὶ ᾠκεῖτο ὑπὸ τῶν Γιγάντων. καὶ ἡ τῶν θεῶν καὶ τῶν Γιγάντων μάχη ἐνταῦθα μυθεύεται γενέσθαι“. Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς „οὐκ ἐνταῦθα δ' ὁ περὶ Παλλήνης ἔστηκε λόγος. φασὶ γὰρ τὴν μὲν γῆν ταύτην κεκλῆσθαι Φλέγραν, τοὺς δ' ἐνοικοῦντας Γίγαντας, εἰς οὓς Ἡρακλέα καταχθέντα τὴν τε ὕβριν αὐτῶν καὶ τὴν μισανθρωπίαν ἐκπλαγῆναι. ἐπεὶ δὲ καὶ μάχης ἦρξαντο, τὰ συνήθη ὅπλα μετὰ χειρὸς λαβόντα, ἔπεσθαι παντὶ σθένει, κτείνοντα τοὺς πόλεμον αὐτῷ ξένια τοῦ κατάπλου παρασχόντας. ^[20]

Eth 498 γενέσθαι δ' ἐν τῇ μάχῃ βροντάς τινας καὶ πρηστῆρας, ἀφ' ὧν ἡ τῶν θεῶν μάχη πρὸς αὐτοὺς μεμυθολόγηται“. τὸ ἐθνικὸν Παλλήνιος. ἔστι δὲ καὶ δῆμος Ἀττικὸς τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς οὗτω λεγόμενος Παλλήν η . ὁ δημότης Παλληνεύς. Πάλμυρ α , φρούριον Συρίας, οὗ μέμνηται Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Παλμυρηνός. οἱ δ' αὐτοὶ Ἀδριανοπολίται μετωνομάσθησαν ἐπικτισθείσης τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος. Πάλτο ς , πόλις Συρίας. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ. ὁ πολίτης Παλτηνός ὡς Δαμασκηνός. Παμβωτάδα ι , δῆμος Ἀττικὸς Ἑρεχθίδος φυλῆς. ὁ δημότης Παμβωτάδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Παμβωταδῶν εἰς Παμβωταδῶν ἐν Παμβωταδῶν. Ἀριστοφάνης. Παμφυλί α , χώρα προσεχῆς τῇ Ἰσαυρίᾳ, ἀπὸ Παμφύλης τῆς Ῥακίου καὶ Μαντοῦς. οἱ κατοικοῦντες Παμφύλιοι. [τὸ θηλυκὸν Παμφυλὶς,] τὸ κτητικὸν Παμφυλιακός, ὡς τοῦ Κύπριος τὸ Κυπριακός, Βοιωτίας Βοιωτιακός. ἐχρῆν δὲ τὸ Παμφυλὶς

προπαροξύνεσθαι ὁμοίως τῷ Ἄγρυλις, διὰ τὸ τοῦ υ μῆκος. τὰ γὰρ συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ υ ὀξύνεται, πηγυλὶς „νὺξ γὰρ ἐπῆλθε κακὴ Βορέαο πεσόντος πηγυλὶς“, Θηγυλὶς, ἐπίθετον Ἀθηνᾶς, γογγυλὶς. τὸ δὲ Παμφυλὶς ἐθνικὸν ὀξύνεται, ὡς Αἰολὶς Αἰτωλὶς καὶ τὰ ὅμοια. ὁ φυλέτης Πάμφυλος, ἀλλὰ καὶ Παμφύλιος. ^[20]

Eth 499 ἔστι δὲ καὶ Παμφυλία πόλις Μακεδονίας. Παναῖο ι , ἔθνος Ἡδωνικὸν οὐ πόρρω Ἀμφιπόλεως. Παναίουρ α , πόλις Ἰνδικὴ περὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν. τὸ ἐθνικὸν Παναιουρεὺς, καθ' ὁμοιότητα τοῦ Κύνουρα Κυνουρεὺς, Κυνόσουρα Κυνοσουρεὺς. καὶ ὡς Βοῦρα Βουραῖος, Παναίουρα Παναιουραῖος. καὶ [ὡς] Ἄργουρα Ἀργούριος, Παναιούριος. Πάνακρα ὄρη Κρήτης. Καλλίμαχος „Ἰδαίοις ἐν ὄρεσιν, ἅτε κλείουσι Πάνακρα“. τὸ ἐθνικὸν Πανακραῖος. τὸ θηλυκὸν Πανακρίς. ἔστι δὲ καὶ Πάνακρον πόλις Κύπρου. τὸ ἐθνικὸν Πανακραῖος ἢ Πανάκριος. Πάνακτο ν , φρούριον Ἀττικῆς, ὡς Ἀνδροτίων ἐν τρίτῳ Ἀτθίδος. Πάνδα ι , ἔθνος [Ἰνδικὸν κατὰ] Διονύσου μετὰ Δηριάδου στρατευσάμενον, καθὰ Διονύσιος. Πανδοσί α , φρούριον Βρεττίων ἐρυμνὸν τρικόρυφον, περὶ ὃ ἐφθάρη Ἀλέξανδρος ὁ Μολοττός, ἀπατηθεὶς ὑπὸ χρησμοῦ τοιοῦτου „Πανδοσίη τρικόλωνε, πολὺν ποτε λαὸν ὀλέσει“. ἔδοξε γὰρ πολεμίων, οὐκ οἰκείων φθορὰν δηλοῦσθαι. τὸ ἐθνικὸν Πανδοσίος, ἀλλὰ καὶ Πανδοσιανός. ἔστι δὲ καὶ πόλις Θεσπρωτίας. τὸ ἐθνικὸν Πανδοσιεύς. Πανεά ς , πολίχνιον Φοινίκης. ὁ πολίτης Πανεάτης. Πανέλληνε ς , ὡς Παναχαιοί, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ [ὡς] „Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν“. ^[20]

Eth 500 Ἑλληνες γὰρ παρ' αὐτῷ οἱ τὴν Φθιώτιν Ἑλλάδα κατοικοῦντες „Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἑλληνες καὶ Ἀχαιοί“. Πάνελο ς , ἀρσενικῶς, πόλις περὶ τὸν Πόντον. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τινος τῶν Ἡρακλεωτῶν, ὃς ἀφίκετο ἐκ Βοιωτίας ἀπόγονος ὦν Πηνέλεω τοῦ στρατηγῆσαντος ἐπὶ Τροίαν. Πανί α , ἐπίνειον Κιλικίας περὶ τὸ Ἀλήιον πεδίον. τὸ ἐθνικὸν Πανιεύς, καὶ τὸ θηλυκὸν Πανιάς. ἔστι δὲ καὶ Πάνιον σπήλαιον Παλαιστίνης, ἀφ' οὗ ἐκρεῖ ὁ ποταμὸς Ἰορδάνης. ὁ τοπίτης Πανιεύς. Πανιώνιο ν , τέμενος καὶ πόλις ἐν τῇ παραλίᾳ τῶν Ἐφεσίων καὶ Σαμίων. ὁ πολίτης Πανιώνιος, οὗ τὸ οὐδέτερον τὰ Πανιώνια. ἔστιν οὖν ὡς Βυζάντιον Βυζάντιος, Ἀνακτόριον Ἀνακτόριος. τὸ κτητικὸν Πανιωνικός. Πανδατερί α , νῆσος, ἐν ἣ ἐξώρισεν Ἀγριππῖναν τὴν γυναῖκα Τιβέριος Νέρων. τὸ ἐθνικὸν Πανδατερίνος καὶ Πανδατεριανός. Πανόπ η , πόλις Φωκίδος. κέκληται δὲ ἀπὸ Πανοπέως τοῦ Φώκου παιδός. ^[15]

Eth 501 τὸ ἐθνικὸν οὖν Πανοπεὺς ὁμοίως τῷ πρωτοτύπῳ. Πάνορμο ς , πόλις Σικελίας καὶ λιμὴν, ὡς Πολύβιος. [ἔστι καὶ λιμὴν Κυζίκου.] οἱ κατοικοῦντες Πανορμηνοί. ὁ δὲ τοῦ ἐν Σικελίᾳ πολίτης Πανορμίτης. τὸ θηλυκὸν Πανορμίτις. λέγεται δὲ καὶ Πανορμεὺς. Πανό ς , κώμη περὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, ἣ τις καὶ Πανών λέγεται. τὸ ἐθνικὸν Πανοκωμήτης. Πανός πόλι ς , [πόλις] Αἰγυπτία. ἔστι δὲ καὶ τοῦ θεοῦ ἄγαλμα μέγα ὠρθιακὸς τὸ αἰδοῖον εἰς ἑπτὰ δακτύλους, ἐπαίρει τε μάστιγας τῇ δεξιᾷ Σελήνην, ἥς εἰδωλὸν φασιν εἶναι τὸν Πᾶνα. ὁ πολίτης Πανοπολίτης. Παντικάπαιο ν , πόλις μεγίστη, τῶν κατὰ Βόσπορον μητρόπολις. ᾠκίσθη δὲ παρὰ Αἰήτου παιδός, λαβόντος τὸν τόπον παρὰ Ἀγαήτου τοῦ Σκυθῶν βασιλέως καὶ καλέσαντος τὴν πόλιν ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ Παντικάπου. ὁ πολίτης Παντικαπαιεύς. ^[15]

Eth 502 λέγεται καὶ Παντικαπαιάτης. ἔστι δὲ Παντικαπεὺς, ὡς ἀπὸ τοῦ Παντικάπη, ὡς τοῦ Σινώπη τὸ Σινωπεὺς. τὸ δὲ Παντικάπη κεῖται παρὰ Εὐστοχίῳ. Παντομάτριο ν , πόλις Κρήτης. ὁ πολίτης Παντομάτριος ὡς Βυζάντιος, ἢ Παντοματριεύς ὡς Βουπράσιον Βουπρασιεύς καὶ Δουλίχιον Δουλιχιεύς. Παπίτιο ν , πόλις Παφλαγονίας. τὸ ἐθνικὸν ὅμοιον τῷ πρωτοτύπῳ. Πάπρημι ς , πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Παπρημίτης. Παράδεισο ς , πόλις Συρίας. ἔστι καὶ κώμη Κιλικίας τοιῶσδε λεγομένη. Παιγιαλῖται ἰχθύες παρὰ τὸν αἰγιαλὸν εὕρισκόμενοι, ὡς Παραχελῳῖται καὶ Παρωκεανῖται. Παισιό ς , [πόλις Κρήτης,] περὶ ἧς Ἡρωδιανὸς ἐν ὀγδόῳ „τὸ μὲν τοι Παισιός ὀξύνεται. ἐγένετο δὲ ὁ Παισιός Μίνῳ συγγενής, ἀφ' οὗ ἡ πόλις ἢ Παισιός ὁμοτόνως τῷ οἰκιστῇ“. Παραίτακ α , πόλις Μηδικῆ. τὸ ἐθνικὸν Παραιτακηνός, ὡς Γέρασα

Γερασηνός, Ζόαρα Ζοαρηνός. καὶ ἀπὸ τοῦ Παραιτάκη θηλυκοῦ Παραιτακηνός, ὡς τοῦ Ἀρτάκη Ἀρτακηνός. Παραιτόνιο ν , πόλις πλησίον Ἀλεξανδρείας, ἦν Ἀμμωνίαν καλοῦσι. Πάραλο ς , ἐν Θετταλίᾳ πόλις τῶν Μηλιέων, ἧς οἱ πολῖται Παράλαιοι. [20]

Eth 503 ἔστι δὲ καὶ Παραλία τῆς Ἀττικῆς. οἱ οἰκῆτορες λέγονται καὶ Πάραλοι. Παραποταμί α , πόλις Φωκίδος. ὁ πολίτης Παραποτάμιος. Παραναῖο ι , ἔθνος Θεσπρωτικόν. Ῥιανὸς ἐν τετάρτῳ Θεσσαλικῶν „σὺν δὲ Παραναίους καὶ ἀμύμονας Ὀμφαλιῆας“. καλοῦνται δὲ ἀπὸ τοῦ παρὰ τὸν Αὔρον ποταμὸν οἰκεῖσθαι. Παραχελωῖτα ι , ὡς Παρωκεανῖται καὶ Παρασώπιοι, διττὸν ἔθνος. διττὸς γὰρ καὶ Ἀχελῷος; ὁ μὲν Φθιώτης ὁ δὲ Αἰτωλός, καὶ οἱ παροικοῦντες ὁμοίως Παραχελωῖται. Πάρεδρο ς , τῷ βασιλεῖ συγκαθήμενος, παρὰ τὴν ἔδραν, ἥ τις παρὰ τὸ ἔδος τοπικῶς εἴρηται. ἦσαν δὲ καὶ παρ' Ἀθηναίοις συνάρχοντες οἱ πάρεδροι. ἐκ τούτου καὶ τὸ παρεδρεύειν, ὡς τοῦ ἔφεδρος τὸ ἐφεδρεύειν. Πάρεμφι ς , πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Παρεμφίτης. Παρέντιο ν , πόλις καὶ λιμὴν πλησίον Ἰστρίας. τὸ ἐθνικὸν Παρεντίνος. τὸ θηλυκὸν Παρεντίνα. Παρθένιο ν , πόλις Εὐβοίας. ἔστι δὲ καὶ Θράκης. τὸ ἐθνικὸν Παρθένιος καὶ Παρθενιεύς. Παρθένιο ς , ποταμὸς ἐν μέσῳ τῆς Ἀμαστριανῶν πόλεως ῥέων. ἐκλήθη δ' ἐκ τοῦ συνεχῶς περὶ αὐτὸν τὴν παρθένον Ἀρτεμιν κυνηγετεῖν, ἢ διὰ τὸ ἡρεμαῖον καὶ παρθενῶδες τοῦ ῥεύματος „ὡς ἀκαλὰ προρέων, ὡς ἀβρὴ παρθένος εἶσιν“. τινὲς ὅτι ἐν αὐτῷ ἔπεσεν ἡ παρθένος παλαιοῦ τινος βασιλέως θυγάτηρ· καὶ τὴν μὲν τελευτήσαι ἐκεῖ, τῷ δὲ ποταμῷ Παρθένιον ὄνομα τοὺς προσχώρους θέσθαι ἐπὶ τῷ πάθει τῆς παρθένου. [25]

Eth 504 ἔστι καὶ ἄκρωτήριον πλησίον Ἡρακλείας, οὗ μέμνηται Ἀρτεμίδωρος ἐν ἔκτῳ γεωγραφουμένων. ἔστι καὶ Παρθενία κώμη Πόντου πλησίον. Παρθενόπ η , πόλις ἐν Ὀπικοῖς τῆς Ἰταλίας, κτίσμα Ῥοδίων. ὁ πολίτης Παρθενοπαῖος ὁμωνύμως τῷ κυρίῳ. Παρθενόπολι ς , Μακεδονίας πόλις, ἀπὸ τῶν θυγατέρων Γραστοῦ τοῦ Μύγδονος παιδός, ὡς Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς „ἀπὸ δὲ τῶν θυγατέρων διὰ τὸ ἄγροικον αὐτῶν τῆς διαίτης καὶ τὸ ἄμικτον ἔκτισε πόλιν, ἥ τις ἔτι καὶ νῦν δι' ἐκείνας Παρθενόπολις κέκληται“. ὁ πολίτης Παρθενοπολίτης. Παρθένου ἱερό ν , τόπος καὶ ἄκρα πρὸ τῆς Χερρονήσου πόλεως Βοσπόρου, ὡς Στράβων „ἔστι δὲ δαίμονός τινος ἐπώνυμον καὶ ἄκρα καὶ ὁ νεὼς καὶ τὸ ξόανον Παρθένιον ἔχον σταδίους ἑκατόν“. ὁ δὲ σχηματισμὸς ἀπὸ δύο ἐν παράγωγῳ. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ „Μόψου“ καὶ „ἐστία“ παρήχθη τὸ Μοψεάτης ἀπὸ μόνου τοῦ Μόψου, οὕτως καὶ ἀπὸ τῆς „παρθένου“ καὶ „ἱερόν“ ἢ „ἄκρα“ ἢ „ξόανον“ ὁ οἰκῆτωρ παρήχθη μόνον τὸ Παρθένιος ἀπὸ τοῦ παρθένου μόνου ὀνόματος. Πάρθο ς , πόλις Ἰλλυρικῆ. [20]

Eth 505 Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν ... λέγεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς, ὡς Πολύβιος. τὸ ἐθνικὸν Παρθῖνος. Παρθυαῖο ι , ἔθνος πάλαι μὲν Σκυθικόν, ὕστερον δὲ φυγὸν ἢ μετοικῆσαν ἐπὶ Μήδους, κληθὲν δὲ οὕτως παρὰ Μήδοις διὰ τὴν φύσιν τῆς αὐτοὺς δεξαμένης γῆς ἐλώδους καὶ ἀγκώδους οὔσης, ἢ διὰ τὴν φυγὴν, καθότι οἱ Σκύθαι τοὺς φυγάδας πάρθους καλοῦσι. λέγονται δὲ καὶ Πάρθοι καὶ Πάρθιοι καὶ Παρθυαῖο ι , καὶ Παρθυαία ἡ χώρα καὶ Παρθυηνή καὶ Παρθυηνός· καὶ Παρθίς χώρα Μακεδονίας. Παρικάν η , πόλις Περσικῆ. Ἐκαταῖος Ἀσία „ἐν δ' αὐτοῖσι πόλις Παρικάνη οὔνομα“. τὸ ἐθνικὸν Παρικάνιοι. λέγονται καὶ Παρίκανοι. Πάριο ν , πόλις ἐν Ἑλλησπόντῳ κληθεῖσα ἀπὸ Παρίου τοῦ Ἰασίωνος. τὸ ἐθνικὸν Πάριος. ὁ πολίτης Παριανός καὶ τὸ θηλυκὸν Παριανή. [10]

Eth 506 λέγονται καὶ Παριανεῖς ἀπὸ τῆς Παριανεύς εὐθείας. Πάρμ η , πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Παρμαῖος ἢ Παρμανός ὡς Ἀλβανός. Παρνασσός ς , ὄρος Δελφῶν. ὁ ὄρειος Παρνασσίος, τὸ θηλυκὸν Παρνασσία καὶ Παρνασσιάς ἀπὸ τοῦ Παρνασσίου, ὡς Ἑλικωνιάς, καὶ τὸ οὐδέτερον Παρνασσίον. λέγεται καὶ Παρνασσίς παρὰ τὸ Παρνασσός, ὡς τοῦ Τευμησός Τευμησίς, καὶ Παρνασσεύς. τὸ κτητικὸν Παρνασσιακός. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Λαρνασσός διὰ τὸ τὴν Δευκαλίωνος λάρνακα αὐτόθι προσενεχθῆναι. ἔνιοι δὲ φασιν ἀπὸ Παρνασσοῦ Παρνασσὸν

τοῦνομα λαβεῖν, ὃν καὶ μαντεύσασθαι Πυθοῖ πρῶτον, ὡς Ἀλεξανδρίδης φησὶν ἐν πρώτῳ περὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς χρηστηρίου. Πάρνη ς, Πάρνηθος, τὸ ὄρος τῆς Ἀττικῆς. τοῦτο καὶ ἀρσενικῶς λέγεται. Ἐμφανὴς ἐν Πυραυνῷ „ἐς κόρακας ἤξω φέρων τε δεῦρο τὸν Πάρνηθ' ὅλον“. καὶ θηλυκῶς, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις „βλέπε νῦν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθα“. καὶ τὸ τοπικὸν Παρνήθιος λέγεται καὶ ἀπὸ τῆς Πάρνηθος γενικῆς τὸ θηλυκὸν Παρνηθίς. Παροιταῖ α, χώρα τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης πλησίον, ἧς οἱ οἰκήτορες Παροιταῖοι. Παροπάνισσο ς, πόλις ὄρος Ἰνδικῆς, ἀφ' οὗ Παροπανισσάδαι οἱ παροικοῦντες. [20]

Eth 507 Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν δευτέρῳ περὶ γῆς ἀπ' αὐτῶν φησι τὸ ὄρος κεκληῖσθαι. [οἱ δὲ τοῦτο κατοικοῦντες Παροπαμισσάδαι.] Πάρο ς, νῆσος, ἦν καὶ πόλιν Ἀρχίλοχος [αὐτὴν] καλεῖ ἐν τοῖς ἐπώδοις. ὤκειτο δὲ τὸ μὲν πρῶτον ὑπὸ Κρητῶν καὶ τινων Ἀρκάδων ὀλίγων. τοῦνομα μὲν λέγεται ἀπὸ Πάρου τοῦ Παρρασίου ἀνδρὸς Ἀρκάδος ἔχειν, ὡς Καλλίμαχος. Νικάνωρ δὲ ἐν ταῖς μετονομασίαις κεκληῖσθαί φησιν αὐτὴν Πακτίαν Δημητριάδα Ζάκυνθον Ὑρίαν Ὑλήεσσαν καὶ Μίνωαν καὶ Κάβαρνιν, ἀπὸ Καβάρνου τοῦ μηνύσαντος τὴν ἀρπαγὴν τῇ Δήμητρι τῆς θυγατρὸς. ὁ πολίτης Πάριος. εἰκὴ τοίνυν τὸ ἐθνικὸν τῆς Πάρου ὁ τεχνικὸς Ἀπολλώνιος Παριανὸς εἴρηκεν ἐν τῷ περὶ παρωνύμων οὕτω γράφων „τοῦ δὲ δευτέρου παρὰ τὸ Ζυγὸν Ζυγιανός, καὶ παρὰ τὴν Πάρον Παριανός, Λεοντιανός Ταυριανός“. ἀπὸ ταύτης λέγεται παροιμία τὸ ἀναπαριάζειν, ὡς Ἐφορος ἐν δεκάτῳ „ὁ δὲ Μιλτιάδης τῶν μὲν ἄλλων νήσων τινὰς ἀποβάσεις ποιησάμενος ἐπόρθησε, Πάρον δὲ εὐδαιμονεστάτην καὶ μεγίστην οὖσαν τότε τῶν Κυκλάδων καθεζόμενος ἐπολιόρκει πολὺν χρόνον τῆς θαλάττης εἵργων καὶ κατὰ γῆν μηχανήματα ἄγων. [15]

Eth 508 ἤδη δὲ τῶν τειχῶν πιπτόντων καὶ ἐπὶ τῷ παραδιδόναι τὴν πόλιν τῶν Παρίων διωμολογημένων, ὕλης τινὸς ἐξ αὐτομάτου περὶ τὴν Μύκονον ἐξαφθείσης οἱ μὲν Πάριοι τὸν Δᾶτιν αὐτοῖς πυρσεύειν ὑπολαβόντες ἐψεύσαντο τὰς ὁμολογίας καὶ τὴν πόλιν οὐκέτι τῷ Μιλτιάδῃ παρέδωκαν. ὅθεν φασὶν ἔτι καὶ νῦν ἡμᾶς χρῆσθαι τῇ παροιμίᾳ τοὺς ψευδομένους τὰς ὁμολογίας ἀναπαριάζειν φάσκοντας“. ἔστι καὶ ἄλλη Πάρος νῆσος Λιβυρῶν, ὡς φησι Σκύμνος ὁ Χῖος ἐν πρώτῳ περιηγήσεως. Παρπάρων ς, χωρίον ἐν Ἀσίᾳ Αἰολικόν, ἔνθα ἱστοροῦσι Θουκυδίδην ἀποθανεῖν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν δευτέρῳ. τινὲς δὲ Περπερηγὴν τοῦτο καλοῦσιν. ὁ πολίτης Παρπαρώνιος ἀπὸ τῆς Παρπάρωνος γενικῆς. τὸ θηλυκὸν Παρπαρωνία. Ἀνδροτίων δ' ἐν τρίτῳ Ἀτθίδος Παρπαριώτας φησὶν. ἔστι δὲ ὡς ἀπὸ τοῦ Παρπαρία, ὡς Θεσσαλία Θεσσαλιώτης, Ἐσπερία Ἐσπεριώτης. Παρρασί α, πόλις Ἀρκαδίας. Ὁμηρος „Στύμφηλόν [τ' εἶχον] καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο“. κέκληται ἀπὸ Παρρασοῦ, ἐνὸς τῶν Λυκάονος παίδων. Χάραξ δὲ κτίσμα Πελασγοῦ ἐν πρώτῳ χρονικῶν οὕτως „Πελασγὸς Ἀρέστορος παῖς τοῦ Ἐκβάσου τοῦ Ἄργου μετοικήσας ἐξ Ἄργους εἰς τὴν ἀπ' ἐκείνου μὲν τότε Πελασγίαν, ὕστερον δὲ Ἀρκαδίαν κληθεῖσαν, ἐβασίλευσεν ἔτη εἰκοσιπέντε καὶ πόλιν Παρρασίαν ἔκτισε“. [20]

Eth 509 Νικάνωρ δὲ Παρρασίαν φησὶν αὐτὴν κεκληῖσθαι διὰ τὴν Λυκάονος εἰς τὸν Δία παρανομίαν. ὁ πολίτης Παρράσιος καὶ Παρρασιεύς καὶ Παρρασίς „δέξονται Φολόης οὔρεα Παρρασίδος“ καὶ Παρρασική. Παρώρει α, πόλις Ἀρκαδίας. λέγεται δὲ καὶ Παρωραί α. οἱ πολῖται Παρωρεῖς. Νικόλαος δὲ Παρωρεάτας φησὶν. ἔστι καὶ Μακεδονίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν Παρωραῖοι. ἀλλὰ καὶ Παρωρείτας, ὡς Δικαιαρχείτας καὶ Σαμαρείτας. Πάσσο α, πόλις Θράκης. τὸ ἐθνικὸν Πασσαῖος, ὡς Ἴσσαῖος τῆς Ἰσσης. ἔστι δὲ καὶ Πάσσανδα χωρίον παρὰ Ἀδραμύτιον πόλιν καὶ Κισθίνην τὸ ἐθνικὸν Πασσανδεὺς τῷ τῆς χώρας τύπῳ. Ἐφορος „ὀλίγοι δέ τινες εἰς τὸ τῶν Πασσανδέων χωρίον ἔφυγον“. Πάσσαλ α, Μυλασέων ἐπίνειον. τὸ ἐθνικὸν Πασσαλεύς. Πασσαργάδα ι, πόλις [Περσική], θηλυκῶς. Διότιμος ἐν ἐξηκοστῷ πέμπτῳ παντοδαπῶν ἀναγνωσμάτων παρατιθέμενος Ἀναξιμένην ἐν μεταλλαγαῖς βασιλέων οὕτω γράφοντα „τὰς δὲ Πασσαργάδας ἔκτισεν ὁ Κῦρος ἐφ' οὗ τόπου παραταξάμενος Ἀστυάγην ἐνίκησεν. [15]

Eth 510

ὀνομάζεται δὲ ἡ πόλις διερμηνευθεῖσα Περσῶν στρατόπεδον“. Ἀπολλόδωρος δὲ ἄρσενικῶς φησιν. ἔοικε δὲ ἄρσενικῶς καὶ θηλυκῶς εἰρῆσθαι, τάχα δέ, ὅπερ ἄμεινον, ἐπὶ μὲν τῆς πόλεως θηλυκῶς, ἐπὶ δὲ τῶν οἰκητόρων ἀνδρωνύμως. Πάστερι ς , Αἰγυπτία πόλις. ὁ πολίτης Παστερίτης, καθὸ τοῦ Ἀστερίς τὸ Ἀστερίτης. Πάταλ α , πόλις Ἰνδική. λέγεται καὶ Πατάλ η . [τὸ ἐθνικὸν Παταληνός.] τὸ κτητικὸν Παταληνικός. λέγεται καὶ Παταλαῖος. Πάταλο ς , νῆσος παρακειμένη τῇ Καρίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Πατάλιος, καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ Παταλεύς τὸ θηλυκὸν Παταλής ὡς βασιλής. Πάταρ α , πόλις Λυκίας. Ἐκαταῖος Ἀσία. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Πατάρου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Λυκίας τῆς Ξάνθου. ^[15]

Eth 511 Ἀλέξανδρος Σαλακίαν κόρην ἐξ Ὀφιονίδος φησὶ φέρειν ἱερὰ τῷ Ἀπόλλωνι ἐν πατάρᾳ· εἶναι δὲ ταῦτα πέμματα λύρας τε καὶ τόξα καὶ βέλη, οἷς παίζειν νηπίους ὄντας. θεῖσαν δὲ τὸ ἄγγος ἀναπαύεσθαι κατὰ τὴν ὁδὸν· ἄνεμον δ' ἐπιπνεύσαντα εἰς τὴν θάλασσαν βαλεῖν τὴν πατάραν, κλαίουσαν δὲ τὴν παῖδα εἰς τὸν οἶκον ἐλθεῖν, τὴν δὲ πατάραν τῇ Λυκίων χερρονήσῳ κατενεχθῆναι· περιτυχόντα δὲ τινα τῶν ἐκ τῆς Σαλακίας φυγόντων τῇ πατάρᾳ τὰ ἐν αὐτῇ πέμματα πάντα κατακαῦσαι καὶ τὴν χερρόνησον ἱερὰν Ἀπόλλωνι ἀνεῖναι. ὠνομάσθαι δὲ τὴν χώραν ἀπὸ τοῦ ἄγγους, τοῦ πατάρας, Πάταρα. μεθερμηνεύεσθαι δὲ τὴν πατάραν ἑλληνιστὶ κίστην. ὁ πολίτης Παταρεύς. τὸ θηλυκὸν Παταρήϊς, ὡς βασιλής. τὸ κτητικὸν „Παταρήιον ὕδωρ“. Πάτουμο ς , πόλις Ἀραβίας. τὸ ἐθνικὸν Πατούμιος, μᾶλλον δὲ Πατουμηνός τῷ τῆς χώρας ἔθει. Πάτρα „ἐν τῶν τριῶν τῶν παρ' Ἑλληνσι κοινωνίας εἰδῶν“ ὡς Δικαίάρχος „ἃ δὴ καλοῦμεν πάτραν φρατρίαν φυλὴν. ἐκλήθη δὲ πάτρα μὲν εἰς τὴν δευτέραν μετάβασιν ἐλθόντων ἢ κατὰ μόνας ἐκάστῳ πρότερον οὔσα συγγένεια, ἀπὸ τοῦ πρεσβυτάτου τε καὶ μάλιστα ἰσχύσαντος ἐν τῷ γένει τὴν ἐπωνυμίαν ἔχουσα, ὃν ἂν τρόπον Αἰακίδας ἢ Πελοπίδας εἴποι τις ἄν. ^[20]

Eth 512 φρατρίαν δὲ συνέβη λέγεσθαι καὶ φρατρίαν, ἐπειδὴ τινες εἰς ἑτέραν πάτραν ἐδίδοσαν θυγατέρας ἑαυτῶν. οὐ γὰρ ἔτι τῶν πατριωτικῶν ἱερῶν εἶχε κοινωνίαν ἢ δοθεῖσα, ἀλλ' εἰς τὴν τοῦ λαβόντος αὐτὴν συνετέλει πάτραν, ὥστε πρότερον πόθῳ τῆς συνόδου γιγνομένης ἀδελφαῖς σὺν ἀδελφῷ, ἑτέρα τις ἱερῶν ἐτέθη κοινωνικὴ σύνοδος, ἣν δὴ φρατρίαν ὠνόμαζον“. καὶ πάλιν „ὥστε πάτρα μὲν ὅνπερ εἵπομεν ἐκ τῆς συγγενείας τρόπον ἐγένετο μάλιστα τῆς γονέων σὺν τέκνοις καὶ τέκνων σὺν γονεῦσι, φρατρία δὲ ἐκ τῆς τῶν ἀδελφῶν. φυλὴ δὲ καὶ φυλέται πρότερον ὠνομάσθησαν ἐκ τῆς εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ καλούμενα ἔθνη συνόδου γενομένης. ἕκαστον γὰρ τῶν συνελθόντων φῦλον ἐλέγετο εἶναι“. οἱ οἰκήτορες πατριοί. Πάτρα ι , πόλις Ἀχαΐας, ἀπὸ τινος Πατρέως. ὁ πολίτης Πατρεύς. Πάτρας ς , πόλις Ποντική, ὡς Ἐκαταῖος Ἀσία. τὸ ἐθνικὸν Πατρασύτης καὶ Πατράσυος καὶ Πατρασεύς. Πατριαργάδα ι , Περσικὸς τόπος. οἱ οἰκήτορες ὁμοίως Πατριαργάδαι. Πατρί ς , ἡ πατρόθεν πόλις. τὸ ἐθνικὸν ὠφειλε πατρίτης. ἄμεινον δὲ τὸ πατριώτης. Πατρόκλου νῆσο ς , παρὰ τὴν Ἀττικὴν. [τὸ ἐθνικὸν] ὡς Προκοννήσιος οὕτω Πατροκλονήσιος. Πάτυκο ς , πόλις Οἰνώτρων ἐν μεσογαίᾳ. ^[20]

Eth 513 [Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ.] τὸ ἐθνικὸν Πατυκίτης. Πασάρκα ι , ἔθνος ὑπὸ τὸν Καύκασον. Παυταλί α , μοῖρα Θράκης. τὸ ἐθνικὸν Παυταλιώτης. Παφλαγονί α , ἀπὸ Παφλαγόνος τοῦ Φινέως παιδός. Πάφο ς , πόλις Κύπρου. οἱ πολῖται Πάφιοι. Πάχυνο ς , ἀκρωτήριον Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Παχύνιος. Πέδ α , πόλις Αὐσονική. τὸ ἐθνικὸν Πεδανός. Πεδιεῖ ς , πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν ὁμωνύμως ὡς Ὀδυσεῖς, ἢ Πεδιεΐτης ὡς Ἀταρνεΐτης. Πεδίον , τόπος πλατὺς καὶ ὁμαλός. τὸ ἐθνικὸν πεδιεύς. ἔστι δὲ καὶ Πεδιάς φυλὴ τῆς Ἀττικῆς. Πεδνηλισσό ς , πόλις Πισιδίας. τὸ ἐθνικὸν Πεδνηλισσεύς, ὡς Τελμισσεύς ἀπὸ τοῦ Τελμισσός. Πειγέλασο ς , πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Πειγελασσεῖς. Πειραιό ς . οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ λιμὴν τῆς Ἀττικῆς. Πειραιός δὲ καὶ τὸ ἐθνικόν. ὕστερον δὲ Πειραιεύς ς . δῆμος τῆς Ἰπποθωντίδος φυλῆς. ^[15]

Eth 514

ὁ δημότης Πειραιεύς. τὰ τοπικὰ ἐκ Πειραιῶς, εἰς τόπον εἰς Πειραιᾶ, ἐν τόπῳ ἐν Πειραιεῖ καὶ Πειραιοῖ. λέγεται καὶ κτητικῶς Πειραιϊκός μετὰ συστολῆς τοῦ α . ἔστι καὶ τῆς Κορινθίας λιμῆν. λέγεται δὲ καὶ „Πειρήτιδος ἱερὸς ὄρνις“ ὡς ἀπὸ τοῦ Πειρήτης ἀρσενικοῦ. ἔστι δὲ δῆλον ὡς ἀπὸ τοῦ Πειραΐα Πειραιάτης καὶ Πειραιεΐτης καὶ καθ’ ὑφαίρεσιν τῆς εἰ διφθόγγου Πειραιάτης. Πειρασί α , πόλις Μαγνησίας. τὸ ἐθνικὸν Πειρασιεύς ὡς Ὑριεύς καὶ Ὑσιεύς. τὸ θηλυκὸν Πειρασίς. λέγεται καὶ Πειρεσί α . Πελαγονί α , χώρα Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Πελαγονιαῖος. Πελασγί α , ἡ χώρα τοῦ Ἄργους καὶ ἡ γυνή. σημειωτέον δὲ ὅτι Πελάσγιος οὐ λέγεται τὸ ἐθνικὸν ἄρρεν, ἀλλ’ ὁμώνυμον τῷ κτιστῇ Πελασγός, καὶ Πελασγιώτης ἀπὸ τοῦ Πελασγία. [καὶ] Πελασγιώτης δὲ θηλυκὸν καὶ Πελασγία, καὶ „Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον“, καὶ Πελασγιακόν. Πελεθρόνιο ν , ὄρος Θετταλίας. ὁ οἰκῆτωρ Πελεθρόνιος. Πέλ η , πόλις Θεσσαλικῆ διττῆ, μία μὲν ὑπὸ Εὐρυπύλῳ, ἑτέρα δὲ ὑπὸ Ἀχιλλεῖ. ^[15]

Eth 515 ἔστιν οὖν ἀπὸ τοῦ Πέλη Πέλεια, ὡς Ζέλη Ζέλεια. τὸ ἐθνικὸν Πελεύς. Πέλινν α , πόλις Θεσσαλίας ἐν τῇ Φθιώτιδι. κέκληται ἀπὸ Πελίνου τοῦ Οἰχαλιέως. ἔστι δὲ καὶ Πελινναῖον ὄρος Χίου. καὶ τὸ κτητικὸν Πελινναῖος. Πέλλ α , πόλις Μακεδονίας, Θεσσαλίας, Ἀχαΐας, κοίλης Συρίας, ἡ Βοῦτις λεγομένη. ἡ δὲ Μακεδονίας Βούνομος τὸ πρότερον ἐκαλεῖτο καὶ Βουνόμεια ... ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Πέλλα τοῦ κτίσαντος. ὁ πολίτης Πελλαῖος. τὸ ἐθνικὸν Πελληνοί, ὡς εἵπομεν τοῦ Κάρρα καὶ Ἔδεσσα ποτὲ μὲν Ἐδεσσαίους ποτὲ δὲ Ἐδεσσηνούς. ἔστι καὶ Πέλλα ὄρος Αἰθιοπίας. Πελλήν η , πόλις Ἀχαΐας. λέγεται καὶ Πελλίνα ὡς Μιτυλίνα. ὁ πολίτης Πελληνεύς, τὸ θηλυκὸν Πελληνίς. σημειωτέον δὲ ὅτι Παλλήνη καὶ Πελλήνη ἐνὶ μόνῳ γράμματι διαφέρουσι· καὶ ἡ μὲν Πελλήνη δύο μόνῃ ἐθνικὰ ἔχει, τὸ εἰς εὖς καὶ τὸ διὰ τοῦ ιος , ἡ δὲ Παλλήνη διὰ τοῦ α τέσσαρα, Παλληνεύς Παλλήνιος Παλληναῖος Παλληνίτης. Πελόπ η , κώμη Λυδίας πρὸς τῇ Φρυγίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Πελοπεύς. Πελοπόννησο ς . τρεῖς ἔσχεν ἐπωνυμίας, [ὡς Νικόλαος ὁ Δαμασκηνὸς γράφει ἐν τετάρτῃ ἱστορίᾳ „μέγιστον οὖν τότε ἴσχυον οἱ Πελοπίδαι, καὶ ἡ Πελοπόννησος εἰς αὐτοὺς ἀφεώρα, καὶ αὐτὸ τοῦνομα ἔχουσα ἀπ’ ἐκείνων, τρεῖς ἦδη πρότερον ἀλλάξασα τὰς ἐπωνυμίας. ^[20]

Eth 516] ἐπὶ μὲν γὰρ Ἄπεως τοῦ Φορωνέως ἐκαλεῖτο Ἀπία, ἐπὶ δὲ Πελασγοῦ [τοῦ αὐτόχθονος] Πελασγία, ἐπὶ δὲ Ἄργου [καὶ αὐτῇ] ὁμωνύμως Ἄργος ἐκαλεῖτο· ἐπὶ δὲ Πέλοπος [τοῦ τὸν Οἰνόμαον νικήσαντος] Πελοπόννησος [ἔσχε τοῦτο τὸ κύριον ὄνομα“. ἔστι δὲ χερρόνησος ἀμπέλου φύλλῳ τῷ σχήματι παρεμφερής. Διονύσιος δὲ πλατάνου φύλλῳ ἀπεικάζει λέγων οὕτως „εἰδομένη πλατάνοιο μουριζοντι πετήλῳ“.] ὁ οἰκῆτωρ Πελοποννήσιος. Πελοποννησιακὸν δὲ πόλεμον φυλάττονται λέγειν. λέγεται καὶ Πελόπειος διὰ διφθόγγου ἀπὸ Πέλοπος, τὸ θηλυκὸν Πελοπία. λέγεται καὶ Πελοπηίς. Πέλτα ι , πόλις Φρυγίας. τὸ ἐθνικὸν Πελτηνός. Πέμπτ η , πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Πεμπτίτης καὶ νομὸς Πεμπτίτης. Πενέστα ι , ἔθνος Θεσσαλικόν. ὁ τόνος βαρύς, ὡς Ὁρέστης Θυέστης. Πενθίλ η , πόλις Λέσβου. οἱ πολῖται Πενθιλεῖς. ἀπὸ Πενθίλου. Πεντελ ή , δῆμος Ἀντιοχίδος φυλῆς. ὁ δημότης Πεντελῆθεν. ἔστι δὲ θηλυκὸν τοῦνομα τοῦ δήμου. τὸ κτητικὸν Πεντελικός, τὸ θηλυκὸν Πεντελική. Πεπάρηθο ς , νῆσος τῶν Κυκλάδων, ὁμώνυμον ἔχουσα πόλιν. ὁ πολίτης Πεπαρήθιος. τούτου τὸ θηλυκὸν παρὰ τὸ Πεπάρηθος Πεπαρηθίς. Περαιί α , πολίχινον Συρίας. ^[25]

Eth 517 ἔστι καὶ χώρα Κορίνθου Περαιία λεγομένη. τὸ ἐθνικὸν Περαιεύς. Περαντί α , πόλις Αἰτωλίας. Πέργαμο ς , πόλις Ἀσίας. ὁ πολίτης Περγαμηνός. Περγάντιο ν , πόλις Λιγύων. τὸ ἐθνικὸν Περγάντιος, ὡς Ἀλλάντιος Βυζάντιος. Περγασ ή , ὄξυτόνως, δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς. ὁ δημότης Περγασεύς. ἔστιν οὖν καὶ Περγασῆθεν καὶ Περγασήνδε, ἐν τόπῳ δὲ Περγασῆσι. Πέργη η , πόλις Παμφυλίας. τὸ ἐθνικὸν Περγαῖος. τὸ θηλυκὸν Περγαία. καὶ Περγαία Ἄρτεμις. Περδίκι α , οὐδετέρως, χώρα καὶ λιμὴν Λυκίας. τὸ ἐθνικὸν Περδικιεύς. Περιθοῖδα ι , δῆμος Οἰνήδος φυλῆς. ὁ δημότης Περιθοίδης καὶ ὡς ἐκ τόπου [ἐκ] Περιθοιδῶν, ἐν τόπῳ ἐν Περιθοιδῶν.

Περίνθο ς , ἀπὸ Περίνθου Ἐπιδαυρίου τοῦ μετὰ Ὀρέστου στρατευσαμένου. ἔστι δὲ πόλις Θράκης. ὁ πολίτης Περίνθιος. τὸ θηλυκὸν Περινθία. Περιστερή , πόλις Φοινίκων. τὸ ἔθνικὸν Περιστερίτης. Περκώτ η , καὶ Παλαιπερκώτ η , πόλις Τρωάδος. ὁ πολίτης Περκώσιος καὶ τοῦ Παλαιπερκώτ η τὸ ἔθνικὸν Παλαιπερκώσιος. Πέρν η , πόλις Θράκης ἀντικρὺ Θάσου. τὸ ἔθνικὸν Περναῖος καὶ Περναία. Περουσί α , πόλις Τυρρηνῶν. ^[25]

Eth 518 τὸ ἔθνικὸν Περουσιάτης. δύναται δὲ καὶ Περουσιεύς, ὡς τῆς Θεοδοσίας Θεοδοσιεύς, ἔστι δὲ καὶ Περυσίνος. γράφεται δὲ διχῶς, καὶ διὰ τοῦ ο καὶ δίχα αὐτοῦ. Περραιβός ς , πόλις Θετταλίας. τὸ ἔθνικὸν Περραιβοί. τὸ θηλυκὸν κατὰ κοινότητα ἢ Περραιβός καὶ Περραιβή καὶ Περραιβίς. λέγεται καὶ Περραιβίτης. Περραισίον ν , πόλις μία τῶν δώδεκα τῶν παρὰ τοῖς Τυρρηνοῖς ἀρχηγετίδων καλουμένων. τὸ ἔθνικὸν Περραισίνος, ὡς τοῦ Ἀσσώριον τὸ Ἀσσωρίνος. Περρίδα ι , δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. ὁ δημότης ἐκ Περριδῶν. εἰς Περριδῶν ἐν Περριδῶν. Πέρσα α , πόλις, θηλυκῶς, παρὰ τῷ Εὐφράτῃ καὶ Σαμοσατοῖς. τὸ ἔθνικὸν Περσαῖος. δυνατὸν δὲ καὶ Περσηνὴν εἰπεῖν, εἴ γε παρὰ τὴν Μέσσην Μεσηνούς καὶ Μεσηνὴν λέγοντας εὕρομεν. Πέρσα ι , τὸ ἔθνος, ἀπὸ Πέρσου τοῦ Μηδείας. λέγεται καὶ Πέρσης ὄνομα. καὶ τοῦ μὲν κυρίου ἢ κλητικὴ κατὰ ὕφειν τοῦ ς , ὡς τὸ „ὦ Πέρση“, τοῦ δὲ ἔθνικοῦ καὶ μετατροπῇ τοῦ η εἰς α „ὦ Πέρσα“ „ὦ Σκύθα“. λέγεται δὲ καὶ Περσίς ἢ χώρα καὶ ἡ γυνή. ^[15]

Eth 519 καὶ Περσίδιον ὑποκοριστικῶς ἀντὶ τοῦ Περσικόν. καὶ κτητικὸν Περσικόν. καὶ Περσικαὶ εἶδος εὐτελοῦς ὑποδήματος. ἔοικε δὲ γυναικεῖον εἶναι. λέγεται καὶ περσίζειν, ὡς τοῦ Σκύθης σκυθίζειν. ἀφ' οὗ τὸ περσιστί ἐπίρρημα, ὡς τοῦ δωρίζω δωριστί καὶ σκυθιστί. Περσέπολι ς , πόλις Περσίδος. τὸ ἔθνικὸν Περσεπολίτης. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον υἱοῦ Τηλεμάχου. Περσεύς ς , πόλις Ἀττικὴ καὶ λιμὴν ὁμώνυμος, ὃν ἔκτισαν Ἀθηναῖοι. οἱ πολῖται Περσεῖς. Περσινοῦ ς , πόλις Γαλατίας, ἀπὸ τινος Γάλλου Περσινοῦντος. τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς ρεούσης τοῦ λόφου τοῦ ἐν ᾧ ἐτάφη Μαρσύας. τὸ ἔθνικὸν Περσινούντιος. Πετέω ν , πόλις Βοιωτίας. τὸ ἔθνικὸν Πετεώνιος, καὶ τὸ οὐδέτερον Πετεώνιον. Πετηλί α , πόλις Ἰταλική. τὸ ἔθνικὸν Πετηλῖνος. Πέτορσο ι , Λιβύης ἔθνος μέγα καὶ πολυάνθρωπον. Πέτρ α , πόλις νῦν τῆς τρίτης Παλαιστίνης. ὁ πολίτης Πετραῖος. Πετροσάκ α , χωρίον Ἀρκαδίας. ὁ οἰκῆτωρ Πετροσακάιος. Πέτροσσ α , νῆσος Κιλικίας. τὸ ἔθνικὸν Πετροσσαῖος. Πευκετίαντε ς , ἔθνος τοῖς Οἰνῶτροις προσεχές, ὡς Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. Πευκέτιο ι , ἔθνος περὶ τὸ Ἰόνιον πέλαγος. ^[20]

Eth 520 τὸ ἔθνικὸν Πευκετιεύς, ὡς τοῦ Δουλίχιον τὸ Δουλιχιεύς. Ἡρόδωρος δὲ καὶ Πευκετεῖς αὐτοὺς καλεῖ. καὶ ἐπιθετικῶς Πευκέτιος. Πεύκ η , νῆσος ἐν τῷ Ἰστρῷ. οἱ οἰκῆτορες Πευκηνοί. Πέφνον ν , πόλις Λακωνική, οὐδετέρως. Ἀπολλόδωρος δὲ νῆσον αὐτὴν φησι. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. τὸ ἔθνικὸν Πεφνίτης ὡς τοῦ λίκνον λικνίτης, τοῦ δὲ θηλυκοῦ Πέφνιος ὡς Σίφνιος. ἀλλὰ καὶ Πεφναῖος, ὡς τοῦ νῆσος νησαῖος, καὶ Πεφναία τὸ θηλυκόν. Πηγαί , παροικία Μεγαρέων. οἱ οἰκῆτορες Πηγαῖοι. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Κερυνείᾳ τῆς Κύπρου. Πήγασ α , πόλις Καρίας, οὐδετέρως. καὶ Πηγασεύς τὸ ἔθνικόν. δεῖ δὲ οὐ διὰ τοῦ δ γράφειν Πήδασα, ἀλλὰ διὰ τοῦ γ Πήγασα. οἱ πολῖται Πηγασεῖς, ἔστι δὲ καὶ ἐτέρα Πήδασος ὑπὲρ τὴν Ἰδην, ἣν Ἀχιλλεὺς ἐπόρθησεν. ὁ πολίτης Πηδασεύς, καὶ πατρωνυμικῶς Πηδασίδης. Πηλαγονία , μοῖρα Μακεδονίας. οἱ οἰκῆτορες Πηλαγόνες. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον. ἔοικε δὲ γράφεσθαι τὸ μὲν τῆς χώρας ὄνομα μετὰ τοῦ ἔθνικοῦ κατὰ τὴν δευτέραν συλλαβὴν διὰ τοῦ α , τὸ δὲ τοῦ ἥρωος μόνον διὰ τοῦ ε . Πήλ η , μικρὰ νῆσος. βαρύνεται δέ. „τὰ γὰρ διὰ τοῦ ηλῃ δισύλλαβα βαρύνεσθαι θέλει, εἰ μὴ ἀπὸ δασέος ἄρχεται συμφώνου, οἷον μήλη στήλη“. τὸ ἔθνικὸν Πηλαῖος. Πήληκε ς , δῆμος Λεοντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Πήληξ. τὰ τοπικὰ ἐν Πήληκι εἰς Πήληκα ἐκ Πηλήκων. καὶ θαυμαστὸν τοῦτο, ὅτι ὁ δῆμος πληθυντικῶς λέγεται, ἐνικῶς δὲ τὰ τοπικά. ^[25]

Eth 521 Πήληκο ς , πόλις ἐν Λιβύῃ. τὸ ἔθνικὸν Πηληκίτης. Πήλιο ν , πόλις Θετταλίας. τὸ ἔθνικὸν Πηλιεύς καὶ Πηλιώτης καὶ θηλυκῶς Πηλιώτις. λέγεται δὲ καὶ Πηλί α , καὶ τὸ ἔθνικὸν Πηλεύς.

καλεῖται δὲ καὶ Πηλεῖς πληθυντικῶς, ἀπὸ τοῦ Πηλεὺς ἐνικοῦ. καὶ τούτου τὸ ἐθνικὸν Πηλίτης. καλεῖται δὲ ἀπὸ τῆς Θετίδος [Θετίδειο ν] ἡ πόλις. τὸ δὲ ὄρος Πήλιο ν . τὸ ἐθνικὸν [Πηλιεύς καὶ] τὸ θηλυκὸν τοῦ ὄρους Πηλιάς, καθὰ τοῦ Ἴλιον Ἰλιεύς καὶ Ἰλιάς. λέγεται καὶ κτητικὸν Πηλιωτικὸν ἀπὸ τοῦ Πηλιώτης. ἔστι δὲ καὶ Πήλιον Ἰλλυρίας πόλις, ἣς μέμνηται Κουάδρατος. τὸ ἐθνικὸν Πηλῖνος. Πηλοῦ ς , νῆσος περὶ Χίον. τὸ ἐθνικὸν Πηλούσιος ὡς Ῥαμνούσιος. Πηλούσιο ν , πόλις Αἰγύπτου, εἰς ἣν ἐκρεῖ τὸ πρῶτον στόμα τοῦ Νείλου. τὸ ἐθνικὸν Πηλουσιώτης ὡς Ζεφυριώτης. ἀλλὰ καὶ Πηλούσιος καὶ Πηλουσιακός. ἔστι καὶ Πηλούσιον λιμὴν Θετταλίας. Πήρ α , πόλις Πισιδίας. τὸ ἐθνικὸν Πηραῖος. Πήρει α , Θεσσαλίας χωρίον. τὸ ἐθνικὸν Πηρεὺς. Πίακο ς , πόλις Σικελίας. ^[20]

Eth 522 οἱ πολῖται Πιακῖνοι. Πιάλει α , πόλις Θεσσαλικὴ ὑπὸ τὸ Κερκετικὸν ὄρος. τὸ ἐθνικὸν Πιαλεύς. Πιάστα ι , ἔθνος πρὸς τῷ Πόντῳ. [Ἡρωδιανός] „βαρύνεται δὲ ὁμοίως τῷ Ὁρέσται. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Διέσται. Μακεδονικὰ δὲ εἰσιν ἔθνη. καὶ οἱ Πιάσται“. χρὴ δὲ εἰδέναι, ὅτι οὐ φησι καὶ τοὺς Πιάστας Μακεδονικὸν ἔθνος εἶναι, ἀλλὰ συμβαρυνομένους τοῖς Διέσταις καὶ Ὁρέσταις. Πίγινδ α , ὡς Ἄλινδα Λάρανδα, δῆμος Καρίας. οἱ δημόται Πιγινδεῖς. Πιερί α , πόλις ἐν ὁμωνύμῳ χωρίῳ. ὁ πολίτης Πιεριώτης καὶ Πιερίτης καὶ Πιεριεύς. Πιθηκοῦσσα ι , νῆσοι περὶ Τυρρηνίαν. ^[10]

Eth 523 οἱ οἰκήτορες Πιθηκουσσαῖοι. Πιθήκων κόλπο ς , λιμὴν ἐν τῇ Λιβύῃ περὶ Καρχηδόνα. τὸ ἐθνικὸν Πιθηκοκολπίτης. Πίθο ς , ὁμωνύμως τῷ ἀγγεῖῳ, δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς. κέκληται δὲ ἀπὸ τινος Πίθου, τῶν πίθων αὐτόθι γινομένων. ὁ δημότης Πιθεὺς. τὰ τοπικὰ ἐκ Πιθέων εἰς Πιθέων ἐν Πιθέων. Πικεντί α , πόλις Τυρρηνίας. Φλέγων δὲ Πικεντόν αὐτὴν καλεῖ. οἱ ἐνοικήτορες Πικεντῖνοι, καὶ τὸ θηλυκὸν Πικεντίνη. Πικιάντε ς , ἔθνος Ἰταλίας. Πίλωρο ς , πόλις περὶ τὸν Ἄθων. τὸ ἐθνικὸν Πιλωρίτης ὡς Ἀλωρίτης. Πιμώλισ α , οὐδετέρως, φρούριον τῆς ἐντὸς Ἄλυσος Ποντικῆς, ἀφ' οὗ ἡ χώρα Πιμωλισσηνή. ὁ κατοικῶν τὴν πόλιν Πιμωλισσηνός, ὡς Ἑμισα Ἑμισσηνός. Πίναμυ ς , πόλις Αἰγύπτου. τὸ ἐθνικὸν Πιναμύτης, ὡς Αἶγυος Αἰγύτης. ὁ δὲ τύπος Αἰγύπτιος. Πίναρ α , πόλις μεγίστη, ὑπερκειμένη τῷ Κράγῳ ὄρει τῆς Λυκίας. τὸ ἐθνικὸν Πιναρεῖς ὡς Μεγαρεῖς. Πῖσ α , πόλις καὶ κρήνη τῆς Ὀλυμπίας. ἔστι καὶ χωρίον, ἐν ᾧ ὁ τοῦ Διὸς ναὸς ἵδρυται καὶ ὁ Ὀλυμπιακὸς ἀγὼν ἐπιτελεῖται. τὸ ἐθνικὸν Πισᾶται. τὸ θηλυκὸν Πισᾶτις. λέγεται δὲ καὶ Πισαιεύς. ^[20]

Eth 524 τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον τῆς Πίσσης μακρὰ ἔστι. Πισιδί α . οἱ Πισίδαι πρότερον Σόλυμοι, ἀπὸ Σολύμου τοῦ Διὸς καὶ Χαλδῆνης. ἔστι δὲ ἔθνος βάρβαρον κατοικοῦν παρὰ τὴν Ἀσπενδον καὶ τὴν Κιλικίαν. εἴρηται δὲ ἀπὸ Πισίδου. αἱ δευτέραι καὶ πρῶται συστέλλονται. λέγεται καὶ Πισιδικὴ καὶ Πισιδικόν καὶ Πισιδεῖς μετὰ ἐκτάσεως τοῦ ι . Πισί ς , πόλις καὶ ὄρος Ἀρμενίας ἢ Σουσιανῆς. ὁ πολίτης Πισιδεύς ὡς Χαλκιδεύς. Πισσαῖο ν , [πόλις] Πελαγονίας. τὸ ἐθνικὸν Πισσαῖος. Πίστιρο ς , ἐμπόριον Θράκης. τὸ ἐθνικὸν Πιστιρίται. ἔστι δὲ ὡς Σκίρος Σκιρίτης. Πισύ η , πόλις Καρίας. λέγεται καὶ Πιτύ η . τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως Πισυήτης. Πιτάν η , πόλις Αἰολίδος. ὁ πολίτης Πιταναῖος καὶ Πιτανῖτις χώρα καὶ Πιτανῖτις νύμφη καὶ Πιταναία. Πιτάου πόλι ς , [πόλις] Καρίας, ἀπὸ Πιτάου. Πίταος δὲ Φρύξ, Μίδου φίλος. ^[15]

Eth 525 τὸ ἐθνικὸν Πιταεῖς. ἔστι δ' οὕτω δυοῖν ἐθνικόν, ὡς τοῦ Μόψου ἐστία Μοψεᾶται. Πίτνισσ α , πόλις Λυκαονίας. τὸ ἐθνικὸν Πιτνισσαῖος, ὡς Σκοτουςσαῖος Πιτυουσσαῖος. Πιτύει α , πόλις μεταξὺ Παρίου καὶ Πριάπου. τὸ ἐθνικὸν Πιτυεύς καὶ Πιτύεια. Πιτύ η , πόλις Καρίας. οἱ πολῖται Πιτυᾶται. Καπίτων δὲ διὰ τοῦ ς αὐτὴν λέγει. Πιτυοῦσσα ι , νῆσοι διάφοροι, ἃς Πιτυώδεις καλεῖ Ἀλκμάν. τὸ ἐθνικὸν Πιτυούσσιος. Πλαδαραῖο ι , ἔθνος πρὸς ἄρκτον κείμενον. τὸ ἐθνικὸν καθ' ἡμᾶς Πλαδαραῖος καὶ Πλαδαρίτης. Πλακεντί α , πόλις Λιγύρων. τὸ ἐθνικὸν Πλακεντῖνος. Πλάκ η , πόλις Ἑλλησποντία. ὁ πολίτης Πλάκιος. τὸ ἐθνικὸν Πλακιανός. Πλάμο ς , πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Πλαμεὺς τῷ χαρακτῆρι τῆς χώρας. Πλαραῖο ι , ἔθνος Ἠπειροῦ. λέγονται δὲ καὶ Πλάριο

ι . Πλάρασ α , πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Πλαρασεύς. Πλαταια ί , πόλις Βοιωτίας. Ὅμηρος ἐνικῶς „οἷ τε Πλάταιαν ἔχον“. [20]

Eth 526 Εὐδοξος δὲ ε' γῆς περιόδου πληθυντικῶς Πλαταιάς δὲ διὰ τὸ τάφους καὶ τρόπαια ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔχειν, τῶν τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερωσάντων καὶ τὸ βασίλειον στράτευμα δουλωσάντων. τὸ πληθυντικὸν ὀξύνων Ἡρωδιανὸς διὰ τὴν τοῦ ἀριθμοῦ [μεταβολὴν] ἐπικρίνει „εἰ μέντοι μεταβάλλει τὸν ἀριθμόν, καὶ τὸν τόνον μεταβάλλει“. κέκληται δὲ ἀπὸ τῆς πλάτης τῆς κώπης, ὡς Ἀπολλόδωρος πρῶτῳ τοῦ καταλόγου „ἐκλιμνωθείσης τῆς Βοιωτίας τοὺς παροικοῦντας ταῖς λίμναις Βοιωτοὺς πλῶ πορεύεσθαι πρὸς ἀλλήλους. ὅθεν παρὰ τὴν πλάτην καὶ τὴν κώπην τὰς πόλεις κληθῆναι“. οἱ πολῖται Πλαταιεῖς, καὶ κατὰ συναίρεσιν ἀττικὴν τοὺς Πλαταιᾶς. καὶ Πλαταιᾶτις τὸ θηλυκὸν καὶ Πλαταιῖς. ἔστι καὶ νῆσος πρὸ τῆς Λιβύης ταύτης οἱ πολῖται Πλατειεῖς. [10]

Eth 527 καὶ ἡ χώρα Πλαταιική. δεῖ δὲ τὸ πρωτότυπον ἐνικὸν προπαροξύνειν Πλάταιαν, ὡς Λίλαιαν Ἰστίαιαν Δίκαιαν. τὸ ἐκ τόπου ἐπίρρημα Πλαταιόθεν καὶ εἰς τόπον Πλαταιάζε [καὶ ἐν τόπῳ Πλαταιᾶσι]. Πλάτανο ς , πόλις Φοινίκης. τὸ ἐθνικὸν Πλατανεύς. Πλατεῖ α , νῆσος Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Πλατειάτης καὶ Πλατεΐτης ὡς Ζελεΐτης. Πλατηί ς , νῆσος παρὰ τῇ Λυκίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Πλαταιεύς διὰ τὸ χαίρειν τοὺς Κᾶρας τῷ εἰς εὐς τύπῳ. Πλειστάρχει α , πόλις Καρίας, ἢ τις καὶ πρότερον καὶ ὕστερον Ἡράκλεια ὠνομάσθη. τὸ ἐθνικὸν Πλεισταρχεΐτης. Πλευρώ ν , πόλις Αἰτωλίας. ὁ πολίτης Πλευρώνιος καὶ Πλευρωνία καὶ Πλευρωνεύς. καὶ εἰς τόπον Πλευρωνάδε. Πλημμύριο ν , φρούριον Συρακουσῶν. ὁ οἰκῆτωρ Πλημμυριάτης καὶ Πλημμυράτης. Πλινθίν η , πόλις τῆς Αἰγυπτίας, ἀπὸ τῆς Μαρείας. ὁ πολίτης Πλινθινίτης. Πλούτιο ν , ὡς Ῥήγιον, πόλις Τυρρηνῶν, ἧς τὸ ἐθνικὸν Πλουτῖνος. [15]

Eth 528 Πλυνέα ι , νῆσος ἐν τῷ Νείλῳ. τὸ ἐθνικὸν Πλυνεαῖος καὶ Πλυνεάτης. Πλώθει α , δῆμος Αἰγιδος φυλῆς. ὁ δημότης Πλωθειεύς καὶ Πλωθεύς. τὰ τοπικὰ Πλωθεᾶθεν Πλωθεάζε Πλωθιάσιν. Πνέβεβι ς , πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Πνεβεβίτης, ὡς πάντα τὰ εἰς ις Αἰγύπτια ὀνόματα. Πνύ ξ , τὸ παρ' Ἀθηναίοις δικαστήριον, περὶ οὗ φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τοῖς περὶ παθῶν οὕτως „ἔστιν οὖν πύκν ὄνομα κύριον. οὐ δύναται δὲ καταλῆξαι, καὶ ὑπερετέθη τὸ ν , καὶ ἐτράπη τὸ κ εἰς ξ , πνύξ. ὑπέρθεσιν ἄρα ἔχει διὰ τὴν κατάληξιν. [10]

Eth 529 ἐν δὲ τῇ γενικῇ ἀπέλαβε τὴν τάξιν μετὰ τοῦ κ πνύξ πυκνός, ,τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας', τοῦ λίθου τοῦν τῇ πυκνί'. καὶ πύκνα“. κέκληται δὲ παρὰ τὸ πυκνὸν τῶν πάλαι συνωκισμένων οἰκιῶν. ὁ ἐν τούτῳ οἰκῶν πυκνίτης. λέγεται καὶ πυκναία [παρ' Ἰωνι]. Δίδυμος δέ φησιν ὅτι „τὴν πύκνα ἂν εἶη λέγων. τὸ δὲ πυκναία ἀπὸ τοῦ πυκνῆ παρῆκται, ὅπερ οὐκ εἴρηται· οὐδεὶς γὰρ εἶπε προσηγορικῶς ἢ κυρίως τὸ πυκνή· τὰ γὰρ τοιαῦτα ὡς ἐπίπαν ἀπὸ μακροκαταλήκτων παράγεται, εὐνὴ εὐναία, Γυρὴ Γυραία, ἀνάγκη ἀναγκαία. [5]

Eth 530 τὸ ὡς ἐπίπαν εἴρηται διὰ τὸ ἄμαξα ἀμαξαία καὶ κέρας κεραία“. Ποδάλει α , πόλις Λυκίας πλησίον Λιμύρων. ὁ πολίτης Ποδαλεώτης. ἔστι δὲ καὶ Ποδάργης ἔθνος Θράκης. Ποιήεσσ α , πόλις τῆς Κέω. ὁ πολίτης Ποιηέσσιος. Ποιμανηνό ν , πόλις ἥτοι φρούριον. ἔστι δὲ καὶ χωρίον Κυζίκου. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως. Ποιμή ν , ὄρος τῆς Ποντικῆς, ἀφ' οὗ καταρρεῖ ὁ Παρθένιος, σχίζων τὴν Ἄμαστρον. οἱ οἰκοῦντες Ποιμένιοι. ἔστι καὶ ὄρος Ποιμένιον ἐν Μακεδονίᾳ. [10]

Eth 531 οἱ κατοικοῦντες ὁμοίως Ποιμένιοι. Ποίμν η ὡς αὐλή ... „ποιμνίτας ὑμεναίους“. καὶ ποιμινιώτας. Πόλ α , πόλις Ἰλλυρίας. τὸ ἐθνικὸν Πολάτης. καὶ ἀκρωτήριον Πολατικόν καὶ τὸ Πολεατικόν. Πολεμώνιο ν , ἐν Πόντῳ λιμὴν καὶ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Πολεμώνιος καὶ Πολεμωνιεύς. Πολήσιο ι , πόλις καὶ οἱ πολῖται, ὡς Λοκροὶ Δελφοὶ οἱ οἰκῆτορες ὁμοίως. Πολίειο ν , πόλις Ἰταλίας, ἢ πρότερον Σῖρις καλουμένη. τὸ ἐθνικὸν Πολιειεύς, ὡς τοῦ Σίγειον τὸ Σιγιεύς. Πόλιο ν , ἐν Λέσβῳ τόπος, ὅπου τὸ ἥρῳον Ταντάλου. λέγεται δὲ Ζεὺς Πολιεύς. Πόλι ς ,

[ὄνομα πόλεως Αἰγυπτίας]. ὁ οἰκῆτωρ πολίτης καὶ πολιεύς. Πολιεύς γὰρ ὁ Ζεὺς τιμᾶται, ἀπὸ τῆς πόλιος γενικῆς, κατὰ τροπὴν τοῦ ὅς εἰς εὖς. τὸ δὲ θηλυκὸν τοῦ πολιεύς πολίεια. λέγεται καὶ ἄλλο θηλυκὸν πολιάς, ὡς Σουνιάς. Πολίτει α, πόλις Ἀχαΐας. ^[15]

Eth 532 Πολιτώριο ν, πόλις Λατίνων, ἣν ἐλὼν Μάρκιος ὁ βασιλεὺς μετήγαγεν εἰς Ῥώμην. τὸ ἐθνικὸν Πολιτωρίνος. Πολίχνη α, πόλις τῆς Τρωάδος. οἱ πολῖται Πολιχναῖοι. ἔστι καὶ Κρήτης Πολίχνη πόλις, ἥς ὁ πολίτης Πολιχνίτης. Πολλεντό ς, ὡς Σωρεντός, ἢ Πολλέντιον ὡς Ῥήγιον ... [τὸ ἐθνικὸν Πολλεντίνος.] τὰ γὰρ τούτων ἐθνικὰ τύπον ἓνα διὰ τοῦ ἱνοῦ ἔχουσιν, ὡς Ῥηγίνος Σωρεντίνος. Πολύαρ α, πόλις Καρίας. ὁ πολίτης Πολυαρεύς. Πολυδῶρ α, νῆσος ἐν τῇ Κυζίκῳ. τὸ ἐθνικὸν Πολυδωρεύς. Πολυπόδους α, νῆσος τῆς Κνιδίας. τὸ ἐθνικὸν Πολυποδουσαῖος. Πολυρρηνί α, πόλις Κρήτης, ἀπὸ τοῦ πολλὰ ῥήνεα, τουτέστι πρόβατα, ἔχειν. ὁ πολίτης Πολυρρήνιος. Πομπηιοῦπολι ς, πόλις Παφλαγονίας. τινὲς δὲ δίχα τοῦ υ Πομπηιόπολις λέγουσι καὶ Πομπηιοπολίτης. Πονηρόπολι ς, πόλις ἐν Θράκῃ. ὁ πολίτης Πονηροπολίτης. Πόντο ς, ἰδικῶς ὁ Εὐξείνιος. τὸ ἐθνικὸν Πόντιος καὶ Ποντία καὶ Ποντιάς, καὶ τὸ κτητικὸν Ποντικός. ἔστι καὶ Πόντος Πολεμωνιακός ἐπαρχία. Ποπλῶνιο ν, πόλις Τυρρηνῶν. τὸ ἐθνικὸν Ποπλῶνιος τῷ τῆς χώρας ἔθει. Πορδοσελήν η, νῆσος περὶ τὴν Λέσβον, πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα. ^[20]

Eth 533 ὁ πολίτης Πορδοσεληνίτης. τινὲς δὲ ἐκκλίνοντες τὸ δύσφημον τοῦ ὀνόματος Ποροσελήνην ἐκάλεσαν. Πορθμία καὶ Πορθμίο ν, κώμη ἐπὶ τῷ στόματι τῆς Μαιώτιδος λίμνης. τὸ ἐθνικὸν Πορθμιεύς ὡς Σουνιεύς, καὶ Πορθμίτης. Πορφυρεῶ ν, πόλις Φοινίκης. τὸ ἐθνικὸν Πορφυρεώνιος καὶ Πορφυρεωνίτης. Πορφυρίτι ς, πόλις Ἀραβίας κατ' Αἴγυπτον. Ποσειδεῖο ν, πόλις μεταξὺ Κιλικίας καὶ Συρίας. τὸ ἐθνικὸν Ποσειδειεύς. Ποσειδωνί α, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ποσειδωνιάται καὶ Ποσειδώνιος. Ποταμοσάκω ν. Σάκων ὄνομα κύριον. ἔστι δὲ ποταμὸς καὶ νῆσος τῆς Αἰολίδος. Ποτίδαι α, πόλις Θράκης. ἢ δ' αὐτὴ ἐκλήθη καὶ Κασάνδρει α. ὁ πολίτης Ποτιδιαίτης καὶ Ποτιδαιεῖς. Ποτιδανί α, πόλις Αἰτωλίας. τὸ ἐθνικὸν Ποτιδανιάτης. Ποτίολο ι, πόλις Τυρρηνίας, κτίσμα Σαμίων, ἦτις καὶ Δικαιάρχεια. τὸ ἐθνικὸν Ποτιολεῖς καὶ Ποτιολήσιοι. Πότνια ι, πόλις Βοιωτίας. τὸ ἐθνικὸν Ποτνιεύς καὶ τὸ θηλυκὸν Ποτνιας. λέγεται καὶ Πότνιος καὶ τὸ κτητικὸν Ποτνιακός καὶ Ποτνιακή. Πράσπ α, πόλις τῆς Ἀτροπατηνῆς. τὸ ἐθνικὸν Πρασπηνός. Πραίνεστο ς, πόλις Ἰταλίας, ἀπὸ Πραινέστου τοῦ Λατίνου τοῦ Ὀδυσσεώς καὶ Κίρκης υἱοῦ. ^[25]

Eth 534 ὁ πολίτης Πραίνεστίνος. Πραισό ς, πόλις Κρήτης, θηλυκῶς. τὸ ἐθνικὸν Πραΐσιος καὶ Πραισιεύς. Πραιτετί α, χωρίον ἐπὶ τοῦ Ἀδρία, ἥς ὁ οἰκῆτωρ Πραιτετιανός καὶ Πραιτετιανή. Πρακίαι καὶ Πρᾶκε ς, ἔθνος, ἀπὸ Πρακὸς τοῦ ἐξ Ἡπείρου μὲν ὀρμήσαντος, οἰκήσαντος δὲ ἐν τῇ Λακωνικῇ. τὸ ἐθνικὸν Πρᾶκες καὶ Πρακηνοί. Πρᾶκνο ς, πόλις Ἰλλυρίας. τὸ ἐθνικὸν Πράκνιοι. Πράξιλο ς, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Πραξίλιος. Πρᾶ ς, ὄνομα πόλεως Περραιβικῆς. περισπᾶται καὶ περιττοσυλλάβως κλίνεται. τὸ ἐθνικὸν Πράντες. Πρασια ί, δῆμος Ἀθήνησι Πανδιονίδος φυλῆς. ὁ δημότης Πρασιεύς καὶ Πρασιᾶθεν. τὸ τοπικὸν Πρασιάζε καὶ Πρασιᾶσιν. ἔστι καὶ Λακωνικὸν πολίχνιον, οὗ ὁ πολίτης ὁμοίως Πρασιεύς. Πράσιο ι, ἔθνος Ἰνδικὸν Διονύσῳ πολεμήσαν. Πράσο ν, ἀκρωτήριον περὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν. οἱ οἰκῆτορες Πράσιοι. Πράσσαιβο ι, ἔθνος Θεσπρωτικόν. Πρετανικ ή, νῆσος ἡπειρον μιμουμένη, παρὰ τῇ Κελτικῇ. οἱ ταύτην οἰκοῦντες Πρετανοί καλοῦνται. Πραισό ς, πόλις Κρήτης. ^[20]

Eth 535 οἱ πολῖται Πριαΐσιοι καὶ Πριασιεύς. Πρίαπο ς, πόλις Ἑλλησποντίας, θηλυκῶς. ὁ πολίτης Πριαπηνός καὶ Πριαπηνή. ἔστι καὶ ἄλλο ἐθνικὸν Πριηπεύς καὶ Πριαπεῖς πληθυντικῶς. καὶ ἡ χώρα Πριαπίς. Πριήν η, πόλις Ἰωνίας. τὸ ἐθνικὸν Πριηνεύς καὶ Πριήνιος καὶ Πριηνιάς. Πρινασό ς, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Πρινασσεῖς. Πριόλ α, πόλις πλησίον Ἡρακλείας. τὸ ἐθνικὸν Πριολαεύς. Πριούερνο ς, Ἰταλίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν Πριουερνάται. Πρόαρν α, πόλις Μηλιέων, οὐδετέρως. οἱ οἰκῆτορες Προάρνιοι. Προβάλινθο ς, δῆμος Πανδιονίδος φυλῆς. ὁ

δημότης Προβαλίσιος. τὰ τοπικὰ Προβαλινθόθεν Προβάλινθόνδε Προβαλινθοῖ. θηλυκῶς δὲ λέγεται ὁ δημότης. Προγάσει α , πόλις Λυδίας, ἀπὸ Προγάσου τοῦ υἱοῦ Μελάμπου. τὸ ἐθνικὸν Προγασεύς. Πρόκλ η , πόλις Λυδίας. ^[15]

Eth 536 τὸ ἐθνικὸν Προκλαῖος. Προκόννησο ς , μία τῶν Σποράδων ἐν τῇ Προποντίδι. ὁ πολίτης Προκοννήσιος. Προνάστα ι , ἔθνος Βοιωτίας. „Βοιωτῶν δέ τινες τὸ πάλαι [ἔθνος] Προνάσται καλέονται“. Πρόνεκτο ς , πόλις Βιθυνίας πλησίον τῆς Δρεπάνης, ἣν ἔκτισαν Φοῖνικες. Πρόπαλα ι , πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Προπαλαῖος. ἔστι δ' ὡς Ἐπιπολαῖος. Προξενούπολι ς , περὶ Ναύκρατιν. ὁ πολίτης Προξενοπολίτης ὡς Ἑρμοπολίτης. Προποντί ς , ἡ πρὸ τοῦ πόντου τοῦ Εὐξείνου θάλασσα καὶ γῆ Βυζαντίων. ὁ οἰκῆτωρ Προποντίτης καὶ Προπόντιος. καὶ Προποντίς ἡ θάλασσα. Προσέληνο ι , οἱ Ἀρκάδες. καὶ Προσεληνίς τὸ θηλυκόν. Πρόσπαλτ α , δῆμος Ἀκαμαντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Προσπάλιος. τὰ ἐθνικὰ Προσπαλτόθεν Πρόσπαλτάδε Προσπαλτοῖ. Προστρόπαι α , πόλις Σικελίας, οὐδετέρως. τὸ ἐθνικὸν Προστροπαῖος. Πρόσυμν α , μοῖρα τοῦ Ἄργους. ὁ οἰκῆτωρ Προσυμναῖος. Πρόσχοιο ν , χώρα Αἰτωλίας. τὸ ἐθνικὸν Προσχιεύς ὡς Σούνιον Σουνιεύς. Προσωπί ς , πόλις Αἰγύπτου. τὸ ἐθνικὸν Προσωπίτης, ὡς Ναυκρατίτης καὶ ὅσα τοιαῦτα. [λέγεται καὶ Προσωπίτι ς.] Προσωπίτι ς , νῆσος Αἰγύπτου. ^[25]

Eth 537 λέγεται καὶ Προσωπί ς . ὁ πολίτης Προσωπίτης, τὸ θηλυκόν Προσωπίτις. Πρόσωπο ν , νῆσος οὐ πόρρω Καρχηδόνας. τὸ ἐθνικὸν Προσωπίτης καὶ Προσώπιος. Προῦσ α , τῆς Προυσιάδος διαφέρει. ἡ μὲν γὰρ Προυσιάς Βιθυνίας, ἀπὸ Προυσίου τοῦ Ζηίλα τοῦ Βιθυνῶν βασιλέως, ἡ Κίος πρότερον ὀνομασθεῖσα, ἥς ὁ πολίτης Προυσιεύς· ἡ δὲ Προῦσα καὶ αὐτὴ μὲν πόλις μικρὰ Βιθυνίας, κτίσμα Προυσίου τοῦ πρὸς Κῦρον πολεμήσαντος. ταύτης τὸ ἐθνικὸν Προυσαεύς, ὡς τῆς Νῦσα Νυσαεύς. Προχύτ η , νῆσος Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Προχυταῖος. Πρυμνησί α . πόλις Καρίας, ἣν ἔκτισε Μίμαιθος. τὸ ἐθνικὸν Πρυμνησιεύς ὡς Θεοδοσιεύς. Πρώαν α , πόλις Θεσσαλική, οὐδετέρως λεγομένη. τὸ ἐθνικὸν Πρωανεύς ὡς Τυανεύς Ἀδανεύς. Πρωτ ή , ὀξυτόνως, νῆσος παρὰ τῇ Σφακτηρίᾳ καὶ Πύλῳ. τὸ ἐθνικὸν Πρωταῖος. Πτελέ α , δῆμος Οἰνηίδος φυλῆς. ὁ δημότης Πτελεάσιος. τὰ τοπικὰ Πτελέαθεν Πτελέανδε Πτελέασιν. ἔστι καὶ πόλις· οὕτω γὰρ ἡ Ἔφεσος ἐκαλεῖτο. τὸ ἐθνικὸν Πτελεαῖος. Πτελεό ν , πόλις Ἰωνίας καὶ Τρωάδος καὶ τῶν περὶ Θερταλίαν Ἀχαιῶν, οὐδετέρως. καλεῖται δὲ ὅτι πολλὰς ἔχει πτελέας. ^[20]

Eth 538 ὁ πολίτης Πτελεάτης καὶ Πτελεούσιος, καὶ Πτελεεῖς ὡς Φενεεῖς. Πτέριο ν , πόλις Μήδων. τινὲς δὲ Πτερά οὐδετέρως τὴν ἀκρόπολιν Βαβυλῶνος. λέγεται καὶ θηλυκῶς ἡ Πτερί α . ἔστι καὶ Πτερία πόλις Σινώπης. τὸ ἐθνικὸν τῆς Μηδικῆς Πτεριηνός, τῆς δ' ἐν τῇ Σινώπῃ Πτέριος. Πτολεμαῖ ς , πόλις Φοινίκης. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ἀκὴ ἀπὸ τῆς ἰάσεως τοῦ γενομένου δήγματος Ἡρακλεῖ ὑπὸ ὄφεως. ὁ πολίτης Πτολεμαῖτης καὶ Πτολεμαιοεύς. Πτυχί α , νῆσος παρὰ τῇ Κερκύρᾳ. τὸ ἐθνικὸν Πτυχιεύς, ὡς Ὑρία Ὑριεύς. Πύγελ α , πόλις Ἰωνίας. ὁ πολίτης Πυγελεύς. Πυγμαῖο ι , ἔθνος, ἀπὸ Πυγμαίου τοῦ Δώρου τοῦ Ἐπάφου. Πύδη ς , πόλις καὶ ποταμὸς Πισιδίας. τὸ ἐθνικὸν Πυδήσιος, ὡς Φαγρήσιος καὶ Μαγνήσιος, οὗ τὸ Μαγνησία. Πύδν α , πόλις Μακεδονίας. ὁ πολίτης Πυδναῖος. Πυῆνι ς , πόλις Κόλχων. τὸ ἐθνικὸν Πυηνίτης τῷ λόγῳ τῶν εἰς ις ληγόντων. Πύθιο ν , τὸ πάλαι μεσαίτατον τῆς ἐν Κρήτῃ Γόρτυνος. οἱ κατοικοῦντες Πυθιεῖς καὶ οἱ τὸ Πύθιον οἰκοῦντες. ἐν ᾧ Ἀπόλλωνος ἱερόν ἐστι. καὶ Μακεδονίας Πύθιο ν , ἐν ᾧ καὶ τὰ Πύθια ἐπιτελεῖται. ^[20]

Eth 539 Πύθιος οὗν τὸ ἐθνικόν. ἔστι καὶ Πύθιον πλησίον τοῦ Ἀστακηνοῦ κόλπου. οἱ κατοικοῦντες Πυθιανοὶ καλοῦνται καὶ Πυθιανὰ ποτήρια. Πυθόπολι ς , Καρίας πόλις, ἡ μετὰ ταῦτα κληθεῖσα Νῦσ α . Πυθόπολις ἀπὸ Πυθοῦ περισπωμένως, ὡς ἀπὸ τῆς Ἑρμοῦ γενικῆς Ἑρμόπολις. ὁ δὲ Πυθῆς τοσοῦτον πλουσιώτατος ἦν, ὥστε τὸν Ξέρξην ὑποδεξάμενος ἐκάστῳ τῶν στρατιωτῶν ἀνὰ ἕξ δαρειακοὺς χρυσοὺς παρέσχεν. ὁ πολίτης Πυθοπολίτης ὡς Ἑρμοπολίτης. ἔστι καὶ ἄλλη Πυθόπολις Μυσίας. Πυθώ , ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος πόλις. „Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ“. τὸ ἐθνικὸν Πυθῶς,

ὡς Λητώ Λητώος, καὶ Πύθιος καὶ Πυθία καὶ Πυθιάς ὡς Ἑλικωνιάς, καὶ Πύθιον, καὶ πυθαΐζειν, ἀπὸ τοῦ Πυθαῖος διαλύσεως γενομένης, καὶ πυθαΐστης. καὶ τὸ τοπικὸν Πυθῶθεν διὰ τοῦ ὦ ὡς Κριῶθεν, καὶ μετὰ συστολῆς Πυθόθεν ὡς Λεσβόθεν. καὶ Πυθοῖ τὸ ἐν τόπῳ. καὶ παρὰ τὴν Πυθῶ Πυθεύς ὡς Ἐνυῶ Ἐνυεύς, καὶ ἀπὸ τῆς Πυθῆος γενικῆς ἰωνικῆς Πύθιος, ἐξ ἧς τὸ Πυθῆιος κτητικὸν καὶ Πυθαϊεύς καὶ Πυθαεύς ὡς Κρηταεύς. Πύλα ι , τόπος Ἀρκαδίας. καὶ Πυλαί α . τὸ ἐθνικὸν Πυλαιίτης. λέγεται καὶ Πύλαια τὸ οὐδέτερον ἐπὶ τῆς θυσίας. καὶ τὸ ἐπίρρημα Πυλαιόθεν. ^[20]

Eth 540 τὸ ἐθνικὸν Πυλάτης, τὸ θηλυκὸν Πυλᾶτις. Πυλὴν η , πόλις Αἰτωλίας. τὸ ἐθνικὸν Πυλῆνιος. τὸ θηλυκὸν Πυληνίς. Πύλο ς , πόλις ἐν Μεσσήνῃ. ἐκαλεῖτο δὲ Κορυφάσιο ν . τὸ ἐθνικὸν Πύλιος καὶ Πυλαῖος. λέγεται καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. τρία τοίνυν ἐθνικά, Πύλιος Πυλαῖος Πυλίων. Πύξι ς , πόλις ἐν μεσογαίῃ τῶν Οἰνῶτρων. [Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ.] τὸ ἐθνικὸν Πύξιος. Πυξοῦ ς , πόλις Σικελίας, κτίσμα Μικύθου. ὁ οἰκῆτωρ Πυξούντιος. Πυραί α , μοῖρα Θεσσαλίας, ὠνομασμένη ἀπὸ Πύρας. ὁ οἰκῆτωρ Πυραῖος. Πυραμίδε ς , ἐν Αἰγύπτῳ, κτίσμα ... εἰς ὃ λέγεται ἀνηλωκέναι κρομμύων καὶ σκοροδῶν καὶ τυροῦ τάλαντα μύρια πεντακόσια. ὠνομάσθησαν δὲ πυραμίδες ἀπὸ τῶν πυρῶν, οὓς ἐκεῖ συναγαγὼν ὁ βασιλεὺς ἔνδειαν ἐποίησε σίτου κατὰ τὴν Αἴγυπτον. Πύραμο ς , ποταμὸς ἐν Μαλλῶ τῆς Κιλικίας. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Λευκόσυρο ς . Πύρανθο ς , πόλις μικρὰ ἢ κώμη Κρήτης περὶ Γόρτυνα. ^[20]

Eth 541 οἱ κατοικοῦντες Πυράνθιοι. Πύρασο ς , πόλις Φθίας. κέκληται δὲ διὰ τὴν χώραν εἶναι πυροφόρον. τὸ ἐθνικὸν Πυρασαῖος. Πύργησο α , πολίχνιον Ἰταλίας. ὁ πολίτης Πυργησσαῖος. Πύργο ι , πόλις Μεσσήνης. τὸ ἐθνικὸν Πυργῖται. Πυρὴν η , ὄρος Εὐρώπης. καὶ Πυρηναῖα πόλις Λοκρίδος. Πύρινδο ς , πόλις Καρίας. τὰ εἰς ος καὶ εἰς α εἰς εὖς ἔχει τὸ ἐθνικόν. Πύρνο ς , ὡς Κύρνος, πόλις Καρίας. οἱ πολῖται Πύρνιοι. Πύρρ α , πόλις ἐν Λέσβῳ. ὁ πολίτης Πυρραῖος. ἔστι καὶ κώμη Λιγυστικῆ. ἔστι καὶ νῆσος. Πυρωναί α , πόλις Λοκρίδος ἀπὸ Πύρωνος „Λοκρῶν ἀγνυαὶ καὶ Πυρωναῖαι νάπαι“. Πῶλις καὶ Σῆνο ς , πόλεις [Αἰγύπτου] ἐν νήσοις. ὁ μὲν Πωλίτης, ὁ δὲ Σηνικός. Ῥάβ α , πόλις πρὸς τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ. τὸ ἐθνικὸν Ῥαβαῖος, ὡς Βάββα Βαββαῖος. Ῥαβάθμωβ α , πόλις τρίτης Παλαιστίνης, ἡ νῦν Ἀρεόπολι ς . ὁ πολίτης Ῥαβαθμωβηνός. Ῥαββατάμμαν α , πόλις τῆς ὀρεινῆς Ἀραβίας. ^[20]

Eth 542 λέγεται δὲ οὐδετέρως. τὸ ἐθνικὸν Ῥαββαταμμανηνός. Ῥάβενν α , πόλις Ἰταλίας. Ἑρμιππος ὁ Βηρύτιος Ῥούενναν αὐτὴν καλεῖ. Διονύσιος δ' ἐν ἐκκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας καὶ πληθυντικῶς καὶ διὰ τοῦ η καὶ δι' ἐνὸς ν „ἀμφοτέροι ἀπήντησαν Φλουμῖω περὶ τοὺς καλουμένους Ῥαβηνούς“. τὸ ἐθνικὸν Ῥαβεννάτης, παρὰ τοῖς Ἰταλοῖς Ῥαβεννήσιος. Ῥάγ α , πόλις ἐν Μηδίᾳ [τὸ ἐθνικὸν τῆς μὲν Ῥαγός Ῥάγιος, τῆς δὲ Ῥάγαι Ῥαγηνός ὡς Καρρηνός.] ἐκτισμένη ὑπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος. ἐκαλεῖτο δὲ Εὐρωπό ς . μετωνομάσθη δὲ καὶ Ἀρσάκη ἀπὸ Ἀρσάκου βασιλέως Περσῶν. ἔστι νῆσος Λυκίας Ῥά ξ , ἀλλὰ ταύτης μὲν τὸ ἐθνικὸν Ῥάγιος, τῆς δὲ πόλεως Ῥαγηνός. Ῥαδανουσί α , πόλις Μασσαλίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥαδανουσιεύς. Ῥαί α , πόλις μεταξὺ Σκυθίας καὶ Ὑρκανίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥαιαῖος. Ῥαιτο ί , Τυρρηνικὸν ἔθνος. ^[15]

Eth 543 Ῥάκηλο ς , πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥακήλιος. Ῥακῶτι ς . οὕτως ἢ Ἀλεξάνδρεια πρότερον ἐκαλεῖτο. ὁ οἰκῆτωρ Ῥακωτίτης. Ῥαμνοῦ ς , δῆμος τῆς Αἰαντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ῥαμνούσιος καὶ Ῥαμνουσία καὶ Ῥαμνουσίς. τὰ τοπικά Ῥαμνουντόθεν Ῥαμνοῦντάδε καὶ Ῥαμνοῦντι. Ῥάπτ α , ἡ μητρόπολις τῶν ἐντὸς Αἰθιοπῶν. οἱ οἰκῆτορες Ῥάψιοι. καὶ Ῥάπτα ὄρμος καὶ Ῥάπτος ποταμός. ἔστι δὲ καὶ μητρόπολις τῆς Βαρβαρίας [τὰ] Ῥάπτα καὶ αὕτῃ καλουμένη. Ῥαρεντό ς , πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥαρεντῖνος. Ῥ άριον πεδῖον ἐν Ἐλευσῖνι. καὶ Ῥ αρία γῆ. καὶ Ῥ αριάς ἡ Δημήτηρ. Ῥαῦκο ς , πόλις ἐν μεσογαίᾳ τῆς Κρήτης. τὸ ἐθνικὸν Ῥαύκιος καὶ Ῥαυκία. Ῥαφάνει α , πολίχνιον Συρίας. ὁ πολίτης Ῥαφανεώτης. τῶν δὲ εἰς ὠτης ἐθνικῶν τὰ πολλὰ τὸ ι πρὸ τοῦ ὦ ἔχει, Πηλιώτης Φθιώτης, σπάνια δὲ τὸ ε καὶ σχεδὸν ἀπὸ τῆς εἰ

- συσταλέντα, Ἡρακλεώτης. οὕτω καὶ Ῥαφανεώτης. Ῥάφει α , πόλις Συρίας. ὁ πολίτης Ῥαφεώτης. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τῆς ἱστορίας τῆς περὶ τὸν Διόνυσον. Ῥεάτιο ν , πόλις Ἰταλίας. ^[20]
- Eth 544 τὸ ἐθνικὸν Ῥεατῖνος, ὡς τοῦ Ῥήγιον Ῥηγῖνος. Ῥεμουρί α , πόλις πλησίον Ῥώμης. τὸ ἐθνικὸν Ῥεμουριάτης καὶ Ῥεμουριανός. Ῥέσαλ α , πόλις Ὀμβρικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ῥεσαλῖνος τῷ τῆς χώρας ἔθει. Ῥέσιν α , πόλις περὶ τὸν Ἄβρονον ποταμόν. καὶ εἰ μὲν ὡς Αἶγινα τονωθείη, τὸ ἐθνικὸν Ῥεσινάτης, εἰ δὲ ὡς Τερῖνα, Ῥεσιναιός. Ῥεσινάτης δὲ ἄμεινον. Ῥήβα ς , ποταμὸς παρὰ τῷ Πόντῳ. ἔστι καὶ χώρα, οὗ τὸ ἐθνικὸν Ῥηβαῖοι. Ῥήγιλλο ς , Σαβίνων πόλις. Ῥήγιο ν , πόλις Ἑλληνίς. ὁ πολίτης Ῥηγῖνος, τὸ θηλυκὸν Ῥηγῖνη, καὶ Ῥηγῖνον τὸ οὐδέτερον. Ῥήγμ α , πόλις, ὡς Ἄρμα. καὶ κόλπος Ῥήγμα περὶ τὸν Περσικὸν κόλπον. τὸ ἐθνικὸν Ῥηγματίτης. Ῥήν η , νῆσος μικρὰ πλησίον Δήλου. λέγεται καὶ Ῥηνίς καὶ Ῥηναί α . καὶ Ῥηναιεύς καὶ Ῥήνιος. Ῥῆνο ι , ἔθνος παροικοῦν τῷ Ῥήνῳ τῷ ποταμῷ καὶ ἀπ' αὐτοῦ καλούμενοι. Ῥιζηνί α , πόλις Κρήτης. ὁ πολίτης Ῥιζηνιάτης. Ῥίζι ς , ἄκρα μεγάλη, ἣν οἰκοῦσι Τρωγλοδύται. ^[20]
- Eth 545 οἱ κατοικοῦντες Ῥιζῖται. δύναται καὶ Ῥίζις Ῥίζιος Ῥιζιανός ὡς Φασιανός. Ῥιζοῦ ς , πόλις Θεσσαλίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥιζούντιος. Ῥίζω ν , πόλις τῆς Ἰλλυρίας καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος. ὁ πολίτης Ῥιζωνίτης. Ῥιθυμνί α , πόλις Κρήτης. τὸ ἐθνικὸν Ῥιθυμνιάτης καὶ Ῥιθύμνιος. Ῥινοκούρουρ α , πόλις Αἰγύπτου „ἀπὸ τῶν εἰσφικισμένων ἐκεῖ τοπαλαίων ἀνθρώπων τὰς ῥίνας ἡκρωτηριασμένων οὕτω καλουμένη“. τὸ ἐθνικὸν Ῥινοκουρουραῖος καὶ Ῥινοκουρουρίτης. Ῥίο ν , πόλις Μεσσηνίας ἢ Ἀχαΐας. καὶ ἄλλη Αἰτωλίας, ἣ καὶ Μολυκρικὸν ἐκαλεῖτο. Ῥιπαῖ α , ὄρος Ὑπερβορέων. τὸ ἐθνικὸν Ῥιπαῖος, οὗ παράγωγον τὸ Ῥιπαιεύς. Ῥίπ η , Ἀρκαδικὴ πόλις. βαρύτονον. τὸ ἐθνικὸν Ῥιπαῖος ὁμοίως. Ῥόβει α , περὶς. τὸ ἐθνικὸν Ῥοβειάτης καὶ Ῥοβεΐτης, καὶ κατὰ διάλυσιν Ῥοβεΐτης. Ῥοδανουσί α , πόλις ἐν Μασσαλίᾳ. ^[20]
- Eth 546 ὁ πολίτης Ῥοδανούσιος, καὶ τὸ θηλυκὸν Ῥοδανουσία. Ῥοδα ί , πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥοδαιάτης. Ῥόδ η , πόλις Ἰβηρίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥοδαῖος ὡς Μενδαῖος Ἰουδαῖος. Ῥοδί α , πόλις Λυκίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥοδιάς Ῥοδιεύς. καὶ τῆς Ῥόδης Ῥοδεύς. ἄμεινον δὲ τὸ Ῥοδιαῖος. Ῥοδό η , πόλις Ἰνδικῆ. τὸ ἐθνικὸν Ῥοδοῖτης, ὡς Ἀρσινοῖτης. Ῥοδόπ η , πόλις Ἰωνίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥοδοπεύς ὡς Σινωπεύς. Ῥόδο ς , νῆσος ἐπιφανεστάτη. ἐκαλεῖτο δὲ Ὀφιοῦσσα . καὶ Αἰθραί α , οἱ κατοικοῦντες Αἰθραῖοι. οἱ κατοικοῦντες Ῥόδιοι καὶ Ῥοδία. Ῥοδουντί α , χώρα πλησίον Οἴτης. ^[10]
- Eth 547 τὸ ἐθνικὸν Ῥοδούντιος. τὸ οὐδέτερον „Ῥοδούντιον αἶπος“. Ῥοδοῦσσ α , πόλις τῆς Ἀργείας. τὸ ἐθνικὸν Ῥοδούσιος ὡς Πιτυούσιος, καὶ Ῥοδουσσαῖος. Ῥοῖξο ς , ἐπίνειον Κιλικίας ἐπὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Σάρου ποταμοῦ. τὸ ἐθνικὸν Ῥοῖξιος ἢ Ῥοιζίτης. Ῥοῖτειο ν . ὦρος ἄκραν εἶναι φησι. καὶ πόλις δέ ἐστι Τρωάδος. ὁ πολίτης Ῥοιτειεύς καὶ Ῥοιτειάς καὶ Ῥοιτήης διὰ τοῦ ι . Ῥοιτί α , πόλις Βάκτρων. τὸ ἐθνικὸν Ῥοιτηνός ὡς Ἀριηνός, καὶ Ῥοιτιανός ὡς Βακτριανός. Ῥονδαῖο ι , ἔθνος Θράκιον. Ῥοξονοκαί α , πόλις. τὸ ἐθνικὸν Ῥοξονοκαῖος καὶ Ῥοξονοκαιάτης καὶ Ῥοξονοκαιανός. Ῥοπεῖ ς , ἔθνος. οὗ μέμνηται Φαβωρῖνος ἐν ἐπιτομῇ δ' τῆς Παμφίλης. Ῥύβδο ς , φρούριον Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥύβδιος. Ῥύγχα ι , χωρίον Εὐβοίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥυγχαῖος. Ῥύμ η , ὁ στενωπός. τὸ τοπικὸν Ῥυμαῖος ἢ Ῥυμίτης. Ῥύνδακο ς , πόλις μεταξὺ Φρυγίας καὶ Ἑλλησπόντου. ^[15]
- Eth 548 οἱ κατοικοῦντες Ῥυνδακηνοὶ ὡς Κυζικηνοί. λέγεται καὶ ἀπὸ τοῦ Ῥύνδακος θηλυκὸν Ῥυνδακίς, καὶ Ῥυνδακίτης. Ῥύπα ι , πόλις Ἀχαΐκῃ. λέγεται καὶ Ῥυπαί η , ἐξ οὗ τὸ Ῥυπαῖος. ὁ πολίτης Ῥύψ. τὸ κτητικὸν ἀπὸ τοῦ Ῥύπες Ῥυπικόν. Ῥύτιο ν , πόλις Κρήτης. ὁ πολίτης Ῥυτιεύς. τοῦ δὲ Ῥυτιασός Ῥυτιασσεύς ὡς Ἀλικαρνασσεύς. Ῥωγάν η , πόλις ἐν τῇ Ἰνδικῇ. Ῥώγ η , νῆσος ἐπὶ τῇ Λυκίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Ῥωγαῖος. Ῥωγμο ί , Κιλικίας ἐπίνειον. τὸ ἐθνικὸν Ῥωγμίτης. Ῥώμ η , διασημοτάτη πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥωμαῖος ὡς Θηβαῖος. καὶ Ῥωμαία καὶ Ῥωμαῖς. Ῥωμυλί

α , τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Σαυνιτῶν πόλις. τὸ ἐθνικὸν Ῥωμυλιάτης. Ῥώ ν , πόλις τῆς Γανδαρικῆς Σκυθίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥώνιος ἢ Ῥωνίτης ὡς Θωνίτης. Ῥωσό ς , πόλις Κιλικίας. τὸ ἐθνικὸν Ῥώσιος. ἀλλὰ καὶ Ῥωσεύς, ὡς ἀπὸ τοῦ Ταρσός Ταρσεύς. καὶ τὸ κτητικὸν Ῥωσικός „Ῥωσικός σκόπελος“. Σαβα ί , πόλις μεγάλη πλησίον τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ φρούριον. ^[20]

Eth 549 τὸ ἐθνικὸν τῆς πόλεως καὶ τοῦ φρουρίου Σαβαῖοι καὶ θηλυκῶς Σαβαία. καὶ τὸ κτητικὸν Σαβαίτικόν, ὡς ἀπὸ τοῦ Σπάρτης Σπαρτιακόν. Σαββατί α , κώμη Κελτική. τὸ ἐθνικὸν Σαββατιανός καὶ Σαββάτιος. Σαβῖνο ι , Ἰταλικὸν ἔθνος. τὸ θηλυκὸν Σαβίνη καὶ ἐπὶ τῆς γυναικὸς καὶ ἐπὶ τῆς χώρας. Σάβο ι , ἔθνος Φρυγίας. λέγονται καὶ ἀντὶ τοῦ βάκχοι παρὰ Φρυζίν. Σαβ ώ , πόλις μεγάλη πέραν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. οἱ πολῖται Σαβαῖοι. Σαγαλασσός ς , πόλις Πισιδίας. λέγεται καὶ Σελγησσός ς . τὸ ἐθνικὸν Σαγαλασσεύς καὶ Σαγαλασσηνός. Σαγαρτί α , χερρόνησος παρὰ τῇ Κασπίᾳ θαλάσση. τὸ ἐθνικὸν Σαγάρτιοι. Σαγγάριο ς , ποταμὸς τῆς κάτω Φρυγίας. τὸ ἐθνικὸν Σαγγάριος. προὔφη γὰρ ὁ τύπος τοῦ πρωτοτύπου καταληφθεὶς. Σάγουντο ς , πόλις ἐν Ἰσπανίαις. οἱ πολῖται Σαγούντιοι. Σάδαλι ς , Αἰγυπτία πόλις. τὸ ἐθνικὸν Σαδαλίτης. Σάζο ι , ἔθνος παρὰ τῷ Πόντῳ. Σαιδην ή , ὄρος Κύμης. τὸ ἐθνικὸν Σαιδηνός καὶ Σαιδηνή ή χώρα. Σαῖζα ι , ἔθνος παρὰ τῷ Ἰστρῳ. ^[20]

Eth 550 Σαί ς , πόλις Αἰγύπτου. κλίνεται δὲ Σάεως ὡς Μέμφεως. [καὶ κτητικὸν Σάιος καὶ Σαῖα] καὶ Σαῖτης νομὸς καὶ ὁ πολίτης. καὶ κτητικὸν Σαῖτικόν. τὸ θηλυκὸν Σαῖτις. καὶ Σαῖτηνός. Σάκα ι , ἔθνος. τοὺς Σκύθας οὕτως φασίν, ἀπὸ τοῦ ὅπλου, ὅτι αὐτὸ εὗραντο. τὸ θηλυκὸν Σακίς. Σάκο ς , κώμη τῆς ἐν Μακεδονίᾳ Πιερίας. τὸ ἐθνικὸν Σάκιος. Σακχηνο ί , ἔθνος Ἀράβιον. Σάλαγγο ς , ὡς πέλαγος, ἔθνος Ἰταλίας. ἔστι δὲ καὶ ἕτερον ἔθνος Ἰνδικόν. Σαλάμιο ι , ἔθνος Ἀράβων. σάλαμα δὲ ἡ εἰρήνη. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ ἔνσπονδοι γενέσθαι τοῖς Ναβαταίοις. Σαλαμί ς , ἡ πρὸς τῇ Ἀττικῇ νῆσος καὶ πόλις. ^[10]

Eth 551 ὁ πολίτης Σαλαμίνιος καὶ Σαλαμινία. Σάλαρ ς , ὡς μάκαρς, νῆσος Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Σαλάρτιος ὡς Τιρύνθιος. Σαλγανεύ ς . „μετὰ τὴν Χαλκίδα ἐστὶν ὁ Σαλγανεύς συνάπτων τῷ Εὐρίπῳ“. ἔστι δὲ πόλις Βοιωτίας. ὁ οἰκῆτωρ Σαλγάνιος. δύναται δὲ καὶ Σαλγανείτης καὶ Σαλγανεύς Ἀπόλλων. Σάλγα ς , ποταμὸς καὶ πόλις Σάλγα τῆς Μαυριτανίας. τὸ ἐθνικὸν Σαλγαῖος ἢ Σαλγανός. Σαλησίο ι , μοῖρα Παιόνων. „Σαλησίοις δ' οἵπερ καὶ αὐτοὶ μοῖρα Παιόνων τυγχάνουσι“. Σαλλεντί α , πόλις Μεσσαπίων. τὸ ἐθνικὸν Σαλλεντίνος. Σάλλυε ς , ἔθνος Λιγυστικόν, πολεμήσαν Ῥωμαίοις, ὡς Χάραξ ἐν δεκάτῳ χρονικῶν. Σαλμακί ς , πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Σαλμακίτης, καὶ Σαλμακεύς διὰ τὸ ἐπιχώριον. Σαλμηνο ί , ἔθνος νομαδικόν, ὡς Γλαῦκός φησιν ἐν .. Ἀραβικῆς ἀρχαιολογίας. Σάλμο ς , πόλις Βοιωτίας, ἧς οἱ πολῖται Σαλμώνιοι, ὡς Ἑλλάνικος ἐν δευτέρῳ Δευκαλιωνείας. Σαλμυδησσός ς , κόλπος τοῦ Πόντου. τὸ ἐθνικὸν Σαλμυδησσιος καὶ Σαλμυδησσία καὶ Σαλμυδησσηνοί. ^[20]

Eth 552 ἢ ἀπὸ τόπου σχέσις Σαλμυδησσόθεν. Σάλμυκ α , πόλις περὶ τὰς Ἡρακλέους στήλας. τὸ ἐθνικὸν ὡς ἀπὸ τῆς Σάλμυκος Σαλμυκῖνος ὡς Ἐρυκῖνος. Σαλμών η , πόλις τῆς Πισατίδος καὶ κρήνη ὁμωνύμως, ἀπὸ τοῦ Σαλμωνέως τοῦ βασιλέως. ὁ πολίτης Σαλμωνεύς ἢ Σαλμωνείτης ὡς Ἀταρνείτης. τὸ θηλυκὸν Σαλμωνεῖτις. Σάλων α , πόλις Ἰλλυρίας. τὸ ἐθνικὸν Σαλωνίτης. εἰσὶ καὶ Σαλῶναι πόλις Δελματίας, ὧν Σαλωνεύς τὸ ἐθνικόν, ὡς Πρίσκος ἐν ἔκτῳ. Σαλώνει α , πόλις Βιθυνίας. καὶ τόπος Σάλων Σάλωνος. ὁ κατοικῶν Σαλωνεῖτης. οὐκ ἔστι δὲ τοῦ Σάλωνος ὁ Σαλωνεῖτης, ἀλλὰ τῆς Σαλωνείας. λέγεται καὶ Σαλωναῖος. Σαμάρει α , πόλις τῆς Ἰουδαίας, ἡ μετονομασθεῖσα Νεάπολι ς . καὶ Ἐπαφρόδοτος μὲν τὸ ἐθνικὸν αὐτῆς Σαμαρεύς εἶπε καὶ τὴν πρώτην συλλαβὴν ἐμήκυνεν, ὁ δ' Ἀντίοχος Σαμαρεῖτης. Σάμβο ς , πόλις Ἀράβων. ^[15]

Eth 553 καὶ ἐνικῶς μὲν ἡ πόλις, πληθυντικῶς δὲ οἱ πολῖται Σάμβοι. καὶ Σαμβίτης. Σαμηνο ί , νομάδων Ἀραβίων ἔθνος. Σαμικό ν , οὐδετέρως, Τριφυλιακὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Σαμικεύς ὡς ἀπὸ τοῦ

οὐδετέρου, ἢ Σαμικόν ὡς Ἀττικόν τῆς Ἀττικῆς. Σάμνιο ν , πόλις Πρετανίας. τὸ ἐθνικὸν Σάμνιος καὶ Σαμνίτης. καὶ Σαμνιτικὸς κτητικόν. Σαμοθράκ η , νῆσος πρὸς τῇ Θράκῃ, πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τῶν Σαμίων καὶ τῶν Θρακῶν. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Δαρδανί α . τὸ ἐθνικὸν Σαμοθράξ καὶ Σαμοθράκιος. Σάμορνα καὶ Σάμορνος ἢ Ἐφεσος ἐκαλεῖτο. τὸ ἐθνικὸν τῆς Σαμόρνης Σαμορναῖος, τῆς δὲ Σάμορνος Σαμόρνιος. Σάμο ς , ἐπιφανὴς πρὸς τῇ Καρίᾳ νῆσος. ἐκλήθη δὲ πρότερον Παρθενία καὶ Δρύουσα καὶ Ἀνθέμουσα καὶ Μελάμφυλλο ς . τὸ ἐθνικὸν Σαμαῖος καὶ Σάμιος καὶ Σαμία. καὶ Σαμιακός. Σαμόσατ α , πόλις Κομμαγηνῆς ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ. ^[15]

Eth 554 ὁ πολίτης Σαμοσατεύς. Σαμυδάκ η , πόλις Καρμανίας. τὸ ἐθνικὸν Σαμυδακηνός, ὡς τῆς Ἀρτάκης Ἀρτακηνός. Σαμυλί α , πόλις Καρίας, Μοτύλου κτίσμα τοῦ τὴν Ἑλένην καὶ Πάριν ὑποδεξαμένου. τὸ ἐθνικὸν Σαμυλιανός. Σάμφ η , πόλις Φοινίκης. τὸ ἐθνικὸν Σαμφαῖος. Σάμφ α , κώμη τῆς Ἀραβίας. τὸ ἐθνικὸν Σαμψηνός. σάμψα δὲ παρὰ τοῖς Ἀραψιν ὁ ἥλιος. Σάμψειρ α , πόλις Αἰγύπτου. τὸ ἐθνικὸν Σαμψειρώτης ὡς Μαρεώτης, καὶ Σαμψειρίτης. Σανδάλιο ν , Πισιδίας χωρίον. ὁ τοῦτο οἰκῶν Σανδαλιεύς. Σάνδω ν , πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Σανδώνιος ὡς Αὐλώνιος Σαλώνιος. Σάνει α , πόλις Ἰνδική, ὡς Ἀδριανὸς Ἀλεξανδριάδος ἐβδόμῳ. τὸ ἐθνικὸν Σανεύς. Σάν η , πόλις Θράκης μεταξὺ Ἄθω καὶ Παλλήνης. οἱ πολῖται Σάνιοι καὶ Σαναῖοι ὡς Καναῖοι. Σάνιν α , πόλις ἐπὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. ^[15]

Eth 555 τὸ ἐθνικὸν Σανιναῖος ὡς Κωνσταντιναῖος. ἀλλ' ἐπειδὴ τῷ εἰς ιτης χαίρουσι τύπῳ, γίνεται Σανινίτης. Σαννίγα ι , ἔθνος Σκυθίας τοῖς Ἀβασγοῖς παρακείμενον. Σάντι ς , πόλις Κελτική. τὸ ἐθνικὸν Σαντίτης ὡς Λέπτis Λεπτίτης. Σάντονε ς , ἔθνος τῆς Ἀκυϊτανίας. Σάξονε ς , ἔθνος οἰκοῦν ἐν τῇ Κιμβρικῇ χερρονήσῳ. Σάο ς , ἡ τῶν Σαῖων νῆσος. τὸ ἐθνικὸν Σάιος. Σάπα ι , ἔθνος Θράκης. λέγονται δὲ Σαπαῖοι καὶ Σάιο ι . καὶ τὸ κτητικὸν Σαπαῖκόν καὶ Σαπαϊκή. Σάπειρε ς , ἔθνος ἐν τῇ μεσογείᾳ τῆς Ποντικῆς, οἱ νῦν διὰ τοῦ β λεγόμενοι Σάβειρε ς . Σαπφειρην ἢ , νῆσος ἐν τῷ Ἀραβίῳ. ^[10]

Eth 556 ἐκ ταύτης ὁ σάπφειρος λίθος. Σάρακ α , χώρα Ἀραβίας μετὰ τοὺς Ναβαταίους. οἱ οἰκοῦντες Σαρακηνοί. Σάραπι ς , νῆσος ἐν τῷ Ἰνδικῷ κόλπῳ. τὸ ἐθνικὸν Σαραπίτης. Σάραπτ α , πόλις Φοινίκης. ὁ πολίτης Σαράπτιος καὶ Σαραπτία καὶ Σαραπτηνός. Σάργανθ α , πόλις Ἰβηρίας. τὸ ἐθνικὸν Σαργανθίνος. Σάργαντι ς , πόλις καὶ φυλακὴ Αἰγυπτία. ὁ πολίτης Σαργαντίτης, ὡς Ναυκρατίτης. Σάρδαο ν , ὄρος περὶ Ἀσωπόν. τὸ ἐθνικὸν Σαρδαῖος καὶ Σαρδαιεύς. Σαρδησό ς , πόλις Κιλικίας πλησίον Λυρνησοῦ. ὁ οἰκῆτωρ Σαρδήσιος. καὶ Σαρδήσιος ὁ Ζεὺς τιμᾶται. Σάρδι ς , πόλις Λυδίας. ὁ πολίτης Σαρδιανός καὶ Σαρδιανή. τὸ κτητικὸν Σαρδιανικός καὶ Σαρδιανική καὶ Σαρδιανός. Σάρδο ς , ὡς Πάρθος, πόλις Ἰλλυρίας. οἱ πολῖται Σαρδηνοί. Σαρδ ῶ , νῆσος ὁ Σάρδος οὖν τῇ Σαρδοῖ ἀναλόγως. λέγεται καὶ Σαρδών, ὡς τῇ Πυθῷ παράκειται τὸ Πυθών. ^[15]

Eth 557 ἐκαλεῖτο δὲ Ἰχνοῦσσ α , διότι ἐοικυῖα ἦν ἀνθρώπου ἵχνει. ὁ κατοικῶν Σαρδόνιος καὶ Σαρδονία καὶ Σαρδῶος. καὶ Σαρδονικός καὶ Σαρδονική. Σάριχ α , πόλις Καππαδοκίας. τὸ ἐθνικὸν Σαριχηνός ἢ Σαριχεύς ὡς Τυανεύς. Σαρμάτα ι , ἔθνος Σκυθικόν. ἡ χώρα αὐτῶν Σαρματία καὶ Σαρματικὸν ὄρος. Σαρνοῦ ς , ὡς Μυοῦς, πόλις Ἰλλυρική. τὸ ἐθνικὸν Σαρνούσιος ὡς Μυοῦσιος. Σαρπηδῶ ν , πόλις Θράκης. τὸ ἐθνικὸν Σαρπηδόνιος καὶ Σαρπηδονία. Σάρτ η , πόλις περὶ τὸν Ἄθω. τὸ ἐθνικὸν Σαρταῖος. Σάρω ν , τόπος Τροιζήνης. Σαρώνιος οὖν καὶ Σαρωνία καὶ Σαρωνικός καὶ Σαρωνική. Σάτρ α , πόλις Κρήτης, ἢ μετονομασθεῖσα Ἐλευθέρν α . ὁ πολίτης Σατραῖος. Σατορνί α , ἡ Ἰταλία πρῶτον ἐκαλεῖτο. τὸ ἐθνικὸν Σατορνίνος, καὶ τὸ κύριον ὁμοίως. Σάταλ α , πόλις Ἀρμενίας, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Σαταλεύς. Σατίκολ α , πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Σατικολανός ὡς Μεδιολανός. Σάτρα ι , ἔθνος Θράκης, ὡς Ἐκαταῖος ἐν Εὐρώπῃ φησί. Σατρί α , πόλις Ἰταλίας. ^[20]

Eth 558 τὸ ἔθνικὸν Σατριάνας, ὡς Διονύσιος. Σατύριον, χώρα πλησίον Τάραντος. τὸ ἔθνικὸν Σατυρίνος καὶ Σατύριος. Σαῦ α, οὐδετέρως, κώμη τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. οἱ κωμηταὶ Σαυηνοί. ἔστι δὲ καὶ Σαῦνις πόλις Ἀραβίας, ἧς καὶ ἡ αἰτιατικὴ Σαῦνιν. Σαυνίτα ι, τῶν Ἰαπύγων ὄμοροι. καὶ τὸ θηλυκὸν Σαυνίτις, καὶ τὸ κτητικὸν Σαυνιτικός. Σαῦρ α, πόλις Σαυνιτῶν. τὸ ἔθνικὸν „Σαυρανῶν δ’ οἱ κορυφαϊότατοι“. Σαυρομάτα ι, ἔθνος Ἰνδικόν. καὶ Σαχαλίτης κόλπος. „κατὰ τοῦτον, τὸν Σαχαλίτην κόλπον, κεῖνται πελάγιοι νῆσοι ἑπτὰ“. Σεβαστὴ ἡ, πόλις Ἀρμενίας, ἡ νῦν Σεβάστεια καλουμένη, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ Ἐφέσιος. ἔστι δὲ καὶ [ἐν] τῇ Σαμαρείτιδι πολίχινιον. τὸ ἔθνικὸν Σεβαστηνός. λέγεται καὶ ἡ πρὸς τῇ Κωρύκῃ χερρόνησος οὕτως. Σέβεδα, λιμὴν Λυκίας, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν περίπλῳ. τὸ ἔθνικὸν Σεβεδεύς. Σεβέννυτο ς, πόλις Αἰγύπτου καὶ λίμνη καὶ ποταμός. καὶ Σεβεννύτης νομός καὶ πολίτης. καὶ Σεβεννυτικὸν στόμα. Σεγίδ α, πόλις Κελτιβήρων. [20]

Eth 559 τὸ ἔθνικὸν Σεγίδαῖος. Σεθρό η, πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Σεθροΐτης, ὡς Ἀρσινοΐτης. Ἀλέξανδρος τρίτῳ Αἰγυπτιακῶν. Σειρήνουσαι „νῆσοι ἐν τῇ Ἰταλίᾳ περὶ τὸν πορθμὸν ἐπ’ αὐτῆς τῆς ἄκρας κείμεναι προπεπτωκότος τόπου καὶ διαλαμβάνοντος τοὺς κόλπους, τὸν [τε] περιέχοντα Κύμην [καὶ] τὸν διειληφότα τὴν καλουμένην Ποσειδωνίαν, ἐν ᾧ καὶ νεῶς αὐτῶν ἴδρυται καὶ τιμῶνται καθ’ ὑπερβολήν. ὧν καὶ τὰ ὀνόματα ταῦτα, Παρθενόπη καὶ Λευκωσία καὶ Λίγεια“. τὸ ἔθνικὸν Σειρηνούσιος καὶ Σειρηνουσαῖος. Σέκελλ α, κώμη Παλαιστίνης, ὡς Ἰώσηπος. τὸ ἔθνικὸν Σεκελλοί. Σελασί α, πόλις τῆς Λακωνικῆς. τὸ ἔθνικὸν Σελασιεύς, ὡς τῆς Πειρασίας Πειρασιεύς. Σέλγ η, πόλις Πισιδίας, ἄποικος Λακεδαιμονίων. [10]

Eth 560 οἱ πολῖται Σελγεῖς. καὶ Σελγικὴ κτητικόν. Σελεύκει α, πόλις ἐπὶ Κιλικίᾳ τραχεῖα λεγομένη. ὠνόμασε δὲ Σελεύκειαν αὐτὴν Σέλευκος ὁ Νικάτωρ, ὡς Ἀλέξανδρός φησι. πρότερον δὲ Ὀλβία ἐκαλεῖτο καὶ Ὑρί α. οἱ πολῖται ἀπὸ τῆς Ὑρίας Ὑριεῖς, καὶ τῆς Ὀλβίας Ὀλβιανοί, καὶ τῆς Σελευκείας Σελευκεῖς καὶ Σελευκεύς καὶ Σελευκηνός, καὶ Σελευκίς ἡ χώρα. ἔστι καὶ ποτηρίων εἶδος Σελευκίς, ἀπὸ Σελεύκου. Σέλευκο ς, πόλις παρὰ τῇ ἐν Συρίᾳ Ἀπαμείᾳ, ἀρσενικῶς λεγομένη. ὁ πολίτης Σελευκίτης. Σελευκόβηλο ς, πόλις Συρίας, πλησίον ὁ πολίτης Σελευκοβηλίτης καὶ Σελευκοβηλαῖος. λέγεται καὶ Σελευκεύς πρὸς τῷ Βήλῳ. οὕτω γὰρ Πausanίας ἐν τῷ περὶ Ἀντιοχείας φησί. Σελήνης πόλις, [πόλις] Τυρρηνίας. τὸ ἔθνικὸν Σεληνοπολίτης. καὶ ἑτέρα μεγάλη μία τῶν Ἑκατὸν νήσων. ἔστι καὶ σελήνη πόπανόν τι τῷ ἄστρῳ παραπλήσιον. ὁ οἰκῆτωρ Σεληνίτης καὶ Σεληναῖος. Σελινοῦ ς, πόλις Σικελίας, ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς λεγομένη. [20]

Eth 561 ὁ πολίτης Σελινούντιος καὶ Σελινούσιος καὶ Σελινουντία. Σελλασί α, πόλις Λακωνικῆς. Θεόπομπος ἐν τετάρτῳ Ἑλληνικῶν. ὁ πολίτης Σελλασιεύς, ὡς τῆς Ἀπίας Ἀπιεύς. Σελλοί ι, οἱ Δωδωναῖοι. „ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ σοὶ ναίουσ’ ὑποφῆται“. λέγεται καὶ δίχα τοῦ ς Ἑλλοί ι. Σέμφη, ὡς Τύμφη, πόλις τῆς κατὰ Εὐφράτην Ἀραβίας. τὸ ἔθνικὸν Σεμφαῖος καὶ Σεμφηνός. Σέννονες ς, ἔθνος Γαλατικόν, ὡς Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν πρώτῳ. Σενοεσσανοί ι, ἔθνος Ἰταλικόν, ὡς Πολύβιος ἐν τρίτῳ. Σέριφο ς, μία τῶν Σποράδων, ἐξ οὗ καὶ τὸ βάτραχος Σερίφιος. καὶ τὸ θηλυκὸν Σεριφία καὶ Σεριφαία. Σερμυλί α, πόλις παρὰ τὸν Ἄθω, ὡς Ἑκαταῖος. ἔοικε δὲ ὡς παρὰ τὸ Σερμύλιον τὸ ἔθνικὸν Σερμυλιαῖος καὶ Σερμυλία καὶ Σερμυλιεύς. Σέρρειον, ἀκρωτήριον τῆς Θράκης. ἔστι καὶ πόλις Σαμοθράκης. τὸ ἔθνικὸν Σερρειεύς καὶ Σερρεώτης, ὡς τοῦ Λαύρειον Λαυρεώτης, καὶ Σερρεάτης, ὡς Λέπρεον Λεπρεάτης. καὶ Σέρρειον τεῖχος ς, οὗ τὸ ἔθνικὸν Σερρειοτειχίτης. καὶ ἀπὸ τοῦ Σέρρεια ὄρη Σέρρειος ἔθνικόν. λέγεται καὶ Σέρρα, ἧς ἡ γενικὴ κατ’ Ἴωνας Σέρρης, καὶ Σερρατειχίτης. Σεσάρηθο ς, πόλις Ταυλαντίων, ὡς φησιν Ἑκαταῖος. [20]

Eth 562 καὶ τὸ ἔθνικὸν Σεσαρήθιος. Σεσίνδιο ν, πόλις Ἰνδική. τὸ ἔθνικὸν Σεσίνδιος, ὡς τῆς Ἰσίνδου Ἰσίνδιος. Σέστιο ν, πόλις ἐν μεσογείᾳ Οἰνώτρων. τὸ ἔθνικὸν Σεστιεύς, ὡς τὰ εἰς οὐδέτερα.

Σηκοανός, πόλις Μασσαλιωτῶν. ἄφ' οὗ τὸ ἔθνικόν Σηκοανοί, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν πρώτῃ. Σηλυμβρία, πόλις Θράκης. κέκληται δὲ ἀπὸ Σήλυος. βρία γὰρ κατὰ Θράκας ἡ πόλις, ὡς Πολτυμβρία ἢ Πόλτυος πόλις. ὁ πολίτης Σηλυμβριανός. Σημαχίδα, δῆμος Ἀττικῆς, ἀπὸ Σημαχίου, ὃ καὶ ταῖς θυγατράσιν ἐπεξενώθη Διόνυσος, ἄφ' ὧν αἱ ἱέρειαι αὐτοῦ. ἔστι δὲ τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. Φιλόχορος δὲ τῆς Ἐπακρίας φησὶ τὸν δῆμον. ὁ δημότης Σημαχίδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Σημαχιδῶν ἐν Σημαχιδῶν εἰς Σημαχιδῶν. Σήνη, πόλις Κελτικῆ. ὁ πολίτης Σηναῖος καὶ Σήνων. Σῆνος, πόλις Αἰγύπτου. Ἐκαταῖος ἐν αὐτῆς περιηγήσει. ὁ πολίτης Σηνικός. Σῆρος, ἔθνος Ἰνδικόν, ἀπροσμιγῆς ἄνθρωποις, ὡς Οὐράνιος ἐν τρίτῳ Ἀραβικῶν. Σήσαμον, πόλις Παφλαγονίας, ἐν ἣ ὥκησεν ὁ πρῶτος Φινεύς. Δίδυμος δὲ νῆσον αὐτὴν φησι. τὸ ἔθνικόν Σησαμηνοί καὶ Σησαμίτης. Σηστός, πόλις πρὸς τῇ Προποντίδι. ^[20]

Eth 563 λέγεται δὲ ἀρσενικῶς παρ' Ἐφόρω. οἱ δ' Ἀθηναῖοι „ἐν τῇ Σηστῷ“ φασιν. ὁ πολίτης Σήστιος· ἔστι δὲ ὡς Φαῖστος Φαίστιος. Σηταῖον, χώρα παρὰ Σύβαριν, ἐνθα Σήταιαν, μίαν τῶν αἰχμαλώτων, πείσασαν τὰς ἄλλας τῶν Ἑλλήνων ἐμπρῆσαι τὰς ναῦς αὐτοὶ ἐσταύρωσαν. τὸ ἔθνικόν Σηταῖος. Σητία, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἔθνικόν Σητῖνοι. εἰσὶ δὲ καὶ Σητοί [Βιθυνίας] πόλις. τὸ ἔθνικόν τῶν Σητῶν τῶν ἐν Βιθυνίᾳ Σηταῖος. λέγονται καὶ Σητοί, ὡς Δελφοί καὶ Λοκροί. Σιαγαθουργοί, ἔθνος, περὶ οὗ φησι Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ Σαρματίας. Σίβα, Ἰνδικόν ἔθνος, ἅμα Δηριάδῃ μαχεσάμενον Διονύσῳ, καθά φησι Διονύσιος. Σίβδα, πόλις Καρίας. οἱ πολῖται Σιβδάται. τὸ ἔθνικόν Σιβδανός καὶ Σιβδίτης. Σιβερίν, πόλις Οἰνώτρων. τὸ ἔθνικόν Σιβερῖνος. προκατελήφθη γὰρ ὁ τύπος τῷ πρωτοτύπῳ. Σίβυρτος, πόλις Κρήτης. τὸ ἔθνικόν Σιβύρτιος, ὡς Πολύβιος ἐν τρισκαιδεκάτῳ. Σίγαθα, πόλις Λιβύης, ὡς Στράβων ἐπτακαιδεκάτῃ. ^[15]

Eth 564 ὁ πολίτης Σιγαθεύς. Σίγγα, πόλις Λιβύης, ὡς Πολύβιος δωδεκάτῳ. τὸ ἔθνικόν Σιγγαῖος. Σίγγαρα, πόλις Ἀραβίας πρὸς τῇ Ἐδέσσει, ὡς Οὐράνιος ἐν πρώτῳ Ἀραβικῶν. ὁ πολίτης Σιγγαρινός. Σίγγος, πόλις παρὰ τῷ Ἄθῳ. τὸ ἔθνικόν Σίγγιος, καὶ Σιγγικός τὸ κτητικόν. καὶ Σιγγαῖος. Σίγγα, πόλις Παμφυλίας. τὸ ἔθνικόν Σιγγυάτης, ὡς Αἰγύας Αἰγυάτης. Σίγειον, πόλις Τρωάδος, ὡς Στράβων τρισκαιδεκάτῃ. ὁ πολίτης Σιγειεύς, τὸ θηλυκὸν Σιγείας. καὶ Σιγειακός. ἔστι καὶ ἄλλο ἔθνικόν Σίγειος. Σίγη, πόλις Τρωάδος, ὡς Ἐκαταῖος Ἀσία. τὸ ἔθνικόν Σιγίτης. Σιγνία, πόλις Ἰταλίας, ὡς Στράβων πέμπτῃ. τὸ ἔθνικόν Σιγνῖνος. Σίγριο, Λέσβου λιμὴν. ^[15]

Eth 565 τὸ ἔθνικόν δύναται καὶ Σιγριεύς καὶ Σίγριος. Σίγυννον, πόλις Αἰγυπτίων, ὡς Κτησίας ἐν πρώτῳ περίπλῳ. οἱ πολῖται Σίγυννοι. Σιδάκη, πόλις Λυκίας, ἀπὸ Σιδάκης τῆς Ἀμισωδάρου. τὸ ἔθνικόν Σιδακηνός καὶ Σιδακηνή [καὶ Σιδακηνόν], καὶ Σιδακεύς τῷ τῆς χώρας ἔθει· χαίρουσι γὰρ τῷ τύπῳ. Σιδαροῦς, πόλις [Λυκίας] καὶ λιμὴν. τὸ ἔθνικόν Σιδαρούντιος ὡς Τραπεζούντιος. Σίδη, πόλις Παμφυλίας, ὡς Ἐκαταῖος Ἀσία. κέκληται δὲ ἀπὸ Σίδης τῆς θυγατρὸς μὲν Ταύρου, γυναικὸς δὲ Κιμῶλου, ἄφ' οὗ ἡ νῆσος. ὁ πολίτης Σιδήτης. τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἔχει διὰ τοῦ η διὰ τὸν βαρὺν τοῦ πρωτοτύπου τόνον. τὰ γὰρ εἰς η λήγοντα δισύλλαβα πρωτότυπα ὁξυνόμενα μὲν διὰ τοῦ ε τὸ παράγωγον ἐκφέρει, φυλὴ φυλέτης, βαρυνόμενα δὲ διὰ τοῦ η, κώμη κωμήτης, Πύλη Πυλήτης καὶ Πυλάτης. Σιδήλη, πόλις Ἰωνίας. Ἐκαταῖος Ἀσία. ὁ πολίτης Σιδηληνός. Σιδήνη, πόλις Λυκίας, ὡς Ξάνθος ἐν Λυδιακῶν τετάρτῳ. τὸ ἔθνικόν Σιδηνός ὡς Σωφηνός. Σιδουῖς, κώμη Κορίνθου ἢ Μεγαρίδος ἐπίνειον. τὸ ἔθνικόν Σιδούντιος. ἔστι καὶ περὶ Κλαζομενὰς κώμη. καὶ ἄλλῃ τῆς Ἐρυθραίας. ^[20]

Eth 566 καὶ τόπος τῆς Παμφυλίας. τὸ ἔθνικόν Σιδουσίος. Σίδουσα, πόλις Ἰωνίας. Ἐκαταῖος Ἀσία „ἐν δὲ Σίδουσα πόλιν“. Σίδυμα, πόλις Λυκίας, ἥς Ἀλέξανδρος μέμνηται ἐν πρώτῳ Λυκιακῶν. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Σιδύμου. ὁ πολίτης Σιδυμεύς. Σιδών, πόλις Φοινίκης. Ἐκαταῖος Ἀσία. ὁ πολίτης Σιδώνιος διὰ τοῦ ω μεγάλου καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ. καὶ Σιδωνίς τὸ θηλυκόν. ἀλλὰ καὶ Σιδῶν ἔθνικόν. Σιδωνία, πόλις Τρωάδος. τὸ ἔθνικόν Σιδώνιος προκατελήφθη γὰρ τὸ πρωτότυπον. Σιθηνοί, ἔθνος παρακείμενον τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὡς Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ. Σιθωνία,

μέρος Θράκης. τὸ ἐθνικὸν Σιθώνιος καὶ Σιθωνίη. Σικάνη , πόλις Ἰβηρίας, ὡς Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Σικάνιος. Σικανία , ἡ περὶ χωρὸς Ἀκραγαντίνων. καὶ ποταμὸς Σικανός , ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος. Σικελία , ἡ χώρα καὶ ἡ νῆσος. [[Σικανία πρότερον ὠνομάζετο, εἴτα Σικελία ἐκλήθη, ὡς φησιν Ἑλλάνικος Ἱερειῶν τῆς Ἡρας β' „ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ Αὖσονες ὑπὸ τῶν Ἰαπύγων ἐξ Ἰταλίας ἀνέστησαν, ὧν ἦρχε Σικελός· καὶ διαβάντες εἰς τὴν νῆσον τὴν τότε Σικανίαν καλουμένην περὶ τὴν Αἴττην καθιζόμενοι ὥκουν αὐτοὶ τε καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Σικελὸς βασιλείην ἐγκαταστησάμενος, καὶ ἐντεῦθεν ὀρμώμενος [ὁ Σικελὸς οὗτος] πάσης ἤδη τῆς νήσου τότε [ταύτης] Σικελίας καλουμένης ἀπὸ τοῦ Σικελοῦ [τουτοῦ], ὃς καὶ ἐν αὐτῇ ἐβασίλευσε“. [5]

Eth 567 καὶ Μένιππος δὲ ταῦτά φησιν. [Θουκυδίδης δὲ οὕτως] „ἐλθόντες εἰς Σικελίαν στρατὸς πολὺς ἐξ Ἰταλίας τοὺς τε Σικανοὺς κρατήσαντες μάχῃ ἀπέστειλαν εἰς τὰ μεσημβρινὰ καὶ τὰ ἐσπέρια μέρη αὐτῆς καὶ ἀντὶ Σικανίας Σικελίαν τὴν νῆσον ἐποίησαν καλεῖσθαι, καὶ τὰ κράτιστα τῆς γῆς ὥκησαν ἔχοντες“. μεγίστη δὲ αὕτη μαρτυρεῖται τῶν ἐπτὰ, καθά φησιν Ἀλεξὶς ὁ κωμικὸς τῶν ἐπτὰ νήσων, ἃς δέδειχεν ἡ φύσις θνητοῖς μεγίστας, Σικελία μὲν, ὡς λόγος, ἐστὶν μεγίστη, δευτέρα Σαρδῶ, τρίτη Κύρνος, τετάρτη δ' ἡ Διὸς Κρήτη τροφός, Εὐβοία πέμπτη στενοφυής, ἕκτη Κύπρος, Λέσβος δὲ τάξιν ἐβδόμην λαχοῦς ἔχει. [15]

Eth 568 „τῶν δὲ νησιωτῶν οἱ μὲν ἰθαγενεῖς πάλαι Λίγυες ἐξ Ἰταλίας Σικελοὶ λέγονται, οἱ δὲ ἐπήλυδες Ἑλληνέες εἰσι Σικελιῶται, ὡς Ἰταλιῶται“.]] τὸ ἐθνικὸν Σικελοὶ καὶ Σικελιῶται. καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ καὶ ἀρχηγέτου τῆς χώρας, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα, ὡς Κίλικες τοῦ Κίλικος, οὗ καὶ ἡ Κιλικία, ὡς Θετταλοὶ ἀπὸ Θετταλοῦ, οὗ ἡ Θετταλία, καὶ Φρύγες Φρυγός, οὗ ἡ Φρυγία. οἱ δ' ἐπιγενόμενοι καὶ τὴν χώραν εὐρόντες προκεκλημένην ἐπωνομάσθησαν, ὡς ἀπὸ τῆς Φθίας Φθιῶται, οὕτω Ἰταλίας καὶ Σικελίας Ἰταλιῶται καὶ Σικελιῶται. καὶ Σικελός καὶ Σικελή. ἔστι καὶ ἄλλη Σικελία κατὰ τὴν Πελοπόννησον. Σίκιμο , πόλις Ἀραβίας, καὶ Σίκιμα . τὸ ἐθνικὸν Σικήμιος καὶ Σικημίτης. τοῦ δὲ Σίκημα τὸ ἐθνικὸν Σίκημοι. Σίκινο , νῆσος περὶ τὴν Κρήτην, ὡς Στράβων δεκάτῃ. αὕτη Οἰνὴ πρότερον ἐκαλεῖτο. [15]

Eth 569 ὁ οἰκῆτωρ Σικινίτης, ὡς νῆσος νησίτης. Σικυών , πόλις Πελοποννήσου. λέγεται καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. ἡ δ' αὐτὴ ἐκλήθη καὶ Μηκῶνη καὶ Τελχινία . ὁ πολίτης Σικυώνιος. καὶ ὑποδήματα Σικυώνια. Σιλίνδιο , πόλισμα περὶ τὴν Ἰδην, ὡς Δημήτριος ὁ Σκῆψιος ἐν ἐκκαιδεκάτῳ τοῦ Τρωικοῦ διακόσμου. οἱ πολῖται Σιλινδίται καὶ Σιλινδιῶται. Σίλλυο , πόλις Ἰωνίας πρὸς τῇ Σμύρνῃ. τὸ ἐθνικὸν Σιλλυεῖς. Σίμανα , πόλις Βιθυνίας μεταξὺ δύο ποταμῶν. τὸ ἐθνικὸν Σιμαναῖος καὶ Σιμανεύς. Σίμηνα , πόλις Λυκίας, οὐδετέρως. οἱ κατοικοῦντες Σιμηνεῖς ὡς Σιδυμεῖς. Σιμόεις καὶ Σιμοῦς , ὡς Ὀποεῖς Ὀποῦς. παράγωγον Σιμούντιος, καὶ θηλυκὸν Σιμουντίς. Σίμυρο , πόλις Σύρων. Ἐφορος δὲ Σίμυρα οὐδετέρως αὐτὴν φησι. τὸ ἐθνικὸν Σιμύριος, τοῦ δὲ οὐδετέρου Σιμυρεύς. Σίνα , μητρόπολις τῶν Σινῶν, περὶ ὧν φησι Μαρκιανὸς ἐν περίπλοις. Σινδησσός , ὡς Τελμησσός, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Σινδησσεύς καὶ Σινδήσσιος. Σινδία , πόλις Λυκίας. Ἐκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Σίνδιοι. Σίνδα , πόλις πρὸς τῷ μεγάλῳ κόλπῳ τῆς Ἰνδικῆς, ἐνθεν οἱ καλούμενοι Σίνδαι. Σίνδο , ἀπὸ μεσημβρίας τῆς Μαιώτιδος λίμνης. ἔνιοι δὲ καὶ τὸ Σινδικὸν γένος φασὶν εἶναι τῶν Μαιωτῶν ἀπόσπασμα. [25]

Eth 570 λέγεται καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Σινδοναῖο , Θράκιον ἔθνος, ὡς Ἐκαταῖος ἐν Εὐρώπῃ. Σίνηρα , πόλις Φοινίκης, τῶν ἀπὸ τῆς Φοινίκης καὶ Συρίας. τὸ ἐθνικὸν Σινηρεύς. Σίνθο , πόλις παρὰ τῷ Θερμαίῳ. Ἡρόδοτος ἐβδόμῃ. τὸ ἐθνικὸν Σίνθιος. Σινόεσσα , πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Σινοεσσαῖος καὶ Σινοεσσανός. Σιντία , πόλις Μακεδονίας πρὸς τῇ Θράκῃ, ὡς Εὐδοξὸς ἐν τετάρτῳ γῆς περιόδου. οἱ ἐνοικοῦντες Σιντοὶ ὀζυτόνως. γίνεται δέ τι θαυμαστὸν παρ' αὐτοῖς, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης, ποταμόν τινα εἶναι Πόντον προσαγορευόμενον, ἐν ᾧ καταφέρεσθαι τινὰς λίθους, οἱ καιόμενοι τούναντίον πάσχουσι τοῖς ἐκ τῶν ξύλων ἄνθραξι· ῥιπιζόμενοι μὲν

γὰρ ἀποσβέννυνται ταχέως, ὕδατι δὲ ραϊνόμενοι ἀνάπτονται· ὅταν δὲ δὴ καίωνται, πονηρὸν ὄζουσι καὶ παραπλήσιον ἀσφάλτῳ, καὶ τὴν ὁσμὴν οὕτω δριμεῖαν ἔχουσιν, ὥς μηδὲν τῶν ἔρπετῶν ὑπομένειν καιομένων αὐτῶν“. [5]

Eth 571 λέγεται καὶ Σίντιοι καὶ Σίντιον τὸ οὐδέτερον. Σίντοιο ν , φρούριον Ἀρμενίας, κτίσμα Γαλατῶν. τὸ ἐθνικὸν Σιντοιεὺς. Σινώπ η , πόλις διαφανεστάτη τοῦ Πόντου, κτίσμα Κρητίνου [καὶ] Κῶου, ὡς φησι Φλέγων. ὁ πολίτης Σινωπεὺς καὶ Σινωπίτης καὶ Σινωπίτης καὶ Σινωπὶς ἀπὸ τοῦ Σινωπεύς. καὶ Σινωπικόν. Σίξο ς , πόλις Μαστινηνῶν. Ἐκαταῖος „μετὰ δὲ Σίξος πόλις“. Σιποῦ ς , πόλις Δαυνίων. [10]

Eth 572 τὸ ἐθνικὸν Σιπούντιος. Σίπυλο ς , πόλις Φρυγίας. Ἑλλάνικος ἐν Ἱερειῶν πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν Σιπυληνός καὶ Σιπυληνὴ. Σίρβων καὶ Σιρβωνίς λίμνη πλησίον τοῦ Κασίου. τὸ κτητικὸν Σιρβώνιος ἀπὸ τῆς Σίρβωνος γενικῆς, ὡς Κιθαιρώνιος καὶ Ἀργανθώνιος. Σίρε ς , ἔθνος Θράκης ὑπὲρ τοὺς Βυζαντίους, ὡς δέδεικται ἐν τῷ περὶ Νίψων. Σῆρι ς , πόλις Ἰταλίας πλησίον τοῦ Μεταποντίου καὶ ποταμός. μετωνομάσθη δὲ καὶ Πολίειον ἀπὸ τῆς ἐν Ἰλῖῳ Πολιάδος Ἀθηνᾶς. ὁ πολίτης Σιρίτης ὡς Σύβαρις Συβαρίτης, τὸ θηλυκὸν Σιρίτης. καὶ Σιρίνος. ἔστι καὶ Σῆρις ἐν Παιονίᾳ, ἥς τὸ ἐθνικὸν ἀπὸ τῆς γενικῆς Σιριοπαῖνε ς . Σίρμιο ν , πόλις Παιόνων. τὸ ἐθνικὸν Σιρμιεύς, ὡς τοῦ Σούνιον Σουνιεύς. Σίρρ α , πόλις Θράκης. Θεόπομπος ἐν Φιλιππικῶν εἰκοστῷ. τὸ ἐθνικὸν Σιρραῖος. Σισίγυλι ς , πόλις μεγάλη πλησίον Κελτικῆς. τὸ ἐθνικὸν Σισιγυλίτης. Σίσυρβ α , μέρος Ἐφέσου, ἀπὸ Σισύρβης Ἀμαζόνος. τὸ τοπικὸν Σισυρβίτης. Σιτικό ν , πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Σιτικῖνοι. Σιττάκ η , πόλις Περσικῆς, ὡς Ἐκαταῖος Ἀσίᾳ. ὁ πολίτης Σιττακηνός, καὶ ἡ χώρα Σιττακηνή. Σῖφα ι , ἐπίνειον τῆς Θεσπιακῆς. [20]

Eth 573 καὶ ἐνικῶς Σίφ η . ἔστι δὲ ὡς ἀπὸ τῆς Κρηταῖος Κρηταιεύς οὕτω Σιφαῖος Σιφαιεύς. Σίφνο ς , περὶ τὴν Κρήτην νῆσος, ἀπὸ Σίφνου τοῦ Σουνίου, ὡς Νικόλαος πέμπτῳ. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Μερόπ η . τὸ ἐθνικὸν Σίφνιος. καὶ Σίφνιον ποτήριον καὶ σιφνιάζειν. Σιωνί α , πόλις Ποντικῆς. τὸ ἐθνικὸν Σιωνίτης καὶ Σιωνίτης τὸ θηλυκόν. Σκάβαλ α , χώρα Ἐρετριέων. Θεόπομπος εἰκοστῷ τετάρτῳ Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Σκαβαλαῖος. Σκαιο ί , ἔθνος μετὰ τῆς Τρωάδος καὶ τῆς Θράκης, ὡς Ἐκαταῖος ἐν Εὐρώπῃ. Σκάμανδρο ς , ποταμός Τροίας, ἀπὸ Σκαμάνδρου. τὸ ἐθνικὸν Σκαμάνδριος. καὶ Σκαμανδρί α , καὶ Σκαμανδριανός, ὡς τοῦ Καρδία Καρδιανός, καὶ Σκαμανδριηνός. Σκαμβωνίδα ι , δῆμος Ἀττικῆς Λεοντίδος φυλῆς. τὰ τοπικὰ ἐκ Σκαμβωνιδῶν καὶ ἐν Σκαμβωνιδῶν καὶ εἰς Σκαμβωνιδῶν. Σκάνδει α , ἐπίνειον Κυθήρων, ὡς Πausanias τρίτῳ. Σκαπτησύλ η , πόλις Θράκης μικρὰ ἀντικρὺ Θάσου. τὸ ἐθνικὸν Σκαπτησυλῖται. Σκάρο ι , πόλις Λυκίας, ἥς τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως. ἔστι δὲ καὶ κρήνη ἱερά, οὗ κατ' εὐχὴν ἐμβάλλειν τινὰς ... Σκάρφει α , πόλις Λοκρίδος τῶν Θερμοπυλῶν ἐγγύς. [20]

Eth 574 κέκληται ἀπὸ Σκαρφείας. τὸ ἐθνικὸν Σκαρφεύς καὶ Σκαρφαιεύς καὶ Σκαρφαῖος καὶ Σκάρφιος. Σκέμψ α , πόλις Θράκης. τὸ ἐθνικὸν Σκεμψαῖος καὶ „Σκέμψιοι, Δαυνιοτεῖχῖται“. Σκηνα ί , πόλις ἀξιόλογος Περσικῆς, ὡς Στράβων ις'. οἱ πολῖται Σκηνῖται. Σκῆψι ς , πόλις Τρωικῆς. Ξενοφῶν Ἑλληνικῶν τρίτῳ. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ σκήψασθαι τὴν Ῥέαν ἀντὶ τοῦ παιδὸς λίθον τεκεῖν. τὸ ἐθνικὸν Σκήψιος. Σκίαθο ς , νῆσος Εὐβοίας. τὸ ἐθνικὸν Σκιάθιος. Σκιάποδε ς , ἔθνος Αἰθιοπικόν, ὡς Ἐκαταῖος ἐν περιηγήσει Αἰγύπτου. Σκιά ς , χώρα Ἀρκαδίας. καὶ Σκιάτης τὸ ἐθνικόν, ὡς Λευκάς Λευκάτης. ἔστι καὶ Σκιά πολίχνιον Εὐβοίας, οὗ τὸ ἐθνικὸν Σκιεύς. Σκίθα ι , πόλις Θράκης πλησίον Ποτιδαίας. ὁ πολίτης Σκιθαῖος, ὡς φησι Θεόπομπος. Σκίδρο ς , πόλις Ἰταλίας. [15]

Eth 575 τὸ ἐθνικὸν Σκιδρανός, ὡς Λύκος ἐν τῷ περὶ Ἀλεξάνδρου. Σκιλλοῦ ς , πόλις Τριφυλιακῆς. τὸ ἐθνικὸν Σκιλλοῦσιος καὶ Σκιλλούντιος καὶ Σκιλλουντίς. Σκιρῖτι ς , ἡ δωδεκάπολις τῆς Καρίας. οἱ οἰκοῦντες Σκιρῖται. Σκίρο ς , Ἀρκαδίας κατοικία πλησίον Μαιναλέων καὶ Παρρασίων. οἱ

κατοικοῦντες Σκιρίται, τὸ θηλυκὸν Σκιρίτις. ἔστι καὶ ἕτερον Σκίρον τόπος Ἀττικὸς. καὶ Σκιρωνίδες πέτρα ι , ἀπὸ Σκίρωνος. ἢ οὗτος μὲν ἀπὸ τόπου, ὁ τόπος δὲ ἀπὸ Σκίρου ἥρωος. ἐν δὲ τῷ τόπῳ τούτῳ αἱ πόρνοι ἐκαθέζοντο. ἴσως δὲ καὶ τὸ σκιραφεῖον, ὅπερ δηλοῖ τὸν τόπον εἰς ὃν οἱ κυβεῦται συνίασι. καὶ ὁ σκιροφόρος, ὃ σημαίνει τὸν ἀκόλαστον καὶ κυβευτήν, ἀπὸ τῶν ἐν Σκίρῳ διατριβόντων. Σκίρα δὲ κέκληται, τινὲς μὲν ὅτι ἐπὶ Σκίρῳ Ἀθηνᾶ θύεται, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῶν γινομένων ἱερῶν Δήμητρι καὶ Κόρῃ ἐν τῇ ἐορτῇ ταύτῃ ἐπὶ Σκίρῳ κέκληται. ^[15]

Eth 576 λέγεται καὶ ὁ Σκῖρος καὶ τὸ Σκίριο ν . βαρύνεται δέ· τὰ γὰρ εἰς ρον λήγοντα καθαρὸν δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τέλους φύσει μακρὰν βαρύνεσθαι θέλει, εἰ μὴ κατὰ πλεονασμὸν ἀποβολὴν ποιήσεται γένους, δῶρον σπεῖρον σκῖρον. [εἰσὶ καὶ Σκίροι Γαλατικὸν ἔθνος.] τὸ ἐθνικὸν Σκιριεύς καὶ Σκιρεύς. Σκιρτώνιο ν , πόλις Ἀρκαδίας, ὡς Πανσανίας ὀγδόῳ. τὸ ἐθνικὸν Σκιρτώνιος. Σκίρφα ι , πόλις Φωκική. τὸ ἐθνικὸν Σκίρφιος καὶ Σκιρφαῖος, ὡς Διευχίδας φησί. Σκιών η , πόλις Θράκης, ἔνθα λέγεται τὰς Τρωάδας αἰχμαλώτους, διὰ τὸ μὴ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰς δουλείαν ἀπενεχθῆναι τῶν αὐτῶν γυναικῶν, ἐμπρῆσαι τὰς ναῦς. οἱ δὲ πλοίων ἀποροῦντες ἐξ ἀνάγκης κατέμειναν αὐτοῦ πόλιν Σκιώνην οἰκίσαντες. ^[10]

Eth 577 ὁ πολίτης Σκιωναῖος καὶ Σκιωνεύς. ἔστι δὲ ὡς τοῦ Σινώπῃ Σινωπεύς. Σκόλι ς , Ἀχαΐας πόλις. ὁ πολίτης Σκολιεύς, ὡς Ῥιανὸς ἐν τετάρτῳ Ἀχαϊκῶν. Σκορδίσκοι καὶ Σκίρτιο ι , ἔθνη Παιονίας, ὡς Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων ιε'. Σκορπιανὸ ς , ἔθνος. Ἡρωδιανὸς ἐβδόμῃ „Ζυγιανὸς Ταυριανὸς Σκορπιανός“. Σκότιν α , τόπος ἐν Λακεδαιμόνι, ἐν ᾧ τιμᾶται Ζεὺς Σκοτινᾶς, ὡς Πανσανίας τρίτῳ „ἰοῦσι δὲ ἀπὸ τῶν Ἑρμῶν ἔστι τόπος οὗτος δρυῶν πλήρης. ὄνομα δὲ τῷ χωρίῳ Σκοτινὰ οὐ τὸ συνεχὲς τῶν δένδρων ἐποίησεν, ἀλλὰ Ζεὺς ἐπῆκλῃσιν Σκοτινᾶς“. Σκότους α , πόλις καὶ χωρίον τῆς ἐν Θετταλίᾳ Πελασγίας. ^[10]

Eth 578 καὶ πληθυντικῶς Σκότουςα ι . τὸ ἐθνικὸν Σκοτουσαῖος καὶ Σκοτουσαῖα. Σκοῦπο ι , πόλις Θράκης. Λέπιδος ἐν ἱστορικῇ ἐπιτομῇ ὀγδόῳ. τὸ ἐθνικὸν Σκουπηνοί. Σκύβρο ς , χωρίον Μακεδονικόν, ὡς Θεόπομπος. τὸ ἐθνικὸν Σκύβριος. Σκύδρ α , Μακεδονικὴ πόλις, ὡς Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Σκυδραῖος. Σκύθα ι , ἔθνος Θράκιον. ἐκαλοῦντο δὲ πρότερον Νομαῖο ι . Σκύθαι δὲ ἀπὸ Σκύθου παιδὸς Ἡρακλέους, τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ σκύζεσθαι ὀργιλώτατοι γάρ. Σκυθία τοίνυν καὶ Σκύθαι καὶ Σκυθικοί καὶ Σκυθικά λέγεται καὶ Σκυθική. ἔστι καὶ ὑποδήματος εἶδος, ὡς Περσικά. καὶ Σκυθίη καὶ „Σκύθης ὄμιλος“ καὶ „Σκύθην ἐς οἶμον“ καὶ „Σκύθης σίδηρος“. ὅθεν τὸ ἀποσκυθίσαι τὸ τῷ σιδήρῳ τὰς τρίχας τεμεῖν. ἡ κλητικὴ Σκύθα ἐστίν, ὡς Πέρσα, ἔστι δὲ Σκύθη. καὶ Σκυθίς τὸ θηλυκόν, καὶ Σκύθαιναν ὡς κηρύκαιναν, καὶ σκυθίζειν. Σκυθηνο ί , ἔθνος οὐ πόρρω τῶν Μακρῶνων, ὡς Ξενοφῶν ἐν ἀναβάσεως τετάρτῳ. Σκυθόπολι ς , Παλαιστίνης πόλις. ἢ Νύσσης κοίλης Συρίας Σκυθῶν πόλις, πρότερον Βαίσων λεγομένη ὑπὸ τῶν βαρβάρων. ^[20]

Eth 579 ὁ πολίτης Σκυθοπολίτης. Σκυλάκ η , πόλις περὶ Κύζικον. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. ὁ πολίτης Σκυλακηνός καὶ Σκυλάκιος. Σκύλλαιο ν , ἄκρα, περὶ ἧς Ἑκαταῖος ἐν Εὐρώπῃ φησί. τὸ ἐθνικὸν Σκυλλαῖος. Σκυλλήτιο ν , πόλις Σικελίας, ὡς Εὐδοξος ἕκτῃ. τὸ ἐθνικὸν Σκυλλητίνοι. τὸ κτητικὸν Σκυλλητικός. Σκύλλιο ν , ὄρος Κρήτης. οἱ παρικοῦντες Σκύλλιοι· Σκύλλιος γὰρ ὁ Ζεὺς αὐτοῦ τιμᾶται, ἔνθα φασὶν ἀποθέσθαι τοὺς Κουρήτας μετὰ τῶν Σπαρτιατῶν τὸν Δία. Σκυμνιάδα ι , ἔθνος σὺν Γέταις. Εὐδοξος τετάρτῃ γῆς περιόδου „Σκυμνιάδαι καὶ Γέται“. Σκύρμο ς , πόλις ἐν τῇ Δολιονίδι Κυζίκου πλησίον. οἱ πολῖται Σκύρμιοι. Σκῦρο ς , νῆσος, περὶ ἧς Νικόλαος ἐν πέμπτῳ „Σκῦρον δὲ τὸ μὲν παλαιὸν ὥκουν Πελασγοί τε καὶ Κᾶρες“. ^[15]

Eth 580 οἱ νησιῶται Σκύριοι καὶ Σκυρία αἴξ. Σκυτόπολι ς , πόλις Λιβύης, περὶ ἧς ὁ πολυσίτωρ ἐν Λιβυκῶν τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Σκυτοπολίτης. Σκυφί α , πολίχνιον Κλαζομενίων, ὡς Ἐφορος ἐν τρίτῳ „ἐν Σκυφίᾳ κατῴκει“. τινὲς δὲ διὰ τοῦ π . Σκῶλο ς , πόλις Βοιωτίας, ἀρσενικῶς ... δὲ

κώμη τις ... ὁ πολίτης Σκώλιος καὶ Σκωλιεύς. Σμίλ α , πόλις Θράκης. Ἐκαταῖος Εὐρώπη „μετὰ δὲ Σμίλα πόλις“. τὸ ἐθνικὸν Σμιλαῖος. Σμίνθ η , πόλις Τροίας. τὸ ἐθνικὸν Σμινθαῖος. γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ε καὶ διὰ τῆς αἰ διφθόγγου. καὶ Σμινθεύς. Σμίνθιο ν , ἄλσος. Στράβων τρισκαίδεκάτῃ. ὁ οἰκῆτωρ Σμίνθιος, καὶ διὰ διφθόγγου ὡς Ἀχίλλειος. καὶ Σμινθήιον. καὶ θηλυκῶς Σμινθία ἢ χώρα. Σμύρν α , πόλις Ἰωνίας, ἣν πρῶτον ἔκτισε καὶ ὤκησε Τάνταλος. καὶ τότε μὲν Ναύλοχο ν , ὕστερον δὲ Σμύρνα προσηγορεύθη, ἀπὸ Σμύρνης Ἀμαζόνος κατασχούσης τὴν Ἔφεσον. τὸ ἐθνικὸν Σμυρναῖος, καὶ τὸ κτητικὸν Σμυρναϊκὸς κόλπος. Σόανε ς , ἔθνος ἀνδρεῖον, ὡς Στράβων ἐνδεκάτῃ „πλησίον δὲ καὶ οἱ Σόανες“. ^[15]

Eth 581 Σογδιαν ἢ , χωρίον περὶ τὴν Βακτριανήν, ἥς οἱ οἰκῆτορες Σόγδιοι καὶ Σόγδοι. Σόδομ α , μητρόπολις ἦν τῶν δέκα πόλεων τῶν ἐπὶ τῇ Ἀσφαλίτιδι λίμνῃ καταστραφεισῶν. ὁ πολίτης Σοδομίτης. Σολκο ί , πόλις ἐν Σαρδοῖ, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ „ἀπὸ δὲ Καράλεως ἐπὶ Σολκού“. Σόλλιο ν , Κορίνθου πολίχνιον. Θουκυδίδης δευτέρᾳ. τὸ ἐθνικὸν Σολλιεύς, ὡςπερ Κάλλιον Καλλιεύς, Σούνιον Σουνιεύς, Ἴλιον Ἰλιεύς. Σόλο ι , Κιλικίας πόλις, ἢ νῦν Πομπηιούπολι ς . Ἐκαταῖος Ἀσία. κέκληται δὲ ἀπὸ Σόλωνος, ὡς Εὐφορίων ἐν Ἀλεξάνδρῳ. ἀνεκτίσθη ὑπὸ Πομπηίου καὶ μετωνομάσθη Πομπηιούπολις. ὁ πολίτης Σολεύς καὶ Σόλιος, τὸ θηλυκὸν Σολουντίς, ὡς ἀπὸ τῆς Σολοῦς Σολοῦντος. Διονύσιος δ' ἐν τρίτῳ Βασιλικῶν Σώλειαν λέγει διὰ τοῦ ω τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. Σολοῦ ς , πόλις Σικελίας, ὡς Ἐκαταῖος ἐν Εὐρώπῃ. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Σολοῦντος κακοξένου, ὃν ἀνέειλεν Ἡρακλῆς. ὁ πολίτης Σολούντιος καὶ Σολουντῖνος μετὰ τοῦ ν , καὶ Σολουντινὶς καὶ Σολουντιάς καὶ Σολουντίς. Σολύγει α , κώμη Κορίνθου, ὡς Θουκυδίδης τετάρτῃ. τὸ ἐθνικὸν ὠφείλεν εἶναι Σολυγεύς. ἔστι δὲ κτητικὸν „Σολύγειος λόφος“. Σόλυμ α , πόλις Ἀσσυρίων, μετὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις κτισθεῖσα, ὡς Κουάδρατος ἐνάτῳ Παρθικῶν. ^[25]

Eth 582 τὸ ἐθνικὸν Σολυμηνός. Σόλυμο ι , οἱ νῦν Πισίδαι „Σολύμους καλουμένους παρελθὼν Μασώλου“. Σουάγγελ α , πόλις Καρίας, ἔνθα ὁ τάφος ἦν τοῦ Καρός, ὡς δηλοῖ καὶ τοῦνομα. καλοῦσι γὰρ οἱ Κᾶρες σοῦαν τὸν τάφον, γέλαν δὲ τὸν βασιλέα. ὁ πολίτης Σουαγγελεύς. Σουκχαῖο ι , ἔθνος Μαυρούσιον, ὡς Δέξιππος χρονικῶν δεκάτῳ. Σουματί α , πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Σουματέως τοῦ Λυκάονος ἐνὸς παίδων. γράφεται καὶ διὰ διφθόγγου Σουμήτει α . τὸ ἐθνικὸν τῷ πρωτοτύπῳ ὁμώνυμον. Σούνιο ν , δημοὺς Λεοντίδος φυλῆς. Ὁμηρος δὲ ἄκρον καλεῖ „ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἄκρον“. ὁ δημότης Σουνιεύς ὡς Ἰλιεύς. τὰ τοπικὰ Σουνιόθεν Σούνιόνδε Σουνιοῖ. καὶ τὸ θηλυκὸν Σουνιάς. Σοῦρ α , μαντεῖον Λυκίας, περὶ οὗ Πολύχαρμος φησιν ἐν Λυκιακοῖς „ὅπου νῦν φρέαρ θαλάσσης τόπος Σούριος καλούμενος“. τὸ ἐθνικὸν Σουρηνός ὡς Καρρηνός. ἔστι καὶ Φοινίκης πόλις Σῶρ α . τὸ ἐθνικὸν Σωρανός ὡς Νωλανός. Σοῦσ α , πόλις ἐπίσημος Περσική, Μέμνονος κτίσμα. ^[20]

Eth 583 κέκληται δὲ ἀπὸ τῶν κρίνων, ἃ πολλὰ ἐν τῇ χώρᾳ πεφύκει ἐκείνη, σοῦσόν τε αὐτὸ καλοῦσιν οἱ βάρβαροι. οἱ πολῖται Σούσιοι, οὓς καὶ Κισσίους φησὶ κεκληθῆσθαι, ἀπὸ Κισσίας τῆς μητρὸς Μέμνονος. καὶ Σουσιανὴ ἢ χώρα, καὶ κώμη Σουσιαν ἢ . Σούτριο ν , πόλις, ἢ πρότερον Τυρρηνῶν, ὕστερον δὲ Ῥωμαίων. τὸ ἐθνικὸν Σουτρίνος. Σπάδ α , οὐδετέρως, κώμη Περσική, ἐν ἣ πρώτῃ εὐνουχισμὸς γέγονεν, ὅθεν σπάδοι λέγονται. τὸ ἐθνικὸν Σπαδονεύς. Σπάρτακο ς , πόλις Θράκης. Ἐρατοσθένης ἐν Γαλατικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Σπαρτάκιος ἢ καὶ Σπάρτακος. Σπαλέθρ η , πόλις Θεσσαλίας. Ἑλλάνικος δὲ Σπάλαθρον αὐτὴν φησι. τὸ ἐθνικὸν Σπαλαθραῖος. Σπάρτ η , Λακωνικὸν χωρίον, ἀπὸ τῶν μετὰ Κάδμου Σπαρτῶν, περὶ ὧν Τιμαγόρας φησὶν „ἐκπεσόντας δὲ αὐτοὺς εἰς τὴν Λακωνικὴν Σπάρτην ἀφ' ἑαυτῶν ὀνομάσαι“. τὸ ἐθνικὸν Σπαρτιᾶται, τὸ θηλυκὸν Σπαρτιᾶτις καὶ Σπαρτιάς. τὸ κτητικὸν Σπαρτιατικὸς. τὰ τοπικά, ἐκ τόπου Σπάρτηθεν, εἰς τόπον Σπάρτηνδε. ^[15]

Eth 584

ἔστι καὶ Σπάρτον ὄρος καὶ Σπάρτη κώμη πλησίον τοῦ Εὐξείνου πόντου. Σπάρτωλο ς , πόλις Μακεδονίας, ὡς Θουκυδίδης ἐν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Σπαρτώλιος. Σπασίνου χάρα ξ , πόλις ἐν τῇ μέσῃ τοῦ Τίγρητος Μεσῆνι. ἡ δὲ τοῦ Σπασίνου εὐθεῖα Σπασίνης ἐστί. τὸ ἐθνικὸν [ἐκ] Σπασίνου χάρακος ρητέον. εἰ γὰρ τὸν συνήθη τύπον ἐκλάβωμεν, ἀνάγκη Σπασινοχαρακηνός εἶπεῖν. Σπήλαιο ν , τὸ ἄντρον. οἱ οἰκοῦντες σπηλαῖται. εἰσὶν οὖν „ἀγάλματα Ἑρακλέους Ἑρμοῦ καὶ Ἀπόλλωνος σπηλαῖται καλούμενοι“. Σπῖν α , πόλις Ἰταλίας, ὡς Εὐδοξος καὶ Ἀρτεμίδωρος. τὸ ἐθνικὸν Σπινάτης, ὡς τοῦ Βέμβινα Βεμβινάτης. ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς Σπίνος καλούμενος. Σπόργιλο ς , δῆμος Ἀττικός. ὁ δημότης Σποργίλιος. Στάγειρ α , πόλις [Μακεδονίας], οὐδετέρως πληθυντικῶς. ὁ πολίτης Σταγειρίτης. Ἀριστοτέλης Σταγειρίτης. Σταμέν η , πόλις Χαλύβων. Ἑκαταῖος Ἀσία. τὸ ἐθνικὸν Σταμεναῖος καὶ Σταμένιος. Στάσι ς , πόλις Περσικὴ ἐπὶ πέτρης μεγάλης. ἣν εἶχεν Ἀντίοχος ὁ Σελεύκου. [20]

Eth 585 τὸ ἐθνικὸν Στασίτης, τῆς δὲ χώρας Στασηνός. Στεiri α , δῆμος Ἀττικὸς Πανδιονίδος φυλῆς, θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. ὁ δημότης Στειριεύς Στειριέως καὶ κατὰ συναίρεσιν Στειριῶς. τὸ κτητικὸν Στειριακός, τὰ τοπικὰ Στειριᾶθεν Στειριάνδε Στειριοῖ. Στενύκληρο ς , πόλις Μεσσηνίας. τὸ ἐθνικὸν Στενυκλάριος. τὸ θηλυκὸν Στενυκλαρία. Στεφάν η , πόλις Φωκίδος. τὸ ἐθνικὸν Στεφαναῖος. Στεφανί ς , πόλις Μαριανδυνῶν. Ἑκαταῖος Ἀσία. τὸ ἐθνικὸν Στεφανίτης. Στῆλα ι , πόλις Κρήτης πλησίον Παραισοῦ καὶ Ριθύμνης. τὸ ἐθνικὸν Στηλαῖος, ὡς Λάμπη Λαμπαῖος. ἀλλὰ καὶ Στηλίτης, ὡς παρὰ τὸ ἀγαλμαῖστον λίθον, ἀφ' οὗ καὶ στηλιτεύω. Στίλπα ι , πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Στιλπαῖος. Στοῖα ι , πόλις Λιβύης, ὡς Ἑκαταῖος περιηγῆσει αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν Στοίτης. Στοιχάδε ς , νῆσοι τρεῖς πρὸς τῇ Μασσαλίᾳ. καλοῦνται δὲ καὶ Λιγυστίδε ς . Στοῦινο ς , πόλις Λιγύρων. [20]

Eth 586 οἱ πολῖται Στοῦινοι. Στρατί α , βαρυτόνως, Ἀρκαδικὴ πόλις. Ὅμηρος „Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην“. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς θυγατρὸς Φενεοῦ. βαρυτονητέον δὲ τὰ ὀνόματα εἰς ιδιότητα. τρία δὲ σημαίνει ἡ στρατία, τὴν πόλιν καὶ τὸ σύστημα τοῦ στρατοῦ μετὰ τῆς αὐτῆς γραφῆς, ἀλλὰ τόνου διαφόρου· ὁξύνεται γὰρ τὸ δηλωτικὸν τοῦ συστήματος, τοῦ τῆς πόλεως βαρυνομένου. τὸ δὲ ἀξίωμα ἡ στρατεία καὶ διὰ διφθόγγου καὶ βαρύνεται. τὸ ἐθνικὸν Στρατιεύς καὶ Στρατιάτης. Στράμβα ι , πόλις Θράκης. τὸ ἐθνικὸν „Σταγειρίται, Στραμβαῖοι“. Στράτιο ν , πόλις Ἀκαρνανίας. ὁ πολίτης Στρατιώτης καὶ Στράτιος. Στρατονίκει α , πόλις Μακεδόνων πλησίον Καρίας. κέκληται δὲ ἀπὸ Στρατονίκης τῆς Ἀντιόχου γυναικός. ὁ πολίτης Στρατονικεύς. ἐκτίσθη δὲ ὑπὸ Ἀδριανοῦ καὶ Ἀδριανούπολις ὠνομάσθη. ἔστι καὶ ἕτερον πολίχνιον πρὸς τῷ Ταύρῳ. Στράτο ς , πόλις Ἀκαρνανίας, θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. ὁ πολίτης Στράτιος. Στρέψ α , πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Στρεψαῖος καὶ Στρέψιος καὶ Στρεψιανός. Στρήνο ς . [20]

Eth 587 Ἡρωδιανὸς ἐβδόμη „[Στρήνος] πόλις Κρητικὴ“. τὸ ἐθνικὸν Στρήνιος, ὡς Φαῖστος Φαίστιος. Στρόβο ς , πόλις Μακεδονίας, Ῥωμαίων ἄποιος. τὸ ἐθνικὸν Στροβαῖος. Στρογγύλη η , μία τῶν ἐπτὰ Αἰόλου νήσων „ἀπὸ τοῦ σχήματος καλουμένη, καὶ φλογὸς μὲν λειπομένη, φέγγους δὲ μετέχουσα“. τὸ ἐθνικὸν Στρογγυλαῖος, ὡς τῆς Λιπάρας Λιπαρᾶτος. ἔστι καὶ ἄλλη πρὸς τῇ Λύκτῳ. τὸ ἐθνικὸν τῷ τῆς χώρας ἔθει Στρογγυλεῦς. Στρόγων α , πόλις Λυδίας. Ξάνθος ἐν Λυδιακῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Στρογυλεῦς. Στρούθει α , πόλις Φρυγίας ἐν τοῖς ὄροις Λυκαονίας. τὸ ἐθνικὸν Στρουθεῦς. Στροφάδε ς , νῆσοι πρὸς τῇ Ζακύνθῳ δύο. τὸ ἐθνικὸν Στροφαδεῦς. Στρυβί α , νῆσος τῶν Σποράδων. τὸ ἐθνικὸν Στρυβιαῖος. Στρύμη η , πόλις Θράκης, ὡς Ἀνδροτίων ἐβδόμῳ. τὸ ἐθνικὸν Στρυμηνός καὶ Στρυμήσιος καὶ Στρυμαῖος. καὶ τὸ κτητικὸν Στρυμαῖικός. Στρυμώ ν , ποταμὸς Ἀμφιπόλεως, ἀφ' οὗ ὁ βορρᾶς „Στρυμονίου βορέαο“. [15]

Eth 588 οἱ οἰκοῦντες Στρυμόνιοι. „οὗτοι διαβάντες εἰς τὴν Ἀσίαν Βιθυνοὶ ἐκλήθησαν“. καὶ ἀπὸ τῆς Στρυμόνος γενικῆς τὸ θηλυκὸν Στρυμονίς. καὶ Στρυμονία ἡ γῆ. Στρώ η , πόλις Λιβύης, ὡς Ἑκαταῖος Ἀσίας περιηγῆσει. τὸ ἐθνικὸν Στρωαῖος ἢ Στρωίτης. Στύελλ α , φρούριον τῆς ἐν

Σικελία Μεγαρίδος. τὸ ἐθνικὸν Στυελλῖνος ὡς Ἐντελλῖνος. Στυλλάγιον , πόλις Τριφυλίας. τὸ ἐθνικὸν Στυλλάγιος καὶ Στυλλαγιεύς. Στύμφαλος , πόλις Ἀρκαδίας καὶ πεδῖον ὁμώνυμον καὶ πηγὴ. ἡ πόλις ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. τὸ ἐθνικὸν Στυμφάλιος καὶ Στυμφαλία Ἄρτεμις καὶ λίμνη καὶ γυνή. Στύρα , πλησίον Καρύστου, τῆς Εὐβοίας πόλις. ὁ πολίτης Στυρεύς. Στυράκιον , ὄρος Κρήτης. οἱ ἐνοικοῦντες Στυρακῖται Στυρακίτης γὰρ Ἀπόλλων. Στώλος , πόλις μία τῶν ἐν Θράκῃ βαρβαρικῶν, ἃς μετήνεγκαν ἐκ τῶν Ἡδωνῶν οἱ Χαλκιδεῖς εἰς τὰς αὐτῶν πόλεις. τὸ ἐθνικὸν Στώλιος. Σύαγρος , χωρίον Κιλικίας πλησίον Ἄδου καὶ Λαέρτου. τὸ ἐθνικὸν Συναγρεύς. Σύαλις , πόλις Μαστιανῶν. τὸ ἐθνικὸν Συαλίτης τῷ κοινῷ λόγῳ. δύναται καὶ Συαλεύς. Συνασσός , κώμη Φρυγίας. ἐν ταύτῃ τῇ κώμῃ φασὶ Κιμμερίους εὐρεῖν ἐν σιροῖς τεθησαυρισμένας μυριάδας πυρῶν, ἀφ' ὧν αὐτοὺς ἐπὶ πολὺν χρόνον διατραφῆναι. ^[25]

Eth 589 τὸ ἐθνικὸν Συνασσεύς, διὰ τὸν εἰθισμένον τῇ χώρᾳ χαρακτῆρα. Σύβαρις , πόλις Ἰταλίας καὶ ποταμός. ἡ δὲ πόλις ὕστερον ὠνομάσθη Θούριον . ἤλω δὲ ὑπὸ Κροτωνιατῶν χρησιμοῦ δοθέντος αὐτοῖς εὐδαίμων, Συβαρίτα, πανευδαίμων σὺ μὲν αἰεὶ ἐν θαλίῃσι θεῶν τιμῶν γένος αἰὲν ἐόντων, εὗτ' ἂν δὴ πρότερον θνητὸν θεοῦ ἄνδρα σεβίζῃ, τήνικα σοὶ πόλεμος τε καὶ ἔμφυλος στάσις ἦξει. ἐγένετο δ' αὐτῶν ὄλεθρος κατὰ τὸ μαντεῖον οὕτως. τῶν Συβαριτῶν τις οἰκέτην ἑμαστίγου ἐν ἄγρῳ, τοῦ δὲ καταφυγόντος ἐπὶ τὴν θεὸν ὁ δεσπότης ἐπέμενε παίων· ὁ δὲ παῖς, ἐπεὶ οὐδὲν ὠφέλει, εὐθέως ἐπὶ τὴν στήλην τοῦ πατρὸς καταντήσας ἔτυχεν αἰδοῦς, καὶ εὐθὺς ἀπεστράφη τὸ ἄγαλμα τῆς Ἥρας. ὁ πολίτης Συβαρίτης. καὶ θηλυκὸν Συβαρίτις. καὶ Συβαριτικός καὶ Συβαριτικὴ συμφορά. Σύβερος , πόλις Ἰλλυρίδος. τὸ ἐθνικὸν Συβέριος καὶ Συβερεύς καὶ Συβερίτης. Σύβοτα , νῆσος πρὸς τῷ Ἀμβρακικῷ κόλπῳ, καὶ λιμὴν. ὁ νησιώτης Συβότιος. Συβρίδα , δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς. ὁ δημότης Συβρίδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Συβριδῶν [εἰς Συβριδῶν] ἐν Συβριδῶν. Σύεδρος , πόλις Ἰσαυρίας, ὡς Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν τρίτῳ. ὁ πολίτης Συεδρεύς. Σύεσσα , καλύβη τις ἐν Λυκίᾳ, ἀπὸ Συέσσης γραὸς τινος ὑποδεξαμένης τὴν Λητώ. ^[20]

Eth 590 τὸ ἐθνικὸν Συεσσαῖος καὶ Συεσσεύς. καὶ Σύεσσα πόλις Τυρρηνῶν. τὸ ἐθνικὸν Συεσσῖνος. Σὺήνῃ , πόλις μέση Αἰγύπτου καὶ Αἰθιοπίας ἐπὶ τῷ Νεῖλῳ, μεθ' ἣν ὠνόμασται Σῖρις ὁ ποταμός. μέμνηται τῆς πόλεως Πausanias. κέκληται δὲ ἀπὸ Σὺήνου Ἀέτου παιδός. ὁ πολίτης Σὺηνίτης. τὸ κτητικὸν Σὺηνιτικόν. Σὺῖα , πόλις μικρὰ Κρήτης, ἐπίνειον οὗσα τῆς Ἐλύρου. ὁ πολίτης Σὺιάτης καὶ Σὺιεύς. Σὺῖς , πόλις Αἰγύπτου, ὡς Ἐκαταῖος ἐν τῇ αὐτῇ περιηγήσει. καὶ νομὸς Σὺίτης. Συκαί , πόλις ἀντικρὺ τῆς νέας Ῥώμης. [ἡ καθ' ἡμᾶς Ἰουστινιανᾶί προσαγορευθεῖσα]. Στράβων ἐνικῶς αὐτὴν λέγει Συκὴν οἰκειότερον δέ, ὡς λέγονται, Συκαὶ καλοῖντ' ἄν. οἱ τόποι γὰρ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς ὄντων ὀνομάζονται, Κυπάρισσος Ἐλαία, καὶ τύπῳ περιεκτικῶν Σικυῶν Μαραθῶν, καὶ εἰς οὓς Δαφνοῦς Κερασσοῦς Φηγοῦς Μυρρινοῦς Ἀχερδοῦς Ἀγνοῦς Σελινοῦς. [ἡ πόλις αὕτη παρὰ τὸ γεννικῶς ἀνθεῖν Ἀνθουσα.] οὐδὲν τῶν τοιούτων εἰς ἱς λήγει, Συκίς, ἀλλ' ἐχρῆν ἢ Συκάς ἢ Συκὴν ἢ Συκοῦντα ἢ Συκῶνα καλεῖσθαι. ^[15]

Eth 591 ἔστι καὶ ἄλλη Συκὴ πλησίον Συρακουσῶν. καὶ Κιλικίας. ἔστι καὶ ἑτέρα Ἀλεξανδρείας. [φησὶν ἓνα τῶν Τιτάνων Συκέα διωκόμενον τὴν μητέρα Γῆν ὑποδέξασθαι καὶ ἀνεῖναι τὸ φυτὸν τοῦτο.] ὁ πολίτης ὠφειλε Συκαῖος. ἔστι δὲ νῦν Συκαίτης, ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ τῆς Συκαῖος, ὡς Θηβαῖος Θηβαίτης. Συκαμίνων , πόλις Φοινίκων. τὸ ἐθνικὸν Συκαμινίτης. Σύλκοι , πόλις ἐν Σαρδοί, Καρχηδονίων κτίσμα. Σύλειον , πόλις Φρυγίας, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. τινὲς δὲ Παμφυλίας. τὸ ἐθνικὸν Συλειεύς. Συλίονες , ἔθνος Χαονίας, ὡς Ῥιανὸς ἐν τετάρτῳ Θεσσαλικῶν „Συλίονες δ' ἔσποντο ὁμοῦ“. Σὺμαιθα , πόλις Θετταλίας. ὁ πολίτης Σὺμαιθεύς, ὡς Θεόπομπος Φιλιππικῶν εἰκοστῷ δευτέρῳ. Σὺμβρα , οὐδετέρως, Φρυγίας φρούριον, ὡς Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Συμβριανός. Σὺμη , νῆσος Καρική, ὡς Στράβων τεσσαρεσκαίδεκάτῃ. καὶ πόλις ὁμώνυμος. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Σύμης τῆς Ἰαλύσου. καὶ πρότερον μὲν ἐκαλεῖτο Μεταποντί

ς , εἴτα Αἴγλη . τὸ ἐθνικὸν Συμαῖος, ὡς Κυμαῖος Δυμαῖος. λέγεται καὶ Συμεύς. Σύνναγος . Ἡρωδιανὸς ἔκτω φησί „Σύνναγος πόλις Φοινίκων“. τὸ ἐθνικὸν Συνάγγιος ὡς Σίγγιος. Σύνδικο ς , πόλις προσεχῆς τῇ Σκυθίᾳ, ἔχουσα λιμένα. ^[20]

Eth 592 ἔνιοι δὲ Γοργίππην καλοῦσι. Σύνναδα , πόλις Φρυγίας „.... καὶ Δοκίμεια κώμη ἐπέκεινα αὐτῆς ... οἱ δ' ἐπιχώριοι Δοκιμίτιν καὶ Δοκιμαίαν“. λέγουσι δὲ Ἀκάμαντα μετὰ τὰ Τρωικὰ ἀποπλανηθέντα ἔλθεῖν εἰς Φρυγίαν καὶ καταλαβεῖν πολιορκούμενον τὸν τῶν τόπων δυνάστην καὶ βοηθήσαντα αὐτῷ λαβεῖν χώραν καὶ κτίσαι πόλιν· συναθροίσαντα δὲ πολλοὺς οἰκήτορας τῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος Μακεδόνων κατὰ τὴν Ἀσίαν, τὸ μὲν πρῶτον αὐτὴν ἀπὸ τῆς συναγωγῆς καὶ συνοικήσεως Σύνναια προσαγορεύσαι, μετὰ δὲ ταῦτα παρεφθαρμένως ὑπὸ τῶν πλησιοχώρων Σύνναδα κληθῆναι. ὁ πολίτης Συνναδεύς. οὕτω γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος λέγεται. Συναληττό ς , δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς. ὁ δημότης Συναληττίας. ἐκ τόπου Συναληττόθεν, εἰς τόπον Συναληττόνδε, ἐν τόπῳ Συναληττοῖ. Συράκουσα ι , πόλις Σικελίας μεγίστη, ὡς Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ, κτίσμα μὲν Ἀρχίου, Κορίνθου δ' ἄποικος, τοῖς ἐν Σικελίᾳ [Μεγάροις] καὶ Νάξῳ ὁμόχρονος. φασὶ δὲ Μύσκελλον τὸν Κρότωνος οἰκιστὴν καὶ τὸν ταύτης Ἀρχίαν Πυθοῖ χρηστηριαζομένους ἐρωτηθῆναι ἐκ τῆς Πυθίας, πότερον βούλονται πλοῦτον ἔχειν ἢ ὑγίαν, καὶ Μύσκελλον μὲν ὑγιαίνειν, Ἀρχίαν δὲ πλοῦτον εἰπεῖν, καὶ τῷ μὲν δοῦναι κτίσαι Συράκουσαν τῷ δὲ Κρότωνα, καὶ συμβῆναι τοὺς Κροτωνιάτας ὑγιεινὴν οἰκῆσαι τὴν πόλιν καὶ ἀθλητὰς εἶναι, Συρακουσίους δὲ πλουτεῖν ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καὶ παροιμίαν ἐκπεσεῖν ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τὴν „ὡς οὐκ ἂν ἐκγένετο αὐτοῖς Συρακουσίων δεκάτη“. ^[5]

Eth 593 τὸ ἐθνικὸν Συρακούσιος καὶ Συρακουσία τὸ θηλυκόν, καὶ λίμνη, ἣ τις καλεῖται Συρακώ . καὶ Συρακοσεύς. Συρβαν ή , νῆσος ἐν τῷ Εὐφράτῃ, ὡς Κουάδρατος ἐνάτῳ Παρθικῶν. τὸ ἐθνικὸν Συρβανηνός. Σύρινθος ς , πόλις Κρήτης. τὸ ἐθνικὸν Συρίνθιος ὡς Ὀλύνθιος, τὸ θηλυκόν Συρινθία. Συρμαῖο ν , πεδῖον μεταξὺ Νομάδων τε καὶ Ναβαταίων. τὸ ἐθνικὸν Συρμαῖος. Συρμάτα ι , οἱ Σαυρομάται, ὡς Εὐδοξος πρώτῳ „ποταμὸν τοῦ Τανάιδος Συρμάτας κατοικεῖν“. Σύρν α , πόλις Καρίας. ἔκτισται δὲ ὑπὸ Ποδαλείριου· ἐκπεσόντα γὰρ αὐτὸν εἰς Καρίαν σωθῆναι ὑπὸ τινος αἰγοβοσκοῦ καὶ ἀχθῆναι πρὸς Δαμαιθὸν Καρίας βασιλέα, οὗ τὴν θυγατέρα Σύρναν πεσοῦσαν ἀπὸ τοῦ τέγους ὑπ' αὐτοῦ θεραπευθῆναι. φησὶ δὲ οὕτως „ἀθυμοῦντος δὲ τοῦ Δαμαιθοῦ τὸν Ποδαλείριον ἄφ' ἑκατέρου τῶν βραχιόνων αἷμα ἀφελόντα σῶσαι τὴν παῖδα, τὸν δὲ θαυμάσαντα συνοικίσαι αὐτῷ τὴν παῖδα καὶ δοῦναι τὴν χερρόνησον· ἐν ἣ δύο πόλεις κτίσαντα τὴν μὲν ἀπὸ [τῆς] γυναικὸς Σύρνον, τὴν δὲ ἑτέραν ἀπὸ τοῦ σώσαντος αὐτὸν νομέως [Βυβασσὸν καλέσαι]“. ^[5]

Eth 594 τὸ ἐθνικὸν Σύρνιοι. τὸ θηλυκόν Συρνιάς. Σύρο ι , κοινὸν ὄνομα πολλῶν ἐθνῶν. λέγονται καὶ Λευκόσυρο ι . Στράβων ἐκκαίδεκάτῃ „δοκεῖ δὲ ἀπὸ Βαβυλωνίας τῶν Σύρων τὸ ὄνομα διατείνειν μέχρι τοῦ Ἰστικοῦ κόλπου, ἀπὸ δὲ τούτου μέχρι τοῦ Εὐξείνου πόντου. οἱ γοῦν Καππάδοκες ἀμφοτέρω, οἱ τε πρὸς τῷ Ταύρῳ οἱ τε πρὸς τῷ Πόντῳ, μέχρι νῦν Λευκόσυροι καλοῦνται“. τὸ κτητικὸν Συρικός. Σύρο ς , νῆσος Ἰωνική. ὡς Στράβων δεκάτῃ, τὸ υ μακρόν. τὸ ἐθνικὸν Σύριος. νῆσος Ἀκαρνανίας. Συρρέντιο ν , πόλις Τυρρηνίας, καὶ Συρρεντό ν . τὸ ἐθνικὸν Συρρέντιος. Σωύπιο ι , ἔθνος προσεχὲς τοῖς Λιβυρνοῖς, ὡς Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. Σφακτῆρι α , οὐδετέρως. ἔστι δὲ μεθόριον Ἠλείων τῆς πρὸς Μεσσήνην χώρας. κέκληται δ' οὕτως, ὡς φησιν Ἐχεφυλίδης, διὰ τὸ ἐν αὐτῷ σφαγιασμένους τοὺς Ἡρακλείδας πρὸς Ὁξυλον ποιήσασθαι συνθήκας περὶ φιλίας καὶ ὁμονοίας. ἔστι καὶ νῆσος Σφακτηρί α , ἥς μνημονεύει Πανσανίας ἐν τρίτῳ περιηγήσεως Ἑλλάδος. ἐκαλεῖτο καὶ Σφαγία , ὡς Φαβωρίνος. ἔστι καὶ Σφαγίτις ἄκρα Σκυθίας. ^[20]

Eth 595 τὸ ἐθνικὸν ἀπὸ τῆς ἀναλογίας Σφακτηριεύς καὶ Σφακτηριώτης, καὶ τοῦ Σφαγία Σφαγιεύς, ὡς τοῦ Ὑρία Ὑριεύς. Σφενδαλή , δῆμος Ἱπποθωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Σφενδαλεύς. τὰ τοπικὰ

Σφενδαλήθεν Σφενδαλήνδε Σφενδαλήσιν. Σφήκει α , πόλις Εὐβοίας. Λυκόφρων „οἱ πέντε που Σφήκειαν εἰς Κερασίδα“. οὕτω δὲ καὶ ἡ Κύπρος ἐκαλεῖτο. τὸ ἐθνικὸν Σφήκες. Σφήκειαν δὲ καὶ Κεράστειαν τὴν Κύπρον. Σφηττό ς , δῆμος Ἀκαμαντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Σφήττιος. τὰ τοπικὰ Σφηττόθεν Σφηττόνδε Σφηττοῖ. ὁ δῆμος καλεῖται ἀπὸ Σφήττου τοῦ Τροιζήνου παιδός. Σχερί α , ἡ Φαιακία. κέκληται, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶν, ἀπὸ τοῦ τὴν Δήμητραν φοβουμένην, μὴ οἱ ἐκ τῆς ἡπείρου ἐπιχεόμενοι ποταμοὶ ἡπείρον αὐτὴν ποιήσωσι, δεηθῆναι τοῦ Ποσειδῶνος ἀποστρέψαι τὰ τῶν ποταμῶν ρεύματα. ἐπισχεθέντων οὖν τούτων ἀντὶ Δρεπάνης Σχερίαν αὐτὴν κληθῆναι. τὸ ἐθνικὸν Σχεριεύς. οἱ ἐνοικοῦντες Σχέριοι ἦτοι Φαίακες. Σχينوῦς α , ὡς Ῥοδοῦσσα, Φωκικὴ νῆσος. τὸ ἐθνικὸν Σχινούσσιος καὶ Σχινουσσαῖος. Σχοινοῦ ς , Ἀρκαδίας χωρίον, ἀπὸ Σχοινέως τοῦ Ἀταλάντης πατρός. ^[20]

Eth 596 ἐλῶδης δὲ ὦν ὁ τόπος ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῷ σχοίνων τὴν προσηγορίαν εἴληφεν, ὥσπερ καὶ τῶν δήμων ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς φυομένων Ῥαμνοῦς Φηγοῦς Μυρρινοῦς Μαραθοῦς. ὁ τὸ χωρίον οἰκῶν Σχοινούντιος, ὡς Σελινούντιος ... καὶ Σχοινεύς ποταμός, ἀπὸ Σχοινέως τοῦ Ἀθάμαντος. Τρύφων ἐν τῷ περὶ παρωνύμων ὧδέ φησι „τὰ εἰς εὖς λήγοντα παρώνυμα οὐδέποτε τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου μιᾷ πλεονάζει. ὁ γοῦν Φωκαεύς οὐ παρὰ τὸν Φῶκον γέγονε, παρὰ μέντοι τὴν Φώκαιαν, καὶ ὁ παρὰ Καλλιμάχῳ Ἑλλοπιεύς παρὰ τὴν Ἑλλοπίαν, οὐ παρὰ τὸν Ἑλλοπα. ὁ δὲ παραρρέων τὸν Σχοῖνον ποταμὸς Σχοινεύς καλεῖται ἦτοι παρὰ τοὺς σχοίνους ἢ παρὰ τὸν Σχοινέα τὸν τῆς Ἀταλάντης πατέρα“. ὁ πολίτης μέντοι Σχοινεύς (ὁ γὰρ ποταμὸς καὶ ὁ οἰκιστὴς Σχοινεύς) ὡς Ταρσοῦ Ταρσεύς. ἐκ τόπου Σχοινόθεν. Σῶβαλ α , πόλις Καρίας. οὐδετέρως. τὸ ἐθνικὸν Σωβαλεύς. Σῶζουσαι πόλεις τρεῖς, Φοινίκης Πισιδίας καὶ Αἰθιοπίας. Σῶλιμν α , πόλις Ἰνδίας, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν ἐνδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Σωλιμναῖος. Σωσάνδρ α , νῆσος περὶ Κρήτην. ἐκλήθη δὲ ἐπειδὴ ποτε τῶν Λυττίων νύκτωρ ἐπελθόντων τῇ πόλει διασῶσαι λέγεται τοὺς εἰς αὐτήν. ὁ νησιώτης Σωσάνδριος. Σῶτειρ α , πόλις Ἀριηνῶν, Ἀντίοχου κτίσμα τοῦ Σελεύκου. τὸ ἐθνικὸν διὰ τὴν χώραν Σωτειρηνός. Σωφην ἢ , χώρα τῶν πρὸς Ἀρμενίαν, ὡς Στράβων ἐν ἐνδεκάτῃ. ^[25]

Eth 597 παρὰ δ' Ἀρριανῷ Σωφανηνὴ τετρασυλλάβως. οἱ κατοικοῦντες Σωφηνοί. φησὶ γὰρ Στράβων ἐν τῇ εἰρημένῃ „Σωφηνὸς Ἀρσάκης ἔχων τὰ νότια μέρη“. ἀντίκειται δὲ ταύτῃ ἡ Κομμαγηνὴ ὅμορος οὖσα τῇ Μελιτηνῇ. Τάβα ι , πόλις Λυδίας, περὶ ὧν ὁ χρησμός φησι πρὸς Πισίδας „ἄστὺ Ταβῶν ἐρικυδὲς ἐλευθερὸν οἰκίζεσθαι“. καὶ Ἀπολλώνιος ἐνάτῳ „ἐδεήθησαν ὅπως αὐτοὺς εἰς Τάβας καταγάγωσι“. βαρύνεται δέ, ὡς Σάβαι, κύριον καὶ ἱαμβικόν. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Τάβου. ὁ δὲ Τάβος ἥρως. οἱ δὲ φασὶ τὸν Κιβύραν καὶ Μαρσύαν ἀδελφοὺς τὸν μὲν κτίσαι Κιβύραν πόλιν, τὸν δὲ Τάβας, καὶ καλέσαι ἀπὸ τοῦ ἐπὶ πέτρας οἰκεῖσθαι· τάβαν γὰρ τὴν πέτραν Ἑλλήνες ἐρμηνεύουσιν. ἔνιοι ἀπὸ Ταβηνοῦ Ἀργείου. ὁ πολίτης Ταβηνός [ὡς Γερηνός]. Ἡσίοδος „παρ' ἵπποδάμοισι Γερηνοῖς“. ἔστι καὶ ἄλλη πόλις Καρίας Τάβα ι . καὶ τρίτη τῆς Περαίας, ἦν Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Συρίας ἐρμηνεύει ἀγαθὴν. Ταβηνο ί , ἔθνος, κατὰ τὴν ἔρημον Καρμανίας οἰκοῦντες. Τάβιο ι , πόλις Ἰταλίας, ἐν ἣ οἱ περὶ Ῥέμον ἐπαιδεύθησαν. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως Τάβιοι, διὰ τὴν πρόληψιν τοῦ ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ἐθνικοῦ χαρακτηῖρος. Τάβι ς , πόλις Ἀραβίας. Ἐκαταῖος περιηγῆσει Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Ταβηνός. Τάβαθρ α , πόλις Λιβύης. ^[20]

Eth 598 Πολύβιος δωδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ταβαθρηνός διὰ τὴν χώραν. Ταηνο ί , ἔθνος ἀπὸ τῶν Σαρακηνῶν πρὸς μεσημβρίαν, ὡς Ὀλυμπιανὸς ἐν Ἀραβικοῖς καὶ Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν δευτέρῳ. Ταίναρο ς , πόλις, ἀπὸ Ταινάρου τοῦ Γεραίστου μὲν ἀδελφοῦ, Διὸς δὲ παιδός, ὃς πλέων σὺν Καλάβρῳ τῷ ἀδελφῷ καὶ τόπον τῆς Πελοποννήσου καταλαβὼν τινα Ποσειδῶνος ἱερὸν ἰδρύσατο, ὃ καλεῖται Ταίναρο ν . ἔστι καὶ Ταίναρος ὁ Ἰκαρίου υἱός „ἄφ' οὗ καλεῖται ἡ πόλις καὶ ἡ ἄκρα καὶ ὁ λιμὴν“. λέγεται δὲ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. λέγεται καὶ Ταινάριος καὶ Ταιναρία καὶ Ταινάριον. εἰσὶ δὲ καὶ Ταινάριοι θῆβαι, ὡς Χάραξ ἐν Ἑλληνικῶν δευτέρῳ. λέγεται

καὶ ταιναρίζειν, ὡς Ἑρμιππος Θεοῖς „καὶ σέ τι χρὴ παραταιναρίζειν.“ Ὡρος δέ φησιν ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ „Ταίναρον · πεδίον τῆς Λακωνικῆς, καὶ Ταιναρῖται οἱ ἐν αὐτῷ“. Τάκομψο ς , κώμη ἐν τοῖς ὁρίοις Αἰγυπτίων καὶ Αἰθιοπῶν πρὸς τῇ Φίλῃ νήσῳ, ὡς Ἀρισταγόρας ἐν Αἰγυπτιακῶν πρώτῳ. ^[15]

Eth 599 τὸ ἐθνικὸν Τακομψίτης, ὡς Κάνωβος Κανωβίτης, Πεντάσχοινος Πεντασχοινίτης. Ταλαρί α , πόλις Συρακουσίων. Θεόπομπος ἐν Φιλιππικῶν μ'. τὸ ἐθνικὸν Ταλαρίνος, ὡς τῆς Πανδοσίας Πανδοσίνοϛ καὶ Πλακεντίνοϛ. Σικελικῶς καὶ γὰρ ἀμφοτέρω. Τάμασο ς , πόλις Κύπρου, ἐν μεσογείᾳ, διάφορον ἔχουσα χαλκόν. τὸ ἐθνικὸν Ταμασίτης, καὶ Ταμάσιος ὡς Ἐφέσιος Θάσιος. ἐντεῦθεν τινες γράφουσιν „ἐς Τάμασιν μετὰ χαλκόν“. ἀπιθάνωϛ, ἔστι γὰρ καὶ Ταμέση πόλις τῆς Ἰταλίας καὶ ποταμός. Πολύβιος δ' ἐν τῷ πρώτῳ Τεμέσειαν τὴν πόλιν καλεῖ. τὸ ταύτης ἐθνικὸν Τεμεσαῖος. Τάμβρα ξ , πόλις Παρθυαίων. τὸ ἐθνικὸν Ταμβράκιος, διὰ δὲ τὴν χώραν Ταμβρακηνός. Ταμίαθι ς , πόλις Αἰγύπτου. λέγεται καὶ θηλυκῶς. ἡ γενικὴ Ταμιάθεωϛ. [οὕτω Γεώργιος ὁ Χοιροβοσκὸς ἐν τῷ ὀνοματικῷ.] Ταμιεῖο ν , οἶκος ἐν ᾧ τὰ ἀναγκαῖα ἀπετίθεσαν, ὡς Ἀριστοφάνης καὶ ἱπνὸς καὶ ἄλλοι. ^[15]

Eth 600 Φρύνιχος δὲ ἐν σοφιστικῇ παρασκευῇ καὶ ἐπὶ τῶν κακῶν φησι τὸ ταμιεῖον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸν ταμίαν. ὁ δὲ τοῦ ταμιείου οἰκῆτωρ ταμιεύς. Τάμν α , πόλις Ἀραβικῆ, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ πολυίστωρ. ὁ πολίτης Ταμνίτης. Τάμυν α , πόλις Ἑρετρίας. Στράβων δεκάτῃ. καὶ πληθυντικῶς „εἰς τὰς Ταμύνας“. τὸ ἐθνικὸν Ταμυνεύς, καὶ θηλυκὸν Ταμυνηίς ἐξ αὐτοῦ. λέγεται καὶ Ταμυναῖος. οὕτω γὰρ ὁ Ζεὺς ἐν αὐτῇ τιμᾶται. Παυσανίας ι' περιηγήσεωϛ. Ταμυράκ η , πόλις Σαρματίας τῆς ἐν Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Ταμυρακηνός. Τάναγρ α , πόλις Βοιωτίας, ἣν Ὅμηρος Γραῖαν καλεῖ διὰ τὸ πλησίον εἶναι. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ποιμανδρία . Λυκόφρων „ἦν ἐς βαθεῖαν λαιμίσας Ποιμανδρίαν“. τὴν δὲ Γραῖαν ἔνιοι λέγεσθαι τὸ νῦν τῆς Θηβαϊκῆς καλούμενον ἔδος τινὲς δὲ τὴν Ταναγραίαν, ὧν εἷς ἐστι καὶ Καλλίμαχος, Ἀριστοτέλης δὲ Γραῖαν τὴν νῦν Ὠρωπόν. ^[10]

Eth 601 ἔστι δὲ τόπος τῆς τῶν Ὠρωπίων πόλεωϛ πρὸς τῇ θαλάττῃ. ὁ πολίτης Ταναγραῖος, καὶ Ταναγρίς ἀπὸ τοῦ Τάναγρα, καὶ τὸ Ταναγραῖον. καὶ Ταναγρικῆ. Ἡρόδοτος πέμπτῃ „Ταναγρικὴ μοῖρα“, καὶ Μένανδρος „Ταναγρικὴ γυνή“. Τάναϊ ς , πόλις ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ. Στράβων ἐβδόμῃ, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ πολυίστωρ „κατὰ δὲ τὰς εἰς τὴν λίμνην τὴν Μαιῶτιν ἐκβολὰς τοῦ Τανάιδος πόλις Ἑλληνικὴ ἔκτισται Ταναῖς, ἥ τις καὶ Ἐμπόριον ὀνομάζεται“. ὁ πολίτης Ταναῖτης, καὶ θηλυκῶς Ταναῖτις. τινὲς δὲ καὶ τὸν ποταμὸν Ἀκεσίνην εἶναι καὶ Ἰαξάρτην, ἢ λληνίσθαι δὲ τὰ πολλὰ τῶν βαρβαρικῶν ὀνομάτων, ὡς Νικάνωρ φησί. Τάνι ς , πόλις μεγάλῃ Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Τανίτης τὸ ἐθνικὸν τὸ αὐτό. Τάνο ς , πόλις Κρήτης, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν τετάρτῳ γεωγραφουμένων. ^[15]

Eth 602 τὸ ἐθνικὸν Τάνιος. Τάνταλο ς , ὄρος Λέσβου, ἀπὸ Ταντάλου. τὸ ἐθνικὸν Ταντάλιος ὡς Φαρσάλιος. Ταξίαν α , νῆσος περὶ τὸν Πηλῶδῃ κόλπον τῆς Σουσιανῆς. τὸ ἐθνικὸν Ταξιανεύς ὡς Ἀδανεύς. ... ὀγδόῳ. τῷ τύπῳ τῆς χώρας Ταξιανηνός. Τάξιλ α , πόλις Ἰνδικῆ. Στράβων ιε'. τὸ ἐθνικὸν Ταξιλίτης τῷ τῆς χώρας τύπῳ καὶ Ταξιληνός, τῷ δὲ παρ' ἡμῖν Ταξιλεύς. Τάοχο ι , ἔθνος ἐνδοτέρῳ τοῦ Πόντου. καὶ ἡ χώρα οὕτω. τούτους τινὲς Τάους καλοῦσιν, ὡς Σοφαίνετος ἐν τῇ ἀναβάσει φησί. Ταπόσειρι ς , πόλις Αἰγύπτου πλησίον Ἀλεξανδρείας. ὁ πολίτης Ταποσειρίτης. Ταπροβάν η , νῆσος μεγίστη ἐν τῇ Ἰνδικῇ θαλάσῃ. Ἀλέξανδρος ὁ καὶ Λύχνος νῆσος τετράπλευρος, ἀλιστέφανος Ταπροβάνη, θηρονόμος πέπληθεν ἐυρρίνων ἐλεφάντων. ἡ πάλαι μὲν ἐκαλεῖτο Σιμούνδο υ , νῦν δὲ Σαλική , πλοῦ μήκος. οὔσα ἐπτάκις πού χιλίων σταδίων, πλάτος δὲ πεντακοσίων. τὰ αὐτὰ δὲ καὶ Ἀρτεμίδωρος ἐνάτῳ γεωγραφουμένων. Τάπυρρο ι , οὐ πόρρω Ὑρκανίας ἔθνος. Κουάδρατος Τάπυρρα φησί. τὸ ἐθνικὸν Ταπυρραῖοι. Τάρανδρο ς ,

χῶρος Φρυγίας. τὸ ἔθνικὸν Ταράνδριος. Τάρα ς , πόλις Ἰταλίας καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος παρὰ θάλασσαν. ^[25]

Eth 603 ἄρσενικῶς δὲ κατ' ἀναλογίαν· οὐδὲν γὰρ εἰς ρας θηλυκὸν εὐρίσκεται· τοῦτο δ' εὕρηται καὶ θηλυκῶς. ὁ πολίτης Ταραντίνος. καὶ ἀνεγράφησαν οὕτω πολλοὶ χρηματίζοντες, μάλιστα Πυθαγόρειοι, καὶ Ἀριστόξενος μουσικός, Ἀριστοτέλους γνῶριμος. καὶ Ῥίνθων Ταραντίνος, φλύαξ, τὰ τραγικὰ μεταρρυθμίζων ἐς τὸ γελοῖον· φέρονται δ' αὐτοῦ δράματα λη'. καὶ Ἴκκος ὁ Ταραντίνος ἰατρὸς ἐπὶ τῆς οἰζ' ὀλυμπιάδος· μέμνηται τούτου καὶ Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ. τὸ θηλυκὸν Ταραντίνη, καὶ Ταραντῖνον οὐδετέρως. καὶ ταραντινίζειν τὸ τὴν ἐνόπλιον καὶ εἰς τὰς μάχας χρήσιμον ἵππασίαν ποιεῖσθαι. ἔστι δὲ καὶ Τάραντος ἄρσενικῶς λεγομένη πόλις Βιθυνίας, ἔνθα τιμᾶται Ταρανταῖος Ζεὺς, ὡς Δημοσθένης ἐν δευτέρῳ Βιθυνιακῶν. εὕρηται καὶ διὰ τοῦ δ Δάρανδο ς . Ταριχέαι πόλεις πολλαί, αἱ μὲν Μενδήσiai αἱ δὲ Σηνικαί αἱ δὲ Κανωβικαί. οἱ πολῖται ταριχευταί. παρὰ τὸ ταριχεύω. καὶ ὥφειλε διὰ διφθόγγου. ἔστι καὶ Ταριχέα καὶ ἐνικῶς καὶ πληθυντικῶς λεγομένη πόλις τῆς Ἰουδαίας, ὡς Ἰώσηπος. τὸ ἔθνικὸν Ταριχεάτης. καὶ ταριχεία τὸ πρᾶγμα παρὰ τὸ ταριχεύω. Ταρκυνί α , πόλις Τυρρηνίδος, ἀπὸ Τάρκωνος. τὸ ἔθνικὸν Ταρκύνιος ἢ καὶ Ταρκυνιεύς, ὡς Δουλιχιεύς καὶ Βουπρασιεύς, ποτὲ δὲ καὶ Ταρκυνίται. εἰσὶ καὶ Ταρκυναῖοι ἔθνος Ὑπερβορέων, παρ' οἷς οἱ γρῦπες τὸν χρυσὸν φυλάσσουσιν, ὡς Ἱεροκλῆς ἐν τοῖς φιλίστορσιν. Τάρν η , πόλις Ἀχαΐας. ^[25]

Eth 604 ὁ οἰκῆτωρ Τάρνιος. καὶ Τάρνια ἔργα. Τάρπ η , πόλις Ἰταλίας. καὶ Ταρπαῖον ὄρος. καὶ ἔθνικὸν Ταρπαῖος ὡς Ῥωμαῖος, τριγενές. Τάρρ α , πόλις Λυδίας. [ἄφ' ἧς Λεύκιος ὁ γραμματικός.] ἐτέρα Κρήτης, ἐν ἧ Ταρραῖος Ἀπόλλων τιμᾶται. ἔστι καὶ ἄλλη πόλις Τάρρα παρὰ τὸν Καύκασον, Κρητῶν ἄποικος. Λούκιος δ' ἦν ἀπὸ Τάρρας τῆς Κρητικῆς πόλεως· φέρεται δὲ τούτου τὰ περὶ παροιμιῶν τρία βιβλία ἄριστα καὶ περὶ γραμμάτων καὶ τεχνικὰ γλαφυρώτατα. τὸ θηλυκὸν ἐπὶ τῆς χώρας Ταρραία. Ταρρακῖν α , πόλις Ἰταλίας. Διονύσιος ιε' Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τὸ ἔθνικὸν Ταρρακῖνος. Ταρράκω ν , πόλις δυσμικωτέρα τῆς Ταρρακωνησίας χώρας. ὁ πολίτης Ταρρακωνήσιος. τὸ ἔθνικὸν Ταρρακωνίτης, ὡς Ἀσκάλων Ἀσκαλωνίτης καὶ Μάρων Μαρωνίτης καὶ Καύκων Καυκωνίτης. Ταρραχίν η , πόλις Ἰταλίας. Φλέγων ὀλυμπιάδι ρπα'. ὅτι παιδίον ἐκ δούλης γενόμενον τῇ ἐνάτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῆς γενέσεως τὸν προσαγορεύσαντα ἀντιπροσαγορεῦσαι, ἐφ' οἷς τοὺς μάντις προαγορεῦσαι ὄλεθρον. τὸ ἔθνικὸν Ταρραχῖνος. Ταρσηῖο ν , πόλις πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στήλαις. Πολύβιος τρίτῳ. τὸ ἔθνικὸν ἔδει Ταρσηίτης ἢ Ταρσηιώτης. νῦν δὲ κατὰ τὸ ἐπιχώριον Ταρσηῖνοι λέγονται. Ταρσό ς , ἐπισημοτάτη πόλις Κιλικίας, ἣν διὰ τοῦ ε ἔλεγον Τερσόν παρὰ τὸ τερσανθῆναι, ὃ ἐστὶν ἀναξηρανθῆναι. ^[20]

Eth 605 τῶν γὰρ ὑδάτων κατὰ τὴν πρώτην σύστασιν προχωρούντων εἰς τὸ νῦν πέλαγος φασὶν ἀναφανθῆναι πρῶτα τὰ Ταυρικὰ ὄρη. Διονύσιος δὲ ὁ Θραξ ἐν τῷ περὶ Ῥόδου ἀπὸ τῆς τοῦ Βελλεροφόντου πτώσεως μέρος γάρ τι τοῦ ποδὸς ταρσὸν καλεῖσθαι, τῆς ἐκείνου χωλείας ὑπόμνημα ποιουμένων τῶν ἀρχαίων. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ πολυίστωρ διὰ τὸ τὸν Πήγασον ἵππον ἐκεῖ τὸν ταρσὸν κλάσαντα καὶ Βελλεροφόντην ἐν τῷ Ἀλγίῳ πεδίῳ πλανηθῆναι. ἄλλοι δὲ φασὶ διὰ τὸ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τοὺς τόπους τούτους τῆς Κιλικίας πρώτους ἀναφανθῆναι καὶ ἀναξηρανθῆναι, διὸ καὶ τὴν πόλιν Τερσίαν ὀνομασθῆναι. Ἐρατοσθένης δὲ [φησὶ τὴν κλῆσιν τῇ πόλει εἶναι ἀπὸ Διὸς Τερσίου τοῖς ἐκεῖ καλουμένου. οἱ δὲ φασὶ] Τερσὸν διὰ τὸ πρότερον τῶν καρπῶν χλωρῶν φθειρομένων ἐν τῷ παρακμάζειν τούτους πρώτους συναγαγόντας τερσαῖναι καὶ εἰς τὸν χειμῶνα ἀποθέσθαι τὴν τροφήν. ἐκ ταύτης ἐγένετο Ἑρμογένης ὁ τὴν ῥητορικὴν γεγραφώς. Θαρσός δὲ ἐκαλεῖτο καὶ Θαρσεῖς οἱ Κίλικες, ὡς Ἰώσηπος ἐν ἀρχαιολογίᾳ. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Κρανία ἀπὸ κρανίου. ἐκλήθη δὲ καὶ Ἱερ ᾶ . ἐκλήθη δὲ καὶ Ἀντιόχεια ἀπὸ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς. ἔστι δ' ἄποικος Ἀργείων, κτίσμα Σαρδαναπάλλου. ταύτην διαρρεῖ ποταμὸς Κύδνος μέσος, ψυχρὸς τε καὶ καθαρὸς. ὁ πολίτης Ταρσεύς ὡς Ἀλικαρνασσεύς. Ἐρατοσθένης δὲ καὶ

Ταρσηνόν φησιν. ἔστι δὲ καὶ Ταρσός ἄλλη τῆς Βιθυνίας. τὸ ἐθνικὸν ταύτης Τάρσιος καὶ Ταρσία. Δημοσθένης ἐν δευτέρῳ Βιθυνιακῶν Τάρσειαν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου τὴν πόλιν οἶδε. ^[25]

Eth 606 τὸ ἐθνικὸν Τάρσειος. [ἔστι καὶ χωρίον Βιθυνίας Ταρσός λεγόμενον.] καὶ Τάρσα κώμη ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ, ὡς Κουάδρατος ἐν τρίτῳ Παρθικῶν „ἀπὸ δὲ Σαμοσάτων κατὰ ῥοὺν ἰόντι ὅσον σταδίους ἑκατὸν πεντήκοντα Τάρσα κώμη πολυάνθρωπος ὥκειτο ἄνω τοῦ ποταμοῦ σταδίους πεντεκαίδεκα“. τὸ ἐθνικὸν Ταρσηνός, Τάρταρος . Κράτης τὸν ὑπὸ τοῖς πόλοις ἄερα παχύν τε καὶ ψυχρόν τινα καὶ ἀφώτιστον, Ὅμηρος δὲ τόπον εἶναι συνέχοντα τοὺς περὶ Κρόνον καὶ ὑπὸ γῆν ὄντας. λέγεται δὲ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. ὁ οἰκῆτωρ Ταρτάριος, καὶ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Εὐρυσθεῖ σατυρικῷ. καὶ τὸ κωμικὸν Ταρταρίτης. λέγεται καὶ παρὰ τὸ ταρασσεῖν ταρταρίζειν τὸ ταρασσεσθαι. Ταρτησός , πόλις Ἰβηρίας, ἀπὸ ποταμοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ Ἀργυροῦ ὄρους ῥέοντος, ὅστις ποταμὸς καὶ κασσίτερον ἐν Ταρτησῷ καταφέρει. τὸ ἐθνικὸν Ταρτήσιος καὶ Ταρτησσία καὶ Ταρτησίς. καὶ οὐδετέρως „Ταρτήσιον ὄλβιον ἄστν“. Τάρφαρ , οὐδετέρως, πόλις τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. ὁ πολίτης Ταρφαρηνός, ὡς Ζόαρα Ζοαρηνός, Αὔαρα Αὐαρηνός, ὡς Οὐράνιος ἐν Ἀραβικῶν τρίτῳ. Τάρφῃ , πόλις Λοκρῶν. Ὅμηρος „Τάρφην τε Θρόνιον τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα“. λέγουσι δ' αὐτὴν ἀπὸ τῆς περὶ Φαρύγας κρήνης. οἱ δὲ καὶ αὐτὴν καὶ τὸν τόπον διὰ τὴν τῆς ὕλης πυκνότητα· τὰ πυκνὰ γὰρ τάρφεα Ὅμηρος λέγει „βαθείης τάρφεσιν ὕλησ“. καὶ τὸ ἐθνικὸν Ταρφαῖος, ὡς Τύμφη Τυμφαῖος. Ταρχία , πόλις Σικελική. ^[25]

Eth 607 Φίλιστος ἐβδόμῳ Σικελικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ταρχιάτης, καὶ Ταρχιανός τῷ τύπῳ τῆς χώρας. Ταρχώνιο , πόλις Τυρρηνίας, ἀπὸ Τηλέφου παιδὸς Τάρχωνος. ὁ πολίτης Ταρχωνῖνος, [ὡς Ὡρος ἐν β' περὶ ἐθνικῶν,] ὡς Ἀσώριον Ἀσσωρίνος, ἢ Ταρχωνιεύς ὡς Ἰππωνιεύς. Ταῦα , πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Ταυίτης, ὡς Ὡρος ἐν β' περὶ ἐθνικῶν. Ταύακ , πόλις Σικελίας. Φίλιστος ὀγδόῳ. τὸ ἐθνικὸν Ταυακῖνος ὡς Ἐρυκῖνος. Ταῦγετο , ὄρος τῆς Λακωνικῆς. Ὅμηρος „ἢ κατὰ Τηῦγετον περιμήκετον ἢ Ἐρύμανθον“. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. ἀπὸ Τηῦγέτης τῆς μητρὸς Εὐρώτα. τὸ ἐθνικὸν Ταῦγέτιος. Ταυλάντιο , Ἰλλυρικὸν ἔθνος. Εὐφορίων δὲ μετὰ τοῦ ν Ταυλαντίνους αὐτοὺς φησι. παρὰ τούτοις ἐκ μέλιτος οἶνον γίνεσθαι φησιν Ἀριστοτέλης ἐν θαυμασίοις. λέγεται καὶ οὐδετέρως Ταυλάντιον καὶ Ταυλαντίς θηλυκῶς. Ταυρασία , πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ταυρασίνοος ὡς Πλακεντίνοος, καὶ Ταυρασιανός. Ταυρικὴ , νῆσος μεγάλη καὶ λίαν ἐπίσημος καὶ πολλὰ ἔχουσα ἔθνη καὶ περικλείουσα τῇ θέσει τὴν Μαιῶτιν λίμνην. ἥς οὐ πολὺ διεστῶσα ἢ Ἀλωπεκία ἐστὶ μικρά. τῇ δὲ Ταυρικῇ δύο παράκεινται νῆσοι, Φαναγόρα καὶ Ἑρμώνασσα. λέγεται δὲ Ὅσιριν ἐκεῖ ζεύξαντα βοῦς ἀρόσαι τὴν γῆν. διὰ οὗν τὸ ζεῦγος τοῦ ταύρου τὸ ἔθνος κληθῆναι. ὁ οἰκῆτωρ Ταυρικός ὡς Ἀττικός. ^[25]

Eth 608 τινὲς Τάναϊ , οἱ δὲ Ἀλωπεκία , οἱ δὲ Μαιῶτιν αὐτὴν φασι. Ταυρίσκο , ἔθνος περὶ τὰ Ἀλπεῖα ὄρη. λέγονται καὶ Ταυρίνο , ὡς Πολύβιος τρίτῳ. Ἐρατοσθένης Τερίσκους αὐτοὺς φησι διὰ τοῦ ε , οἱ καὶ Ταῦροι λέγονται. Ταυρόει , πόλις Κελτικῆς, Μασσαλιητῶν ἄποικος. [οἱ πολῖται Ταυροέντιοι.] Ἀρτεμίδωρος ἐν πρώτῳ γεωγραφουμένων φησὶν ὅτι ταυροφόρος ἦν ἡ ναῦς ἡ διακομίσασα τοὺς τὴν πόλιν κτίσαντας, οἱ ἀπορριφέντες ἀπὸ τοῦ στόλου τῶν Φωκαέων καὶ προσενηχθέντες αὐτόθι ἀπὸ τοῦ ἐπισήμου τῆς νεῶς τὴν πόλιν ὠνόμασαν. τὸ ἐθνικὸν Ταυροέντιοι. Ταυρομένιο , πόλις Σικελίας. ὁ πολίτης Ταυρομενίτης καὶ Ταυρομένιος. Ταυροπόλιο , ἐν Σάμῳ Ἀρτέμιδος ἱερόν. Στράβων ιδ'. Ταυρόπολις , πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Ταυροπολίτης. Ταῦρο , ὄρος διὰ μέσης Ἀσίας διήκον, διότι ταύρους οἱ παλαιοὶ πάντα ὅσα μεγάλα καὶ βίαια ἐπωνόμαζον. ἢ προτομῇ ταύρου τὰ πρὸς τῇ θαλάσῃ αὐτοῦ ἀπέεικασε. τὸ ἐθνικὸν Ταυριανός πλεονασμῷ τοῦ ι , ὡς Ζυγιανός. Ταύχειρ , πόλις Λιβύης, θηλυκῶς, καὶ οὐδετέρως ὡς Στάγειρα. ἀπὸ Ταυχείρας τῆς Αὐτάνδρου θυγατρὸς. λέγεται δὲ νῦν Ἀρσινόη. ^[20]

Eth 609

ὁ πολίτης Ταυχεΐριος, καὶ Ταυχέριος καὶ Ταύχερος καὶ Ταυχερίτης. καὶ Ἀρσινοΐτης ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίας. Τάφο ς , πόλις Κεφαλληνίας, νῦν δὲ Ταφιοῦσσα . „ἔστι καὶ νῆσος ἀπὸ τριάκοντα σταδίων Ταφιάς καλουμένη“. καὶ ἑτέρα. οἱ πολῖται Τάφιοι. τῆς δὲ Ταφιοῦσσης Ταφίουσσαῖος, ὡς Σκοτουσσαῖος Πιθηκουσσαῖος. Ταφόσιρι ς , πόλις Αἰγύπτου, ἐν ἣ λέγεται Ὅσιρις τεθάφθαι. Τάφρα ι , καὶ Τάφρη ἐνικῶς, χώρα ταφρευθεῖσα περὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην ὑπὸ δούλων ταῖς δεσποίναις συμμιγέντων κατὰ τὸν πολυχρόνιον πόλεμον τῶν Σκυθῶν, τῶν δεσποτῶν πολεμούντων τοῖς Θραξίν ἢ τοῖς ἐντὸς Ἰστρου, ὡς Καλλίστρατος ἐν τρίτῳ. ταύτην τὴν χώραν κατοικῆσαι Σατορχαίους. οἱ οἰκοῦντες Σατορχαῖοι. Ταχεμψ ὦ , νῆσος Αἰθιοπίας πρὸς τῇ Λιβύῃ. τὸ ἔθνικὸν Ταχεμψίτης τῷ τύπῳ τῆς χώρας. Τεανό ν , πόλις Ἰταλίας, ὡς Ἀρτεμίδωρος τετάρτῳ γεωγραφουμένων. τὸ ἔθνικὸν Τεανός. Τέβερι ς , ποταμὸς Ἰταλίας, ἔνθα ἡ Ῥώμη καὶ ἡ τῶν Λατίνων ἐστὶ χώρα, ὡς Ἀπολλόδωρος. Τεγέ α , πόλις Ἀρκαδίας. „καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινήν“ Ὅμηρος. καὶ Πausanίας η' „Μαντινεὺς καὶ Τεγεάτης καὶ Μαίναλος Τεγέαν κτίζουσι καὶ Μαντίνειαν“. [20]

Eth 610 Λέπιδος δ' ἐν ἱστορίας ἐπιτομῇς πρώτῳ περὶ Λακεδαιμονίων οὕτω φησί „χρᾶ δ' αὐτοῖς ἡ Πυθία ἐπ' Ἀρκαδίᾳ ὧδε Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς. μέγα μ' αἰτεῖς, οὗ τοι δώσω. πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίῃ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασιν, οἳ ς' ἀποκωλύσουσιν. ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μεγαίρω. δώσω τοι Τεγέην ποσσίκροτον ὀρχήσασθαι. ἐχρῶντο δὲ καὶ πάλιν, καὶ ἀφικνεῖται αὐτοῖς τάδε ἔστι τις Ἀρκαδίδης Τεγέη λευρῷ ἐνὶ χώρῳ, ἔνθ' ἄνεμοι πνέουσιν δύο κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης, καὶ τύπος ἀντίτυπος καὶ πῆμ' ἐπὶ πῆματι κεῖται. ἔνθ' Ἀγαμεμνονίδην κατέχει φυσίζοος αἶα, τὸν σὺ κοιμισάμενος Τεγέης ἐπιτάρροθος ἔσση“. ἔστι καὶ Τεγέα ἐν Κρήτῃ ὑπὸ Ταλθυβίου κτισθεῖσα. ὁ πολίτης Τεγεάτης ὡς Ἐλεάτης, καὶ θηλυκὸν Τεγεᾶτις. ἦν δὲ καὶ μελοποιὸς Ἀνύτη Τεγεᾶτις. λέγεται καὶ Τεγεάς ὡς Ἰλιάς. ὀξύνεται. ὡς Σοφοκλῆς. Τέγεστρ α , οὐδετέρως, πόλις Ἰλλυρίας πρὸς τῇ Ἀκυληίᾳ, [ἀπὸ Τεγέστρου.] Ἀρτεμίδωρος δ' ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἑνδεκα Τέργεστρον αὐτὴν καὶ κώμην οἶδεν „ἀπὸ Τεργέστρου κώμης καὶ τοῦ μυχοῦ ἐπὶ τὸν Ἀδρίαν στάδιοι , ἐκε“. ὁ πολίτης Τεγεστραῖος. Τεγησός ς , πόλις Κύπρου. [20]

Eth 611 Διονύσιος ἐν Βασσαρικῶν τρίτῳ. τὸ ἔθνικὸν Τεγήσιος καὶ Τεγησσεύς. Τεγύρ α , πόλις Βοιωτίας, ἐν ἣ Ἀπόλλωνά φασιν γεννηθῆναι. Σῆμος δ' ὁ Δῆλιος „τὴν Ἀπόλλωνος γένεσιν οἱ μὲν ἐν Λυκίᾳ, οἱ δ' ἐν Δήλῳ, οἱ δ' ἐν Ζωστῆρῃ τῆς Ἀττικῆς, οἱ δὲ ἐν Τεγύρᾳ τῆς Βοιωτίας φασίν“. ὅθεν καὶ Τεγυρήιος Ἀπόλλων. Καλλισθένης ἐν τρίτῳ τῶν Ἑλληνικῶν εἶναι μαντεῖά φησι „τὸ μὲν Ἰσμήνιον ἐν Θήβαις, τὸ δὲ Τροφώνιον ἐν Λεβαδείᾳ, τὸ δὲ ἐν Ἀβαῖς λεγόμενον ἐν Φωκεΐσι, τὸ δὲ κυριώτερον ἐν Δελφοῖς, ὃ καὶ μάλιστα φασιν μεμαρτυρηκέναι τὴν ἐν Τεγύρᾳ“. τὸ ἔθνικὸν Τεγυρεύς. καὶ Τεγύρειος, καὶ ἰωνικῶς Τεγυρήιος. Τείρι α , πόλις Λευκοσούρων. Ἐκαταῖος Ἀσία. τὸ ἔθνικὸν Τειριεύς ὡς Στειριεύς. Τειχιόει ς , φρούριον πλησίον τῆς Τραχίνος. τὸ ἔθνικὸν Τειχιόεντιος, ὡς Ταυρόεις Ταυροέντιος. Τειχιόεσσα , πόλις Μιλησίας. τὸ ἔθνικὸν Τειχιόεις καὶ θηλυκὸν Τειχιόεσσα. Τεῖχο ς , φρούριον Ἀχαΐας. ὁ οἰκῆτωρ Τειχίτης, ὡς τοῦ Τορδίου τείχους Τορδιοτειχίτης. Τέκμω ν , πόλις Θεσπρωτῶν. ὁ πολίτης Τεκμώνιος. Τεκτόσα ξ , ὡς Ἄτραξ Ἄσφαξ, βαρυτόνως. Τεκτόσαγες, ἔθνος Ταλατικόν. εὗρηται καὶ Τεκτοσάγης εὐθεῖα καὶ Τεκτοσάγαι· ὡς γὰρ Καππάδοκος Καππαδόκης, οὕτω Τεκτόσαγος Τεκτοσάγης. [20]

Eth 612 Τελαμώ ν , πόλις Τυρρηνίας. τὸ ἔθνικὸν Τελαμώνιος ὡς Καλυδώνιος. Τελάν η , πόλις ἀρχαιοτάτῃ Συρίας, ἣν ὥκει Νίνος πρὸ τῆς Νίνου κτίσεως. τὸ ἔθνικὸν Τελαναῖος καὶ ἐπιχωρίως Τελανηνός. Τελέθριο ν , ὄρος τῆς ἐν Εὐβοίᾳ Οἰχαλίας. Στράβων δεκάτῃ. οἱ οἰκῆτορες Τελεθριεῖς ὡς Σουνιεῖς. Τέλμερ α , πόλις Καρίας. τὸ ἔθνικὸν Τελμερεύς. Τερμίλην δ' ἐξῆς παραθήσομαι, ἑτέραν ἔχουσιν γραφὴν, τὴν αὐτὴν οὔσαν ὡς οἶμαι. Τελμησός ς , πόλις Καρίας, ὡς δὲ Φίλων καὶ Στράβων, Λυκίας. ἔστι γὰρ ἀμφοτέρων ὄριον μετὰ Δαίδαλα. ὁ πολίτης Τελμησσεύς. καὶ δρᾶμα Ἀριστοφάνους Τελμησσεῖς. λέγεται καὶ τετρασυνάλλως Τελεμησσεῖς, ὡς αὐτὸς ἐν αὐτῷ

„πῶς ἂν τις ἂν οὖν, ἢ τί ποιήσας, ὦ Τελεμησῆς;“ καὶ πάλιν „φέρε δὴ τοίνυν, ταῦθ' ὅταν ἔλθῃ, τί ποιεῖν χρή μ', ὦ Τελεμησῆς“. ^[15]

Eth 613 ἔστι δὲ τὸ μέτρον ἀναπαιστικὸν τετράμετρον καταληκτικόν, οὗ πρὸ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἀνάπαιστος τάττεται, σπανιαιτάτα δὲ σπονδεῖος. τὸ θηλυκὸν Τελεμησίς ὡς βασιλῆς. καὶ Τελεμήσιος ὡς Λυρνήσιος, καὶ θηλυκὸν Τελεμησίας, ὡς τοῦ Ἑλικώνιος τὸ Ἑλικωνιάς. ἔστι καὶ ἄκρα Λυκίας οὕτω λεγομένη Τελεμησία ς, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν δεκάτῳ γεωγραφουμένων. Τέλφους α, πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ νύμφης λεγομένης Τελφούσης, θυγατρὸς Λάδωνος. ὁ οἰκῆτωρ Τελφούσιος. τὸ θηλυκὸν Τελφουσία. Λυκόφρων „δίκης ἑάσει τάρροθος Τελφουσία“. ἔστι καὶ Βοιωτίας Τελφούσιο ν. Στράβων ἐνάτῃ. Ἐφορος δὲ Τιλφωσαῖον ὄρος ἐν Ἀλαλκομενίᾳ. „Πίνδαρος δὲ καὶ Κηφισίδα καλεῖ ταύτην“. ^[10]

Eth 614 ἔστι καὶ Βοιωτίας Τίλφωσα κρήνη καὶ ὄρος, ἀπὸ Τιλφούσης. Ἡρωδιανὸς δὲ Τιλφῶσσα φησὶν. Τελχίς ς, πόλις Αἰθιοπίας πρὸς τῇ Λιβύῃ. τὸ ἐθνικὸν τῷ μὲν ἔθει τῆς χώρας Τελχίτης, τῷ δὲ κοινῷ χαρακτῆρι Τελχίνιος, ἀπὸ τῆς γενικῆς, ἐπειδὴ καὶ ἡ Κρήτη Τελχινία ἐλέγετο καὶ οἱ Κρήτες Τελχῖνες. λέγονται καὶ τελχῖνες θηλυκῶς αἱ ὑπὸ πληγῆς εἰς θάνατον καταφοραί. Τελχινία δὲ καὶ ἡ Σικυῶν ἐκαλεῖτο. καὶ τὸ ἐθνικὸν Τελχίνιος. Τέμβριο ν, πόλις Φρυγίας. Χάραξ δὲ Τύμβριον αὐτὴν φησι. Μένανδρος δὲ Τεμβρίειον φησὶν ὡς Τορδίειον. τὸ ἐθνικὸν Τεμβριεύς. Τέμβρο ς, πόλις Κύπρου, ἐν ἣ τέτιμηται Ὑλάτης Ἀπόλλων. τὸ ἐθνικὸν Τέμβριος. Τεμένει α, πόλις Φρυγίας πρὸς τῇ Λυκαονίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Τεμενεύς. Τέμενο ς, τόπος Σικελίας ὑπὸ τὰς Ἐπιπολάς πρὸς ταῖς Συρακούσαις. ὁ οἰκῆτωρ Τεμενίτης καὶ θηλυκῶς διὰ τοῦ ι. ἔστι καὶ Τεμενίτης λόφος ἐν τῇ Θράκῃ πρὸς τῇ Τριβαλλῶν. Τεμέσ η, πόλις Ἰταλίας. ^[15]

Eth 615 Ὅμηρος „ἔς Τεμέσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἶθωνα σίδηρον“. ὁ πολίτης Τεμεσαῖος. Τέμμι ξ, ἔθνος πρῶτον οἰκῆσαν ἐν Βοιωτίᾳ. Λυκόφρων „Ἀρνης παλαιᾶς γέννα, Τεμμίκων πρόμοι“. τὸ θηλυκὸν Τεμμικία παρὰ τῷ αὐτῷ „ὄν Βομβύλεια κλιτὺς ἡ Τεμμικία“. καὶ θηλυκῶς Τεμμικίς. καὶ Τεμμίκειος τὸ κτητικόν. Μενέλαος δὲ διὰ τοῦ ι „Τεμμίκιον ἄστν“ ἐν πρώτῳ Θηβαΐδος φησὶν. Τένδη β, πόλις Καρίας ἀρχαία. τὸ ἐθνικὸν Τενδηβεῖς. Τενέ α, κώμη Κορίνθου, ἀπὸ Τένου τοῦ Κύκνου. κεῖται μεταξὺ Κορίνθου καὶ Μυκηνῶν. τὸ ἐθνικὸν Τενεάτης. λέγεται καὶ Τενέα ἡ χώρα. Τενέβριο ν, ἀκρωτήριον, καὶ κώμη Τενεβρία Ἰβηρίας. ὁ κωμήτης Τενεβριανός, ὡς Πολτυμβριανός Μεσημβριανός. Τένεδο ς, νῆσος τῶν Σποράδων, ὡς Ἐκαταῖος, ἐν Ἑλλησπόντῳ. ἀπὸ Τένου καὶ Ἀμφιθέας ἢ Ἡμιθέας, τῶν Κύκνου παίδων, οἷονεὶ Τενούεδος. ἐκαλεῖτο δὲ Λεύκοφρυ ς. ὁ πολίτης Τενέδιος, ὡς Ἀράδιος Ῥόδιος. ἔστι καὶ πόλις Τένεδος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. Ἀπολλόδωρος δὲ Παμφυλίας αὐτὴν εἶναι φησι. καὶ παροιμία „Τενέδιος αὐλητῆς“ ἐπὶ τῶν τὰ ψευδῇ μαρτυρούντων. τὸν γὰρ αὐλητὴν ἡ Φυλονόμη πρὸς Κύκνον ἤγαγε, μαρτυροῦντα ὅτι Τένης αὐτὴν ἠθέλε βιάσασθαι. ἔστι καὶ ἑτέρα παροιμία „Τενέδιος πέλεκυσ“ ἐπὶ τῶν ἥτοι πικρῶς ἢ καὶ μᾶλλον συντόμως ἀποκοπτόντων τὰ ζητήματα καὶ τὰ ἄλλα πράγματα. ^[20]

Eth 616 καὶ φησιν Ἀριστείδης καὶ ἄλλοι τὸν ἐν Τενέδῳ Ἀπόλλωνα πέλεκυν κρατεῖν διὰ τὰ συμβάντα τοῖς περὶ Τένην. ἢ μᾶλλον, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Τενεδίων πολιτείᾳ, ὅτι βασιλεὺς τις ἐν Τενέδῳ νόμον ἔθηκε, τὸν καταλαμβάνοντα μοιχοὺς ἀναιρεῖν πελέκει ἀμφοτέρους. ἐπειδὴ δὲ συνέβη τὸν υἱὸν αὐτοῦ καταληφθῆναι μοιχόν, ἐκύρωσε καὶ περὶ τοῦ ἰδίου παιδὸς τηρηθῆναι τὸν νόμον, καὶ ἀναιρεθέντος εἰς παροιμίαν περιῆλθε τὸ πρᾶγμα ἐπὶ τῶν ὡμῶς πραττομένων. διὰ τοῦτο φησι καὶ ἐπὶ τοῦ νομίσματος τῶν Τενεδίων κεχαράχθαι ἐν μὲν τῷ ἑτέρῳ μέρει πέλεκυν ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου δύο κεφαλὰς εἰς ὑπόμνησιν τοῦ περὶ τὸν παῖδα παθήματος. ἔστι καὶ ἄλλη παροιμία „Τενέδιος ξυνήγορος“ ὁ ἀπότομος καὶ σκληρός. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν νεῶν καταλόγῳ φησὶν ὅτι τοὺς μὲν τῆς Παμφυλίας Τενεδεῖς, τοὺς δὲ τῆς νήσου Τενεδίους. καὶ θηλυκῶς Τενεδία. Τέντυρι ς, πόλις Αἰγύπτου καθαρτικὴ τῶν κροκοδείλων. ὁ πολίτης Τεντυρίτης. λέγεται καὶ Τέντυρα ἡ πόλις, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τρίτῳ Αἰγυπτιακῶν. Τεράψ η,

νήσος πρὸς Καρχηδόνα οὐ μεγάλη. τὸ ἔθνικὸν Τεραψαῖος. Τερβητί α , πόλις Σικελίας. οἱ πολῖται Τερβητῖνοι, ὡς Πλακεντῖνοι ἀπὸ Πλακεντίας. Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων ιε'. Τέργι ς , πόλις ἐν Λιβύῃ πρὸς τῇ Αἰθιοπίᾳ. τὸ ἔθνικὸν Τεργίτης, ὡς τῆς Λέπτis Λεπτίτης. ^[20]

Eth 617 [οὕτως καὶ ὁ φιλόσοφος Κορνοῦτος ἐχρημάτιζε Λεπτίτης.] Τερηδών ν , πόλις ἐπὶ τῇ Ἐρυθρᾷ. τὸ ἔθνικὸν Τερηδόνιος, ὡς Ἀνθηδόνιος Καρχηδόνιος. Τέριν α , πόλις Ἰταλίας καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος, κτίσμα Κροτωνιατῶν, ὡς Φλέγων. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ μεγάλη Ἑλλά ς . ὡς Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεὺς ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν. τινὲς δὲ νῆσον αὐτήν, εἰς ἣν ἐξεβράσθη Λίγεια ἢ Σειρήν, ὡς Λυκόφρων „Λίγεια δ' εἰς Τέριναν ἐκναυσθλῶσεται“. ὁ πολίτης Τεριναῖος. Τέρμερ α , πόλις Λυκίας, ἀπὸ Τερμέρου. ὁ πολίτης Τερμερεύς. Ἡρόδοτος δὲ Τερμίλας αὐτοὺς καλεῖ ἐν τῷ πρώτῳ. ὁ δὲ χρησμὸς ὁ περὶ αὐτῶν Τερμιλέας αὐτοὺς φησι. Τερμησό ς , πόλις Πισιδίας. ἔστι καὶ ἄλλη ταύτης ἄποικος καὶ αὐτὴ Πισιδίας, λεγομένη μικρ ᾱ , ὡς ἡ προτέρα μείζω ν . ^[10]

Eth 618 τὸ ἔθνικὸν Τερμησσεύς. Τετράπολις τῆς Ἀττικῆς, ἔχουσα δήμους καὶ πόλεις τέτταρας, Οἰνόην Προβάλινθον Τρικόρυνθον Μαραθῶνα. Ἀνδροτίων δὲ Τετραπόλιδος φησι διὰ τοῦ δ . αὕτη πρότερον ἐκαλεῖτο Ὑττηνί α . οἱ οἰκῆτορες Τετραπολεῖς καὶ Τετραπολῖται, ὡς Φαβωρίνος ἐν πρώτῳ παντοδαπῆς ὕλης ἱστορικῆς. Τετραχωρίτα ι , οἱ Βεσσοί, ὡς Στράβων ἐβδόμῃ. οὗτοι λέγονται καὶ Τετράκωμο ι . Τευθί ς , πόλις Ἀρκαδίας. τὸ ἔθνικὸν πατρωνυμικῶς Τευθίδης. Τευθρανί α , Μυσίας πόλις, ἀπὸ Τεύθραντος. ὁ Τεύθρας δὲ τὴν Αὔγην ἔγχε καὶ τὸν Τήλεφον ἐπαιδοποίησατο. τὸ ἔθνικὸν Τευθράνιος, ὡς τῆς Παρρασίας Παρράσιος. λέγεται καὶ Τευθράντιος, Εὐριπίδης Λικυμνίῳ „Τευθράντιον δὲ σχῆμα Μυσίας χθονός“, τὸ θηλυκὸν Τευθραντίς, ἀπὸ τῆς Τεύθραντος γενικῆς. Τευκρο ί , ὁξυτόνως, οἱ Τρῶες, ἀπὸ Τεύκρου τοῦ Σκαμάνδρου καὶ Ἰδαίας νύμφης. λέγεται καὶ Τευκρίς θηλυκῶς ἡ Τροία, καὶ Τεύκριον. Τευμησό ς , ὄρος Βοιωτίας. Ὅμηρος ἐν τῷ εἰς Ἀπόλλωνα ὕμνῳ „εἰς Μυκαλησσὸν ἰὼν καὶ Τευμησσὸν λεχεποίην“. ἄστν, ὡς Δημοσθένης ἐν τρίτῳ Βιθυνιακῶν. ^[20]

Eth 619 ἐκλήθη δ' οὕτως, ὡς Ἀντίμαχος πρώτῳ Θηβαΐδος οὐνεκά οἱ Κρονίδης, ὅς[τε] μέγα πᾶσιν ἀνάσσει, ἄντρον ἐνὶ σκηνῇ τευμήσατο, τόφρα κεν εἴη Φοῖνικος κούρη κεκυθμένα, ὄφρα ἔ μή τις μηδὲ θεῶν ἄλλος γε παρὲξ φράσσαιτό κεν αὐτοῦ. οἱ κατοικοῦντες Τευμήσσιοι, καὶ Τευμησσία ἢ ἀλώπηξ ἀπὸ τοῦ ὄρου, καὶ τὸ οὐδέτερον Τευμήσιον. καὶ τὸ ἐκ τόπου Τευμησσόθεν, καὶ τὸ εἰς τόπον Τευμησσόνδε. Ἀντίμαχος ἐν πρώτῳ Θηβαΐδος. Τεύτλου ς α , νῆσος Ἰωνίας. Θουκυδίδης η'. τὸ ἔθνικὸν Τευτλουσαῖος ἢ Τευτλούσσιος. Τεύωχι ς , πόλις Αἰγυπτία. ἔστι καὶ λίμνη ὁμώνυμος. ὁ πολίτης Τευωχίτης. Τέω ς , πόλις Ἰωνίας. ἔστι δὲ μέση Ἰωνίας, ὡς Ἡρόδοτος ἐν πρώτῳ. ἦν πρῶτον ἔκτισεν Ἀθάμας, ὅθεν Ἀθαμαντίδα καλεῖ αὐτὴν Ἀνακρέων. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τῆς Ἀθάμαντος θυγατρὸς Ἀρᾶς. σκοπούμενου γὰρ τοῦ Ἀθάμαντος ἔνθα ἰδρύσει τὸν λαόν, ἀθύρουσα οἷα δὴ παῖς ἐκ λίθων οἰκίαν δειμαμένη ἔλεγεν „ἔως σὺ χῶρον ἐσκόπεις, τέως ἐγὼ πόλιν σοι ἐδειμάμην“. ^[15]

Eth 620 καὶ διὰ τοῦτο ἡ πόλις οὕτως ὠνομάσθη. τὸ ἔθνικὸν Τήιος. ἔστι γὰρ πρῶτον Τείος καὶ Τεῖος καὶ ἰωνικῶς Τήιος. ἀφ' οὗ „Πρωταγόρας ὁ Τήιος“. καὶ Σκυθίνος ἰάμβων ποιητῆς Τήιος. καὶ θηλυκῶς Τηία. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις ἐν Δυρβαίοις τῆς Σκυθίας, ἐν ἣ λέγουσι λίμνην ἰχθύων ἔχουσαν πλῆθος, ἀφ' ὧν εὐδίας γινομένης ἔλαιον ἐπιπολάζει τοσοῦτον, ὅσον ἀρύεσθαι αὐτὸ ταῖς χερσὶν εἰς σκάφος καὶ χρῆσθαι αὐτῷ. Τήλανδρο ς , πόλις Καρίας. καὶ Τηλανδρία ἄκρα. Ἀλέξανδρος δ' ὁ πολυίστωρ οὐδετέρως τὴν πόλιν Τήλανδρον καλεῖ ἐν πρώτῳ Λυκιακῶν. καὶ Τηλάνδρειαν τὴν αὐτήν· τὸ ἔθνικὸν Τηλανδρεύς. τοῦ δὲ Τηλάνδρου Τηλάνδριος τὸ ἔθνικόν. Τηλεβοί ς , μοῖρα τῆς Ἀκαρνανίας, ἀπὸ Τηλεβόου, ἢ πρότερον Ταφίων ἐκαλεῖτο. οἱ οἰκῆτορες Τηλεβόαι. ἔστι καὶ Τηλεβόας ποταμὸς πρὸς ταῖς πηγαῖς τοῦ Τίγρητος. Τηλέφιος δῆμος καὶ Τηλέφου κρήνη Λυκίας. Μέναιχμος γάρ φησιν ὅτι „ἀπὸ ἐπτὰ σταδίων Πατάρων Τηλέφου κρήνη δαίκεται, διὰ τὸ Τήλεφον ἀπονίσασθαι ἐκεῖ τὸ τραῦμα, θολερὰν δὲ εἶναι. ἔστι καὶ

δῆμος Τηλέφιος“. τὸ ἐθνικὸν Τηλέφιος ἢ Τηλεφιεύς. Τήλο ς , νῆσος τῶν Κυκλάδων μία, ἀπὸ Τήλου οἰκιστοῦ. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Ἀγαθοῦσσα , ὡς Ἰάσων. ^[20]

Eth 621 τὸ ἐθνικὸν Τήλιος. Ἀνδροτίων ἔκτω Ἀτθίδος. Τημένιον , χωρίον Μεσσηνίας, ἐν ᾧ τέθαπται Τήμενος. οἱ οἰκῆτορες Τημενιεῖς ὡς Ἰλιεῖς. Τήμνο ς , πόλις τῆς Αἰολίδος. ὁ Μαλαδὸς γὰρ ἔλαβε χρησμόν, ὅπου ἂν ὁ τοῦ ἄρματος ἄξων διατμηθῇ πόλιν κτίσαι. καὶ διατμηθέντος τοῦ ἄξονος κτίζει. ὁ πολίτης Τημνίτης. Τήνειον , πόλις Ἀχαΐας. τὸ ἐθνικὸν Τηνιεύς ὡς Σουνιεύς καὶ Σιγυιεύς. Τήνο ς , νῆσος Κυκλάς, ἀπὸ οἰκιστοῦ Τήνου. ἐκλήθη καὶ Ὑδρόεσσα διὰ τὸ κατάρρυτον εἶναι, καὶ Ὀφιοῦσσα . Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων φησὶν ὅτι ἐν Τήνῳ τῇ νήσῳ φασὶν εἶναι φιάλιον σύγκραμα ἔχον, ἐξ οὗ πῦρ ἀνάπτουσι πάνυ ῥαδίως. καὶ Ἀθήναιος ἐν δευτέρῳ δειπνοσοφιστῶν περὶ αὐτῆς ὅτι ἐν Τήνῳ τῇ νήσῳ κρήνη ἐστίν, ἥς τὸ ὕδωρ οἶνῳ οὐ μίγνυται. ^[10]

Eth 622 ἔστι καὶ πόλις Λακωνικὴ μία τῶν ἑκατὸν Τήνος λεγομένη. ὁ πολίτης Τήνιος, καὶ τὸ θηλυκὸν Τηνία, ἀφ' οὗ καὶ Ἑριννα Τηνία ποιήτρια. λέγεται καὶ Τηνεύς. Τιβαρηνία , χώρα πρὸς τῷ Πόντῳ, πρόσοικος Χάλυψι καὶ Μοσσυνοίοις. τὸ ἐθνικὸν Τιβαρανοί καὶ Τιβαρηνοί, καὶ τὸ θηλυκὸν Τιβαρηνίς. Ἐφορος ἐν πέμπτῳ φησὶν ὅτι „Τιβαρηνοὶ καὶ τὸ παίζειν καὶ τὸ γελᾶν εἰσιν ἐξηλωκότες καὶ μεγίστην εὐδαιμονίαν τοῦτο νομίζουσιν. ὅμοροι δὲ τούτοις Χάλυβες καὶ τὸ τῶν Λευκοσύρων ἔθνος“. Τίβειον , τόπος Φρυγίας, ἀπὸ Τιβίου τινός. ἐκ τούτου καὶ Τιβίους τοὺς δούλους καλοῦσι. Τιβερία ς , πόλις τῆς Ἰουδαίας πρὸς τῇ Τεννησαρίτιδι λίμνῃ. ἐκτίσθη δὲ ὑπὸ Ἡρώδου. ἐκ ταύτης ἦν Ἰοῦστος ὁ τὸν Ἰουδαϊκὸν πόλεμον τὸν κατὰ Οὐεσπασιανοῦ ἱστορήσας. ὁ πολίτης Τιβεριεύς. Ἰουλιανὸς δὲ ὁ βασιλεὺς Τιβεριοπολίτας ἐπέγραψε, καὶ δῆλον ὡς τῆς πόλεως καλουμένης Τιβεριουπόλεω ς . τὸ θηλυκὸν Τιβερίας. Τίβυρι ς , πόλις Ἰταλίας. Ἀρτεμίδωρος τετάρτῳ γεωγραφουμένων „ἔστι δ' ἐν μεσογείῳ καὶ Τίβυρα πόλις Ἑλληνὶς τὴν ἀρχὴν γεγονυῖα, ἀπέχουσα ἀπὸ Ῥώμης σταδίους ρμζ“. τὸ ἐθνικὸν Τιβυρτίνας. ^[20]

Eth 623 Νικάνωρ δ' ὁ Ἑρμείου Τίβουρα ταύτην καλεῖ, καὶ τὸ ἐθνικὸν Τιβουρίνον, ὃ καὶ ἀναλογώτερον. „ἐν ἣ Τιβουρίνιον τέμενος“. αὕτη Πολυστέφανος ὠνομάζετο πρότερον. Τίγγι ς , πόλις Μαυρουσίας. ὁ πολίτης ἔδει Τιγγίτης, ὡς Μεμφίτης Ζελεΐτης. Μαρκιανὸς δὲ Μαυριτανίαν αὐτὴν λέγει. Τιγγιτανὸς οὖν τὸ ἐθνικὸν καὶ θηλυκὸν Τιγγιτανή. „εἰσὶ δὲ ἀπὸ Τίγγεως στάδια ὀγδοήκοντα“. Τιγρανόκερτα , οὐδετέρως, πόλις πρὸς Ἀρμενίαν, ἀπὸ Τιγράνου βασιλέως Ἀρμενίας. Κουάδρατος ἐνάτῳ „καὶ ὥκισε τὰ Τιγρανόκερτα. τὸ δ' ἐστὶ τῇ Παρθυαίων φωνῇ Τιγρανούπολις“. τὸ ἐθνικὸν Τιγρανοκέρτα. Τιθοραία , πόλις Βοιωτίας, ἀπὸ νύμφης Τιθοραίας, ὡς Πausanias ι'. ^[10]

Eth 624 ἐνταῦθα Ζῆθος καὶ Ἀμφίων ἐτάφησαν. ὁ πολίτης Τιθοραιεύς. ἔστι δ' ἐν τῇ ἄκρᾳ Παρνασσοῦ. Τίθρα ς , δῆμος τῆς Αἰγίδος φυλῆς. ὁ δημότης Τιθράσιος. ἐκ τόπου Τιθραντόθεν, εἰς τόπον Τιθραντάδε, ἐν τόπῳ Τιθραντοῖ. Τιθρώνιον , Φωκικὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Τιθρωνιεύς. Τίκινο ς , πόλις Ἰταλίας περὶ Ῥαούενναν καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος. τὸ ἐθνικὸν Τικίνιος. Τιλαταῖοι , ἔθνος Θράκης. Θουκυδίδης δευτέρᾳ. Τιλφωσσαῖοι , χωρίον Θετταλίας. τὸ ἐθνικὸν Τιλφωσσαῖος ὁμοίως. Τίμυρα , πόλις περὶ Ἰσαυρίαν. καὶ ποταμὸς Ἰνδός. τὸ ἐθνικὸν Τιμυραῖος. Τιμώνιον , φρούριον Παφλαγονίας. τὸ ἐθνικὸν Τιμωνίτης καὶ τὸ θηλυκὸν Τιμωνίτις. Τίνδιον , πόλις Λιβύης. ὁ πολίτης Τινδανός. ἐχρῆν δὲ Τινδιεύς ὡς Σουνιεύς· ἀλλὰ μάλλον ἀπὸ τοῦ Τίνδα Τινδανός. τοῦ δὲ Τίνδα τὸ Τίνδιον. ἔστι καὶ Τίνδη Θράκης Χαλκιδικὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Τινδαῖος. Τίο ς , πόλις Παφλαγονίας τοῦ Πόντου, ἀπὸ Τίου ἱερέως τὸ γένος Μιλησίου, ὡς Φίλων. Δημοσθένης δ' ἐν Βιθυνιακοῖς φησι κτιστὴν τῆς πόλεως γενέσθαι Πάταρον ἐλόντα Παφλαγονίαν, καὶ ἐκ τοῦ τιμᾶν τὸν Δία Τίον προσαγορεύσαι. μέμνηται καὶ Μένιππος ἐν Παφλαγονίας περίπλῳ „ἀπὸ Ψύλλης χωρίου ἐς Τίον πόλιν καὶ ποταμὸν Βίλαιον στάδιοι 4“. ^[20]

- Eth 625 [καί] „οἱ πάντες ἀπὸ Ἡρακλείας ἐς Τίον πόλιν καὶ ποταμὸν Βίλαιον στάδιοι τοῦ“· καὶ πάλιν „οἱ πάντες ἀπὸ Τίου εἰς Ἀμαστριν στάδιοι σκῶ“· Στράβων ἐν τῷ δωδεκάτῳ οὐδετέρως καὶ τρισυλλάβως τὸ Τίειον φησί· καὶ τὸ ἐθνικὸν ἀπὸ τῆς Τίου Τιανός, ὡς ἀπὸ τῆς Κίου Κιανός· λέγεται δὲ καὶ Τιανεύς· Τιπανίσα ι, ἔθνος παρὰ τὸν Καύκασον· Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· Τίριζ α, πόλις Παφλαγονίας· τὸ ἐθνικὸν Τίριζοι· Κτησίας δὲ Τιριζιβανούς αὐτοὺς φησιν ἐν τῷ δευτέρῳ „ἐκ δὲ τῶν Ὀδρυσῶν εἰς Τιριζιβανούς οἰκοῦντας ἐν Πα[φλαγονίᾳ]“· Τίρσα ι, πόλις Μυγδονίας τῆς ἐν Μακεδονίᾳ, ἀπὸ Τίρσης, μιᾶς τῶν γυναικῶν [Γρασ]τοῦ παιδὸς Μύγδονος, ὡς Θεαγένους φησί· τὸ ἐθνικὸν Τιρσαῖος· Τίρυν ς, πόλις τῆς Πελοποννήσου „οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν“· ἀπὸ Τίρυνθος τῆς Ἄλω θυγατρός, ἥ τις Ἀμφιτρύωνος ἦν ἀδελφή· ^[15]
- Eth 626 ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ἀλιεῖ ς, διὰ τὸ πολλοὺς Ἑρμιονέων ἀλιευομένους οἰκεῖν αὐτοῦ· τὸ ἐθνικὸν Τιρύνθιος καὶ Τιρυνθιάς τὸ θηλυκὸν καὶ Τιρυνθίς· τὸ ἐκ τόπου Τιρυνθόθεν, εἰς τόπον Τίρυνθόνδε· ὥφειλε δὲ Τίρυνθάδε ὡς πρὸς αἰτιατικὴν· Τισί α, ὡς Ἀσία, πόλις Ἰταλίας· τὸ ἐθνικὸν Τισιάτης ὡς Ἀσιάτης, καὶ Τισιᾶτις θηλυκόν· Τίσι ς, πόλις Αἰγύπτου, ἣν ἔκτισε Τίσις· ὁ πολίτης Τισίτης· Τίσσα ι, χωρίον Σικελίας· Φίλιστος ἐνάτῳ· τὸ ἐθνικὸν Τισσαῖος· Τιτακίδα ι, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς, ἀπὸ Τιτακοῦ τοῦ προδόντος Ἀφίδνας τοῖς Διοσκούροις· ὁ δημότης Τιτακίδης ὁμοφώνως· καὶ τὰ τοπικὰ ἐπιρρήματα ὡσαύτως· Τίταν α, χωρίον τῆς Σικυωνίας· λέγεται καὶ ἐνικῶς „Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα“· ^[15]
- Eth 627 τὸ ἐθνικὸν Τιτάνιος καὶ Τιτανία· νῦν δὲ Τευτάνιον καλεῖται· Τιταρῶ ν, πόλις Θεσσαλίας, ἣν Τίταρον Λυκόφρων φησί· τὸ ἐθνικὸν Τιταρώνιος· ἔστι καὶ Τιταρήσιος ποταμὸς Θεσσαλίας· τὸ ἐθνικὸν ὁμοφώνως Τιταρήσιος· Τιτωνεύ ς, ὄρος Διονύσιος Γιγαντιάδος πρώτῳ· ὁ οἰκῆτωρ Τιτωνεύς· Τλῆτε ς, ἔθνος Ἰβηρικὸν περιοικοῦν τοὺς Ταρτησίους· Θεόπομπος τεσσαρακοστῷ πέμπτῳ· Τλῶ ς, πόλις Λυκίας, ἀπὸ Τλῶ τοῦ Τρεμίλητος καὶ Πραξιδίκης νύμφης· τὸ ἐθνικὸν διχῶς καὶ Τλωεύς καὶ Τλωίτης· ἔστι καὶ Τλῶς Τλωός τὸ ἐθνικόν, ἀλλὰ καὶ Τλώιος· ἔστι καὶ ἄλλη Τλῶς πόλις Πισιδίας· τὸ κτητικὸν Τλωικός καὶ Τλωική· Τνυσσό ς, πόλις Καρίας· Ἑκαταῖος Ἀσία· τὸ ἐθνικὸν Τνυσσεύς τῷ τύπῳ τῆς χώρας· Τολέριο ν, πόλις Ἰταλίας· τὸ ἐθνικὸν Τολερίνος· Τολιστόβιο ι, ἔθνος Γαλατῶν ἐσπερίων μετοικησάντων ἐκ τῆς Κελτογαλατίας εἰς Βιθυνίαν· Ἐρατοσθένους δ' ἐν πρώτῳ Γαλατικῶν Τολιστοβωγίους αὐτοὺς φησι· Τολοφῶ ν, πόλις Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν· ^[20]
- Eth 628 τὸ ἐθνικὸν Τολοφώνιος· Θουκυδίδης τρίτῃ· Τόμαρο ς, ὄρος Δωδώνης, ὃ τινες Τομοῦρον καὶ τοὺς κατοικοῦντας Τομούρους· οἱ δὲ Τμάρο ς, οὗ τὸ ἐθνικὸν Τμάριος· Τομεύ ς, πόλις πρὸς τῇ Ὀδησσῷ· Στράβων ἐβδόμῃ· ὠνομάσθη δὲ οὕτως διὰ τὸ Ἀψυρτον τὸν Αἰήτου υἱὸν ὑπὸ Μηδείας καὶ Ἰάσονος ἐν τῇ φυγῇ ἐκεῖ κατατμηθῆναι· ἔστι καὶ Τομαῖον ὄρος παρὰ τὸ Κορυφάσιον τῆς Πύλου, ὅμοιος σμίλῃ· ὁ πολίτης Τομίτης, καὶ Τομίτις τὸ θηλυκόν· ὥφειλε δὲ ὡς Ἀταρνεΐτης διὰ διφθόγγου γράφεσθαι· Τόμισ α, χωρίον διορίζον Καππαδοκίαν ἀπὸ τοῦ Ταύρου· τὸ ἐθνικὸν Τομισηνός τῷ τύπῳ τῆς χώρας καὶ Τομισεύς· Τόξιοι καὶ Τοξιανοί, ἔθνος Ταυρικόν· Ἡρωδιανὸς ἐβδόμῃ· Τόπαζο ς, νῆσος Ἰνδική· τὸ ἐθνικὸν Τοπάζιος· Ἀλέξανδρος ὁ πολυίστωρ φησὶν ὡς εὐρίσκεσθαι καὶ ἐν τῇ τῶν Τοπαζίων νήσῳ λίθον ὁμώνυμον τῇ νήσῳ, [καί] ὅμοιον εἶναι τῇ χροίᾳ τῇ τοῦ νέου ἐλαίου· διὰ τοῦ ξ δ' ἐγράφετο πρότερον· Τορέτα ι, ἔθνος Ποντικόν· Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ περὶ γῆς· Τόρρηβο ς, πόλις Λυδίας, ἀπὸ Τορρήβου τοῦ Ἄττος· τὸ ἐθνικὸν Τορρήβιοι καὶ θηλυκὸν Τορρηβίς· „ἐν δὲ τῇ Τορρηβίδι ἐστὶν ὄρος Κάριος καλεόμενον καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Καρίου ἐκεῖ“· ^[20]
- Eth 629 „Κάριος δὲ Διὸς παῖς καὶ Τορρηβίς“, ὡς Νικόλαος τετάρτῳ, „ὃς πλαζόμενος περὶ τινὰ λίμνην, ἥ τις ἀπ' αὐτοῦ Τορρηβία ἐκλήθη, φθογγῆς Νυμφῶν ἀκούσας, ἃς καὶ Μούσας Λυδοὶ καλοῦσι, καὶ μουσικὴν ἐδιδάχθη καὶ αὐτὸς τοὺς Λυδοὺς ἐδίδαξε· καὶ τὰ μέλη διὰ τοῦτο Τορρηβία ἐκαλεῖτο“· Τορτόμιο ν, πόλις μεταξὺ Συρίας καὶ Ἀρμενίας· τὸ ἐθνικὸν Τορτόμιος ὡς Βυζάντιος·

Τορών η , πόλις Θράκης, ἀπὸ Τορώνης τῆς Πρωτέως ἢ Ποσειδῶνος καὶ Φοινίκης, ἔστι καὶ ἄλλη Τορώνη μετὰ Τροίαν κτισθεῖσα. ὁ πολίτης Τορωναῖος, ἔστι καὶ ἄλλη πόλις Σικελίας Τόροννα διὰ δύο νν καὶ δύο οο . λέγεται καὶ Τορωναϊκὸς κόλπος. οὕτως δὲ καλεῖται ἀπὸ τοῦ Καναστραίου ἕως τῆς Δέρρεως. Τουρδητανί α , χώρα τῆς Ἰβηρίας, ἢ καὶ Βαιτική καλεῖται παρὰ τὸν Βαΐτιν ποταμόν. οἱ οἰκοῦντες Τουρδητανοὶ καὶ Τουρδοῦλοι. Ἀρτεμίδωρος δὲ Τουρτυτανίαν αὐτὴν καλεῖ καὶ Τούρτους τοὺς οἰκήτορας καὶ Τουρτυτανούς. Τραγασα ί , χωρίον ἐν ἠπείρῳ, ἀπὸ Τραγᾶσου, οὗ εἰς χάριν ὁ Ποσειδῶν ἀλὸς πῆξιν ἐποίησεν, ὅθεν Τραγασαῖοι ἄλεις, ὡς Ἑλλάνικος ἐν πρώτῳ Λεσβιακῶν. ^[15]

Eth 630 ἀφ' οὗ καὶ τὸ πεδῖον Ἀλήσιον καλεῖται. ὁ οἰκῆτωρ Τραγασαῖος. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι. Τραγί α , νῆσος πρὸς ταῖς Κυκλάσιν, ὅθεν ἦν Θεογεῖτων ὁ περιπατητικός, Ἀριστοτέλους γινώριμος. ἔστι [καὶ] πόλις ἐν Νάξῳ, ἐν ἣ Τράγιος Ἀπόλλων τιμᾶται. Εὐπολις διὰ τοῦ ε γράφει καὶ πληθυντικῶς Τραγέα ι . τὸ ἐθνικὸν Τραγεάτης ὡς Τεγεάτης. Τράγιλο ς , πόλις μία τῶν ἐπὶ Θράκης πρὸς τῇ χερρονήσῳ καὶ Μακεδονίᾳ. ἐκ ταύτης ἦν Ἀσκληπιάδης ὁ τὰ τραγωδούμενα γράψας ἐν ἑξ βιβλίοις. ὁ πολίτης Τραγιλεύς. Τραλλί α , μοῖρα τῆς Ἰλλυρίας, λέγονται καὶ Τράλλοι, καὶ Τράλλεις παρὰ Θεοπόμπῳ. λέγεται καὶ Τραλλική καὶ Τράλλ α . ἔστι καὶ Τράλλιον Βιθυνίας, ἢ καθήκει πρὸς τὸν Ἀστακηνὸν κόλπον. τὸ ἐθνικὸν τούτου Τράλλιοι. Τράλλι ς , πόλις Λυδίας πρὸς τῷ Μαιάνδρῳ ποταμῷ, ἢ πρότερον [λεγομένη] Πολυάνθεια διὰ τὸ πολλὰ ἄνθη ἐκεῖ πεφυκέναι. ἐκαλεῖτο καὶ Ἐρυμν ά . τὸ ἐθνικὸν Τραλλιανός. Τράμπ η , πόλις Ἰωνίας. ^[20]

Eth 631 τὸ ἐθνικὸν Τραμπαῖος, ὡς Λάμπη Λαμπαῖος. Τραμπύ α , πόλις τῆς Ἠπείρου πλησίον Βουνίμων. ὁ πολίτης Τραμπυεύς καὶ Τραμπυάτης. Τρανσαλπῖνο ι , ἔθνη Κελτῶν πέραν τῶν Ἀλπεων· τὸ γὰρ τράνς σημαίνει τὸ πέραν. Τράπεζ α , πόλις Ἀρκαδίας ἐγγὺς Τρικολῶνων. οἱ πολῖται Τραπεζεῖς. Τραπεζοῦ ς , πόλις πρὸς τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ, Σινωπέων ἄποικος. ἐκαλεῖτο καὶ Οἰζηνί ς . ἐν ταύτῃ μέλι ἀπὸ τῆς πύξου φησὶν Ἀριστοτέλης γίνεσθαι ἐν τῷ περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων βαρύοσμον, ἀφ' οὗ τοὺς φαγόντας ὑγιαίνοντας μὲν ἐξίστασθαι, τοὺς δ' ἐπιλήπτους εὐθέως ἀπαλλάττεσθαι. ἔστι καὶ Ἀρκαδίας πόλις Τραπεζοῦ ς , ἀπὸ Τραπεζοῦντος παιδὸς Λυκάονος, ὡς Πausanias ὀγδόῳ. ἔστι καὶ ἄλλη πλησίον τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου. ὁ πολίτης Τραπεζοῦντιος ὡς Σελινούντιος, καὶ ἡ χώρα Τραπεζουντία. λέγεται καὶ Τραπεζούσιος ὡς Ἀμαθούσιος. Τραύαλ α , πόλις Λυκίας. τὸ ἐθνικὸν Τραυαλεύς. Τραυχένιο ι , ἔθνος περὶ τὸν πόντον τὸν Εὐξείνιον, ὁμορον Σίνδοις. Τραυσο ί , πόλις Κελτοῦς. ^[20]

Eth 632 ἔθνος οὗς οἱ Ἕλληνες Ἀγαθύρσους ὀνομάζουσι. Τράφ η , πόλις πρὸς τῷ Πόντῳ. τὸ ἐθνικὸν Τραφαῖος. Τράφει α , πόλις Βοιωτίας, πολλὰ θρέμματα ἔχουσα. τὸ ἐθνικὸν Τράφιος ἢ Τραφιεύς. Τραχεῖ α . οὕτως ἢ Ἰσαυρία πᾶσα. Στράβων τεσσαρεσκαίδεκάτῃ „Κιλικίας δὲ τῆς ἔξω Ταύρου ἢ μὲν λέγεται τραχεῖα ἢ δὲ πεδιάς. τὸ τοπικὸν Τραχεώτης. ἀρχὴ δ' αὐτῆς ἀπὸ Κορακησίου, ἢ πεδιάς δὲ ἀπὸ Σόλων καὶ Ταρσοῦ μέχρι Ἰσσοῦ“. καὶ ἐστὶ τὸ ταύτης τοπικὸν ἔτι καὶ νῦν Πεδιανοί, ὀφεῖλον Πεδιεῖς ὡς Σουνιεῖς. Τραχί ς , πόλις Θεσσαλίας ὑπὸ τὴν Οἶτην, ὑπὸ Ἡρακλέους κτισθεῖσα καὶ ὀνομασθεῖσα οὕτως διὰ τὴν τραχύτητα. ὁ πολίτης Τραχίνιος καὶ Τρηχίνιος καὶ Τραχινάιος. Τρεμιθοῦ ς , κώμη Κύπρου. καλοῦνται Τρεμιθοῦσιοι καὶ Τρεμιθοπολίται. φασι δ' ὅτι ἐπιβάσης Ἀφροδίτης εἰς τὸν τόπον διὰ τὴν παρουσίαν τῆς δαίμονος ὑπὸ τρόμου διασαλευθῆναι, διὸ καὶ Τρεμιθοῦντα κληθῆναι. ^[15]

Eth 633 ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἀπὸ τῶν περὶ τὸν τόπον πεφυκυῶν τερεβίνθων ἅς Τύπριοι τρεμίθους καλοῦσιν ὠνομάσθαι, ὥσπερ πλείστας ἄλλας ἀπὸ τῶν ἐν αὐταῖς πλεοναζόντων φυτῶν, ἐν μὲν τῇ Ἀττικῇ Ῥαμνοῦντα, ἐν δὲ τῇ Πελοποννήσῳ Κυπάρισσον καὶ Θρύον, καὶ Ἑλαίας. Τρεμίλ η . ἡ Λυκία ἐκαλεῖτο οὕτως ἀπὸ Τρεμίλου, ὡς Πανύασις ἔνθα δ' ἔναιε μέγας Τρεμίλης καὶ ἔγχευε θύγατρα, νύμφην Ὠγυγίην, ἣν Πραξιδίκην καλέουσιν, Σίβρῳ ἐπ' ἀργυρέῳ ποταμῷ παρὰ δινήεντι· τῆς δ' ὀλοοὶ παῖδες Τλῶος Ξάνθος Πίναρός τε καὶ Κράγος, ὃς κρατέων πάσας ληίζετ' ἀρούρας. οἱ

κατοικοῦντες Τρεμιλεῖς. Ἀλέξανδρος „τελευτήσας τὰς δὲ τοὺς Τρεμιλέας Λυκίους Βελλεροφόντης μετωνόμασεν“. ^[15]

Eth 634 Ἐκαταῖος Τρεμίλας αὐτοὺς καλεῖ ἐν τετάρτῳ τῶν γενεαλογιῶν. Τρῆρο ς , χωρίον Θράκης, καὶ Τρῆρες Θράκιον ἔθνος. λέγεται καὶ τρισυλλάβως παρὰ Καλλίνῳ τῷ ποιητῇ „Τρήρεας ἄνδρας ἄγων“. Θεόπομπος Τρᾶρας αὐτοὺς καλεῖ. Τρῆχι ς , πόλις Αἰγύπτου, ὡς Θῶνις Σαῖς. τὸ ἐθνικὸν Τρηχίτης. Τριβαλλοί , ἔθνος Ἰλλυρικόν. Ἀριστοφάνης Ὅρνισιν „ὄνομα δὲ τούτοις τῶν θεῶν τῶν βαρβάρων τί ἐστι; μανθάνω. Τριβαλλοί“. Τριζοί , ἔθνος πρὸς νότον τοῦ Ἰστροῦ. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. Τριῆρε ς , ἔθνος, ἀπὸ Τριήρου τοῦ Ὀβριάρεω παιδὸς καὶ Θράκης, ὡς Ἀρριανὸς ἐν Βιθυνιακοῖς. Τριήρη ς , πόλις Συρίας. ὁ πολίτης Τριηρίτης. Τρίκαλον καὶ Τρίκαλ α , οὐδετέρως, πόλις Σικελῶν. Φίλιστος. τὸ ἐθνικὸν Τρικαλῖνος καὶ Τρικαλίνη θηλυκῶς. Τρικάρανον , φρούριον τῆς Φλιασίας. Θεόπομπος πεντηκοστῷ πέμπτῳ. τὸ ἐθνικὸν Τρικαρανεὺς ὡς Τρικολωνεὺς, τῆς αὐτῆς χώρας ἀμφοτέρω. Τρίκκη η , πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ Τρίκκης τῆς Πηνειοῦ θυγατρός. ^[15]

Eth 635 τὸ ἐθνικὸν Τρικκαῖος. Τρικόλωνο ι , πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Τρικολῶνου παιδὸς Λυκάονος. τὸ ἐθνικὸν Τρικολωνεὺς. Τρικόρυνθο ν , οὐδετέρως Δίδυμος καὶ Διόδωρος, Διονύσιος ἀρσενικῶς, Εὐφορίων θηλυκῶς. ἔστι δὲ δῆμος τῆς Αἰαντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Τρικορύσιος, καὶ θηλυκὸν Τρικορουσία. Ἀριστοφάνης ἐν Λυσιστράτῃ „οὐχ ὀρᾷς; οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἤδε Τρικορουσία;“ καὶ Τρικορυνθόθεν καὶ Τρικόρυνθόνδε καὶ Τρικορυνθοῖ. Τρινακρία , ἡ Σικελία, παρὰ τὸ τρεῖς ἔχειν ἄκρας. τὸ ἐθνικὸν Τρινακριεύς. Καλλίμαχος δ' Αἰτίων α' Τρινάκριον πόντον φησίν. ἐκλήθη δ' οὕτως ἢ ὅτι τρεῖς ἄκρας ἔχει ἢ ὅτι θρίνακί ἐστιν ὁμοία. πολλὰ δὲ ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος χωρία προσηγόρευται, Λυρνησός Βρεντέσιον Σαρδῶ. Σίβυλλα δὲ [διὰ τὸ] Τρίνακον [βούκολον] τὸν Ποσειδῶνος Σικελίας ἄρξαι, Τρινακίης νήσου, ἣν ἔκτισε Τρίνακος ἥρως, υἱὸς ποντομέδοιο Ποσειδάωνος ἄνακτος. ὕστερον Σικανία ἐκλήθη ἀπὸ Σικανοῦ. Τρινεμεῖ ς , δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς. Διόδωρος καὶ Δίδυμος Τρινεμεῖς ἀναγράφουσι τὸν δῆμον, Καλλίμαχος Ἐκάλῃ Τρινέμεια ν . ^[20]

Eth 636 ὁ δημότης Τρινεμεύς. τὸ τοπικὸν Τρινεμέαθεν, εἰς τόπον Τρινεμήνδε, ἐν τόπῳ Τρινεμεᾶσι. Τρίνησ α , τόπος Φρυγίας. Θεόπομπος Ἑλληνικῶν τετάρτῳ. τὸ ἐθνικὸν Τρινησσαῖος. Τρίοδο ς , τόπος τρεῖς ὁδοὺς ἔχων. ἀπὸ τριόδου Λυκηίδος. ἀπ' αὐτοῦ τριοδίτης, ὡς τοπίτης χωρίτης, καὶ θηλυκὸν τριοδίτις. οὕτω γὰρ ἡ Ἐκάτη. αὕτη καὶ ἐνοδία ἐκλήθη, ὅτι ἐν τῇ ὁδῷ εὐρέθη ὑπὸ Ἰνάχου, τριοδίτις δὲ ὅτι ἐν ταῖς τριοδοῖς τετίμηται. Τριόπιο ν , πόλις Καρίας, ἀπὸ Τριόπου τοῦ πατρὸς Ἑρυσίχθονος. λέγεται καὶ Τριοπί α . Ἑλλάνικος δὲ καὶ Τριοπά φησιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Τριοψ. τὸ ἐθνικὸν Τριοπίος [καὶ Τριοπίτης] καὶ Τριοπίτις τὸ θηλυκὸν καὶ Τριοπηίς, ὡς ἀπὸ τοῦ Τριοπεύς, καὶ τὸ κτητικὸν Τριοπικός. Τριοπικὸν ἱερόν. Ἡρόδοτος πρώτη. Τριοπίσκοι καὶ Τριοπίσκο ι , κώμη τῆς Μεγαρίδος. ^[15]

Eth 637 λέγεται καὶ Τριοπίσκο η . Ἡρωδιανὸς δωδεκάτῃ. ὁ κωμήτης Τριοπίσκοις. Καλλίμαχος δ' ἐν Αἰτίων ... πόλιν αὐτὴν εἶναι φησι. Τρίπολι ς , πόλις Φοινίκης, διὰ τὸ ἐκ τριῶν πόλεων ἔχειν ἀποικίας, Ἀράδου Τύρου καὶ Σιδῶνος. ὁ πολίτης Τριπολίτης. ἔστι καὶ ἐτέρα Μακεδονίας καὶ ἄλλη Περγαίας καὶ ἄλλη Καρίας, ἣ νῦν Νεάπολι ς , Μεσσηνίας καὶ Ἀρκαδίας καὶ Ἡπείρου, καὶ ἄλλη Ποντικῇ. Τριπόλισσο ι , ἔθνος Θεσπρωτικόν, οὗς καὶ Τριπολισσίους καλεῖ Ῥιανὸς ἐν τῷ πεντεκαίδεκάτῳ. Τρίσπλα ι , ἔθνος Θράκιον. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. Τριταία , πόλις Ἀχαΐας. Στράβων ὀγδόῃ. ὁ πολίτης Τριταεύς. Τρίτει α , πόλις Τρωικῇ, Ἀρισβαίων κτίσμα. ὁ πολίτης Τριτειεύς. ἔστι καὶ ἄλλη μεταξὺ Φωκίδος καὶ Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν. ἔστι καὶ Ἀχαΐας ἄλλη διὰ δύο ττ . Τρίτ η , πόλις περὶ τὰς Ἡρακλείους στήλας. ^[15]

Eth 638

ἡ χρῆσις ἐν τῷ περὶ Σάλμυκα κεῖται. Τρίτωνο ς , πολίχνιον Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Τριτώνιος. Τριφυλί α , ἡ Ἥλις. λέγονται καὶ Τρίφυλοι παρὰ τὸ οἰκισθῆναι ἀπὸ τριῶν φυλῶν ἢ ἀπὸ τριῶν πυλῶν ἢ ἀπὸ Τριφύλης τῆς Κλυτίου μητρός. ὁ οἰκῆτωρ Τριφύλιος, καὶ θηλυκὸν Τριφυλὶς ὡς Παμφυλὶς. Τριχώνιο ν , πόλις Αἰτωλίας. ὁ πολίτης Τριχωνιεύς, ὡς Δουλιχιεύς. καὶ Τριχόνιος εὐρῆται διὰ τοῦ ο μικροῦ. λέγεται καὶ Τριχωνήιος. ἔστι καὶ Τριχωνίτης καὶ θηλυκὸν Τριχωνίτης. Τροί α , χώρα Ἀσίας, ἡ πρότερον Ἰδαί α , εἴτα Τευκρί ς , εἴτα Τροία ἀπὸ Τρωός κατὰ Βοιωτούς, ἢ μᾶλλον ὡς βοιωτιακόν, ὡς Ἡρωδιανός. τὸ ἐθνικὸν Τρώς, ὁμόφωνον τῷ κτιστῇ, ὡς Ἀχαιός Δαναός Σικελός. τὸ θηλυκὸν Τρωίς καὶ Τρωιάς. ἢ παρὰ τὸ Τρώιος Τρωιάς, ὡς Λέσβιος Λεσβιάς. ἔστι καὶ Τρώα θηλυκῶς. [καὶ Τρωίς καὶ Τρωιάς.] καὶ Τρωικόν τὸ κτητικόν. καὶ Τρωίη. εἰσὶ καὶ ἄλλαι Τροῖαι. ἐν Ἀττικῇ κώμη, ἣ τις νῦν Ξυπετή δῆμος καλεῖται. ἔστι καὶ πόλις ἐν Κεστρίᾳ τῆς Χαονίας. ^[15]

Eth 639 ἔστι καὶ τῆς Αἰγύπτου πόλις ὁ πολίτης Τρωίτης. ἔστι καὶ Τρωίτης ποταμὸς καὶ Τρωικὸν ὄρος Αἰγύπτου. ἔστι καὶ Τροία πρὸς τῷ Ἀδρίᾳ τῆς Βενετίας, καὶ ἄλλη Λατίνων. Τροιζή ν , πόλις Πελοποννήσου, ἀπὸ Τροιζήνος τοῦ Πέλοπος. ἐκαλεῖτο δὲ Ἀφροδισιάς καὶ Σαρωνία καὶ Ποσειδωνιάς καὶ Ἀπολλωνιάς καὶ Ἀνθανί ς . τὸ ἐθνικὸν Τροιζήνιος καὶ Τροιζηνία, καὶ Τροιζηνίς, καὶ οὐδέτερον Τροιζήνιον. ἔστι καὶ ἄλλη Τροιζήν ἐν Μασσαλίᾳ τῆς Ἰταλίας, ἣν Χάραξ Τροιζηνίδα χώραν φησί. Τροκμο ί , ἔθνος Γαλατικόν. ἐκαλοῦντο δὲ καὶ Τροκμηνο ί . Τρόπι ς , νῆσος Ἀρτεμίδωρος ἐν δευτέρῳ γεωγραφουμένων. Τρῦχα ι , πόλις Εὐβοίας. Λυκόφρων δὲ μεταφράσας Τρύχαντα καλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Τρυχεύς, τοῦ δὲ Τρύχαντος Τρυχάντιος. Τρώγιλο ς , χωρίον ἐν Σικελίᾳ. ἔστι καὶ [χώρα] Μακεδονίας. ^[15]

Eth 640 τὸ ἐθνικὸν Τρωγίλιος καὶ Τρωγιλία. ἔστι καὶ Τρωγιλία τῆς Μυκάλης, ἢ λέγεται καὶ Τρωγίλιο ν . Τρώα ς , ἡ χώρα τοῦ Ἰλίου, ἢ ἐκαλεῖτο Τευκρίς καὶ Δαρδανία καὶ Ξάνθη . τὸ ἐθνικὸν Τρωαδεύς. ἐντεῦθεν ἦν καὶ „Ἠγησιάνναξ γραμματικὸς, γράψας περὶ τῆς Δημοκρίτου λέξεως βιβλίον ἐν καὶ περὶ ποιητικῶν λέξεων. ἦν δὲ Τρωαδεύς“. Τύαν α , πόλις μέση Κιλικίας καὶ Καππαδοκίας „ὑποπεπτωκυῖα τῷ Ταύρῳ τῷ κατὰ τὰς Κιλικίας πύλας“. οἱ πολῖται Τυανεῖς ὡς Ἀδανεῖς. λέγεται καὶ Τυανίτης καὶ Τυανίτης θηλυκόν. ἐκαλεῖτο δὲ Θόανα καὶ κατὰ παραγραμματισμὸν Τύαν α , ὡς Ἀρριανός. ἔστι καὶ Τύανα πόλις Αἰγύπτου, ἢ μᾶλλον ἀναλογεῖ τὸ Τυανίτης διὰ τὴν Αἰγυπτίων χώραν. Τύδερτ α , πόλις Τυρρηνική, οὐδετέρως. τὸ ἐθνικὸν Τυδερτίνος. Τυήνι ς , πόλις Κόλχων, ἀπὸ Τυηνίδος ποταμοῦ. τὸ ἐθνικὸν Τυηνίτης. Τυλησσό ς , ὄρος Ἰταλίας. τὸ τοπικὸν Τυλήσσιος. Λυκόφρων „ἄλλοι δὲ πρῶνας δυσβάτους Τυλησσίων“. Τύλι ς , πόλις Θράκης τοῦ Αἴμου πλησίον. καὶ κλίνεται Τύλεως. τὸ ἐθνικὸν Τυλίτης ὡς Μεμφίτης. Τυμέναιο ν , ὄρος περὶ Φρυγίαν. οἱ κατοικοῦντες Τυμεναῖοι. Τύμην α , κώμη Λυκίας. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τινος τράγου οὕτως ὀνομαζομένου, ὃς ἀπαλλασσόμενος ἀπὸ τοῦ αἰπολίου ἤρχετο τὸν πώγωνα βεβρεγμένος, ᾧ κατακολουθήσαντες εὗρον πηγὴν ἐν τινὶ λόχμῃ. ^[20]

Eth 641 καὶ ταύτην καὶ τὸ χωρίον οὕτω καλέσαι. τὸ ἐθνικὸν Τυμηνεύς, ὡς Πιναρεύς Παταρεύς· χαίρουσι γὰρ οἱ Λύκιοι τῷ τύπῳ τούτῳ. Τύμη ς , Τύμητος, πόλις Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Τυμήσιος, ὡς Φαγρήσιος Μαγνήσιος. Τυμνησσό ς , πόλις Καρίας, ἀπὸ Τυμνησσοῦ ῥάβδου· Ξάνθιοι γὰρ τὴν ῥάβδον τυμνίαν λέγουσιν. ὁ πολίτης Τυμνησεύς, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Λυκιακῶν. Τύμνο ς , πόλις Καρίας. ὁ πολίτης Τύμνιος. Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Καρίας δευτέρῳ. Τύμφ η , ὄρος Θεσπρωτικόν. καὶ Τυμφαία πόλις. τὸ ἐθνικὸν Τυμφαῖος καὶ θηλυκῶς Τυμφαία. καὶ κτητικὸν Τυμφαϊκόν. καὶ Τυμφαίς ὡς Ἀχαιίς. Τύμωλο ς . οὕτως ὁ Τμῶλος κατὰ ποιητικὸν μετασχηματισμόν. Τύνη ς , Τύνητος, πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν [Τυνήσιος, καὶ] Τυνησαῖος ὡς Φαγρησαῖος Γυμνησαῖος Ἀδρυμησαῖος. Τύπαιο ν , ὄρος Ἡλίδος. ^[15]

Eth 642 Πausanías Ἡλιακῶν α'. Τυπανέα ι , πόλις Τριφυλίας. τὸ ἐθνικὸν Τυπανεάτης ὡς Φενεάτης. Τύρα ς , πόλις καὶ ποταμὸς ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ. καὶ ἔδει παρὰ τὸν Τύραν Τυράτην εἶναι τὸ

ἐθνικόν. ἔστι καὶ Τυρίτης ἀπὸ τοῦ Τύρι ς . ὁ δὲ πολυίστωρ τὸν ποταμὸν καὶ τὴν πόλιν Τύραν, τοὺς δὲ πολίτας Τυρανούς. ἐκαλεῖτο δ' Ὀφιοῦσσ α . Τυρακίνα ι , πόλις Σικελίας, μικρὰ μὲν εὐδαίμων δ' ὅμως. τὸ ἐθνικὸν Τυρακιναῖος καὶ Τυρακιναία θηλυκόν. Τυρακὴν δὲ αὕτην Ἀλέξανδρος ἐν Εὐρώπῃ καλεῖ. Τυριτάκ η , πόλις Πόντου. τὸ ἐθνικὸν Τυριτακάιος καὶ Τυριτακηνός τῷ συνήθει τύπῳ. Τυρμένιο ι , Σκυθικὸν ἔθνος ναυτικώτατον. ἐρμηνεύονται δὲ φυγάδες. Τυρμίδα ι , δήμος Οἰνηίδος φυλῆς. ὁ δημότης Τυρμίδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Τυρμιδῶν εἰς Τυρμιδῶν ἐν Τυρμιδῶν. Τυρόδιζ α , πόλις Θράκης μετὰ Σέρριον. Ἑλλάνικος δὲ Τυρόριζαν αὐτὴν φησιν ἐν Περσικῶν δευτέρῳ. ^[15]

Eth 643 τὸ ἐθνικὸν ἔδει Τυροδιζαῖος ὡς Γαζαῖος. νῦν δὲ Τυροδιζηνοὶ λέγονται, ὡς Κρατερὸς ἐν θ' περὶ ψηφισμάτων. Τύρο ς , νῆσος ἐν Φοινίκῃ, ἀπὸ Τύρου τοῦ Φοίνικος, ἔστι καὶ Τύρος τῆς Λακωνικῆς καὶ νῆσος πρὸς τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ἣν Ἀρτεμίδωρος Τύλον διὰ τοῦ λ καλεῖ. ἔστι καὶ πόλις Ἰνδίας καὶ Λυδίας καὶ Πισιδίας. Ἀρριανὸς δὲ τὰ Ἄναθα Τύρον καλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Τύριος καὶ Τυρία θηλυκόν καὶ τὸ οὐδέτερον Τύριον. καὶ τὸ κτητικὸν Τυριακός ὡς Ῥοδιακός. ἐκλήθη δὲ καὶ Παλαίτυρος καὶ τὸ ἐθνικὸν Παλαιτύριος. Τυρρηνί α , χώρα πρὸς τῷ Ἀδρίᾳ, ἀπὸ Τυρρηνοῦ. ἔστι καὶ Τυρρηνία πόλις, ἣ λέγεται καὶ Τυρρηνή . καὶ Τυρρηνοὶ οἱ πολῖται. καὶ Τυρσηνὴ θάλασσα καὶ Τυρσηνίς. καὶ κτητικὸν Τυρσηνικός καὶ Τυρσηνική καὶ Τυρσηνικόν. λέγονται καὶ Τυρρηνοὶ οἱ Ἀδριαῖται, ἀπὸ Τυρρηνοῦ ... κατὰ Δωρίδα διάλεκτον, ἅφ' οὗ κατὰ ἀφαίρεσιν καὶ γράμματος προσθέσει τύραννος ἐκλήθη. Τύρητ α , πόλις Σαυνιτῶν. Φίλιστος ἐνδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Τυρσητῖνος. Τύσκλο ς , πόλις Ἰταλίας. λέγεται καὶ Τυσκλανό ν . τὸ ἐθνικὸν Τυσκλανός. Τυφρηστό ς , πόλις τῆς Τραχίνος ὀνομασθεῖσα ἀπὸ τῆς τέφρας Ἡρακλέους ἢ ἀπὸ Τυφρηστοῦ υἱοῦ Σπερχειοῦ. τὸ ἐθνικὸν Τυφρήστιος. καὶ τὸ οὐδέτερον Παρθένιος „Τυφρήστιον αἶπος“. λέγεται καὶ ὄρος ἀρσενικῶς Τυφρηστό ς . Τύχ η , πόλις Σικελίας πλησίον Συρακουσῶν. ^[25]

Eth 644 Ἐφορος ἐν δωδεκάτῳ νῆσον Τυχίαν φησίν. ἔστι δὲ καὶ Τυχαῖον ὄρος μετὰ τὴν Ἐρετρίαν καὶ Βοιωτίας. τὸ ἐθνικὸν τῆς Τύχης Τυχαῖος. Ὑαί α , πόλις Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν. τὸ ἐθνικὸν Ὑαῖος. Θουκυδίδης τρίτῃ. Ὑάμει α , πόλις Μεσσηνίας, τῶν πέντε μία. ὁ πολίτης Ὑαμίτης ἢ Ὑαμείτης διὰ διφθόγγου. Ὑάμιο ν , πόλις Τρωικῆ. τὸ ἐθνικὸν Ὑάμιος ὡς Βυζάντιος, καὶ Ὑαμιεύς ὡς Δουλιχιεύς. Ὑάμπολι ς , πόλις Φωκίδος. ὁ οἰκῆτωρ Ὑαμπολίτης. Ὑαντε ς , ἔθνος περὶ Ἀλαλκομένιον. λέγονται καὶ Ὑάντειο ι . καὶ Ὑάντιος καὶ Ὑαντία, καὶ Ὑαντῖνοι καὶ Ὑαντίνη θηλυκῶς, ἔστι καὶ Ὑαντία πόλις Λοκρῶν. Ὑάπει α , πόλις Φωκίδος, ἀπὸ Ὑάπου. ὁ πολίτης Ὑαπεύς. Ὑασι ς , πόλις Λιβύης. λέγεται καὶ Ὑασίς καὶ ὁ πολίτης Ὑασίτης, ὁ ποιητὴς Σωτήριχος ὁ καὶ τὰ πάτρια γεγραφὼς αὐτοῦ. ὁ πολίτης Ὑασίτης. Ὑβ α . οὕτως ὁ δήμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. τινὲς δὲ τὸν δῆμον Ὑβάδαι λέγουσι. τὰ τοπικὰ ἐξ Ὑβαδῶν εἰς Ὑβαδῶν ἐν Ὑβαδῶν. Ὑβέλ η , πόλις περὶ Καρχηδόνα. Ἐκαταῖος Ἀσία. τὸ ἐθνικὸν Ὑβελίτης. Ὑβλαι τρεῖς πόλεις Σικελίας, ἢ μείζων ἢς οἱ πολῖται Ὑβλαῖοι, ἢ μικρὰ ἢς οἱ πολῖται Ὑβλαῖοι Γαλεῶται Μεγαρεῖς. ἢ δὲ ἐλάττων Ἡραία καλεῖται. ^[25]

Eth 645 ἔστι καὶ πόλις Ἰταλίας, τὴν δὲ Ὑβλαν, ἀπὸ Ὑβλου τοῦ βασιλέως, διὰ τὸ πολλὰς Ὑβλας καλεῖσθαι τῶν Σικελῶν πόλεων τοὺς ἐνοικοῦντας ἐκάλουν Μεγαρέας. μία δὲ τῶν Ὑβλῶν Στύελλα καλεῖται, ὡς Φίλιστος τετάρτῳ Σικελικῶν. Ὑγασσό ς , πόλις Καρίας, ὡς Βουβασσός Κρυασσός. τὸ ἐθνικὸν Ὑγάσσιος ὡς Βουβάσσιος. λέγεται καὶ Ὑγάσσειον πεδίον διὰ διφθόγγου, ἅφ' οὗ καὶ Ὑγασσεύς. Ὑδάρκα ι , ἔθνος Ἰνδικὸν ἀντιταξάμενον Διονύσῳ, ὡς Διονύσιος Βασσαρικῶν τρίτῳ. Ὑδ η , πόλις Λυδίας, ἐν ἣ ὥκει Ὀμφάλη δυναστεύουσα Λυδῶν, Ἰαρδάνου θυγάτηρ, ὡς Ἀπολλώνιος Καρικῶν τετάρτῳ. Ὅμηρος διὰ τοῦ λ „σκυτοτόμων ὅχ' ἄριστος Ὑλῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων“. τὸ ἐθνικὸν Ὑδαῖος. Μαιάνδριος δ', ὃν Νικάνωρ παρατίθησιν ἐν μετονομασίαις, τὴν αὐτὴν Ὑδην καὶ Σάρδεις φησίν. Ὑδισσό ς , πόλις Καρίας, ἀπὸ Ὑδισσοῦ

παιδὸς Βελλεροφόντου καὶ Ἀστερίας θυγατρὸς Ὑδέου, ὡς Ἀπολλώνιος Καρικῶν τετάρτῳ. ἐξ ὧν ἐγεννήθη Ὑδης, ἐξ οὗ καὶ ἡ πόλις Ὑδισσός. ὁ πολίτης Ὑδισσεύς, ὡς αὐτὸς Ἀπολλωνίος φησιν. Ὑδρ α , νῆσος Λιβύης περὶ Καρχηδόνα, ὡς Ἐφορος πέμπτῳ. τὸ ἐθνικὸν Ὑδραῖος ἢ Ὑδράτης. Ὑδραμί α , πόλις Κρήτης, ὡς Ξενίων ὁ τὰ Κρητικὰ γράψας. [20]

Eth 646 οἱ πολῖται Ὑδραμιεῖς ὡς Μεγαρεῖς. Ὑδρέ α , νῆσος πρὸς τῇ Τροιζῆνι. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Ὑδρεάτης οὕτω γὰρ ἐχρημάτιζεν Εὐάγης Ὑδρεάτης κωμωδίας ποιητής, ὡς Διονύσιος εἰκοστῷ τρίτῳ τῆς μουσικῆς ἱστορίας „ἦν δ' ὁ Εὐάγης ποιμὴν τις ἀγράμματος δηλαδὴ καὶ τῆς ἄλλης παιδείας ἄπειρος, ποιητὴς δ' ἀγαθὸς κωμωδιῶν“. Ὑδρηλ α , πόλις Καρίας. Ἐρατοσθένης τριακοστῷ τρίτῳ Γαλατικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ὑδρηλεύς. Ὑδροῦ ς , φρούριον ἀρσενικῶς. Θεόπομπος τριακοστῷ ἐνάτῳ Φιλιππικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ὑδρουντίος ὡς Σελινούντιος. ἔστι καὶ πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Ὑδρουσαῖος καὶ Ὑδρούσιος. Ὑηττό ς , κώμη Βοιωτίας, ἀπὸ Ὑηττοῦ ἀνδρὸς Ἀργείου. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς. ὠνόμασται δ' οὕτως διὰ τὸ καθύεσθαι σφοδροῖς ὄμβροις. τὸ ἐθνικὸν Ὑήττιος ὡς Ὑμήττιος. τινὲς δὲ τὴν Ἀσπληδόνα Ὑηττὸν ἐκάλεσαν. Ὑθμίτα ι , ἔθνος πρὸς Λιβυρνοῖς καὶ Συωπίοις, ὡς φησιν Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. Ὑκαρο ν , φρούριον Σικελίας, ὡς Φίλιστος Σικελικῶν πρώτῳ. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν δευτέρῳ χρονικῶν πόλιν λέγει αὐτὴν τὰ Ὑκαρ α . μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Θουκυδίδης. Ὑκαρὰ δὲ πόλισμά ἐστι τῆς Σικελίας. [20]

Eth 647 ἔνθεν φασὶ γενέσθαι καὶ Λαΐδα τὴν ἐταίραν. τὸ ἐθνικὸν Ὑκαρεύς καὶ κτητικὸν Ὑκαρικός. Ὑλαί α , χώρα Ποντική, Ἀβική λεγομένη τουτέστιν ὕλαία. Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Πόντου. Ὑλαμο ι , πόλις Λυκίας, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ πολυίστωρ ἐν δευτέρῳ περὶ Λυκίας. εἴτα Διονύσιος φησι Τούβερνιν καὶ Τέρμεριν δύο ἀδελφὰς γῆμαι καὶ γεννηῆσαι δέκα ἄρρενας ἐκάτερον. Ὑλάμους δὲ τοὺς καρπούς φασι. τὸ ἐθνικὸν Ὑλαμίτης. Ὑλ η , πόλις Κύπρου, ἐν ἣ Ἀπόλλων τιμᾶται Ὑλάτης. Λυκόφρων „καὶ Σέτραχον βλώξαντες Ὑλάτου τε γῆν“. ἔστι καὶ πόλις Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν, ἧς τὸ ἐθνικὸν Ὑλαῖος. δῆλον δ' ὅτι καὶ Βοιωτίας ἦν ἡ Ὑλη. Ὀμηρος „οἱ τ' Ἐλεῶν" εἶχον ἡδ' Ὑλην καὶ Πετεῶνα“. εἰρήσθαι δ' αὐτὴν ἀπὸ Ὑλης τῆς Θεσπιέως, ἢ ὅτι ὕλῳδης ἐστί. καὶ Ὑλη χωρίον μεταξὺ τῆς Σαβίνων καὶ Ῥωμαίων πόλεως. Ὑλλάριμ α , πολίχνιον Καρίας ὑπερθε Στρατονικείας, ὅθεν ἦν Ἱεροκλῆς, ὁ ἀπὸ ἀθλήσεων ἐπὶ φιλοσοφίαν ἀχθείς. ὁ πολίτης Ὑλλαριμεύς. Ὑλλεῖ ς , ἔθνος Ἰλλυρικόν, ἀπὸ Ὑλλου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Μελίτης τῆς Αἰγαίου τοῦ ποταμοῦ, ὡς Ἀπολλώνιος τετάρτῳ Ἀργοναυτικῶν. [20]

Eth 648 ἔστι καὶ πόλις Ὑλλη. τὸ ἐθνικὸν Ὑλλεύς καὶ θηλυκὸν Ὑλληῖς, ὡς αὐτὸς φησι, καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ Ὑλλίς Ὑλλίδος, ἀπὸ Ἀργείας μιᾶς τῶν νυμφῶν. ἢ ἀπὸ Ὑλλου [τοῦ Ἡρακλέους] καὶ Δηιανείρας. ἔστι δ' ὡς Φῶκος Φωκεύς, Αἴολος Αἰόλεύς, οὕτως Ὑλλος Ὑλλεύς. Ἀπολλόδωρος [Ὑλλους τούτους γράφει λέγων] ἐν τῷ περὶ γῆς δευτέρῳ ὑπὲρ δὲ τοὺς Ὑλλους Λιβυρνοὶ καὶ τινες Ἰστροὶ λεγόμενοι Θραῖκες. καὶ τὸ θηλυκὸν Ὑλλίς πρόκειται χερρόνησος ἡλικὴ μάλιστα Πελοπόννησος, ὡς φασι πεντεκαίδεκα πόλεις ἔχουσα παμμεγέθεις οἰκουμένας. ἔστιν Ὑλλίς καὶ φυλὴ Ἀργους καὶ Δωριέων καὶ Τροιζηνίων. ὁ φυλῆτης Ὑλλεύς. Χάραξ θ' „καὶ Παμφύλιοι καὶ Ὑλλεῖς“. Ὑλλούαλ α , δῆμος Καρίας. Ἀπολλώνιος ε' Καρικῶν „Κᾶρες δὲ τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἔνθα Ὑλλος ἀπώλετο, Ὑλλούαλαν ὠνόμασαν καὶ ἔδος ἐνταῦθα ἐδείμαντο Ἀπόλλωνος. καὶ νῦν ἔτι παρὰ τὸν θεὸν δῆμός ἐστιν Ὑλλούαλα λεγόμενος“. [15]

Eth 649 ἄλλα γὰρ οἱ Κᾶρες τὸν ἵππον ἔλεγον, ὡς καὶ πρότερον εἴρηται. Ὑμηττό ς , ὄρος τῆς Ἀττικῆς. τὸ ν μακρὸν καὶ βραχύ. ὁ οἰκῆτωρ Ὑμήττιος. Ὑο ψ , πόλις ἐν Ἰβηρίᾳ χερρονήσου. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ „μετὰ δὲ Ὑοψ πόλις, μετὰ δὲ Λεσυρὸς ποταμός“. τὸ ἐθνικὸν Ὑόπιος ἀπὸ τῆς γενικῆς. Ὑπαιπ α , πόλις Λυδίας, κτισθεῖσα ὑπὸ τὸ παρακαείμενον ὄρος, [ὑπὸ] τὸ Αἶπος. τὸ ἐθνικὸν Ὑπαιπνήος. καλλίστας ἔχειν γυναικας τὴν πόλιν, δῶρον Ἀφροδίτης. Ὑπαιλόχιο ι , ἔθνος Μολοσσικόν. Ῥιανὸς ἐν τετάρτῳ Θεσσαλικῶν. Ὑπαν α , πόλις τῆς Τριφυλίας, ὡς Πολύβιος τετάρτῳ. τὸ

ἔθνικὸν Ὑπανεύς. Ὑπανις, ποταμὸς καὶ πόλις μεταξὺ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Μαιώτιδος λίμνης. Ἀλέξανδρος δ' ὁ πολυίστωρ φησὶν ὅτι ὁ Ὑπανις διχῇ σχιζόμενος τὸ μὲν ἐν μέρος εἰς τὴν Μαιώτιν λίμνην βάλλει, τὸ δ' ἕτερον εἰς τὸν Πόντον. Ἡρόδοτος δ' ἐν τετάρτῳ καὶ κρήνην τινὰ πικρὰν εἰς αὐτὸν ἐγχεῖσθαι καὶ ἄποτον ποιεῖν τὸν ποταμόν. τὸ ἔθνικὸν Ὑπανίτης ὡς Ταναΐτης. Ὑπάτη, πόλις Αἰνιάνων. λέγεται δὲ καὶ Ὑπατα. ἔστι καὶ χώρα πλησίον Σαγγάρου ποταμοῦ. τὸ ἔθνικὸν Ὑπαταῖος καὶ Ὑπαταία καὶ Ὑπατεύς. Ὑπερασίς, πόλις [Ἀχαΐας], ἧς τὸ ἔθνικὸν Ὑπερασιεύς. [20]

Eth 650 Φλέγων κγ' Ὀλυμπιάδι. Ὑπερβόρειος, ἔθνος. Πρώταρχος δὲ τὰς Ἀλπεὶς Ῥίπαια ὄρη οὕτω προσηγορεῖσθαι, καὶ τοὺς ὑπὲρ τὰ Ἀλπεῖα ὄρη κατοικοῦντας πάντας Ὑπερβορέους ὀνομάζεσθαι. Καλλίμαχος δὲ τοὺς αὐτοὺς φησὶν εἶναι τοῖς Ἀριμασποῖς. Δαμάσσης δ' ἐν τῷ περὶ ἔθνων, ἄνω Σκυθῶν Ἰσσηδόνας οἰκεῖν, τούτων δ' ἄνωτέρω Ἀριμασπούς, ἄνω δ' Ἀριμασπῶν τὰ Ῥίπαια ὄρη, ἐξ ὧν τὸν βορέαν πνεῖν, χιόνα δὲ μήποτε αὐτὰ ἐκλείπειν· ὑπὲρ δὲ τὰ ὄρη ταῦτα Ὑπερβορέους καθήκειν εἰς τὴν ἑτέραν θάλασσαν. καὶ ἄλλοι ἄλλως. Ἑλλάνικος δὲ Ὑπερβόρειοι γράφει διὰ διφθόγγου. Ὑπερδέξιον, χωρίον Λέσβου, ἐν ᾧ Ζεὺς Ὑπερδέξιος καὶ Ὑπερδεξία Ἀθηνᾶ. ὡς οὖν ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου Βυζάντιος, οὕτως παρὰ τὸ Ὑπερδέξιον Ὑπερδέξιος τὸ ἔθνικόν. Νικόλαος δὲ πληθυντικῶς Ὑπερδεξίους φησὶν. Ὑπερησία, πόλις τῆς Ἀχαΐας. „οἱ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν“. Ὅμηρος. κακῶς δὲ θεῶν Ὑπέρειαν αὐτὴν καλεῖ. Ὑπέρεια γὰρ πηγὴ Μεσηίδος. καὶ πόλις Σικελικὴ. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Ὑπέρητος τοῦ Λυκάονος υἱοῦ. τὸ ἔθνικὸν τῆς Ὑπερησίας Ὑπερησιεύς, καὶ θηλυκὸν Ὑπερησίς παρ' Ἡσιόδῳ. Θεόπομπος δὲ Ὑπερασιεῖς φησὶ διὰ τοῦ α. ἀπὸ δὲ τῆς Ὑπερείας τῆς κρήνης Ὑπερηιάς θηλυκὴ εὐθεΐα, ἀφ' ἧς τὴν Ὑπερηιάδος ἢ Ἀρεθούσης. Ὑπιος, ποταμὸς καὶ πόλις ὑπὸ τὴν Ποντικὴν Ἡράκλειαν, ὡς Δομίτιος Καλλίστρατος ἐν ἔκτῳ τῶν περὶ Ἡρακλείας. [20]

Eth 651 λέγεται καὶ ἄρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. ἔστι καὶ Ὑπια ὄρη αὐτόθι, ὡς Νύμφις ἐν πρώτῳ [περὶ] Ἡρακλείας. καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τοῖς ὄρεσι τούτοις Μυσοὺς φασὶ. τὸ ἔθνικὸν Ὑπιανός ὡς Κίος Κιανός, Τίος Τιανός, καὶ Ὑπιανή. Ὑποθῆβα, τινὲς οὕτως φασὶ τὰς Ποτνίας τῆς Βοιωτίας κεκληθῆσθαι. οἱ δὲ πολισμάτιόν τι διὰ τὴν τοῦ τόπου θέσιν οὕτως ὠνομασμένον, ὡς τὴν Ὑποχαλκίδα καλοῦσι διὰ τὸ ὑπὸ τὸ ὄρος τὴν Χαλκίδα κεῖσθαι. πολλοὶ δὲ καὶ μετὰ προθέσεως τόποι, Ἐπικνημίδιοι Ὑπερβόρειοι Παραποτάμιοι Προποντίς Παρωκεανῖται. Ὑποχαλκίς, πόλις Αἰτωλίας. Ἐκαταῖος Εὐρώπη. τὸ ἔθνικὸν ὁμοίως τῷ ἀπλῷ Ὑποχαλκιδεύς. Ὑρία, χώρα πλησίον Αὐλίδος. ἦν δὲ καὶ πρότερον πολίδιον. Ἡσιόδος δ' ἐν Ὑρίᾳ τὴν Ἀντιόπην φησὶ γενέσθαι, Εὐριπίδης δ' ἐν Ὑσιαῖς. ἔστι δ' ἢ μὲν Ὑρία πρὸς τὸν Εὐριπον, αἱ δ' Ὑσιαὶ τῆς Παρασωπίας ὑπ' αὐτὸν τὸν Κιθαιρῶνα κείμεναι. ὁ κτίσας Ὑριεύς, ὁ πολίτης Ὑριάτης. ἔστιν Ὑρία καὶ ἡ κατὰ Ἰσαυρίαν Σελεύκεια, ἣ παραρρεῖ ὁ Καλύκαδνος, ὃν Καλυδνὸν τινες καλοῦσιν. [20]

Eth 652 ἔστιν Ὑρία πρὸς τῇ Ἰαπυγίᾳ, Κρητῶν κτίσμα. Ἡρόδοτος ἐβδόμῃ. τὸ ἔθνικὸν Ὑριεύς. Ὑρκανία, πόλις Θράκης. τὸ ἔθνικὸν Ὑρκάνιος, ὡς Παρράσιος Ἀλβάνιος. καὶ Ὑρκανιάτης ὡς Κυδωνιάτης. ἔστι καὶ Ὑρκανία κώμη τῆς Παλαιστίνης πλησίον τῆς Ἰουδαίας, ἀπὸ Ὑρκανοῦ τοῦ ἐξάρχου τῶν Ἰουδαίων. ἔστι καὶ Ὑρκάνιον πεδῖον τῆς Λυδίας, ὡς Ἐρατοσθένης ἐν πέμπτῳ Γαλατικῶν. Ὑρκανοί, ἔθνος προσεχὲς τῇ Κασπίᾳ θαλάσῃ. λέγεται καὶ Ὑρκάνιος καὶ Ὑρκανία καὶ Ὑρκανίς, ἐξ οὗ τὸ „εἰς Ὑρκανίδα λίμνην“, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Ἀσίᾳ. Ὑρμίνη, πόλις τῆς Ἡλίδος. „ὅσσον ἐφ' Ὑρμίνην καὶ Μύρσινον ἐσχατώσα“. Μενέλαος δὲ τετάρτῳ Θηβαϊκῶν Ὑρμιναν διὰ τοῦ α φησὶ. τὴν δ' Ὑρμίνην Ἐχεφυλίδας φησὶ τὰς νῦν Ὀρμίνας, Ὀρμίνας δὲ καὶ τοὺς Ἐπειοὺς καλεῖσθαι. Ὀρμιναι δὲ δύο. Ὑρνήθιον, χωρίον ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀπὸ Ὑρνηθοῦς τῆς Τημένου θυγατρὸς. Παυσανίας δευτέρῳ περιηγήσεως. τὸ ἔθνικὸν Ὑρνηθιάς, ὡς Βιθυνιάς τοῦ Βιθυνίου. Ὑρτακός, ἢ καὶ Ὑρτακῖνος, πόλις Κρήτης. ὁ πολίτης Ὑρτακῖνος. [20]

Eth 653

Πολύβιος δὲ τὸ θηλυκὸν Ὑρτακίνη ἀπὸ τοῦ Ὑρτακίνος ἐθνικοῦ. ἀπὸ Ὑρτάκου δὲ Ὑρτάκιος. Ὑσαεῖς, νῆσος μικρὰ καὶ μεγάλη Αἰθιοπῶν. Ἐκαταῖος περιηγήσει Αἰγύπτου. οἱ νησιῶται Ὑσαῖται, ὡς Ὁασῖται. Ὑσβη, πόλις Λυδίας. τὸ ἐθνικὸν Ὑσβαῖος καὶ Ὑσβίτης. Ὑσία, πόλις Βοιωτίας, καὶ ἐνικῶς καὶ πληθυντικῶς, περὶ ἧς Θουκυδίδης τρίτη. ἄποικος Ὑριέων, κτίσμα Νυκτέως τοῦ Ἀντιόπης πατρός, ἔστι καὶ ἄλλη, Παρθυαίων βασιλεῖον. Ἀρτεμίδωρος ἐνάτω γεωγραφουμένων. τὸ ἐθνικὸν Ὑσιεύς. ἔστι καὶ Ἀργείας κώμη Ὑσία, ὡς Θουκυδίδης. Χάραξ δ' αὐτὴν πόλιν λέγει ἐν ἐνάτῳ Ἑλληνικῶν. οἱ ἐξ αὐτῆς Ὑσιᾶται λέγονται, καὶ θηλυκῶς Ὑσιᾶτις. ἔστι καὶ Ἀρκαδίας πόλις, ὡς Φερεκύδης πρώτῳ. ἔστι καὶ Ῥυσία πόλις Βοιωτίας. Ὑσκανα, πόλις Ἰλλυρίδος, οὐδετέρως. Πολύβιος η'. τὸ ἐθνικὸν Ὑσκανεύς, ὡς Ἀδανεύς Τυανεύς. Ὑστάσπα, ἔθνος Περσικόν. Νέστωρ δ' ἐν τῇ πρώτῃ τῆς Ἀλεξανδριάδος ... Ὑτεννα, πόλις Λυκίας. ὁ οἰκῆτωρ Ὑτεννεύς. Ὑψηλῖς, κώμη Αἰγύπτου. οἱ κωμῆται Ὑψηλῖται. εἰσὶν Ὑψηλῖται καὶ κατοικία Θράκης. Ὑψοῦς, πόλις Ἀρκαδίας, ὡς Πausanίας ὀγδόῳ. Ὑώπη, πόλις Ματινῶν, προσεχῆς τοῖς Γορδίοις. Ἐκαταῖος Ἀσία „ἐν δὲ πόλις Ὑώπη· οἱ δ' ἄνθρωποι ἐσθῆτα φορέουσιν οἷον περ Παφλαγόνες“. τὸ ἐθνικὸν Ὑωπηνός τῷ ἐπιχωρίῳ τύπῳ. [20]

Eth 654

εἰ δὲ καθ' ἡμᾶς, Ὑωπεύς ὡς Σινωπεύς, καὶ Ὑωπίτης ὡς Σινωπίτης. Φαβία, πόλις Κελτογαλατῶν, κτίσμα Φαβίου στρατηγοῦ Ῥωμαίων. Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ χρονικῶν. τὸ ἐθνικὸν Φαβιάτης καὶ Φαβιανός. Φαβεντία, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Φαβεντίνος ὡς Πλακεντίνος. Φάγρη, πόλις Θράκης. Ἐκαταῖος Εὐρώπη καὶ Θουκυδίδης δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Φαγρήσιος. λέγεται καὶ Φαγρησαῖος. Φαγρώριο, πόλις, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ πολυίστωρ ἐν Αἰγυπτιακοῖς. ἐξ οὗ σύνθετον Φαγρωριόπολις καὶ Φαγρωριοπολίτης. Φαίαξ καὶ Φαιακία, ἀπὸ Φαίακος. Ἑλλάνικος Ἱερειῶν α' „Φαίαξ ὁ Ποσειδῶνος καὶ Κερκύρας τῆς Ἀσωπίδος, ἀφ' ἧς ἡ νῆσος Κέρκυρα ἐκλήθη, τὸ πρὶν Δρεπάνη τε καὶ Σχερία κληθεῖσα“. τὸ θηλυκὸν Φαιακίς. οἱ ἐνοικοῦντες Φαίακες. Φαιστός, πόλις Κρήτης, ὀξυτόνως. τὸ γὰρ βαρύτονον κύριον. ἐκτίσθη ὑπὸ Φαίστου τοῦ Ῥοπάλου, Ἡρακλέους παιδός. ὁ πολίτης Φαίστιος καὶ Φαιστία καὶ Φαίστιον καὶ Φαιστιάς. ἔστι τῆς Φαιστιάδος καὶ ὁ καλούμενος Λισσής. Ὅμηρος „ἔστι δέ τις Λισσῆς αἰπεῖα τε εἰς ἄλλα πέτρη. ἔστι καὶ Ἀχαΐας, ὡς Ῥιανός ἐν Ἀχαϊκῶν τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως Φαίστιος. ἔστι καὶ ἀπὸ τοῦ Φαιστίνος Φαιστίνιος. ἔστι καὶ ἄλλη Φαιστός Πελοποννήσου ἢ πρότερον Φρίζα καλουμένη. Φάκιο, πόλις Θεσσαλίας. Θουκυδίδης δ'. τὸ ἐθνικὸν Φακιεύς, ὡς Κάλλιον Καλλιεύς. Φάκουσα, κώμη μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. [25]

Eth 655

Στράβων ιζ'. Ἐκαταῖος δὲ Φακοέσσαι καὶ Φακοέσαις φησί. καὶ Φάκουσαι νῆσοι καὶ Φάκαοι. τὸ ἐθνικὸν Φακούσιος. Φαλαισία, πόλις Ἀρκαδίας. Pausanίας ὀγδόῳ. τὸ ἐθνικὸν Φαλαισιεύς. Φαλάκρα, ἄκρα τῆς Ἰδης, ἢ τις οὐκ ἔχει ζῶν φυτὸν διὰ τὴν χιόνα καὶ τὸν κρύσταλλον, ἀλλ' ἐψίλωται. καὶ πάντα δὲ τὰ ἐψιλωμένα ὄρη ἐλέγετο Φαλάκραι. ὁ ἐκ τόπου Φαλακραῖος. Λυκόφρων „στερρὰν κύβηλιν ἢ Φαλακραῖον κλάδον“. καὶ θηλυκῶς „Φαλακραῖα κόραι“. καὶ οὐδέτερον. ἔστι καὶ κώμη Λιβύης Φαλάκρα. ἔστι καὶ Φάλακρον ἀκρωτήριον Κορκύρας, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν πέμπτῳ γεωγραφουμένων φησί. Φάλανθος, ὄρος καὶ πόλις Ἀρκαδίας. Pausanίας ὀγδόῳ. ἀπὸ Φαλάνθου. τὸ ἐθνικὸν Φαλάνθιος, ὡς Ἀκάνθιος Ὀλύνθιος. Φάλαννα, πόλις Περραιβίας, ἀπὸ Φαλάννης τῆς Τυροῦς θυγατρὸς. Λυκόφρων „Γόννον Φάλανναν ἢ δ' Ὀλοσσόνων γύα“. Ἐκαταῖος ἱστοριῶν α' Ἰππῖαν αὐτὴν καλεῖ. καὶ Ἐφορος Φάλαννον αὐτὴν καλεῖ ἐν τῷ θ'. ἔστι καὶ ἑτέρα Κρήτης, ἀφ' ἧς ἦν Φανιάδης ὁ περιπατητικός. ὁ πολίτης Φαλανναῖος καὶ Φαλανναῖα τὸ θηλυκόν. Φαλάνναια, πόλις Κρήτης. [20]

Eth 656

ὁ πολίτης Φαλανναῖεύς, ὡς τοῦ Ἡραία Ἡραιεύς. Φάλαρα, πόλις Θετταλίας πλησίον Λαμίας. τὸ ἐθνικὸν Φαλαρεύς ὡς Μεγαρεύς. Φαλάσαρνα, πόλις Κρήτης, ἀπὸ Φαλασάρνης. ὁ πολίτης Φαλασάρνιος, ὡς Ξενίων φησίν. Φάλαγα, κώμη μέση Σελευκείας τῆς Πιερίας καὶ τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ. Ἀρριανὸς ἐν ι' Παρθικῶν. ἡ δὲ φάλαγα γλώσση τῇ ἐπιχωρίῳ τὸ μέσον δηλοῖ. τὸ

ἐθνικὸν Φαλγηνός καὶ Φαλγαῖος, ὡς Ἐδεσσηνός καὶ Ἐδεσσαῖος καὶ Καρρηνός καὶ Καρραῖος, τὸ μὲν κατὰ λόγον τὸ δὲ κατὰ τὸ ἐπιχώριον. Φαλέριο ν , ὡς Βυζάντιον, πόλις Τυρρηνίας. τὸ ἐθνικὸν Φαλέριος. Φάληρο ν , δῆμος καὶ ἐπίνειον τῆς Ἀττικῆς. Πausanias πρώτῳ περιηγήσεως Ἑλλάδος. καὶ πληθυντικῶς τὰ Φάληρ α . Ξενοφῶν ἱππαρχικῶ. ἀπὸ γὰρ Φαλήρου Φαληρεῖς ὀνομάζονται οἱ Ἀθηναῖοι. λέγεται δὲ καὶ ὁ δῆμος καὶ ὁ δημότης Φαληρεύς. λέγεται καὶ Φαληραῖος καὶ θηλυκῶς Φαληρίς. τὰ τοπικὰ Φαληρόθεν Φάληρόνδε καὶ Φαληροῖ. καὶ Φαληρικόν. ἔστι καὶ πόλις ἐν Ὀπικοῖς, εἰς ἣν ἐξεβράσθη Παρθενόπη ἢ Σειρήν, ἣ καλεῖται Νεάπολις . ἔστι καὶ Θετταλίας ἄλλη πρὸς τῇ Οἴτρῃ, ἣν Ῥιανὸς διὰ τοῦ α γράφει Φάλαρον λέγων καὶ Φάληρον διὰ τοῦ η . Φαλίσκο ς , πόλις Ἰταλίας, ἄποικος Ἀργείων. καὶ Φαλίσκοι οἱ οἰκῆτορες. Φαλώρ η , πόλις Θετταλίας. ^[25]

Eth 657 ταύτην Ῥιανὸς Φαλώρειαν καλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Φαλωρεύς καὶ Φαλωρείτης ὡς Μαρωνεῖτης. Φαλωριά ς , πόλις Λοκρίδος. ὁ πολίτης Φαλωριεύς ὡς Ὀρθωσιεύς Ἀφροδισειεύς. Φαμιζώ ν , κώμη τῆς Ἀμισίας καὶ νοτιωτέρα Ἀμισοῦ, ἥς οἱ κωμῆται Φαμιζωνῖται. ἡ χώρα Φαμιζωνῖτις. ἡ Νεάπολις λέγεται. οὕτως γὰρ Πομπήιος ταύτην ὠνόμασεν. Φαναγόρει α , πόλις, ἀπὸ Φαναγόρου, ὡς Ἐκαταῖος Ἀσία. ἡ νῆσος Φαναγόρη καὶ Φαναγόρει α . ἔστι καὶ ἐμπόριον τὰ Φαναγόρεια οὐδετέρως. τὸ ἐθνικὸν ἐχρῆν Φαναγορεύς ὡς Ἀλεξανδρεύς τῷ πλείονι λόγῳ. ἐκράτησε δ' ὅμως Φαναγορείτης. Φάνα ι , ἀκρωτήριον τῆς Χίου, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖθεν ἀναφανῆναι τῇ Λητοῖ τὴν Δῆλον. οἱ οἰκῆτορες Φαναῖοι καὶ Φαναῖα τὸ θηλυκόν. ἔστι καὶ Φάνα ἐνικῶς πόλις Ἰταλίας. Φανοτεύ ς , πόλις Φωκίδος. Θουκυδίδης τετάρτῳ. λέγεται καὶ Φανότη καὶ Φανότει α . οἱ πολῖται Φανοτεῖς, ὡς Δελφοί καὶ Θούριοι, τῷ οἰκιστῇ παραπλησίως. τινὲς Πανόπειάν φασιν. Φάραθο ς , πόλις τῆς Γαλιλαίας. Ἰώσηπος πέμπτῳ Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας. ^[20]

Eth 658 τὸ ἐθνικὸν Φαραθονίτης καὶ θηλυκῶς. Φαρα ί , πόλις Μεσσήνης, ὅθεν ἦσαν οἱ Ἀφαρητιάδαι. ἔστι καὶ Ἀχαΐας. εἰσὶ καὶ διὰ τοῦ η Φηρα ί . ὁ πολίτης Φηραῖος. εἰσὶ καὶ Φαραί Βοιωτίας. τὸ ἐθνικὸν Φάρης Φάρητος. ἔστι δ' ἄλλη Κρήτης, ἄποικος τῆς ἐν Μεσσήνῃ, ὡς Φίλων. τὸ ἐθνικὸν τῆς Μεσσηνίας Φαραΐτης, ὡς Θῆβαι Θηβαΐτης καὶ Συκαί Συκαΐτης. τῆς δ' ἐν Ἀχαΐᾳ Φαραιεῖς λέγονται. καὶ δῆλον, ὡς παρὰ τὸ Φαραῖος Φαραιεύς Κρηταῖος Κρηταιεύς Κωπαῖος Κωπαιεύς. καὶ κτητικὸν Φαραϊκός ἀπὸ τοῦ Φαραῖος. Φαρά ν , πόλις μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ Ἀραβίας. τὸ ἐθνικὸν Φαρανίτης. καὶ κτητικὸν Φαρανιτικόν ὄρος. Φάρβαιθο ς , πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Φαρβαιθίτης. Φάρβηλο ς , πόλις Ἑρετριέων. τὸ ἐθνικὸν Φαρβήλιος. Φᾶρι ς , πόλις τῆς Λακωνικῆς. Ὅμηρος „Φᾶριν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην“. οἱ πολῖται Φαρῖται, ὡς Πausanias, καὶ Φαριάτης ὡς Σπαρτιάτης. Φαρκηδῶ ν , πόλις Θεσσαλίας. Θεόπομπος δὲ θ' Φιλιππικῶν Φαρκαδόνα διὰ τοῦ α φησίν. ὁ πολίτης Φαρκηδόνιος ὡς Χαλκηδόνιος. καὶ Φαρκηδονίς καὶ Φαρκηνίς. Φαρμακοῦσσα ι , δύο νῆσοι πλησίον Σαλαμῖνος. ἔστι καὶ ἄλλη ὑπὲρ Μίλητον, ἐν ἣ Ἄτταλος ἀνηρέθη. ^[20]

Eth 659 τὸ ἐθνικὸν Φαρμακουσσαῖος ἢ Φαρμακούσσιος. Φαρνάκει α , χώρα καὶ πόλις Ποντικὴ προσεχὴς τῇ Τραπεζοῦντι. τὸ ἐθνικὸν Φαρνακεύς ἀπὸ τοῦ Φάρνακος, ὡς Ἀντίοχος Ἀντιοχεύς, Σέλευκος Σελευκεύς. ἔστι καὶ Φρυγίας Φαρνάκιο ν , ὡς Ἀλέξανδρος περὶ Φρυγίας τρίτῳ. Φάρο ς , νῆσος ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, ποταμὸν ὁμώνυμον ἔχουσα. ἔστι δὲ κτίσμα Παρίων, ὡς Ἐφορος εἰκοστῷ ὀγδόῳ. ἔστι καὶ πόλις Ἰλλυρίας, ὡς Πολύβιος γ'. τὸ ἐθνικὸν Φάριοι. ἔστι καὶ νῆσος ἢ πρὸς τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, ἐφ' ἥς ὁ Σωστράτου τοῦ Δεξιφάνους πύργος ὁμωνύμως λεγόμενος. Φάρος γὰρ ὁ πρωρεὺς Μενελάου ἐν τῇ νήσῳ δηχθεὶς ὑπὸ ὄφεως ἐτάφη. Φάρος δὲ καὶ ἡ Ἀλεξανδρεῖα ἐκαλεῖτο. τὸ ἐθνικὸν Φάριος καὶ Φαρία καὶ Φάριον. ἔστι καὶ πόλις Περραιβικὴ. ἐθνικὸν τὸ αὐτό. Φαρούσιο ι , ἔθνος Λιβυκόν. μέμνηται αὐτῶν Διονύσιος καὶ Ἀρτεμίδωρος. Φάρσαλο ς , πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ Φαρσάλου τοῦ Ἀκρισίου. τὸ ἐθνικὸν Φαρσάλιος καὶ Φαρσαλῖς καὶ Φαρσαλία. ἔστι καὶ Παμφυλίας πόλις. λέγεται καὶ Φαρράλιος διὰ δύο ρρ , ὡς Μυρρίνη καὶ κόρρη καὶ „ἐπὶ

κόρρησ“. Φαρύγα ι , πόλις Λοκρίδος, ἦν Ὅμηρος Τάρφην καλεῖ. οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ἐν Φαρύγαις κρήνης Τάρφης τοῦνομα, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦ τῆς ὕλης ταύτας κεκληῖσθαι. οἱ πολῖται Φαρυγαῖοι, ὡς δῆλον ἐκ τῆς Φαρυγαίας Ἑρας. Φασαηλίς , πόλις τῆς Ἰουδαίας, ὑπὸ Ἡρώδου κτισθεῖσα τοῦ πρώτου βασιλέως τῆς χώρας, τῷ ὀνόματι τοῦ ἀδελφοῦ, ὡς Ἰώσηπος ἐν α΄ τοῦ πρὸς Ῥωμαίους πολέμου. [25]

Eth 660 τὸ ἐθνικὸν Φασαηλίτης, ὡς αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ. Φάσηλις , πόλις Παμφυλίας, ἡ πρότερον Πιτύουσα καὶ ὕστερον Φάρσαλος . ὁ πολίτης Φασηλίτης. Θεοδέκτης δ' ἦν γένος Φασηλίτης, υἱὸς Ἀριστάνδρου, κάλλει διαφέρων, ὃς ἐποίησε τραγωδίας ν' καὶ ῥητορικὰς τέχνας καὶ λόγους ῥητορικοὺς ἐπῶν καί. ἀπέθανε δ' Ἀθήνησι, καὶ ἐπιγέγραπται δὲ αὐτῷ ἐλεγεῖον τόδε Ἦδε χθὼν κόλποισι Φασηλίτην Θεοδέκτην κρύπτει, ὃν ἠὔξησαν Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες ... ἐν δὲ χορῶν [τραγικῶν] ἱεραῖς τρισὶ καὶ δέχ' ἀμίλλαις ὀκτῶ ἀκηράτους ἀμφεθέμην στεφάνους. Ἡρωδιανὸς δὲ μόνος νῆσόν φησι καὶ προπαροξύνεσθαι. τὸ μέντοι ἀγγεῖον οἱ ἀπ' Ἀλεξανδρείας ὀξύνουσιν. Φασηλοῦσσα ι , δύο νῆσοι Λιβύης πλησίον Σίριος ποταμοῦ. Ἑκαταῖος περιηγῇσι Λιβύης. οἱ νησιῶται Φασηλουσσαῖοι ὡς Σκοτουσσαῖοι. Φᾶσις , πόλις τῆς Αἴας πρὸς τῷ Φάσιδι ποταμῷ ἐν Κόλχοις. [20]

Eth 661 ἐκτίσθη δὲ ὑπὸ Μιλησίων. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Φασίτης ὡς Ὀασίτης Μεμφίτης, ἢ Φασιάτης πλεονασμῷ τοῦ α , ὡς καὶ λέγεται. τὸ ἐθνικὸν Φασιάτης. καὶ Φασιατικός καὶ Φασιανός, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσι, καὶ Φασιανὴ θηλυκὸν καὶ „Φασιανὸν νάποσ“ οὐδετέρως. ἔστι καὶ ἄλλος ποταμὸς Φᾶσις ἐν τῇ Ταπροβάνῃ. Φάσται α , πόλις ἐν Σάκαις. τὸ ἐθνικὸν Φασταῖος καὶ Φασταιεύς διὰ τὸν τύπον. Φαντί α , πόλις Τρωικῇ, κτίσμα Κυμαίων. καὶ Φαντεῖς, ὡς Νεανδρεῖς, τὸ ἐθνικόν. Φεά , πόλις τῆς Ἠλείας. Ὅμηρος διὰ τοῦ ι „Φιᾶς παρ τείχεσσι“. τὸ ἐθνικὸν Φεαῖος. Φελεσσαῖο ι , ἔθνος ὁμορον τοῖς Ὀμβρικοῖς πρὸς τῇ Ἰαπυγίᾳ, ὡς Εὐδοξος ἔκτω. Φελλεύς , ὄρος τῆς Ἀττικῆς. τάχα δ' οὐ μόνος τῆς Ἀττικῆς, ἀλλὰ παντός του τόπου ἔχοντος ἐπιπολῆς μὲν πέτραν, ὑπὸ ταύτης δὲ γῆν λιπαρὰν πρὸς ἐλαιοφυτίαν. τὸ τοπικόν φελλεΐτης ἂν εἴη, ὡς τοῦ Ἀταρνεύς Ἀταρνεΐτης. Φελλός , πόλις Παμφυλίας. Ἑκαταῖος Ἀσία. Ἀλέξανδρος ὁ πολυίστωρ ἐν τῷ περὶ Λυκίας Φελλὸν καὶ Ἀντίφελλον Λυκίας εἶναι λέγει. ὁ πολίτης Φελλίτης καὶ Ἀντιφελλίτης, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῇ εἰρημένῃ καὶ Πολύχαρμος. Φενέβηθις , πόλις Αἰγύπτου. [20]

Eth 662 τὸ ἐθνικὸν τῷ συνήθει χαρακτηριστῇρι Φενεβηθίτης. οὕτως γὰρ Ὁραπόλλων ὁ φιλόσοφος ἐχρημάτιζεν. Φενεός , πόλις Ἀρκαδίας „οἱ Φενεὸν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενόν“. λέγεται καὶ ἄρσενικῶς [καὶ θηλυκῶς.] ἔστι δ' ἡ πόλις τῆς Ἀζανίας. ὁμορεῖ δὲ ἐκ τῶν πρὸς βορρᾶν μερῶν τῇ Κλειτορίᾳ, ἐν δὲ τῷ πρὸς ἄρκτους Αἰγείροις καὶ Πελλήνῃ, ταῖς Ἀχαϊκαῖς πόλεσι. κεῖται δὲ ὑπὸ τὸ ὄρος τὴν Κυλλήνην. ὁ πολίτης Φενεεύς καὶ Φενεάτης καὶ Φενεαῖος καὶ θηλυκῶς Φενεαία καὶ Φενεαῖον. τὸ κτητικὸν Φενεατικός καὶ Φενεατική καὶ Φενικός καὶ Φενική. Φερα ί , πόλις Θεσσαλίας „οἱ τε Φεράς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην“. ἀπὸ Φέρητος τοῦ Κρηθέως ἢ Φεράς τῆς Αἰόλου θυγατρὸς. ὁ πολίτης Φεραῖος καὶ Φεραία. εἰσὶ καὶ ἄλλαι Φεραὶ ἀρχαῖαι τῶν νῦν Φερῶν ἀπέχουσιν στάδια ὀκτώ. εἰσὶ καὶ ἄλλαι Ἰαπυγίας καὶ Αἰτωλίας καὶ Παρθυαίων. ἔστι καὶ διὰ τοῦ η „Φηράς τε ζαθέας ἡδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον“. τὸ ἐθνικὸν Φηραῖος. Φερεντῖνος , πόλις Σαυνιτῶν ἐν Ἰταλίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Φερεντανός. λέγεται καὶ Φερέντιοι, ὡς Διονύσιος ιζ' τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. Φηγαί α , δῆμος τῆς Αἰγιδίδος φυλῆς. [20]

Eth 663 ὁ δημότης Φηγαίεύς. ἔστι καὶ ἄλλος δῆμος τῆς Πανδιονίδος φυλῆς οἱ Φηγαίεις . ὁ δημότης Φηγαίεύς. τὰ τοπικὰ ἐκ Φηγαίων εἰς Φηγαίων ἐν Φηγαίων. Φήγει α , πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Φηγέως βασιλέως, ὡς Χάραξ Ἑλληνικῶν δ'. Φηγεὺς δ' ὁ ἀδελφὸς τοῦ Φορωνέως ἔκτισε πόλιν Φήγειαν, ἢ πρὶν Ἐρύμανθος ἐκαλεῖτο, ὕστερον δὲ Ψωφίς ὠνομάσθη, ὡς ἐροῦμεν, ἀπὸ τῆς μητρὸς οἱ πολῖται Φηγεῖς. Φηγοῦς , δῆμος Ἐρεχθίδος φυλῆς. ὁ δημότης Φηγοῦσιος. τὰ

τοπικὰ Φηγουντόθεν Φηγοῦντάδε Φηγοῦντι. Φημία ι , πόλις τῆς Ἀρναίας, ἀπὸ Φημίου τοῦ Ἄμπυκος. Ἑλλάνικος ἐν πρώτῃ Δευκαλιωνείας. τὸ ἔθνικὸν Φημιαῖος καὶ Φημιεύς καὶ Φημιάτης, ὧν οἱ τύποι εὔρηνται. Φθειροφάγο ι , ἔθνος ... Στράβων ἐνδεκάτῃ. Φθί α , πόλις καὶ μοῖρα Θετταλίας. Παρμενίσκος δὲ χώραν αὐτὴν φησι καὶ οὐ πόλιν· οὐκ ὀρθῶς. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Φθίας γυναικὸς ἢ Φθίου Ποσειδῶνος καὶ Λαρίσης. Στράβων δὲ εἰς τέσσαρα διαιρεῖ τὴν Θετταλίαν, Φθιώτιν [Ἔστι]αιῶτιν Θετταλιῶτιν Πελασγιῶτιν. ὁ πολίτης Φθιώτης καὶ Φθιώτις τὸ θηλυκόν, καὶ Φθιωτικός καὶ Φθίος, ἀφ' οὗ Φθίοι καὶ Φθῖες. [20]

Eth 664 εὔρηται καὶ Φθιάς θηλυκῶς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀνδρομάχῃ „Φθιάς ὅμως“. Φθί ρ , ὄρος Καρίας. οἱ κατοικοῦντες Φθῖρες καὶ Φθιριάς θηλυκῶς. Φι ά , πόλις τῶν περιμάχων Μεσσηνίοις καὶ Λάκωσιν. Ὅμηρος „Φιάς παρ τείχεσσιν Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα“. τὸ [δὲ] ἔθνικὸν [ταύτης] Φιεύς καὶ Φιάτης καὶ Φιαῖος. Φιγάλει α , πόλις Ἀρκαδίας. Ῥιανὸς ἐν ε' Μεσσηνιακῶν „τὴν μὲν ἀνήγετ' ἄκοιτιν ἐπὶ κранаὴν Φιγάλειαν“. μετωνομάσθη δὲ Φιάλεια δίχα τοῦ γ ἀπὸ Φιάλου τινός. ἔστι καὶ Φιάλεια Βιθυνίας. τὸ ἔθνικὸν τῆς προτέρας Φιγαλεύς καὶ Φιγαλείτης. Φιδὴν η , πόλις Ἀλβανῶν. τὸ ἔθνικὸν Φιδιναῖος, ἔοικε καὶ Φιδήνα λέγεσθαι ὡς Ῥάβεννα, καὶ Φιδιναῖος ὡς Ῥαβεννάτης· οὕτω γὰρ Χάραξ ιβ' κέχρηται Φιδιναῖος. Φίκειο ν , ὄρος Βοιωτίας, καὶ διὰ διφθόγγου καὶ διὰ βραχέος τοῦ ι . τὸ ἔθνικὸν ἀμφοτέρων Φικειεύς, ὡς Βουδιεύς Ῥοιτειεύς Αἰγιεύς Σουνιεύς. Φίλ α , πόλις Μακεδονίας, κτίσμα Δημητρίου τοῦ Ἀντιγόνου παιδός, τοῦ Γονατᾶ καλουμένου, ὃς ἀπὸ τῆς τούτου μητρὸς Φίλας ἐπὶ τοῦ Πηνειοῦ ἔκτισε πόλιν Φίλαν. [15]

Eth 665 ἔστι καὶ νῆσος ἐν Αἰγύπτῳ, Ἡρόδοτος τετάρτῃ „ἐπὶ ποταμὸν τὸν μέγαν, ὃ οὖνομα Τρίτων ἐστίν· ἐκδιδοῖ δὲ οὗτος ἐς λίμνην μεγάλην Τριτωνίδα“. τὸ ἔθνικὸν Φιλαῖος, τῆς νήσου δὲ Φιλάτης. Φιλαδέλφει α , πόλις Λυδίας, Ἀττάλου κτίσμα τοῦ φιλαδέλφου. ἔστι δὲ τῆς Κεκαυμένης, ὑπὸ Μυσῶν καὶ Λυδῶν κατεχομένης· Στράβων ιβ'. ἔστι καὶ ἑτέρα τῆς Αἰγύπτου. καὶ τρίτῃ τῆς Συρίας ἐπιφανὴς πόλις, ἢ πρότερον Ἄμμαν α , εἴτ' Ἀστάρτ η , εἴτα Φιλαδέλφεια ἀπὸ Πτολεμαίου τοῦ φιλαδέλφου. ὁ πολίτης Φιλαδελφεύς. τὸ δὲ Φιλαδελφηνός ἐπιχώριον. οὕτω γὰρ Ἰώσηπος κ' τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας. Φιλαῖδα ι , δῆμος τῆς Αἰγῆδος φυλῆς, ἀπὸ Φιλαίου τοῦ Αἴαντος υἱοῦ καὶ Λυσιδίκης τῆς Κορώνου τοῦ Λαπίθου. ὁ δημότης Φιλαΐδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Φιλαΐδων εἰς Φιλαΐδων ἐν Φιλαΐδων. Φιλέα ς , χωρίον Βυζαντίου. τὸ ἔθνικὸν Φιλεάτης. τινὲς δὲ Φιλίαν, ἄλλοι δὲ Φινέαν γράφουσιν. Φιληνόριο ν , πόλις ἐν Ἀρναίᾳ χώρᾳ τῆς Βοιωτίας, ἀπὸ Φιλήνορος τοῦ Αἰτωλοῦ. τὸ ἔθνικὸν Φιληνόριος. Φίλιππο ι , πόλις Μακεδονίας, οἱ πρότερον Κρηνίδε ς . [20]

Eth 666 Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἑνδεκα „καὶ πόλις Φίλιπποι τὸ παλαιὸν Κρηνίδες. τοῖς δὲ Κρηνίταις πολεμουμένοις ὑπὸ Θρακῶν βοηθήσας ὁ Φίλιππος Φιλίππους ὠνόμασεν“. ἔνθεν ἦν Ἄδραστος ὁ περιπατητικὸς φιλόσοφος, Ἀριστοτέλους μαθητής. ἐκλήθησαν Φίλιπποι καὶ αἱ Θῆβαι Θεσσαλίας καὶ Γόμφοι Θεσπρωτίας. ὁ πολίτης Φιλιππεύς, Φιλιππηνός δὲ παρὰ Πολυβίῳ. Φιλιππόπολι ς , πόλις Μακεδονίας, Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου κτίσμα ἐν τῷ Ἑβρῳ. τὸ ἔθνικὸν Φιλιπποπολίτης. Φιλομήλειο ν , πόλις τῆς μεγάλης Φρυγίας. Στράβων δωδεκάτῃ. τὸ ἔθνικὸν Φιλομηλεύς, ὡς Δορυλαεύς Κοτυαεύς. Φίλυρε ς , ἔθνος πρὸς τῷ Πόντῳ, ἀπὸ Φιλύρας τῆς μητρὸς Κρόνου. τὸ θηλυκόν Φιλυρίς καὶ Φιλυρῆς πλεονασμῷ τοῦ η . δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ Φιλύρη Φιλυρίτης εἶναι. Φιλωτέρ α , πόλις περὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν, Σατύρου κτίσμα. Ἀπολλόδωρος δὲ Φιλωτερίδα καλεῖ. ἔστι καὶ κοίλης Συρίας Φιλωτέρ α , ὡς Χάραξ ἐν ὀγδόῳ χρονικῶν. τὸ ἔθνικὸν ταύτης Φιλωτέριος, διὰ τό τινας καὶ Φιλωτερίαν αὐτὴν εἰρηκέναι. [15]

Eth 667 τῆς δ' Αἰγυπτίας Φιλωτερίτης, διὰ τὸ σύννηθες τοῦ ἐπιχωρίου τύπου. Φίνειο ν , τόπος τοῦ Πόντου, κτίσμα Φινέως. τὸ ἔθνικὸν Φινειεύς, ὡς Σίγειον Σιγειεύς. Φινόπολι ς , πόλις πρὸς τῷ Πόντῳ, ἀπὸ Φινέως. τὸ Φινοπολίτης. Φλάνω ν , πόλις καὶ λιμὴν περὶ τὴν Ἀψυρτον νῆσον. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ια' „μετὰ δὲ τὴν Ἄλων λιμὴν ἐστὶ Φλάνων καὶ πόλις Φλάνων,

καὶ πᾶς ὁ κόλπος οὗτος Φλανωνικὸς καλεῖται“. ἀπὸ οὗν τῆς γενικῆς Φλάνων Φλανωνίτης, ὡς Νάρβων Ναρβωνίτης. Φλέγρ α , πόλις Θράκης, ἦν Εὐδοξος μετὰ ταῦτα Παλλήνην φησὶ κληθῆναι. ὁ πολίτης Φλεγραῖος καὶ Φλεγραία καὶ Φλεγραῖον. ἔστι καὶ Φλεγρός καὶ Φλέγρ α. Λυκόφρων. Φλεγύ α , πόλις Βοιωτίας, ἀπὸ Φλεγύου τοῦ Ἄρεος καὶ Χρυσῆς παιδός. ὁ πολίτης Φλεγύας καὶ Φλεγυεύς. λέγεται δὲ ἡ χώρα Φλεγυαντίς, ὡς ἀπὸ περιττοσυλλάβου γενικῆς τῆς Φλεγύαντος. ἔστι δὲ τοῦ Φλεγύας καὶ Φλεγύης εὐθεΐα καὶ Φλέγυς. Φλιοῦ ς , πόλις Πελοποννήσου, ἢ πρότερον Ἀραιθυρέα καὶ Ἀράντει α , ἀπὸ Φλιοῦντος τοῦ Διονύσου καὶ Χθονοφύλης. Πausanias δὲ ἀπὸ Φλίαντος ὡς μαρτυρεῖ καὶ τὸ ἔθνικὸν Φλιούντιος ἢ Φλιούσιος.

[20]

Eth 668 Φιλήτας δὲ φησι Φλιοῦς γὰρ πόλις ἐστί, Διωνύσου φίλος υἱός Φλιοῦς ἦν αὐτὸς δείματο λευκολόφος. ὠνόμασται δὲ παρὰ τὸ φλεῖν, ὃ ἐστὶν εὐκαρπεῖν. Λακεδαιμόνιοι δὲ τῶν μηνῶν ἓνα Φλιάσιον καλοῦσιν, ἐν ᾧ τοὺς τῆς γῆς καρποὺς ἀκμάζειν συμβέβηκεν. ὥφειλε δὲ ἀπὸ τῆς Φλιοῦντος Φλιούσιος, πλεονασμῷ δὲ τοῦ α Φλιάσιος. καὶ Τίμων ὁ περὶ σίλλων γεγραφὼς Φλιάσιος ἐχρημάτιζε. τὸ θηλυκὸν Φλιουντία καὶ Φλιουντίς. Φλυγόνιο ν , πόλις Φωκίδος. λέγεται καὶ θηλυκῶς Φλυγονία . ὁ πολίτης Φλυγόνιος καὶ Φλυγονιεύς. Φλυεῖ ς , δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς. ὁ δημότης Φλυεύς καὶ Φλυῆθεν. τὰ τοπικὰ Φλυᾶθεν Φλυάζε Φλυῆσιν. Φοιβία α , πόλισμα Σικυωνίων. τὸ ἔθνικὸν Φοίβιος ἢ Φοιβιανός. Φοινίκαιο ν , ὄρος Κορίνθου. Ἐφορος ἐννεακαιδεκάτῳ. τὸ ἔθνικὸν Φοινικαῖος. Φοινίκη , ἡ χώρα, ἀπὸ τῆς Φοίνικος γενικῆς, ὡς Κρής Κρητός Κρήτη, Λίβυς Λίβυος Λιβύη. ὁ δὲ Φοῖνιξ ἦν Ἀγήνορος παῖς ἢ Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης.

[20]

Eth 669 ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ῥαββῶθη καὶ Κολπίτη ς . τὸ ἔθνικὸν τῷ ὀνόματι τοῦ οἰκιστοῦ Φοῖνιξ, καὶ Φοινίκιος. τὸ κτητικὸν Φοινικικός. ἔστι καὶ Φοῖνιξ οὐ πολὺ ἀπέχων Ῥόδου. καὶ ποταμός ἐστι Φοῖνι ξ . Φοινικοῦ ς , πόλις Κρήτης. ἔστι καὶ νῆσος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. ἔστι καὶ Φοινικοῦς λιμὴν. Θουκυδίδης ὀγδόῃ. τὸ ἔθνικὸν Φοινικούντιος καὶ Φοινικούσιος, ὡς Σελινούντιος καὶ Σελινούσιος. Φοινικοῦσσα ι , δύο νῆσοι ἐν τῷ Λιβυκῷ κόλπῳ πρὸς τῇ Καρχηδόνι, ὡς Ἐκαταῖος περιηγῆσει Λιβύης. οἱ νησιῶται Φοινικουσσαῖοι. ἔστι καὶ πόλις Φοινίκων τῶν ἐν Συρίᾳ Φοινικοῦσαι, ὡς αὐτὸς ἐν Ἀσίᾳ. Φοιτία ι , πόλις Ἀκαρνανίας, ἀπὸ Φοιτίου τοῦ Ἀλκμέωνος τοῦ Ἀμφιαράου. Πολύβιος τετάρτῳ. λέγεται καὶ Φοίτιο ν . καὶ τὸ ἔθνικὸν Φοιτιεύς καὶ Φοίτιοι, ὡς Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Τρωικοῖς. Φολεγάνδρο ς , νῆσος τῶν Σποράδων, ἀπὸ Φολεγάνδρου τοῦ Μίνωος. „ἦν Ἄρατος σιδηρεῖην ὀνομάζει διὰ τὴν τραχύτητα“. ὁ πολίτης Φολεγάνδριος καὶ Φολεγανδρίνος καὶ οὐδέτερον Φολεγανδρίνον. [15]

Eth 670 Φολό η , πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Φόλου τοῦ Κενταύρου. τὸ ἔθνικὸν Φολοεύς, ὡς Λευκονοεύς Ἀντινοεύς Μεροεύς. Φόρβα ς , πόλις τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ Ἀχαιῶν. τὸ ἔθνικὸν Φορβάντιος, ἐπειδὴ Φορβάντιον ὄρος Τροιζήνης. Φορίει α , κώμη Ἀρκαδίας. τὸ ἔθνικὸν Φοριαεύς, ὡς Ἐφορος ἐν τῇ ς' τῶν ἱστοριῶν. Φόρουνν α , πόλις Θράκης. Πολύβιος ἐνάτῳ. τὸ ἔθνικὸν Φορουνναῖος, ὡς Κυρναῖος Πελινναῖος Φαλανναῖος. Φοροβρεντάτιο ν , πόλις Λιβύης. τὸ ἔθνικὸν Φοροβρεντατηνός. Φοῦνδ α , ὡς Νῶλα, πόλις Ἰταλίας. οἱ πολῖται Φουνδανοί, Διονύσιος πεντεκαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. Φουρνίτ α , πόλις Λιβύης. οἱ οἰκῆτορες Φουρνιτανοί. Φλέγων ιε' τῶν Ὀλυμπιάδων. Φράσπ α , Μηδίας πόλις. Κουάδρατος Παρθικῶν τετάρτῳ. τὸ ἔθνικὸν Φρασπηνός κατὰ τὸ ἔθος τῆς χώρας. Φράγγο ι , ἔθνος Ἰταλίας τῶν Ἀλπείων ὀρῶν ἐγγύς. Παρθένιος ὁ Φωκαεὺς πρῶτῳ. Φράδ α , πόλις ἐν Δράγγαις, ἦν Ἀλέξανδρος Προφθασίαν μετωνόμασεν, ὡς Χάραξ ἐν ἕκτῳ χρονικῶν. Φρατρί α , ἐξ ἧς οἱ φράτορες λέγονται, οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς φρατρίας ὄντες, ὃ ἐστὶ τρίτον φυλῆς, ἦν τινες τριττὸν λέγουσιν. [20]

Eth 671 ἐλέγετο δὲ φράτηρ καὶ φράτωρ. ἀλλὰ τὸ μὲν φράτηρ ἀρχαῖον μετὰ τῆς αὐτοῦ κλίσεως, θάτερον δὲ νεώτερον. λέγεται καὶ φράτριον τόπος ἐν ᾧ οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας συνάγονται. λέγεται καὶ

φρατρίζειν τὸ εἰς αὐτὴν συνιέναι. καὶ μετὰ τοῦ α φρατριάζειν, ὅπερ σύνηθες τοῖς Ἀττικοῖς. φρατριάζειν δ' ἔλεγον τὸ ἐν τῷ φρατρίῳ εὐωχεῖσθαι, ὃ ἐστὶ τὸ τῆς φρατρίας ἔθος. [καὶ κίνημα τοῖς Ῥωμαίοις καὶ τοῖς τούτων ἱστορικοῖς.] ἀλλὰ καὶ φρατριεῖς ἐκαλοῦντο οἱ ἐν αὐτῷ συνιόντες. ἐλέγοντο δὲ καὶ φράτραι καὶ φάτραι· ἀλλ' οὐ συνάδει τῷ φρατριεύς. ὥς γὰρ Ὑρία Ὑριεύς Ὑσία Ὑσιεύς, οὕτως φρατρία φρατριεύς. Φρέαρο ι , δῆμος Ἀθήνησι τῆς Λεοντίδος φυλῆς, ἀπὸ Φρεάρου Ἀθήνησιν ἐπισήμου ἥρωος. ὁ δημότης Φρεάριος. τὰ τοπικὰ Φρεαρόθεν Φρεαρόνδε Φρεαροῖ. Φρέγελλ α , πόλις Ἰταλίας, ἥ τὸ μὲν ἀρχαῖον ἦν Ὀπικῶν, ἔπειτα Οὐολούσκων ἐγένετο. τὸ ἐθνικὸν Φρεγελλανός, ὥς Διονύσιος ις' τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας καὶ ἄλλοι πλεῖστοι. Φρεντανό ν , πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν Φρεντανοί. Στράβων πέμπτη. Φρή ς , Φρητός, Φρητες, ἔθνος Λιβυκόν, ὥς Ἡρωδιανός ιδ'. ^[15]

Eth 672 Φρίκιο ν , ὅρος ὑπὲρ Θερμοπυλῶν Λοκρικόν, ἀφ' οὗ Φρίκανες καὶ Φρικανεῖς οἱ αὐτόθι οἰκήσαντες Αἰολεῖς, ὥς Ἑλλάνικος ἐν ἱερειῶν Ἦρας β'. καλεῖται καὶ Φρικωνίς ἢ Λάρισα καὶ Φρικωνίτις. ἔδει οὖν Φρικιεύς καὶ τὸ θηλυκὸν Φρικιάς. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Φρικίου τοῦ Κενταύρου, ὃν ἀπέκτεινεν Ἡρακλῆς. οἱ οἰκοῦντες Φρικωνέες καὶ Φρικωνεῖς. καλεῖται καὶ Φρίκειο ν , ὃ καὶ Δρίος ὠνομάζετο. λέγεται καὶ Φρικωνία καὶ Φρικωνίτης καὶ Φρικωνιάτης. κεῖται δὲ παρὰ Παρμένοντι τῷ Βυζαντίῳ ἐν τῷ πρώτῳ ἱάμβων. Φρίζ α , πόλις „ἡ δὲ Φρίξα κεῖται μὲν τῆς Ὀλυμπίας ἀπέχουσα στάδια λ “. Φερεκύδης δὲ Ἀρκαδίας αὐτὴν γράφει. τὸ ἐθνικὸν Φριξαῖος. Φρίξο ς , πόλις Λυκίας. ἔστι καὶ Φρίξου λιμὴν παρὰ τῷ στόματι τοῦ Πόντου ἐν τῇ Χαλκηδονίᾳ περαία, περὶ οὗ Νύμφις ἐν α' περὶ Ἡρακλείας τάδε φησὶν τὸ ἐθνικὸν Φρίξιος, εἰ μὴ τις τῷ ἔθει τῆς Λυκτικῆς τῆς ἐκεῖ Φριξεύς εἴποι τὸ ἐθνικόν. Φρουρεντανο ί , ἔθνος Ἰταλίας. Ἀρτεμίδωρος τετάρτῳ γεωγραφουμένων. Φρυγί α , δύο χῶραι. Στράβων „Φρυγία τε γὰρ ἢ μὲν καλεῖται μεγάλη, ἥς ὁ Μίδας ἐβασίλευε, καὶ τῆς ἄλλης μέρος οἱ Γαλάται κατέσχον· ἢ δὲ μικρὰ ἢ ἐφ' Ἑλλησπόντῳ [καὶ ἢ] περὶ τὸν Ὀλυμπον, ἢ καὶ ἐπίκτητος λεγομένη“. ^[20]

Eth 673 οἱ ἐξ ἐκατέρας λέγονται Φρύγες καὶ Μυσοί. λέγονται καὶ Βρίγες. τὸ ἐθνικὸν Φρύξ καὶ Φρύγιος καὶ Φρυγία ἄνθρωπος καὶ Φρύγιον, καὶ Φρυγικός κτητικὸν καὶ Φρυγική καὶ Φρυγικόν, καὶ φρυγίζειν καὶ φρυγιστί. ἔστι καὶ Φρυγία τόπος τῆς Οἴτης ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πεφρύχθαι τὸν Ἡρακλέα. ἔστι καὶ τὰ Φρύγια οὐδετέρως τόπος μεταξὺ Βοιωτίας καὶ Ἀττικῆς. τὸ τοπικὸν Φρυγιεύς, ὥς Μέγαρο Μεγαρεύς. Φυκοῦ ς , πόλις Λιβύης. κεῖται δὲ ὁ Φυκοῦς κατὰ τὸ Ταίναρον τῆς Πελοποννήσου. ὁ πολίτης Φυκούσιος, ἐπειδὴ καὶ Φυκουσία λίμνη. εἰσὶ καὶ Φυκούσσαι νῆσοι Λιβύης. ὀνομάζονται δὲ διὰ τὸ φύκων εἶναι πλήρεις. οἱ νησιῶται Φυκουσσαῖοι ἢ Φυκούσσιοι. Φυλάκ η , πόλις Θεσσαλίας. „οἱ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα“. ἀπὸ Φυλάκου τοῦ Δημόνοιο. τὸ ἐθνικὸν δύναται μὲν διὰ περιφράσεως ἐκ Φυλάκης, εἴρηται δ' ὅμως Φυλακήσιος, ὥς Ἰθακήσιος. καὶ τὸ ἐκ τόπου ἐπίρρημα Ἡλιόδωρος ἐν Πρωτεσιλάῳ „Ἀργείων τελέεσσιν ὅσοι Φυλάκηθεν ἔποντο“. ^[15]

Eth 674 Φυλ ή , δῆμος Οἰνηίδος φυλῆς. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι „πόθεν; ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιωτῖοι“. καὶ ἐν Πλούτῳ „μὴ μνησικακήσης εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες“. ὁ δημότης Φυλάσιος. τὰ τοπικὰ ἐκ Φυλῆς καὶ ἀπὸ Φυλῆς. καὶ ἐθνικῶς οἱ ἀπὸ Φυλῆς. Φυλὴνδε Φυλῆσιν. ἔστι καὶ φυλὴ τὸ τρίτον εἶδος τῶν παρ' Ἑλλήσι κοινωνιῶν. τὸ ἐθνικὸν φυλέτης, καὶ κτητικὸν φυλετικός φυλετική. Φυλλί ς , χώρα Θράκης, Ἡρόδοτος ἐβδόμη „ἡ δὲ γῆ αὕτη περὶ τὸ Πάγγαιον ὅρος καλεῖται Φυλλίς“. ἔστι καὶ ποταμὸς Βιθυνίας Φύλλι ς , οὗ Φυλλῆς τὸ θηλυκόν. οἱ οἰκήτορες Φύλλιοι ἢ Φυλλιεῖς, ἀφ' οὗ τὸ θηλυκὸν Φυλλῆς. Φύλλο ς , πόλις ἐν Θετταλίᾳ. Στράβων θ' [ἀρσενικῶς.] Ῥιανὸς δὲ Φύλλον θηλυκῶς λέγει ἐν θ' Θεσσαλικῶν „οἱ δ' ἄφαρ ὀπλισθέντες ἴσαν κραναὴν ποτὶ Φύλλον“. οἱ οἰκοῦντες Φυλλεῖς. Φῦλο ν , τὸ ἔθνος, ἀπὸ τῆς φυλῆς δηλονότι, ἢ ἀφ' οὗ ἢ φυλὴ. ^[15]

Eth 675

σύνθετον ἔμφυλος καὶ ἐμφύλιος, ὡς [Βοιωτός] Βοιώτιος καὶ κάπρος κάπριος καὶ Πάμφυλος Παμφύλιος. λέγεται καὶ φύλιος ἄνευ τῆς ἐν. Φυσκί α , πόλις Λυκίας ἐφ' ὑψηλοῦ ὄρους κειμένη. τὸ ἐθνικὸν Φύσκιος. Φύσκο ς , πόλις Λοκρίδος, ἀπὸ Φύσκου τοῦ Αἰτωλοῦ [τοῦ] Ἀμφικτύονος τοῦ Δευκαλίωνος. ἔστι καὶ ἑτέρα Φύσκος πόλις τῆς Καρίας. ἔστι καὶ λιμὴν Ῥόδου. λέγεται καὶ ἄρσενικῶς ὁ Φύσκος. „Φύσκος δέ, ἀφ' οὗ οἱ Λέλεγες οἱ νῦν Λοκροί ...“ Ῥιανὸς δὲ Φυσκέας αὐτοὺς καλεῖ. [λέγεται καὶ Φυσκεύς.] ἔστι καὶ ἄλλη Μακεδονίας, ἣς μέμνηται Θεαγένους ἐν Μακεδονικοῖς. καὶ τὸ ἔθνος Φύσκοι καὶ Λοκροί. ἔστι καὶ ποταμὸς Φύσκο ς , καθά φησι Σοφαίνετος ἐν Κύρου ἀναβάσει. Φύταιο ν , πόλις Αἰτωλίας. Πολύβιος ἐνδεκάτῳ. τὸ ἐθνικὸν Φυταῖος. Φύτειο ν , πόλις Ἡλίδος τῆς κοίλης, ἀπὸ Φυτέως λέγων αὐτὴν ὠνομάσθαι Ἴστρος δ' τῶν Ἡλιακῶν. τὸ ἐθνικὸν Φυτεάτης ὡς Γυθεάτης· ὁ γὰρ τύπος Ἀρκάσι συνήθης. Φώκαι α , πόλις Ἰωνίας. Ἡρόδοτος πρώτη. λέγεται καὶ Φωκαίη διὰ τοῦ η . ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ πολλὰς ἀκολουθεῖσαι φώκας τοῖς κτίσασιν. ὁ πολίτης Φωκαεὺς καὶ Φωκαιεύς καὶ Φωκαῖτης καὶ θηλυκὸν Φωκαῖς. ἔστι καὶ ἄλλη πόλις τῆς Καρίας ἐν τῇ Μυκάλῃ. ἐθνικὸν τὸ αὐτό. Φωκί ς , χώρα περὶ τὸν Παρνασσόν. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. ἀπὸ Φώκου τινός. οἱ κατοικοῦντες Φωκεῖς. καὶ Φωκικὸς πόλεμος καὶ Φωκική. ^[25]

Eth 676 ἔστι γὰρ καὶ παροιμία „Φωκική ἀπόνοια“ ἐπὶ τῶν τὰ ἀναλγῇ βουλευομένων. Φωριαμοί , τόπος Ἡλίδος, μετὰ Παρθενίου ... ἐπιτήδειος εἰς ἐνέδραν ἐν στενῷ κείμενος. Φωρμανοί , πόλις Ἰταλίας. ἐθνικὸν τὸ αὐτὸ διὰ τὴν πρόληψιν τοῦ χαρακτήρος. Φωτίναιο ν , προπαροξυτόνως, πόλις Θεσσαλίας, ὡς Ἐκαταῖος περιηγήσει Εὐρώπῃς. Χαβαρηνοί , ἔθνος. Εὐδοξος πρώτῳ γῆς περιόδου „ὀνομάζονται γὰρ καὶ Χαβαρηνοὶ οἱ περὶ Χαλύβων οἰκοῦντες, οἱ τῶν ξενικῶν γυναικῶν, ὧν ἴσως γένωνται κάριοι, [τοὺς] τίτθους ὠμοὺς ἐσθίουσι, τὰ δὲ παιδία κατευωχοῦσι“. ^[10]

Eth 677 Χαδισία , πόλις Λευκοσύρων. Ἐκαταῖος γενεαλογιῶν δευτέρῳ „ἡ δὲ Θεμισκύρη πεδίον ἐστὶν ἀπὸ Χαδισίης μέχρι Θερμώδοντος“. Μένιππος δὲ Χαδίσιον κώμην καὶ ποταμὸν ἐν περίπλῳ τῶν δύο Πόντων φησὶν „ἀπὸ τοῦ Λυκάστου εἰς κώμην καὶ ποταμὸν Χαδίσιον στάδια ἑκατὸν πεντήκοντα, ἀπὸ Χαδισίου ἐπὶ τὸν Ἴριν ποταμὸν στάδια ἑκατόν“. οἱ πολῖται Χαδίσιοι καὶ Χαδισία τὸ θηλυκόν. Ἀπολλώνιος β' „νόσφι δ' ἄκοντο[βόλοι Χαδίσια]“. Χαδραμωτῖται ι , ἔθνος περὶ τὸν Ἰνδικὸν κόλπον, τῷ Πρίονι παροικοῦντες ποταμῷ, ὡς φησι Μαρκιανὸς ἐν τῷ περίπλῳ αὐτοῦ. Χαζήν η , σατραπεία πρὸς τῷ Εὐφράτῃ τῆς Μεσοποταμίας. Ἀρριανὸς ἐν τρισκαιδεκάτῳ Παρθικῶν „ἐν ταύτῃ τῇ Ὀλβίᾳ καὶ τὰ πεδία τῆς Χαζήνης σατραπείου ἐπὶ μήκιστον ἀποτεταμένα“. Χαιρέο υ , πόλις Αἰγυπτίας, κατ' ἔλλειψιν τοῦ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Χαιρεώτης, ὡς Νικιώτης. Χαιρώνει α , πόλις πρὸς τοῖς ὄροις Φωκίδος. ^[15]

Eth 678 Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ „ἐν δὲ Χαιρώνεια πόλις τὰ πρῶτα“. κέκληται ἀπὸ Χαίρωνος. Ἀριστοφάνης ἐν Βοιωτικῶν δευτέρῳ „λέγεται δ' οἰκιστὴν γενέσθαι τοῦ πολίσματος Χαίρωνα“. τοῦτον δὲ μυθολογοῦσιν Ἀπόλλωνος καὶ Θηροῦς, ὡς Ἑλλάνικος ἐν δευτέρῳ ἱερειῶν Ἦρας „Ἀθηναῖοι καὶ [οἱ] μετ' αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Ὀρχομενίζοντας τῶν Βοιωτῶν ἐπερχόμενοι καὶ Χαιρώνειαν πόλιν Ὀρχομενίων εἶλον“. ἐκαλεῖτο δὲ ἡ πόλις καὶ Ἄρνη τὸ ἀρχαῖον. ὅθεν καὶ Ὀμηρος, ὡς ἔμοιγε δοκεῖ, τῇ ἀρχαιοτέρᾳ ἐχρήσατο ὀνομασίᾳ, καθότι Αἴγυπτον τὸν ποταμὸν εἶπεν, οὐ Νεῖλον· καὶ πανταχοῦ τοῖς ἀρχαιοτέροις ὀνόμασι κέχρηται. ὁ οἰκῆτωρ Χαιρωνεύς καὶ τὸ θηλυκὸν Χαιρωνίς. καὶ κτητικὸν Χαιρωνικός καὶ Χαιρωνική. Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν δευτέρῳ „κατὰ τὴν μάχην, ὡς φασι, τὴν Χαιρωνικήν“. μάτην δὲ τοῦτο διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφει Ἀρκάδιος „τὸ τοπικὸν Χαιρωνική ὡς Μαντινική“. ἐκ γὰρ τοῦ Χαίρωνος ἔστι Χαιρωνικός. Χάλαιο ν , πόλις Λοκρῶν. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ „μετὰ δὲ Λοκροί· ἐν δὲ Χάλαιον πόλις, ἐν δὲ Οἰάνθη πόλις“. ^[15]

Eth 679

τὸ ἔθνικὸν Χαλαῖος. Θουκυδίδης γ' „Μεσσαπίους καὶ Τριταιέας καὶ Χαλαίους καὶ Τολοφώνιους καὶ Ἰστίους καὶ Οἰανθίους“. Χαλάστρ α , πόλις Θράκης περὶ τὸν Θερμαῖον κόλπον. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ „ἐν δ' αὐτῷ Θέρμῃ πόλις Ἑλλήνων [Θρηίκων], ἐν δὲ Χαλάστρῃ πόλις Θρηίκων“. Στράβων δ' ἐν ἑβδόμῃ Μακεδονίας αὐτὴν καλεῖ. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Χαλάστρης, ἔστι καὶ λίμνη τῇ πόλει ὁμώνυμος. ὁ πολίτης Χαλαστραῖος. Λυκόφρων „Θεσπρωτὸς ἄμφω καὶ Χαλαστραῖος λέων“. ἔστι δὲ καὶ πόλις ὡς ἀπὸ Χαλαστραῖος Χαλαστραία φησίν. ἡ μὲν παρὰ τὴν λίμνην Χαλαστραῖα, ἐν ἣ τὸ λίτρον γίνεται. Χαλδαῖο ι , οἱ πρότερον Κηφῆνες, ἀπὸ Κηφέως τοῦ πατρὸς Ἀνδρομέδας, ἀφ' ἧς καὶ τοῦ Περσέως τῆς Δανάης καὶ Διὸς Πέρσης, ἀφ' οὗ οἱ Κηφῆνες καὶ Χαλδαῖοι πρότερον [Πέρσαι] ἐκλήθησαν, ὡς εἴρηται ἐν τῷ περὶ Κηφηνίας. Ἑλλάνικος δὲ φησιν ἐν πρώτῳ Περσικῶν οὕτω „Κηφέος οὐκέτι ζῶντος στρατευσάμενοι ἐκ Βαβυλῶνος ἀνέστησαν ἐκ τῆς χώρας καὶ τὴν γῆν ἔσχον . [15]

Eth 680 ... οὐκέτι ἡ χώρα Κηφηνίη καλεῖται, οὐδὲ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐνοικέοντες Κηφῆνες, ἀλλὰ Χαλδαῖοι“. καὶ ἡ χώρα αὕτη πᾶσα νῦν Χαλδαϊκὴ καλεῖται. ἐκλήθησαν δὲ ἀπὸ Χαλδαίου τινός, ὡς Δικαίαρχος ἐν πρώτῳ τοῦ τῆς Ἑλλάδος βίου „τούτῳ δὲ συνέσει καὶ δυνάμει διάφορον γενόμενον τὸν καλούμενον Νίνον τὴν ὁμώνυμον αὐτῷ συνοικίσει πόλιν. ἀπὸ δὲ τούτου τέταρτον ἐπὶ δέκα βασιλέα γενόμενον, ᾧ τοῦνομα Χαλδαῖον εἶναι λέγουσιν, ὃν φασὶ καὶ Βαβυλῶνα τὴν ὀνομαστοτάτην πόλιν περὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν κατασκευάσαι, ἅπαντας εἰς ταῦτο συναγαγόντα τοὺς καλουμένους Χαλδαίους“. λέγεται καὶ Χαλδαία χώρα. εἰσὶ δὲ καὶ Χαλδαῖοι ἔθνος πλησίον τῆς Κολχίδος. Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς „Κόλχος τε Χαλδαῖός τε καὶ Σύρων ἔθνος“. οἱ μέντοι χαριέστεροι περὶ Βαβυλῶνα λέγουσιν οἰκεῖν αὐτούς, ὡς δέδεικται, μαντεῖον δ' ἔχειν αὐτοὺς παρὰ βαρβάροις, ὡς Δελφοὶ παρ' Ἑλλήσιν. Χαλδί α , χώρα τῆς Ἀρμενίας. Μένιππος ἐν περίπλῳ τῶν δύο Πόντων „τὴν μέχρι τούτων τῶν βαρβάρων ἐστὶν ἡ Ποντικὴ βασιλεία“. [15]

Eth 681 καὶ κατὰ „Τιβερηνίην καὶ Χαλδίην καὶ Σαννικὴν“. οἱ ἐν ταύτῃ κατοικοῦντες Χάλδοι· οὕτως γὰρ ἐπεκράτησεν. Χαλί α , πόλις Βοιωτίας. Θεόπομπος με' „τὴν δὲ Χαλίαν καὶ τὴν καλουμένην Ὑρίαν, ἥπερ ἐστὶν ἐφεξῆς ἐκείνης, τῆς Βοιωτίας ...“ τὸ ἔθνικὸν Χάλιος ὁ αὐτός „ὑστερον δὲ οἱ Χαλκιδεῖς πολεμήσαντες Αἰολεῦσι τοῖς τὴν ἡπειρον ἔχουσι, Χαλίοις καὶ Βοιωτοῖς καὶ Ὀρχομενίοις καὶ Θηβαίοις“. Χαλίσι α , πόλις Λιβύης. Ἐφορος ἐν τῷ ε' „ἀναχθέντι δ' ἀπὸ τούτων πόλις ὀνομαζομένη Χαλίσια“. ἔστι καὶ ἄλλη πρὸς τῷ Πόντῳ, μία τῶν Ἀμαζόνων, ἣς οἱ οἰκῆτορες Χαλίσιοι. Χάλκει α , πόλις Λιβύης. ὁ πολυίστωρ ἐν Λιβυκῶν τρίτῳ, ὡς Δημοσθένης, ᾧ μεμφόμενος Πολύβιος ἐν τῷ δωδεκάτῳ ᾧδε γράφει „ἀγνοεῖ δὲ μεγάλως καὶ περὶ τῶν χαλκείων· οὐδὲ γὰρ πόλις ἐστίν, ἀλλὰ χαλκουργεῖα“. ἔστι καὶ Καρίας Χάλκει α , ἣς τὸ ἔθνικὸν Χαλκεάτης, ὡς Κρατερῷ δοκεῖ. Χάλκ η , πόλις Λιβύης. [15]

Eth 682 „μετὰ δ' αὐτὴν πόλις Φοινίκων Χάλκη“. [ἔστι καὶ νῆσος.] Θουκυδίδης ὀγδόῃ „ἀπέπλευσεν εἰς Χάλκην, ἐντεῦθεν δ' εἰς Σάμον“. Θεόφραστος δὲ Χαλκίαν αὐτὴν λέγει. ἔστι καὶ ἄλλη Χάλκη Λαρισαίας πόλις. λέγεται καὶ πληθυντικῶς Χάλκα ι . Θεόπομπος πρώτῳ Φιλιππικῶν ... καὶ τρίτῳ „ἔτι συνεπολέμησεν ὠρμημένος ἐκ Χαλκῶν τῆς Λαρισαίας“. βαρύνεται, ὡς Ἡρωδιανός φησι. τὸ ἔθνικὸν Χαλκαῖος καὶ Χαλκίτης. Χαλκηδών ν , πόλις Βιθυνίας, ἡ πρὸς τῷ στόματι τοῦ Πόντου, καταντικρὺ τοῦ Βυζαντίου. ὁ πολίτης Χαλκηδόνιος. Στράβων „Χαλκηδόνιοι ἐπὶ τῆς περαιᾶς ἰδρυμένοι πλησίον [οὐ] μετέχουσι τῆς εὐπορίας ταύτης“. τὸ θηλυκὸν Χαλκηδονία καὶ Χαλκηδονίς. Στράβων ἐν δωδεκάτῃ „καλεῖται δὲ τὰ ἀριστερὰ τοῦ Πόντου [Θρακικά], τὰ δ' ἐν δεξιᾷ Χαλκηδονίς“. καὶ Μένιππος ἐν περίπλῳ Βιθυνίας „ἀπὸ ἱεροῦ Διὸς οὐρίου καὶ τοῦ στόματος τοῦ Πόντου ἀριστερὰν ἔχοντι τὴν ἡπειρον καὶ ἐπιπλέοντι εἰς Χαλκηδόνα τὴν πόλιν εἰσὶ στάδια ρκ', ἀπὸ δὲ ταύτης ἕως τοῦ Ἀκρίτου στάδια ξ“. [15]

Eth 683

μέμνηται ὁ αὐτὸς καὶ τῆς Χαλκίτιδος νήσου. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Χάλκιδος τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ, ὡς οἱ ἱστορικοὶ ἅπαντές φασι. Χαλκητόριον, πόλις Κρήτης. ὁ πολίτης Χαλκητορεύς. Ἀπολλόδωρος τετάρτῳ χρονικῶν „μεθ’ οὗ Χαρίδημος ἦν φυγὰς Χαλκητορέως“. Κρατερὸς δ’ ἐν τῷ περὶ ψηφισμάτων Χαλκήτορας αὐτοῦς φησι. Χαλκίς, πόλις Εὐβοίας. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ „Χαλκίς πόλις ἐστίν, ἢ πρότερον Εὐβοία προσηγορεύετο“. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Κόμβης τῆς Χαλκίδος καλουμένης, θυγατρὸς Ἀσωποῦ. τινὲς δὲ Χαλκιδεῖς φασι κληθῆναι διὰ τὸ χαλκουργεῖα πρῶτον παρ’ αὐτοῖς ὀφθῆναι. τὸ παλαιὸν δὲ Στύμφηλος προσηγορεύετο, νῦν δὲ Ἀλίκαρνα. [ἀλλὰ καὶ Ὑποχαλκίς διὰ τὸ ὑποκεῖσθαι ὄρει λεγομένῳ Χαλκίδι.] μέμνηται δ’ αὐτῆς καὶ ὁ ποιητής „Χαλκίδ’ Ἐρέτριάν τε πολυστάφυλόν τ’ Ἰστίαιαν“. ^[15]

Eth 684 ὁ πολίτης Χαλκιδεύς, ὡς ἀπὸ τῆς Χαλκίδος γενικῆς, ὡς τοῦ Ἀρκάδος Ἀρκαδεύς καὶ τῆς Τρωάδος Τρωαδεύς. καὶ τὸ θηλυκὸν ὁμώνυμον τῇ πόλει, ὡς Φωκίς Λοκρίς, ἡ χώρα καὶ ἡ γυνή. Ἑλλάνικος ἱερείων Ἦρας δευτέρῳ „Θεοκλῆς ἐκ Χαλκίδος μετὰ Χαλκιδέων καὶ Ναξίων ἐν Σικελίῃ πόλεις ἔκτισε“. τὸ κτητικὸν Χαλκιδικόν. Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι „τουτί τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον“; καλοῦνται δὲ καὶ οἱ ἐν τῇ Κύμῃ τῆς Σικελίας Χαλκιδεῖς. οὗτοι δ’ ἄποικοί εἰσιν ἐξ Εὐβοίας. ἔστι καὶ Χαλκιδικὸν ὄρος Σικελίας, ὡς Πολύβιος πρῶτῳ „ἐκ τῶν Συρακουσῶν ἐποιεῖτο τὴν πορείαν καὶ καταστρατοπεδεύσας ἐκ θατέρου μέρους περὶ τὸ Χαλκιδικὸν ὄρος καλούμενον“. ἔστι καὶ β’ Χαλκίς πόλις Κορίνθου. γ’ Αἰτωλίας, ἀφ’ ἧς Ἀχελῷος ῥεῖ. Διονύσιος ὁ περιηγητής „νήσων τ’ ἀλλάνων, ὅσας τ’ ἀπὸ Χαλκίδος ἔρπων“. δ’ πόλις ἐν Συρίᾳ, κτισθεῖσα ὑπὸ Μονικοῦ τοῦ Ἀραβος. τὸ ταύτης ἐθνικὸν Χαλκιδηνός. [ε’] ἔστι καὶ πόλις Χαλκίς ἐν Σκυθίᾳ, ἧς οἱ πολῖται Χαλκῖται [ἔστι] καὶ ἡ χώρα Χαλκίτις, ὡς Ἑρμείας ἐν περιηγῇ. ς’ καὶ πόλις Χαλκίτις ἐν Μεσσηνίᾳ τῆς Ἰταλίας. ^[15]

Eth 685 ζ’ νῆσος ἔχουσα πόλιν ὁμώνυμον πρὸς τῇ Λέσβῳ, ἧς οἱ πολῖται Χαλκιδεῖς. ἔστι καὶ ἐν Ἀθῷ ἄλλη Χαλκίς, ὡς Εὐδοξος τετάρτῳ „μετὰ δὲ τὸν Ἀθῷ μέχρι Παλλήνης, ἢ ἐπὶ θάτερα πεποίηκε κόλπον βαθύν καὶ πλατύν Χαλκίδα ἐπονομαζόμενον“. Χαλκίτις, νῆσος ἀντικρὺ Χαλκηδόνας, ἔχουσα χαλκοῦ μέταλλον. Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐνδεκάτῳ γεωγραφουμένων „ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀκρίτου παραπλεύσαντι [πρὸς] εὖρον στάδια ἑκατὸν δέκα ἄκρα κεῖται Ὑρίς καλουμένη, καὶ νῆσος αὐτῇ παράκειται Πιτυώδης καὶ ἄλλη νῆσος καλουμένη Χαλκίτις καὶ ἄλλη Πρῶτα λεγομένη ἀπὸ δὲ ταύτης εἰς τὴν Χαλκίτιν λεγομένην πόλιν στάδια τεσσαράκοντα“. τὸ ἐθνικὸν Χαλκίτης, ὡς Προσωπίτιδος Προσωπίτης. Χάλυβες, περὶ τὸν Πόντον ἔθνος ἐπὶ τῷ ποταμῷ Θερμώδοντι, περὶ ὧν Εὐδοξος ἐν πρῶτῳ „ἐκ δὲ τῆς Χαλύβων χώρας ὁ σίδηρος ὁ περὶ τὰ στομώματα ἐπαινούμενος ἐξάγεται“. τούτους Ὀμηρος Ἀλιζώνας φησιν ἐν τῷ μετὰ τοὺς Παφλαγόνας καταλόγῳ αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον τηλόθεν ἐξ Ἀλύβων, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη. ἦτοι τῆς γραφῆς μετατεθείσης ἀπὸ τοῦ „τηλόθεν ἐκ Χαλύβης“, ἢ τῶν ἀνθρώπων πρῶτον Ἀλύβων λεγομένων ἀντὶ τοῦ Χαλύβων. λέγεται καὶ μετὰ τοῦ δ Χαλυβδικός τὸ κτητικόν. Λυκόφρων „Χαλυβδικῶ κνώδοντι“. καὶ ἡ χώρα Χαλυβικὴ λέγεται. ^[20]

Eth 686 καὶ Χάλυβοι παρ’ Ἐκαταίῳ „Χαλύβοισι πρὸς νότον Ἀρμένιοι ὁμωρούουσι“. Χανδανάκη, πόλις Περσική. Ἐκαταῖος Ἀσίας περιηγῇ. τὸ ἐθνικὸν Χανδανακηνός. Χανδάνη, πόλις Ἰαπυγίας. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ „ἐν δὲ Χανδάνῃ πόλις, μετὰ δὲ Πευκαῖοι“. Χαονία, μέση τῆς Ἠπείρου. οἱ οἰκῆτορες Χάονες. Ἑλλάνικος ἱερείων Ἦρας τρίτῳ „Ἀμβρακιῶται καὶ οἱ μετ’ αὐτῶν Χάονες καὶ Ἠπειρώται“. καὶ ὁ Πρόξενος δὲ καταλέγων αὐτοῦς φησι „Χάονες Θεσπρωτοὶ Τυμφαῖοι Παραναῖοι Ἀμύμονες Ἀβαντες Κασσωποί“. λέγεται καὶ Χαόνιος. Εὐφορίων χιλιάσι „Ζηνὸς Χαονίοιο προμάντιες ἠδύδαξαντο“. καὶ Χαονίη τὸ θηλυκόν. Ἀλέξανδρος ἐν Ἀσίᾳ καὶ Λιβύῃ „οἱ δὲ κάτω Πελασγίδα Χαονίην“. καὶ Χαονῖται, Λυκόφρων „τοῦ Χαονίτου νᾶμα Πολυανθέος δρέπων“, ὡς ἀπὸ τοῦ Χάονος, ὡς Αὔσονος Αὐσονίτης ὁ αὐτός „τὸν Αὐσονίτην Πύραμον δομήσεται“. καὶ ἐν κτητικῷ τύπῳ ὁ αὐτός „φθογγὴν ἐδώλων Χαονιτικῶν ἄπο“. ^[15]

- Eth 687 καὶ Χαονικός ὡς ἀπὸ τοῦ Χάονος. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ „ὁ δὲ κόλπος Κιρραῖος καὶ τὸ πεδίον ἐν τῇ Χαονικῇ“. καὶ Χαονίς τὸ θηλυκὸν ὡς Αὖσονίς. λέγεται καὶ Χαονεύς. Χαράδρ α , πόλις Φωκίδος οὐ πόρρω Λιλαΐας. τὸ ἐθνικὸν Χαραδραῖος· ἐπάγει γὰρ ὡς Ἡρωδιανός „Χαραδραῖοις“. Χάραδρος , λιμὴν καὶ ἐπίνειον Κιλικίας. Ἐκαταῖος Ἀσίᾳ „μετὰ δὲ Χάραδρος ποταμός“. Χαράκμωβ α , πόλις τῆς νῦν τρίτης Παλαιστίνης, ἣν ἀναγράφει Πτολεμαῖος [ἐν] γεωγραφικοῖς ἐν ε' βιβλίῳ ἐν ταῖς Ἀραβικαῖς τῆς εὐδαίμονος. Οὐράνιος δὲ ἐν τοῖς Ἀραβικοῖς· ἀξιόπιστος δὲ ἀνὴρ περὶ τὰ τοιαῦτα σπουδὴν γὰρ ἔθετο ἱστορῆσαι ἀκριβῶς τὰ τῆς Ἀραβίας. ^[10]
- Eth 688 καὶ Μωβουχάρακα φησίν. ὁ πολίτης τοῦ μὲν Χαράκμωβα Χαρακμωβηνός, ἐκ δὲ τοῦ Μωβουχάραξ Μωβοχαρακηνός, ἐπεὶ καὶ τοῦ Χάραξ Χαρακηνός, ὡς δεῖξομεν, καὶ τοῦ Μώαβα τὸ ἐθνικὸν Μωαβίτης. Γλαῦκος ἐν Ἀραβικῇ ἀρχαιολογίᾳ τετάρτῳ „ἡσύχαζον δ' ἐν τούτοις Χαρακμωβηνοί“. Χάραξ Ἀλεξάνδρου , τόπος περὶ Κελαινὰς τῆς Φρυγίας, ἔνθα Ἀλέξανδρος ὁ τοῦ Φιλίππου ἐστρατοπεδεύσατο. τὸ ἐθνικὸν Χαρακηνός. ἔστι καὶ Καρίας ἄλλη πόλις Χάραξ ἡ νῦν Τράλλις . ἔστι καὶ ἄλλος Χάραξ ἐμπόριον μέγιστον, ἐν τῷ τῆς Νικομηδείας κόλπῳ πλησίον αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν αὐτοῦ ὅμοιον. ἔστι καὶ ἄλλος τόπος τῆς Ποντικῆς. Χαριμάτα ι , ἔθνος πρὸς τῷ Πόντῳ. Παλαίφατος ἐν ἐβδόμῳ Τρωικῶν „Κερκετέων ἔχονται Μόσχοι καὶ Χαριμάται τοῦ Παρθενίου κρατέουσιν εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον“. καὶ Ἑλλάνικος ἐν κτίσεσιν ἐθνῶν καὶ πόλεων „Κερκετέων δ' ἄνω οἰκέουσι Μόσχοι καὶ Χαριμάται, κάτω δ' Ἡνίοχοι, ἄνω δὲ Κοραξοί“. Χαρισία ι , πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Χαρισίου παιδὸς Λυκάονος. Πausanias ὁγδόῳ „ὠνομάσθησαν δὲ [καὶ ἀπὸ Κρώμου Κρῶμοι καὶ Χαρισίαί Χαρίσιον ἔχουσαι οἰκιστήν]“. Χαρμάνδ η , πόλις πέραν τοῦ Εὐφράτου. ^[20]
- Eth 689 Σοφαίνετος ἐν Κύρου ἀναβάσει „ἐπὶ δὲ ταῖς Βαβυλωνίαις πύλαις πέραν τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ πόλις ὥκιστο ὄνομα Χαρμάνδῃ“. τὸ ἐθνικὸν τῷ μὲν τῆς τέχνης λόγῳ Χαρμανδαῖος καὶ Χαρμανδίτης, ὡς Σιδίτης, τῷ δὲ τῆς χώρας ἔθει Χαρμανδηνός. Χάρμις , πόλις ἐν Σαρδοί, κτίσμα Καρχηδονίων. τὸ ἐθνικὸν Χαρμίτης. Pausanias δὲ φησι περὶ αὐτοῦ. Χατραμωτίτις , χώρα πλησίον τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. οἱ πολῖται Χατραμωτίται. Στράβων ἐκκαίδεκάτῃ „Γερραῖοι δ' εἰς τὴν Χατραμωτίτιν“. καὶ πάλιν „πρὸς ἕω μάλιστα Χατραμωτίται“. Οὐράνιος δ' ἐν πρώτῳ Ἀραβικῶν Χατραμώτας αὐτοὺς καλεῖ „καμηλοκόμοι Χατραμῶται Σαβαῖοι καὶ Ὀμηρίται“. Χαττηνία , χώρα τρίτῃ Γερραίων. Πολύβιος ιγ' „ἔστι δ' ἡ Χαττηνία τᾶλλα μὲν λυπρά, κώμαις δὲ καὶ πύργοις διεσκευάσται διὰ τὴν εὐκαιρον τῶν Γερραίων· οὗτοι γὰρ αὐτὴν νέμονται“. ἔστι δὲ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. οἱ πολῖται Χαττηνοί, ὡς αὐτός „τούτοις μὲν γὰρ παρήγγειλε φείδεσθαι τῆς τῶν Χαττηνῶν χώρας“. Χαῦνο ι , ἔθνος Θεσπρωτικόν. Ῥιανὸς τετάρτῳ Θεσσαλικῶν „Κεστρίνοι Χαῦνοί τε καὶ αὐχέντες Ἑλινοί“. Χαύω ν , χώρα τῆς Μηδίας. ^[20]
- Eth 690 Κτησίας ἐν πρώτῳ Περσικῶν „ἡ δὲ Σεμίραμις ἐντεῦθεν ἐξελεύνη αὐτὴ τε καὶ ἡ στρατιὰ καὶ ἀφικνεῖται εἰς Χαύονα τῆς Μηδίας“. τὸ ἐθνικὸν Χαύονες. [Χειμέρ α , πόλις Σικελίας. Ξενοφῶν Ἑλληνικῶν πρώτῳ „στρατεύοντες δ' ἐπὶ Σικελίαν δέκα μυριάσι στρατιᾶς αἰροῦσιν ἐν τρισὶ μηνσὶ δύο πόλεις Ἑλληνίδας, Σελινοῦντά τε καὶ Χειμέραν“. τὸ ἐθνικὸν Χειμεραῖος ὡς Ἰμεραῖος.] Χειμέριο ν , ἄκρα Θεσπρωτίας. τὸ ἐθνικὸν Χειμεριεύς, ὡς Ἐλευθεριεύς Βιθυνιεύς Βουπρασιεύς. Χελιδόνιο ι , ἔθνος Ἰλλυρικόν. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ „Σεσαρηθίων πρὸς βορῶ οἰκέουσι Χελιδόνιοι“. εἰσὶ καὶ Χελιδοναῖα πέτραι, ὧν πολλάκις ἐμνήσθημεν. δύο δὲ εἰσι κεκλημέναι ἡ μὲν Κορύδελα ἡ δὲ Μελανίπεια, ὡς Φαβωρίνος ἐν τοῖς παντοδαποῖς. Χελωνίτις , νῆσος ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. τὸ ἐθνικὸν Χελωνίτης. προελήφθη γὰρ τὸ ἐθνικὸν ἐν τῷ πρωτοτύπῳ. Χέμμις , πόλις Αἰγύπτου. Ἡρόδοτος „ἔστι καὶ Χέμμις πόλις μεγάλη νομοῦ τοῦ Θηβαϊκοῦ, ἐγγὺς τῆς Νέης πόλιος“. φησὶ δ' ὁ αὐτός καὶ νῆσον εἶναι Χέμμιν ἐν αὐτῇ. ὁ πολίτης Χεμμίτης, νομὸς Χεμμίτης. ^[20]

κλίνεται δὲ διὰ τοῦ εως Χέμμεως. ἔστι καὶ Χέμβις νῆσος διὰ τοῦ β ἐν Βουτοῖ, ὡς Ἐκαταῖος ἐν περιηγήσει Αἰγύπτου „ἐν Βουτοῖ περὶ τὸ ἱρὸν τῆς Λητοῦς ἐστὶ νῆσος Χέμβις οὖνομα, ἱρὴ τοῦ Ἀπόλλωνος· ἔστι δὲ ἡ νῆσος μεταρσίη καὶ περιπλέει καὶ κινέεται ἐπὶ τοῦ ὕδατος“. ὁ νησιώτης Χεμβίτης καὶ Χέμβιος. Χερρόνησο ς , πόλις ἐν τῇ κατὰ Κνίδον χερρονήσῳ, κατὰ Τριόπιον. ὁ πολίτης Χερρονήσιος. Αἰλιανὸς ἐν β' ἱστορικῆς διαλέξεως „Χερρονήσιοι δ' ἀπὸ Κνίδου“. ἔστι β' πόλις ἐν τῇ Θράκῃ Χερρόνησο ς , περὶ ἧς Ἐκαταῖος ἐν Εὐρώπῃ „ἐν δὲ αὐτοῖσι πόλις Χερσονήσος ἐν τῷ ἰσθμῷ τῆς χερσονήσου“. καὶ τὸν πολίτην Χερρονήσιον φησιν „Ἀψινθίοισι πρὸς μεσαμβρίην ὁμουρέουσι [Χερσονήσιοι. Ἡρόδοτος δέ] „Χερσονησῖται ἀπὸ τῶν πύργων ἐσημῆναντο τοῖσι Ἀθηναίοισι τὸ γεγονόσ“. τούτους καὶ ... Χερρονησίους λέγει. ὦν τὸ θηλυκὸν Εὐριπίδης „ὅς τὴν ἀρίστην Χερσονησίαν πλάκα“. ἔστι καὶ γ' πόλις τῆς Ταυρικῆς. Ἡρόδοτος τετάρτη „νέμεται τὸ Ταυρικὸν ἔθνος μέχρι Χερσονήσου τῆς τρηχεῖς καλεομένης“. [15]

Eth 692 τὸ ἐθνικὸν ταύτης Χερρονησίτης. δ' Χερρόνησος κατὰ Κρήτην νῆσον ἔχουσα πολισμάτιον ὁμώνυμον. Ξενίων ἐν τῷ περὶ αὐτῆς με.. τὴν Κρήτην „κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν πλευρὰν καὶ Χερρόνησος κεῖται πρὸς τῇ θαλάσῃ μεταξὺ τῆς τε Κνωσοῦ καὶ τῆς Ὀ[λοῦντος]“. οἱ πολῖται ὁμοίως Χερρονησῖται καὶ Χερρονήσιοι, ὡς αὐτὸς φησιν. ἔστιν ε' πόλις Λιβύης Χέρρουρα καλουμένη, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Λιβυκῶν τρίτῳ „ἔχεται χερρόνησος ὄνομα Χέρρουρα“. ὁ πολίτης Χερρούριος, ὡς τοῦ Ταύχειρα Ταυχείριος. ς' Χερρόνησος ἢ πρὸς τῇ Κορίνθῳ. ἔστι καὶ ἄλλη ἄκρα Χερρόνησος ἐν Λυκίᾳ. καὶ ἄλλη πρὸς τὴν Κορωνιτῶν πόλιν. τὸ ἐθνικὸν τούτων Χερρονήσιος. Χή ν , πόλις τῆς Λακωνικῆς. ὁ πολίτης Χηνιεύς· οὕτω γὰρ Μύσων τῶν ἐπτὰ σοφῶν κριθέντων εἰς Χηνιεύς ἐχρημάτιζεν. ἀλλὰ καὶ Χηνεύς, ὡς Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ „τούτων τῶν ἀνδρῶν ἦν Θαλῆς καὶ Πιττακὸς καὶ Βίας καὶ Κλεόβουλος καὶ Σόλων ὁ ἡμέτερος καὶ Μύσων ὁ Χηνεύς καὶ ἔβδομος ἐξ αὐτῆς τῆς Λακεδαιμόνος Χίλων“. Χηνοβοσκί α , πόλις Αἰγύπτου. Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Αἰγυπτιακῶν „ἀντικρὺ δὲ τοῦ Διοσπολίτου [νομοῦ] Χηνοβόσκιον, μηδὲν εἰς τὴν προσηγορίαν ἐμφέρει· νομάς γὰρ χηνῶν οὐκ ἂν ἴδοι τις, ὑπερβάλλουσιν δὲ τὴν περὶ κροκοδείλους σπουδὴν“. [20]

Eth 693 τὸ ἐθνικὸν Χηνοβοσκιότης. Χήσιο ν , Ἰωνίας πολίχinion, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν πρώτῳ. ὁ πολίτης Χησιεύς, ὡς Ἴλιον Ἰλιεύς, Σούνιον Σουνιεύς. ὦρος δ' ἀρσενικῶς αὐτὴν φησι, καὶ οὐδὲ πόλιν, ἀλλὰ τόπον. Χίο ς , ἡ ἐπιφανεστάτη νῆσος τῶν Ἰώνων, ἔχουσα καὶ πόλιν ὁμώνυμον. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ „Χίος κατὰ Ἐρυθρὰς, ἐν δὲ πόλις Χίος“. ἀπὸ Χίου τῆς Ὠκεανοῦ, ἢ ἀπὸ τῆς χιόνος τῆς ἐκεῖ γινομένης πολλῆς, ἢ ἀπὸ νύμφης τῆς Χιόνης. ἔστι καὶ ἐτέρα πόλις Καρίας Χίος [ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Πελινναῖον, ὡς Διονύσιος ὁ περιηγητὴς „καὶ Χίος ἡλιβάτοιο Πελινναίου ὑπὸ πέζαν“. ἔστι καὶ ἄλλη] κατὰ τὸ Τριόπιον κειμένη ἐν τῇ χερρονήσῳ. καὶ δ' ἐν Εὐβοίᾳ. τὸ πρωτότυπον ὄνομα βραχὺ ἔχει τὸ ι , [τὸ δὲ ἐθνικὸν μακρόν.] ὡς τοῦ μήτι „μήτι δ' ἡνίοχος“, καὶ τοῦ θέτι „πάντα θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν“, καὶ τοῦ μᾶστι. Θουκυδίδης ὀγδόῃ „Χῖοι δὲ καὶ Ἐρυθραῖοι ἀποστῆναι καὶ αὐτοὶ ἔτοιμοι ὄντες“. καὶ Ἡρόδοτος πρώτη „Χῖοι μὲν καὶ Ἐρυθραῖοι κατὰ τὴν αὐτὴν διαλέγονται“. [15]

Eth 694 τὸ κτητικὸν Χιακός, ὡς τοῦ Ῥόδιος Ῥοδιακός, Σάμιος Σαμιακός. οὗτοι δὲ πρῶτοι ἐχρήσαντο θεραπείουσι, ὡς Λακεδαιμόνιοι τοῖς Εἰλώσι καὶ Ἀργεῖοι τοῖς Γυμνησίοις καὶ Σικυώνιοι τοῖς Κορυνηφόροις καὶ Ἰταλιῶται τοῖς Πελαγοῖς καὶ Κρήτες Μνωῖταις. ὅτι παρ' αὐτοῖς ἐγένετο πρῶτον μέλας οἶνος. Χιτών η . οὕτως ἡ Ἀρτεμις λέγεται, καὶ Χιτωνία, ὡς Παρμένων ὁ Βυζάντιος καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Σφιγγί „καὶ τὸ τὰς Χιτωνίας αὐλησάτω τίς μοι μέλος“. Χν ᾱ . οὕτως ἡ Φοινίκη ἐκαλεῖτο, ὥσπερ Λᾱ ἢ Λακωνικὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν ταύτης Χνᾱος, ὡς τῆς Λᾱ Λᾱος. Χο ί , ἔθνος Βεχειρίων ἐγγύς. Ἐκαταῖος ἐν Ἀσίᾳ „ἐς μὲν τοῦτο ἡ Βεχειρική, ἔχονται δ' αὐτῶν Χοί“. καὶ πάλιν „μέχρι μὲν τούτων Χοί“. καὶ πάλιν „Χοῖσι δὲ ὁμουρέουσι πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα Δίζηρεσ“. Χοιράδε ς , πόλις Μοσσυνοίκων. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ „Τιβερηνοῖσι δὲ πρὸς

ἥλιον ἀνίσχοντα Μοσσύνοικοι ὁμουρέουσι· ἐν δὲ αὐτοῖσι Χοιράδες πόλις“. τὸ ἐθνικὸν Χοιραδεύς, ὡς τῆς Ἀρκάδος Ἀρκαδεύς καὶ τῆς Χαλκίδος Χαλκιδεύς καὶ τῆς Τρωάδος Τρωαδεύς.
[15]

Eth 695 Χολαργός . οὕτω Δίδυμος καὶ Διόδωρος, Διονύσιος δὲ Χολαργεῖς καὶ πληθυντικῶς μαρτυρεῖ. ἔστι δὲ δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Χολαργεύς. Χολλεῖδα ι , δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Χολλεΐδης. Διογένης δ' ὁ Λαερτιεὺς ἐν τρίτῳ φιλοσόφου ἱστορίας Χολλειδεύς φησι. τὰ τοπικὰ ἐκ Χολλειδῶν εἰς Χολλειδῶν ἐν Χολλειδῶν. Χολοβητηνὴ ἢ , μοῖρα Ἀρμενίας. Ἀρριανὸς ἔκτῳ Παρθικῶν „Τιγράνης ἀρχόμενος ἄρχεται σατράπης. ἡ δὲ χώρα ἥς ἐπῆρχε Χολοβητηνὴ ὀνομάζεται“. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως διὰ τὴν πρόληψιν τῆς ἐν τῷ πρωτοτύπῳ τούτου. Χομφώ , νῆσος ἐν τῷ Νείλῳ, μέση Αἰθιοπίας καὶ Αἰγύπτου, ὡς Ἡρόδοτος δευτέρᾳ. τὸ ἐθνικὸν Χομφοΐτης, ὡς Σαβοΐτης. Χορασμίη , πόλις πρὸς ἔω Πάρθων. Ἐκαταῖος Ἀσίας περιηγήσει „ἐν δὲ αὐτοῖσι πόλις Χορασμίη“. αὐτοὶ δὲ Χοράσμιοι, ὡς αὐτὸς φησι „Πάρθων πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα Χοράσμιοι οἰκέουσι“. καὶ Ἡρόδοτος τρίτῃ „Πάρθοι δὲ καὶ Χοράσμιοι καὶ Σόγδοι“. καὶ πάλιν „τοῦτο τὸ πεδῖον ἦν ποτε Χορασμίων“. Χορσί α , πόλις Βοιωτίας. Πausanίας ἐνάτῳ „ἐκ δὲ Κυρτώνων ὑπερβάλλοντι τὸ ὄρος πόλισμά ἐστι Χορσίασ“. [20]

Eth 696 τὸ ἐθνικὸν Χορσιεύς. Χορτασώ , πόλις Αἰγύπτου. ἀπὸ μέλλοντος ὁ σχηματισμός. ὡς γὰρ τοῦ καλύψω ἢ Καλυψώ, οὕτω καὶ τοῦ χορτάσω Χορτασώ. ἱστοροῦσι γὰρ Κλεοπάτραν εἰς πόλεμον μὴ ἔχειν σιτία, τοῖς δ' οἰκοῦσι τὸν τόπον τοσαύτην παρασχέσθαι τούτου τὴν ἀφθονίαν, ὥστε χορτάσαι πᾶσαν τὴν στρατιάν καὶ ὄνομα τῇ πόλει παρ' αὐτῆς ἐντεῦθεν τεθῆναι. Χρυσαιορίς , πόλις Καρίας, ἢ ὕστερον Ἰδριάς ὀνομασθεῖσα. Ἀπολλώνιος ἐν ἐβδόμῳ Καρικῶν „... καὶ πρώτη πόλις τῶν ὑπὸ Λυκίων κτισθεῖσων“. τὸ ἐθνικὸν Χρυσαιορεύς, ὡς αὐτὸς ἐν αὐτοῖς „Ταυροπολῖται μὲν συνεμάχουν [καὶ Χρυσαιορεῖς] καὶ Πλαρασεῖς“. ἔστι καὶ Χρυσαιορεῖς δῆμος. Ἐπαφρόδιτος δὲ τὴν Καρίαν πᾶσαν Χρυσαιορίδα λέγεσθαι. Χρύση , βαρυτόνως, ἢ πόλις τοῦ Ἀπόλλωνος ἐγγὺς Λήμνου. Σοφοκλῆς Λημνίαις „ὦ Λῆμνε Χρύσης τ' ἀγχιτέρμονες πάγοι“. [15]

Eth 697 καὶ ἐν Αἰχμαλώτισι „ταύτην ἐγὼ Κίλλαν τε καὶ Χρύσην [νέμω“.] εἰσὶ καὶ ἄλλαι Χρῦσαι ὁμώνυμοι πόλεις καὶ τόποι πολλοί. περὶ Σκυῖρον. καὶ τῆς Λεσβίας τόπος. καὶ περὶ Ἡφαιστίαν τῆς Λήμνου ἀκρωτήριον πρὸς Τένεδον βλέπον. καὶ ἐν Βιθυνίᾳ περὶ Χαλκηδόνα. καὶ τῆς Καρίας ἐν τῇ Ἀλικαρνασσίδι, Δώριον πεδῖον. καὶ ἐν Ἑλλησπόντῳ πόλις μέση Ὀφρυνίου καὶ Ἀβύδου. ὁ πολίτης Χρυσεύς. ἔστι καὶ ἄλλη περισπωμένως λεγομένη νῆσος Ὠκεανίτις, ἣν οὕτω καλεῖ Διονύσιος διὰ τὸ χρυσοῦ ἔχειν μέταλλα. ἔστι καὶ ἄλλη χερρόνησος τῆς Ἰνδικῆς, Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ „ἐν δὲ τῇ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῇ χρυσῇ καλουμένη χερρόνησοσ“. Χρυσίππη , οὐδετέρως, πόλις Κιλικίας, ἀπὸ Χρυσίππου τοῦ κτίσαντος. τὸ ἐθνικὸν Χρυσίππανός, ὡς τῆς Ἀργύριππα Ἀργυριππανός. ἄμεινον δὲ Χρυσίππεύς· πολλὺς γὰρ παρ' αὐτοῖς ὁ εἰς εὖς τύπος. Χρυσόπολις , ἐν Βιθυνίᾳ, πλησίον Χαλκηδόνος τὸν ἀνάπλουν πλέοντι ἐν δεξιᾷ. Ἐφορος εἰκοστῷ τρίτῳ „παραδοῦναι τὴν Καλχηδονίων Χρυσόπολιν τοῖς συμμάχοισ“. καὶ Θεόπομπος ἐν πρώτῳ Ἑλληνικῶν „ἀνήχθησαν εἰς Καλχηδόνα καὶ Βυζάντιον μετὰ τοῦ λοιποῦ στρατεύματος βουλόμενοι Χρυσόπολιν κατασχεῖν“. Διονύσιος δ' ὁ Βυζάντιος τὸν ἀνάπλουν τοῦ Βοσπόρου γράφων περὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τάδε φησί „κέκληται δὲ Χρυσόπολις, ὡς μὲν ἔνιοι φασιν, ἐπὶ τῆς Περσῶν ἡγεμονίας ἐνταῦθα ποιουμένων τοῦ προσιόντος ἀπὸ τῶν πόλεων χρυσοῦ τὸν ἀθροισμόν, οἱ δὲ πλείους ἀπὸ Χρύσου παιδὸς Χρυσήιδος καὶ Ἀγαμέμνονος“. [20]

Eth 698 ἔστι καὶ ἄλλη Κιλικίας Χρυσόπολις , ὡς ὁ πολυῖστωρ. τὸ ἐθνικὸν Χρυσοπολίτης, ὡς τοῦ Νικόπολις Νικοπολίτης. Χυτόν , χωρίον ἡπείρου. Ἐφορος ἐννεακαιδεκάτῳ „οἱ δ' ἐκ Κλαζομένων κατῴκισαν τῆς ἡπείρου τὸ Χυτὸν καλούμενον“. τὸ ἐθνικὸν Χυτίτης, ὡς ὄπλον ὀπλίτης, λίκνον λικνίτης. Χύτροις , Κύπρου πόλις, ἣν ὠνομάσθαι μὲν Ξεναγόρας φησὶν ἀπὸ Χύτρου τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀκάμαντος. ὁ πολίτης Χύτριος. Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Κύπρου

„τὴν δὲ Γορδίαν ἀποδοῦναι Χυτρίοις“. καὶ πάλιν „Εὐρυνόην τῶν Χυτρίων βασιλεὺς ἔγημεν“. ἀναλογεῖ δὲ τὸ ἐθνικὸν πρὸς τὸ Χύτρος ἐνικόν, ὡς Κύπριος πρὸς τὸ Κύπρος. Χυτρόπολις, Θράκης χωρίον. Θεόπομπος Φιλιππικῶν εἰκοστῷ δευτέρῳ „παρῆλθεν εἰς Χυτρόπολιν, χωρίον ἀπωκισμένον ἐξ Ἀφύτεω“. τὸ ἐθνικὸν ἐξῆς ἐπάγει „εἰσδεξαμένων δὲ τῶν Χυτροπολιτῶν αὐτόν“. Χωλὸν τεῖχος, πόλις Καρίας, ὡς Ἀπολλώνιος ὀκτωκαιδεκάτῳ Καρικῶν. τὸ ἐθνικὸν Χωλοτειχίτης. περὶ ὧν πολλάκις εἰρήκαμεν. Χώνη, πόλις Οἰνώτρων, ἣς Στράβων μέμνηται ἐν ἔκτῃ „καὶ τὴν γῆν ὀνομάσαι Χώνην“. [20]

Eth 699 „καὶ Χώνη πόλις ὑπὲρ αὐτῆς, ἀφ’ ἧς οἱ ταύτη Χῶνες ἐκλήθησαν“. ἡ δὲ χώρα Χωνία. Λυκόφρων „ἄρδων βαθεῖαν Χωνίας παγκληρίαν“. οὐκοῦν καὶ Χώνιος, ὡς Θράξ Θρακός Θράκιος Θρακία, Τρώς Τρωός Τρώιος Τρωία. Χώρα, ἡ μερικὴ γῆ, ἀφ’ οὗ τὸ χῶ ρῆμα, ἀφ’ οὗ καὶ χών καὶ χθών καὶ χωρικὴ γῆ. ἀφ’ οὗ καὶ χῶρος [καὶ χώρα], ὅθεν τὸ χωρίτης, ὡς τοῦ μέσος μεσίτης τόπος τοπίτης, ἢ ἀπὸ τοῦ χώρα χωρίτης, ὡς ἀπὸ τοῦ ἔδρα ἐδρίτης ἐσπέρα ἐσπερίτης. Σοφοκλῆς Αἰγιῇ „ἐκλύομεν. οὐκ ἔγωγε χωρίτην γ’ ὀρῶ“. καὶ ἐν Ἡρακλεῖ „τρέφουσι κρήνης φύλακα, χωρίτην ὄφιν“. καὶ Αἰσχύλος ἐν Λέοντι σατυρικῷ „ὁδοιπόρων δήλημα, χωρίτης δράκων“. καὶ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ Κανώβῳ τέρψει δὲ νηῶν ὁ γλυκύς σε χωρίτης πλόος κομίζων δῶρα πλουσίου Νείλου. [10]

Eth 700 καὶ χῶριος οὐ σύνθετον, ἀλλὰ τὸ ἐγχῶριος καὶ ἐπιχῶριος σύνηθες ἐκ τοῦ ἐν χώρᾳ καὶ ἐπὶ χώρας, ὡς τοῦ ἐν τόπῳ ἐντόπιος καὶ τοῦ ἐκ τόπου ἐκτόπιος. τὸ ἐγχῶριος καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ κεῖται. τὸ δὲ ἐπιχῶριος καὶ ἐπιχωριάζειν ἐν τῷ περὶ ψυχῆς φησι Πλάτων. Χωραμναῖος, ἔθνος Περσικὸν ἀγρίων ἀνθρώπων. Κτησίας ἐν Περσικῶν δεκάτῳ „οὕτω δὲ ταχύς ἐστὶν ὁ ἄγριος ἄνθρωπος, ὡς καὶ διώκων τὰς ἐλάφους καταλαμβάνειν“. καὶ ἄλλα πλεῖστα περὶ αὐτῶν φησί. Χωχί, κώμη πρὸς τῷ Τίγριδι ποταμῷ. Ἀρριανὸς δεκάτῳ „καὶ βασιλεὺς δ’ ἐξελαύνει ἐκ Σελευκείας οὐ πρόσω τοῦ ποταμοῦ τοῦ Τίγριδος ἐς κώμην ἢ τι νιν Χωχὴ ὄνομα“. τὸ ἐθνικὸν δύναται καὶ Χωχηνός καὶ Χωχαῖος, ὡς τὰ παρακείμενα χωρία Καρραῖος Καρρηνός, Βατναῖος Βαττηνός. Ψαμαθοῦς, πόλις Λακωνικῆ. Ἀρτεμίδωρος δευτέρῳ γεωγραφουμένων „μετὰ γὰρ τὸ Ταίναρον πόλις ἐκδέχεται Ψαμαθοῦς“. τὸ ἐθνικὸν Ψαμαθούντιος καὶ Ψαμαθοῦσιος, ὡς Σελινούντιος καὶ Σελινούσιος. Ψεβώ, χώρα ἐνδοτάτη Αἰθιοπίας, περὶ ἧς Ἀρισταγόρας ἐν Αἰγυπτιακοῖς τάδε γράφει „οὗτοι δὲ φασιν εἶναι χώραν ἀπέχουσαν Αἰθιοπίας ὁδὸν ἡμερῶν πέντε καλουμένην Ψεβώ“. [20]

Eth 701 Ἀρτεμίδωρος ἐν ὀγδόῳ γεωγραφουμένων λίμνην εἶναί φησι. τὸ ἐθνικὸν Ψεβοΐτης ὡς Σαβοΐτης. Ψενακώ, κώμη τοῦ Ἀθριβίτου νομοῦ, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν ὀγδόῳ γεωγραφουμένων. οἱ κατοικοῦντες Ψενακοῖται ἂν κυρίως λέγοιντο. Ψένηρος, Αἰγυπτία κώμη. τὸ ἐθνικὸν Ψενηρίτης τῷ τύπῳ τῆς χώρας. Ψένυρις, Αἰγυπτία κώμη. κλίνεται Ψενύρεως. τὸ ἐθνικὸν Ψενυρίτης, ὡς Λεπτίτης Λέπτεως καὶ Μεμφίτης Μέμφεως. Ψευδαρτάκη, λόφος ἐν Σκυθίᾳ μετὰ τὸ λεγόμενον Ἅγιον ὄρος. τὸ τοπικὸν Ψευδαρτακαῖος. καὶ κατὰ τέχνην. λέγεται Ψευδαρτακηνός διὰ τὰ πλησιόχωρα. Ψευδοκοράσιον, αἰγιαλὸς μέγας μεταξὺ Κωρύκου [καὶ] τῆς Σελευκείας τῆς παρ’ Ἰσαύροις. Ἀρτεμίδωρος ἐνάτῳ τῶν γεωγραφουμένων „παραλλάξαντι δὲ ταύτην αἰγιαλὸς ἄλλος ἐκδέχεται σταδίων τριῶν, μηνοειδὴς καὶ ὕφορμος, καλούμενος Ψευδοκοράσιον“. Ψησσί, ἔθνος τῆς Ταυρινίας. Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ περὶ γῆς „ἔπειτα δ’ Ἑρμῶνασσα καὶ Κῆπος [πόλις], τρίτον δὲ τὸ Ψησῶν ἔθνος“. [15]

Eth 702 Ψίλιον, ποταμὸς μεταξὺ Θυνίας καὶ Βιθυνίας. Δομίτιος Καλλίστρατος ἐν τρίτῳ περὶ Ἡρακλείας „ἐγκυριεύσαντος ἀπὸ τοῦ Σαγγάρου χωρίου ἐν[τὸς] τοῦ Ψιλίου ποταμοῦ“. ἔστι καὶ ἄλλος Ψίλις ποταμὸς τῆς Βιθυνίας, ἐκρέων εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον. τὸ τοπικὸν Ψιλίτης. ἐν δὲ τῇ συνηθείᾳ ἐπεκράτησεν ἀμφοτέρων τῶν ποταμῶν τοὺς οἰκήτορας Ψιλιανοὺς καλεῖν. Ψίμαδα, χωρίον Ἰσαυρίας. τὸ ἐθνικὸν Ψιμαδεῖς. Καπίτων ἐν ε’ „Κόνωνα δὲ παρόντα Ψιμαδέα

μεγάλως ἐφιλοφρονήσατο“. Ψίναφθο ς , Αἰγύπτου πολίχνιον, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Αἰγυπτιακῶν δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Ψίναφθίτης. Ψινέκταβι ς , κώμη Αἰγυπτία. κλίνεται Ψινεκτάβεως. τὸ ἐθνικὸν Ψινεκταβίτης τῷ λόγῳ τῶν εἰς ις καὶ τῷ τύπῳ τῆς χώρας. Ψιττάκη , πόλις παρὰ τῷ Τίγριδι, ἐν ἧ τὸ φυτὸν τῶν ψιττακίων, ὡς Δαμόφιλος. ὁ πολίτης Ψιττάκιος, ὡς ἀπὸ τοῦ ψιττακίας καρποῦ. τὸ κυριώτερον δὲ ἐθνικὸν Ψιττακηνός διὰ τὸ ἐπιχώριον, καὶ Ψιττακηνή ἡ χώρα, ἧς καὶ Ἀριστοτέλης μέμνηται ἐν τοῖς θαυμασίοις. ^[20]

Eth 703 Ψιττάχεμμι ς , κώμη τῆς Αἰγυπτίας. τὸ ἐθνικὸν Ψιτταχεμμίτης καὶ τῷ τύπῳ τῶν εἰς ις καὶ ὅτι τοῦ ἀπλοῦ τοῦ Χέμμις τὸ ἐθνικὸν Χεμμίτης. κώμη δ' ἐστὶ καὶ αὕτῃ Αἰγυπτία. Ψυκτήριο ς , τόπος ἐν Θράκῃ, ἀπὸ Ἡρακλέους ἀναψύξαντος τὸν ἰδρῶτα ἐν τῷ καταπαλαῖσαι τὸν Ἀδραμύλην, καθὼς φησιν Ἀπολλώνιος ἐν Κνίδου κτίσει. τὸ ἐθνικὸν ὁμωνύμως διὰ τὸ προκατελιῆφθαι τὸ πρωτότυπον, ἔχον αὐτοῦ τὸν τύπον. Ψύλλα , χωρίον μεταξὺ Ἡρακλείας καὶ τοῦ Πόντου. Μένιππος ἐν περίπλῳ τοῦ Πόντου „ἀπὸ Κρηνίδων εἰς Ψύλλαν χωρίον στάδια κ', ἀπὸ Ψύλλης χωρίου εἰς Τίον πόλιν καὶ ποταμὸν Βίλλαιον στάδια π'“. τὸ ἐθνικὸν Ψυλλάτης. Ψύλλοι καὶ Ψυλλικός κόλπο ς , ἐν τῷ Λιβυκῷ κόλπῳ. Ἐκαταῖος περιηγήσει Λιβύης „ὁ Ψυλλικός κόλπος μέγας καὶ βαθύς, τριῶν ἡμερέων πλόος“. περὶ δὲ Ψύλλων Ἡρόδοτος τετάρτῃ „Νασαμῶσι προσόμουροί εἰσι Ψύλλοι“. λέγονται δὲ ἀπὸ Ψύλλου. οὗτοι λέγονται πᾶσι θηρίοις καὶ ἐρπετοῖς δακνόμενοι ἀβλαβεῖς διατελεῖν. Ψύρα , νῆσος μικρὰ πλησίον Χίου, ἣν ὁ ποιητής Ψυρίαν καλεῖ „νῆσου ἐπὶ Ψυρίῃ“. τὸ ἐθνικὸν οὖν Ψύριος, τὸ θηλυκὸν Ψυρία, τὸ οὐδέτερον Ψύριον. Στράβων δὲ ἐν τῷ ιδ' Ψύρα φησὶν οὐδετέρως „τὰ Ψύρα νῆσος ἀπὸ πεντήκοντα σταδίων τῆς ἄκρας“. ^[20]

Eth 704 τὸ ἐθνικὸν Ψυρεὺς ὡς Μυρεὺς. λαμβάνεται δὲ τὸ ὄνομα ἐπὶ εὐτελείᾳ διὰ τὸ εὐτελεστάτην εἶναι τὴν νῆσον. Κρατῖνος „Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες“. καὶ ἐν Νεμέσει „Ψύρα τε τὴν Σπάρτην ἄγεισ“. Ψυττάλει α , νῆσος περὶ Σαλαμίνα. Ἡρόδοτος „εἰς τὴν νησίδα τὴν Ψυττάλειαν, τὴν μεταξὺ Σαλαμῖνος κειμένην καὶ τῆς ἡπείρου“. Ἡρωδιανὸς μέντοι Ψυττάλην αὐτὴν καλεῖ. ἔοικε δὲ τὸ Ψυττάλεια πρωτότυπον εἶναι, ὡς [Ἀγάμμεια] Μαντίνεια Ἐρύθεια Ζέλεια, ἀφ' οὗ κατὰ συναλοιφὴν ἐγένετο, ὡς Ἀγάμμη Μαντίνη Ζέλη Ἐρύθη, περὶ ὧν κατὰ τοὺς οἰκείους εἰρήκαμεν τόπους. τὸ ἐθνικὸν Ψυτταλεύς, ὡς Ἀτταλεύς Μαντινεὺς Ἀντιοχεὺς. ἔστι γὰρ ἡ Ψυττάλεια ὡς Ἀττάλεια. κέκληται δὲ ἀπὸ Ψυττάλου. Ψύχιο ν , τόπος Κρήτης, ἐν ᾧ πόλις ἦν ὁμώνυμος. τὸ ἐθνικὸν Ψυχιεύς, ὡς τοῦ Νότιον Νοτιεύς καὶ τοῦ Δουλίχιον Δουλιχιεύς. Ψωφί ς , πόλις Ἀρκαδίας. κέκληται ἀπὸ Ψωφίδος τοῦ Λυκάονος, ὅφ' οὗ φασι τὸ παλαιὸν ἐκτίσθαι αὐτήν, ἢ ἀπὸ Ψωφίδος τῆς Ἑρυνος θυγατρὸς. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις Ψωφίς Ἀκαρνανίας, ἡ παλαιὰ λεγομένη ἔστι καὶ τρίτῃ τῆς Ἀχαΐας. ὁ πολίτης ὠφειλεν εἶναι Ψωφίτης, τῷ τύπῳ τῶν εἰς ις ληγόντων. ἀλλὰ γέγονεν ἀπὸ τῆς γενικῆς, ὡς τῆς Ἀρκάδος Ἀρκάδιος καὶ τῆς Αὐλίδος Αὐλίδιος, οὕτω Ψωφίδος Ψωφίδιος. ^[20]

Eth 705 Ἐκαταῖος γενεαλογιῶν δευτέρῳ „κάπρος ἦν ἐν τῷ ὄρεϊ καὶ Ψωφιδίους κακὰ πολλὰ ἔοργεν“. ἔστι καὶ ἑτέρα Ψωφί ς , πόλις Λιβύης. ὁ πολίτης Ψωφίτης τῷ τῆς χώρας τύπῳ. λέγεται δὲ καὶ ἡ Ζακυνθίων ἀκρόπολις Ψωφί ς , ὡς Πausanίας φησὶν ὀγδόῳ περιηγήσεως. Ψώχεμμι ς , πολίχνιον Αἰγύπτου. Ἀρτεμίδωρος ἐν ὀγδόῳ γεωγραφουμένων „καὶ Περίκερμις ἐκ δεξιῶν μερῶν καὶ Θαλαβράδης καὶ Ψώχεμμις“. τὸ ἐθνικὸν Ψωχεμμίτης τῷ ῥηθέντι λόγῳ ἐν τῷ Ψιττάχεμμις. Ὁβαρηνοί , μέρος Ἀρμενίας παρακείμενον Κύρῳ ποταμῷ, ὅστις Εὐφράτη παραλλήλως ἔχει. μέμνηται δ' αὐτῶν καὶ Κουάδρατος ἐν ἔκτῳ Παρθικῶν „παρὰ δὲ Κύρῳ ποταμῷ Ὁβαρηνοί τε καὶ Ὁτηνοί νέμονται, μέγα μέρος Ἀρμενίας ὄντες“. Ὁγενο ς , ἀρχαῖος θεός, ὅθεν ὠγενίδαι καὶ ὠγένιοι ἀρχαῖοι. Παρθένιος ὁ Φωκαεὺς Δήλῳ „σὺν τῇ ἐγὼ Τηθύν τε καὶ ὠγενίης Στυγὸς ὕδωρ“. Ὁγυγί α , νῆσος ἀρχαία, ἔνθα Ὀδυσσεὺς ἐκ τοῦ ναυαγίου ἐξερρίφη. λέγεται καὶ ἡ Βοιωτία καὶ ἡ Θήβη ἀπὸ Ὁγύγου υἱοῦ Τερμέρας. τὰς λέγονται καὶ οἱ Λύκιοι Ὁγύγιοι ἐξ αὐτοῦ Ὁγύγου. ^[15]

Eth 706 ἐλέγετο καὶ ἡ Ἀττικὴ πᾶσα Ὠγυγία, ὡς Χάραξ φησὶν ἐν τοῖς χρονικοῖς. Ὠγυλιος, νῆσος μεταξὺ Πελοποννήσου καὶ Κρήτης. τὸ ἐθνικὸν Ὠγύλιος. Ὠγυριος, νῆσος ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. τὸ ἐθνικὸν Ὠγυρίτης διὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου. Ὀμηρεῖται γὰρ καὶ Σαβοῖται καὶ ἄλλα παραπλήσια πλεῖστα. Ὠδονες, ἔθνος Θράκης τοῖς Μαΐδοις ὄμορον. Διονύσιος ἐν Βασσαρικῶν ιδ' „Μαΐδων τ' ἄγρια φύλα καὶ Ὠδονες ἐλκεσίπεπλοι“. Ὠκαλέα, πόλις Βοιωτίας. „Ὠκαλέην Μεδεῶνά τ' ἐυκτίμενον πτολίεθρον“ Ὀμηρος. ἔστι δὲ πρὸς τῇ Ἀλιάρτῳ. ἐκαλεῖτο δὲ Ὠκάλεια, ὡς Ἀπολλόδωρος. τὸ ἐθνικὸν Ὠκαλεύς, ὡς Μαντίνεια [Μαντινεύς]. ἐκλήθη δὲ οὕτως διὰ τὸ συντόμως πορεύεσθαι ἐκ Θεσπιῶν εἰς Θήβας αἱ δὲ Θεσπιαὶ γειτονοῦσι καὶ ὁμοροῦσιν αὐτῇ. Ὠκεανός, ὁ ποταμὸς ὁ περιέχων τὴν γῆν. Φαβωρίνος ἐν ταῖς παντοδαπαῖς ἱστορίαις „προσαγορεύουσι δὲ τὴν ἕξω θάλατταν ἐκεῖ μὲν οἱ πολλοὶ τῶν βαρβάρων Ὠκεανόν, οἱ δὲ τὴν Ἀσίαν οἰκοῦντες μεγάλην θάλατταν, οἱ δ' Ἕλληνες Ἀτλαντικὸν πέλαγος“. [15]

Eth 707 ἐκλήθη δ' οὕτως παρὰ τὸ ὠκέως νάειν, ὃ ἐστὶ ρεῖν. οἱ παροικοῦντες Ὠκεανῖται. καὶ τὸ θηλυκὸν Ὠκεανίτις. ἀλλὰ καὶ Ὠκεανίς ἐκ τοῦ Ὠκεανός. καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ ποταμόν καὶ Κηφισόν καὶ παρὰ γίνεται ἐκ δύο εἰς ἓν παραγωγὴ Παραποτάμιοι καὶ Παρακηφίσιοι, οὕτως καὶ ἐκ τῶν πρὸς Ὠκεανῶ [προσωκεάνιοι] προσωκεανίους ἔφησεν ἐν τῇ ιθ' τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεὺς οὕτω „Λιβύην χειρωσάμενος μέχρι καὶ τῶν προσωκεανίων ἐθνῶν“. περὶ δὲ τῆς τοιαύτης παραγωγῆς πολλάκις εἰρήκαμεν. Ὠλενος, πόλις Ἀχαΐας καὶ Αἰτωλίας, θηλυκῶς λεγομένη. Αἰσχύλος Καρσίν „τὴν αἰπεινὴν ζαθέαν Ὠλενον“. Σοφοκλῆς ἐν Ἰππὼν „ἔξ Ὠλένου γῆς φορβάδος κομίζομαι“. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενικῶς αὐτὴν φησὶν ἐν τῇ η' τοῦ νεῶν καταλόγου „τὸν Ὠλενον καὶ τὴν Πυλὴν νῦν μὲν οὐκέτι εἶναι συμβέβηκε“. κέκληται δὲ ἀπὸ Ὠλένου τοῦ Διός, ὡς Ἰστρος ἐν Αἰγυπτίων ἀποικίαις „τῶν δὲ Δαναΐδων Ἀναξιθέας καὶ Διὸς Ὠλενον γενέσθαι τὸν ἄρξαντα τῶν Ὠλενίων“. ἔστιν οὖν καὶ ἄλλη Αἰτωλίας, ἥς Ὀμηρος μνημονεύει „οἱ Πλευρῶν ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἠδὲ Πυλὴν“. τὸ θηλυκὸν Ὠλενία, Ἡσίοδος „ῥκεε δ' Ὠλενίην πέτρην ποταμοῖο [παρ' ὄχθας]. [20]

Eth 708]“ τὸ οὐδέτερον Ὠλένιον. τὸ τοπικὸν ἐπιρρηματικῶς Ὠλενίηθεν. Ὠλερος, Κρητικὴ πόλις, περὶ ἧς Ξενίων ἐν Κρητικοῖς φησὶ „πορρωτέρω δὲ τῆς Ἱεραπύτνης Ὠλερος ἦν πόλις, ἐφ' ὕψηλοῦ μὲν ὠκισμένη τόπου“. ὁ πολίτης Ὠλέριος, καὶ Ὠλερία Ἀθηνᾶ, τὸ οὐδέτερον Ὠλέριον. φησὶ γὰρ ὁ αὐτός „τῇ δὲ θεῷ ταύτῃ ἐορτὴν ἄγουσιν Ἱεραπύτνιοι, τὴν δ' ἐορτὴν Ὠλερία προσαγορεύουσιν“. Ὠλίαρος, νῆσος τῶν Κυκλάδων μία, περὶ ἧς Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἐν τῷ περὶ νήσων οὕτω φησὶν „Ὠλίαρος Σιδωνίων ἀποικία ἀπέχουσα Πάρου σταδίους ιη'“. τὸ ἐθνικὸν Ὠλιάριος, ὡς Ἄμυρος Ἀμύριος. Ὠλιννα, πόλις πρὸς τῇ Κασπίᾳ θαλάσῃ. τὸ ἐθνικὸν Ὠλινναῖος, ὡς Πελινναῖος τῆς Πελίννης. Ὠπία, ἔθνος Ἰνδικόν. Ἐκαταῖος Ἀσία „ἐν δὲ αὐτοῖσι οἰκεῖν ἀνθρώποι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν Ὠπία, ἐν δὲ τεῖχος βασιλῆιον. μέχρι τούτου Ὠπία, ἀπὸ δὲ τούτων ἐρημὴ μέχρις Ἰνδῶν“. Ὠρεός, πόλις Εὐβοίας. [ἡ δὲ Εὐβοία νήσός ἐστι περιφανεστάτη τῆς Ἑλλάδος, ἡ λεγομένη Εὐρίπος.] τούτου τὸ ἐθνικὸν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται Ὠρεΐτης, ὡς Ζελεΐτης Σαμαρεΐτης Μαρωνεΐτης. [20]

Eth 709 μέμνηται τοῦ ἐθνικοῦ καὶ Χάραξ ἐν χρονικῶν ις' „Ἀθηναῖοι ἅμα Χαλκιδεῦσι τοῖς ἐν Εὐβοίᾳ καὶ Μεγαρεῦσι στρατεύσαντες εἰς Ὠρεὸν Φιλιστίδην τὸν τύραννον ἀπέκτειναν καὶ Ὠρεΐτας ἡλευθέρωσαν“. Ἀπολλόδωρος δὲ τετρασυνλλάβως φησὶν, οὐ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ἀλλὰ διὰ τοῦ ε καὶ διὰ τοῦ ι Ὠρεΐτας „οὕτω [δὲ] τὴν τῶν Ὠρεΐτων νυκτὸς αἰροῦσιν πόλιν“. καὶ δοκεῖ ἀναλογώτερον εἶναι. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ος διὰ τοῦ ιτης παραγόμενα μιᾷ συλλαβῇ πλεονάζει τῆς τοῦ πρωτοτύπου γενικῆς, Στάγειρος Σταγείρου Σταγειρίτης, Ἀβδηρος Ἀβδήρου Ἀβδηρίτης, Πεντάσχοιρος Πεντασχοίνου Πεντασχοινίτης, Διόλκος Διόλκου Διολκίτης οὕτως Ὠρεός Ὠρεοῦ Ὠρεΐτης, καὶ κατὰ σύνοδον τοῦ ε καὶ τοῦ ι Ὠρεΐτης. οὐχ ὅμοιον δὲ τούτῳ τὸ Ζελεΐτης καὶ Σαμαρεΐτης ταῦτα γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς α καθαρὸν ληγόντων παρῆκται. Ὠρικο, πόλις ἐν τῷ

Ἰονίῳ κόλῳ. Ἐκαταῖος λιμένα καλεῖ Ἡπείρου τὸν Ὀρικὸν ἐν τῇ Εὐρώπῃ „μετὰ δὲ Βουθρωτὸς πόλις, μετὰ δὲ Ὀρικός λιμὴν“. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος πόλιν αὐτὴν οἶδε. λέγεται ἄρσενικῶς, ὡς Πολύβιος ἐβδόμῳ „οἱ δὲ τὸν Ὀρικὸν κατοικοῦντες, οἱ καὶ πρῶτοι κεῖνται περὶ τὴν εἰσβολὴν πρὸς τὸν Ἀδρίαν ἐκ δεξιῶν εἰσπλέοντι“. [20]

Eth 710 ὁ πολίτης Ὀρικός, τὸ θηλυκὸν Ὀρική ἢ χώρα καὶ ἡ γυνή. Ὀρισί α , πόλις Ἰβηρίας. τὸ ἐθνικὸν Ὀριτανός. Ἀρτεμίδωρος ἐν δευτέρῳ γεωγραφουμένων „ἀμφοτέρω γὰρ“ φησί „κατοικοῦσι τὴν παραλίαν καὶ τινὰ τῆς μεσογείου, πρῶτον μὲν Ὀριτανοί, πόλεις δ' ἐν αὐτοῖς εἰσι μεγάλαι Ὀρσία καὶ Καστάλων“. Ὀρίτα ι , ἔθνος Ἰνδῶν αὐτόνομον. Στράβων πεντεκαίδεκάτῃ „τῷ ὀρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐξῆς Ὀριτῶν Ἰνδῶν δέ ἐστι καὶ αὕτη μερίς, ἔθνος αὐτόνομον“. καὶ Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ „ἔπειτα δ' Ὀρίτας τε καὶ Γεδρωσίους, ὧν τοὺς μὲν Ἰνδοὺς ὡς ἐνοικοῦντας πέτραι ...“ Ὀρύχιον ν , τόπος τῆς Ἀττικῆς. τὸ τοπικὸν Ὀρύχιος. Εὐφορίων Διονύσου „ἵχνος ἂν Ὀρυχίοισιν ἐν ἔρκεσιν ὀκλάσσαιντο“. Ὀρωπό ς , πόλις Μακεδονίας, ἐξ ἧς Σέλευκος ὁ Νικάτωρ. καὶ ἄλλη Βοιωτίας, περὶ ἧς Εὐφορίων Κλείτορι „Αὐλὶς τ' Ὀρωπός τε καὶ Ἀμφιάρεια λοετρά“. κέκληται ἀπὸ Ὀρωποῦ τοῦ Μακεδόνα τοῦ Λυκάονος. [15]

Eth 711 [ἔστι καὶ ἄλλη Εὐβοίας.] Ἀριστοτέλης γοῦν τὸν Ὀρωπὸν Γραϊάν φησι λέγεσθαι „ἡ δὲ Γραῖα τόπος τῆς Ὀρωπίας πρὸς τῇ θαλάσῃ κατ' Ἑρέτριαν τῆς Εὐβοίας κειμένη“. ἔστι καὶ τρίτῃ ἐν Συρίᾳ, κτισθεῖσα ὑπὸ Νικάτορος, περὶ ἧς ὁ πολυῖστωρ ἐν τῷ περὶ Συρίας φησὶν οὕτως „Ξενοφῶν ἐν ταῖς ἀναμετρήσεσι τῶν ὁρῶν περὶ Ἀμφίπολιν κεῖσθαι πόλιν Ὀρωπόν, ἣν πρότερον Τελμησσὸν καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν κτισάντων. ταύτην δὲ φασὶν ὑπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος ἐπικτισθεῖσαν Ὀρωπὸν ὠνομάσθαι ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι Ὀρωποῦ“. ἔστιν οὖν καὶ τετάρτῃ πόλις ἐν Ἀργεὶ ὕστερον κτισθεῖσα. καὶ πέμπτῃ ἐν Θεσπρωτίᾳ [ἡγουν ἐν Νικοπόλει]. λέγεται καὶ ἄρσενικῶς. Θουκυδίδης ὀγδόῃ „ἔχοντες οὖν τὸν Ὀρωπὸν ἀφικνοῦνται εἰς τὴν Ῥόδον“. τὸ ἐθνικὸν Ὀρωπεύς οὕτως γὰρ ὡς αὐτὸς ἐν νεῶν καταλόγῳ πρώτῃ „ἔστι δ' ἡ Γραῖα τόπος, τῶν Ὀρωπέων πόλις“. Στράβων δ' ἐν τῇ ἐνάτῃ φησὶν „ἀπὸ τῆς Ὀρωπίας ἐπὶ τὴν δύσιν“, ὡς ἀπὸ τοῦ Ὀρώπιος· εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ Ὀρωπιεύς, Ὀρωπίας ἂν εἶπε. [15]

Eth 712 Πausanias δὲ ἐν τῷ ἐβδόμῳ τὴν μὲν πόλιν θηλυκῶς φησι „διαρπάζουσιν Ὀρωπὸν ὑπήκοον σφισιν οὕσαν“, τὸ δ' ἐθνικὸν οὕτως „καταφεύγουσιν ἐπὶ τὴν Ῥωμαίων βουλὴν οἱ Ὀρώπιοι“. καὶ Θουκυδίδης δευτέρᾳ „παριόντες Ὀρωπὸν τὴν γῆν Γραϊκὴν καλουμένην, ἣν νέμονται Ὀρώπιοι Ἀθηναίων ὑπήκοοι, ἐδήλωσαν“. καὶ Θεόπομπος ς' Ἑλληνικῶν „ἀνακοινοῦνται τῶν Ὀρωπίων Τηλέφῳ καὶ τοῖς μετ' ἐκείνου βουλομένοις καὶ τὸν Ὀρωπὸν ὑπάρχειν αὐτοῖς“. Ὀστί α , πόλις Ἰταλίας. Ἰόβας ἐν πρώτῳ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας „ἀπὸ μὲν τῶν βορείων μερῶν ὁ Τίβερις, Ὀστία πόλις πλησίον“. καὶ Πολύβιος ἕκτῳ „ἔκτισε δὲ καὶ πόλιν Ὀστίαν ἐπὶ τοῦ Τιβερίδος“. ἐκτίσθη δ' ὑπὸ Μαρκίου βασιλέως, τοῦ ἀπὸ Νουμᾶ τρίτου, ὡς Διονύσιος φησὶν ἐν Ῥωμαϊκῇ ἀρχαιολογίᾳ. τὸ ἐθνικὸν δύναται καὶ Ὀστιανός καὶ Ὀστιάτης· συνήθης γὰρ ὁ τύπος τοῖς Ἰταλοῖς. Φλέγων δὲ Ὀστίους αὐτοὺς καλεῖ λέγων „παρέλαβε δὲ τὴν Ὀστίων πόλιν“. Στράβων δὲ ἐν τῷ ε' οὕτω φησὶν οὐδετέρως „τὰ Ὀστια τῆς Ῥώμης ἐπίνειον“. Ὀστίων ς , ἔθνος παρὰ τῷ δυτικῷ ὠκεανῷ, οὓς Κοσσίνους Ἀρτεμίδωρός φησι, Πυθέας δ' Ὀστιάιους „τούτων δ' ἐξ εὐωνύμων οἱ Κόσσιννοι λεγόμενοι Ὀστίωνες, οὓς Πυθέας Ὀστιάιους προσαγορεύει“. [20]

Eth 713 [149] Ὀτην ἢ , μοῖρα Ἀρμενίας. Κουάδρατος ἐν Παρθικῶν τρίτῳ „ὁ δὲ τῆς Ἀρμενίας βασιλεὺς Πάκορος ἐν τούτῳ περὶ Ἀρτάξατα καὶ τὴν Ὀτηνὴν τῆς Ἀρμενίας διάγων“. τὸ ἐθνικὸν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ δευτέρῳ „περὶ δὲ Κῦρον ποταμὸν Ὀβαρηνοί τε καὶ Ὀτηνοί νέμονται, μέγα μέρος Ἀρμενίας ὄντες“. Ὀτιεῖ ς , μοῖρα Κυπρίων. Ἐφορος ιη' „Ἀμαθούσιοι δὲ καὶ Σόλιοι καὶ Ὀτιεῖς ἀντέχοντες ἔτι τῷ πολέμῳ“. Ὀφθι ς , πόλις Λιβύης Αἰγύπτῳ παρακειμένη. ὁ πολίτης Ὀφθίτης, διὰ τὴν εἰς ἱτης κατάληξιν τὴν εἰθισμένην Αἰγυπτίοις τε καὶ Λίβυσι· τὸ μέντοι Ὀφθίς κατὰ χρῆσιν οὕτω τέως εὔρον. Τέλος τῶν τοπικῶν Στεφάνου.